

Službeni list

Europske unije

Hrvatsko izdanje

Posebno izdanje 2013.

19. Područje slobode, sigurnosti i pravde

Cijena: 10 EUR

HR

Svezak 11

Sadržaj

Uvodna napomena 1

		<i>Referenca</i>		
Godina	SL		Stranica	
1995.	L 164		1	31995R1683
		Uredba Vijeća (EZ) br. 1683/95 od 29. svibnja 1995. o utvrđivanju jedinstvenog obrasca za vize		3
1998.	L 333		8	(98/701/PUP) 31998D0701
		Odluka Vijeća od 3. prosinca 1998. o zajedničkim standardima vezanim za ispunjavanje jedinstvenog obrasca za dozvole boravka		7
1999.	L 337		41	(1999/870/EZ) 31999D0870
		Odluka Vijeća od 17. prosinca 1999. o ovlašćivanju zamjenika glavnog tajnika Vijeća Europske unije da djeluje kao predstavnik određenih država članica u svrhu sklapanja ugovora koji se odnose na postavljanje i primjenu komunikacijske infrastrukture za schengensko okružje, „SISNET”, i da upravlja takvim ugovorima		16
2000.	L 81		1	(2000/261/PUP) 32000D0261
		Odluka Vijeća od 27. ožujka 2000. o poboljšanju razmjene informacija radi suzbijanja krivotvorenja putnih isprava		18
2001.	L 93		38	(2001/258/EZ) 32001D0258
		Odluka Vijeća od 15. ožujka 2001. o sklapanju Sporazuma između Europske zajednice i Republike Islanda i Kraljevine Norveške o kriterijima i mehanizmima za utvrđivanje države odgovorne za razmatranje zahtjeva za azil podnesenog u državi članici ili Islandu ili Norveškoj		21
	L 93		40	22001A0403(01)
		Sporazum između Europske zajednice i Republike Islanda i Kraljevine Norveške o kriterijima i mehanizmima za određivanje države nadležne za razmatranje zahtjeva za azilom podnesenih u državi članici ili u Islandu ili u Norveškoj		23
	L 116		32	(2001/329/EZ) 32001D0329
		Uredba Vijeća od 24. travnja 2001. o ažuriranju dijela VI. i priloga 3., 6. i 13. Zajedničkim konzularnim uputama te priloga 5.a, 6.a i 8. Zajedničkom priručniku		31
	L 150		47	(2001/420/EZ) 32001D0420
		Odluka Vijeća od 28. svibnja 2001. o prilagodbi dijelova V. i VI. i Priloga 13. Zajedničkim konzularnim uputama o vizama i Priloga 6.a Zajedničkom priručniku u vezi viza za dugotrajni boravak koje istodobno vrijede kao vize za kratkotrajni boravak		34
2002.	L 20		5	(2002/44/EZ) 32002D0044
		Odluka Vijeća od 20. prosinca 2001. o izmjeni dijela VII. i Priloga 12. Zajedničkim konzularnim uputama i Priloga 14.a Zajedničkom priručniku		36
	L 53		4	32002R0333
		Uredba Vijeća (EZ) br. 333/2002 od 18. veljače 2002. o jedinstvenom obliku obrazaca za unošenje vize koju države članice izdaju nositeljima putnih isprava koje država članica koja sastavlja obrazac ne priznaje		38

		<i>Referenca</i>		
Godina	SL	Stranica		
2002.	L 115	1		32002R0743
			Uredba Vijeća (EZ) br. 743/2002 od 25. travnja 2002. o uspostavi općeg okvira aktivnosti Zajednice za olakšavanje provedbe pravosudne suradnje u građanskim stvarima	41
	L 187	48	(2002/586/EZ)	32002D0586
			Odluka Vijeća od 12. lipnja 2002. o izmjeni dijela VI. Zajedničkih konzularnih uputa	46
	L 225	13		32002R1496
			Uredba Komisije (EZ) br. 1496/2002 od 21. kolovoza 2002. o izmjeni Priloga I. (pravila o nadležnosti iz članka 3. stavka 2. i članka 4. stavka 2.) i Priloga II. (popis nadležnih sudova ili tijela) Uredbi Vijeća (EZ) br. 44/2001 o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima	48
2003.	L 8	34	(2003/19/EZ)	32003D0019
			Odluka Vijeća od 14. listopada 2002. o skidanju oznake tajnosti s određenih dijelova Priručnika SIRENE koji je donio Izvršni odbor osnovan Konvencijom o provedbi Schengenskog sporazuma od 14. lipnja 1985.	49
	L 69	10		32003R0453
			Uredba Vijeća (EZ) br. 453/2003. od 6. ožujka 2003. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 539/2001 od 15. ožujka 2001. o popisu trećih zemalja čiji državljani moraju imati vizu pri prelasku vanjskih granica i zemalja čiji su državljani izuzeti od tog zahtjeva	50
	L 198	13	(2003/585/EZ)	32003D0585
			Odluka Vijeća od 28. srpnja 2003. o izmjeni Priloga 2. popisa A Zajedničkih konzularnih uputa i Priloga 5. popisa A Zajedničkog priručnika o zahtjevima za vizu za nositelje pakistanskih diplomatskih putovnica	52
2004.	L 5	74	(2004/14/EZ)	32004D0014
			Odluka Vijeća od 22. prosinca 2003. o izmjeni trećeg podstavka (Osnovni kriteriji za razmatranje zahtjeva) dijela V. Zajedničkih konzularnih uputa	54
	L 5	76	(2004/15/EZ)	32004D0015
			Odluka Vijeća od 22. prosinca 2003. o izmjeni točke 1.2 dijela II. Zajedničkih konzularnih uputa i izradi novog Priloga Zajedničkim konzularnim uputama	56
	L 5	78	(2004/16/EZ)	32004D0016
			Odluka Vijeća od 22. prosinca 2003. o snižavanju stupnja tajnosti Priloga 5. Zajedničkim konzularnim uputama i odgovarajućeg Priloga 14.b Zajedničkom priručniku i o ukidanju oznake tajnosti priloga 9. i 10. Zajedničkim konzularnim uputama i odgovarajućih priloga 6.b i 6.c Zajedničkom priručniku	58
	L 64	1		32004R0377
			Uredba Vijeća (EZ) br. 377/2004 od 19. veljače 2004. o uspostavi mreže časnika za vezu zaduženih za imigraciju	59
	L 64	5		32004R0378
			Uredba Vijeća (EZ) br. 378/2004 od 19. veljače 2004. o postupcima za izmjene priručnika SIRENE	63

			<i>Referenca</i>	
Godina	SL	Stranica		
2004.	L 318	7		32004R1804
			Uredba Komisije (EZ) br. 1804/2004 od 14. listopada 2004. o izmjeni popisa nadležnih sudova i pravnih lijekova iz priloga I, II. i III. Uredbi Vijeća (EZ) br. 1347/2000 o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u bračnim stvarima i u stvarima roditeljske odgovornosti obaju bračnih drugova	65
	L 367	1		32004R2116
			Uredba Vijeća (EZ) br. 2116/2004 od 2. prosinca 2004. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 2201/2003 o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u bračnim sporovima i u stvarima povezanim s roditeljskom odgovornošću, kojom se stavlja izvan snage Uredba (EZ) br. 1347/2000 s obzirom na sporazume sa Svetom Stolicom ..	67
2005.	L 76	16		32005F0214
			Okvirna odluka Vijeća 2005/214/PUP od 24. veljače 2005. o primjeni načela uzajamnog priznavanja na novčane kazne	69
2006.	L 381	1		32006R1986
			Uredba (EZ) br. 1986/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 2006. o pristupu drugoj generaciji Schengenskog informacijskog sustava (SIS II) od strane službi država članica odgovornih za izdavanje potvrda o registraciji vozila	84
2007.	L 179	50	(2007/472/EZ)	32007D0472
			Odluka Vijeća od 25. lipnja 2007. o izmjeni Odluke Izvršnog odbora osnovanog Schengenskom konvencijom iz 1990. te o izmjeni Financijske uredbe o troškovima postavljanja i rada funkcije tehničke podrške za Schengenski informacijski sustav (C.SIS)	87
	L 179	52	(2007/473/EZ)	32007D0473
			Odluka Vijeća od 25. lipnja 2007. o skidanju oznake tajnosti s određenih dijelova Priručnika SIRENE kojeg je donio Izvršni odbor osnovan Konvencijom o provedbi Schengenskog sporazuma od 14. lipnja 1985.	89
2008.	L 97	60		32008R0296
			Uredba (EZ) br. 296/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 2008. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 562/2006 o Zakoniku Zajednice o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica (Zakonik o schengenskim granicama), o provedbenim ovlastima dodijeljenih Komisiji	90
	L 129	46	(2008/374/EZ)	32008D0374
			Odluka Vijeća od 29. travnja 2008. o izmjeni dijela I. Priloga 3. Zajedničkim konzularnim uputama o državljanima trećih zemalja koji moraju imati zrakoplovno-tranzitnu vizu	92
	L 149	78	(2008/422/EZ)	32008D0422
			Odluka Vijeća od 5. lipnja 2008. o skidanju oznake tajnosti s Priloga 4. Priručniku SIRENE koji je donio Izvršni odbor osnovan Konvencijom o provedbi Schengenskog sporazuma od 14. lipnja 1985. (Schengenska konvencija iz 1990.)	94
	L 210	1		32008D0615
			Odluka Vijeća 2008/615/PUP od 23. lipnja 2008. o produbljanju prekogranične suradnje, posebno u suzbijanju terorizma i prekograničnog kriminala	95
	L 303	11	(2008/859/EZ)	32008D0859
			Odluka Vijeća od 4. studenoga 2008. o izmjeni dijela I. Priloga 3. Zajedničkim konzularnim uputama o državljanima trećih zemalja koji moraju imati zrakoplovno-tranzitnu vizu	106

Referenca					
Godina	SL	Stranica			
2008.	L 327	15	(2008/903/EZ)	32008D0903	
			Odluka Vijeća od 27. studenoga 2008. o punoj primjeni odredaba schengenske pravne stečevine u Švicarskoj Konfederaciji		108
	L 327	27		32008F0909	
			Okvirna odluka Vijeća 2008/909/PUP od 27. studenoga 2008. o primjeni načela uzajamnog priznavanja presuda u kaznenim predmetima kojima se izriču kazne zatvora ili mjere koje uključuju oduzimanje slobode s ciljem njihova izvršenja u Europskoj uniji		111
2009.	L 17	1		32009R0044	
			Uredba Vijeća (EZ) br. 44/2009 od 18. prosinca 2008. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1338/2001 o utvrđivanju mjera potrebnih za zaštitu eura od krivotvorenja		131
	L 17	4		32009R0045	
			Uredba Vijeća (EZ) br. 45/2009 od 18. prosinca 2008. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1339/2001 o proširenju učinaka Uredbe (EZ) br. 1338/2001 o propisivanju mjera potrebnih za zaštitu eura od krivotvorenja na one države članice koje nisu prihvatile euro kao svoju jedinstvenu valutu		134
	L 155	17		32009L0050	
			Direktiva Vijeća 2009/50/EZ od 25. svibnja 2009. o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja radi visokokvalificiranog zapošljavanja		135
	L 323	6	(2009/914/EZ)	32009D0914	
			Odluka Vijeća od 30. studenoga 2009. o izmjeni Odluke Izvršnog odbora osnovanog Schengenskom konvencijom iz 1990., o izmjeni Financijske uredbe o troškovima postavljanja i korištenja funkcije tehničke podrške za Schengenski informacijski sustav (C.SIS)		148
	L 348	51	(2009/1015/EU)	32009D1015	
			Odluka Vijeća od 22. prosinca 2009. o izmjeni dijela I. Priloga 3. Zajedničkim konzularnim uputama o državljanima trećih zemalja koji trebaju imati zrakoplovno-tranzitnu vizu		151
2010.	L 333	58	(2010/779/EU)	32010D0779	
			Odluka Vijeća od 14. prosinca 2010. o zahtjevu Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske za sudjelovanje u pojedinim odredbama schengenske pravne stečevine koje se odnose na uspostavu Europske agencije za operativno upravljanje velikim IT sustavima u području slobode, sigurnosti i pravde		153
	L 339	1		32010R1210	
			Uredba (EU) br. 1210/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 2010. o provjeri autentičnosti eurokovanica i postupanju s eurokovicama neprikladnim za optjecaj		155
2011.	L 61	28	(2011/148/EU)	32011D0148	
			Odluka Komisije od 2. ožujka 2011. o izmjeni Odluke 2008/456/EZ o utvrđivanju pravila za provedbu Odluke br. 574/2007 Europskog parlamenta i Vijeća o osnivanju Fonda za vanjske granice za razdoblje 2007.-2013. u okviru Općeg programa „Solidarnost i upravljanje migracijskim tokovima” u pogledu upravljačkih i kontrolnih sustava država članica, pravila za upravno i financijsko upravljanje te prihvatljivosti izdataka za projekte koje sufinancira Fond (priopćena pod brojem dokumenta C(2001) 1160)		160

		<i>Referenca</i>		
Godina	SL	Stranica		
2011.	L 66	2		22011A0312(01)
			Sporazum između Europske unije i Savezne Republike Brazila o izuzimanju nositelja diplomatskih, servisnih ili službenih putovnica od obveze posjedovanja vize za kratkotrajni boravak	174
	L 186	1	(2011/406/EU)	32011D0406
			Provedbena odluka Komisije od 1. srpnja 2011. o izmjeni Priručnika SIRENE (<i>priopćena pod brojem dokumenta C(2011) 4574</i>)	179
	L 286	1		32011R1077
			Uredba (EU) br. 1077/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2011. o osnivanju Europske agencije za operativno upravljanje opsežnim informacijskim sustavima u području slobode, sigurnosti i pravde	216
	L 293	24		32011R1142
			Provedbena uredba Komisije (EU) br. 1142/2011 od 10. studenoga 2011. o uspostavi priloga X. i XI. Uredbi Vijeća (EZ) br. 4/2009 o nadležnosti, mjerodavnom pravu, priznavanju i izvršenju odluka i suradnji u stvarima koje se odnose na obveze uzdržavanja	233
	L 338	2		32011L0099
			Direktiva 2011/99/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o europskom nalogu za zaštitu	235
	L 347	41		32011R1342
			Uredba (EU) br. 1342/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1931/2006 u vezi s uključivanjem Kalinjingradске oblasti i određenih poljskih upravnih okruga u područje koje se smatra graničnim područjem	252
2012.	C 42	2	(2012/C 42/02)	32012D0215(01)
			Odluka Komisije od 14. veljače 2012. o osnivanju stručne skupine za određivanje potreba politike u vezi s podacima o kriminalu i o stavljanju izvan snage Odluke 2006/581/EZ	255
	L 58	3		32012R0154
			Uredba (EU) br. 154/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. veljače 2012. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 810/2009 o uspostavi Zakonika Zajednice o vizama (Zakonik o vizama)	264
	L 283	1		32012R0936
			Uredba Komisije (EU) br. 936/2012 od 4. listopada 2012. o izmjeni priloga Uredbi (EZ) br. 1896/2006 Europskog parlamenta i Vijeća o uvođenju postupka za europski platni nalog	266
	L 351	1		32012R1215
			Uredba (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima	289

Uvodna napomena

U skladu s člankom 52. Akta o uvjetima pristupanja Republike Hrvatske i prilagodbama Ugovora o Europskoj uniji, Ugovora o funkcioniranju Europske unije i Ugovora o osnivanju Europske zajednice za atomsku energiju, potpisanog 9. prosinca 2011., tekstovi akata institucija donesenih prije pristupanja koje su te institucije sastavile na hrvatskom jeziku od dana pristupanja vjerodostojni su pod istim uvjetima kao i tekstovi sastavljeni na sadašnjim službenim jezicima. Tim se člankom također predviđa da se tekstovi objavljuju u *Službenom listu Europske unije* ako su tekstovi na sadašnjim jezicima tako objavljeni.

U skladu s tim člankom objavljuje se posebno izdanje *Službenog lista Europske unije* na hrvatskom jeziku, koje sadržava tekstove obvezujućih općih akata. To izdanje obuhvaća akte usvojene u razdoblju od 1952. godine do dana pristupanja.

Objavljeni tekstovi podijeljeni su na 20 poglavlja koja slijede raspored iz Registra važećeg zakonodavstva Europske unije, i to:

- 01 Opća, financijska i institucionalna pitanja
- 02 Carinska unija i slobodno kretanje robe
- 03 Poljoprivreda
- 04 Ribarstvo
- 05 Sloboda kretanja radnika i socijalna politika
- 06 Pravo poslovnog nastana i sloboda pružanja usluga
- 07 Prometna politika
- 08 Politika tržišnog natjecanja
- 09 Porezi
- 10 Ekonomska i monetarna politika i slobodno kretanje kapitala
- 11 Vanjski odnosi
- 12 Energetika
- 13 Industrijska politika i unutarnje tržište
- 14 Regionalna politika i koordinacija strukturnih instrumenata
- 15 Okoliš, potrošači i zaštita zdravlja
- 16 Znanost, informiranje, obrazovanje i kultura
- 17 Pravo poduzeća
- 18 Zajednička vanjska i sigurnosna politika
- 19 Područje slobode, sigurnosti i pravde
- 20 Europa građana

Spomenuti registar, koji vodi Ured za publikacije, dostupan je na internetu (eur-lex.europa.eu) na službenim jezicima Europske unije. Bibliografskoj bilješci svakog akta može se pristupiti putem registra, gdje se mogu pronaći upućivanja na posebno izdanje i na ostale analitičke metapodatke.

Akti objavljeni u posebnom izdanju, uz određene iznimke, objavljuju se u obliku u kojem su bili objavljeni u *Službenom listu* na izvornim službenim jezicima. Stoga pri uporabi posebnog izdanja treba uzeti u obzir naknadne izmjene, prilagodbe ili odstupanja koje su usvojile institucije, Europska središnja banka ili su predviđene u Aktu o pristupanju.

Iznimno, kad se opsežni tehnički prilozi poslije zamijene novim priložima, navodi se samo upućivanje na posljednji akt koji zamjenjuje prilog. Takav je slučaj u pojedinim aktima koji sadržavaju popise carinskih oznaka (poglavlje 02), aktima o prijevozu opasnih tvari, aktima o pakiranju i označavanju tih tvari (poglavlja 07 i 13) te nekima od protokola i priloga Sporazumu o Europskom gospodarskom prostoru.

Također, Pravilnik o osoblju objavljuje se kao pročišćeni tekst koji obuhvaća sve izmjene do kraja 2012. godine. Daljnje izmjene objavljuju se u izvornom obliku.

Posebno izdanje sadržava dva sustava numeracije stranica:

- i. izvorna numeracija stranica, zajedno s datumom objave francuskog, talijanskog, njemačkog i nizozemskog izdanja Službenog lista, engleskog i danskog izdanja od 1. siječnja 1973., grčkog izdanja od 1. siječnja 1981., španjolskog i portugalskog izdanja od 1. siječnja 1986., finskog i švedskog izdanja od 1. siječnja 1995., češkog, estonskog, latvijskog, litavskog, mađarskog, malteškog, poljskog, slovačkog i slovenskog izdanja od 1. svibnja 2004. te bugarskog i rumunjskog izdanja od 1. siječnja 2007.

U numeraciji stranica postoje praznine jer svi akti objavljeni u to vrijeme nisu objavljeni u posebnom izdanju. Kada se prilikom citiranja akata upućuje na Službeni list, potrebno je navesti stranicu sukladno izvornoj numeraciji;

- ii. numeracija stranica posebnog izdanja neprekinuta je i ne smije se navoditi prilikom citiranja akata.

Do lipnja 1967. numeracija stranica u Službenom listu počinjala je iznova svake godine. Od tada nadalje svaki broj Službenog lista počinje na prvoj stranici.

Od 1. siječnja 1968. Službeni list podijeljen je na dva dijela:

- Zakonodavstvo („L”),
- Informacije i objave („C”).

Od 1. veljače 2003. prijašnje ime „Službeni list Europskih zajednica” promijenjeno je, na temelju Ugovora iz Nice, u „Službeni list Europske unije”.

31995R1683

14.7.1995.

SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA

L 164/1

UREDBA VIJEĆA (EZ) br. 1683/95
od 29. svibnja 1995.
o utvrđivanju jedinstvenog obrasca za vize

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 100.c stavak 3.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta,

budući da članak 100.c stavak 3. Ugovora obvezuje Vijeće da usvoji mjere u pogledu jedinstvenog obrasca za vize prije 1. siječnja 1996.;

budući da je uvođenje jedinstvenog obrasca za vize važan korak prema usklađivanju vizne politike; s obzirom da članak 7.a Ugovora određuje da unutarne tržište obuhvaća područje bez unutarnjih granica u kojem se osigurava slobodno kretanje osoba u skladu s odredbama Ugovora; budući da se smatra da ovaj korak predstavlja povezanu cjelinu s mjerama iz glave VI. Ugovora o Europskoj uniji;

budući da je neophodno da jedinstveni obrazac za vize sadrži sve potrebne informacije i ispunjava vrlo visoke tehničke standarde, prvenstveno u odnosu na zaštitu od krivotvorenja; budući da taj oblik također mora biti prikladan za korištenje u svim državama članicama i mora sadržavati svima prepoznatljive sigurnosne odlike koje su jasno vidljive golim okom;

budući da ova Uredba predviđa samo one tehničke standarde koji nisu tajne prirode; s obzirom da ti standardi moraju biti nadopunjeni daljnjim standardima, koji moraju ostati tajni kako bi se spriječilo krivotvorenje i koji ne mogu sadržavati osobne podatke ili pozivanje na takve podatke; budući da bi Komisiji trebalo dodijeliti ovlast za usvajanje daljnjih standarda;

budući da je, kako bi se osiguralo da navedeni podaci ne budu dostupni većem broju osoba nego što je potrebno, također neophodno da svaka država članica ovlasti samo jedno tijelo

nadležno za tiskanje jedinstvenog viznog obrasca, pri čemu države članice mogu promijeniti to tijelo, ako je potrebno; budući da, iz sigurnosnih razloga, svaka država članica mora naziv nadležnog tijela priopćiti Komisiji i ostalim državama članicama;

budući da bi se ova Uredba radi učinkovitosti trebala primjenjivati na sve vize iz članka 5.; budući da su države članice slobodne koristiti jedinstveni obrazac za vize koje se mogu koristiti u druge svrhe, osim onih navedenih u članku 5., pod uvjetom da, unatoč razlikama koje moraju biti vidljive golim okom, takvu vizu nije moguće zamijeniti s jedinstvenom vizom;

budući da je, u odnosu na osobne podatke koji se trebaju unijeti u jedinstveni obrazac za vize u skladu s Prilogom ovoj Uredbi, također potrebno osigurati poštivanje pravila o zaštiti podataka država članica, kao i odgovarajućeg zakonodavstva Zajednice,

DONIJELO JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Vize koje izdaju države članice u skladu s člankom 5. izdaju se u obliku jedinstvenog obrasca (naljepnica). Te su vize u skladu s tehničkim standardima iz Priloga.

Članak 2.

Daljnjim tehničkim standardima, kojima se sprečava krivotvorenje viza, utvrđuju se u skladu s postupkom iz članka 6.

Članak 3.

1. Tehnički standardi iz članka 2. su tajni i ne objavljuju se. Dostupni su samo onim tijelima koja su države članice ovlastile za tiskanje viza i osobama koje su, u skladu s propisima, za to ovlastile država članica ili Komisija.

2. Svaka država članica ovlašćuje jedno tijelo nadležno za tiskanje viza. Ime tog tijela priopćava Komisiji i ostalim državama članicama. Dvije ili više država članica mogu ovlastiti isto tijelo u ovu svrhu. Svaka država članica ima pravo promijeniti tijelo koje je ovlastila. O promjeni obavješćuje Komisiju i ostale države članice.

Članak 4.

1. Ne dovodeći u pitanje odgovarajuće šire odredbe o zaštiti osobnih podataka, osoba kojoj se izdaje viza ima pravo provjeriti svoje osobne podatke upisane u vizu i, prema potrebi, zatražiti ispravak ili brisanje pogrešnih podataka.

2. Jedinствени obrazac za vize ne sadrži strojno čitljive podatke, osim ako nisu upisani i u rubrikama opisanim u točkama od 6. do 12. Priloga ili u odgovarajućoj putnoj ispravi.

Članak 5.

Za potrebe ove Uredbe, „viza” znači odobrenje ili odluka države članice potrebna za ulaz na njezino državno područje, za:

- namjeravani boravak u toj državi članici ili u nekoliko država članica u trajanju od najviše tri mjeseca ukupno,
- tranzit kroz državno područje ili tranzitno područje u zračnoj luci te države članice ili nekoliko država članica.

Članak 6.

1. Kod upućivanja na postupak definiran u ovom članku, primjenjuju se sljedeće odredbe.

2. Komisiji pomaže odbor koji je sastavljen od predstavnika država članica i kojim predsjeda predstavnik Komisije.

Predstavnik Komisije podnosi odboru nacrt mjera koje je potrebno poduzeti. Odbor donosi mišljenje o nacrtu u vremenskom roku koji utvrđuje predsjedatelj imajući u vidu žurnost pitanja. Mišljenje se usvaja većinom predviđenom u članku 148. stavku 2. Ugovora u slučaju odluka koje na prijedlog Komisije usvaja Vijeće. Glasovi predstavnika država članica u odboru se ponderiraju na način opisan u navedenom članku. Predsjedatelj ne glasa.

3. (a) Komisija usvaja predviđene mjere ako su u skladu s mišljenjem odbora.

(b) Ako predviđene mjere nisu u skladu s mišljenjem odbora ili ako mišljenje nije doneseno, Komisija bez odgađanja podnosi Vijeću prijedlog mjera koje je potrebno poduzeti. Vijeće donosi odluku kvalificiranom većinom.

Ako po isteku razdoblja od dva mjeseca Vijeće nije ništa poduzelo, Komisija usvaja predložene mjere, osim ako Vijeće nije donijelo odluku protiv navedenih mjera običnom većinom glasova.

Članak 7.

Kada države članice koriste jedinstveni obrazac za vize u svrhe koje nisu predviđene u članku 5., potrebno je poduzeti odgovarajuće mjere kako bi se onemogućila zabuna s vizom iz članka 5.

Članak 8.

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europskih zajednica*.

Članak 1. počinje se primjenjivati šest mjeseci nakon usvajanja mjera iz članka 2.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 29. svibnja 1995.

Za Vijeće
Predsjednik
H. de CHARENTE

PRILOG

Sigurnosne značajke

1. U ovom je polju znak koji se sastoji od devet elipsa u obliku lepeze.
2. U ovom je polju optički promjenjiv znak („kinegram” ili drugi istovrijedan znak). Ovisno o kutu gledanja, 12 zvijezda, slovo „E” i globus postaju vidljivi u raznim veličinama i bojama.
3. U ovom je polju znak koji se sastoji od jednog ili više slova i kojim se označava država članica izdavatelj (ili „BNL” u slučaju zemalja Beneluksa odnosno Belgije, Luksemburga i Nizozemske), s prikrivenim vizualnim efektom. Ovaj znak je svijetao u vodoravnom položaju, a taman pod kutom od 90°. Koriste se sljedeće oznake: A za Austriju, BNL za Beneluks, D za Njemačku, DK za Dansku, E za Španjolsku, F za Francusku, FIN za Finsku, GR za Grčku, I za Italiju, IRL za Irsku, P za Portugal, S za Švedsku, UK za Ujedinjenu Kraljevinu.
4. Riječ „viza”, pisana velikim slovima pojavljuje se u sredini ovog polja ispisana optički promjenjivim bojama, koja, ovisno o kutu gledanja, može biti zelena ili crvena.
5. U ovom je polju prethodno otisnut broj vize, koji započinje slovom ili slovima kojima se označava država izdavateljica kao što je opisano u točki 3. gore. Koriste se posebna slova.

Polja za upisivanje

6. Ovo polje započinje tekстом „vrijedi za”. Tijelo izdavatelj određuje državno područje ili državna područja na kojima viza vrijedi.
7. Ovo polje započinje riječju „od”, a riječ „do” nalazi se u nastavku reda. Tijelo izdavatelj određuje razdoblje važenja vize.
8. Ovo polje započinje riječima „broj ulazaka”, a riječi „trajanje boravka” (odnosno trajanje namjeravanog boravka podnositelja) i ponovno riječ „dana” nalaze se u nastavku reda.
9. Ovo polje započinje riječima „izdano u” i koristi se za navođenje mjesta izdavanja.
10. Ovo polje započinje riječju „dana” (nakon koje tijelo izdavatelj upisuje datum izdavanja), a u nastavku reda nalaze se riječi „broj putovnice” (nakon čega se upisuje broj putovnice imatelja).

11. Ovo polje započinje riječima „vrsta vize”. Tijelo izdavatelj navodi vrstu vize u skladu s člancima 5. i 7. ove Uredbe.
12. Ovo polje započinje riječima „napomene”. Tijelo izdavatelj koristi ovo polje za upisivanje dodatnih informacija koje smatra potrebnim i koji su u skladu s člankom 4. ove Uredbe. Sljedeća dva i pol retka ostavljaju se praznima za te napomene.
13. Ovo polje sadrži odgovarajuće strojno čitljive podatke, kojima se olakšava kontrola na vanjskim granicama.

Papir je pastelnozeleno boje s crvenim i plavim oznakama.

Riječi kojima se označuju polja su na engleskom i francuskom jeziku. Država izdavateljica može dodati i treći službeni jezik Zajednice. Međutim, riječ „viza” u gornjem redu može biti na bilo kojem službenom jeziku Zajednice.

31998D0701

L 333/8

SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA

9.12.1998.

ODLUKA VIJEĆA**od 3. prosinca 1998.****o zajedničkim standardima vezanim za ispunjavanje jedinstvenog obrasca za dozvole boravka**

(98/701/PUP)

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Zajedničku akciju 97/11/PUP od 16. prosinca 1996. o jedinstvenom obrascu dozvole boravka ⁽¹⁾ i posebno njezin članak 2.,

budući da je potrebno utvrditi zajedničke standarde vezane za ispunjavanje navedenog obrasca kako bi se osigurala njegova ujednačenost;

budući da ova Odluka ne utječe na nadležnost država članica u odnosu na priznavanje država i teritorijalnih jedinica, kao i putovnica i putnih isprava koje su izdale te države i jedinice; budući da je dodjela oznaka u Prilogu ovoj Odluci isključivo administrativne prirode i ne utječe na utvrđivanje državljanstva rezidenata iz trećih zemalja,

ODLUČILO JE KAKO SLIJEDI:

Članak 1.

Jedinstveni obrazac za dozvole boravka ispunjava se u skladu s postupcima sadržanim u Prilogu ovoj Odluci.

Članak 2.

Vijeće najmanje jednom godišnje ispituje postupke i oznake sadržane u Prilogu i Dodatku ovoj Odluci s ciljem njihovog usklađivanja.

Članak 3.

Ova Odluka stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europskih zajednica*.

Sastavljeno u Bruxellesu 3. prosinca 1998.

Za Vijeće
Predsjednik
K. SCHLÖGL

⁽¹⁾ SL L 7, 10.1.1997., str. 1.

PRILOG

I. POSTUPCI ZA ISPUNJAVANJE ZAJEDNIČKOG REFERENTNOG PODRUČJA NALJEPNICE NA JEDINSTVENOM OBRASCU DOZVOLE BORAVKA.

Format usvojen za naljepnicu je u formatu ID2 (što je u skladu s dimenzijama za tip kartice ID2 (ISO7810)).

Postoji osam rubrika koje je potrebno ispuniti u skladu s tehničkim specifikacijama, gdje je to primjenjivo, kako slijedi:

1. Broj dozvole

U ovu rubriku se unosi broj dokumenta (zaštićen posebnim sigurnosnim mjerama i prethodi mu slova oznaka), u skladu s dijelom jedan stavak 3.7. (početno slovo/slova kao što je detaljnije navedeno u stavku 3.2.) tehničkih specifikacija.

2. Ime

U ovoj rubrici se redom upisuju prezime/prezimana i ime/imena. Prezime/prezimana i ime/imena na dokumentu kojem je priložena naljepnica moraju biti identična onima na naljepnici.

3. Prostor „Vrijedi do”

U ovu rubriku se unosi relevantni datum isteka ili, prema potrebi, riječ ili oznaka kojom se naznačuje neograničena valjanost.

Države članice Glavnom tajništvu Vijeća proslijeđuju različite riječi ili šifre iz prethodnog podstavka kako bi se Tajništvu omogućilo sastavljanje popisa za distribuciju svim državama članicama. Taj bi se popis mogao također iskoristiti kao dodatni instrument za otkrivanje krivotvorina.

Kada je upisan datum isteka, datum mora biti unesen pomoću tri grupe od po dvije brojke sljedećim redom, dvije za dan, dvije za mjesec i dvije za godinu, odvojeno crticom, a prva brojka mora biti nula kada je broj manji od 10 (npr. 15-01-96: 15. siječnja 1996.).

4. Mjesto/datum izdavanja

U ovoj rubrici naznačuje se mjesto i datum izdavanja dozvole boravka.

Datum izdavanja upisuje se pomoću tri grupe od po dvije brojke redom koji je utvrđen u trećem podstavku točke 3.

5. Tip dozvole

U ovoj rubrici naznačuje se specifičan tip dozvole boravka izdane od strane države članice državljaninu treće zemlje.

Ovaj prostor nije potrebno usklađivati zbog različitosti zakona država članica. Međutim, države članice će Glavnom tajništvu Vijeća poslati različite reference koje uključuju u ovu rubriku kako bi Tajništvu omogućile sastavljanje popisa za distribuciju svim državama članicama. Taj bi se popis mogao također iskoristiti kao dodatni instrument za otkrivanje krivotvorina.

6. Napomene

Države članice mogu u ovu rubriku upisati informacije i napomene za nacionalnu uporabu koje su potrebne prema nacionalnim odredbama o državljanima trećih zemalja, što uključuje informacije o odobrenju za rad i broju putovnice.

Države članice će Glavnom tajništvu Vijeća poslati različite trajne reference koje uključuju u ovu rubriku kako bi Tajništvu omogućile sastavljanje popisa za distribuciju svim državama članicama. Taj bi se popis mogao također iskoristiti kao dodatni instrument za otkrivanje krivotvorinu.

7. Datum/potpis/odobrenje

Kada je to potrebno, tijelo koje izdaje dokument može staviti svoj potpis i svoj pečat i/ili zatražiti od nositelja da stavi svoj potpis.

Ako se ova rubrika koristi, datum treba biti upisan pomoću tri grupe od po dvije brojke redom kao što je naznačeno u trećem podstavku točke 3.

Kada je prema zakonodavstvu ili praksi države članice potrebno staviti pečat tijela koje izdaje dokument, pečat se treba nalaziti unutar pravokutnika uokvirenog s desna desnim rubom naljepnice, s lijeva kućicom „Napomene”, s gornje strane ambblemom države članice, a s donje strane strojno čitljivim prostorom.

Također je poželjno da pečat bude pravokutnik visine 1 cm - širine 2,5 cm s imenom tijela koje izdaje dozvolu boravka i potpisom i/ili datumom. Potpis i/ili datum treba biti uokviren sa svake strane trima paralelnim horizontalnim linijama, srednja od kojih je upola kraća od preostale dvije.

8. Strojno čitljiv prostor

Prostor predviđen za strojno čitanje (što uključuje oznake kojima se naznačuje državljanstvo ili drugi status) ispunjava se u skladu sa standardima Međunarodne organizacije civilnog zrakoplovstva (ICAO), sukladno tehničkim specifikacijama. Na drugoj liniji, upisuje se ili broj dozvole ili broj putovnice. Tri oznake koje se odnose na državljanstvo ili status nositelja dozvole upisuju se u skladu s popisom iz Dodatka.

Države članice obavješćuju Glavno tajništvo Vijeća namjeravaju li upisivati broj dozvole ili broj putovnice. Tajništvo će ovu informaciju prosljediti svim državama članicama.

II. POSTUPCI ZA ISPUNJAVANJE ZAJEDNIČKOG REFERENTNOG PODRUČJA ZASEBNOG DOKUMENTA U JEDINSTVENOM OBRASCU DOZVOLE BORAVKA.

Format usvojen za zasebni dokument je ili ID1 ili ID2 format u skladu s ISO standardom 7 810,1995. U oba obrasca postoji 12 polja koje treba ispuniti u skladu s tehničkim specifikacijama gdje je to primjenjivo.

A. PREDNJA STRANA

1. Broj dozvole

U ovom polju nalazi se broj dokumenta kojem prethodi slovna oznaka, u skladu s dijelom 2 stavka 3.2. (početno slovo/slova kao što je detaljnije navedeno u dijelu I, stavku 3.2.) tehničkih specifikacija.

2. Ime

Ovdje se redom upisuju prezime/prezimana i ime/imena.

3. Prostor „Vrijedi do”

U ovo polje se unosi relevantni datum isteka ili, prema potrebi, riječ ili oznaka kojom se naznačuje neograničena valjanost.

Države članice Glavnom tajništvu Vijeća prosljeđuju različite riječi ili šifre iz prethodnog podstavka kako bi se Tajništvu omogućilo sastavljanje popisa za distribuciju svim državama članicama. Taj bi se popis mogao također iskoristiti kao dodatni instrument za otkrivanje krivotvorina.

Kada je upisan datum isteka, datum mora biti unesen pomoću tri grupe od po dvije brojke sljedećim redom, dvije za dan, dvije za mjesec i dvije za godinu, odvojeno crticom, a prva brojka mora biti nula kada je broj manji od 10 (npr. 15-01-96: 15. siječnja 1996.).

4. Mjesto/datum izdavanja

U ovom polju naznačuje se mjesto i datum izdavanja dozvole boravka.

Datum izdavanja upisuje se pomoću tri grupe od po dvije brojke redom koji je utvrđen u trećem podstavku točke 3.

5. Tip dozvole

U ovom polju naznačuje se specifičan tip dozvole boravka izdane od strane države članice državljaninu treće zemlje.

Ovaj prostor nije potrebno usklađivati zbog različitosti zakona država članica. Međutim, države članice će Glavnom tajništvu Vijeća poslati različite reference koje uključuju u ovu rubriku kako bi Tajništvu omogućile sastavljanje popisa za distribuciju svim državama članicama. Taj bi se popis mogao također iskoristiti kao dodatni instrument za otkrivanje krivotvorina.

6. Napomene

Države članice mogu u ovo polje upisati informacije i napomene za nacionalnu uporabu koje su potrebne prema nacionalnim odredbama o državljanima trećih zemalja, što uključuje informacije o odobrenju za rad.

Države članice će Glavnom tajništvu Vijeća poslati različite trajne reference koje uključuju u ovo polje kako bi Tajništvu omogućile sastavljanje popisa za distribuciju svim državama članicama. Taj bi se popis mogao također iskoristiti kao dodatni instrument za otkrivanje krivotvorina.

7. Datum/potpis/odobrenje

Kada je to potrebno, tijelo koje izdaje dokument može staviti svoj potpis i svoj pečat i/ili zatražiti od nositelja da stavi svoj potpis.

Ako se ovo polje koristi, datum treba biti upisan pomoću tri grupe od po dvije brojke redom kao što je naznačeno u trećem podstavku točke 3.

Kada je prema zakonodavstvu ili praksi države članice potrebno staviti pečat tijela koje izdaje dokument, pečat se treba nalaziti unutar pravokutnika uokvirenog s desna desnim rubom naljepnice, s lijeva kućicom „Napomene”, s gornje strane amblemom države članice, a s donje strane bazom kartice u formatu ID1 ili strojno čitljivim prostorom u formatu ID2.

Također je poželjno da pečat bude pravokutnik visine 1 cm - širine 2,5 (1) cm s imenom tijela koje izdaje dozvolu boravka i potpisom i/ili datumom. Potpis i/ili datum treba biti uokviren sa svake strane trima paralelnim horizontalnim linijama, srednja od kojih je upola kraća od preostale dvije.

B. POLEĐINA

U slučaju zasebnog dokumenta, na poleđini se nalaze sljedeće dodatne reference.

8. Datum i mjesto rođenja

Ovdje se upisuje mjesto i datum rođenja nositelja dozvole boravka.

Mjesto boravka odnosi se na ime grada, ako je poznato, kao i zemlju u kojoj je nositelj dozvole rođen. Potrebno je upisati zemlju rođenja, jer državljanstvo nositelja može biti različito od zemlje njegovog rođenja.

Datum rođenja upisuje se pomoću tri grupe od po dvije brojke redom koji je naznačen u trećem podstavku točke 3.

9. Državljanstvo

Ovdje se upisuje državljanstvo ili bilo koji drugi status nositelja dozvole boravka.

Državljanstvo se odnosi na ime države čiji je stranac državljanin, ili na bilo koji drugi relevantni status, npr. Kolumbija.

10. Spol

Ovdje se upisuje spol nositelja dozvole boravka u skladu sa standardima ICAO za strojno čitljivu zonu.

Države članice će Glavnom tajništvu Vijeća proslijediti razne reference koje uključuju u ovo polje kako bi Tajništvu omogućile sastavljanje popisa za distribuciju svim državama članicama. Taj bi se popis mogao iskoristiti i kao dodatni instrument za otkrivanje krivotvorina.

(1) Za format ID1 ove se dimenzije prepolovljuju.

11. Napomene

Države članice mogu u ovu kućicu upisati informacije i napomene za nacionalnu uporabu koje su potrebne prema nacionalnim odredbama o državljanima trećih zemalja, na primjer adresa nositelja.

Države članice će Glavnom tajništvu Vijeća poslati različite trajne reference koje uključuju u ovo polje kako bi Tajništvu omogućile sastavljanje popisa za distribuciju svim državama članicama. Taj bi se popis mogao također iskoristiti kao dodatni instrument za otkrivanje krivotvorina.

12. Strojno čitljiv prostor

(na poleđini dokumenta u formatu ID1, a na prednjoj strani dokumenta u formatu ID2)

Prostor predviđen za strojno čitanje (što uključuje oznake kojima se naznačuje državljanstvo ili drugi status) ispunjava se u skladu sa standardima Međunarodne organizacije civilnog zrakoplovstva (ICAO), sukladno tehničkim specifikacijama. Na drugoj liniji, upisuje se ili broj dozvole ili broj putovnice. Tri oznake koje se odnose na državljanstvo ili status nositelja dozvole upisuju se u skladu s popisom iz Dodatka.

Dodatak

Popis oznaka za unos državljanstva ili statusa nositelja dozvole boravka u prostoru za strojno čitanje

	Zemlja	Šifra
EUROPA	Albanija	ALB
	Andora	AND
	Armenija	ARM
	Azerbajdžan	AZE
	Bjelarus	BLR
	Bosna i Hercegovina	BIH
	Bugarska	BGR
	Hrvatska	CRO
	Cipar	CYP
	Češka Republika	CZE
	Estonija	EST
	Gruzija	GEO
	Sveta Stolica (Država Vatikanskoga Grada)	VAT
	Mađarska	HUN
	Latvija	LVA
	Litva	LTU
	Malta	MLT
	Republika Moldova	MDA
	Monako	MCO
	Poljska	POL
	Rumunjska	ROM
	Ruska Federacija	RUS
	San Marino	SMR
	Slovačka	SVK
	Slovenija	SVN
	Švicarska	CHE
	bivša jugoslavenska republika Makedonija	FRM
	Turska	TUR
	Ukrajina	UKR
	Savezna Republika Jugoslavija	YUG
	AFRIKA	Alžir
Angola		AGO
Benin		BEN
Bocvana		BWA
Burkina Faso		BFA
Burundi		BDI
Kamerun		CMR
Kabo Verde		CPV
Srednjoafrička Republika		CAF
Čad		TCD
Komori		COM
Kongo		COG
Demokratska Republika Kongo		COD
Cote d'Ivoire		CIV
Džibuti		DJI
Egipat		EGY

	Zemlja	Šifra
	Ekvatorska Gvineja	GNQ
	Eritreja	ERI
	Etiopija	ETH
	Gabon	GAB
	Gambija	GMB
	Gana	GHA
	Gvineja	GIN
	Gvineja Bisau	GNB
	Kenija	KEN
	Lesoto	LSO
	Liberija	LBR
	Libijska Arapska Džamahirija	LYB
	Madagaskar	MDG
	Malavi	MWI
	Mali	MLI
	Mauritanija	MRT
	Mauricijus	MUS
	Maroko	MAR
	Mozambik	MOZ
	Namibija	NAM
	Niger	NER
	Nigerija	NGA
	Ruanda	RWA
	Sveti Toma i Prinsipe	STP
	Senegal	SEN
	Sejšeli	SYC
	Sijera Leone	SLE
	Somalija	SOM
	Južna Afrika	ZAF
	Sudan	SDN
	Svazi	SWZ
	Ujedinjena Republika Tanzanija	TZA
	Togo	TGO
	Tunis	TUN
	Uganda	UGA
	Zambija	ZMB
	Zimbabve	ZWE
AMERIKA		
	Antigva i Barbuda	ATG
	Argentina	ARG
	Bahami	BHS
	Barbados	BRB
	Belize	BLZ
	Bolivija	BOL
	Brazil	BRA
	Kanada	CAN
	Čile	CHIL
	Kolumbija	COL
	Kostarika	CRI
	Kuba	CUB
	Dominika	DMA
	Dominikanska Republika	DOM
	Ekvador	ECU

	Zemlja	Šifra
	El Salvador	SLV
	Grenada	GRD
	Gvatemala	GTM
	Gvajana	GUY
	Haiti	HTI
	Honduras	HND
	Jamajka	JAM
	Meksiko	MEX
	Nikaragva	NIC
	Panama	PAN
	Paragvaj	PRY
	Peru	PER
	Sveti Kristofor i Nevis	KNA
	Sveta Lucija	LCA
	Sveti Vincent i Grenadini	VCT
	Surinam	SUR
	Trinidad i Tobago	TTO
	Sjedinjene Američke Države	USA
	Urugvaj	URY
	Venezuela	VEN
AZIJA		
	Afganistan	AFG
	Bahrain	BHR
	Bangladeš	BGD
	Butan	BTN
	Brunej Darussalam	BRN
	Kambodža	KHM
	Kina	CHN ⁽¹⁾
	Istočni Timor	TMP
	Indija	IND
	Indonezija	IDN
	Islamska Republika Iran	IRN
	Irak	IRQ
	Izrael	ISR
	Japan	JPN
	Jordan	JOR
	Kazakstan	KAZ
	Demokratska Narodna Republika Koreja	PRK
	Republika Koreja	KOR
	Kuvajt	KWT
	Kirgistan	KGZ
	Laoska Narodna Demokratska Republika	LAO
	Libanon	LBN
	Malezija	MYS
	Maldivi	MDV
	Mongolija	MNG
	Mjanmar	MMR
	Nepal	NPL
	Oman	OMN
	Pakistan	PAK
	Palestina	*
	Filipini	PHA
	Katar	QAT

	Zemlja	Šifra
OCEANIJA	Saudijska Arabija	SAU
	Singapur	SGP
	Šri Lanka	LKA
	Sirijska Arapska Republika	SYR
	Tadžikistan	TJK
	Tajland	THA
	Turkmenistan	TKM
	Ujedinjeni Arapski Emirati	ARE
	Uzbekistan	UZB
	Vijetnam	VNM
	Jemen	YEM
	Australija	AUS
	Fidži	FJI
	Kiribati	KIR
	Maršalovi Otoci	MHL
	Savezne Države Mikronezije	FSM
	Nauru	NRU
	Novi Zeland	NZL
	Palau	PLW
	Papua Nova Gvineja	PNG
	Samoa	WSM
	Salomonovi Otoci	SLB
	Tonga	TON
Tuvalu	TUV	
Vanuatu	VUT	

(¹) Za rezidente u Hong Kongu može se upotrebljavati oznaka HKG.

Upotrebljavaju se i sljedeće oznake

Bez državljanstva	XXA
Izbjeglice (Konvencija od 28. srpnja 1951.)	XXB
Ostale izbjeglice	XXC
Međunarodni odbor Crvenog križa	CRC
UNHCR	UNR

31999D0870

30.12.1999.

SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA

L 337/41

ODLUKA VIJEĆA**od 17. prosinca 1999.**

o ovlaštivanju zamjenika glavnog tajnika Vijeća Europske unije da djeluje kao predstavnik određenih država članica u svrhu sklapanja ugovora koji se odnose na postavljanje i primjenu komunikacijske infrastrukture za schengensko okružje, „SISNET”, i da upravlja takvim ugovorima

(1999/870/EZ)

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

obvezama prema Ugovoru o osnivanju Europske zajednice i Ugovoru o Europskoj uniji.

djelujući na temelju članka 7. Protokola koji je uvršten u Ugovor o Europskoj uniji i Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a kojim se schengenska pravna stečevina integrira u okvir Europske unije (dalje u tekstu „Schengenski protokol”),

(6) Stoga je prikladno dodijeliti ovu zadaću zamjeniku glavnog tajnika Vijeća putem izričite odluke Vijeća,

budući da:

ODLUČILO JE:

- (1) Glavni tajnik Vijeća ovlašten je, u ime određenih država članica, upravljati ugovorom koji se odnosi na postavljanje i funkcioniranje Faze II. mreže SIRENE ⁽¹⁾.
- (2) Određene države članice odlučile su ne produžiti ugovor za Fazu II. mreže SIRENE, koji će stoga prestati 23. kolovoza 2001.
- (3) Sukladno tome, nova komunikacijska infrastruktura za schengensko okružje, koja će se zvati „SISNET”, mora se osigurati do 23. kolovoza 2001., što će zahtijevati provođenje pripremnih mjera za sklapanje odgovarajućih ugovora, sklapanje samih ugovora i upravljanje tim ugovorima.
- (4) Određene države članice zatražile su od zamjenika glavnog tajnika Vijeća da ih predstavlja u pogledu provođenja potrebnih pripremnih mjera, kao i u pogledu sklapanja i upravljanja predmetnim ugovorima.
- (5) Obavljanje takvih zadataka od strane zamjenika glavnog tajnika Vijeća u ime određenih država članica predstavlja zadaća koji se razlikuje od zadataka koje obavlja Zamjenik glavnog tajnika Vijeća sukladno njegovim

Članak 1.

1. Ovom Odlukom Vijeće ovlašćuje zamjenika glavnog tajnika Vijeća da postupa kao predstavnik dotičnih država članica (Belgije, Danske, Njemačke, Grčke, Španjolske, Francuske, Italije, Luksemburga, Nizozemske, Austrije, Portugala, Finske i Švedske), u pogledu:

- (a) objave poziva za podnošenje ponuda za isporuku, postavljanje i upravljanje SISNET-om i za bilo koje druge pripremljene mjere koje u tom pogledu mogu biti potrebne; i
- (b) sklapanja i upravljanja ugovorima za isporuku, postavljanje i upravljanje SISNET-om i za pružanje usluga koje se odnose na uporabu SISNET-a.

2. Ovlaštenje iz stavka 1. ovog članka primjenjivat će se sve dok plaćanja prema navedenim ugovorima ne terete opći proračun Europske unije, već neprekidno terete odnosne države članice.

3. Zamjenik glavnog tajnika Vijeća također je ovlašten djelovati kao predstavnik Irske i/ili Ujedinjene Kraljevine u pogledu pitanja navedenih u stavku 1. ovog članka, na temelju bilo koje buduće odluke Vijeća o sudjelovanju bilo koje od tih država u nekim ili svim odredbama schengenske pravne stečevine, sukladno odredbama članka 4. Schengenskog protokola.

⁽¹⁾ Odluka Vijeća 1999/322/EZ od 3. svibnja 1999., SL L 123, 13.5.1999., str. 49.

Članak 2.

Glavno tajništvo Vijeća obavlja poslove vezane za pripremu poziva za podnošenje ponuda i za upravljanje naknadnim ugovorima iz članka 1. stavka 1. u ime dotičnih država članica kao dio njegovih uobičajenih upravnih zadaća.

Članak 3.

Članak 288. stavak 2. Ugovora o osnivanju Europske zajednice uređuje sva pitanja koja se odnose na bilo koji oblik izvanugovorne odgovornosti za štetu koja je posljedica radnji ili propusta Glavnog tajništva Vijeća u izvršavanju njegovih upravnih zadaća na temelju ove Odluke. Stoga će se članak 235. tog Ugovora primjenjivati na sve sporove koji se odnose na naknadu štete.

Članak 4.

1. Poseban bankovni račun na ime glavnog tajnika Vijeća, otvoren za potrebe upravljanja ugovorima spomenutih u Odluci 1999/322/EZ, koristit će se u pogledu proračuna koji se odnosi na sklapanje i upravljanje ugovorima navedenim u članku 1. stavku 1.

2. Zamjenik glavnog tajnika Vijeća ovlašten je koristiti bankovni račun naveden u stavku 1. za potrebe izvršenja njegovih obveza sukladno ovoj Odluci.

Članak 5.

Ova Odluka stupa na snagu na dan donošenja.

Članak 6.

Ova se Odluka objavljuje u *Službenom listu Europskih zajednica*.

Sastavljeno u Bruxellesu 17. prosinca 1999.

Za Vijeće
Predsjednik
K. HEMLÄ

32000D0261

1.4.2000.

SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA

L 81/1

ODLUKA VIJEĆA**od 27. ožujka 2000.****o poboljšanju razmjene informacija radi suzbijanja krivotvorenja putnih isprava**

(2000/261/PUP)

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o Europskoj uniji, a posebno njegov članak 34. stavak 2. točku (c),

uzimajući u obzir inicijativu Savezne Republike Njemačke ⁽¹⁾,uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta ⁽²⁾,

budući da:

- (1) Broj krivotvorenih putnih isprava se povećao do alarmantnih razmjera.
- (2) Računalni je sustav pohranjivanja i slanja slika (FADO) uspostavljen Zajedničkom akcijom Vijeća od 3. prosinca 1998. ⁽³⁾
- (3) Poboljšana razmjena informacija o krivotvorenim putnim ispravama omogućit će da se ograniči krivotvorenje isprava i tako dati stvarni doprinos suzbijanju kriminala i krijumčarenja ljudima.
- (4) Uporaba standardiziranog načina prikupljanja informacija olakšat će i ubrzati vođenje kaznenih postupaka.
- (5) Ova Odluka ne utječe na nadležnost država članica koja se odnosi na priznavanje putovnica, putnih isprava, viza ili ostalih osobnih isprava,

ODLUČILO JE:

Članak 1.

1. Radi daljnjeg poboljšanja razmjene informacija o krivotvorenim ispravama između država članica koristi se sustav izvješćivanja za otkrivanje krivotvorenih putnih isprava.

Njegova je svrha:

- (a) olakšati otkrivanje krivotvorenih putnih isprava prilikom pregleda, te

(b) povećati učinkovitost potrage za ukradenim putnim ispravama, pri čemu će se posebna pažnja posvećivati serijskom broju putne isprave.

2. Razmjena informacija ne obuhvaća osobne podatke.

Članak 2.

1. Standardni obrazac iz Priloga I. koristi se za prijenos informacija u skladu s člankom 1.
2. Središnja jedinica svake države članice izravno i bez odlaganja razmjenjuju informacije sa središnjom jedinicom svake druge države članice. Također obavještavaju Glavno tajništvo Vijeća.

Članak 3.

1. Za potrebe jedinstvene zbirke informacija koje mogu biti potrebne za naknadne kaznene postupke koji se odnose na krivotvorene putne isprave, države članice što je više moguće koriste upitnik naveden u Prilogu II.
2. Informacije potrebne za kaznene postupke iz stavka 1. Dostavljaju se drugim državama članicama u skladu s nacionalnim pravom i međunarodnim ugovorima.

Članak 4.

Ova Odluka stupa na snagu tri mjeseca od objave u Službenom listu.

Sastavljeno u Bruxellesu 27. ožujka 2000.

Za Vijeće
Predsjednik
F. GOMES

⁽¹⁾ SL C 176, 22.6.1999., str. 1.

⁽²⁾ Mišljenje doneseno 19. studenoga 1999. (još nije objavljeno u Službenom listu).

⁽³⁾ SL L 333, 9.12.1998., str. 4.

PRILOG I.

Zastava EU-a	Ad-hoc informacije država članica Europske unije o krivotvorenim putnim ispravama	Zastava države članice izdavateljice
--------------	---	--

1	2	3
Državljanstvo isprave (šifra zemlje ISO)	Vrsta isprave (A, B, C, D, E, H ili I)	Serijski broj lažne isprave (za potrebe istraživanja)

4.	OBILJEŽJA LAŽNE ISPRAVE (Molimo da koristite zajednički sustav referentnih šifri)	
4.1.		4.4.
4.2.		4.5.
4.3.		4.6.

Prostor za slike
(Može se koristiti drugi list, ali samo ako je to zaista nužno)

Naziv države članice izdavateljice i šifra zemlje ISO	Adresa, broj telefona i faksa nadležne službe za <i>ad hoc</i> informacije	Datum i serijski br. informacije

PRILOG II.

UPITNIK

za anketiranje korisnika lažnih isprava u vezi s *ad hoc* informacijama država članica Europske unije o krivotvorenim putnim ispravama**1. Podaci o korisniku isprave**

(potrebni za daljnje istrage, sudske pozive itd.):

Prezime, ime, drugo ime/alias/nadimak, datum rođenja, mjesto rođenja, spol, nacionalnost, adresa za kontakt.

2. Informacije o ruti putovanja i razlogu uporabe lažne isprave**3. Informacije o krivotvoritelju/izrađivaču/raspačavaču/organizaciji**

3.1. Kad, gdje ⁽¹⁾ i od koga ⁽²⁾ je dobivena lažna isprava?

3.2. Kad i gdje ⁽¹⁾ je došlo do prvog kontakta?

3.3. Koje ste uvjete morali ispuniti kako biste dobili ispravu?

(slike za putovnicu, potpisi, depozit itd.)

3.4. Kad, kako i gdje ⁽¹⁾ je predana lažna isprava?

Je li dogovoreno mjesto susreta?

3.5. Koliko je koštala lažna isprava?

3.6. Kad, kako i gdje ⁽¹⁾ je predan novac?

3.7. U kojoj su mjeri sudjelovale druge osobe? Koje?

Je li poznato da su druge osobe bile uključene? Posrednici? ⁽²⁾

3.8. Tko je ⁽²⁾ krivotvoritelj i gdje je ⁽¹⁾ izrađena lažna isprava?

3.9. Jeste li mogli dobiti druge isprave (krivotvorine)?

3.10. Tko ⁽²⁾ je još primio sličnu lažnu ispravu?

3.11. Gdje ⁽¹⁾ su vaše izvorne isprave?

(Ako su predane drugim osobama, na primjer krijumčaru ⁽²⁾, navedite točne podatke o putovnici, uključujući broj putovnice)

3.12. Možete li dati druge važne informacije?

⁽¹⁾ Ako navedete mjesto, molimo vas da naznačite:

državu, grad, zgradu, stan, tvrtku, željezničku stanicu, restoran, drugu lokaciju, prijevozno sredstvo, točno određenje i/ili opis.

⁽²⁾ Osobni podaci, prezime, ime, drugo ime/alias/nadimak, datum rođenja, mjesto rođenja, spol, nacionalnost i ostale važne informacije, na primjer opis osobe, procijenjena dob, visina, težina, boja kose, posebna obilježja, jezik, adrese, telefonski brojevi, vozila (marka, boja, registarski broj, posebna obilježja).

32001D0258

L 93/38

SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA

3.4.2001.

ODLUKA VIJEĆA**od 15. ožujka 2001.****o sklapanju Sporazuma između Europske zajednice i Republike Islanda i Kraljevine Norveške o kriterijima i mehanizmima za utvrđivanje države odgovorne za razmatranje zahtjeva za azil podnesenog u državi članici ili Islandu ili Norveškoj**

(2001/258/EZ)

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 63. stavak 1. u vezi s drugom rečenicom prvog podstavka članka 300. stavka 2. i prvog podstavka članka 300. stavka 3.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije ⁽¹⁾,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta ⁽²⁾,

budući da:

(1) Komisija je u ime Europske zajednice dovršila pregovore o Sporazumu između Europske zajednice i Republike Islanda i Kraljevine Norveške o kriterijima i mehanizmima za utvrđivanje države odgovorne za razmatranje zahtjeva za azil podnesenog u državi članici ili Islandu ili Norveškoj (dalje u tekstu „Sporazum“),

(2) Sporazum je potpisan u ime Europske zajednice 19. siječnja 2001., podložno njegovom kasnijem sklapanju u skladu s Odlukom Vijeća od 19. siječnja 2001.,

(3) Sporazum bi sada trebalo odobriti.

(4) Također je potrebno utvrditi dogovore za primjenu određenih odredbi Sporazuma.

(5) Sporazumom se uspostavlja Zajednički odbor s ovlastima za donošenje odluka u određenim područjima, te je stoga potrebno odrediti tko u ovom Odboru zastupa Zajednicu.

(6) Nadalje je potrebno predvidjeti postupak kojim se utvrđuje usvajanje stajališta Zajednice.

(7) Ujedinjena Kraljevina i Irska su, u skladu s člankom 3. Protokola o stajalištu Ujedinjene Kraljevine i Irske, priloženog Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o osnivanju Europske zajednice, izvjestile o njihovoj želi da sudjeluju u donošenju i primjeni ove Odluke.

(8) U skladu s člancima 1. i 2. Protokola o stajalištu Danske, priloženog navedenim Ugovorima, Danska ne sudjeluje u donošenju ove Odluke, ona je ne obvezuje niti se na nju primjenjuje,

ODLUČILO JE:

Članak 1.

U ime Zajednice odobrava se Sporazum između Europske zajednice i Republike Islanda i Kraljevine Norveške o kriterijima i mehanizmima za utvrđivanje države odgovorne za razmatranje zahtjeva za azil podnesenog u državi članici ili Islandu ili Norveškoj.

Tekst Sporazuma priložen je ovoj Odluci.

Članak 2.

Ovime se ovlašćuje predsjednik Vijeća odrediti osobu ovlaštenu u ime Europske zajednice položiti Instrument o odobrenju predviđen člankom 14. Sporazuma, kako bi se izrazio pristanak Zajednice da bude njime vezana.

⁽¹⁾ Prijedlog od 31. siječnja 2001. (još nije objavljen u Službenom listu).

⁽²⁾ Mišljenje od 14. veljače 2000. (još nije objavljeno u Službenom listu).

Članak 3.

Komisija zastupa Zajednicu u Zajedničkom odboru osnovanom člankom 3. Sporazuma.

Članak 4.

1. Stajalište Zajednice u okviru Zajedničkog odbora u vezi donošenja njegova poslovnika, kako je predviđeno člankom 3. stavkom 2. Sporazuma, donosi Komisija nakon savjetovanja s posebnim odborom kojeg je odredilo Vijeće.

2. Za sve druge odluke Zajedničkog odbora, stajalište Zajednice donosi Vijeće kvalificiranom većinom na prijedlog Komisije.

Članak 5.

Ova se Odluka objavljuje u *Službenom listu Europskih zajednica*.

Sastavljeno u Bruxellesu 15. ožujka 2001.

Za Vijeće

Predsjednik

M-I. KLINGVALL

22001A0403(01)

L 93/40

SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA

3.4.2001.

SPORAZUM**između Europske zajednice i Republike Islanda i Kraljevine Norveške o kriterijima i mehanizmima za određivanje države nadležne za razmatranje zahtjeva za azilom podnesenih u državi članici ili u Islandu ili u Norveškoj**

EUROPSKA ZAJEDNICA

i

REPUBLIKA ISLAND

i

KRALJEVINA NORVEŠKA,

dalje u tekstu „Ugovorne stranke”,

UZMAJUĆI U OBZIR da su države članice Europske unije zaključile Dublinsku konvenciju određujući državu nadležnu za razmatranje zahtjeva za azilom podnesenih u jednoj od država članica Europskih zajednica ⁽¹⁾, potpisanu u Dublinu 15. lipnja 1990. (dalje u tekstu „Dublinska konvencija”),

PODSJEĆAJUĆI da članak 7. Sporazuma od 18. svibnja 1999. zaključenog između Vijeća Europske unije (dalje u tekstu „Vijeće”) i Republike Islanda i Kraljevine Norveške o njihovom pridruživanju, provedbi, primjeni i razvoju Schengenske pravne stečevine ⁽²⁾ poziva na usvajanje odgovarajućeg dogovora o kriterijima i mehanizmima za određivanje države nadležne za razmatranje zahtjeva za azilom podnesenih u bilo kojoj državi članici ili u Islandu ili Norveškoj,

UZIMAJUĆI U OBZIR da je stoga prikladno da ovaj Sporazum uključuje odredbe Dublinske konvencije i odgovarajuće odredbe koje je Odbor već usvojio sukladno članku 18. te Konvencije, bez obzira na odnose koje je Dublinska konvencija uspostavila između ugovornih stranaka te Konvencije,

UZIMAJUĆI U OBZIR da Direktiva 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom prijenosu takvih podataka ⁽³⁾ (dalje u tekstu „Direktiva o zaštiti podataka”) Island i Norveška primjenjuju na način na koji je primjenjuju države članice Europske zajednice pri obradi podataka u svrhu koju obuhvaća ovaj Sporazum,

PREPOZNAJUĆI, međutim, da se odredbe uključene u ovaj Sporazum, prema potrebi, moraju prilagoditi kako vodeći računa o položaju Islanda i Norveške kao država koje nisu članice,

UVJERENE da je neophodno u ovaj Sporazum uključiti mehanizam koji predviđa dosljednost s razvojem pravne stečevine Zajednice, posebno u odnosu na pitanja iz članka 63. stavka 1. točke a) Ugovora o osnivanju Europske zajednice,

UVJERENE da je neophodno organizirati suradnju s Republikom Island i Kraljevinom Norveškom na svim razinama s obzirom na provedbu, praktičnu primjenu i daljnji razvoj Dublinske konvencije,

SMATRAJUĆI da je za ovu svrhu potrebno uspostaviti organizacijsku strukturu osiguravajući povezivanje Republike Islanda i Kraljevine Norveške aktivnostima na ovim područjima i omogućavajući njihovo sudjelovanje u ovim aktivnostima putem Odbora,

SMATRAJUĆI da je Vijeće 11. prosinca 2000. usvojilo Uredbu (EZ) br. 2725/2000 o osnivanju sustava „Eurodac” za usporedbu otisaka prstiju za učinkovitu primjenu Dublinske konvencije ⁽⁴⁾ kako bi se pružila pomoć u određivanju Ugovorne stranke koja je nadležna za razmatranje zahtjeva za azilom sukladno Dublinskoj konvenciji (dalje u tekstu „Uredba o Eurodacu”),

SMATRAJUĆI da bi se ovaj Sporazum trebao proširiti na predmet koji obuhvaća Uredbu o Eurodacu radi paralelne provedbe te Uredbe na Islandu, u Norveškoj i Europskim zajednicama,

SMATRAJUĆI da se odredbe glave IV. Ugovora o osnivanju Europske zajednice i akata usvojenih na temelju te glave ne primjenjuju na Kraljevinu Dansku, ali da bi se Danskoj trebala dati mogućnost da sudjeluje u ovom Sporazumu ako bi to željela,

SPORAZUMJELE SU SE:

⁽¹⁾ SL C 254, 19.8.1997., str. 1.

⁽²⁾ SL L 176, 10.7.1999., str. 36.

⁽³⁾ SL L 281, 23.11.1995., str. 31.

⁽⁴⁾ SL L 316, 15.12.2000., str. 1.

Članak 1.

1. Island i Norveška provode odredbe Dublinske konvencije navedene u dijelu 1. Priloga ovom Sporazumu te odluka Odbora predviđenih člankom 18. Dublinske konvencije navedenih u dijelu 2. rečenog Priloga te ih primjenjuju u svojim zajedničkim odnosima i u odnosima s državama članicama podložno stavku 4.

2. Države članice primjenjuju pravila iz stavka 1., podložno stavku 4., a u odnosu na Island i Norvešku.

3. Island i Norveška provode i primjenjuju odredbe Direktive o zaštiti podataka, kako se primjenjuju na države članice u odnosu na podatke obrađene u svrhu provedbe i primjene odredbi definiranih u Prilogu, *mutatis mutandis*.

4. Za potrebe stavaka 1. i 2., podrazumijeva se da se upute na „države članice” u odredbama koje obuhvaća Prilog odnose na Island i Norvešku.

5. Ovaj se Sporazum primjenjuje na Uredbu o Eurodacu uzimajući u obzir poseban položaj Norveške i Islanda izvan Europske Unije radi paralelne provedbe Uredbe u Islandu, Norveškoj i Europskoj zajednici.

Članak 2.

1. Pri pripremi novog zakonodavstva na osnovi članka 63. stavka 1. točke (a) Ugovora o osnivanju Europske zajednice na području kojeg obuhvaća predmet Priloga ovom Sporazumu ili članka 1. stavka 5., Komisija Europskih zajednica (dalje u tekstu „Komisija”) za izradu svojih prijedlog traži neformalan savjet stručnjaka iz Islanda i Norveške na isti način na koji savjet traži i od stručnjaka iz država članica.

2. Kada Komisija dostavlja relevantne prijedloge za ovaj Sporazum Europskom Parlamentu i Vijeću primjerke prosljeđuje Islandu i Norveškoj.

Na zahtjev jedne od Ugovornih stranaka, može doći do prethodne razmjene stavova u Zajedničkom odboru ustanovljenom sukladno članku 3.

3. U fazi koja prethodi usvajanju zakonodavstva, u postupku stalnog sakupljanja obavijesti i savjetovanja, Ugovorne stranke, u značajnim trenucima i na zahtjev jedne od njih, konzultiraju jedna drugu u Zajedničkom odboru. Nakon usvajanja zakonodavstva, primjenjuje se postupak utvrđen člankom 4. stavcima 2. do 7.

4. Tijekom faze sakupljanja obavijesti i savjetovanja, Ugovorne stranke surađuju u dobroj vjeri kako bi, na kraju postupka, olakšale funkcije Zajedničkog odbora sukladno ovom Sporazumu.

5. Predstavnici Vlada Islanda i Norveške imaju pravo davati Zajedničkom odboru prijedloge u vezi pitanja spomenutih u stavku 1.

6. Komisija stručnjacima iz Norveške i Islanda osigurava što je moguće šire sudjelovanje obzirom na predmetna područja u pripremnoj fazi nacрта mjera koje se naknadno podnose odborima koji Komisiji pomažu u izvršavanju njenih izvršnih ovlasti. S tim u vezi, pri izradi nacрта mjera Komisija se stručnjacima iz Islanda i Norveške obraća na isti način kao i stručnjacima iz država članica.

7. U slučajevima u kojima se Vijeću povjeri predmet sukladno postupku primjenljivom na vrstu odbora, Komisija prosljeđuje Vijeću mišljenja stručnjaka iz Islanda i Norveške.

Članak 3.

1. Osniva se Zajednički odbor koji se sastoji od predstavnika Ugovornih stranaka.

2. Zajednički odbor donosi svoj poslovnik konsenzusom.

3. Zajednički se odbor sastaje na inicijativu predsjednika ili na zahtjev bilo kojeg od svojih članova.

4. Zajednički odbor se sastaje na odgovarajućoj razini, kako zahtijevaju okolnosti, radi pregleda praktične provedbe i primjene odredaba iz Priloga, uključujući nove akte ili mjere iz članka 1. koje je usvojio Odbor osnovan člankom 18. Dublinske konvencije i radi razmjene mišljenja o razvoju novog zakonodavstva na osnovi članka 63. stavku 1. točki a) Ugovora o osnivanju Europske zajednice i obuhvaćajući sadržaj članka 1. stavka 5. Priloga.

Za sve razmjene obavijesti koje se odnose na ovaj Sporazum smatra se da se odvijaju u okviru ovlasti Zajedničkog odbora.

5. Mandat predsjednika Zajedničkog odbora zauzimaju, naizmjenice po šest mjeseci, predstavnik Europske zajednice i predstavnik Vlade Islanda ili Norveške, po abecednim redom.

Članak 4.

1. Podložno stavku 2., kada Odbor, osnovan prema članku 18. Dublinske konvencije, usvoji nove akte ili mjere vezane uz pitanja iz članka 1., koje, osim ako je u njima izričito navedeno drukčije, od istog datuma primjenjuju države članice s jedne, te Island i Norveška s druge stranke.

2. Komisija odmah izvješćuje Island i Norvešku o usvajanju akta i mjera iz stavka 1. Island i Norveška neovisno jedna o drugoj odlučuju hoće li prihvatiti njihov sadržaj i hoće li ih provesti u svoj unutarnji pravni poredak. O tim odlukama obavješćuju se glavno tajništvo Vijeća i Komisija u roku od 30 dana od usvajanja navedenog akta ili mjera.

3. Ako sadržaj takvog akta ili mjere može obvezivati Island samo nakon ispunjenja ustavnih uvjeta, Island o tome izvješćuje Glavno tajništvo Vijeća i Komisiju u vrijeme njegove notifikacije. Island o ispunjenju svih ustavnih uvjeta odmah pisano izvješćuje Glavno tajništvo Vijeća i Komisiju te šalje takve informacije što prije, prije datuma utvrđenog za stupanje na snagu akta ili mjere za Island sukladno stavku 1.

4. Ako sadržaj takvog akta ili mjere može obvezivati Norvešku samo nakon ispunjenja ustavnih uvjeta, Norveška o tome izvješćuje Glavno tajništvo Vijeća i Komisiju u vrijeme njegove notifikacije. Norveška o ispunjenju svih ustavnih uvjeta pisano izvješćuje Glavno tajništvo Vijeća i Komisiju odmah, a najkasnije šest mjeseci od obavijesti nadležne ustanove Europske unije. Od datuma utvrđenog za stupanje na snagu akta ili mjere za Norvešku i do primanja obavijesti o ispunjenju ustavnih uvjeta, Norveška privremeno primjenjuje, ukoliko je moguće, sadržaj takvog akta ili mjere.

5. Usvajanjem akata i mjera iz stavka 1. od stranke Islanda i Norveške nastaju prava i obveze između Islanda i Norveške, te između Islanda i Norveške s jedne, i država članica Europske unije s druge stranke.

6. Ako:

(a) Island ili Norveška izvijeste svojom odlukom da ne prihvaćaju sadržaj akta ili mjere iz stavka 1., a na koje se primjenjuju postupci utvrđeni ovim Sporazumom; ili

(b) Island ili Norveška ne pošalju obavijest u roku od 30 dana utvrđenom u stavku 2.; ili

(c) Island ne pošalje obavijest prije datuma utvrđenog kao dan stupanja na snagu akta ili mjere na koju se on odnosi; ili

(d) Norveška ne pošalje obavijest u roku od šest mjeseci utvrđenom u stavku 4. ili ne predvidi privremenu primjenu kako je predviđeno istim stavkom od datuma utvrđenog kao dan stupanja na snagu akta ili mjere na koju se on odnosi;

smatra se da je ovaj Sporazum suspendiran za Island ili Norvešku, ovisno o slučaju.

7. Zajednički odbor razmatra pitanje koje je dovelo do suspenzije i obvezuje se ispraviti uzroke neprihvatanja ili odbijanja ratifikacije u roku od 90 dana. Nakon razmatranja svih daljnjih mogućnosti održavanja dobre primjene ovog Spora-

zuma, uključujući mogućnost uzimanja u obzir jednakosti zakonodavstva, može jednoglasno odlučiti ponovnu uspostavu primjene Sporazuma. Ako Sporazum bude suspendiran i nakon 90 dana, smatra se da prestaje važiti za Island ili Norvešku, ovisno o slučaju.

Članak 5.

Ako do stupanja na snagu mjera iz članka 2. stavka 1. i zamjene odredbi iz članka 1. stavka 1., u skladu sa člankom 4. stavcima 3. i 4., Ugovorna stranka zbog značajnih promjena okolnosti nakon zaključenja ovog Sporazuma ima ozbiljnih poteškoća, može to iznijeti pred Zajednički odbor osnovan člankom 3. tako da on može Ugovornim strankama omogućiti mjere za rješenje stanja. Zajednički odbor o tim mjerama jednoglasno odlučuje. Ako se ne može postići jednoglasnost primjenjuje se članak 8.

Članak 6.

1. Radi ostvarenja cilja Ugovornih stranaka da postignu što bolju jedinstvenu primjenu i tumačenje odredbe iz članka 1., Zajednički odbor stalno prati razvoj sudske prakse Suda Europskih zajednica (dalje u tekstu „Sud EZ-a“) kao i razvoj sudske prakse nadležnih sudova u Islandu i Norveškoj u vezi s tim odredbama. U tu svrhu Ugovorne stranke su suglasne bez odlaganja osigurati međusobnu razmjenu takve sudske prakse.

2. Island i Norveška sukladno usvojenim izmjenama poslovnika Suda EZ-a, imaju pravo Sudu EZ-a podnijeti navode ili pismene primjedbe u slučajevima kada im je od stranke suda ili suda države članice upućeno prethodno pitanje o tumačenju bilo koje odredbe iz članka 1. stavka 5. i članka 2. stavka 1.

Članak 7.

1. Island i Norveška podnose godišnja izvješća Zajedničkom odboru o načinu na koji njihova upravna tijela i sudovi primjenjuju i tumače odredbe iz članka 1., kako ih tumači Sud EZ-a, ovisno o slučaju.

2. Ako Zajednički odbor u roku od dva mjeseca nakon što je pred njega iznesena značajna promjena u praksi Suda EZ-a i sudova Islanda i Norveške ili značajna promjena u primjeni između nadležnih tijela država članica u pitanju i onih Islanda i Norveške po pitanju odredbi iz članka 1., ne može osigurati očuvanje jedinstvene primjene i tumačenja, primjenjuje se postupak iz članka 8.

Članak 8.

1. U slučaju spora u vezi s primjenom ili tumačenjem ovog Sporazuma ili ako dođe do slučaja predviđenog u članku 5. ili članku 7. stavku 2., to se kao sporno službeno stavlja na dnevni red Zajedničkog odbora.

2. Zajednički odbor ima 90 dana od dana usvajanja dnevnog reda na koji je spor stavljen rok u kojem mora riješiti spor.

3. U slučaju kad Zajednički odbor ne može riješiti spor u roku od 90 dana kako je predviđeno u stavku 2., rok za konačno rješavanje spora produžuje se za daljnjih 90 dana. Ako Zajednički odbor do kraja tog razdoblja ne donese odluku, ovaj Sporazum prestaje važiti za Island i Norvešku, ovisno o slučaju, istekom zadnjeg dana tog roka.

Članak 9.

1. Za administrativne i operativne troškove u vezi uspostavljanja i djelovanja središnje jedinice Eurodaca, Island i Norveška doprinose u zajednički proračun Europske unije godišnji iznos

— Island 0,1 %,

— Norveška 4,995 %

početnog referentnog iznosa od 9 575 000,00 EUR odobrenih sredstava za preuzimanje obveza i 5 000 000,00 EUR odobrenih plaćanja, a od proračunske godine 2002. ubuduće relevantnih proračunskih sredstava za tu proračunsku godinu.

Što se tiče ostalih upravnih ili operativnih troškova za primjenu ovog Sporazuma, Island i Norveška sudjeluju u ovim troškovima doprinoseći zajedničkom proračunu Europske unije u godišnjem iznosu u skladu s postotkom bruto nacionalnih dohodaka svojih zemalja u odnosu na bruto nacionalni dohodak svih država sudionica.

2. Island i Norveška imaju pravo primiti dokumente vezane uz ovaj Sporazum i, na sastancima Zajedničkog odbora, zatražiti tumačenje na službenom jeziku ustanova Europskih zajednica po svom izboru. Međutim, sve troškove prijevoda ili tumačenja na ili s islandskog ili norveškog jezik snose Island ili Norveška, ovisno o slučaju.

Članak 10.

Nadležna državna tijela Islanda i Norveške za zaštitu podataka i neovisno nadzorno tijelo osnovani na temelju članka 286. stavka 2. Ugovora o osnivanju Europske zajednice surađuju u potrebnoj mjeri za obavljanje svojih dužnosti, a posebno razmjenom svih korisnih informacija. Načini takve suradnje dogovaraju se odmah po osnivanju ovog tijela.

Članak 11.

1. Ovaj Sporazum ni na koji način ne utječe na Sporazum o Europskom gospodarskom prostoru niti na bilo koji drugi

sporazum zaključen između Europske zajednice i Islanda i/ili Norveške ili Vijeća i Islanda i/ili Norveške.

2. Ovaj Sporazum nikako ne utječe na buduće sporazume koje će Europska zajednica zaključiti s Islandom i/ili Norveškom.

3. Ovaj Sporazum ne utječe na sudjelovanje u okviru Nordijske unije putnih isprava ako takvo sudjelovanje nije suprotno i ne ometa ovaj Sporazum i akte i mjere koje se temelje na ovom Sporazumu.

Članak 12.

Kraljevina Danska može zatražiti da sudjeluje u ovom Sporazumu. Uvjet za to sudjelovanje određuju Ugovorne stranke, uz odobrenje Kraljevine Danske u Protokolu uz ovaj Sporazum.

Članak 13.

1. Pod uvjetima iz stavaka od 2. do 5., ovaj se Sporazum primjenjuje na područje na kojem se primjenjuje Ugovor o osnivanju Europske zajednice, te za Island i Norvešku.

2. Ovaj se Sporazum ne primjenjuje za Svalbard (Spitzbergen).

3. Ovaj se sporazum primjenjuje samo na državno područje Kraljevine Danske u skladu s odredbama članka 12. i na Farske otoke i Grenland samo po proširenju Dublinske konvencije na ova područja.

4. Ovaj se Sporazum ne primjenjuje na francuske prekomorske departmane.

5. Ovaj Sporazum stupa na snagu na Gibraltaru samo po primjeni Dublinske konvencije, ili druge mjere Zajednice koja zamjenjuje tu Konvenciju, na Gibraltar.

Članak 14.

1. Ovaj Sporazum podliježe ratifikaciji ili odobrenju ugovornih stranaka, Instrumenti ratifikacije ili odobrenja pohranjuju se kod glavnog tajnika Vijeća koji djeluje kao depozitar.

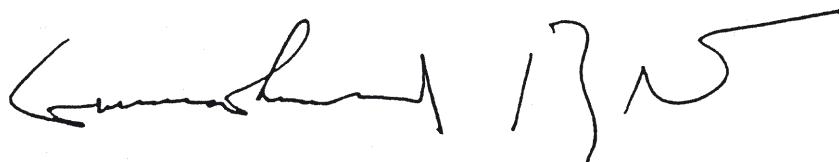
2. Ovaj Sporazum stupa na snagu prvog dana mjeseca nakon što depozitar izvijesti Ugovorne stranke da je posljednji instrument ratifikacije ili odobrenja deponiran.

Članak 15.

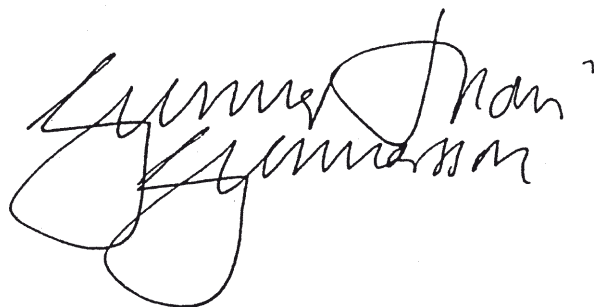
Svaka Ugovorna stranka pisanom izjavom depozitaru može raskinuti ovaj Sporazum. Takva izjava stupa na snagu šest mjeseci po deponiranju. Sporazum prestaje važiti ako ga otkazu Europska zajednica ili Island i Norveška.

Sastavljeno u Bruxellesu devetnaestog dana siječnja godine dvije tisuće i prve u jednom izvorniku na danskom, nizozemskom, engleskom, finskom, francuskom, njemačkom, grčkom, talijanskom, portugalskom, španjolskom, švedskom, islandskom i norveškom, s tim da je svaki tekst jednako vjerodostojan i da je izvornik pohranjen u pismohrani Glavnog tajništva Vijeća Europske unije.

Por la Comunidad Europea
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Per la Comunità europea
Voor de Europese Gemeenschap
Pela Comunidade Europeia
Euroopan yhteisön puolesta
På Europeiska gemenskapens vägnar
Fyrir hönd Evrópubandalagsins
For Det europeiske fællesskap

Por la República de Islandia
For Republikken Island
Für die Republik Island
Για τη Δημοκρατία της Ισλανδίας
For the Republic of Iceland
Pour la République d'Islande
Per la Repubblica d'Islanda
Voor de Republiek IJsland
Pela República da Islândia
Islannin tasavallan puolesta
På Republiken Islands vägnar
Fyrir hönd Lýðveldisins Íslands
For Republikken Island

Por el Reino de Noruega
For Kongeriget Norge
Für das Königreich Norwegen
Για το Βασίλειο της Νορβηγίας
For the Kingdom of Norway
Pour le Royaume de Norvège
Per il Regno di Norvegia
Voor het Koninkrijk Noorwegen
Pelo Reino da Noruega
Norjan kuningaskunnan puolesta
På Konungariket Norges vägnar
Fyrir hönd Konungsríkisins Noregs
For Kongeriket Norge

PRILOG

ODREDBE VEZANE UZ DUBLINSKU KONVENCIJU I ODLUKE ODBORA UTVRĐENE ČLANKOM 18. DUBLINSKE KONVENCIJE**Dio 1: *Dublińska konvencija***

Sve odredbe Konvencije, potpisane u Dublinu 15. lipnja 1990., koje određuju državu nadležnu za razmatranje zahtjeva za azilom podnesenih u jednoj od država članica, uz iznimku članaka 16. do 22.

Dio 2: *Odluke Odbora ustanovljenog člankom 18. Dublinske konvencije*

Odluka br. 1/97 od 9. rujna 1997. Odbora ustanovljenog člankom 18. Dublinske konvencije od 15. lipnja 1990., o odredbama za provedbu Konvencije.

Odluka br. 1/98 od 30. lipnja 1998. Odbora ustanovljenog člankom 18. Dublinske konvencije od 15. lipnja 1990., o odredbama za provedbu Konvencije.

IZJAVE

IZJAVA 1.

U očekivanju da Europska zajednica usvoji zakonodavstvo koje zamjenjuje Dublinsku konvenciju, Ugovorne će stranke održati sastanak Zajedničkog odbora osnovanog na temelju članka 3. stavka 1. Sporazuma u vezi s bilo kojim sastankom Odbora utvrđenog člankom 18. Dublinske konvencije, uključujući sastanke na stručnoj razini radi pripreme rada.

IZJAVA 2.

Ugovorne stranke ističu važnost tijesnog i aktivnog dijaloga svih uključenih u provedbu Dublinske konvencije i mjera iz članka 2. stavka 1. Sporazuma.

Komisija na sastanke Zajedničkog odbora poziva stručnjake iz država članica radi razmjene mišljenja, u potpunosti u skladu s člankom 3. stavkom 1. Sporazuma, s Islandom i Norveškom po svim pitanjima koja obuhvaća Sporazum.

Ugovorne su stranke u obzir uzele voljnost država članica da prihvate takve pozive i sudjeluju u takvim razmjenama mišljenja s Islandom i Norveškom po svim pitanjima koja obuhvaća Sporazum.

IZJAVA 3.

Ugovorne su stranke suglasne da poslovnik Zajedničkog odbora osnovanog člankom 3. Sporazuma navodi da se pravila institucija Europske unije od kojih potječu dokumenti vezani uz mjere za zaštitu povjerljivih informacija koje se primjenjuju na te institucije također primjenjuju na zaštitu povjerljivih informacija koje koristi Zajednički odbor.

IZJAVA 4.

Unutar dosega Sporazuma, Ugovorne su stranke suglasne da se načela koja naglašavaju Razmjenu nota priloženih Sporazumu od 18. svibnja 1999., primjenjuju na Odbore koji pomažu Komisiji Europskih zajednica u izvršavanju njenih izvršnih ovlasti.

IZJAVA 5.

Ugovorne su stranke suglasne da se Odluka br. 1/2000 od 31. listopada 2000. Odbora osnovanog člankom 18. Dublinske konvencije od 15. lipnja 1990., o prijenosu nadležnosti za članove obitelji sukladno članku 3. stavku 4. i članku 9. te Konvencije prenosi u nadležnost Sporazuma u skladu s postupkom iz njegovog članka 4.

32001D0329

L 116/32

SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA

26.4.2001.

UREDBA VIJEĆA**od 24. travnja 2001.****o ažuriranju dijela VI. i priloga 3., 6. i 13. Zajedničkim konzularnim uputama te priloga 5.a, 6.a i 8. Zajedničkom priručniku**

(2001/329/EZ)

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

utvrđivanja, u skladu s mjerodavnim odredbama Ugovora o osnivanju Europske zajednice i Ugovora o osnivanju Europske unije, pravne osnove za svaku odredbu ili odluku koja predstavlja pravnu stečevinu ⁽⁵⁾.

uzimajući u obzir Uredbu Vijeća (EZ) br. 789/2001 od 24. travnja 2001. o zadržavanju provedbenih ovlasti Vijeća u pogledu određenih detaljnih odredbi i praktičnih postupaka za ispitivanje zahtjeva za izdavanje viza ⁽¹⁾,

uzimajući u obzir članak 4. Uredbe Vijeća (EZ) br. 790/2001 od 24. travnja 2001. o osiguravanju Vijeću nadležnosti za provedbu u pogledu određenih detaljnih odredaba i praktičnih postupaka za izvršavanje graničnih kontrola i nadzora ⁽²⁾,

uzimajući u obzir inicijativu Švedske,

budući da:

(1) U skladu s Odlukom Vijeća 2000/777/EZ od 1. prosinca 2000. o primjeni schengenske pravne stečevine u Danskoj, Finskoj i Švedskoj te u Islandu i Norveškoj ⁽³⁾ potrebno je ažurirati dio VI. te priloge 3., 6. i 13. Zajedničkih konzularnih uputa (ZKU) ⁽⁴⁾ te priloge 5.a, 6.a i 8. Zajedničkog priručnika (ZP).

(2) Ovaj instrument predstavlja daljnje unaprjeđenje schengenske pravne stečevine sukladno Protokolu o koji ga uključuje u okvir Europske unije, kako je utvrđeno Prilogom A Odluci Vijeća 1999/435/EZ od 20. svibnja 1999. o definiciji schengenske pravne stečevine s ciljem

(3) Sukladno članku 1. i 2. Protokola o stajalištu Danske priloženog Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o osnivanju Europske zajednice, Danska ne sudjeluje u usvajanju ovog instrumenta i stoga nije njime vezana niti se on na nju primjenjuje. Obzirom na to da ovaj instrument ima za cilj nadograditi schengensku pravnu stečevinu sukladno odredbama glave IV. Ugovora o osnivanju Europske zajednice, sukladno članku 5. navedenog Protokola, Danska mora u roku od šest mjeseci od donošenja ovog instrumenta od strane Vijeća odlučiti da li će istoga preneti u svoje nacionalno zakonodavstvo.

(4) U pogledu Republike Islanda i Kraljevine Norveške, ovaj instrument predstavlja razvoj schengenske pravne stečevine u smislu Sporazuma zaključenog 18. svibnja 1999. između Vijeća Europske unije i ovih dviju država ⁽⁶⁾. Kao rezultat postupka utvrđenog u ovom Sporazumu, prava i obveze koji proizlaze iz ovog instrumenta također se primjenjuju na ove dvije države i na odnose između tih dviju država i država članica koje sudjeluju u ovom instrumentu.

(5) Sukladno članku 1. Protokola o stajalištu Ujedinjene Kraljevine i Irske koji je priložen uz Ugovor o Europskoj uniji i Ugovor o osnivanju Europske zajednice, Irska i Ujedinjena Kraljevina ne sudjeluju u donošenju ovog instrumenta. Sukladno tome i ne dovodeći u pitanje odredbe članka 4. Protokola, odredbe ovog instrumenta ne primjenjuju se na Irsku niti na Ujedinjenu Kraljevinu,

⁽¹⁾ SL L 116, 26.4.2001., str. 2.

⁽²⁾ SL L 116, 26.4.2001., str. 5.

⁽³⁾ SL L 309, 9.12.2000., str. 24.

⁽⁴⁾ SL L 239, 22.9.2000., str. 318.

⁽⁵⁾ SL L 176, 10.7.1999., str. 1.

⁽⁶⁾ SL L 176, 10.7.1999., str. 36.

DONIJELO JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

1. Treća alineja odjeljka 1.1. (rubrika „VAŽI ZA”) dijela VI ZKU zamjenjuje se sljedećim:

„— U slučajevima iz članka 14. Konvencije, ograničena teritorijalna primjena obuhvaća područja nekoliko država članica; u tom slučaju, sukladno oznakama država članica koje se moraju unijeti u ovu rubriku, na raspolaganju su sljedeće mogućnosti:

- (a) unošenje oznaka za određene države članice;
- (b) unošenje riječi ‚schengenske države’ u jezik države članice koja izdaje dokument iza zagrada sa znakom minusa i oznaka država članica za područja za koje viza ne važi.”

2. U dijelu 3. Priloga 3. ZKU-u i dijelu 3. Priloga 5.a ZP-u rubrike „Danska”, „Finska”, „Švedska”, „Island”, i „Norveška” brišu se zajedno s popisom dozvola za boravak koje sadrže.

3. U Prilogu 6. ZKU-u briše se duga alineja.

4. U primjeru 14. Priloga 13. ZKU-u i primjeru 14. Priloga 6.a ZP-u dodaju se sljedeće oznake:

Danska:	DK
Finska:	FIN
Švedska:	S
Island:	IS
Norveška:	N.

5. Primjer 11. Priloga 13. ZKU-u, primjer 11. Prilogu 6.a ZP-u i primjer 2. Priloga 8. ZP-u zamjenjuju se primjerom dodanim ovoj Odluci.

Članak 2.

Ova se Odluka primjenjuje od 27. travnja 2001.

Članak 3.

Ova je Odluka upućena državama članicama u skladu s Ugovorom o osnivanju Europske zajednice.

Sastavljeno u Luxembourg u 24. travnja 2001.

Za Vijeće
Predsjednik
 M. WINBERG

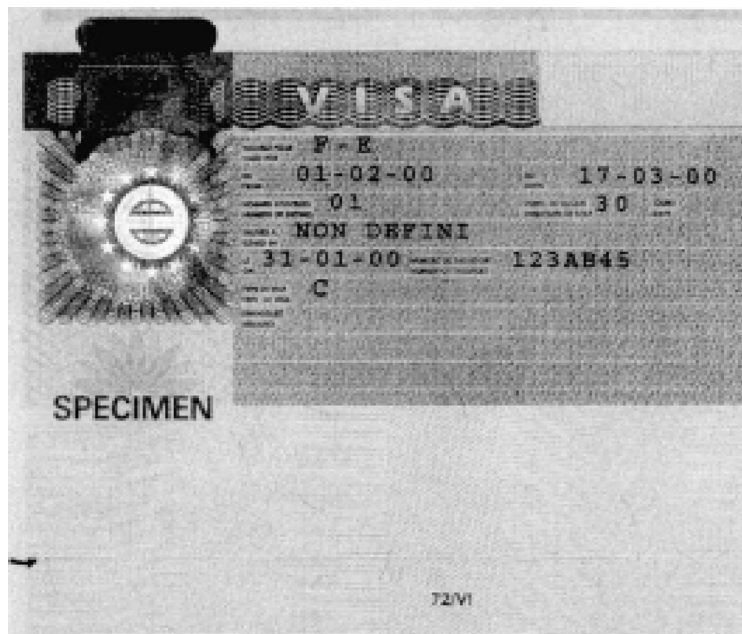
PRILOG

PRIMJER 11.

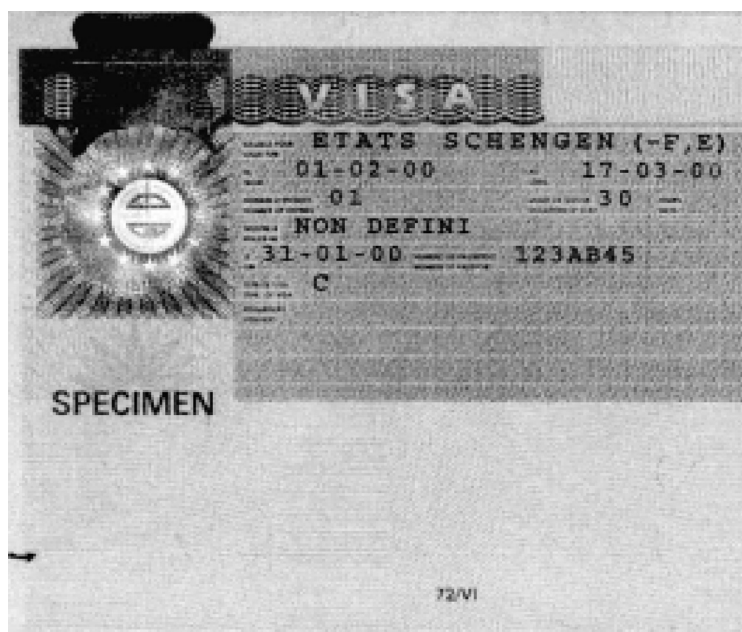
VIZE SA OGRANIČENIM TERITORIJALNIM VAŽENJEM IZDANE ZA KRAĆI BORAVAK I ZA VIŠE ZEMALJA

U ovom se slučaju u rubriku „važi za” unosi sljedeće:

- ili oznake zemalja za koje je viza važeća (Belgija: B, Danska: DK, Njemačka: D, Grčka: GR, Španjolska: E, Francuska: F, Italija: I, Luxembourg: L, Nizozemska: NL, Austrija: A, Portugal: P, Finska: FIN, Švedska: S, Island: IS, Norveška: N. U slučaju zemalja Beneluksa: BNL). U prikazanom primjeru, teritorijalno je važenje ograničeno na Francusku i Španjolsku,

- ili riječi „schengenska pravna stečevina” iza zagrada s oznakom minus i oznakama država članica za područja za koje viza ne važi. U prikazanom primjeru viza važi za državna područja svih država članica koje primjenjuju schengensku pravnu stečevinu, osim za Francusku i Španjolsku.

32001D0420

6.6.2001.

SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA

L 150/47

ODLUKA VIJEĆA**od 28. svibnja 2001.****o prilagodbi dijelova V. i VI. i Priloga 13. Zajedničkim konzularnim uputama o vizama i Priloga 6.a Zajedničkom priručniku u vezi viza za dugotrajni boravak koje istodobno vrijede kao vize za kratkotrajni boravak**

(2001/420/EZ)

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Uredbu Vijeća (EZ) br. 789/2001 od 24. travnja 2001. kojom se Vijeću daju provedbene ovlasti u vezi s određenim detaljnim odredbama i praktičnim postupcima za razmatranje zahtjeva za vize ⁽¹⁾,

uzimajući u obzir Uredbu Vijeća (EZ) br. 790/2001 od 24. travnja 2001. kojom se Vijeću daju provedbene ovlasti u vezi s određenim detaljnim odredbama i praktičnim postupcima za provođenje granične kontrole i nadzora ⁽²⁾,

uzimajući u obzir inicijativu Francuske Republike,

budući da:

- (1) Potrebno je prilagoditi Zajedničke konzularne upute o vizama i Zajednički priručnik kako bi se olakšala primjena Uredbe Vijeća (EZ) br. 1091/2001 od 28. svibnja 2001. o slobodi kretanja osoba s vizom za dugotrajni boravak ⁽³⁾,
- (2) Ova Odluka razvija schengensku pravnu stečevinu, u skladu s Protokolom kojim se ona uključuje u okvir Europske unije, kako je navedeno u Prilogu A. Odluci Vijeća 1999/435/EZ od 20. svibnja 1999. o definiciji schengenske pravne stečevine u svrhu utvrđivanja pravne osnove za svaku od odredaba ili odluka koje čine pravnu stečevinu, u skladu s važećim odredbama Ugovora o osnivanju Europske zajednice i Ugovora o Europskoj uniji ⁽⁴⁾.
- (3) U skladu s člancima 1. i 2. Protokola o stajalištu Danske, priloženog Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o osnivanju Europske zajednice, Danska ne sudjeluje u donošenju ovog instrumenta, on je ne obvezuje niti se na nju

primjenjuje. S obzirom da je svrha ove Odluke razvoj schengenske pravne stečevine na temelju odredbi glave IV. Ugovora o osnivanju Europske zajednice, Danska, u skladu s člankom 5. Navedenog Protokola, u roku od 6 mjeseci, nakon što Vijeće donese ovu Odluku, odlučuje hoće li je prenijeti u svoje nacionalno pravo.

- (4) Što se tiče Republike Islanda i Kraljevine Norveške, ova Odluka predstavlja razvoj schengenske pravne stečevine u smislu Sporazuma sklopljenog 18. svibnja 1999. između Vijeća Europske unije i tih dvaju država ⁽⁵⁾.

- (5) Sukladno člancima 1. i 2. Protokola o stajalištu Ujedinjene Kraljevine i Irske priloženog Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o osnivanju Europske zajednice, Irska i Ujedinjena Kraljevina ne sudjeluju u donošenju ove Odluke. Sukladno tome i ne dovodeći u pitanje odredbe iz članka 4. Protokola, odredbe ove Odluke ne primjenjuju se na Irsku niti na Ujedinjenu Kraljevinu,

ODLUČILO JE:

Članak 1.

Treći podstavak odjeljka 2.3. dijela V. Zajedničkih konzularnih uputa zamjenjuje se sljedećim:

„U slučajevima kada podnositelji zahtijeva spadaju u kategorije iz Priloga 5.B podložno savjetovanju sa središnjim tijelom - Ministarstva vanjskih poslova ili drugog tijela – (članak 17. stavak 2. Konvencije), jedinstvene vize i vize za dugotrajni boravak koje istodobno vrijede kao vize za kratkotrajni boravak izdat će se u skladu s postupkom navedenim u daljnjem tekstu”.

⁽¹⁾ SL L 116, 26.4.2001., str. 2.

⁽²⁾ SL L 116, 26.4.2001., str. 5.

⁽³⁾ SL L 150, 6.6.2001., str. 4.

⁽⁴⁾ SL L 176, 10.7.1999., str. 1.

⁽⁵⁾ SL L 176, 10.7.1999., str. 36.

Članak 2.

Dio VI. Zajedničkih konzularnih uputa o vizama zamjenjuje se sljedećim:

1. U drugom podstavku odjeljka 1.1. polje „vrijedi za“:

(a) uvodni tekst zamjenjuje se sljedećim:

„Ovo polje se može popuniti samo na jedan od sljedeća četiri načina.“;

(b) dodaje se sljedeće:

„(d) schengenska država (korištenjem kratica iz (b)) koja je izdala nacionalnu vizu za dugotrajni boravak + schengenske države.“;

(c) Kao treća alineja umeće se sljedeće:

„—Kada se naljepnica koristi za izdavanje nacionalne vize za dugotrajni boravak koja istodobno vrijedi kao jedinstvena viza za kratkotrajni boravak, i to za razdoblje od najviše tri mjeseca od početnog datuma važenja, u ovo se polje unosi naziv države članice koja je izdala nacionalnu vizu za dugotrajni boravak, nakon čega slijedi ‚Schengenske države‘ “;

2. U prvi podstavak odjeljka 1.7. polje „vrsta vize“ dodaje se sljedeće:

„D + C nacionalna viza za dugotrajni boravak vrijedi istodobno kao i viza za kratkotrajni boravak“.

Članak 3.

Na primjer, kako je navedeno u Prilogu ovoj Odluci, način ispunjavanja naljepnice vize za izdavanje nacionalne vize za dugotrajni boravak koja istodobno vrijedi kao jedinstvena viza za kratkotrajni boravak dodat će se Prilogu 13. Zajedničkim konzularnim uputama o vizama i Prilogu 6.a Zajedničkom priručniku.

Članak 4.

Ova Odluka se primjenjuje od 15. lipnja 2001.

Članak 5.

Ova se Odluka upućuje državama članicama u skladu s Ugovorom o osnivanju Europske zajednice.

Sastavljeno u Bruxellesu 28. svibnja 2001.

Za Vijeće

Predsjednik

T. BODSTRÖM

*DODATAK***NACIONALNA VIZA ZA DUGOTRAJNI BORAVAK KOJA ISTODOBNO VRIJEDI KAO VIZA ZA KRATKOTRAJNI BORAVAK****PRIMJER 15**

— U ovom slučaju, u polje „vrijedi za“ upisuju se oznaka države koja je izdala vizu za dugotrajni boravak te riječi „schengenske države“.

— Ovaj primjer pokazuje da nacionalnu vizu za dugotrajni boravak koju je izdala Francuska i koja istodobno vrijedi kao jedinstvena viza za kratkotrajni boravak.

— Viza za dugotrajni boravak koja istodobno vrijedi kao viza za kratkotrajni boravak nosi identifikacijsku oznaku D + C.

32002D0044

23.1.2002.

SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA

L 20/5

ODLUKA VIJEĆA**od 20. prosinca 2001.****o izmjeni dijela VII. i Priloga 12. Zajedničkim konzularnim uputama i Priloga 14.a Zajedničkom priručniku**

(2002/44/EZ)

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Uredbu Vijeća (EZ) br. 789/2001 od 24. travnja 2001. o davanju provedbenih ovlasti Vijeću u vezi s određenim detaljnim odredbama i praktičnim postupcima za razmatranje zahtjeva za vizu ⁽¹⁾,

uzimajući u obzir Uredbu Vijeća (EZ) br. 790/2001 od 24. travnja 2001. o davanju provedbenih ovlasti Vijeću u vezi s određenim detaljnim pravilima i praktičnim postupcima za provođenje graničnih kontrola i nadzora ⁽²⁾,

uzimajući u obzir inicijativu Kraljevine Belgije,

budući da:

- (1) Pristojbe za podnošenje zahtjeva za vizu odgovaraju nastalim administrativnim troškovima. Zajedničke konzularne upute i Zajednički priručnik bi stoga trebalo izmijeniti na odgovarajući način.
- (2) U skladu s člancima 1. i 2. Protokola o stajalištu Danske, priloženog Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o osnivanju Europske zajednice, Danska ne sudjeluje u donošenju ove Odluke, ona ju ne obvezuje niti se na nju primjenjuje. S obzirom da Odluka ima za cilj razvoj schengenske pravne stečevine temeljem odredbi glave IV. dijela trećeg Ugovora o osnivanju Europske zajednice, Danska će, u skladu s člankom 5. spomenutog Protokola, u roku od 6 mjeseci, nakon što Vijeće donese ovu Odluku, odlučiti hoće li je prenijeti u svoje nacionalno pravo.
- (3) Što se tiče Islanda i Norveške, ova Odluka predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine koje spadaju u područje iz članka 1. točke B Odluke Vijeća 1999/437/EZ od 17. svibnja 1999. od određenim dogovorima za primjenu Sporazuma sklopljenog između Vijeća Europske unije i Republike Islanda i Kraljevine Norveške o pridruživanju tih dvaju država provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine ⁽³⁾.

- (4) U skladu s člancima 1. i 2. Protokola o stajalištu Ujedinjene Kraljevine i Irske priloženog Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o osnivanju Europske zajednice, Irska i Ujedinjena Kraljevina ne sudjeluju u donošenju ove Odluke, i ona ih stoga ne obvezuje niti se na njih primjenjuje,

ODLUČILO JE:

Članak 1.

Odjeljak 4. dijela VII., Zajedničkih konzularnih uputa zamjenjuje se sljedećim:

„4. Pristojbe koje se naplaćuju odgovaraju administrativnim troškovima obrade zahtjeva za vizu.

Pristojbe koje se naplaćuju odgovaraju administrativnim troškovima obrade zahtjeva za vizu, navedene su u Prilogu 12.

Ipak, pristojbe za administrativne troškove za zahtjeve za vizu ne naplaćuju se državljanima trećih zemalja koji su članovi obitelji građanina Unije ili državljanina države ugovornice Sporazuma o EGP-u koji izvršavaju njihovo pravo na slobodu kretanja.”

Članak 2.

U Prilogu 12. Zajedničkim konzularnim uputama i Prilogu 14.a Zajedničkom priručniku:

— naslov i rečenica „Pristojbe, u eurima, naplaćuju se u trenutku izdavanja jedinstvenih viza”, zamjenjuje se sljedećim „Pristojbe, u eurima, naplaćuju se u skladu s administrativnim troškovima obrade zahtjeva za vizu”,

— sljedeća rečenica dodaje se iza tablice:

„Pristojbe se naplaćuju u eurima, američkim dolarima ili nacionalnoj valuti treće zemlje u kojoj se podnosi zahtjev.”

⁽¹⁾ SL L 116, 26.4.2001., str. 2.

⁽²⁾ SL L 116, 26.4.2001., str. 5.

⁽³⁾ SL L 176, 10.7.1999., str. 31.

Članak 3.

1. Ova se Odluka primjenjuje najkasnije od 1. srpnja 2004.
2. Države članice mogu primjenjivati ovu Odluku prije 1. srpnja 2004. pod uvjetom da obavijeste Glavno tajništvo Vijeća o datumu od kojeg su u mogućnosti primjenjivati Odluku.
3. Ako sve države članice primjenjuju Odluku prije 1. srpnja 2004., Glavno tajništvo Vijeća objavljuje u *Službenom listu Europskih zajednica* datum od kojeg je zadnja država članica primijenila Odluku.

Članak 4.

Ova je Odluka upućena državama članicama u skladu s Ugovorom o osnivanju Europske zajednice.

Sastavljeno u Bruxellesu 20. prosinca 2001.

Za Vijeće
Predsjednik
C. PICQUÉ

32002R0333

L 53/4

SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA

23.2.2002.

UREDBA VIJEĆA (EZ) br. 333/2002**od 18. veljače 2002.****o jedinstvenom obliku obrazaca za unošenje vize koju države članice izdaju nositeljima putnih isprava koje država članica koja sastavlja obrazac ne priznaje**

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 62. stavak 2. točku (b), podtočku iii.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije ⁽¹⁾,uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta ⁽²⁾,

budući da:

- (1) Usklađivanje vizne politike ključna je mjera vezana uz postupno uspostavljanje područja slobode, sigurnosti i pravde, posebno s obzirom na prelazak granica.
- (2) Mjera br. 38 Bečkog akcijskog plana, kojeg je usvojilo Vijeće za pravosuđe i unutarnje poslove 3. prosinca 1998., navodi da treba obratiti pozornost novim tehničkim dostignućima, kako bi se prema potrebi osigurala veća sigurnost jedinstvenog obrasca za vize.
- (3) Zaključak br. 22 Europskoga vijeća u Tampereu 15. i 16. listopada 1999. navodi da bi trebalo nastaviti razvijati zajedničku aktivnu politiku o vizama i lažnim ispravama.
- (4) Države članice trenutačno koriste obrasce za unošenje viza koje se izdaju nositeljima putnih isprava koje ne priznaje država članica koja je sastavila obrazac, a koji ne ispunjavaju potrebne sigurnosne standarde. Stoga bi trebalo uskladiti oblik takvih obrazaca, kako bi ih se učinilo sigurnijima.
- (5) Taj jedinstveni obrazac mora sadržavati sve potrebne informacije i odgovarati visokim tehničkim standardima, posebno u vezi zaštite od krivotvorenja. Obrazac također mora biti prilagođen za uporabu u svim državama članicama i mora imati opće prepoznatljive usklađene sigurnosne značajke, jasno vidljive golim okom.
- (6) Ova se Uredba ograničava na opis modela jedinstvenog obrasca. Opis je potrebno nadopuniti daljnjim tehničkim specifikacijama, koje moraju ostati tajne, kako bi se spriječilo krivotvorenje te ne smiju sadržavati osobne podatke niti upućivati na njih. Ovlasti za usvajanje takvih daljnjih tehničkih specifikacija trebalo bi prenijeti na Komisiju, kojoj pomaže Odbor, osnovan sukladno članku 6. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1683/95 od 29. svibnja 1995. o utvrđivanju jedinstvenog obrasca za vize ⁽³⁾.
- (7) Kako bi se osiguralo da navedene informacije ne budu dostupne većem broju osoba nego što je potrebno, svaka država članica trebala bi imenovati jedno tijelo odgovorno za tiskanje jedinstvenog obrasca za vize, ali može prema potrebi to tijelo promijeniti. Svaka država članica priopćava naziv nadležnog tijela Komisiji i ostalim državama članicama.
- (8) Države članice bi trebale u dogovoru s Komisijom provesti potrebne mjere, kako bi osigurale da se pri obradi osobnih podataka poštuju standardi o zaštiti iz Direktive 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka ⁽⁴⁾.
- (9) Uvjeti kojima se uređuje ulazak na državno područje države članice ili izdavanje viza ne utječu na pravila kojima je trenutačno uređeno priznavanje valjanosti putnih isprava.
- (10) Ova uredba predstavlja u pogledu provedbe Sporazuma o pridruživanju Norveške i Islanda razvoj schengenske pravne stečevine, u smislu Protokola o uključivanju schengenske pravne stečevine u okvir Europske unije.
- (11) U skladu s člankom 3. Protokola o stajalištu Ujedinjene Kraljevine i Irske, priloženog Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o osnivanju Europske zajednice, Ujedinjena Kraljevina je pismom od 3. srpnja 2001. obavijestila o svojoj želji da sudjeluje u donošenju i primjeni ove Uredbe.
- (12) U skladu s člankom 1. Protokola o stajalištu Ujedinjene Kraljevine i Irske, priloženog Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o osnivanju Europske zajednice, Irska ne sudjeluje u donošenju ove Uredbe. Stoga se odredbe ove Uredbe ne primjenjuju na Irsku, ne dovodeći u pitanje članak 4. spomenutog Protokola.
- (13) Mjere potrebne za provođenje ove Uredbe trebale bi biti usvojene u skladu s Odlukom Vijeća 1999/468/EZ od 28. lipnja 1999. o utvrđivanju postupaka za izvršavanje provedbenih ovlasti dodijeljenih Komisiji ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ SL C 180 E, 26.6.2001., str. 301.⁽²⁾ Mišljenje od 12. prosinca 2001. (još nije objavljeno u Službenom listu)⁽³⁾ SL L 164, 14.7.1995., str. 1.⁽⁴⁾ SL L 281, 23.11.1995., str. 31.⁽⁵⁾ SL L 184, 17.7.1999., str. 23.

DONIJELO JE OVU UREDBU:

Članak 1.

1. Za potrebe ove Uredbe „obrazac za unošenje vize” znači isprava, koju izdaju tijela države članice nositelju putne isprave, koju ne priznaje ta država članica, a u koju njezina nadležna tijela unose vizu.

2. Obrazac za unošenje vize odgovara modelu prikazanom u Prilogu.

3. Ako nositelja obrasca za unošenje vize prate njegovi uzdržavani članovi obitelji, svaka država članica odlučuje hoće li izdati zasebnu vizu glavnom nositelju i svakom od uzdržavanih članova njegove obitelji.

Članak 2.

Tehničke specifikacije koje se primjenjuju na jedinstveni oblik obrazaca za unošenje vize i specifikacije koje se odnose na niže navedene točke, utvrđuju se u skladu s postupkom iz članka 5. stavka 2.:

- (a) sigurnosne značajke i zahtjevi, uključujući standarde za veću zaštitu od krivotvorenja;
- (b) postupci i tehničke metode, koje se koriste za ispunjavanje jedinstvenog obrasca za unošenje vize.

Članak 3.

Specifikacije iz članka 2. su tajne. Dostupne su jedino tijelima koje država članica ovlasti za tiskanje jedinstvenog obrasca i osobama koje službeno ovlasti država članica ili Komisija.

Svaka država članica imenuje jedno tijelo odgovorno za tiskanje jedinstvenog oblika za obrasce. Država članica priopćava Komisiji i ostalim državama članicama naziv toga tijela. Dvije ili više država članica mogu imenovati isto tijelo. Svaka država članica ima pravo promijeniti imenovano tijelo. O tome obavještuje Komisiju i druge države članice.

Članak 4.

Ne dovodeći u pitanje pravila o zaštiti podataka, osobe kojima se izdaje jedinstveni oblik za obrasce imaju pravo provjeriti

osobne podatke sadržane u jedinstvenom obliku za obrasce i, prema potrebi, tražiti da se podaci izmijene ili izbrišu.

Jedinstveni oblik za obrasce ne sadrži niti jedan podatak, koji se može strojno čitati, osim ako tako nije predviđeno u Prilogu ili spomenuto u odgovarajućim putnim ispravama.

Članak 5.

Ova Uredba ne utječe na nadležnosti država članica u vezi s priznavanjem država i teritorijalnih jedinica niti putovnica, putnih i identifikacijskih isprava, koje izdaju njihova tijela.

Članak 6.

1. Komisiji pomaže Odbor osnovan člankom 6. Uredbe (EZ) br. 1683/95.

2. Kod upućivanja na ovaj stavak, primjenjuju se članci 5. i 7. Odluke 1999/468/EZ.

Rok iz članka 5. stavka 6. Odluke 1999/468/EZ iznosi dva mjeseca.

3. Odbor donosi svoj poslovnik.

Članak 7.

Kada države članice koriste jedinstveni oblik za obrasce u svrhe drukčije od onih obuhvaćenih člankom 1., tada moraju biti poduzete odgovarajuće mjere kako bi se spriječila mogućnost zamjene s obrascem iz članka 1.

Članak 8.

Države članice počinju koristiti jedinstveni oblik za obrasce najkasnije dvije godine od usvajanja mjera iz članka 2. točke (a). Međutim, uvođenje jedinstvenog oblika za obrasce za unošenje vize ne utječe na valjanost odobrenja, koja su već izdana u drugom obliku, osim ako država članica ne odluči drukčije.

Članak 9.

Ova Uredba stupa na snagu na dan objave u *Službenom listu Europskih zajednica*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u državama članicama u skladu s Ugovorom o osnivanju Europske zajednice.

Sastavljeno u Bruxellesu 18. veljače 2002.

Za Vijeće
Predsjednik
J. PIQUÉ I CAMPS

PRILOG

Name of Member State
Nom de l'État membre

Form for affixing a visa
Feuillet pour l'apposition d'un visa

No

Issuing authority:
Autorité de délivrance:

.....

⁽¹⁾

Date:
Date

Stamp
Cachet

.....
Signature
Signature

Enter the holder's surname, forename(s), date of birth and passport number if the passport number is not indicated in the machine-readable area.
Inscrire les nom, prénom(s), date de naissance et numéro de passeport du titulaire dans le cas où le numéro du passeport n'est pas indiqué dans la zone réservée à la lecture machine.

VISA sticker

⁽¹⁾ Tiskani tekst je na engleskom i francuskom jeziku. Država članica koja izdaje vizu može dodati drugi(-e) jezik(e). Međutim, riječi „obrazac za unošenje vize” i „naljepnica vize”, ime države članice koja izdaje vizu kao i upute, mogu biti na bilo kojem jeziku(-cima).

32002R0743

1.5.2002.

SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA

L 115/1

UREDBA VIJEĆA (EZ) br. 743/2002**od 25. travnja 2002.****o uspostavi općeg okvira aktivnosti Zajednice za olakšavanje provedbe pravosudne suradnje u građanskim stvarima**

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 61. (c) i članak 67. stavak 1.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije ⁽¹⁾,uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta ⁽²⁾,uzimajući u obzir mišljenje Gospodarskog i socijalnog odbora ⁽³⁾,

budući da:

(1) Europska unija je sebi odredila za cilj održavanje i razvijanje područja slobode, sigurnosti i pravde, u kojem se jamči slobodno kretanje osoba. U tom smislu, Zajednica mora usvojiti između ostalog, mjere na području pravosudne suradnje u građanskim stvarima koje su potrebne za ispravno funkcioniranje unutarnjeg tržišta.

(2) Vijeće je 3. prosinca 1998. usvojilo akcijski plan Vijeća i Komisije o tome kako najbolje provesti odredbe Amsterdamskog ugovora o području slobode, sigurnosti i pravde (dalje u tekstu „Bečki akcijski plan“) ⁽⁴⁾.

(3) Na sastanku Europskog vijeća u Tampereu 15. i 16. listopada 1999. doneseni su zaključci pod naslovom „Prema uniji slobode, sigurnosti i pravde: putokazi iz Tamperea“.

(4) Dana 30. studenoga 2000. Vijeće je donijelo zajednički program Komisije i Vijeća o mjerama za provedbu načela uzajamnog priznavanja odluka u građanskim i trgovačkim stvarima ⁽⁵⁾.

(5) Zajednička akcija 96/636/PUP ⁽⁶⁾ uspostavila je za razdoblje od 1996. do 2000. program poticaja i razmjene za pravnike (Grotius).

(6) Uredbom (EZ) br. 290/2001 ⁽⁷⁾ program poticaja i razmjene za pravnike u području građanskog prava (Grotius civil) produžen je na samo jednu godinu prijelaznog razdoblja, u očekivanju rezultata iscrpne analize kako bi mjere i potporu Zajednice trebalo usmjeriti u budućnosti.

(7) Odlukom br. 1496/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁸⁾ uspostavljen je akcijski program za bolje poznavanje prava Zajednice među pravnicima (projekt Robert Schuman) za razdoblje od tri godine.

(8) Potreban je fleksibilan i učinkovit opći okvir Zajednice za aktivnosti u području građanskog prava ako se namjeravaju postići zahtjevni ciljevi koje postavljaju Ugovor, Bečki akcijski plan i zaključci iz Tamperea.

(9) Opći okvir Zajednice za aktivnosti bi trebao predvidjeti inicijative Komisije, u pogledu načela potpore, za aktivnosti namijenjene podupiranju organizacija koje unapređuju i olakšavaju pravosudnu suradnju u građanskim stvarima, i za aktivnosti koje podupiru posebne projekte.

(10) Bit će potreban niz aktivnosti za daljnji razvoj pravosudne suradnje u građanskim stvarima i stoga ih treba poduzeti u okviru programa Zajednice za aktivnosti. Planiranje i provedba tih aktivnosti bit će lakša ako budu grupirane u opći okvir Zajednice za aktivnosti.

(11) Aktivnosti Komisije bi mogle uključivati posebne aktivnosti kao što su studije, istraživanja, seminari, konferencije, sastanci stručnjaka, publikacije, priručnici, baze podataka i/ili internetske stranice, kao i mjere za širenje rezultata projekata koji su sufinancirani po općem okviru Zajednice za aktivnosti.

⁽¹⁾ SL C 213 E, 31.7.2001., str. 271.

⁽²⁾ Mišljenje dostavljeno 12. ožujka 2002. (još nije objavljeno u Službenom listu).

⁽³⁾ SL C 36, 8.2.2002., str. 77.

⁽⁴⁾ SL C 19, 23.1.1999., str. 1.

⁽⁵⁾ SL C 12, 15.1.2001., str. 1.

⁽⁶⁾ SL L 287, 8.11.1996., str. 3.

⁽⁷⁾ SL L 43, 14.2.2001., str. 1.

⁽⁸⁾ SL L 196, 14.7.1998., str. 24.

- (12) Opći okvir Zajednice za aktivnosti koji bi poboljšao uzajamno razumijevanje pravnih i pravosudnih sustava država članica doprinijet će uklanjanju prepreka u području pravosudne suradnje u građanskim stvarima, što će unaprijediti funkcioniranje unutarnjeg tržišta.
- (13) Mjere koje bi omogućile ispravno korištenje instrumenata Zajednice u području pravosudne suradnje u građanskim stvarima su nužne; bit će učinkovitije ako su koordinirane u okviru općeg okvira Zajednice za aktivnosti.
- (14) Kako ciljeve predloženog djelovanja ne mogu dostatno ostvariti države članice, te se stoga zbog europske dimenzije potrebne za ostvarenje njegovih ciljeva, očekivanih ušteda i kumulativnih učinaka predviđenih djelovanja mogu bolje ostvariti od strane Zajednice, Zajednica može donijeti mjere, u skladu s načelom supsidijarnosti određenom u članku 5. Ugovora. U skladu s načelom proporcionalnosti, određenom u tome članku, ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva.
- (15) Sudjelovanje u ovom općem okviru Zajednice za aktivnosti za zemlje kandidatkinje za pristup Europskoj uniji služit će kao korisna priprema za pristup, naročito u pogledu sposobnosti tih zemalja u primjeni pravne stečevine Zajednice.
- (16) Potrebno je donijeti određena načela u vezi s usvajanjem sankcija kad postoje nepravilnosti ili kad se ne poštuju obveze iz ugovora o dodjeli nepovratnih sredstava između Komisije i korisnika.
- (17) Mjere potrebne za provedbu ove Uredbe trebalo bi usvojiti u skladu s Odlukom Vijeća 1999/468/EZ od 28. lipnja 1999. o utvrđivanju postupaka za izvršavanje provedbenih ovlasti dodijeljenih Komisiji⁽¹⁾.
- (18) Program godišnjeg rada usvaja se postupkom upravnog odbora kako bi se osigurala institucionalna ravnoteža, uzimajući naročito u obzir činjenicu da posebne aktivnosti koje predviđa članak 3. stavak 1. treba poduzeti Komisija.
- (19) Ujedinjena Kraljevina i Irska, u skladu s člankom 3. Protokola o stajalištu Ujedinjene kraljevine i Irske priloženog Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o osnivanju Europske zajednice, izrazile su svoju želju o sudjelovanju u donošenju i provedbi ove Uredbe.
- (20) Danska, u skladu s člancima 1. i 2. Protokola o stajalištu Danske priloženog Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru

o osnivanju Europske zajednice, ne sudjeluje u usvajanju ove Uredbe, ona za nju nije obvezujuća niti se na nju primjenjuje,

DONIJELO JE OVU UREDBU:

POGLAVLJE I.

CILJEVI I AKTIVNOSTI

Članak 1.

Predmet

1. Ova Uredba uspostavlja, za razdoblje od 1. siječnja 2002. do 31. prosinca 2006., opći okvir Zajednice za aktivnosti koje olakšavaju provedbu pravosudne suradnje u građanskim stvarima (dalje u tekstu „opći okvir“).

2. Ova se Uredba ne primjenjuje na Dansku.

Članak 2.

Ciljevi

Opći okvir za aktivnosti ima sljedeće ciljeve:

1. unaprijediti pravosudnu suradnju u građanskim stvarima, s posebnim naglaskom na:

(a) osiguravanju pravne sigurnosti i olakšavanju pristupa pravosuđu;

(b) promicanju uzajamnog priznavanja sudskih odluka i presuda;

(c) promicanju potrebnog usklađivanja zakonodavstva;

ili

(d) uklanjanju prepreka koje stvaraju razlike u građanskom pravu i građanskim postupcima;

2. poboljšati uzajamno poznavanje pravnih i pravosudnih sustava država članica u građanskim stvarima;

3. osigurati pravilnu provedbu i primjenu instrumenata Zajednice u području pravosudne suradnje u građanskim stvarima; i

4. poboljšati obavješćivanje javnosti o pristupu pravosuđu, pravosudnoj suradnji i pravnim sustavima država članica u građanskim stvarima.

Članak 3.

Vrste aktivnosti

Aktivnosti financirane ili koje se provode u skladu s ovim općim okvirom za aktivnosti trebaju udovoljavati barem jednom od ciljeva iz članka 2. i sadržavaju:

1. posebne aktivnosti Komisije; ili

⁽¹⁾ SL L 184, 17.7.1999., str. 23.

2. aktivnosti kojima se pruža financijsku potporu za posebne projekte od interesa Zajednice prema uvjetima koji su navedeni u članku 5.; ili
3. aktivnosti koje pružaju financijsku potporu za aktivnosti nevladinih organizacija prema uvjetima koji su navedeni u članku 6.

Članak 4.

Sudjelovanje trećih zemalja

Ovaj opći okvir za aktivnosti bit će otvoren za sudjelovanje:

1. zemalja kandidatkinja srednje i istočne Europe (CEEC-a), u skladu s uvjetima utvrđenim europskim sporazumima, dodatnim protokolima uz njih i odlukama odgovarajućih vijeća za pridruživanje;
2. Cipra, Malte i Turske na osnovi bilateralnih sporazuma koji će se zaključiti s ovim zemljama; i
3. drugih zemalja kad sporazumi i postupci to omoguće.

Članak 5.

Posebni projekti

1. Posebni projekti iz članka 3. stavka 2. trebaju sadržavati jednu ili više sljedećih aktivnosti:

- (a) osposobljavanje;
- (b) razmjene i stažiranje;
- (c) studije i istraživanje;
- (d) sastanke i seminare;
- (e) širenje informacija.

2. Projekte mogu predložiti ustanove i javne ili privatne organizacije, uključujući stručne organizacije, istraživačke ustanove i ustanove za pravno i pravosudno osposobljavanje i daljnju izobrazbu za pravne djelatnike.

Izraz „pravnici” znači, *inter alia*, suci, tužitelji, odvjetnici, akademsko i znanstveno osoblje, dužnosnici ministarstava, sudski službenici, sudski tumači i drugi stručnjaci povezani s pravosuđem u području građanskog prava.

3. Kako bi bili sufinancirani, projekti moraju objediniti barem tri zemlje koje sudjeluju u ovom općem okviru za aktivnosti.

Projekti mogu također uključiti pravnike iz Danske, iz zemalja kandidatkinja u kojima će ovaj vid suradnje doprinijeti njihovim pripremama za pristup, ili iz ostalih trećih zemalja koje ne sudjeluju u ovom okviru za aktivnosti kad to koristi postizanje ciljeva projekta.

Članak 6.

Aktivnosti nevladinih organizacija

Financijska potpora za aktivnosti iz članka 3. stavka 3. može se odobriti kako bi podržala aktivnosti uključene u godišnje programe aktivnosti nevladinih organizacija koje udovoljavaju sljedećim kriterijima:

1. moraju biti neprofitne organizacije;
2. moraju biti osnovane u skladu sa zakonom jedne od država članica;
3. moraju se baviti aktivnostima od europskog značaja i uključivati kao opće pravilo barem polovinu država članica;
4. ciljevi njihovih aktivnosti moraju uključiti jedan ili više ciljeva navedenih u članku 2.

POGLAVLJE II.

FINANCIRANJE, PROVEDBA I POSTUPCI

Članak 7.

Financiranje

1. Aktivnosti sufinanciranja prema ovom općem okviru isključuju svako drugo financiranje iz drugog programa koji se financira iz glavnog proračuna Europske unije.

2. Aktivnosti iz članka 3. stavka 1., s jedne strane i članka 3. stavka 2. i stavka 3., s druge strane, primaju jednak dio godišnjeg iznosa.

3. Dio financijske potpore iz općeg proračuna Europske unije ne može u načelu prijeći 60 % troškova za aktivnosti iz članka 3. stavaka 2. ili 3. Međutim, u iznimnim okolnostima, financijska potpora može iznositi do 80 %.

Članak 8.

Provedba

1. Komisija objavljuje svake godine, po mogućnosti do 30. lipnja, godišnji program rada:

- (a) kojim se određuju prioritete u smislu ciljeva i vrsta aktivnosti za sljedeću godinu;
- (b) kojim se daje opis aktivnosti iz članka 3. stavka 1., koje Komisija namjerava poduzeti; i
- (c) uključujući opis kriterija odabira i dodjele sredstava, kao i opis postupaka za podnošenje i odobravanje prijedloga za aktivnosti iz članka 3. stavaka 2. i 3.

2. Komisija usvaja godišnji program rada u skladu s postupkom iz članka 13. stavka 2.

3. Komisija obraća posebnu pozornost na sljedeće kriterije pri procjeni i odabiru prijedloga:

- (a) sposobnost doprinošenja ciljevima iz članka 2.;
- (b) usmjerenost rješavanju problema;
- (c) europski značaj;
- (d) planirane mjere koje osiguravaju širenje rezultata;
- (e) dopunjavanje s drugim prošlim, sadašnjim i budućim aktivnostima; i
- (f) opseg aktivnosti, posebno u pogledu ušteta i troškovne učinkovitosti.

4. Komisija razmatra sve podnesene predloške za aktivnosti iz članka 3. stavaka 2. i 3. Odluke vezane za ove aktivnosti donose se u skladu s postupkom iz članka 12. stavka 2.

Članak 9.

Odluke o financiranju

1. Odluke Komisije o financiranju prema članku 3. stavcima 2. i 3. slijede ugovori o dodjeli nepovratnih sredstava između Komisije i korisnika.
2. Odluke o financiranju i ugovori o dodjeli nepovratnih sredstava koji proizlaze iz njih podliježu financijskoj kontroli Komisije i revizijama Revizorskog suda.

Članak 10.

Nadzor

1. Komisija osigurava redoviti nadzor i praćenje provedbe aktivnosti koje financira Zajednica. Nadzor i praćenje treba obavljati na osnovi dogovorenih postupaka između Komisije i korisnika. To može uključivati provjere na licu mjesta putem kontrole uzoraka.
2. Korisnici će podnijeti izvješće Komisiji za svaku aktivnost u roku od tri mjeseca po završetku aktivnosti. Komisija utvrđuje oblik ovog izvješća uključujući vrstu informacija koje treba sadržavati.
3. Korisnici financijske potpore će staviti Komisiji na raspolaganje sve dokumentirane dokaze o troškovima za razdoblje od pet godina od zadnje isplate vezane za tu aktivnost.

Članak 11.

Širenje informacija

1. Komisija osigurava godišnje objavljivanje popisa korisnika i aktivnosti koje je financirala prema ovom općem okviru, uključujući visinu iznosa potpore.

2. Kad projekti financirani temeljem članka 3. stavka 2. ne predviđaju širenje rezultata, a to širenje može doprinijeti postizanju ciljeva iz članka 2., Komisija može poduzeti potrebne mjere.

3. Na početku svake godine, Komisija dostavlja odboru iz članka 12. informacije o poduzetim aktivnostima prema članku 3. stavku 1. za prethodnu godinu.

Članak 12.

Odbor

1. Komisiji pomaže odbor („Odbor iz članka 12.”).
2. Kod upućivanja na ovaj stavak, primjenjuju se članci 3. i 7. Odluke 1999/468/EZ.
3. Odbor donosi svoj poslovnik.

Članak 13.

Upravni odbor

1. Komisiji pomaže odbor („Odbor iz članka 13.”).
2. Kod upućivanja na ovaj stavak, primjenjuju se članci 4. i 7. Odluke 1999/468/EZ.

Razdoblje predviđeno člankom 4. stavkom 3. Odluke 1999/468/EZ određuje se na tri mjeseca.

3. Odbor donosi svoj poslovnik.

Članak 14.

Sankcije

1. Sankcije se uređuju u ugovorima o dodjeli nepovratnih sredstava u skladu s ovom Uredbom.
2. Komisija može raskinuti ugovor o dodjeli nepovratnih sredstava zaključen temeljem općeg okvira ako uoči nepravilnosti ili ako nisu ispunjene obveze iz ugovora.

Ako se uoče nepravilnosti ili ako nisu ispunjene obveze iz ugovora, Komisija može obustaviti isplatu preostalog iznosa financijske potpore. Komisija će tražiti od korisnika objašnjenje ili ispravak situacije u razumnom roku koji određuje Komisija.

Ako odgovor nije zadovoljavajući ili ako situacija nije ispravljena, Komisija može raskinuti ugovor o dodjeli nepovratnih sredstava i tražiti povrat već isplaćenog iznosa uz plaćanje zateznih kamata.

3. Ako neke od obveza iz ugovora nisu ispunjene, Komisija može smanjiti preostali iznos financijske potpore i tražiti povrat bilo kojeg već isplaćenog iznosa uz plaćanje zateznih kamata.

*Članak 15.***Obavještanje i ocjena**

1. Komisija izvješćuje Europski parlament i Vijeće najkasnije do 30. lipnja 2004. o provedbi ovog općeg okvira, uključujući rezultate nadzora, izvještaja i praćenja aktivnosti.
2. Komisija dostavlja Europskom parlamentu i Vijeću izvješće o ocjeni ovog općeg okvira koje treba biti dostupno na vrijeme radi mogućeg obnavljanja općeg okvira ili najkasnije do

31. prosinca 2005. Ovo izvješće uključuje procjenu troškovne učinkovitosti i procjenu koja se zasniva na pokazateljima uspješnosti odnosno jesu li postignuti ciljevi.

*Članak 16.***Stupanje na snagu**

Ova Uredba stupa na snagu na dan objave u *Službenom listu Europskih zajednica*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u državama članicama, u skladu s Ugovorom o osnivanju Europske zajednice.

Sastavljeno u Luxembourg u 25. travnja 2002.

Za Vijeće
Predsjednik
M. RAJOY BREY

32002D0586

L 187/48

SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA

16.7.2002.

ODLUKA VIJEĆA**od 12. lipnja 2002.****o izmjeni dijela VI. Zajedničkih konzularnih uputa**

(2002/586/EZ)

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Uredbu Vijeća (EZ-A) br. 789/2001 od 24. travnja 2001. o zadržavanju provedbenih ovlasti Vijeća u pogledu određenih detaljnih odredaba i praktičnih postupaka za razmatranje zahtjeva za vizu ⁽¹⁾,

uzimajući u obzir inicijativu Kraljevine Španjolske, budući da:

- (1) Stvaranje jedinstvenog obrasca za vize, a posebno zajedničkih pravila o tehničkim načinima i standardima za ispunjavanje obrazaca, ključni su element u harmonizaciji vizne politike.
- (2) Uredba Vijeća (EZ) br. 1683/1995 od 29. svibnja 1995. o utvrđivanju jedinstvenog obrasca za vize ⁽²⁾, kako je izmijenjena Uredbom Vijeća (EZ) br. 334/2002 ⁽³⁾, utvrđuje daljnje tehničke sigurnosne zahtjeve u pogledu krivotvorenja i falsificiranja, uključujući posebno umetanje slike izrađene prema visokim tehnološkim standardima; stoga je potrebna prilagoditi Dio VI. Zajedničkih konzularnih uputa tako da budu provedene te nove mjere prilikom ispunjavanja novih jedinstvenih viznih naljepnica.
- (3) Uredba Vijeća (EZ) br. 333/2002 ⁽⁴⁾ utvrđuje jedinstveni format za obrasce za stavljenj viza koji mora biti izrađen prema određenih tehničkim zahtjevima, a koji također moraju uključivati sigurnosne karakteristike i zahtjeve, posebno visoke standarde radi sprečavanja krivotvorenja

i falsificiranja; Zajedničke konzularne upute moraju se odgovarajuće prilagoditi postupku za primjenu ove Uredbe.

- (4) Sukladno člancima 1. i 2. Protokola o stajalištu Danske koji je priložen uz Ugovor o Europskoj uniji i Ugovor o osnivanju Europske zajednice, Danska ne sudjeluje u donošenju ove Odluke te nije njome vezana niti se na nju primjenjuje. Obzirom da je svrha ovog instrumenta nadogradnja schengenske pravne stečevine sukladno odredbama glave VI. Ugovora o osnivanju Europske zajednice, Danska mora u skladu sa člankom 5. navedenog Protokola u roku od šest mjeseci od donošenja ove Odluke od strane Vijeća odlučiti hoće li je prenijeti u svoje nacionalno pravo.
- (5) U pogledu Republike Islanda i Kraljevine Norveške, ova Odluka predstavlja unaprjeđenje odredaba schengenske pravne stečevine na području iz članka 1. točke B Odluke Vijeća 1999/437/EZ od 17. svibnja 1999. o određenim dogovorima za primjenu i unaprjeđenje schengenske pravne stečevine ⁽⁵⁾.
- (6) U skladu s člancima 1. i 2. Protokola o stajalištu Ujedinjene Kraljevine i Irske koji je priložen Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o osnivanju Europske zajednice, te države članice ne sudjeluju u donošenju ove Odluke te nisu njome vezane niti se na njih primjenjuje,

DONIJELO JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Dio VI Zajednički konzularnih uputa zamjenjuje se sljedećim:

1. U točki 1.6 stavak 2. Mijenja se i glasi:

„U slučaju da se putna isprava imatelja ne priznaje, koristi se jedinstveni format obrasca za vize, diplomatska misija ili konzularno predstavništvo nadležno za izdavanje može odlučiti koristiti isti obrazac radi proširenja važenja vize na nositeljevog bračnog druga, maloljetnu osobu koju je dužan uzdržavati a koja je s njime u pratnji, ili izdati posebni obrazac imatelja isprave, njegovog bračnog druga i sve uzdržavane osobe, pri čemu će na svaki obrazac zasebno staviti odgovarajuću vizu.

Broj putovnice je serijski broj koji je prethodno utisnut ili perforiran na sve ili gotovo sve stranice putovnice.

Broj koji se upisuje u tu rubriku kada se viza mora staviti na jedinstveni format obrasca, nije broj putovnice već isti topografski broj koji se nalazi na obrascu, a koji se sastoji od šest znamenaka kojima mogu biti dodano slovo ili slova koja su određena za državi članicu ili skupinu država članica koje izdaju vizu.”

⁽¹⁾ SL L 116, 26.4.2001., str. 2.⁽²⁾ SL L 164, 14.7.1995., str. 1.⁽³⁾ SL L 53, 23.2.2002., str. 7.⁽⁴⁾ SL L 53, 23.2.2002., str. 4.⁽⁵⁾ SL L 176, 10.7.1999., str. 31.

2. Iz točke 1.7 dodaje se sljedeća točka:

„1.8 *Rubrika ‚prezime i ime‘*

Prva riječ u polju ‚prezime‘ iz prve riječi u polju ‚ime‘ imatelja putovnice s vizom ili putne isprave piše se tim redosljedom. Diplomatska misija ili konzularno predstavništvo provjerava jesu li prezime i ime koji se nalaze na putovnici ili putnoj ispravi i koji se upisuju u ovu rubriku i u polje koje se elektronski iščitava, jednaki onima koji se nalaze na zahtjevu za vizu.”

3. Točka 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. **Mjesto za sliku**

Slika u boji imatelja vize smješta se u za to određen prostor, kako je prikazano u Prilogu 8. Sljedeća se pravila moraju poštovati u pogledu slike koja se treba smjestiti na viznu naljepnicu.

Veličina glave od brade do tjemena mora iznositi 70 % do 80 % visine površine slike.

Minimalna rezolucija iznosi:

— 300 piksela po inču (ppi), nekompresirano, za skeniranje,

— 720 dot po inču (dpi) za tiskanje slike u boji.

Ako nema slike, obvezno je upisati riječi ‚vrijedi bez slike‘ u ovo polje na dvama ili trima jezicima (jezik države članice koja izdaje vizu, engleski i francuski). Te se riječi u pravilu moraju upisivati s pomoću pisaa ili korištenjem posebnog žiga; u tom slučaju žig mora pokriti dio prostora na kojem je duboki otisak koji s lijeve ili desne strane graniči s prostorom za sliku.”

4. U točki 5.4 treći se stavak zamjenjuje sljedećim:

„Ako se putna isprava ne priznaje kao valjana od strane jedne ili više država članica, viza ima samo ograničeno prostorno važenje. Diplomatska misija ili konzularno predstavništvo dužno je koristiti se jedinstvenim formatom obrasca za vizu koja je izdana imatelju putne isprave koja nije priznata od strane države članice koja izdaje obrazac. Takva viza ima samo ograničeno teritorijalno važenje.”

5. Iza točke 5.4 dodaje se sljedeća točka koja glasi:

„5.5 *Žig diplomatske misije ili konzularnog predstavništva koje izdaje vize*

Žig diplomatske misije ili konzularnog predstavništva koje izdaje vize stavlja se u polje ‚napomena‘, pri čemu posebno treba obratiti pažnju da se time onemogućuje čitanje podataka te da se smjesti izvan naljepnice na stranicu putovnice ili putne isprave. Samo u slučaju kada je nije potrebno ispuniti polja koja se čitaju elektronski, žig se može staviti u to polje kako bi ostalo neiskoristivo. Veličina i sadržaj žiga i tinta koja se koristi utvrđuju se nacionalnim odredbama države članice.

Radi sprečavanja ponovne uporabe vizne naljepnice nalijepljene na jedinstveni format obrasca, žig konzularnog ureda koji izdaje vizu stavlja se na desnu stranu, pri čemu obuhvaća naljepnicu i obrazac tako da ne onemogućuje čitanje rubrika i unesenih podataka niti da se nalazi na polju za elektronsko čitanje, ako je ispunjeno.”

Članak 2.

Ova se Odluka primjenjuje od dana objave u *Službenom listu Europskih zajednica*.

Članak 3.

Ova je Odluka upućena državama članicama u skladu s Ugovorom o osnivanju Europske zajednice.

Sastavljeno u Bruxellesu 12. lipnja 2002.

Za Vijeće
Predsjednik

T. PEDERSEN

32002R1496

22.8.2002.

SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA

L 225/13

UREDBA KOMISIJE (EZ) br. 1496/2002**od 21. kolovoza 2002.**

o izmjeni Priloga I. (pravila o nadležnosti iz članka 3. stavka 2. i članka 4. stavka 2.) i Priloga II. (popis nadležnih sudova ili tijela) Uredbi Vijeća (EZ) br. 44/2001 o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima

KOMISIJA EUROPSKIH ZAJEDNICA,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice,

uzimajući u obzir Uredbu Vijeća (EZ) br. 44/2001 od 22. prosinca 2000. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima⁽¹⁾, a posebno njezin članak 3. stavak 2., članak 4. stavak 2., članak 44. i članak 74.,

budući da:

- (1) Prema članku 3. stavku 1. Uredbe (EZ) br. 44/2001, osobe s domicilom u državi članici mogu biti tužene pred sudovima druge države članice samo na temelju pravila iz odjeljaka od 2. do 7. poglavlja II. o nadležnosti; prema članku 3. stavku 2. protiv tih osoba posebno se ne primjenjuju pravila o nadležnosti iz Priloga I.
- (2) Stoga, ako je pravilo iz Priloga I. ukinuto u državi članici, sadržaj popisa bi trebalo na odgovarajući način promijeniti.
- (3) Zahtjev za potvrdu o izvršnosti sudske odluke koja je donesena i izvršiva u jednoj državi članici, u drugoj državi članici, trebalo bi podnijeti nadležnim tijelima navedenim u Prilogu II. Uredbi (EZ) br. 44/2001.
- (4) Članci 38. i dalje i članak 57. stavak 4. Uredbe (EZ) br. 44/2001 omogućuju da se zahtjev za potvrdu o izvršnosti vjerodostojne isprave može predati javnim bilježnicima kao nadležnim tijelima.
- (5) Članak 74. Uredbe (EZ) br. 44/2001 predviđa da države članice obavijeste Komisiju o tekstovima izmjene popisa nadležnih tijela iz priloga od I. do IV.

- (6) Nizozemska je obavijestila Komisiju o izmjeni pravila o nadležnosti iz Priloga I. i popisa nadležnih sudova i tijela iz Priloga II., a Njemačka je obavijestila Komisiju o izmjeni popisa nadležnih sudova i tijela iz Priloga II; stoga, Uredbu (EZ) br. 44/2001 bi trebalo izmijeniti na odgovarajući način,

DONIJELA JE OVU UREDBU:

Članak 1.

U Prilogu I. Uredbi (EZ) br. 44/2001, briše se osma alineja o Nizozemskoj.

Članak 2.

U Prilogu II. Uredbi (EZ) br. 44/2001, „u Njemačkoj predsjednik sudskog vijeća ‚Landgerichta‘ ” zamjenjuje se sljedećim:

„u Njemačkoj:

(a) predsjednik sudskog vijeća ‚Landgerichta‘;

(b) javni bilježnik (...) u postupku davanja potvrde o izvršnosti vjerodostojnoj ispravi.”

Članak 3.

U Prilogu II. Uredbi (EZ) br. 44/2001, „u Nizozemskoj, predsjednik vijeća ‚arrondissementsrechtbanka‘ ”

zamjenjuje se sljedećim: „u Nizozemskoj, ‚voorzieningen-rechter van de rechtbank‘.”

Članak 4.

Ova Uredba stupa na snagu sedmog dana od dana objave u *Službenom listu Europskih zajednica*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 21. kolovoza 2002.

Za Komisiju
António VITORINO
Član Komisije

⁽¹⁾ SL L 12, 16.1.2001., str. 1.

32003D0019

L 8/34

SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA

14.1.2003.

ODLUKA VIJEĆA
od 14. listopada 2002.

o skidanju oznake tajnosti s određenih dijelova Priručnika SIRENE koji je donio Izvršni odbor osnovan Konvencijom o provedbi Schengenskog sporazuma od 14. lipnja 1985.

(2003/19/EZ)

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

ODLUČILO JE:

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 207.,

budući da:

- (1) Svojom Odlukom od 14. prosinca 1993. (SCH/Com-ex (93)22 rev) i Odlukom od 23. lipnja 1998. (SCH/Com-ex (98) 17), Izvršni odbor osnovan Konvencijom o provedbi Schengenskog sporazuma od 14. lipnja 1985., koji je zamijenilo Vijeće u skladu s člankom 2. Schengenskog protokola, označio je Priručnik Sirene oznakom „povjerljivo”, čiju je konačnu verziju donio spomenuti Izvršni odbor Odlukom od 28. travnja 1999. (SCH/Com-ex (99) 5).
- (2) Priručnik Sirene i odluke Izvršnog odbora o njegovom označivanju tajnim čine dio schengenske pravne stečevine kako je to utvrdilo Vijeće u svojoj Odluci 1999/435/EC od 20. svibnja 1999.
- (3) Određenim dijelovima Priručnika Sirene trebala bi se skinuti oznaka tajnosti.
- (4) Određeni dijelovi Priručnika Sirene trebala bi se sniziti razina tajnosti na razinu „Restreint UE”.
- (5) Primjereno je staviti izvan snage odluke Izvršnog odbora (SCH/Com-ex (93) 22 rev) i (SCH/COM-ex (98) 17) u onoj mjeri u kojoj se one odnose na oznaku tajnosti Priručnika SIRENE, kako bi se buduće odluke o njegovoj tajnosti mogle donijeti u skladu s uobičajenim pravilima o tajnosti dokumenata, kako je određeno u Odluci Vijeća 2001/264/EZ od 19. ožujka 2001. o donošenju sigurnosnih propisa Vijeća ⁽¹⁾,

Članak 1.

Osim odjeljka 2.3 i priloga 1., 2., 3., 4., 5. i 6., Priručniku SIRENE skida se oznaka tajnosti.

Članak 2.

Odjeljku 2.3 Priručnika SIRENE, kao i prilogima 1., 2., 3., 4., 5. i 6. određuje se oznaka tajnosti „RESTREINT UE”.

Članak 3.

Dijelovi Priručnika SIRENE kojima je skinuta oznaka tajnosti objavljuju se u *Službenom listu Europskih zajednica*.

Članak 4.

1. Odluke Schengenskog Izvršnog odbora od 14. prosinca 1993. (SCH/Com-ex (93) 22 rev.) i od 23. lipnja 1998. (SCH/Com-ex (98) 17) stavljaju se izvan snage u onoj mjeri u kojoj se odnose na Priručnik SIRENE.

2. Buduće odluke o tajnosti Priručnika SIRENE donose se u skladu s odredbama Odluke 2001/264/EZ.

Članak 5.

Odluka proizvodi učinke na dan objave u *Službenom listu Europskih zajednica*.

Sastavljeno u Luxembourgju 14. listopada 2002.

Za Vijeće
Predsjednica
L. ESPERSEN

⁽¹⁾ SL L 101, 11.4.2001., str. 1.

32003R0453

L 69/10

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

13.3.2003.

UREDBA VIJEĆA (EZ) br. 453/2003.**od 6. ožujka 2003.****o izmjeni Uredbe (EZ) br. 539/2001 od 15. ožujka 2001. o popisu trećih zemalja čiji državljani moraju imati vizu pri prelasku vanjskih granica i zemalja čiji su državljani izuzeti od tog zahtjeva**

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 62. stavak 2. točku (b) podtočku i.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije ⁽¹⁾,uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta ⁽²⁾,

budući da:

- (1) Nakon sastanka Europskog vijeća, održanog u Seville 21. i 22. lipnja 2002., na kojem se glavnim prioritetom smatralo preispitivanje Uredbe (EZ) br. 539/2001 do kraja 2002. ⁽³⁾, Komisija je ocijenila odgovore država članica na upitnik koji im je poslala s obzirom na relevantne kriterije za preispitivanje Uredbe (EZ) br. 539/2001, to jest nezakonito useljavanje, javni poredak i sigurnost, vanjske odnose Europske unije s trećim zemljama, regionalna koherencija i uzajamnost. Ona je utvrdila da bi se Ekvador, u svjetlu kriterija nezakonitog useljavanja, trebao premjestiti iz Priloga II. u Prilog I. Uredbi (EZ) br. 539/2001.
- (2) Prilozi Uredbi (EZ) br. 539/2001 bi trebali odražavati razvoj međunarodnog prava koji povlači za sobom promjene statusa, odnosno oznake stanovitih država ili entiteta. U Prilogu I. toj Uredbi Istočni Timor bi se trebao ukloniti iz dijela 2. (teritorijalni entiteti) i dodati u dio 1. (države).
- (3) Švicarska se više ne bi trebala navoditi u Prilogu II. Uredbi (EZ) br. 539/2001 jer se Sporazumom između Europske zajednice i njezinih država članica, s jedne strane, i Švicarske Konfederacije, s druge strane, o slobodnom kretanju osoba, predviđa slobodno kretanje bez viza za državljane Švicarske i država članica.
- (4) Iz odgovora država članica na upitnik jasno je da je potrebno temeljito preispitivanje pravila uzajamnosti, o čemu će Komisija naknadno dati izvješće.
- (5) Države članice bi trebale ujednačeno primjenjivati odredbu o zahtjevu za vizu za Ekvador. U skladu s tim trebalo bi se odrediti datum od kojeg sve države članice moraju primjenjivati odredbu o zahtjevu za vizu.
- (6) Što se tiče Islanda i Norveške, ova Uredba predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine, u smislu Sporazuma koji su sklopili Vijeće Europske unije i

Republika Island i Kraljevina Norveška o pridruživanju tih dvaju država provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine ⁽⁴⁾, koje pripadaju u područje iz članka 1. točke A Odluke Vijeća 1999/437/EZ od 17. svibnja 1999. o određenim dogovorima za primjenu tog Sporazuma ⁽⁵⁾.

(7) Ujedinjena Kraljevina i Irska ne sudjeluju u donošenju ove Uredbe, ona ih ne obvezuje niti se na njih primjenjuje.

(8) Ova Uredba predstavlja akt koji se temelji na schengenskoj pravnoj stečevini ili je s njom na neki drugi način povezan, u smislu članka 3. stavka 2. Akta o pristupanju,

DONIJELO JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Uredba (EZ) br. 539/2001 mijenja se kako slijedi:

1. u Prilogu I.:

- (a) „Istočni Timor” premješta se iz dijela 2. (Entiteti i teritorijalna tijela koje bar jedna država članica ne priznaje kao države) u dio 1. (države) gdje se upisuje ispred „Egipta”;
- (b) „Ekvador” se umeće u dio 1., gdje se upisuje između „Istočnog Timora” i „Egipta”.

2. „Ekvador” i „Švicarska” brišu se iz dijela 1. Priloga II.

Članak 2.

Komisija podnosi izvješće o implikacijama uzajamnosti Europskom parlamentu i Vijeću najkasnije do 30. lipnja 2003. i, ako je potrebno, dostavlja odgovarajuće prijedloge.

Članak 3.

1. Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

2. Od 1. lipnja 2003. države članice primjenjuju odredbu o zahtjevu za vizu za državljane Ekvadora.

⁽¹⁾ Još nije objavljeno u Službenom listu.

⁽²⁾ Mišljenje od 12. veljače 2003.

⁽³⁾ SL L 81, 21.3.2001., str. 1. Uredba kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EZ) br. 2414/2001 (SL L 327, 12.12.2001., str. 1.).

⁽⁴⁾ SL L 176, 10.7.1999., str. 36.

⁽⁵⁾ SL L 176, 10.7.1999., str. 31.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u državama članicama u skladu s Ugovorom o osnivanju Europske zajednice.

Sastavljeno u Bruxellesu 6. ožujka 2003.

Za Vijeće
Predsjednik
D. REPPAS

32003D0585

6.8.2003.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 198/13

ODLUKA VIJEĆA**od 28. srpnja 2003.****o izmjeni Priloga 2. popisa A Zajedničkih konzularnih uputa i Priloga 5. popisa A Zajedničkog priručnika o zahtjevima za vizu za nositelje pakistanskih diplomatskih putovnica**

(2003/585/EZ)

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Uredbu Vijeća (EZ) br. 789/2001 od 24. travnja 2001. kojom se Vijeću daju provedbene ovlasti u vezi s određenim detaljnim odredbama i praktičnim postupcima za razmatranje zahtjeva za vizu ⁽¹⁾,

uzimajući u obzir Uredbu Vijeća (EZ) br. 790/2001 od 24. travnja 2001. kojom se Vijeću daju provedbene ovlasti u vezi s određenim detaljnim odredbama i praktičnim postupcima za provođenje graničnih kontrola i nadzora ⁽²⁾,

uzimajući u obzir inicijativu Grčke,

budući da:

- (1) Prilog 2. popis A Zajedničkih konzularnih uputa i Prilog 5. popis A Zajedničkog priručnika sadrži popis država čiji državljani ne moraju imati vizu u jednoj ili više država članica ako su nositelji diplomatskih, službenih ili servisnih putovnica, ali koji moraju imati vizu ako su nositelji običnih putovnica.
- (2) Grčka želi izuzeti nositelje pakistanskih diplomatskih putovnica od zahtjeva za vizu. Zajedničke konzularne upute i Zajednički priručnik bi se stoga trebali izmijeniti na odgovarajući način.
- (3) U skladu s člancima 1. i 2. Protokola o stajalištu Danske, priloženog Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o osnivanju Europske zajednice, Danska ne sudjeluje u donošenju ove Odluke, ona ju ne obvezuje niti se na nju primjenjuje. S obzirom da se ova Odluka temelji na schengenskoj pravnoj stečevini temeljem odredbi glave IV. dijela Trećeg Ugovora o osnivanju Europske zajednice, Danska, u skladu s člankom 5. spomenutog Protokola, u roku od 6 mjeseci nakon što Vijeće donese ovu Odluku, odlučuje hoće li ju prenijeti u svoje nacionalno pravo.
- (4) Što se tiče Islanda i Norveške, ova Odluka predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine, u smislu Sporazuma kojeg su sklopili Vijeće Europske unije i

Republika Island i Kraljevina Norveška o pridruživanju tih dvaju država provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine ⁽³⁾ koje spadaju u područje članka 1. točke A Odluke Vijeća 1999/437/EZ od 17. svibnja 1999. o određenim dogovorima za primjenu tog Sporazuma ⁽⁴⁾.

- (5) Ova Odluka predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine u kojima Ujedinjena Kraljevina ne sudjeluje, u skladu s Odlukom Vijeća 2000/365/EZ od 19. svibnja 2000. o zahtjevu Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske za sudjelovanje u pojedinim odredbama schengenske pravne stečevine ⁽⁵⁾; Ujedinjena Kraljevina stoga ne sudjeluje u donošenju ove Odluke ona ju ne obvezuje niti se ne nju primjenjuje.
- (6) Ova Odluka predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine u kojima Irska ne sudjeluje, u skladu s Odlukom Vijeća 2002/192/EZ od 28. veljače 2002. o zahtjevu Irske za sudjelovanje u pojedinim odredbama schengenske pravne stečevine ⁽⁶⁾; Irska stoga ne sudjeluje u donošenju ove Odluke, ona ju ne obvezuje niti se na nju primjenjuje.
- (7) Ova Odluka predstavlja akt koji se temelji na schengenskoj pravnoj stečevini ili je s njom na koji drugi način povezan u smislu članka 3. stavka 2. Akta o pristupanju iz 2003,

ODLUČILO JE:

Članak 1.

Prilog 2. popis A Zajedničkih konzularnih uputa i Prilog 5. popis A Zajedničkog priručnika mijenjaju se kako slijedi:

Slovo „D” umeće se u rubriku GR za Pakistan.

Članak 2.

Ova Odluka se primjenjuje od 1. rujna 2003.

⁽¹⁾ SL L 116, 26.4.2001., str. 2.

⁽²⁾ SL L 116, 26.4.2001., str. 5.

⁽³⁾ SL L 176, 10.7.1999., str. 36.

⁽⁴⁾ SL L 176, 10.7.1999., str. 31.

⁽⁵⁾ SL L 131, 1.6.2000., str. 43.

⁽⁶⁾ SL L 64, 7.3.2002., str. 20.

Članak 3.

Ova je Odluka upućena državama članicama u skladu s Ugovorom o osnivanju Europske zajednice.

Sastavljeno u Bruxellesu 28. srpnja 2003.

Za Vijeće
Predsjednik
F. FRATTINI

32004D0014

L 5/74

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

9.1.2004.

ODLUKA VIJEĆA**od 22. prosinca 2003.****o izmjeni trećeg podstavka (Osnovni kriteriji za razmatranje zahtjeva) dijela V. Zajedničkih konzularnih uputa**

(2004/14/EZ)

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Uredbu Vijeća br. 789/2001 od 24. travnja 2001. o zadržavanju provedbenih ovlasti Vijeća u pogledu određenih detaljnih odredbi i praktičnih postupaka za ispitivanje zahtjeva za izdavanje viza ⁽¹⁾,

uzimajući u obzir inicijativu Grčke,

budući da:

- (1) Europsko je vijeće na sastancima u Tampereu, Laekenu, Sevilli i Solunu pozvalo države članice da dalje razviju njihovu zajedničku viznu politiku i da ubrzaju lokalnu konzularnu suradnju između svojih predstavništva u trećim državama.
- (2) Analiza podataka u pogledu nezakonitog useljavanja pokazala je da su vize za kratkotrajni boravak (za turistički, poslovni, studijski, radni ili obiteljski posjet) najčešće korištene vize u svrhu zakonitog ulaska na državno područje ugovornih stranaka Schengenske konvencije, a nakon njihova isteka dolazi do nezakonitog ostanka.
- (3) Kako bi se procijenio rizik nezakonitog useljavanja, potrebno je ubrzati lokalnu konzularnu suradnju u određivanju koje bi se dopunski i/ili dodatni dokumenti trebali zahtijevati za izdavanje viza i u odnosu na usvajanje zajedničkih mehanizama za učinkovitije otkrivanje krivotvorenih dokumenata.
- (4) Između različitih čimbenika na kojima se mora temeljiti procjena rizika nezakonitog useljavanja, rezultat razgovora s podnositeljem zahtjeva za vizu unutar diplomatske misije ili konzularnog ureda također je od temeljne važnosti.

- (5) Diplomatske misije i konzularna predstavništva trebala bi stoga biti u položaju da učinkovitije izvršavaju ovlasti koje imaju za procjenu rizika nezakonitog useljavanja.

- (6) U skladu s člancima 1. i 2. Protokola o stajalištu Danske, priloženog Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o osnivanju Europske zajednice, Danska ne sudjeluje u donošenju ove Odluke, ona ju ne obvezuje niti se na nju primjenjuje. S obzirom da se ova Odluka temelji na schengenskoj pravnoj stečevini temeljem odredbi glave IV. dijela trećeg Ugovora o osnivanju Europske zajednice, Danska u skladu s člankom 5. spomenutog Protokola, u roku od šest mjeseci nakon što Vijeće donese ovu Odluku odlučuje hoće li ju prenijeti u svoje nacionalno pravo.

- (7) Što se tiče Islanda i Norveške, ova Odluka predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine, u smislu Sporazuma kojeg su sklopili Vijeće Europske unije i Republika Island i Kraljevina Norveška o pridruživanju tih dvaju država provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine ⁽²⁾, koje spadaju u područje iz članka 1. točke A Odluke Vijeća 1999/437/EZ ⁽³⁾ o određenim dogovorima za primjenu Sporazuma.

- (8) Ova Odluka predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine u kojima Ujedinjena Kraljevina ne sudjeluje, u skladu s Odlukom Vijeća 2000/365/EZ od 29. svibnja 2000. o zahtjevu Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske za sudjelovanje u pojedinim odredbama schengenske pravne stečevine ⁽⁴⁾. Ujedinjena Kraljevina stoga ne sudjeluje u njezinom donošenju, ona ju ne obvezuje niti se na nju primjenjuje.

⁽¹⁾ SL L 116, 26.4.2001., str. 2.

⁽²⁾ SL L 176, 10.7.1999., str. 36.

⁽³⁾ SL L 176, 10.7.1999., str. 31.

⁽⁴⁾ SL L 131, 1.6.2000., str. 43.

- (9) Ova Odluka predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine u kojima Irska ne sudjeluje, u skladu s Odlukom Vijeća 2002/192/EZ od 28. veljače 2002. o zahtjevu Irske za sudjelovanje u pojedinim odredbama schengenske pravne stečevine ⁽¹⁾; Irska stoga ne sudjeluje u njezinom donošenju, ona ju ne obvezuje niti se na nju primjenjuje.
- (10) Ova Odluka predstavlja akt koji se temelji na schengenskoj pravnoj stečevini ili je s njom na koji drugi način povezan u smislu članka 3. stavka 2. Akta o pristupanju iz 2003.,

DONIJELO JE ODLUKU:

Članak 1.

Treći podstavak (Osnovni kriteriji za razmatranje zahtjeva) dijela V. Zajedničkih konzularnih uputa zamjenjuje se sljedećim:

„Diplomatska misija ili konzularno predstavništvo preuzima punu odgovornost u procjeni postojanja rizika nezakonitog useljavanja. Svrha razmatranja zahtjeva za vize je otkriti one podnositelje zahtjeva koji se žele useliti u države članice i tamo se nastaniti, koristeći kao izgovor razloge poput turističkog, poslovnog, studijskog, radnog ili obiteljskog posjeta. Stoga je nužno biti posebno oprezan kada sa ‚rizičnim kategorijama‘, nezaposlenim osobama, osobama koje nemaju redovne prihode itd. Iz istog razloga, temeljna važnost pridaje se razgovorima održanim sa podnositeljem zahtjeva

kako bi se utvrdila svrha putovanja. Mogu se također tražiti, dodatni popratni dokumenti, potvrđeni putem lokalne konzularne suradnje, ako je to moguće. Diplomatska misija ili konzularni ured moraju također koristiti lokalnu konzularnu suradnju radi poboljšanja sposobnosti otkrivanja krivotvorenih dokumenata koji su priloženi zahtjevima za vize. U slučaju sumnje u vjerodostojnost podnesenih isprava i popratnih dokumenata, uključujući sumnju u istinitost njihovog sadržaja ili točnost izjava sakupljenih tijekom razgovora, diplomatska misija ili konzularni ured suzdržat će se od izdavanja vize.”

Članak 2.

Ova se Odluka primjenjuje od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 3.

Ova je Odluka upućena državama članicama u skladu s Ugovorom o osnivanju Europske zajednice.

Sastavljeno u Bruxellesu 22. prosinca 2003.

Za Vijeće
Predsjednik
A. MATTEOLI

⁽¹⁾ SL L 64, 7.3.2002., str. 20.

32004D0015

L 5/76

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

9.1.2004.

ODLUKA VIJEĆA**od 22. prosinca 2003.****o izmjeni točke 1.2 dijela II. Zajedničkih konzularnih uputa i izradi novog Priloga Zajedničkim konzularnim uputama**

(2004/15/EZ)

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Uredbu Vijeća (EZ) br. 789/2001 od 24. travnja 2001. o zadržavanju provedbenih ovlasti Vijeća u pogledu određenih detaljnih odredbi i praktičnih postupaka za ispitivanje zahtjeva za izdavanje viza ⁽¹⁾,

uzimajući u obzir inicijativu Francuske,

budući da:

- (1) Mogućnost države članice da je zastupa druga država članica u trećoj zemlji, kako je uređeno točkom 1.2, dijela II Zajedničkih konzularnih uputa, trenutačno je ograničeno na situacije kada država članica koja zahtijeva da ju se zastupa nema diplomatsku misiju ili konzularno predstavništvo u trećoj zemlji.
- (2) Uslijed povećanog broja zahtjeva za ulazne vize u schengenski prostor sada postoji potreba, u pogledu izdavanja jedinstvenih viza u trećim zemljama, za jedinstveno poduzimanje koraka država članica u provedbi, koordinaciji i racionalizaciji mjesta na kojem se pružaju usluge čija je zadaća razmatranje zahtjeva za izdavanje viza. Stoga se smatra potrebnim osigurati mogućnost državi članici da je u trećoj zemlji zastupa druga država članica čak i kada ona ima već ima diplomatsko predstavništvo u trećoj zemlji, u smislu pravične raspodjele između država članica.
- (3) Štoviše, smatra se primjerenim, zbog transparentnosti, izraditi novi Prilog ovim Zajedničkim konzularnim uputama (ZKU), u vezi s tablicom predstavništava za izdavanje jedinstvenih viza.
- (4) U skladu s člancima 1. i 2. Protokola o stajalištu Danske, priloženog Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o osnivanju Europske zajednice, Danska ne sudjeluje u donošenju ove Odluke, ona je ne obvezuje niti se na nju primjenjuje. Kako se ova Odluka temelji na schengenskoj pravnoj stečevini temeljem odredbi glave IV. dijela trećeg Ugovora o osnivanju Europske zajednice, Danska, u

skladu s člankom 5. spomenutog Protokola, u roku od 6 mjeseci nakon što Vijeće donese ovu Odluku odlučuje hoće li je prenijeti u svoje nacionalno pravo.

- (5) Što se tiče Islanda i Norveške, ova Odluka predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine, u smislu Sporazuma kojeg su sklopili Vijeće Europske unije i Republika Island i Kraljevina Norveška o pridruživanju tih dviju država provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine ⁽²⁾, koje spadaju u područje iz članka 1., točke A, Odluke Vijeća 1999/437/EZ o određenim dogovorima za primjenu tog Sporazuma ⁽³⁾.
- (6) Ova Odluka predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine u kojima Ujedinjena Kraljevina ne sudjeluje, u skladu s Odlukom Vijeća 2000/365/EZ od 29. svibnja 2000. o zahtjevu Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske za sudjelovanje u pojedinim odredbama schengenske pravne stečevine ⁽⁴⁾. Ujedinjena Kraljevina stoga ne sudjeluje u njezinom donošenju, ona ju ne obvezuje niti se na nju primjenjuje.
- (7) Ova Odluka predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine u kojima Irska ne sudjeluje, u skladu s Odlukom Vijeća 2002/192/EZ od 28. veljače 2002. o zahtjevu Irske za sudjelovanje u pojedinim odredbama schengenske pravne stečevine ⁽⁵⁾. Irska stoga ne sudjeluje u njezinom donošenju, ona ju ne obvezuje niti se na nju primjenjuje.
- (8) Ova Odluka predstavlja akt koji se temelji na schengenskoj pravnoj stečevini ili je s njom na koji drugi način povezan u smislu članka 3. stavka 2. Akta o pristupanju iz 2003.,

ODLUČILO JE:

Članak 1.

Točka 1.2 dijela II. Zajedničkih konzularnih uputa mijenja se kako slijedi:

⁽²⁾ SL L 176, 10.7.1999., str. 36.

⁽³⁾ SL L 176, 10.7.1999., str. 31.

⁽⁴⁾ SL L 131, 1.6.2000., str. 43.

⁽⁵⁾ SL L 64, 7.3.2002., str. 20.

⁽¹⁾ SL L 116, 26.4.2001., str. 2.

1. Točke od (a) do (d) zamjenjuju se sljedećim:

„(a) Ako nadležna država nema diplomatsku misiju ili konzularno predstavništvo u određenoj državi, jedinstvenu vizu može izdati misija ili diplomatsko predstavništvo države koji zastupa nadležnu državu. Viza se izdaje u ime zastupane države, te podliježe njezinom prethodnom odobrenju i, ako je potrebno, savjetovanju između središnjih tijela. Ako jedna od zemalja Beneluksa ima diplomatsku misiju ili konzularno predstavništvo, on u načelu automatski zastupa druge države Beneluksa, osim ako država Beneluksa o kojoj je riječ ne može zastupati druge države Beneluksa; u takvom slučaju potonje mogu zatražiti od druge države partnera da ih zastupa u viznim pitanjima u dotičnoj trećoj državi.

(b) Čak i kada država ima diplomatsku misiju ili konzularno predstavništvo u trećoj zemlji, može zatražiti od druge države koja ima konzularno predstavništvo u toj trećoj zemlji da ju zastupa. Jedinstvena viza se izdaje u ime zastupane države, na temelju njezinog prethodnog odobrenja i, prema potrebi, na temelju prethodnog savjetovanja između središnjih tijela.

(c) Kod izdavanja jedinstvenih viza sukladno točkama (a) i (b), zastupana država ili država ili države koje su zastupane i država koja zastupa tu državu/države, dogovaraju oblik zastupanja, te utvrđuju:

— trajanje takvog zastupanja i uvjetima njegovog prestanka,

— i, za primjenu točke (b), dogovore za provedbu takvog zastupanja, uključujući uvjete koji uređuju osiguranje prostorija od strane države koja zastupa ili osiguranje osoblja od strane države koja zastupa i zastupane države, te eventualni financijski doprinos zastupane države za troškove koje ima država koja ju zastupa u izdavanju viza.

(d) Kada se jedinstvene vize izdaju sukladno točki (a) i (b), zastupanje se iskazuje u tablici predstavništava za izdavanje jedinstvenih viza utvrđenoj u Prilogu 18.”

2. U točki (e), riječi „u trećim zemljama u kojima nisu zastupljene sve države Schengena”, zamijenit će se „u slučaju zastupanja u skladu s točkom (a) i (b).”

3. Posljednja alineja točke (e) zamjenjuje se sljedećim:

„— na lokalnoj razini, diplomatske misije ili konzularna predstavništva, u okviru lokalne konzularne suradnje, osiguravaju potrebne podatke podnositeljima zahtjeva za vize o obvezama koje proizlaze iz obavljanja zastupanja u skladu s točkom (a) i (b).”

Članak 2.

Prilog pod brojem 18. i sa naslovom „Tablica predstavništava za izdavanje jedinstvenih viza”, dodaje se Zajedničkim konzularnim uputama. Ovaj Prilog se sastavlja i ažurira na temelju podataka dostavljenih Glavnom tajništvu Vijeća u skladu s postupkom iz članka 2. Uredbe (EZ) br. 789/2001 za izmjene priručnika koji se odnosi na izdavanje schengenskih viza u trećim državama u kojima nisu zastupljene sve države Schengena i zamjenjuje priručnik.

Članak 3.

Ova Odluka stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 4.

Ova je Odluka upućena državama članicama u skladu s Ugovorom o osnivanju Europske zajednice.

Sastavljeno u Bruxellesu 22. prosinca 2003.

Za Vijeće
Predsjednik
A. MATTEOLI

32004D0016

L 5/78

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

9.1.2004.

ODLUKA VIJEĆA

od 22. prosinca 2003.

o snižavanju stupnja tajnosti Priloga 5. Zajedničkim konzularnim uputama i odgovarajućeg Priloga 14.b Zajedničkom priručniku i o ukidanju oznake tajnosti priloga 9. i 10. Zajedničkim konzularnim uputama i odgovarajućih priloga 6.b i 6.c Zajedničkom priručniku

(2004/16/EZ)

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 207.,

budući da:

- (1) U skladu s njegovim odlukama od 14. prosinca 1993. (SCH/Com-ex (93) 22 rev) i od 23. lipnja 1998. (SCH/Com-ex 98 (17)), Izvršni odbor utemeljen Konvencijom o provedbi Schengenskog sporazuma od 14. lipnja 1985., stavio oznaku, „povjerljivo” prilogima 5., 9. i 10. Zajedničkim konzularnim uputama i svim prilogima Zajedničkom priručniku ⁽¹⁾, čija je nova verzija usvojena Odlukom spomenutog Izvršnog odbora od 28. travnja 1999. (SCH/Com-ex (99)13).
- (2) Zajedničke konzularne upute i Zajednički priručnik i Odluke Izvršnog odbora o njihovoj tajnosti čine dio schengenske pravne stečevine kako je odredilo Vijeće u njegovoj Odluci 1999/435/EZ ⁽²⁾.
- (3) Dijelu I i nekoliko priloga Zajedničkom priručniku skinuta je oznaka tajnosti u skladu s Odlukom Vijeća 2000/751/EZ ⁽³⁾, i dijelu II Zajedničkog priručnika skinuta je oznaka tajnosti u skladu s Odlukom Vijeća 2002/353/EZ ⁽⁴⁾.
- (4) Prilogu 5. Zajedničkim konzularnim uputama i odgovarajućem Prilogu 14.b Zajedničkom priručniku trebalo bi sniziti stupanj tajnosti, a prilogima 9. i 10. Zajedničkim konzularnim uputama i odgovarajućim prilogima 6b i 6c Zajedničkom priručniku trebalo bi skinuti oznaku tajnosti.
- (5) Primjereno je staviti izvan snage odluke Izvršnog odbora (SCH/Com-ex (93)22 rev) i (SCH/Com-ex (98)17), i donijeti buduće odluke o tajnosti dokumenata koji čine dio

schengenske pravne stečevine u skladu s pravilima o tajnosti dokumenata utvrđenim u Odluci Vijeća 2001/264/EZ od 19. ožujka 2001. o usvajanju propisa Vijeća o sigurnosti ⁽⁵⁾,

ODLUČILO JE:

Članak 1.

Prilogu 5. Zajedničkim konzularnim uputama i odgovarajućem Prilogu 14b Zajedničkom priručniku snižava se stupanj tajnosti na „RESTREINT EU”, i prilozi 9. i 10. Zajedničkim konzularnim uputama, kao i odgovarajući prilozi 6.b i 6.c Zajedničkom priručniku, ukida se oznaka tajnosti.

Članak 2.

Prilozi 9. i 10. Zajedničkim konzularnim uputama i odgovarajući prilozi 6.b i 6.c Zajedničkom priručniku objavljuju se u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 3.

Odluke schengenskog Izvršnog odbora od 14. prosinca 1993. (SCH/Com-ex (93)22 rev) i od 23. lipnja 1998. (SCH/Com-ex (98)17) stavljaju se izvan snage.

Članak 4.

Ova Odluka proizvodi učinke na dan objave u *Službenom listu Europske unije*.

Sastavljeno u Bruxellesu 22. prosinca 2003.

Za Vijeće

Predsjednik

A. MATTEOLI

⁽¹⁾ SL C 313, 16.12.2002., str. 97. Zajednički priručnik kako je izmijenjen Uredbom Vijeća (EZ) br. 693/2003 (SL L 99, 17.4.2003., str. 8.).

⁽²⁾ SL L 176, 10.7.1999., str. 1.

⁽³⁾ SL L 303, 2.12.2000., str. 29.

⁽⁴⁾ SL L 123, 9.5.2002., str. 49.

⁽⁵⁾ SL L 101, 11.4.2001., str. 1.

32004R0377

2.3.2004.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 64/1

UREDBA VIJEĆA (EZ) br. 377/2004**od 19. veljače 2004.****o uspostavi mreže časnika za vezu zaduženih za imigraciju**

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 63. stavak 3. točku (b) i članak 66.,

uzimajući u obzir inicijativu Helenske Republike ⁽¹⁾,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta,

budući da:

- (1) Plan za upravljanje vanjskim granicama država članica Europske unije, o kojemu je postignut sporazum na sastanku Vijeća održanom 13. lipnja 2002., predviđa uspostavu mreža imigracijskih časnika za vezu u trećim zemljama.
- (2) U zaključcima sa sastanka Europskog vijeća održanog u Seville 21. i 22. lipnja 2002., Europsko je vijeće pozvalo na uspostavu mreže imigracijskih časnika za vezu država članica do kraja 2002.
- (3) Na sastanku održanom 28. i 29. studenoga 2002., Vijeće je usvojilo zaključke o poboljšanju Mreže imigracijskih časnika za vezu, uzimajući u obzir izvješće Predsjedništva, koje dokazuje da mreža časnika za vezu postoji u većini država na koje se izvješće odnosi, ali i da postoji potreba dodatnog jačanja te mreže.
- (4) Na sastanku Europskog vijeća održanom 19. i 20. lipnja 2003. u Solunu naglašena je potreba ubrzanja rada na prihvaćanju odgovarajućeg pravnog instrumenta kojim bi se službeno uspostavila mreža imigracijskih časnika za vezu u trećim zemljama, što je prije moguće, a najkasnije do kraja 2003. Europsko je vijeće spomenulo i važnost informacija koje će mreža imigracijskih časnika za vezu pružati za razvoj mehanizma procjene čiji je cilj praćenje odnosa s trećim zemljama koje ne surađuju s Europskom unijom u suzbijanju ilegalne imigracije.

(5) Nakon sastanka Europskog vijeća u Solunu, potrebno je formalizirati postojanje i funkcioniranje takve mreže, na temelju iskustava prikupljenih u tekućim projektima, uključujući i mrežu imigracijskih časnika za vezu u državama Zapadnog Balkana koju vodi Belgija, putem pravno obvezujućeg akta, kojim će se uvesti obveza uspostave oblika suradnje između imigracijskih časnika za vezu država članica, ciljevi takve suradnje, dužnosti i odgovarajuće kvalifikacije takvih službenika za vezu te njihove odgovornosti prema državi primateljici i državi članici koja ih šalje.

(6) Poželjno je i formaliziranje načina na koji se odgovarajuće ustanove Zajednice obavješćuju o aktivnostima mreže imigracijskih časnika za vezu kako bi im se omogućilo da poduzimaju ili predlažu mjere koje su potrebne za dodatno poboljšavanje globalnog upravljanja kontrolama osoba na vanjskim granicama država članica.

(7) Uzimajući u obzir Odluku Vijeća 2003/170/PUP od 27. veljače 2003. o zajedničkom korištenju časnika za vezu koje su u inozemstvo uputila tijela kaznenog progona država članica ⁽²⁾.

(8) Što se tiče Islanda i Norveške, ova Uredba predstavlja razvoj schengenske pravne stečevine, u smislu Sporazuma koji su sklopili Vijeće Europske unije i Republika Island i Kraljevina Norveška o pridruživanju tih dvaju država provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine ⁽³⁾, koje spadaju u područje iz članka 1., točaka A i E Odluke Vijeća 1999/437/EZ od 17. svibnja 1999. o određenim dogovorima za primjenu tog Sporazuma ⁽⁴⁾.

(9) U skladu s člancima 1. i 2. Protokola o stajalištu Danske, priloženog Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o osnivanju Europske zajednice, Danska ne sudjeluje u donošenju ove Uredbe, ona je ne obvezuje niti se na nju primjenjuje. Kako se ova Odluka temelji na schengenskoj pravnoj stečevini temeljem odredbi glave IV. dijela trećeg Ugovora o osnivanju Europske zajednice, Danska, u skladu s člankom 5. spomenutog Protokola, u roku od 6 mjeseci nakon što Vijeće donese ovu Uredbu odlučuje hoće li je prenijeti u svoje nacionalno pravo.

⁽²⁾ SL L 67, 12.3.2003., str. 27.

⁽³⁾ SL L 176, 10.7.1999., str. 36.

⁽⁴⁾ SL L 176, 10.7.1999., str. 31.

⁽¹⁾ SL C 140, 14.6.2003., str. 12.

- (10) Ujedinjena Kraljevina sudjeluje u donošenju ove Uredbe, u skladu s člankom 5. Protokola o uključivanju schengenske pravne stečevine u okvir Europske unije, priloženog Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o osnivanju Europske zajednice, te člankom 8. stavkom 2. Odluke Vijeća 2000/365/EZ od 29. svibnja 2000. o zahtjevu Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske za sudjelovanje u pojedinim odredbama schengenske pravne stečevine ⁽¹⁾.
- (11) Irska sudjeluje u donošenju ove Uredbe, u skladu s člankom 5. Protokola o uključivanju schengenske pravne stečevine u okvir Europske unije, priloženog Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o osnivanju Europske zajednice, te člankom 6. stavkom 2. Odluke Vijeća 2002/192/EZ od 28. veljače 2002. o zahtjevu Irske za sudjelovanje u pojedinim odredbama schengenske pravne stečevine ⁽²⁾.
- (12) Sudjelovanje Ujedinjene Kraljevine i Irske u donošenju ove Uredbe, u skladu s člankom 8. stavkom 2. Odluke Vijeća 2000/365/EZ od 29. svibnja 2000. i člankom 6. stavkom 2. Odluke Vijeća 2002/192/EZ od 28. veljače 2002. odnosi se na odgovornost Zajednice za poduzimanje mjera za razvoj odredaba schengenske pravne stečevine protiv radi borbe protiv organizacije ilegalne imigracije, u kojima sudjeluju Ujedinjena Kraljevina i Irska.
- (13) Ova Uredba predstavlja akt koji se temelji na schengenskoj pravnoj stečevini ili je s njom na koji drugi način povezan, u smislu članka 3. stavka 1. Akta o pristupanju iz 2003.,

DONIJELO JE OVU UREDBU:

Članak 1.

- U ovoj Uredbi „imigracijski časnik za vezu” znači predstavnik jedne od država članica, kojeg je na rad u inozemstvo poslalo tijelo nadležno za imigraciju ili druga nadležna tijela radi uspostave i održavanja kontakata s tijelima države primateljice s ciljem doprinosa sprečavanju i suzbijanju ilegalne imigracije, povratku ilegalnih imigranata te upravljanja zakonitom migracijom.
- U smislu ove Uredbe, imigracijskim časnicima za vezu smatraju se i časnici za vezu koji se bave pitanjima imigracije kao dijelom svojih dužnosti.
- Imigracijski časnici za vezu mogu biti upućeni na rad u nacionalna konzularna tijela država članica u trećim zemljama ili u odgovarajuća tijela drugih država članica, ali i u nadležna tijela trećih zemalja te u međunarodne organizacije, na razumni vremenski rok, koji određuje država članica koja ih upućuje.
- Ova Uredba ne utječe na zadatke imigracijskih časnika za vezu u okviru njihovih dužnosti u skladu s odredbama nacionalnog prava, politikama ili postupcima ili u skladu s posebnim

sporazumima sklopljenima s državom primateljicom ili s međunarodnim organizacijama.

Članak 2.

- Svaka država članica osigurava da njezini imigracijski časnici za vezu uspostave i održavaju kontakte s nadležnim tijelima države primateljice te svim odgovarajućim organizacijama u državi primateljici s ciljem olakšavanja i ubrzavanja prikupljanja i razmjene informacija.

- Imigracijski časnici za vezu prikupljaju informacije koje se koriste na operativnoj, na strateškoj ili na obje razine. Takve se informacije posebno odnose na pitanja kao što su:

- tokovi ilegalnih imigranata iz države primateljice ili u tranzitu kroz državu primateljicu,
- putovi kojima se kreću tokovi ilegalnih imigranata prema područjima država članica,
- njihov način djelovanja, uključujući korištena prijevozna sredstva, uključivanje posrednika itd.,
- postojanje i djelatnosti zločinačkih organizacija uključenih u krijumčarenje imigranata,
- incidenti i događaji koji bi mogli biti ili postati razlog za promjene u tokovima ilegalnih imigranata,
- metode koje se koriste za krivotvorenje osobnih ili putnih isprava,
- načini i sredstva za pomaganje tijelima država primateljica pri sprečavanju tokova ilegalnih imigranata iz država primateljica ili onih koji su u tranzitu kroz njihova područja,
- načini i sredstva za olakšavanje povratka i repatrijacije ilegalnih imigranata u države njihova podrijetla,
- zakonodavstvo i pravna praksa koji se odnose na gore spomenutu problematiku,
- informacije poslone putem sustava ranog upozoravanja.

- Imigracijski časnici za vezu su također ovlašteni i za pružanje pomoći pri utvrđivanju identiteta državljana treće zemlje i olakšavanja njihova povratka u državu njihova podrijetla.

⁽¹⁾ SL L 131, 1.6.2000., str. 43.

⁽²⁾ SL L 64, 7.3.2002., str. 20.

4. Države članice osiguravaju da njihovi imigracijski časnici za vezu obavljaju svoje dužnosti u okviru svojih ovlasti te poštujući odredbe, uključujući i one koje se odnose na zaštitu osobnih podataka, propisane njihovim nacionalnim pravom te svim sporazumima ili dogovorima zaključenim s državama primateljicama ili međunarodnim organizacijama.

Članak 3.

1. Države članice sustavno i bez odlaganja obavješćuju jedna drugu, Vijeće i Komisiju o upućenim imigracijskim časnicima za vezu, uz opis njihovih dužnosti. Komisija takve prikupljene informacije dostavlja Vijeću i državama članicama.

2. Svaka država članica ostale države članice obavješćuje i o svojim namjerama u vezi s upućivanjem imigracijskih časnika za vezu u treće zemlje, kako bi drugim državama članicama omogućila izražavanje interesa za sklapanje sporazuma o suradnji s odnosnom državom članicom u vezi s takvim upućivanjem, u skladu s odredbama članka 5.

Članak 4.

1. Države članice osiguravaju da njihovi imigracijski časnici za vezu upućeni u iste treće zemlje ili regije između sebe uspostave lokalne ili regionalne mreže za suradnju. U okviru takvih mreža imigracijski časnici za vezu posebno:

- održavaju redovite sastanke i uvijek kada je to potrebno,
- razmjenjuju informacije i praktična iskustva,
- usklađuju stajališta koja zauzimaju u odnosu prema komercijalnim prijevoznicima, ako je to potrebno,
- pohađaju zajedničke specijalističke tečajeve za usavršavanje, ako je potrebno,
- organiziraju informativne sastanke i tečajeve za usavršavanje za diplomatsko i konzularno osoblje misija država članica u državi primateljici, ako je potrebno,
- utvrđuju zajednički pristup s obzirom na načine prikupljanja strateški važnih informacija, uključujući i analize opasnosti, te njihova priopćavanja nadležnim tijelima država članica koje ih šalju,
- pridonose izradi dvogodišnjih izvješća o svojim zajedničkim djelatnostima, koja se sastavljaju u skladu s odredbama članka 6. stavka 1.,
- uspostavljaju redovite kontakte sa sličnim mrežama u državi primateljici i u susjednim trećim zemljama, ako je potrebno.

2. Predstavnici Europske komisije ovlašteni su sudjelovati u sastancima organiziranim u okviru mreže imigracijskih časnika za vezu, iako se ti sastanci, ako to zahtijevaju operativne potrebe, mogu održavati bez predstavnika Europske komisije. Ako je potrebno, na sastanke mogu biti pozvana i druga tijela.

3. Država članica koja predsjedava Vijećem Europske unije preuzima inicijativu za održavanje takvih sastanaka. Ako država članica koja predsjedava Vijećem nije zastupljena u nekoj državi ili regiji, inicijativu za održavanje takvog sastanka preuzima država članica koja zamjenjuje predsjedavajuću državu članicu.

Članak 5.

1. Države članice mogu, na bilateralnoj ili multilateralnoj razini, dogovoriti da imigracijski časnici za vezu koje je neka država članica poslala u treću zemlju ili u međunarodnu organizaciju zastupaju interese jedne ili više drugih država članica.

2. Države članice mogu dogovoriti i da njihovi imigracijski časnici za vezu međusobno podijele određene zadatke.

Članak 6.

1. Država članica koja predsjedava Vijećem Europske unije ili, ako ta država članica nije zastupljena u nekoj državi ili regiji, država članica koja je zamjenjuje, do završetka svakog šestomjesečnog razdoblja sastavlja izvješće o djelatnostima mreža imigracijskih časnika za vezu u kojima ima svojega predstavnika te o stanju u državi primateljici s obzirom na problematiku ilegalne imigracije, koje šalje Vijeću i Komisiji.

2. Takva izvješća sastavljaju se u skladu s uzorkom i na obrascu koji određuje Komisija.

3. Ova izvješća čine najvažniji oblik informacija za pripremu, na kraju svakog razdoblja predsjedanja, izvješća o procjeni koji se podnosi Vijeću, a sastavlja ga Komisija, o postojećoj situaciji u svakoj trećoj zemlji u koju su države članice uputile imigracijske časnike za vezu.

4. Komisija, na temelju spomenutih izvješća, uključuje sažetak činjeničnog stanja u svoje godišnje izvješće o razvoju zajedničke politike u području ilegalne imigracije, krijumčarenja i trgovanja ljudima, vanjskih granica te povratka ilegalnih imigranata. Pri podnošenju svojega izvješća Vijeću, Komisija može izraziti prijedloge i preporuke koje smatra potrebnima.

Članak 7.

Ova Uredba ne utječe na odredbe o konzularnoj suradnji na lokalnoj razini, sadržane u Zajedničkim konzularnim uputama o vizama za diplomatska i konzularna predstavništva ⁽¹⁾.

Članak 8.

Ova Uredba stupa na snagu 5. siječnja 2004.

⁽¹⁾ SL C 313, 16.12.2002., str. 1.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u državama članicama u skladu s Ugovorom o osnivanju Europske zajednice.

Sastavljeno u Bruxellesu 19. veljače 2004.

Za Vijeće
Predsjednik
M. McDOWELL

32004R0378

2.3.2004.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 64/5

UREDBA VIJEĆA (EZ) br. 378/2004**od 19. veljače 2004.****o postupcima za izmjene priručnika SIRENE**

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 66.,

uzimajući u obzir inicijativu Helenske Republike ⁽¹⁾,uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta ⁽²⁾,

budući da:

- (1) Schengenski informacijski sustav (dalje u tekstu „SIS“), koji je uspostavljen u skladu s odredbama glave IV. Konvencije iz 1990. o provedbi Schengenskog sporazuma od 14. lipnja 1985. o postupnom ukidanju kontrola na zajedničkim granicama (dalje u tekstu „Schengenska konvencija“) ⁽³⁾, predstavlja bitan instrument za primjenu odredbi schengenske pravne stečevine u onom obliku u kojem su ugrađene u okvir Europske unije.
- (2) Sukladno odredbama članka 92. Schengenske konvencije, nacionalni odjeljci država članica ne mogu izravno među sobom razmjenjivati podatke iz SIS-a; podatke mogu razmjenjivati samo putem odjela za tehničku potporu iz Strasbourga. Međutim, bilo bi potrebno da se određene dopunske informacije koje su nužne za ispravnu provedbu nekih odredbi Schengenske konvencije razmjenjuju bilateralno ili multilateralno. Te dopunske informacije potrebne su posebno u odnosu na mjere koje su potrebne u skladu s člancima 25., 39., 46., 95. do 100., člankom 102. stavkom 3., člankom 104. stavkom 3. te člancima 106., 107., 109. i 110. Schengenske konvencije. Razmjenu tih dopunskih informacija provode uredi SIRENE svake države članice.
- (3) Priručnik SIRENE je skup uputa za djelatnike u uredima SIRENE u svakoj od država članica koji detaljno opisuju pravila i postupaka kojima se uređuje bilateralna i multilateralna razmjena ovih dopunskih informacija.
- (4) Trebalo bi osigurati jednoobraznost priručnika SIRENE. Ovdje bi trebalo primjenjivati schengensku tehničku stečevinu.

- (5) Izmjene dijela I. Priručnika SIRENE bi se prema ovoj Uredbi trebale ograničiti na to da odražavaju primjenjivu inačicu odredbi Schengenske konvencije.
- (6) Potrebno je uspostaviti postupak za izmjene Priručnika SIRENE u skladu s odgovarajućim odredbama različitih Ugovora.
- (7) Zakonodavna osnova koja je potrebna kako bi se omogućile buduće izmjene Priručnika SIRENE sastoji se od dva zasebna pravna instrumenta: ove Uredbe koja se temelji na članku 66. Ugovora o osnivanju Europske zajednice i Odluci Vijeća 2004/201/PUP od 19. veljače 2004. o postupcima za izmjene Priručnika SIRENE ⁽⁴⁾ koja se temelji na članku 30. stavku 1. točkama (a) i (b), članku 31. točkama (a) i (b) i članku 34. stavku 2. točki (c) Ugovora o Europskoj uniji. Razlog za to je taj, kako je određeno u članku 92. Schengenske konvencije, što SIS treba omogućiti tijelima koja imenuje svaka država članica da putem postupka automatskog pretraživanja imaju pristup upozorenjima o osobama i imovini za potrebe graničnih kontrola i drugih policijskih i carinskih kontrola koje se provode unutar zemlje u skladu s nacionalnim pravom, a isto tako za potrebe izdavanja viza, boravišnih dozvola i primjenu propisa o strancima u okviru primjene odredbi schengenske pravne stečevine o kretanju osoba. Razmjena dopunskih informacija koja je potrebna za provedbu odredbi Schengenske konvencije iz 2. uvodne izjave, koju provode uredi SIRENE u svakoj državi članici, također služi ovoj svrsi, kao i potpori policijske suradnje općenito.
- (8) Činjenica da se potrebna zakonodavna osnova sastoji od dva zasebna pravna instrumenta ne utječe na načelo da sam SIS čini jedinstven integrirani informacijski sustav, što bi i nadalje trebao ostati, i da bi uredi SIRENE trebali nastaviti provoditi svoje zadaće na jedinstven način.
- (9) Trebalo bi ostvariti dogovor kojim bi se omogućilo da predstavnici Islanda i Norveške sudjeluju u aktivnostima odbora koji pomažu Komisiji u izvršavanju njezinih provedbenih ovlasti. Takav dogovor razmatrao se u razmjeni pisama između Zajednice i Islanda i Norveške ⁽⁵⁾ koja je priložena Sporazumu kojeg su sklopili Vijeće Europske unije i Republika Island i Kraljevina Norveška o pridruživanju tih dviju država provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ SL C 82, 5.4.2003., str. 21.⁽²⁾ Mišljenje od 23. rujna 2003. (još nije objavljeno u Službenom listu).⁽³⁾ SL L 239, 22.9.2000., str. 19.⁽⁴⁾ SL L 64, 2.3.2004., str. 45.⁽⁵⁾ SL L 176, 10.7.1999., str. 53.⁽⁶⁾ SL L 176, 10.7.1999., str. 36.

- (10) Ova Uredba i sudjelovanje Ujedinjene Kraljevine i Irske u njezinom donošenju i primjeni ne dovodi u pitanje dogovore o djelomičnom sudjelovanju Ujedinjene Kraljevine i Irske u schengenskoj pravnoj stečevini kako je Vijeće utvrdilo Odlukom 2000/365/EZ od 29. svibnja 2000. o zahtjevu Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske za sudjelovanje u pojedinim odredbama schengenske pravne stečevine ⁽¹⁾ i Odlukom 2002/192/EZ od 28. veljače 2002. o zahtjevu Irske za sudjelovanje u pojedinim odredbama schengenske pravne stečevine ⁽²⁾.
- (11) U skladu s člancima 1. i 2. Protokola o stajalištu Danske priloženog Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o osnivanju Europske zajednice Danska ne sudjeluje u donošenju ove Uredbe, ona ju ne obvezuje niti se na nju primjenjuje. S Obzirom na to da se ovom Uredbom dalje razvija schengenska pravna stečevina prema odredbama glave IV. dijela III. Ugovora o osnivanju Europske zajednice, Danska u skladu s člankom 5. gore navedenog Protokola u roku od šest mjeseci nakon što Vijeće donese ovu Uredbu odlučuje o tome hoće li je provesti u svoje nacionalno pravo.
- (12) Ova Uredba predstavlja pravni akt koji dalje razvija schengensku pravnu stečevinu ili je na neki drugi način s njom povezan u smislu članka 3. stavka 1. Akta o pristupanju.
- (13) Mjere koje su potrebne za provedbu ove Uredbe bi trebalo donijeti u skladu s Odlukom Vijeća 1999/468/EZ od 28. lipnja 1999. o utvrđivanju postupaka za izvršavanje provedbenih ovlasti dodijeljenih Komisiji ⁽³⁾,

DONIJELO JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Priručnik SIRENE sastoji se od niza uputa djelatnicima u uredima SIRENE u svakoj državi članici kojima se utvrđuju

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u državama članicama u skladu s Ugovorom o osnivanju Europske zajednice.

Sastavljeno u Bruxellesu 19. veljače 2004.

pravila i postupci kojima se uređuje bilateralna ili multilateralna razmjena dopunskih informacija koje se traže radi ispravne provedbe nekih odredbi Schengenske konvencije na način na koji je ugrađena u okvir Europske unije.

Članak 2.

1. Uvod, dio 1., dio 2., uvod u dio 3. i točke 3.1.3., 3.1.5., 3.1.6., 3.1.8., 3.1.9. i 3.1.10. dijela 3., uvod u dio 4. i točke 4.3., 4.3.1., 4.3.3., 4.5.1., 4.6., 4.8., 4.9. i 4.10 dijela 4., uvod u dio 5. i točke 5.1.1., 5.1.2.2., 5.2. i 5.3. dijela 5. te prilozima 1., 2. i 3., tablice 3. i 4. u Prilogu 4., uvod i obrasci C, E, G, I, J, K, L, M, N, i O iz Priloga 5. te Priloga 6. Priručniku SIRENE Komisija mijenja i dopunjava u skladu s regulatornim postupkom iz članka 3. stavka 2.

2. Dodatne upute, uključujući druge priloge, mogu se također uvrstiti u Priručnik SIRENE u skladu s regulatornim postupkom iz članka 3. stavka 2. U slučaju Priloga 5. takve promjene mogu posebno sadržavati izradu dodatnih obrazaca ako se oni pokažu potrebnima.

Članak 3.

1. Komisiji pomaže odbor.

2. Kod upućivanja na ovaj stavak, primjenjuju se članci 5. i 7. Odluke 1999/468/EZ.

Određuje se da razdoblje koje je utvrđeno člankom 5. stavkom 6. Odluke 1999/468/EZ traje dva mjeseca.

3. Odbor donosi svoj poslovnik.

Članak 4.

Ova Uredba stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Za Vijeće
Predsjednik
M. McDOWELL

⁽¹⁾ SL L 131, 1.6.2000., str. 43.

⁽²⁾ SL L 64, 7.3.2002., str. 20.

⁽³⁾ SL L 184, 17.7.1999., str. 23.

32004R1804

19.10.2004.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 318/7

UREDBA KOMISIJE (EZ) br. 1804/2004**od 14. listopada 2004.****o izmjeni popisa nadležnih sudova i pravnih lijekova iz priloga I., II. i III. Uredbi Vijeća (EZ) br. 1347/2000 o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u bračnim stvarima i u stvarima roditeljske odgovornosti obaju bračnih drugova**

KOMISIJA EUROPSKIH ZAJEDNICA,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice,

uzimajući u obzir Uredbu Vijeća (EZ) br. 1347/2000 od 29. svibnja 2000. o nadležnosti i priznavanju i izvršenju sudskih odluka u bračnim stvarima i u stvarima roditeljske odgovornosti za zajedničku djecu bračnih drugova⁽¹⁾, a posebno njezin članak 44. stavak 1.,

budući da:

- (1) Uredbom (EZ) br. 1347/2000 propisuje se da svaka zainteresirana stranka može zatražiti da se sudska odluka donesena u jednoj državi članici prizna i proglašeni izvršnom u drugoj državi članici.
- (2) U prilogima I., II. i III. Uredbi (EZ) br. 1347/2000 navode se sudovi koji su u državama članicama nadležni za rješavanje zahtjeva za davanje potvrde o izvršnosti i žalbe protiv tih odluka te se navode pravni lijekovi u tu svrhu.
- (3) Prilozi I., II. i III. izmijenjeni su Zakonom o pristupanju iz 2003. kako bi uključili i popis nadležnih sudova i pravnih lijekova država pristupnica.
- (4) Latvija, Litva, Slovenija i Slovačka obavijestile su Komisiju, u skladu s člankom 44. stavkom 1. Uredbe (EZ) br. 1347/2000, o izmjenama popisa sudova i pravnih lijekova utvrđenih u prilogima I., II. i III.
- (5) Stoga bi Uredbu (EZ) br. 1347/2000 trebalo izmijeniti na odgovarajući način,

DONIJELA JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Uredba (EZ) br. 1347/2000 mijenja se kako slijedi:

1. Prilog I. mijenja se kako slijedi:

(a) alineja koja se odnosi na Latviju zamjenjuje se sljedećim:

„— u Latviji, „rajona (pilsētas) tiesa”;

(b) alineja koja se odnosi na Sloveniju zamjenjuje se sljedećim:

„— u Sloveniji, „okrožno sodišče”;

2. Prilog II. mijenja se kako slijedi:

(a) alineja koja se odnosi na Litvu zamjenjuje se sljedećim:

„— u Litvi, „Lietuvos apeliacinis teismas”;

(b) alineja koja se odnosi na Sloveniju zamjenjuje se sljedećim:

„— u Sloveniji, „okrožno sodišče”;

(c) alineja koja se odnosi na Slovačku zamjenjuje se sljedećim:

„— u Slovačkoj, „okresný súd”;

3. Prilog III. mijenja se kako slijedi:

(a) alineja koja se odnosi na Litvu zamjenjuje se sljedećim:

„— u Litvi, kasacijskom žalbom koja se podnosi „Lietuvos Aukščiausiasis Teismas”;

(b) alineja koja se odnosi na Sloveniju zamjenjuje se sljedećim:

„— u Sloveniji, žalbom koja se upućuje na „Vrhovno sodišče Republike Slovenije”;

(c) umeće se sljedeća alineja koja se odnosi na Slovačku:

„— u Slovačkoj, putem „dovolanie”;

Članak 2.⁽¹⁾ SL L 160, 30.6.2000., str. 19. Uredba kako je zadnje izmijenjena Aktom o pristupanju iz 2003.

Ova Uredba stupa na snagu sedmog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 14. listopada 2004.

Za Komisiju
António VITORINO
Član Komisije

32004R2116

14.12.2004.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 367/1

UREDBA VIJEĆA (EZ) br. 2116/2004**od 2. prosinca 2004.****o izmjeni Uredbe (EZ) br. 2201/2003 o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u bračnim sporovima i u stvarima povezanim s roditeljskom odgovornošću, kojom se stavlja izvan snage Uredba (EZ) br. 1347/2000 s obzirom na sporazume sa Svetom Stolicom**

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice,

uzimajući u obzir Akt o pristupanju Češke, Estonije, Cipra, Latvije, Litve, Mađarske, Malte, Poljske, Slovenije i Slovačke, a posebno njegov članak 57. stavak 2.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

budući da:

- (1) Člankom 40. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1347/2000 od 29. svibnja 2000. o nadležnosti i priznavanju i izvršenju sudskih odluka u bračnim sporovima i u stvarima povezanim s roditeljskom odgovornošću za djecu obaju bračnih drugova⁽¹⁾ propisuje se da se odluke o nevaljanosti braka donesene u skladu sa sporazumima između Svete Stolice i Portugala, Italije i Španjolske (konkordati) moraju priznati u državama članicama u skladu s uvjetima iz poglavlja III. te Uredbe.
- (2) Članak 40. Uredbe (EZ) br. 1347/2000 izmijenjen je Prilogom II. Aktu o pristupanju iz 2003. kako bi se spomenuo Sporazum između Malte i Svete Stolice o priznavanju građanskih učinaka crkvenih brakova i odluka crkvenih vlasti i sudova o tim brakovima od 3. veljače 1993. te njegov drugi Dodatni protokol od 6. siječnja 1995.
- (3) Uredba Vijeća (EZ) br. 2201/2003 od 27. studenoga 2003. nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u bračnim sporovima i u stvarima povezanim s roditeljskom odgovornošću, kojom se stavlja izvan snage Uredba (EZ) br. 1347/2000⁽²⁾, stupila je na snagu 1. kolovoza 2004. i primjenjivat će se od 1. ožujka 2005. u svim državama članicama osim Danske.

(4) Malta je zatražila izmjene članka 63. Uredbe (EZ) br. 2201/2003, koji odgovara članku 40. Uredbe (EZ) br. 1347/2000, kako bi se spomenuo njezin Sporazum sa Svetom Stolicom.

(5) Člankom 57. Akta o pristupanju iz 2003. propisuje se da se akti doneseni prije pristupanja, a koje treba prilagoditi zbog pristupanja, mogu prilagoditi po pojednostavljenom postupku u kojem Vijeće odluke donosi kvalificiranom većinom na prijedlog Komisije.

(6) Opravdano je uzeti u obzir zahtjev Malte i izmijeniti Uredbu (EZ) br. 2201/2003 na odgovarajući način,

DONIJELO JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Članak 63. Uredbe (EZ) br. 2201/2003 mijenja se kako slijedi:

1. u stavku 3., dodaje se sljedeća točka:

„(c) Sporazum između Svete Stolice i Malte o priznavanju građanskih učinaka crkvenih brakova i odluka crkvenih vlasti i sudova o tim brakovima od 3. veljače 1993., uključujući Protokol o primjeni istog datuma te drugi Dodatni protokol od 6. siječnja 1995.”;

2. stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Priznavanje odluka iz stavka 2. može u Španjolskoj, Italiji ili Malti podlijegati istim postupcima i provjerama koje su primjenjive na odluke crkvenih sudova donesene u skladu s međunarodnim sporazumima sklopljenim sa Svetom Stolicom iz stavka 3.”.

Članak 2.Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova se Uredba primjenjuje od 1. ožujka 2005.

⁽¹⁾ SL L 160, 30.6.2000., str. 19. Uredba kako je zadnje izmijenjena Uredbom Komisije (EZ) br. 1804/2004 (SL L 318, 19.10.2004., str. 7).

⁽²⁾ SL L 338, 23.12.2003., str. 1.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u državama članicama u skladu s Ugovorom o osnivanju Europske zajednice.

Sastavljeno u Bruxellesu 2. prosinca 2004.

Za Vijeće
Predsjednik
J. P. H. DONNER

32005F0214

L 76/16

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

22.3.2005.

OKVIRNA ODLUKA VIJEĆA 2005/214/PUP

od 24. veljače 2005.

o primjeni načela uzajamnog priznavanja na novčane kazne

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske unije, a posebno njegov članak 31. točku (a) i članak 34. stavak 2. točku (b),

uzimajući u obzir inicijativu Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske, Francuske Republike i Kraljevine Švedske ⁽¹⁾,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta ⁽²⁾,

budući da:

- (1) Europsko je vijeće na svom zasjedanju u Tampereu 15. i 16. listopada 1999. potvrdilo načelo uzajamnog priznavanja koje bi trebalo postati temelj pravosudne suradnje, kako u građanskim, tako i u kaznenim stvarima unutar Unije.
- (2) Načelo uzajamnog priznavanja trebalo bi se primjenjivati na novčane kazne koje su izrekle pravosudna i upravna tijela s ciljem olakšavanja izvršenja takvih kazni u državi članici različitoj od one države u kojoj je kazna izrečena.
- (3) Dana 29. studenoga 2000. Vijeće je, sukladno zaključcima iz Tamperea, usvojilo program mjera za provedbu načela uzajamnog priznavanja odluka u kaznenim stvarima ⁽³⁾, pri čemu je dana prednost usvajanju onog instrumenta kojim se primjenjuje načelo uzajamnog priznavanja na novčane kazne (Mjera 18.).
- (4) Ova bi Okvirna odluka također trebala obuhvaćati novčane kazne koje su izrečene za prometne prekršaje.
- (5) Ova Okvirna odluka poštuje temeljna prava i načela priznata člankom 6. Ugovora i koja su izražena u Povelji o temeljnim pravima Europske unije ⁽⁴⁾, a posebno u njezinom poglavlju VI. Ništa u ovoj Okvirnoj odluci ne može se tumačiti kao zabrana odbijanja izvršenja odluke ako postoje razlozi vjerovati, na temelju objektivnih

elemenata, da je novčana kazna bila izrečena s namjerom kažnjavanja osoba zbog njenog spola, rase, vjeroispovijesti, etničkog podrijetla, državljanstva, jezika, političkih stavova ili spolne orijentacije ili da bi položaj te osobe mogao biti ugrožen zbog bilo kojeg od ovih razloga.

- (6) Ova Okvirna odluka ne sprečava državu članicu da primjenjuje svoja ustavna pravila u vezi sa zakonitim postupkom, slobodom udruživanja, slobodom tiska i slobodom izražavanja u drugim medijima,

DONIJELO JE OVU OKVIRNU ODLUKU:

Članak 1.

Definicije

Za potrebe ove Okvirne odluke:

- (a) „odluka” znači konačna odluka kojom se nalaže plaćanje novčane kazne fizičkoj ili pravnoj osobi ako je odluku donio / donijelo:
 - i. sud države izdavateljice za kazneno djelo prema pravu države izdavateljice;
 - ii. tijelo države izdavateljice koje nije sud za kazneno djelo prema pravu države izdavateljice, pod uvjetom da je dotična osoba imala mogućnost iznijeti predmet pred sud koji je nadležan posebno u kaznenim stvarima;
 - iii. tijelo države izdavateljice koje nije sud, za radnje koje su kažnjive sukladno nacionalnom pravu države izdavateljice zbog činjenice da su povrede pravnih pravila, pod uvjetom da je dotična osoba imala mogućnost iznijeti predmet pred sud koji je nadležan posebno u kaznenim stvarima;
 - iv. sud koji je nadležan posebno u kaznenim stvarima, ako je odluka donesena u vezi odluke iz točke iii.;

⁽¹⁾ SL C 278, 2.10.2001., str. 4.

⁽²⁾ SL C 271 E, 7.11.2002., str. 423.

⁽³⁾ SL C 12, 15.1.2001., str. 10.

⁽⁴⁾ SL C 364, 18.12.2000., str. 1.

(b) „novčana kazna” znači obveza plaćanja:

- i. novčanog iznosa utvrđenog u odluci na temelju osude zbog kažnjive radnje;
- ii. naknade štete utvrđene u istoj odluci u korist oštećenika, kada on u okviru postupka ne može postaviti građanskopravni zahtjev i sud postupka u izvršavanju svoje kaznene nadležnosti;
- iii. novčanog iznosa za troškove sudskog ili upravnog postupka u kojem je donesena odluka;
- iv. novčanog iznosa utvrđenog u istoj odluci javnom fondu ili organizaciji za pomoć žrtvama.

Novčana kazna ne uključuje:

- naloge za pljenidbu sredstava kojima se počinitelj kazneno djelo ili koristi ostvarene kaznenim djelom,
- naloge građanskopravne prirode koji proistječu iz zahtjeva za naknadu štete i povrat u prijašnje stanje i koji su izvršeni sukladno Uredbi Vijeća (EZ) br. 44/2001 od 22. prosinca 2000. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima ⁽¹⁾;

(c) „država izdavateljica” znači država članica u kojoj je donesena odluka u smislu ove Okvirne odluke;

(d) „država izvršiteljica” znači država članica kojoj je odluka dostavljena radi izvršenja.

Članak 2.

Utvrđivanje nadležnih tijela

1. Svaka država članica obavješćuje Glavno tajništvo Vijeća o tome koje je tijelo odnosno koja su tijela prema njenom nacionalnom pravu nadležna sukladno ovoj Okvirnoj odluci, kada je ta država izdavateljica ili država izvršiteljica.

2. Neovisno o članku 4., svaka država članica može odrediti, ako je potrebno zbog ustroja njenog unutarnjeg sustava, jedno ili više središnjih tijela nadležnih za administrativno dostavljanje i zaprimanje odluka i za pomoć nadležnim tijelima.

⁽¹⁾ SL L 12, 16.1.2001., str. 1. Uredba kako je zadnje izmijenjena Uredbom Komisije (EZ) br. 2245/2004 (SL L 381, 28.12.2004., str. 10.).

3. Glavno tajništvo Vijeća zaprimljene informacije stavlja na raspolaganje svim državama članicama i Komisiji.

Članak 3.

Temeljna prava

Ova Okvirna odluka ne utječe na obvezu poštovanja temeljnih prava i temeljnih pravnih načela utvrđenih člankom 6. Ugovora.

Članak 4.

Dostavljanje odluka i obraćanje središnjim tijelima

1. Odluka se zajedno s potvrdom iz ovog članka može dostaviti nadležnom tijelu države članice u kojoj fizička ili pravna osoba protiv koje je donesena odluka ima imovinu ili ostvaruje dohodak, ima uobičajeno boravište ili, kada se radi o pravnoj osobi, registrirano sjedište.

2. Potvrda za koju se u Prilogu nalazi standardni obrazac, mora biti potpisana i mora biti potvrđena točnost njenog sadržaja od strane nadležnog tijela države izdavateljice.

3. Odluku ili njezin ovjereni preslik zajedno s potvrdom, nadležno tijelo u državi izdavateljici dostavlja izravno nadležnom tijelu državi izvršiteljici u onom obliku koji omogućava pisani zapis pod uvjetima koji državi izvršiteljici omogućavaju utvrditi njezinu vjerodostojnost. Izvornik odluke ili ovjereni preslik i izvornik potvrde dostavlja se državi izvršiteljici, ako ona to zahtjeva. Svi službeni dopisi također se izmjenjuju izravno između navedenih nadležnih tijela.

4. Država izdavateljica dostavlja odluku svaki put samo jednoj državi izvršiteljici.

5. Ako nadležno tijelo u državi izvršiteljici nije poznato nadležnom tijelu u državi izdavateljici, potonja poduzima sve potrebne mjere, uključujući i putem kontaktnih službi Europske pravosuđne mreže ⁽²⁾ kako bi dobila informacije od države izvršiteljice.

6. Kada tijelo države izvršiteljice koje zaprima odluku nije nadležno za njezino priznavanje i za poduzimanje potrebnih mjera za njeno izvršenje, ono, *ex officio*, dostavlja odluku nadležnom tijelu i obavješćuje nadležno tijelo u državi izdavateljici na odgovarajući način.

⁽²⁾ Zajednička akcija Vijeća 98/428/PUP od 29. lipnja 1998. o uspostavi Europske pravosuđne mreže (SL L 191, 7.7.1998., str. 4.).

7. Ujedinjena Kraljevina i Irska, mogu u izjavi navesti da se odluka zajedno s potvrdom mora dostaviti putem središnjeg tijela ili središnjih tijela koja su u toj izjavi navedena. Te države članice mogu u svakom trenutku kasnijom izjavom ograničiti područje primjene takve izjave s ciljem povećavanja učinka članka 3. One će tako postupiti kada odredbe o uzajamnoj pomoći Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma stupe na snagu u odnosu na njih. Svaka se izjava pohranjuje kod Glavnog tajništva Vijeća i o njoj se obavješćuje Komisija.

Članak 5.

Područje primjene

1. Ako su sljedeći prijestupi određeni kao kažnjivi u pravu države izdateljice, imaju pod uvjetima iz ove Okvirne Odluke i bez provjere dvostruke inkriminiranosti radnje, za posljednicu priznanje i izvršenje odluka:

- sudjelovanje u zločinačkim organizacijama,
- terorizam,
- trgovina ljudima,
- seksualno iskorištavanje djece i dječja pornografija,
- nedopuštena trgovina opojnim drogama i psihotropnim tvarima,
- nedopuštena trgovina oružjem, streljivom i eksplozivima,
- korupcija,
- prijevara, uključujući onu kojom se nanosi šteta financijskim interesima Europskih zajednica u smislu Konvencije od 26. srpnja 1995. o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica,
- pranje koristi pribavljene kaznenim djelom,
- krivotvorenje valuta, uključujući euro,
- računalni kriminal,
- kaznena djela protiv okoliša, uključujući nezakonitu trgovinu ugroženim životinjskim vrstama te ugroženim vrstama biljaka i njihovim podvrstama,
- omogućivanje nedopuštenog ulaska i boravka,
- ubojstvo, teška tjelesna ozljeda,
- nedopuštena trgovina ljudskim organima i tkivima,
- otmica, protupravno lišavanje slobode i uzimanje talaca,
- rasizam i ksenofobija,
- organizirana ili oružana pljačka,
- nedopuštena trgovina kulturnim dobrima, uključujući antikvitete i umjetnička djela,
- prijevara,
- reketarenje i iznuda,
- krivotvorenje i piratstvo proizvoda,
- krivotvorenje službenih isprava i promet njima,
- krivotvorenje sredstava plaćanja,
- nedopuštena trgovina hormonima i drugim pospješivačima rasta,
- nedopuštena trgovina nuklearnim ili radioaktivnim materijalima,
- trgovina ukradenim vozilima,
- silovanje,
- palež,
- kaznena djela u nadležnosti Međunarodnog kaznenog suda,
- nezakonita zapljena zrakoplova/brodova,
- sabotaza,
- ponašanje kojim se krše prometni propisi, uključujući kršenje pravila o broju sati vožnje i vremenu odmora i propisi o opasnim tvarima,
- krijumčarenje robe,
- povrede prava intelektualnog vlasništva,
- prijetnje i nasilna djela protiv osoba, uključujući nasilje na sportskim priredbama,
- kaznena djela uništenja i oštećenja tuđe imovine,
- krađa,
- prijestupi koje je inkriminirala država izdateljica i pri čemu se izvršava obveza koja proizlazi iz instrumenata usvojenih sukladno Ugovoru o EZ-u ili sukladno glavi VI. Ugovora o EU-u.

2. Vijeće može odlučiti dodati druge vrste prijestupa popisu iz stavka 1. u svakom trenutku, jednoglasnom odlukom nakon savjetovanja s Europskim parlamentom, pod uvjetima utvrđenim člankom 39. stavkom 1. Ugovora o EU-u.

Vijeće razmatra, u svjetlu izvješća koje mu je dostavljeno u skladu s člankom 20. stavkom 5., treba li popis treba proširiti ili izmijeniti. Vijeće to pitanje razmatra kasnije na temelju izvješća kojeg je izradila Komisija o praktičnoj primjeni Okvirne odluke pet godina nakon datuma iz članka 20. stavka 1.

3. Za prijestupe različite od onih iz stavka 1., država izvršiteljica može uvjetovati priznanje i izvršenje odluke time da se odluka odnosi na radnju koja predstavlja prijestup prema pravu države izvršiteljice, neovisno o elementima prijestupa ili njegovoj kvalifikaciji.

Članak 6.

Priznavanje i izvršenje odluka

Nadležna tijela u državi izvršiteljici priznaju odluka koja im je dostavljena sukladno članku 4. bez daljnjih formalnosti i bez odgode poduzimaju sve potrebne mjere za njezino izvršenje, ako nadležno tijelo ne odluči uvažiti neki od razloga za nepriznavanje i neizvršenje iz članka 7.

Članak 7.

Razlozi nepriznavanja i neizvršenja

1. Nadležna tijela u državi izvršiteljici mogu odbiti priznati i izvršiti odluku, ako potvrda iz članka 4. nije priložena, ako je nepotpuna ili očigledno ne odgovara odluci.

2. Nadležno tijelo u državi izvršiteljici također može odbiti priznati ili izvršiti odluku, ako utvrdi da:

(a) je odluka protiv osuđene osobe u pogledu iste radnje već dostavljena državi izvršiteljici ili nekog drugoj državi osim države izdavateljice i države izvršiteljice, i u potonjem slučaju, da je ta odluka već izvršena;

(b) se u nekom od slučajeva iz članka 5. stavka 3., odluka odnosi na djela koja ne predstavljaju prijestup prema pravu države izvršiteljice;

(c) je za izvršenje odluke po pravu države izvršiteljice nastupila zastara i da se odluka odnosi na radnje za koje je nadležna ta država po svom pravu;

(d) se odluka odnosi na radnje koje:

i. su prema pravu države izvršiteljice počinjene u potpunosti ili djelomično na državnom području države izvršiteljice ili drugom s njim izjednačenom mjestu; ili

ii. su počinjene izvan državnog područja države izdavateljice i pravo države izvršiteljice ne dopušta progon za iste prijestupe kada su počinjeni izvan njezinog državnog područja;

(e) za koje je prema pravu države izvršiteljice predviđen imunitet koji onemogućuje izvršenje odluke;

(f) ako je odluka donesena protiv fizičke osobe koja prema pravu države izvršiteljice zbog svoje životne dobi još nije mogla biti kazneno odgovorna za djela u pogledu kojih je odluka donesena;

(g) prema potvrdi iz članka 4. dotična osoba

i. nije u pismenom postupku, sukladno pravu države izdavateljice, obaviještena osobno ili preko svog zastupnika, ovlaštenog sukladno nacionalnom pravu, o svom pravu da osporava odluku i o rokovima za takav pravni lijek; ili

ii. se nije osobno pojavila, osim ako potvrda ne navodi:

— da je osoba bila obaviještena osobno ili preko zastupnika, ovlaštenog sukladno nacionalnom pravu, o postupku sukladno pravu države izdavateljice, ili

— da je osoba izjavila da on(-a) ne osporava odluku;

(h) novčana kazna ne prelazi 70 EUR ili protuvrijednost ovom iznosu.

3. U slučajevima iz stavka 1. i stavka 2. točaka (c) i (g), prije donošenja odluke o nepriznavanju i neizvršavanju odluke u cijelosti ili djelomično, nadležno tijelo u državi izvršiteljici savjetuje se na odgovarajući način s nadležnim tijelom u državi izdavateljici i, prema potrebi, traži da mu hitno dostavi sve potrebne informacije.

Članak 8.

Utvrđenje iznosa kojeg treba platiti

1. Ako se utvrdi da se odluka odnosi na djela koja nisu počinjena na državnom području države izdateljice, država izvršiteljica može odlučiti smanjiti iznos novčane kazne koji treba biti izvršen na najviši iznos predviđen za ista djela prema nacionalnom pravu države izvršiteljice, ako je ta država za njih nadležna.

2. Nadležno tijelo države izvršiteljice, ako je potrebno, novčanu kaznu pretvara u valutu države izvršiteljice prema tečaju u vrijeme izricanja kazne.

Članak 9.

Propisi o izvršenju

1. Ne dovodeći u pitanje stavak 3. ovog članka i članak 10., izvršenje odluke provodi se prema pravu države izvršiteljice na isti način kao i novčane kazne koje izriče država izvršiteljica. Samo su tijela države izvršiteljice nadležna za odlučivanje o izvršnom postupku i određivanje svih mjera koje su s tim povezane, uključujući razloge za prekid izvršenja.

2. U slučaju kada je osuđena osoba u jednoj od država u mogućnosti predložiti dokaz o potpunom ili djelomičnom plaćanju, nadležno tijelo države izvršiteljice savjetuje se s nadležnim tijelom države izdateljice na način predviđen člankom 7. stavkom 3. Bilo koji dio kazne koji je nadoknađen na bilo koji način u bilo kojoj državi oduzima se u cijelosti od iznosa koji je predmet izvršenja u državi izvršiteljici.

3. Novčana kazna izrečena pravnoj osobi izvršava se i kada država izvršiteljica ne priznaje načelo kaznene odgovornosti pravnih osoba.

Članak 10.

Kazna zatvora ili druga alternativna sankcija za nenaplaćenu novčanu kaznu

Kada nije moguće izvršiti odluku u cijelosti ili djelomično, država izvršiteljica može primijeniti alternativne sankcije, uključujući kaznu zatvora, ako to predviđa njeno pravo u takvim slučajevima i ako država izdateljica dopušta primjenu takve alternativne sankcije u potvrdi iz članka 4. Težina alternativne sankcije utvrđuje se u skladu s pravom države izvršiteljice, ali ne

smije prijeći najvišu razinu utvrđenu u potvrdi koju je dostavila država izdateljica.

Članak 11.

Pomilovanje, oprost i preispitivanje osude

1. Pomilovanje i oprost može dodijeliti država izdateljica, a također i država izvršiteljica.

2. Ne dovodeći u pitanje članak 10., samo država izdateljica može odlučiti o zahtjevu za preispitivanje odluke.

Članak 12.

Prekid izvršenja

1. Nadležno tijelo države izdateljice bez odgode obavješćuje nadležno tijelo države izvršiteljice o svakoj odluci ili mjeri zbog koje odluka više nije izvršna ili o njenom povlačenju od strane države izvršiteljice iz bilo kojeg drugog razloga.

2. Država izvršiteljica prekida izvršenje odluke čim sazna od nadležnog tijela države izdateljice o toj odluci ili mjeri.

Članak 13.

Prihod od izvršenja odluka

Sredstva dobivena izvršenjem odlukâ pripada državi izvršiteljici osim ako drukčije nije ugovoreno između države izdateljice i izvršiteljice, posebno u slučajevima iz članka 1. točke (b) podtočke ii.

Članak 14.

Informacije iz države izvršiteljice

Nadležno tijelo države izvršiteljice bez odgode obavješćuje nadležno tijelo države izdateljice na bilo koji način koji omogućuje pisani zapis:

(a) o dostavi odluke nadležnom tijelu, sukladno članku 4. stavku 6.;

(b) o svakoj odluci kojom se odbija priznanje i izvršenje odluke, sukladno članku 7. ili članku 20. stavku 3., zajedno s obrazloženjem odluke,

(c) o potpunom ili djelomičnom neizvršenju odluke zbog razloga iz članka 8., članka 9. stavka 1. i 2. i članka 11. stavka 1.;

(d) o izvršenju odluke čim je ono dovršeno;

(e) o primjeni alternativne sankcije, u skladu s člankom 10.

Članak 15.

Posljedice dostavljanja odluke

1. Podložno stavku 2. država izdavateljica ne može nastaviti s izvršenjem odluke dostavljene sukladno članku 4.

2. Pravo izvršenja odluke ponovno dobiva država izdavateljica:

(a) nakon što ju je država izvršiteljica obavijestila o potpunom ili djelomičnom neizvršenju ili nepriznanju ili neizvršenju odluke u slučaju iz članka 7. uz iznimku članka 7. stavka 2. točke (a), u slučaju članka 11. stavka 1. i u slučaju članak 20. stavka 3.; ili

(b) kada država izdavateljica obavijesti državu izvršiteljicu da je odluka povučena iz države izvršiteljice sukladno članku 12.

3. Ako nakon dostave odluke u skladu s člankom 4., tijelo države izdavateljice primi novčani iznos kojeg je osuđena osoba platila dobrovoljno na temelju odluke, to će tijelo obavijestiti nadležno tijelo u državi izvršiteljici bez odgode. Primjenjuje se članak 9. stavak 2.

Članak 16.

Jezici

1. Potvrda čiji se standardni obrazac nalazi u Prilogu mora se prevesti na službeni jezik ili neki od službenih jezika države izvršiteljice. Svaka država članica može bilo nakon donošenja ove Okvirne odluke ili kasnije, navesti u izjavi pohranjenoj u Glavnom tajništvu Vijeća da će prihvatiti prijevod na jedan ili više drugih službenih jezika institucija Unije.

2. Izvršenje odluke može se suspendirati za vrijeme koje je potrebno za dobivanje njenog prijevoda na trošak države izvršiteljice.

Članak 17.

Troškovi

Države članice neće međusobno zahtijevati povrat troškova nastalih zbog primjene ove Okvirne odluke.

Članak 18.

Odnos prema drugim sporazumima i dogovorima

Ova Okvirna odluka ne sprečava primjenu bilateralnih ili multilateralnih sporazuma ili dogovora između država članica ako takvi sporazumi ili dogovori omogućuju prekoračenje odredaba ove Okvirne odluke i pomažu pojednostavljenju i daljnjem olakšavanju postupaka za izvršenje novčanih kazni.

Članak 19.

Teritorijalna primjena

Ova se Okvirna odluka primjenjuje na Gibraltar.

Članak 20.

Provedba

1. Države članice poduzimaju mjere potrebne za usklađivanje s odredbama ove Okvirne odluke do 22. ožujka 2007.

2. Svaka država članica može do pet godina od dana stupanja na snagu ove Okvirne odluke ograničiti njezinu primjenu na:

(a) odluke iz članka 1. točke (a) podtočaka i. i iv.; i/ili

(b) u pogledu pravnih osoba, na odluke u vezi s radnjama za koje europski instrumenti predviđaju primjenu načela odgovornosti pravnih osoba.

Svaka država članica koja želi primijeniti ovaj stavak, dostavlja Glavnom tajniku Vijeća odgovarajuću izjavu prilikom donošenja ove Okvirne odluke. Izjava se objavljuje u *Službenom listu Europske unije*.

3. Svaka se država članica može, kada potvrda iz članka 4. upućuje na to da su možda povrijeđena temeljna prava ili temeljna pravna načela iz članka 6. Ugovora, uskratiti priznavanje i izvršenje odluka. Primjenjuje se postupak iz članka 7. stavka 3.

4. Svaka država članica može primijeniti načelo uzajamnosti u odnosu na bilo koju državu članicu koja primjenjuje članak 2.

5. Države članice dostavljaju Glavnom tajništvu Vijeća i Komisiji tekst odredaba kojima prenose u svoje nacionalno pravo obveze koje proizlaze iz ove Okvirne odluke. Na temelju izvješća kojeg je na temelju tih informacija izradila Komisija, Vijeće najkasnije do 22. ožujka 2008. ocjenjuje u kojoj su se mjeri države članice uskladile s ovom Okvirnom odlukom.

6. Glavno tajništvo Vijeća obavješćuje države članice i Komisiju o izjavama danim sukladno članku 4. stavku 7. i članku 16.

7. Na dovodeći u pitanje članak 35. stavak 7. Ugovora, država članica koja se više puta susrela s poteškoćama ili manjkom djelovanja druge države članice u uzajamnom priznavanju i izvršenju odluka, a što nije riješeno bilateralnim razgovorima, može obavijestiti Vijeće radi ocjene provedbe ove Okvirne odluke na razini država članica.

8. Svaka država članica koja je tijekom kalendarske godine primjenjivala stavak 3., obavješćuje na početku sljedeće kalendarske godine Vijeće i Komisiju o slučajevima u kojima su razlozi za nepriznavanje ili neizvršenje odluke navedeni u toj odredbi bili primijenjeni.

9. U roku od sedam godina od stupanja na snagu ove Okvirne odluke, Komisija izrađuje izvješće na temelju dobivenih informacija kojem prilaže sve inicijative koje smatra primjerenima. Vijeće na temelju izvješća preispituje ovaj članak s ciljem razmatranja treba li zadržati stavak 3. ili ga treba zamijeniti detaljnijom odredbom.

Članak 21.

Stupanje na snagu

Ova Okvirna odluka stupa na snagu na dan objave u *Službenom listu Europske unije*.

Sastavljeno u Bruxellesu, 24. veljače 2005.

Za Vijeće
Predsjednik
N. SCHMIT

PRILOG

POTVRDA

iz članka 4. Okvirne odluke Vijeća 2005/214/PUP o primjeni načela međusobnog priznavanja na novčane kazne

(a)

* Država izdavateljica:

* Država izvršiteljica:

(b) Tijelo koje je izdalo odluku kojom se određuje novčana kazna:

Službeni naziv:

Adresa:

.....

Poziv na broj [...]

Tel.: (pozivni broj za zemlju) (pozivni broj za područje/grad)

Faks (pozivni broj za zemlju) (pozivni broj za područje/grad)

E-pošta (ako postoji)

Jezici na kojima je moguće kontaktirati tijelo koje je izdalo odluku

.....

Podaci o osobi/osobama kojima se može obratiti radi dobivanja dodatnih informacija za izvršenje odluke ili, prema potrebi, za slanje novca dobivenog izvršenjem državi izdavateljici (ime, naziv/položaj, tel., faks te, ako postoji, e-pošta)

.....

.....

- (c) Tijelo nadležno za izvršenje odluke kojom se određuje novčana kazna u državi izdavateljici (ako se radi o tijelu koje je različito od tijela iz točke (b)):

Službeni naziv:

.....

Adresa:

.....

Tel.: (pozivni broj za zemlju) (pozivni broj za područje/grad)

Faks: (pozivni broj za zemlju) (pozivni broj za područje/grad)

E-pošta (ako postoji)

Jezici na kojima je moguće kontaktirati tijelo nadležno za izvršenje

.....

Podaci o osobi/osobama kojima se može obratiti radi dobivanja dodatnih informacija za izvršenje odluke ili, prema potrebi, za slanje novca dobivenog izvršenjem državi izdavateljici (ime, naziv/položaj, tel., faks te, ako postoji, e-pošta)

.....

.....

- (d) Kada je središnje tijelo nadležno za administrativno dostavljanje odluka kojima se određuje novčana kazna u državi izdavateljici:

Naziv središnjeg tijela:

.....

Osoba za kontakt, ako je potrebno (naziv/položaj i ime):

.....

Adresa:

.....

Poziv na broj

Tel.: (pozivni broj za zemlju) (pozivni broj za područje/grad)

Faks: (pozivni broj za zemlju) (pozivni broj za područje/grad)

E-pošta (ako postoji):

(e) Tijelo ili tijela koja se može kontaktirati (u slučaju kada su ispunjene točke (c) i/ili (d)):

Tijelo iz točke (b)

.....
 moguće je kontaktirati za pitanja vezana za:

Tijelo iz točke (c)

.....
 moguće je kontaktirati za pitanja vezana za:

Tijelo iz točke (d)

.....
 moguće je kontaktirati za pitanja vezana za:

(f) Informacije u vezi fizičke ili pravne osobe kojoj je određena novčana kazna:

1. U slučaju fizičke osobe

Prezime:

Ime (imena):

Djevojačko ime, ako postoji:

Druga imena, ako postoje:

Spol:

Državljanstvo:

Jedinstveni matični broj ili broj socijalnog osiguranja (ako je poznat):

Datum rođenja:

Mjesto rođenja:

Zadnja adresa:

.....

Jezik/jezici koje osoba razumije (ako je poznato):

.....

(a) Ako je odluka dostavljena državi izvršiteljici zbog toga što osoba protiv koje je odluka donesena ima uobičajeno boravište, navedite sljedeće:

Uobičajeno boravište u državi izvršiteljici:

.....

.....

(b) Ako je odluka dostavljena državi izvršiteljici zbog toga što osoba protiv koje je odluka donesena ima imovinu u državi izvršiteljici, navedite sljedeće:

Opis imovine osobe:

Mjesto na kojem se nalazi imovina osobe:

- (c) Ako je odluka dostavljena državi izvršiteljici zbog toga što osoba protiv koje je odluka donesena ostvaruje dohodak u državi izvršiteljici, navedite sljedeće:

Opis izvora dohotka osobe:

Mjesto izvora dohotka osobe:

2. U slučaju pravne osobe:

Naziv:

Oblik pravne osobe:

Matični broj (ako postoji) ⁽¹⁾:

Registrirano sjedište (ako postoji) ⁽¹⁾:

Adresa pravne osobe:

- (a) Ako je odluka dostavljena državi izvršiteljici zbog toga što pravna osoba protiv koje je odluka donesena ima imovinu u državi izvršiteljici, navedite sljedeće:

Opis imovine pravne osobe:

Mjesto na kojem se nalazi imovina pravne osobe:

.....

- (b) Ako je odluka dostavljena državi izvršiteljici zbog toga što pravna osoba protiv koje je odluka donesena ostvaruje prihode u državi izvršiteljici, navedite sljedeće:

Opis izvora prihoda pravne osobe:

Mjesto izvora prihoda pravne osobe:

.....

- (g) Odluka o plaćanju novčane kazne:

1. Vrsta odluke o plaćanju novčane kazne (popunite odgovarajući kvadratić):

- i. Odluka suda države izdavateljice u vezi kaznenog djela sukladno pravu države izdavateljice
- ii. Odluka tijela države izdavateljice koje nije sud u vezi kaznenog djela sukladno pravu države izdavateljice. Potvrđujemo da je dotična osoba imala mogućnost iznijeti predmet pred sud koji je nadležan posebno u kaznenim stvarima.
- iii. Odluka tijela države izdavateljice koje nije sud za radnje koje su kažnjive prema nacionalnom pravu države izdavateljice zbog činjenice da su povrede pravnih pravila. Potvrđujemo da je dotična osoba imala mogućnost iznijeti predmet pred sud koji je nadležan posebno u kaznenim stvarima.
- iv. Odluka suda koji je nadležan posebno u kaznenim stvarima u vezi odluke iz točke iii.

Odluka donesena dana (datum)

⁽¹⁾ Kada je odluka dostavljena državi izvršiteljici zbog toga što pravna osoba protiv koje je odluka donesena ima registrirano sjedište u toj državi, moraju se navesti matični broj i registrirano sjedište.

Odluka je postala pravomoćna dana (datum)

Referentni broj odluke (ako postoji):

Novčana kazna je obveza plaćanja (popuniti odgovarajuću kućicu (kućice) i naznačite iznos (iznose) s naznakom valute):

- i. Novčani iznos iz odluke na temelju odluke zbog počinjenog prijestupa.

Iznos:

- ii. Naknada štete iz iste odluke u korist oštećenih, kada oštećeni ne može istaknuti građanskopravni zahtjev, a sud postupa u provođenju svoje kaznenopravne nadležnosti.

Iznos:

- iii. Novčani iznos u vezi s troškovima sudskog ili upravnog postupka u kojem je donesena odluka.

Iznos:

- iv. Novčani iznos za javne fondove ili organizacije za pomoć žrtvama koji je utvrđen odlukom.

Iznos:

Ukupni iznos novčane kazne s naznakom valute:

.....

2. Pregled činjenica i opis okolnosti u kojima je/su prijestup/prijestupi počinjena(-i), uključujući vrijeme i mjesto počinjenja:

.....

.....

.....

.....

Činjenični i pravni opis prijestupa (jednog ili više) i važeći zakonski propis/zakon na temelju kojeg je donesena odluka:

.....

.....

3. U mjeri u kojoj prijestup/prijestupi iz točke 2. predstavlja(-ju) jedan ili više sljedećih prijestupa, potvrdite označivanjem odgovarajućeg kvadratića (jednog ili više):

- sudjelovanje u zločinačkoj organizaciji,

- terorizam,

- trgovina ljudima,

- seksualno iskorištavanje djece i dječja pornografija,

- nedopuštena trgovina opojnim drogama i psihotropnim tvarima,

- nedopuštena trgovina oružjem, streljivom i eksplozivima,

- korupcija,
- prijevarena, uključujući onu kojom se nanosi šteta financijskim interesima Europskih zajednica u smislu Konvencije od 26. srpnja 1995. o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica,
- pranje koristi pribavljene kaznenim djelom,
- krivotvorenje valuta, uključujući euro,
- računalni kriminal,
- kaznena djela protiv okoliša, uključujući nezakonitu trgovinu ugroženim životinjskim vrstama te ugroženih vrsta biljaka i njihovih podvrsta,
- omogućivanje nedopuštenog ulaska i boravka,
- ubojstvo, teška tjelesna povreda,
- nedopuštena trgovina ljudskim organima i tkivima,
- otmica, protupravno lišavanje slobode i uzimanje talaca,
- rasizam i ksenofobija,
- organizirana ili oružana pljačka,
- nedopuštena trgovina kulturnim dobrima, uključujući antikvitete i umjetnička djela,
- prijevarena,
- reketarenje i iznuda,
- krivotvorenje i piratstvo proizvoda,
- krivotvorenje službenih isprava i promet njima,
- krivotvorenje sredstava plaćanja,
- nedopuštena trgovina hormonima i drugim pospješivačima rasta,
- nedopuštena trgovina nuklearnim ili radioaktivnim materijalima,
- trgovina ukradenim vozilima,
- silovanje,
- palež,
- kaznena djela u nadležnosti Međunarodnog kaznenog suda,
- nezakonita zapljena zrakoplova/brodova,
- sabotaža,
- postupanja koja su suprotna propisima o cestovnom prometu, uključujući
- ponašanje kojim se krše prometni propisi, uključujući kršenje pravila o broju sati vožnje i vremenu odmora i propisi o opasnim tvarima,
- krijumčarenje robe,
- povrede prava intelektualnog vlasništva,
- prijetnje i nasilna djela protiv osoba, uključujući nasilje na sportskim priredbama,
- kaznena djela uništenja i oštećenja tuđe imovine,

- krađa,
- prijestupi koje je inkriminirala država izdavateljica i pri čemu se izvršava obveza koja proizlazi iz instrumenata usvojenih sukladno Ugovoru o EZ-u ili sukladno glavi VI. Ugovora o EU-u.

Ako je ovaj kvadratić označen, navedite točne odredbe instrumenta koji je donesen na temelju Ugovora o EZ-u ili Ugovora o EU-u u vezi s prijestupom:

.....

.....

4. U mjeri u kojoj prijestup/prijestupi iz točke 2. nisu obuhvaćeni točkom 3., navedite detaljan opis prijestupa (jednog ili više njih):

.....

.....

.....

(h) Status odluke kojom se određuje novčana kazna

1. Potvrđujemo da (označite kvadratić):

- (a) je odluka pravomoćna
- (b) prema saznanju tijela koje je izdalo potvrdu, odluka protiv iste osobe u pogledu istih djela nije dostavljena državi izvršiteljici i takva odluka nije izvršena u bilo kojoj drugoj državi koja nije država izdavateljica niti država izvršiteljica.

2. Navedite ako je u pogledu predmeta vođen pisani postupak:

- (a) Ne, nije vođen.
- (b) Da, vođen je. Potvrđujemo da je dotična osoba obaviještena, u skladu s pravom države izdavateljice, osobno ili preko zastupnika ovlaštenog u skladu s nacionalnim pravom o svom pravu da osporava odluku i o rokovima za takav pravni lijek

3. Navedite da li je osoba osobno bila nazočna u postupku:

- (a) Da, bila je nazočna.
- (b) Ne, nije bila nazočna. Potvrđuje se:
- da je osoba obaviještena osobno ili preko zastupnika ovlaštenog u skladu s nacionalnim pravom, o postupku, u skladu s pravom države izdavateljice,
- ili
- da je osoba izjavila da ne osporava odluku

4. Djelomično plaćanje kazne

Ako je neki dio kazne već plaćen državi izdavateljici, ili prema saznanjima tijela koje izdaje potvrdu, bilo kojoj drugoj državi, navedite iznos koji je plaćen:

.....

(i) Alternativne sankcije, uključujući kaznu zatvora

1. Navedite da li država izdateljica dopušta primjenu alternativnih sankcija od strane države izvršiteljice u slučaju kada nije moguće izvršiti odluku kojim se određuje kazna, u potpunosti ili djelomično:

da

ne

2. Ako da, navedite koje se sankcije mogu primijeniti (vrsta sankcija, najteža sankcija):

Kazna zatvora. Najduže trajanje:

Općekorisni rad (ili izjednačen s tim). Najduže trajanje

Ostale sankcije. Opis:.....

.....

(j) Druge okolnosti značajne za slučaj (navođenje podataka nije obvezno):

.....

.....

(k) Tekst odluke kojom se određuje novčana kazna priložen je potvrdi.

Potpis tijela koje je izdalo potvrdu i/ili njegovog zastupnika koji potvrđuje točnost sadržaja potvrde:

.....

Ime:

Radno mjesto (naziv/položaj):

Datum:

Službeni pečat (ako postoji)

32006R1986

28.12.2006.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 381/1

UREDBA (EZ) br. 1986/2006 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 20. prosinca 2006.****o pristupu drugoj generaciji Schengenskog informacijskog sustava (SIS II) od strane službi država članica odgovornih za izdavanje potvrda o registraciji vozila**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE:

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 71.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,

nakon savjetovanja s Odborom regija,

u skladu s postupkom utvrđenim u članku 251. Ugovora ⁽²⁾,

budući da:

- (1) Direktiva Vijeća 1999/37/EZ od 29. travnja 1999. o ispravama za registraciju vozila ⁽³⁾ predviđa da države članice pomažu jedna drugoj u provedbi te Direktive i da mogu razmjenjivati informacije na bilateralnoj ili multilateralnoj razini, posebno kako bi prije svakog registriranja vozila provjerile pravni status vozila u državi članici u kojoj je vozilo bilo prethodno registrirano. Takva provjera može uključivati upotrebu elektroničke mreže.

- (2) Uredba (EZ) br. 1987/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 2006. i Odluka Vijeća 2006/000/PUP od ... o osnivanju, radu i korištenju druge generacije Schengenskog informacijskog sustava (SIS II) ⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾ predstavljaju zakonsku osnovu kojom se uređuje SIS II, koji čine zajednička baza podataka država članica koja, *inter alia*, sadrži podatke o motornim vozilima obujma cilindra iznad 50 cm³, podatke o prikolicama težine iznad 750 kg bez tovara i kamp kućicama, te podatke o potvrdama o registraciji vozila i registarskim tablicama vozila koje su ukradene, protupravno oduzete, izgubljene ili poništene.

- (3) Uredba (EZ) br. 1987/2006 i Odluka 2006/000/PUP zamjenjuju članke 92. do 119. Konvencije od 19. lipnja 1990. o provedbi Schengenskog sporazuma od 14. lipnja 1985. između vlada država Gospodarske unije Beneluksa, Savezne Republike Njemačke i Republike Francuske o postupnom ukidanju kontrola na zajedničkim granicama ⁽⁶⁾ („Schengenska konvencija”), osim članka 102.a Konvencije. Navedeni članak odnosi se na pristup tijela i službi u državama članicama, odgovornih za izdavanje potvrda o registraciji vozila, Schengenskom informacijskom sustavu.

- (4) Sada je potrebno usvojiti treći instrument koji se temelji na glavi V. Ugovora te dopunjuje Uredbu (EZ) br. 1987/2006 i Odluku 2006/000/PUP, kako bi se službama u državama članicama odgovornim za izdavanje potvrda o registraciji vozila omogućio pristup SIS-u II i kako bi se zamijenio članak 102.a Schengenske konvencije.

- (5) Upozorenja o predmetima, uključujući motorna vozila, u skladu s Odlukom 2006/000/PUP, unesena su u SIS II u svrhu zapljene ili uporabe kao dokaza u kaznenim postupcima.

⁽¹⁾ SL C 65, 17.3.2006., str. 27.

⁽²⁾ Mišljenje Europskog parlamenta od 25. listopada 2006. (još nije objavljeno u Službenom listu) i Odluka Vijeća od 19. prosinca 2006. (još nije objavljena u Službenom listu).

⁽³⁾ SL L 138, 1.6.1999., str. 57. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom Komisije 2003/127/EZ (SL L 10, 16.1.2004., str. 29.).

⁽⁴⁾ SL L 381, 28.12.2006., str. 4.

⁽⁵⁾ SL L 381, 28.12.2006., str. 99.

⁽⁶⁾ SL L 239, 22.9.2000., str. 19. Konvencija kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EZ) br. 1160/2005 (SL L 191, 22.7.2005., str. 18.).

- (6) U skladu s Odlukom 2006/000/PUP, pristup upozorenjima o predmetima unesenim u SIS II, dopušten je isključivo tijelima nadležnim za granične kontrole i druge policijske i carinske kontrole, te pravosudnim tijelima i Europolu.
- (7) Vladine ili nevladine službe koje su u državama članicama jasno određene za ovu namjenu i odgovorne za izdavanje potvrda o registraciji vozila, trebale bi imati pristup podacima uvrštenim u SIS II o motornim vozilima obujma cilindra iznad 50 cm³, podatke o prikolicama težine iznad 750 kg bez tovara i kamp kućicama, te podatke o potvrdama o registraciji vozila i registarskim tablicama koje su ukradene, protupravno oduzete, izgubljene ili poništene, kako bi mogli provjeriti jesu li vozila koja je potrebno registrirati ukradena, protupravno oduzeta ili izgubljena.
- (8) S tim ciljem potrebno je tim službama omogućiti pristup tim podacima i dozvoliti im upotrebu tih podataka u upravne svrhe za pravilno izdavanje potvrda o registraciji vozila.
- (9) U mjeri u kojoj su službe država članica nadležne za izdavanje potvrda o registraciji vozila nevladina tijela, takav pristup im je potrebno odobriti posredno pristup, tj. posredstvom tijela kojemu je odobren pristup u skladu s Odlukom 2006/000/PUP koje je odgovorno za osiguravanje poštovanja pravila o sigurnosti i tajnosti država članica, kako je navedeno u toj Odluci.
- (10) Odlukom 2006/000/PUP utvrđuju se mjere koje je potrebno poduzeti ako se pristupom SIS-u II otkrije upozorenje za predmet unesen u SIS II.
- (11) Direktiva 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka⁽¹⁾ primjenjuje se za obradu osobnih podataka od strane službi država članica odgovornih za izdavanje potvrda o registraciji vozila. Posebne odredbe o zaštiti osobnih podataka o sigurnosti, tajnosti i vođenju evidencije, koje su sadržane u Odluci 2006/000/PUP,
- dopunjuju ili pojašnjavaju načela iz navedene Direktive, kada te službe u okviru SIS-a II obrađuju osobne podatke.
- (12) Budući da države članice ne mogu dostatno ostvariti cilj mjere koju treba poduzeti, to jest pristup službama država članica nadležnim za izdavanje potvrda o registraciji vozila SIS-u II, u namjeri da im se olakša obavljanje zadaća prema Direktivi 1999/37/EZ, te stoga zbog same prirode SIS-a II kao zajedničkog informacijskog sustava on može biti ostvaren samo na razini Zajednice, Zajednica može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti iz članka 5. Ugovora. U skladu s načelom proporcionalnosti iz navedenog članka, ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarenje tog cilja.
- (13) Ova Uredba poštuje temeljna prava i načela posebno priznata u Povelji o temeljnim pravima Europske unije.
- (14) Što se tiče Islanda i Norveške, ova Uredba predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine, u smislu Sporazuma kojeg su sklopili Vijeće Europske unije i Republika Island i Kraljevina Norveška o pridruživanju tih dvaju država provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine⁽²⁾ koje spadaju u područje iz članka 1. točke G Odluke Vijeća 1999/437/EZ od 17. svibnja 1999.⁽³⁾ o određenim dogovorima za primjenu tog Sporazuma.
- (15) Što se tiče Švicarske, ova Uredba predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine, u smislu Sporazuma između Europske unije, Europske Zajednice i Švicarske Konfederacije o pridruživanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine koje spadaju u područje iz članka 1. točke G Odluke 1999/437/EZ u vezi s člankom 4. stavkom 1. odlukâ Vijeća 2004/849/EZ⁽⁴⁾ i 2004/860/EZ⁽⁵⁾.

⁽²⁾ SL L 176, 10.7.1999., str. 36.

⁽³⁾ SL L 176, 10.7.1999., str. 31.

⁽⁴⁾ Odluka Vijeća 2004/849/EZ od 25. listopada 2004. o potpisivanju u ime Europske unije i o privremenoj primjeni određenih odredaba Sporazuma između Europske unije, Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o pridruživanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju Schengenske pravne stečevine (SL L 368, 15.12.2004., str. 26.).

⁽⁵⁾ 11 Odluka Vijeća 2004/860/EZ od 25. listopada 2004. o potpisivanju u ime Europske zajednice i o privremenoj primjeni određenih odredaba Sporazuma između Europske unije, Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o pridruživanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju Schengenske pravne stečevine (SL L 370, 17.12.2004., str. 78.).

⁽¹⁾ SL L 281, 23.11.1995., str. 31. Direktiva kako je izmijenjena Uredbom (EZ) br. 1882/2003 (SL L 284, 31.10.2003., str. 1.).

- (16) Ova Uredba predstavlja akt koji se temelji na schengenskoj pravnoj stečevini ili je na neki drugi način s njom povezan u smislu članka 3. stavka 2. Akta o pristupanju iz 2003.,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

1. Neovisno o člancima 38., 40. i članku 46. stavku 1. Odluke 2006/000/PUP, službe država članica odgovorne za izdavanje potvrda o registraciji vozila, kako se navodi u Direktivi 1999/37/EZ, imaju pristup sljedećim podacima unesenim u SIS II, u skladu s člankom 38. stavkom 2. točkama (a), (b) i (f) navedene Odluke, isključivo u svrhu provjeravanja jesu li vozila koja je potrebno registrirati ukradena, protupravno oduzeta ili izgubljena ili se traži da budu dokazni materijal u kaznenim postupcima:

- (a) podacima o motornim vozilima obujma cilindra iznad 50 cm³;
- (b) podacima o prikolicama težine iznad 750 kg bez tovara i kamp kućicama;
- (c) podacima o ukradenim, protupravno oduzetim, izgubljenim ili poništenim potvrdama o registraciji vozila i registarskim tablicama vozila.

Podložno stavku 2., pristup tim podacima od strane službi u toj državi članici članica uređuje pravo svake države članice.

2. Službe iz stavka 1. koje su vladine službe, imaju pravo na neposredan pristup podacima u SIS-u II.

3. Službe iz stavka 1. koje nisu vladine službe, imaju pristup podacima unesenim u SIS II samo putem tijela iz članka 40. Odluke iz stavka 1. To tijelo ima pravo neposrednog pristupa i prosljeđivanja podataka dotičnoj službi. Dotična država članica osigurava da ta služba i njezini zaposlenici poštuju sva ograničenja o dopuštenoj upotrebi podataka, koje im je prosljedilo navedeno tijelo.

4. Članak 39. te Odluke ne primjenjuje se na pristup dobiven u skladu s ovim člankom. Priopćavanje policijskim ili pravosudnim tijelima od strane službi iz stavka 1., bilo kojih informacija koje su otkrivene prilikom pristupa SIS-u II i koje daju povoda za sumnju o kaznenom djelu, uređuje se nacionalnim pravom.

Članak 2.

Ova Uredba zamjenjuje članak 102.a Schengenske konvencije.

Članak 3.

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od datuma utvrđenog u skladu s člankom 71. stavkom 2. Odluke 2006/000/PUP.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 20. prosinca 2006.

Za Europski parlament
Predsjednik
J. BORRELL FONTELLES

Za Vijeće
Predsjednik
J. KORKEAOJA

32007D0472

L 179/50

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

7.7.2007.

ODLUKA VIJEĆA**od 25. lipnja 2007.****o izmjeni Odluke Izvršnog odbora osnovanog Schengenskom konvencijom iz 1990. te o izmjeni Financijske uredbe o troškovima postavljanja i rada funkcije tehničke podrške za Schengenski informacijski sustav (C.SIS)**

(2007/472/EZ)

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

(5) Od tog dana nadalje te države članice bi trebale sudjelovati u Financijskoj uredbi o C.SIS-u.

uzimajući u obzir članak 119. Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma od 14. lipnja 1985. između država Gospodarske unije Beneluksa, Savezne Republike Njemačke i Francuske Republike o postupnom ukidanju kontrola na zajedničkim granicama (Schengenska konvencija iz 1990.),

(6) Opravdano je da te države članice sudjeluju u već nastalim troškovima za C.SIS. Međutim, budući da su se one pridružile Europskoj uniji tek 2004., smatra se opravdanim da trebaju sudjelovati u već nastalim troškovima u vezi s postavljanjem C.SIS-a od 1. siječnja 2005. Također se smatra opravdanim da sudjeluju u već nastalim troškovima rada od 1. siječnja 2007.

budući da:

(1) Članak 119. Schengenske konvencije iz 1990. predviđa da troškove koji nastaju zbog uvođenja i rada C.SIS-a, iz članka 92. stavka 3., zajednički snose ugovorne stranke.

(7) Što se tiče Islanda i Norveške, ova Odluka predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine, u smislu Sporazuma kojeg su sklopili Vijeće Europske unije i Republika Island i Kraljevina Norveška o pridruživanju tih dvaju država provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine ⁽²⁾ koje spadaju u područje iz članka 1 točke G Odluke 1999/437/EZ ⁽³⁾ o određenim dogovorima za primjenu tog Sporazuma.

(2) Financijske obveze koje nastaju zbog postavljanja i rada C.SIS-a utvrđene su posebnom Financijskom uredbom koja je usvojena Odlukom Schengenskog izvršnog odbora od 15. prosinca 1997. o izmjeni Financijske uredbe (dalje u tekstu Financijska uredba o C.SIS-u).

(8) Što se tiče Švicarske, ova Odluka predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine, u smislu Sporazuma između Europske unije, Europske Zajednice i Švicarske Konfederacije o pridruživanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine koje spadaju u područje iz članka 1 točke G Odluke 1999/437/EZ u vezi s člankom 4. stavkom 1. Odluke 2004/849/EZ ⁽⁴⁾ i 2004/860/EZ ⁽⁵⁾.(3) Financijska uredba o C.SIS-u primjenjuje se na Dansku, Finsku i Švedsku, kao i na Island i Norvešku na temelju Odluke 2000/777/EZ ⁽¹⁾.

(4) Nove države članice, osim Cipra, uključuju se u prvu generaciju Schengenskog informacijskog sustava (SIS 1+) na datum kojeg određuje Vijeće u skladu s člankom 3. stavkom 2. Akta o pristupanju u okviru projekta SISone4ALL.

⁽²⁾ SL L 176, 10.7.1999., str. 36.⁽³⁾ SL L 176, 10.7.1999., str. 31.⁽⁴⁾ Odluka Vijeća 2004/849/EZ od 25. listopada 2004. o potpisivanju, u ime Europske unije, i o privremenoj primjeni određenih odredaba Sporazuma između Europske unije, Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o pridruživanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine (SL L 368, 15.12.2004., str. 26.).⁽⁵⁾ Odluka Vijeća 2004/860/EZ od 25. listopada 2004. o potpisivanju, u ime Europske zajednice, i o privremenoj primjeni određenih odredbi Sporazuma između Europske unije, Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o pridruživanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine (SL L 370, 17.12.2004., str. 78.).⁽¹⁾ Odluka Vijeća 2000/777/EZ od 1. prosinca 2000. o primjeni schengenske pravne stečevine u Danskoj, Finskoj i Švedskoj te u Islandu i Norveškoj (SL L 309, 9.12.2000., str. 24.).

- (9) Ujedinjena Kraljevina sudjeluje u ovoj Odluci u skladu s člankom 5. Protokola o uključivanju schengenske pravne stečevine u okvir Europske unije, koji je priložen Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o osnivanju Europske zajednice, te člankom 8. stavkom 2. Odluke 2000/365/EZ ⁽¹⁾.
- (10) Irska sudjeluje u ovoj Odluci, u skladu s člankom 5. Protokola o uključivanju schengenske pravne stečevine u okvir Europske unije, koji je priložen Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o osnivanju Europske zajednice te člankom 6. stavkom 2. Odluke 2002/192/EZ ⁽²⁾.
- (11) Što se tiče Republike Cipra, ova odluka predstavlja odredbu koja se temelji na schengenskoj pravnoj stečevini ili je s njom na drugi način povezana u smislu članka 3. stavka 2. Akta o pristupanju iz 2003.
- (12) Ova Odluka predstavlja odredbu koja se temelji na schengenskoj pravnoj stečevini ili je s njom na drugi način povezana u smislu članka 4. stavka 2. Akta o pristupanju iz 2005.,

ODLUČILO JE SLJEDEĆE:

Članak 1.

U glavi I točki 3. Financijske uredbe o C.SIS-u dodaje se sljedeća alineja:

„— u slučaju država koje su postale članice Europske unije 2004. godine, taj iznos se računa samo na temelju troškova koji su nastali za postavljanje C.SIS-a od 1. siječnja 2005. One također sudjeluju u troškovima rada C.SIS-a od 1. siječnja 2007.”

Članak 2.

Ova Odluka proizvodi učinke od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Sastavljeno u Luxembourg 25. lipnja 2007.

Za Vijeće
Predsjednica
A. SCHAVAN

⁽¹⁾ Odluka Vijeća 2000/365/EZ od 29. svibnja 2000. o zahtjevu Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske za sudjelovanje u pojedinim odredbama schengenske pravne stečevine (SL L 131, 1.6.2000., str. 43.).

⁽²⁾ Odluka Vijeća 2000/192/EZ od 28. veljače 2002. o zahtjevu Irske za sudjelovanje u pojedinim odredbama schengenske pravne stečevine (SL L 64, 7.3.2002., str. 20.).

32007D0473

L 179/52

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

7.7.2007.

ODLUKA VIJEĆA**od 25. lipnja 2007.****o skidanju oznake tajnosti s određenih dijelova Priručnika SIRENE kojeg je donio Izvršni odbor osnovan Konvencijom o provedbi Schengenskog sporazuma od 14. lipnja 1985.**

(2007/473/EZ)

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 207. stavak 3.,

budući da,

- (1) Odlukom 2003/19/EZ od 14. listopada 2002. o skidanju oznake tajnosti s određenih dijelova Priručnika SIRENE kojeg je donio Izvršni odbor osnovan Konvencijom o provedbi Schengenskog sporazuma od 14. lipnja 1985. ⁽¹⁾, Vijeće odlučuje o ukidanju tajnosti određenih dijelova Priručnika SIRENE i snižava stupanj tajnosti odjeljaka 2.3 Priručnika SIRENE kao i priloga 1., 2., 3., 4., 5. i 6. na „Restreint UE”.
- (2) Posljednja verzija Priručnika SIRENE, kako je navedena u odlukama Komisije 2006/757/EZ ⁽²⁾ i 2006/758/EZ ⁽³⁾ od 22. rujna 2006. o izmjeni Priručnika SIRENE ne sadrži odredbe koje bi odgovarale odjeljku 2.3 kakve su bile u vrijeme donošenja Odluke 2003/19/EZ.
- (3) Vijeće sada smatra primjerenim skinuti oznaku tajnosti s daljnjih dijelova Priručnika SIRENE.

- (4) Tajnost priloga 1., 3., 4., i 6. trebala bi ostati na stupnju „Restreint UE”,

ODLUČILO JE SLJEDEĆE:

Članak 1.

Prilozi 2. i 5. priručniku SIRENE prestaju biti tajni.

*Članak 2.*Ova Odluka stupa na snagu na dan objave u *Službenom listu Europske unije*.*Članak 3.*Ova se Odluka objavljuje u *Službenom listu Europske unije*.

Sastavljeno u Luxembourg 25. lipnja 2007.

Za Vijeće

Predsjednica

A. SCHAVAN

⁽¹⁾ SL L 8, 14.1.2003., str. 34.⁽²⁾ SL L 317, 16.11.2006., str. 1.⁽³⁾ SL L 317, 16.11.2006., str. 41.

32008R0296

L 97/60

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

9.4.2008.

**UREDBA (EZ) br. 296/2008 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA
od 11. ožujka 2008.**

**o izmjeni Uredbe (EZ) br. 562/2006 o Zakoniku Zajednice o pravilima kojima se uređuje kretanje
osoba preko granica (Zakonik o schengenskim granicama), o provedbenim ovlastima dodijeljenih
Komisiji**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 62. stavak 1. i stavak 2. (a),

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija,

u skladu s postupkom utvrđenim u članku 251. Ugovora ⁽¹⁾,

budući da:

- (1) Uredba (EZ) br. 562/2006 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾ predviđa da bi trebalo donijeti određene mjere u skladu s odlukom Vijeća 1999/468/EZ od 28. lipnja 1999. o utvrđivanju postupaka za izvršavanje provedbenih ovlasti dodijeljenih Komisiji ⁽³⁾.
- (2) Odluka 1999/468/EZ izmijenjena je Odlukom 2006/512/EZ, kojom je uveden regulatorni postupak s kontrolom za donošenje mjera općeg područja primjene, a koje su namijenjene izmjenama sporednih elemenata temeljnog akta donesenog u skladu s postupkom iz članka 251. Ugovora, *inter alia*, brisanjem nekih od ovih elemenata ili dopunjavanjem akta novim elementima koji nisu ključni.
- (3) U skladu s izjavom Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije ⁽⁴⁾ o Odluci 2006/512/EZ, za regulatorni postupak s kontrolom koji se primjenjuje na akte donesene u skladu s postupkom iz članka 251. Ugovora koji su već na snazi, ovi akti se moraju prilagoditi u skladu s primjenjivim postupcima.
- (4) Komisiju bi trebalo ovlastiti da donosi neke praktične mjere kojima se uređuje nadzor granice i da izmijeni neke priloge. Kako su te mjere općeg područja primjene i namijenjene izmjenama elemenata Uredbe (EZ) br. 562/2006 koji nisu ključni, *inter alia*, dopunjavanjem te

Uredbe novim elementima koji nisu ključni, moraju biti donesene u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom predviđenim člankom 5.a Odluke 1999/468/EZ.

- (5) Uredba (EZ) br. 562/2006 predviđa razdoblje suspenzije u pogledu provedbenih ovlasti dodijeljenih Komisiji. U izjavi o Odluci 2006/512/EZ Europski parlament, Vijeće i Komisija navode da Odluka 2006/512/EZ predviđa horizontalno i zadovoljavajuće rješenje za želju Europskog parlamenta da nadzire provedbu akata koji su doneseni u postupku suodlučivanja i da bi, u skladu s tim, Komisiji trebalo dodijeliti provedbene ovlasti bez vremenskog ograničenja. Europski parlament i Vijeće izjavili su također da će se pobrinuti da se prijedlozi za stavljanje izvan snage odredaba akata koji predviđaju vremensko ograničenje za dodjelu provedbenih ovlasti Komisiji donesu što je prije moguće. Nakon uvođenja regulatornog postupka s kontrolom, u Uredbi (EZ) br. 562/2006 bi trebalo izbrisati odredbu koja predviđa razdoblje suspenzije.
- (6) Stoga bi Uredbu (EZ) br. 562/2006 trebalo izmijeniti na odgovarajući način.
- (7) U skladu s člancima 1. i 2. Protokola o stajalištu Danske, priloženog Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o osnivanju Europske zajednice, Danska ne sudjeluje u donošenju ove Uredbe, ona ju ne obvezuje i na nju se ne primjenjuje. S obzirom na to da se ova Uredba temelji na schengenskoj pravnoj stečevini u skladu s odredbama glave IV. dijela trećeg Ugovora o osnivanju Europske zajednice, Danska bi trebala, u skladu s člankom 5. tog Protokola, u roku šest mjeseci od donošenja ove Uredbe odlučiti o tome hoće li Uredbu prenijeti u svoje nacionalno pravo.
- (8) Što se tiče Islanda i Norveške, ova Uredba predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine, u smislu Sporazuma kojeg su sklopili Vijeće Europske unije i Republika Island i Kraljevina Norveška o pridruživanju Islanda i Norveške provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine ⁽⁵⁾, koje spadaju u područje iz članka 1. točke A Odluke Vijeća 1999/437/EZ ⁽⁶⁾ o određenim dogovorima za primjenu tog Sporazuma.

⁽¹⁾ Mišljenje Europskog parlamenta od 14. studenoga 2007. (još nije objavljeno u Službenom listu) i Odluka Vijeća od 3. ožujka 2008.

⁽²⁾ SL L 105, 13.4.2006., str. 1.

⁽³⁾ SL L 184, 17.7.1999., str. 23. Odluka kako je izmijenjena Odlukom 2006/512/EZ (SL L 200, 22.7.2006., str. 11.).

⁽⁴⁾ SL C 255, 21.10.2006., str. 1.

⁽⁵⁾ SL L 176, 10.7.1999., str. 36.

⁽⁶⁾ SL L 176, 10.7.1999., str. 31.

- (9) Što se tiče Švicarske, ova Uredba predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine, u smislu Sporazuma između Europske unije, Europske Zajednice i Švicarske Konfederacije o pridruživanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine koje spadaju u područje iz članka 1. točke A Odluke 1999/437/EZ u vezi s člankom 4. stavkom 1. odluka Vijeća 2004/849/EZ ⁽¹⁾ i 2004/860/EZ ⁽²⁾.
- (10) Ova Uredba predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine u kojima Ujedinjena Kraljevina ne sudjeluje, u skladu s Odlukom Vijeća 2000/365/EZ od 29. svibnja 2000. o zahtjevu Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske za sudjelovanje u pojedinim odredbama schengenske pravne stečevine ⁽³⁾. Ujedinjena Kraljevina stoga ne sudjeluje u njezinu donošenju, ona ju ne obvezuje niti se na nju primjenjuje.
- (11) Ova Uredba predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine u kojima Irska ne sudjeluje, u skladu s Odlukom Vijeća 2002/192/EZ od 28. veljače 2002. o zahtjevu Irske za sudjelovanje u pojedinim odredbama schengenske pravne stečevine ⁽⁴⁾. Irska stoga ne sudjeluje u njezinu donošenju, ona ju ne obvezuje niti se na nju primjenjuje.

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u državama članicama u skladu s Ugovorom o osnivanju Europske zajednice.

Sastavljeno u Strasbourgu 11. ožujka 2008.

Za Europski parlament
Predsjednik
H.-G. PÖTTERING

Za Vijeće
Predsjednik
J. LENARČIČ

Članak 1.

Izmjene

Uredba (EZ) br. 562/2006 mijenja se kako slijedi:

(1) Članak 12. stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Mogu se donijeti dodatne mjere koje uređuju nadzor. Te se mjere, namijenjene izmjeni elemenata ove Uredbe koji nisu ključni, njezinim dopunama, donose u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 33. stavka 2.”

(2) Članak 32. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 32.

Izmjene priloga

Prilozi III., IV. i VIII. mijenjaju se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 33. stavka 2.”

(3) Članak 33. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 5.a stavci od 1. do 4. i članak 7. Odluke 1999/468/EZ, uzimajući pritom u obzir odredbe njezina članka 8.”

(4) Briše se članak 33. stavak 4.

Članak 2.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

⁽¹⁾ Odluka Vijeća 2004/849/EZ od 25. listopada 2004. o potpisivanju, u ime Europske unije, i o privremenoj primjeni određenih odredaba Sporazuma između Europske unije, Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o pridruživanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine (SL L 368, 15.12.2004., str. 26.).

⁽²⁾ Odluka Vijeća 2004/860/EZ od 25. listopada 2004. o potpisivanju, u ime Europske zajednice, i o privremenoj primjeni određenih odredaba Sporazuma između Europske unije, Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o pridruživanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine (SL L 370, 17.12.2004., str. 78.).

⁽³⁾ SL L 131, 1.6.2000., str. 43.

⁽⁴⁾ SL L 64, 7.3.2002., str. 20.

32008D0374

L 129/46

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

17.5.2008.

ODLUKA VIJEĆA

od 29. travnja 2008.

o izmjeni dijela I. Priloga 3. Zajedničkim konzularnim uputama o državljanima trećih zemalja koji moraju imati zrakoplovno-tranzitnu vizu

(2008/374/EZ)

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

skladu s člankom 5. spomenutog Protokola, u roku od 6 mjeseci nakon što Vijeće donese ovu Odluku odlučuje hoće li je prenijeti u svoje nacionalno pravo

uzimajući u obzir Uredbu Vijeća (EZ) br. 789/2001 od 24. travnja 2001. o zadržavanju provedbenih ovlasti Vijeća u pogledu određenih detaljnih odredbi i praktičnih postupaka za ispitivanje zahtjeva za izdavanje viza ⁽¹⁾,

(4) Što se tiče Islanda i Norveške, ova Odluka predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine, u smislu Sporazuma koji su sklopili Vijeće Europske unije i Republika Island i Kraljevina Norveška o pridruživanju tih dvaju država provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine ⁽²⁾, koje spadaju u područje iz članka 1. točke A Odluke Vijeća 1999/437/EZ od 17. svibnja 1999. ⁽³⁾ o određenim dogovorima za primjenu tog Sporazuma.

uzimajući u obzir inicijativu Kraljevine Belgije, Velikog Vojvodstva Luksemburga i Kraljevine Nizozemske,

budući da:

(1) Dio I. Priloga 3. Zajedničkim konzularnim uputama sadrži zajednički popis trećih zemalja za čije državljanke sve države članice propisuju obvezu posjedovanja zrakoplovno-tranzitne vize.

(5) Što se tiče Švicarske, ova Odluka predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine, u smislu Sporazuma između Europske unije, Europske Zajednice i Švicarske Konfederacije o pridruživanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine ⁽⁴⁾, koje spadaju u područje iz članka 1. točke A Odluke 1999/437/EZ u vezi s člankom 3. odluka Vijeća 2008/146/EZ ⁽⁵⁾ i 2008/149/PUP ⁽⁶⁾.

(2) Države Beneluksa, Njemačka, Španjolska i Italija, kad je riječ o državljanima Gane i Nigerije, žele obvezu posjedovanja zrakoplovno-tranzitne vize ograničiti na osobe koje nemaju valjanu vizu koju su izdale države članice Europske unije ili koja važi za državu ugovornicu Sporazuma o Europskom gospodarskom prostoru od 2. svibnja 1992., Kanadu, Japan, Švicarsku ili Sjedinjene Američke Države. Zajedničke konzularne upute bi stoga trebalo na odgovarajući način izmijeniti.

(6) Što se tiče Lihtenštajna, ova Odluka predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine, u smislu Protokola potpisanog između Europske unije, Europske zajednice, Švicarske Konfederacije i Kneževine Lihtenštajna o pristupanju Kneževine Lihtenštajna Sporazumu između Europske unije, Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o pridruživanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine ⁽⁷⁾, koje spadaju u područje iz članka 1. točke A Odluke 1999/437/EZ u vezi s člankom 3. odluka Vijeća 2008/261/EZ ⁽⁸⁾ i 2008/262/EZ ⁽⁹⁾.

(3) U skladu s člancima 1. i 2. Protokola o stajalištu Danske, priloženog Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o osnivanju Europske zajednice, Danska ne sudjeluje u donošenju ove Odluke, ona ju ne obvezuje niti se na nju primjenjuje. Kako se ova Odluka temelji na schengenskoj pravnoj stečevini temeljem odredbi glave IV. dijela trećeg Ugovora o osnivanju Europske zajednice, Danska, u

⁽²⁾ SL L 176, 10.7.1999., str. 36.

⁽³⁾ SL L 176, 10.7.1999., str. 31.

⁽⁴⁾ SL L 53, 27.2.2008., str. 52.

⁽⁵⁾ SL L 53, 27.2.2008., str. 1.

⁽⁶⁾ SL L 53, 27.2.2008., str. 50.

⁽⁷⁾ SL L 83, 26.3.2008., str. 3.

⁽⁸⁾ SL L 83, 26.3.2008., str. 3.

⁽⁹⁾ SL L 83, 26.3.2008., str. 5.

⁽¹⁾ SL L 116, 26.4.2001., str. 2.

- (7) Ova Odluka predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine u kojima Ujedinjena Kraljevina ne sudjeluje, u skladu s Odlukom Vijeća 2000/365/EZ od 29. svibnja 2000. o zahtjevu Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske za sudjelovanje u pojedinim odredbama schengenske pravne stečevine ⁽¹⁾. Ujedinjena Kraljevina stoga ne sudjeluje u njezinu donošenju, ona ju ne obvezuje niti se na nju primjenjuje.
- (8) Ova Odluka predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine u kojima Irska ne sudjeluje, u skladu s Odlukom Vijeća 2002/192/EZ od 28. veljače 2002. o zahtjevu Irske za sudjelovanje u pojedinim odredbama schengenske pravne stečevine ⁽²⁾. Irska stoga ne sudjeluje u njezinu donošenju, ona ju ne obvezuje niti se na nju primjenjuje.
- (9) Što se tiče Cipra, ova Odluka predstavlja akt koji se temelji na schengenskoj pravnoj stečevini ili je s njom na koji drugi način povezan u smislu članka 3. stavka 2. Akta o pristupanju iz 2003.
- (10) Što se tiče Bugarske i Rumunjske ova Odluka predstavlja akt, koji se temelji na schengenskoj pravnoj stečevini ili je s njom na koji drugi način povezan u smislu članka 4. stavka 2. Akta o pristupanju iz 2005.,

DONIJELO JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Dio I. Priloga 3. Zajedničkim konzularnim uputama mijenja se kako slijedi:

1. U unosu koji se odnosi na Ganu dodaje se sljedeća bilješka:
„Za zemlje Beneluksa, Njemačku, Italiju i Španjolsku:

Sljedeće osobe ne moraju imati zrakoplovno-tranzitnu vizu:

- Državljeni koji imaju valjanu vizu za državu članicu EU-a ili za državu ugovornicu Sporazuma o Europskom gospodarskom prostoru od 2. svibnja 1992., Kanadu, Švicarsku, Japan ili Sjedinjene Američke Države ili kad se vraćaju iz tih država nakon što su upotrijebili vizu.”

2. U unosu koji se odnosi na Nigeriju dodaje se sljedeća bilješka:

„Za zemlje Beneluksa, Njemačku, Italiju i Španjolsku:

Sljedeće osobe ne moraju imati zrakoplovnu tranzitnu vizu:

- Državljeni koji imaju valjanu vizu za državu članicu EU-a ili za državu ugovornicu Sporazuma o Europskom gospodarskom prostoru od 2. svibnja 1992., Kanadu, Švicarsku, Japan ili Sjedinjene Američke Države ili kad se vraćaju iz tih država nakon što su upotrijebili vizu.”

3. U unosu koji se odnosi na Eritreju bilješka (3) zamjenjuje se sljedećim:

„(3) Za Italiju:

Sljedeće osobe ne moraju imati zrakoplovnu tranzitnu vizu:

- Državljeni koji imaju valjanu vizu za državu članicu EU-a ili državu ugovornicu Sporazuma o Europskom gospodarskom prostoru od 2. svibnja 1992., Kanadu, Japan, Švicarsku ili Sjedinjene Američke Države ili kad se vraćaju iz tih država nakon što su upotrijebili vizu.”

Članak 2.

Ova se Odluka primjenjuje od 1. svibnja 2008.

Članak 3.

Ova je Odluka upućena državama članicama u skladu s Ugovorom o osnivanju Europske zajednice.

Sastavljeno u Bruxellesu 29. travnja 2008.

Za Vijeće
Predsjednik
D. RUPEL

⁽¹⁾ SL L 131, 1.6.2000., str. 43.

⁽²⁾ SL L 64, 7.3.2002., str. 20.

32008D0422

L 149/78

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

7.6.2008.

ODLUKA VIJEĆA**od 5. lipnja 2008.****o skidanju oznake tajnosti s Priloga 4. Priručniku SIRENE koji je donio Izvršni odbor osnovan Konvencijom o provedbi Schengenskog sporazuma od 14. lipnja 1985. (Schengenska konvencija iz 1990.)**

(2008/422/EZ)

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 207. stavak 3.,

budući da,

- (1) Odlukom 2003/19/EZ od 14. listopada 2002. o skidanju oznake tajnosti s određenih dijelova Priručnika SIRENE koji je donio Izvršni odbor osnovan Konvencijom o provedbi Schengenskog sporazuma od 14. lipnja 1985. ⁽¹⁾ Vijeće je skinulo oznaku tajnosti s određenih dijelova priručnika SIRENE te snizilo stupanj tajnosti odjeljka 2.3 Priručnika SIRENE te priloga 1., 2., 3., 4., 5. i 6. Priručniku SIRENE na stupanj tajnosti „Restreint UE”.
- (2) Posljednja verzija Priručnika SIRENE kako je navedena u odlukama Komisije 2006/757/EZ ⁽²⁾ i 2006/758/EZ ⁽³⁾ od 22. rujna 2006. o izmjeni Priručnika SIRENE ne sadrži odredbu koja bi odgovarala odjeljku 2.3 u trenutku donošenja Odluke 2003/19/EZ.
- (3) Odlukom 2007/473/EZ od 25. lipnja 2007. o skidanju oznake tajnosti s određenih dijelova Priručnika SIRENE koji je donio Izvršni odbor osnovan Konvencijom o provedbi Schengenskog sporazuma od 14. lipnja 1985. ⁽⁴⁾ Vijeće je skinulo oznaku tajnosti s priloga 2. i 5. Priručniku SIRENE.

(4) Vijeće sada smatra da je primjereno skinuti oznaku tajnosti s Priloga 4. Priručniku SIRENE.

(5) Oznake tajnosti priloga 1., 3. i 6. Priručniku SIRENE trebale bi ostati na stupnju tajnosti „Restreint UE”,

ODLUČILO JE:

Članak 1.

Za Prilog 4. Priručniku SIRENE skida se oznaka tajnosti.

*Članak 2.*Ova Odluka stupa na snagu na dan objave u *Službenom listu Europske unije*.*Članak 3.*Ova se Odluka objavljuje u *Službenom listu Europske unije*.

Sastavljeno u Luxembourgu 5. lipnja 2008.

Za Vijeće
Predsjednik
D. MATE

⁽¹⁾ SL L 8, 14.1.2003., str. 34.

⁽²⁾ SL L 317, 16.11.2006., str. 1.

⁽³⁾ SL L 317, 16.11.2006., str. 41.

⁽⁴⁾ SL L 179, 7.7.2007., str. 52.

32008D0615

6.8.2008.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 210/1

ODLUKA VIJEĆA 2008/615/PUP**od 23. lipnja 2008.****o produbljanju prekogranične suradnje, posebno u suzbijanju terorizma i prekograničnog kriminala**

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o Europskoj uniji, a posebno njegov članak 30. stavak 1. točku (a) i (b), članak 31. stavak 1. točku (a), članak 32. i članak 34. stavak 2. točku (c),

uzimajući u obzir inicijativu Kraljevine Belgije, Republike Bugarske, Savezne Republike Njemačke, Kraljevine Španjolske, Francuske Republike, Velikog Vojvodstva Luksemburga, Kraljevine Nizozemske, Republike Austrije, Republike Slovenije, Slovačke Republike, Talijanske Republike, Republike Finske, Portugalske Republike, Rumunjske i Kraljevine Švedske,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta ⁽¹⁾,

budući da:

- (1) Po stupanju na snagu Ugovora između Kraljevine Belgije, Savezne Republike Njemačke, Kraljevine Španjolske, Francuske Republike, Velikog Vojvodstva Luksemburga, Kraljevine Nizozemske i Republike Austrije o produbljanju prekogranične suradnje, posebno u suzbijanju terorizma, prekograničnog kriminala i nezakonite migracije (dalje u tekstu Ugovor iz Prüma), ova se inicijativa podnosi, u dogovoru s Europskom komisijom, u skladu sa odredbama Ugovora o osnivanju Europske unije, s ciljem uključivanja sadržaja odredaba Ugovora iz Prüma u pravni okvir Europske unije.
- (2) U zaključcima sastanka Europskog vijeća u Tampereu u listopadu 1999., potvrđena je potreba poboljšane razmjene informacija između nadležnih tijela država članica s ciljem otkrivanja i istraživanja kaznenih djela.

- (3) U Haškom programu za jačanje slobode, sigurnosti i pravde u Europskoj uniji od studenoga 2004., Europsko je vijeće iznijelo svoje uvjerenje da je u tu svrhu potreban inovativni pristup prekograničnoj razmjeni informacija o kaznenom progonu.
- (4) U skladu s tim, Europsko je vijeće izjavilo da bi se razmjena takvih informacija trebala uskladiti s uvjetima koji se primjenjuju na načelo dostupnosti. To znači da službenik tijela za izvršavanje zakona u određenoj državi članici Unije kojemu su potrebne informacije radi izvršavanja njegovih zadataka njih može dobiti iz druge države članice te da će ih tijela kaznenog progona države članice koja raspolažu tim informacijama staviti ih na raspolaganje za navedenu svrhu, uzimajući u obzir potrebe istrage koja je u tijeku u toj državi članici.
- (5) Europsko vijeće odredilo je 1. siječnja 2008. kao rok za postizanje ovog cilja iz Haškog programa.
- (6) Okvirna odluka Vijeća 2006/960/PUP od 18. prosinca 2006. o pojednostavljenju razmjene informacija i obavještajnih podataka između tijela zaduženih za izvršavanje zakona u državama članicama Europske unije ⁽²⁾, o određivanju pravila prema kojima tijela zadužena za izvršavanje zakona država članica mogu brzo i učinkovito razmjenjivati postojeće informacije i obavještajne podatke s ciljem provođenja kaznenih istraga i kriminalističkih radnji dobivanja obavještajnih podataka.
- (7) U Haškom programu za jačanje slobode, sigurnosti i pravde također se navodi da bi trebalo u cijelosti koristiti novu tehnologiju, i da bi trebao postojati uzajamni pristup nacionalnim bazama podataka istovremeno određujući da bi nove centralizirane europske baze podataka trebalo ustanoviti samo na temelju studija koje su pokazale njihovu dodatnu vrijednost.

⁽¹⁾ Mišljenje od 10. lipnja 2007. (još nije objavljeno u Službenom listu).

⁽²⁾ SL L 386, 29.12.2006., str. 89.

- (8) Za učinkovitu međunarodnu suradnju od temeljne je važnosti da ispravne informacije budu razmijenjene brzo i učinkovito. Cilj je uvođenje postupaka za promicanje brzih, učinkovitih i jeftinih sredstava razmjene podataka. Radi zajedničkog korištenja podataka, ti bi postupci trebali poštovati načelo odgovornosti te uključivati odgovarajuća jamstva u pogledu točnosti i sigurnosti podataka tijekom prijenosa i pohranjivanja kao i postupaka za evidentiranje razmjene podataka i ograničenja korištenja razmijenjenih informacija.
- (9) Ti su zahtjevi ispunjeni Ugovorom iz Prüma. S ciljem ispunjavanja temeljnih uvjeta Haškog programa za sve države članice u vremenskom okviru koji je njime utvrđen, sadržaj osnovnih dijelova Ugovora iz Prüma trebao bi se primjenjivati za sve države članice.
- (10) Ova Odluka stoga sadrži odredbe koje se temelje na osnovnim odredbama Ugovora iz Prüma i njima se želi poboljšati razmjena informacija, pri čemu države članice jedna drugoj jamče pravo pristupa njihovim automatiziranim bazama podataka o analizi DNK, automatiziranim daktiloskopskim identifikacijskim sustavima i podacima o registraciji vozila. U slučaju podataka iz nacionalne baze podataka o analizi DNK i automatiziranim daktiloskopskim identifikacijskim sustavima, sustav pronalaženja bi trebao omogućiti državi članici moliteljici, da u drugoj fazi zatraži od države članice koja upravlja bazom podataka, posebne osobne podatke putem postupaka za uzajamnu pomoć, uključujući one koji su doneseni u skladu s Okvirnom odlukom 2006/960/PUP.
- (11) Tako bi se značajno ubrzali postojeći postupci omogućujući državama članicama da saznaju posjeduje li neka druga država članica, i koja, informacije koje su im potrebne.
- (12) Prekogranično uspoređivanje podataka trebalo bi otvoriti novu dimenziju u suzbijanju kriminala. Informacije dobivene uspoređivanjem podataka trebale bi otvoriti nove istražne pristupe država članica te igraju značajnu ulogu u pomaganju tijelima zaduženim za izvršavanje zakona i pravosudnim tijelima.
- (13) Pravila se temelje na povezivanju nacionalnih baza podataka država članica.
- (14) Pod određenim uvjetima, državama članicama bi trebalo omogućiti dobivanje osobnih i neosobnih podataka s ciljem poboljšanja razmjene informacija radi sprečavanja kaznenih djela i održavanja javnog reda i sigurnosti u vezi sa važnim događajima s prekograničnim elementom.
- (15) Prilikom provedbe članka 12., države članice mogu odlučiti dati prioritet borbi protiv teških oblika kriminala, imajući na umu ograničene tehničke mogućnosti raspoložive za prijenos podataka.
- (16) Pored poboljšanja razmjene informacije unutar policije, postoji potreba za drugim oblicima tješnje suradnje unutar policije, posebno zajedničkim sigurnosnim operacijama (npr. zajedničke patrole).
- (17) Tješnja policijska i pravosudna suradnja u kaznenim stvarima mora biti usko povezana sa temeljnim pravima, posebno pravom na poštovanje privatnosti te zaštitom osobnih podataka, trebala bi se osigurati posebnim dogovorima o zaštiti podataka koji trebaju biti tako izrađeni da se poštuje posebna priroda različitih oblika razmjene podataka. Te odredbe o zaštiti podataka bi trebale posebno uzeti u obzir posebnu narav prekograničnog internetskog pristupa bazama podataka. Obzirom da internetskim pristupom nije moguće da država članica koja upravlja bazom izvrši prethodnu provjeru, sustav osiguranja *post hoc* nadzora trebao bi biti osiguran.
- (18) Sustav „hit/no hit” (pronalaženja/nepronalaženja) predviđa strukturu uspoređivanja anonimnih profila, gdje se dodatni osobni podaci razmjenjuju tek nakon pronalaženja; njihovo dostavljanje i prijem uređen je nacionalnim pravilima, uključujući pravilima o pravnoj pomoći. Takav ustroj jamči odgovarajući sustav zaštite podataka, što znači da dostavljanje osobnih podataka drugoj državi članici zahtjeva odgovarajuću razinu zaštite podataka na strani države članice koja ih prima.
- (19) Svjesni cjelovite razmjene informacija i podataka koji potječu iz tješnje policijske i pravosudne suradnje, cilj je ove Odluke osigurati odgovarajuću razinu zaštite podataka. Njome se poštuje razina zaštite određena za obradu osobnih podataka u Konvenciji Vijeća Europe od 28. siječnja 1981. za zaštitu osoba glede automatizirane obrade osobnih podataka, Dodatnom protokolu od 8. studenoga 2001. uz Konvenciju i načela Preporuke br. R (87) 15 Vijeća Europe o korištenju osobnih podataka u sektoru policije.

(20) Odredbe o zaštiti podataka sadržane u ovoj Odluci također uključuju načela zaštite podataka koja su potrebna zbog nedostatka Okvirne odluke o zaštiti podataka u trećem stupu. Ova bi se Okvirna odluka trebala primjenjivati na čitavom području policijske i pravosudne suradnje u kaznenim stvarima pod uvjetom da razina zaštite podataka nije niža od zaštite utvrđene Konvencijom Vijeća Europe za zaštitu osoba glede automatizirane obrade osobnih podataka od 28. siječnja 1981. i njezinim Dodatnim protokolom od 8. studenoga 2001. te uzima u obzir Preporuku br. R (87) 15 od 17. rujna 1987. Odbora ministara državama članicama o korištenju osobnih podataka u sektoru policije, također ako podaci nisu automatski obrađeni.

(21) Kako ciljeve ove Odluke, posebno poboljšanje razmjene informacija u Europskoj uniji, ne mogu dostatno ostvariti države članice same za sebe zbog prekogranične naravi borbe protiv kriminala i sigurnosnih pitanja, te su tako prisiljene oslanjati se jedna na drugu u tim pitanjima, te se stoga mogu bolje ostvariti na razini Europske unije, Vijeće može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti određenom u članku 5. Ugovora o osnivanju Europske zajednice, na kojeg se članak 2. Ugovora o Europskoj uniji poziva. U skladu s načelom proporcionalnosti iz članka 5. Ugovora o osnivanju EZ-a, ova Odluka ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva.

(22) Ova Odluka poštuje temeljna prava i načela koja su posebno navedena u Povelji o temeljnim pravima Europske unije,

ODLUČILO JE SLJEDEĆE:

POGLAVLJE 1.

OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Cilj i područje primjene

Ovom Odlukom države članice namjeravaju produbiti prekograničnu suradnju u pitanjima iz glave VI. Ugovora, posebno razmjenu informacija između tijela nadležnih za sprečavanje i istragu kaznenih djela. U tom cilju ova Odluka sadržava pravila u sljedećim područjima:

(a) odredbe o uvjetima i postupku za automatski prijenos profila DNA, daktiloskopskih podataka i određenih podataka iz nacionalnih registara vozila (poglavlje 2.);

(b) odredbe o uvjetima dostave podataka u vezi sa značajnijim događajima sa prekograničnim elementom (poglavlje 3.);

(c) odredbe o uvjetima dostave informacija s ciljem sprečavanja terorističkih kaznenih djela (poglavlje 4.);

(d) odredbe o uvjetima i postupku za produblivanje prekogranične policijske suradnje različitim mjerama (poglavlje 5.).

POGLAVLJE 2.

MREŽNI PRISTUP I DALJNI ZAHTJEVI

ODJELJAK 1.

Profili DNK

Članak 2.

Uspostava nacionalnih baza podataka o analizi DNK

1. Države članice uspostavljaju i održavaju nacionalne baze podataka analiza DNK zbog istraga kaznenih djela. Obrada podataka koji se čuvaju u tim bazama sukladno ovoj Odluci provodi se u skladu s ovom Odlukom, poštujući odredbe nacionalnog prava o obradi podataka.

2. U svrhu provedbe ove Odluke, države članice osiguravaju dostupnost indeksiranim podacima iz nacionalne baze podataka o analizi DNK, kako je navedeno u prvoj rečenici stavka 1. Ti zapisi o podacima uključuju samo one profile DNK koji su stvoreni iz nekodiranih dijelova DNK te referentni broj. Indeksirani podaci ne sadrže podatke koji omogućuju neposrednu identifikaciju osobe. Indeksirani podaci koje nije moguće povezati ni s jednom osobom („nepoznati profili DNK“) moraju se moći kao takvi prepoznati.

3. Svaka država članica u skladu s člankom 36. obavješćuje Glavno tajništvo Vijeća o nacionalnim bazama podataka o analizi DNK na koje se primjenjuju članci od 2. do 6. te o uvjetima za automatsko pretraživanje iz članka 3. stavka 1.

Članak 3.

Automatsko pretraživanje profila DNK

1. Radi istraga kaznenih djela, države članice dopuštaju nacionalnim kontaktnim točkama država članica, kako je navedeno u članku 6., pristup indeksiranim podacima u bazama podataka o analizi DNK, uz ovlaštenje provođenja automatske pretrage uspoređivanjem profila DNK. Pretraživanje se može provesti samo u pojedinačnim slučajevima i u skladu s nacionalnim pravom države članice moliteljice.

2. Ako bi automatsko pretraživanje pokazalo da se profil DNK koji je dostavljen poklapa sa profilom DNK koji je unijet u bazu države članice u kojoj se obavlja pretraživanje, nacionalna kontaktna točka te države članice automatski zaprima indeksirane podatke za koje je utvrđeno podudaranje. Ako to nije slučaj, također se automatski dostavlja obavijest.

Članak 4.**Automatsko uspoređivanje profila DNK**

1. Radi istrage kaznenih djela države članice, na temelju uzajamne suglasnosti, a putem svojih nacionalnih kontaktnih točaka, uspoređuju profile DNK svojih nepoznatih profila DNK sa svim profilima DNK u drugim nacionalnim bazama podataka o analizi DNK. Profili se dostavljaju i uspoređuju u elektroničkom obliku. Nepoznati profili DNK dostavljaju se na uspoređivanje samo ako je to u skladu s nacionalnim pravom države članice moliteljice.

2. Ako bi država članica nakon usporedbe iz stavka 1. utvrdila da se neki dostavljeni profili DNK podudaraju s onima iz njenih baza podataka o analizi DNK, ona o tome bez odgode dostavlja nacionalnoj kontaktnoj točki države članice indeksirane podatke s kojima je ustanovljeno podudaranje.

Članak 5.**Dostava daljnjih osobnih podataka i drugih informacija**

Ako bi postupci iz članaka 3. i 4. pokazali podudarnost između profila DNK, dostava daljnjih dostupnih osobnih podataka i drugih informacija u vezi s indeksiranim podacima uređuje se nacionalnim pravom te pravilima o pravnoj pomoći zamoljene države članice.

Članak 6.**Nacionalne kontaktne točke i provedbene mjere**

1. Za dostavu podataka iz članaka 3. i 4. svaka država članica određuje nacionalnu kontaktnu točku. Ovlaštenja nacionalnih kontaktnih točaka uređena su mjerodavnim nacionalnim pravom.

2. Pojedinih tehničkih dogovora o postupcima iz članaka 3. i 4. utvrđuju se u provedbenim mjerama iz članka 33.

Članak 7.**Prikupljanje staničnog materijala i dostava profila DNA**

Ako u okviru istrage ili tijekom kaznenog postupka nije dostupan profil DNK za konkretnu osobu na državnom području zamoljene države članice, ta država članica pruža pravnu pomoć prikupljanjem i analizom staničnog materijala te osobe, te dostavljanjem dobivenog profila DNK, ako:

(a) država članica moliteljica navede za koju svrhu joj je potreban;

(b) država članica moliteljica izda istražni nalog ili potvrdu nadležnog tijela sukladno pravu te države članice, dokazujući da će biti ispunjeni uvjeti za prikupljanje i analizu

staničnog materijala, ako se osoba nalazi na državnom području države članice moliteljice; te

(c) su sukladno pravu zamoljene države članice ispunjeni uvjeti za prikupljanje i analizu staničnog materijala te uvjeti za dostavljanje dobivenih profila DNK.

ODJELJAK 2.**Daktiloskopski podaci****Članak 8.****Daktiloskopski podaci**

U svrhu provedbe ove Odluke, države članice osiguravaju dostupnost indeksiranih podataka iz baza za nacionalne sustave za automatsku identifikaciju otisaka prstiju, ustanovljenih radi sprečavanja i istrage kaznenih djela. Indeksirani podaci sadrže samo daktiloskopske podatke i referentni broj. Indeksirani podaci ne sadrže podatke koji omogućuju neposrednu identifikaciju osobe. Indeksirani podaci koje nije moguće povezati ni s jednom osobom (nepoznati daktiloskopski podaci) moraju se moći kao takvi prepoznati.

Članak 9.**Automatsko pretraživanje daktiloskopskih podataka**

1. Radi sprečavanja i istraživanja kaznenih djela, države članice dopuštaju nacionalnim kontaktnim točkama država članica, iz članka 11., pristup indeksiranim podacima u sustavima za automatsku identifikaciju otisaka prstiju koji su u tu svrhu ustanovljeni, te uz ovlaštenje provođenja automatske pretrage uspoređivanjem daktiloskopskih podataka. Pretraživanje se može provesti samo u pojedinačnim slučajevima i u skladu s nacionalnim pravom države članice moliteljice.

2. Potvrđivanje podudaranja daktiloskopskih podataka s indeksiranim podacima države članice koja upravlja bazom provode nacionalne kontaktne točke države članice moliteljice na temelju automatski poslanih indeksiranih podataka koji su potrebni za nedvojbeno podudaranje.

Članak 10.**Dostava daljnjih osobnih podataka i drugih informacija**

Ako postupak iz članaka 9. pokazuje podudarnost između daktiloskopskih podataka, dostava daljnjih dostupnih osobnih podataka i drugih informacija u vezi s indeksiranim podacima uređuje se nacionalnim pravom, uključujući pravilima o pravnoj pomoći, zamoljene države članice.

Članak 11.**Nacionalne kontaktne točke i provedbene mjere**

1. Za dostavu podataka u skladu s člankom 9. svaka država članica određuje nacionalnu kontaktnu točku. Ovlašti nacionalnih kontaktnih točaka uređena su mjerodavnim nacionalnim pravom.

2. Pojedinih tehničkih dogovora o postupku iz članka 9. utvrđuju se u provedbenim mjerama iz članka 33.

ODJELJAK 3.**Podaci iz registra vozila****Članak 12.****Automatsko pretraživanje podataka o registriranim vozilima**

1. Radi sprečavanja i istrage kaznenih djela te progona u slučaju drugih djela u nadležnosti sudova ili službe državnog odvjetništva u državi članici moliteljici, kao i radi održavanja javne sigurnosti, države članice dopuštaju nacionalnim kontaktnim točkama drugih država članica, sukladno stavku 2., pristup nacionalnim podacima o registraciji vozila, uz ovlaštenje provođenja automatskog pretraživanja u pojedinačnim slučajevima:

(a) podataka o vlasnicima ili korisnicima vozila; te

(b) podataka o vozilima.

Pretraživanja se mogu provoditi samo uz uporabu cijelog broja podvozja i cijelog registarskog broja. Pretraživanje se može provoditi samo u skladu s nacionalnim pravom države članice moliteljice.

2. Radi dostave podataka iz stavka 1., svaka država članica određuje nacionalnu kontaktnu točku za zaprimanje zahtjeva. Ovlašti nacionalnih kontaktnih točaka uređene su važećim nacionalnim pravom. Pojedinih tehničkih dogovora o postupku utvrđuju se u provedbenim mjerama iz članka 33.

POGLAVLJE 3.**VAŽNI DOGAĐAJI****Članak 13.****Dostavljanje informacija koje ne sadrže osobne podatke**

Radi sprečavanja kaznenih djela, održavanja javnog reda i sigurnosti kod važnih događaja sa prekograničnim elementom, posebno kod sportskih događanja ili zasjedanja Europskog

vijeća, države članice, na zahtjev i na vlastitu inicijativu, a u skladu s nacionalnim pravom države članice koja dostavlja informacije, dostavljaju jedna drugoj sve informacije koje ne sadrže osobne podatke zatražene u tu svrhu.

Članak 14.**Dostavljanje osobnih podataka**

1. Radi sprečavanja kaznenih djela, održavanja javnog reda i sigurnosti kod važnih događaja sa prekograničnim elementom, posebno kod sportskih događanja ili zasjedanja Europskog vijeća, države članice, na zahtjev i na vlastitu inicijativu, dostavljaju jedna drugoj osobne podatke, ako pravomoćna presuda ili druge okolnosti daju razloga vjerovati da bi osobe na koje se podaci odnose mogle počinuti kazneno djelo na tom događaju ili predstavljati prijetnju javnom redu i sigurnosti, u mjeri u kojoj je dostava takvih podataka dopuštena prema nacionalnom pravu države članice koja dostavlja informacije.

2. Osobni podaci se mogu obrađivati samo u svrhu iz stavka 1. i samo za posebno utvrđene događaje za koje su dostavljeni. Dostavljeni se podaci brišu bez odgode, nakon što je postignuta svrha iz stavka 1. ili kada ta svrha više ne može biti postignuta. U svakom slučaju dostavljeni podaci se brišu najkasnije protekom jedne godine.

Članak 15.**Nacionalna kontaktna točka**

Za dostavu podataka iz članaka 13. i 14., svaka država članica određuje nacionalnu kontaktnu točku. Ovlašti nacionalnih kontaktnih točaka uređena su mjerodavnim nacionalnim pravom.

POGLAVLJE 4.**MJERE ZA SPREČAVANJE TERORISTIČKIH KAZNENIH DJELA****Članak 16.****Dostava informacija radi sprečavanja terorističkih kaznenih djela**

1. Radi sprečavanja terorističkih kaznenih djela države članice mogu, u skladu s nacionalnim pravom, u pojedinačnim slučajevima, bez zamolbe, dostaviti nacionalnim kontaktnim točkama država članica iz stavka 3. osobne podatke i informacije iz stavka 2. u mjeri u kojoj su potrebne zbog konkretnih okolnosti koje daju razloga vjerovati da bi osobe na koje se podaci odnose mogle počinuti kaznena djela iz članka 1. do 3. Okvirne odluke Vijeća 2002/475/PUP od 13. lipnja 2002. o suzbijanju terorizma ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ SL L 164, 22.6.2002., str. 3.

2. Podaci koji se dostavljaju sadržavaju prezime, ime(na), datum i mjesto rođenja te opis okolnosti na temelju kojih postoji vjerojatnost iz stavka 1.

3. Svaka država članica određuje nacionalnu kontaktnu točku za razmjenu informacija s nacionalnim kontaktnim točkama drugih država članica. Ovlaštenja nacionalnih kontaktnih točaka uređena su važećim nacionalnim pravom.

4. Država članica koja dostavlja informacije može, u skladu s nacionalnim pravom, odrediti uvjete za korištenje takvih podataka i informacija od strane države članice koja zaprima informacije. Državu članicu koja zaprima informacije takvi uvjeti obvezuju.

POGLAVLJE 5.

DRUGI OBLICI SURADNJE

Članak 17.

Zajedničke operacije

1. S ciljem produblivanja policijske suradnje, nadležna tijela koja su odredile države članice mogu u održavanju javnog reda i sigurnosti i sprečavanja kaznenih djela uvesti zajedničke patrole i druge zajedničke operacije u kojima sudjeluju imenovani službenici ili druge službene osobe (službenici) iz drugih država članica u operacijama na državnom području država članica.

2. Svaka država članica može, kao država članica domaćin, u skladu sa svojim nacionalnim pravom te uz suglasnost države članice koja upućuje službenike, dodijeliti izvršne ovlasti upućenim službenicima država članica koji sudjeluju u zajedničkim operacijama ili, u mjeri u kojoj omogućuje pravo države članice domaćina, dopustiti upućenim službenicima države članice da provode svoje izvršne ovlasti u skladu s pravom države članice iz koje se službenici upućuju. Takve se izvršne ovlasti mogu se provoditi samo pod vodstvom i obvezno u prisutnosti službenika iz države članice domaćina. Na upućene službenike države članice primjenjuje se nacionalno pravo države članice domaćina. Država članica domaćin preuzima odgovornost za njihove postupke.

3. Za upućene službenike države članice koji sudjeluju u zajedničkim operacijama važe upute dobivene od strane nadležnih tijela države članice domaćina.

4. Države članice dostavljaju izvještaje iz članka 36. u kojima se utvrđuju praktični oblici suradnje.

Članak 18.

Pomoć u vezi sa katastrofama i teškim nesrećama na masovnim okupljanjima

Nadležna tijela država članica pružaju uzajamnu pomoć u skladu s njihovim nacionalnim pravom, u vezi s masovnim okupljanjima i sličnim značajnim događajima, katastrofama i

teškim nesrećama, nastojeći spriječiti počinjenje kaznenih djela i održati javni red i sigurnost:

- (a) što ranijim međusobnim obavješćivanjem o takvim slučajevima sa prekograničnim učinkom i razmjenom potrebnih informacija;
- (b) poduzimanjem i koordiniranjem potrebnih policijskih mjera u slučajevima sa prekograničnim učinkom;
- (c) na zahtjev države članice na čijem je državnom području slučaj nastao, u mjeri u kojoj je moguće, rasporediti službenike, stručnjake, savjetnike i dostaviti opremu.

Članak 19.

Uporaba oružja, streljiva i opreme

1. Službenici iz države članice koja ih upućuje uključeni u zajedničku operaciju na državnom području druge države članice sukladno članku 17. ili 18. mogu ondje nositi svoje nacionalne uniforme. Mogu nositi ono oružje, streljivo i opremu za koje su ovlašteni prema nacionalnom pravu države članice koja ih upućuje. Država članica domaćin može zabraniti nošenje određenog oružja, streljiva ili opreme upućenim službenicima države članice.

2. Države članice dostavljaju izvještaje iz članka 36. u kojima navode popis oružja, streljiva i opreme koji mogu biti korišteni samo kod zakonite samoobrane ili obrane drugih. Službenik države članice domaćina koji stvarno vodi operaciju može, u pojedinačnim slučajevima, u skladu s nacionalnim pravom, izdati dozvolu za oružje, streljivo i opremu koji se trebaju koristiti u svrhu koja prelazi onu iz prve rečenice. Uporaba oružja, streljiva i opreme uređena je pravom države članice domaćina. Nadležna se tijela međusobno obavješćuju o dopuštenom oružju, streljivu i opremi i o uvjetima njihove uporabe.

3. Ako službenici jedne države članice koriste vozila u akciji koja se provodi temeljem ove Odluke na državnom području druge države članice, na njih se primjenjuju isti prometni propisi kao i na službenike države članice domaćina, uključujući pravo prvenstva i bilo koje posebne povlastice.

4. Države članice dostavljaju izvještaje iz članka 36. u kojima utvrđuju praktične aspekte uporabe oružja, streljiva i opreme.

Članak 20.

Zaštita i pomoć

Države članice dužne su osigurati drugim službenicima država članica koji prelaze granicu istu zaštitu i pomoć tijekom provođenja njihovih dužnosti kao i svojim vlastitim službenicima.

Članak 21.

Opća pravila o građanskoj odgovornosti

1. Ako službenici države članice postupaju u drugoj državi članici u skladu s člankom 17., njihova država članica odgovorna je za svaku štetu koju oni prouzroče tijekom operacija, u skladu s pravom države članice na čijem državnom području djeluju.

2. Država članica na čijem je državnom području nastala šteta iz stavka 1., nadoknađuje tu štetu pod uvjetima koji se primjenjuju na štetu koju su počinili njezini vlastiti službenici.

3. U slučaju iz stavka 1., država članica čiji su službenici prouzročili štetu nekoj osobi na državnom području druge države članice, nadoknađuju drugoj državi u cijelosti svaki iznos isplaćen žrtvama ili osobama koje su ovlaštene u njihovo ime.

4. Ako službenici države članice djeluju u drugoj državi članici sukladno članku 18., ta druga država članica je odgovorna u skladu sa svojim nacionalnim pravom za svaku štetu koju su oni prouzročili tijekom postupanja.

5. Ako je šteta iz stavka 4. posljedica grube nepažnje ili zlonamjernog ponašanja, država članica domaćin može zatražiti od države članice iz koje je službenik upućen iznos isplaćen žrtvama ili osobama koje su ovlaštene u njihovo ime, koji je ona naknadila.

6. Ne dovodeći u pitanje izvršavanje svojih prava prema trećima, i iznimno od stavka 3., svaka se država članica suzdržava, u slučaju iz stavka 1. od zahtijevanja naknade štete koju je pretrpjela od druge države članice.

Članak 22.

Kaznena odgovornost

Službenici koji postupaju na državnom području druge države članice prema ovoj Odluci imaju isti položaj kao i službenici države članice domaćina u pogledu kaznenih djela koja bi počinili oni ili koja bi se prema njima počinila, osim ako nije drukčije predviđeno u drugom sporazumu koji obvezuje predmetne države članice.

Članak 23.

Radni odnosi

Na službenike koji postupaju na državnom području druge države članice prema ovoj Odluci primjenjuju se odredbe

radnog prava koje se primjenjuju u njihovim vlastitim državama članicama, posebno u pogledu disciplinskih pravila.

POGLAVLJE 6.

OPĆE ODREDBE O ZAŠTITI PODATAKA

Članak 24.

Definicije i područje primjene

1. U smislu ove Odluke:

- (a) „obrađa osobnih podataka” znači svaka operacija ili skup operacija koje se obavljaju na osobnim podacima, automatskim sredstvima ili bez njih, kao što su prikupljanje, bilježenje, uređivanje, pohranjivanje, prilagođavanje ili prerada, razvrstavanje, pronalaženje, uvid, korištenje, otkrivanje dostavom, širenje ili stavljanje na raspolaganje na drugi način, prilagođavanje, kombiniranje, blokiranje, brisanje ili uništavanje podataka. Obrada u smislu ove Odluke također uključuje obavješćivanje o tome je li neki podatak pronađen;
- (b) „postupak automatskog pretraživanja” znači izravan pristup automatiziranim bazama podataka drugog tijela kod kojih je odgovor na postupak pretraživanja u potpunosti automatiziran;
- (c) „označivanje” znači davanje oznaka pohranjenim osobnim podacima bez ograničavanja njihove obrade u budućnosti;
- (d) „blokiranje” znači davanje oznaka pohranjenim osobnim podacima s ciljem ograničavanja njihove obrade u budućnosti.

2. Sljedeće se odredbe primjenjuju na podatke koji se dostavljaju ili su dostavljeni sukladno ovoj Odluci, osim ako nije drukčije predviđeno u prethodnim poglavljima.

Članak 25.

Razina zaštite podataka

1. U vezi s obradom osobnih podataka koji se dostavljaju ili su dostavljeni sukladno ovoj Odluci, svaka država članica jamči razinu zaštite osobnih podataka u svom nacionalnom pravu, u najmanjoj mjeri na razini koja se traži u Konvenciji Vijeća Europe od 28. siječnja 1981. za zaštitu osoba glede automatizirane obrade osobnih podataka

i njezinom Dodatnom protokolu od 8. studenoga 2001. te pri tome uzima u obzir Preporuku br. R (87) 15 od 17. rujna 1987. Odbora ministara Vijeća Europe državama članicama o korištenju osobnih podataka u sektoru policije, te također onda kada podaci nisu obrađeni automatski.

2. Dostava osobnih podataka iz ove Odluke ne smije se obavljati dok odredbe ovog poglavlja ne budu prenesene u nacionalno pravo državnih područja država članica koje su uključene u tu dostavu. O ispunjenju tih uvjeta Vijeće odlučuje jednoglasno.

3. Stavak 2. ne primjenjuje se na one države članice u kojima je dostavljanje osobnih podataka, kako je predviđeno ovom Odlukom, već započelo sukladno Ugovoru od 27. svibnja 2005. između Kraljevine Belgije, Savezne Republike Njemačke, Velikog Vojvodstva Luksemburga, Kraljevine Nizozemske i Republike Austrije o produbljivanju prekogranične suradnje, posebno u suzbijanju terorizma, prekograničnog kriminala i nezakonite migracije (Ugovor iz Prüma).

Članak 26.

Svrha

1. Obrada osobnih podataka od strane države članice koja ih zaprima, dopuštena je samo u svrhu zbog koje su podaci dostavljeni u skladu s ovom Odlukom. Obrada u druge svrhe dopuštena je samo uz prethodno odobrenje države članice koja upravlja bazom podataka i samo prema nacionalnom pravu države članice koja zaprima podatke. Takvo odobrenje može se dati ako se osigura da je obrada za te druge svrhe dozvoljena prema nacionalnom pravu države članice koja upravlja bazom podataka.

2. Obrada podataka dostavljenih prema člancima 3., 4. i 9. od strane države članice koja traži i uspoređuje podatke dopuštena je samo za:

- (a) utvrđivanje da li se uspoređeni profili DNK ili daktiloskopski podaci podudaraju;
- (b) pripremu i dostavljanje policijske ili sudske zamolbe za pravnu pomoć u skladu s nacionalnim pravom, ako se ti podaci podudaraju;
- (c) evidentiranje u smislu članka 30.

Država članica koja upravlja bazom podataka može obrađivati podatke koji su joj dostavljeni sukladno člancima 3., 4. i 9., samo ako je to potrebno za uspoređivanje, osiguravajući automatske odgovore kod pretraživanja ili evidentiranje u skladu s člankom 30. Dostavljeni se podaci odmah brišu nakon uspoređivanja podataka ili automatskog odgovora na pretraživanje, osim ako je daljnja obrada potrebna zbog navedenih u točkama (b) i (c) prvog podstavka.

3. Podatke dostavljene u skladu sa člankom 12. može koristiti država članica koja upravlja bazom podataka, samo ako je to potrebno u svrhu osiguravanja automatskog odgovora na postupak pretrage ili evidentiranje kako je navedeno u članku 30. Dostavljeni podaci brišu se odmah nakon automatskog odgovora na pretragu, osim ako daljnja obrada nije potrebna radi evidentiranja, sukladno članku 30. Država članica koja traži podatke može koristiti dobivene podatke samo za postupak zbog kojeg je pretraživanje provedeno.

Članak 27.

Nadležna tijela

Dostavljeni osobni podaci mogu se obrađivati samo od strane tijela i sudova koji su nadležni u pogledu zadatka jačanja ciljeva iz članka 26. Posebno, podaci se mogu dostavljati drugim tijelima samo uz prethodno odobrenje države članice koja ih dostavlja te u skladu sa pravom države članice koja ih zaprima.

Članak 28.

Točnost, aktualnost i rok pohrane podataka

1. Države članice osiguravaju točnost i aktualnost osobnih podataka. Ako se *ex officio* ili na temelju obavijesti osobe na koju se podaci odnose, pokaže da su ti podaci netočni ili nisu trebali biti dostavljeni, o tome će se bez odgode obavijestiti država članica ili države članice koja(-e) podatke zaprima(-ju). Predmetna država članica ili države članice moraju te podatke izbrisati ili ispraviti. Štoviše, dostavljeni osobni podaci se ispravljaju, ako se utvrdi da su netočni. Ako tijelo koje zaprima podatke posumnja da su dostavljeni podaci netočni, ili da trebaju biti izbrisani, odmah se obavješćuje tijelo koje ih je dostavilo.

2. Podaci čiju točnost potvrđuje osoba na koju se podaci odnose, a čija se točnost ili netočnost ne može utvrditi, označavaju se u skladu s nacionalnim pravom država članica, na zahtjev osobe na koju se podaci odnose. Ako postoji oznaka, ona može biti uklonjena sukladno nacionalnom pravu država članica i samo uz dopuštenje osobe na koju se podaci odnose ili na temelju odluke nadležnog suda ili neovisnog tijela za zaštitu podataka.

3. Dostavljeni osobni podaci koji nisu trebali biti dostavljeni ili zaprimljeni, brišu se. Podaci koji su dostavljeni i zaprimljeni na zakonit način brišu se:

- (a) ako nisu više potrebni za svrhu radi koje su dostavljeni; ako osobni podaci su dostavljeni bez postojanja zamolbe, tijelo koje zaprima podatke bez odgode provjerava da li su potrebni u svrhe zbog kojih su dostavljeni;
- (b) po isteku najdužeg roka za čuvanje podataka koji je utvrđen nacionalnim pravom države članice koja šalje podatke, ako je tijelo koje ih šalje obavijestilo tijelo koje ih zaprima o tom najdužem roku u vrijeme dostave podataka.

Ako postoji vjerojatnost da će brisanje ugroziti interese osobe na koju se podaci odnose, podaci se blokiraju umjesto da ih se briše sukladno nacionalnom pravu. Blokirani se podaci mogu dostavljati ili koristiti samo u svrhu zbog koje nisu bili izbrisani.

Članak 29.**Tehničke i organizacijske mjere za osiguravanje zaštite i sigurnosti podataka**

1. Tijela koja dostavljaju i zaprimaju podatke poduzimaju mjere za osiguranje da su osobni podaci učinkovito zaštićeni od slučajnih ili neovlaštenih uništavanja, slučajnoga gubitka, neovlaštenog pristupa, neovlaštenog ili slučajnog mijenjanja i neovlaštenog otkrivanja.

2. Tehničke karakteristike postupka automatskog pretraživanja uređene su u provedbenim mjerama kako je navedeno u članku 33. kojima se jamči da:

- (a) su poduzete najnovije tehničke mjere kako bi se osigurala zaštita i sigurnost podataka, posebno tajnost i cjelovitost podataka;
- (b) se koriste postupci kodiranja i izdavanja dozvola koje su potvrdila nadležna tijela, pri uporabi javno dostupnih mreža; te
- (c) se može provjeriti dostupnost pretraživanja u skladu s člankom 30. stavcima 2., 4. i 5.

Članak 30.**Bilježenje i evidentiranje: posebna pravila o automatskoj i neautomatskoj dostavi podataka**

1. Svaka država članica jamči da svako neautomatsko dostavljanje i svako neautomatsko zaprimanje osobnih podataka od strane tijela koje upravlja bazom podataka te od strane tijela koje pretražuje bude zabilježeno s ciljem provjeravanja dopustivosti dostave. Zabilježba sadrži sljedeće podatke:

- (a) razlog dostave;
- (b) dostavljene podatke;
- (c) datum dostave; i
- (d) naziv ili referentnu šifru tijela koje obavlja pretraživanje te tijela koje upravlja bazom podataka.

2. Za automatizirano pretraživanje podataka na temelju članka 3., 9. i 12. na automatsko uspoređivanje sukladno članku 4., primjenjuje se sljedeće:

- (a) samo posebno ovlašteni službenici nacionalnih kontaktnih točaka mogu provoditi pretraživanja i uspoređivanja. Popis službenika ovlaštenih za provođenje automatskih pretraživanja ili uspoređivanja daje se na zahtjev nadzornih tijela iz stavka 5. te drugim državama članicama;

(b) svaka država članica osigurava da svaka dostava i zaprimanje osobnih podataka od strane tijela koje upravlja bazom podataka i tijela koje traži podatke bude zabilježena, uključujući obavijesti o tome da li je zadaća izvršena ili nije. Zabilježba sadrži sljedeće podatke:

- i. dostavljene podatke;
- ii. datum i točno vrijeme dostave; i
- iii. naziv ili referentnu šifru tijela koje traži podatke i tijela koje upravlja bazom podataka.

Tijelo koje traži podatke također evidentira razlog pretraživanja ili dostave kao i identifikacijsku oznaku službenika koji provodi pretraživanje i službenika koji je naredio pretraživanje ili dostavu.

3. Tijelo koje evidentira odmah dostavlja evidentirane podatke na zahtjev tijela nadležnog za zaštitu podataka određene države članice najkasnije unutar četiri tjedna od zaprimanja zamolbe. Evidentirani se podaci mogu koristiti samo u sljedeće svrhe:

- (a) nadzora zaštite podataka;
- (b) osiguravanja sigurnosti podataka.

4. Evidentirani podaci zaštićuju se odgovarajućim mjerama od neodgovarajućeg korištenja i drugih oblika neprimjerenog korištenja, a čuvaju se dvije godine. Po isteku roka za čuvanje, evidentirani se podaci odmah brišu.

5. Odgovornost za pravni nadzor dostave ili zaprimanja osobnih podataka imaju nezavisna tijela za zaštitu podataka ili, prema potrebi, sudska tijela država članica. Svatko je ovlašten zatražiti od tih tijela provjeru zakonitosti obrade njihovih osobnih podataka u skladu s nacionalnim pravom. Neovisno o takvom zahtjevu, ta tijela i tijela nadležna za evidentiranje provode nasumične provjere zakonitosti dostavljanja, koje se temelje na datoteci.

Rezultati takvih provjera čuvaju se 18 mjeseci pri nezavisnim tijelima za zaštitu podataka. Protekom tog vremena, bez odgode se brišu. Svako tijelo za zaštitu podataka može biti zamoljeno od strane nezavisnog tijela za zaštitu podataka druge države članice da izvršava svoja ovlaštenja sukladno nacionalnom pravu. Nezavisna tijela za zaštitu podataka država članica obavljaju zadaće nadzora potrebne za međusobnu suradnju, posebno razmjenu važnih informacija.

Članak 31.

Prava osoba na koje se podaci odnose na informacije i na naknadu štete

1. Na zahtjev osobe na koju se odnose podaci prema nacionalnom pravu, dostavljaju joj se informacije u skladu s nacionalnim pravom nakon što dokaže svoj identitet bez neopravdanih troškova, u opće razumljivom obliku i bez nepotrebnog odgađanja, o podacima koji su u pogledu te osobe obrađeni, porijeklu podataka, primatelju ili skupini primatelja, svrsi obrade te, ako se to zahtijeva nacionalnim pravom, pravnoj osnovi obrade. Štoviše, osoba na koju se podaci odnose ima pravo na ispravak netočnih podataka te na brisanje nezakonito obrađenih podataka. Države članice osiguravaju da u slučaju kršenja njezinih prava u vezi sa zaštitom podataka, osoba na koju se podaci odnose može uložiti učinkovitu pritužbu nezavisnom sudu u smislu članka 6. stavka 1. Europske konvencije o ljudskim pravima ili nezavisnom nadzornom tijelu u smislu članka 28. Direktive 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka⁽¹⁾, te da ima mogućnost traženja naknade štete ili nekog drugog oblika zakonskog obeštećenja. Detaljna pravila za postupak za ostvarivanje tih prava i razloge za ograničenje prava pristupa uređena su mjerodavnim odredbama nacionalnog prava države članice u kojoj osoba na koju se odnose podaci ostvaruje svoja prava.

2. Ako je tijelo jedne države članice dostavilo osobne podatke u skladu s ovom Odlukom, tijelo koje zaprima podatke u drugoj državi članici ne smije se pozvati na netočnost podataka koji su mu dostavljeni kao razlog za oslobođenje od odgovornosti prema oštećenoj stranci sukladno nacionalnom pravu. Ako je dosuđena naknada štete tijelu koje je zaprimilo podatke zbog njegovog korištenja nepravilno prenesenih podataka, tijelo koje je dostavilo te podatke u potpunosti će naknaditi iznos plaćen na ime naknade štete tijelu koje je zaprimilo podatke.

Članak 32.

Informacije koje su zatražile države članice

Država članica koja je zaprimila informacije obavješćuje državu članicu koja ih je dostavila o zahtjevu za obradu dostavljenih podataka i dobivenim rezultatima.

POGLAVLJE 7.

PROVEDBENE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 33.

Provedbene mjere

Vijeće donosi mjere potrebne za provođenje ove Odluke na razini Unije kvalificiranom većinom te nakon savjetovanja s Europskim parlamentom.

⁽¹⁾ SL L 281, 23.11.1995., str. 31. Direktiva kako je izmijenjena Uredbom (EZ) br. 1882/2003 (SL L 284, 31.10.2003., str. 1.).

Članak 34.

Troškovi

Svaka država članica snosi operativne troškove koje imaju njena vlastita tijela u vezi s primjenom ove Odluke. U posebnim slučajevima, dotične države članice mogu se sporazumjeti drukčije.

Članak 35.

Odnosi sa drugim instrumentima

1. Za dotične države članice mjerodavne odredbe ove Odluke primjenjuju se umjesto odgovarajućih odredaba iz Ugovora iz Prüma. Sve druge odredbe Ugovora iz Prüma nadalje se primjenjuju između ugovornih stranaka Ugovora iz Prüma.

2. Ne dovodeći u pitanje obveze iz drugih akata koji su doneseni sukladno glavi VI. Ugovora:

(a) države članice mogu nastaviti primjenjivati bilateralne ili multilateralne sporazume ili dogovore o prekograničnoj suradnji koji su na snazi na dan donošenja ove Odluke u onoj mjeri u kojoj takvi sporazumi ili dogovori nisu suprotni ciljevima ove Odluke;

(b) države članice mogu zaključivati i provoditi bilateralne ili multilateralne sporazume ili dogovore o prekograničnoj suradnji nakon stupanja na snagu ove Odluke u mjeri u kojoj ti sporazumi ili dogovori osiguravaju da ciljevi ove Odluke budu prošireni ili povećani.

3. Sporazumi i dogovori iz stavaka 1. i 2. ne smiju utjecati na odnose s drugim državama članica koje nisu njihove stranke.

4. U roku od četiri tjedna nakon stupanja na snagu ove Odluke države članice izvješćuju Vijeće i Komisiju o postojećim sporazumima ili dogovorima u smislu stavka 2. točke (a) koje žele nastaviti primjenjivati.

5. Države članice također izvješćuju Vijeće i Komisiju o svim novim sporazumima ili dogovorima u smislu stavka 2. točke (b) u roku od tri mjeseca od njihovog potpisivanja, a u slučaju da su instrumenti potpisani prije donošenja ove Odluke, u roku od tri mjeseca nakon njihova stupanja na snagu.

6. Ništa iz ove Odluke ne utječe na bilateralne ili multilateralne sporazume ili dogovore između država članica i trećih država.

7. Ova Odluka ne dovodi u pitanje postojeće sporazume o pravnoj pomoći ili uzajamnom priznavanju sudskih odluka.

Članak 36.**Provedba i izvave**

1. Države članice poduzimaju potrebne mjere za usklađivanje s odredbama ove Odluke u roku od jedne godine od kada ova Odluka započinje proizvoditi pravne učinke, uz iznimku odredaba poglavlja 2. u pogledu kojih će se poduzeti potrebne mjere u roku od tri godine od kada ova Odluka i Odluka Vijeća o provedbi ove Odluke počnu proizvoditi učinke.

2. Države članice obavješćuju Glavno tajništvo Vijeća i Komisiju o tome da su ispunile obveze iz ove Odluke i dostavljaju izvave predviđene ovom Odlukom. Pri tome svaka država članica može navesti da će bez odgode primjenjivati ovu Odluku u svojim odnosima s onim državama članicama koje su dale istu obavijest.

3. Izjave dostavljene u skladu sa stavkom 2. mogu se mijenjati u svakom trenutku izjavom koja se podnosi Glavnom tajništvu Vijeća. Glavno tajništvo Vijeća prosljeđuje sve izvave koje je zaprimilo državama članicama i Komisiji.

4. Na temelju ove i drugih informacija koje su države članice stavile na raspolaganje na zahtjev, Komisija podnosi izvješće Vijeću do 28. srpnja 2012. o provedbi ove Odluke uz prilaganje prijedloga koje smatra potrebnim za daljnji razvoj.

Članak 37.**Primjena**

Ova Odluka stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Sastavljeno u Luxembourggu 23. lipnja 2008.

Za Vijeće
Predsjednik
I. JARC

32008D0859

14.11.2008.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 303/11

ODLUKA VIJEĆA**od 4. studenoga 2008.****o izmjeni dijela I. Priloga 3. Zajedničkim konzularnim uputama o državljanima trećih zemalja koji moraju imati zrakoplovno-tranzitnu vizu**

(2008/859/EZ)

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

ili Sjedinjene Američke Države. Zajedničke konzularne upute bi stoga trebalo na odgovarajući način izmijeniti.

uzimajući u obzir Uredbu Vijeća (EZ) br. 789/2001 od 24. travnja 2001. o zadržavanju provedbenih ovlasti Vijeća u pogledu određenih detaljnih odredbi i praktičnih postupaka za ispitivanje zahtjeva za izdavanje viza ⁽¹⁾,

- (3) U skladu s člancima 1. i 2. Protokola o stajalištu Danske, priloženog Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o osnivanju Europske zajednice, Danska ne sudjeluje u donošenju ove Odluke, ona ju ne obvezuje niti se na nju primjenjuje. Kako se ova Odluka temelji na schengenskoj pravnoj stečevini temeljem odredbi glave IV. dijela trećeg Ugovora o osnivanju Europske zajednice, Danska, u skladu s člankom 5. spomenutog Protokola, u roku od 6 mjeseci nakon što Vijeće donese ovu Odluku odlučuje hoće li ju prenijeti u svoje nacionalno pravo.

uzimajući u obzir inicijativu Francuske,

budući da:

- (4) Što se tiče Islanda i Norveške, ova Odluka predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine, u smislu Sporazuma kojeg su sklopili Vijeće Europske unije i Republika Island i Kraljevina Norveška o pridruživanju tih dvaju država provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine ⁽²⁾, koje spadaju u područje iz članka 1. točke A Odluke Vijeća 1999/437/EZ od 17. svibnja 1999. o određenim dogovorima za primjenu tog Sporazuma ⁽³⁾.

- (1) Dio I. Priloga 3. Zajedničkim konzularnim uputama sadrži zajednički popis trećih zemalja za čije državljanke sve države članice propisuju obvezu posjedovanja zrakoplovno-tranzitne vize.

- (5) Što se tiče Švicarske, ova Odluka predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine, u smislu Sporazuma sklopljenog između Europske unije, Europske Zajednice i Švicarske Konfederacije o pridruživanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine, koje spadaju u područje iz članka 1. točke A Odluke 1999/437/EZ u vezi s člankom 3. odluka Vijeća 2008/146/EZ ⁽⁴⁾ i 2008/149/PUP ⁽⁵⁾.

- (2) Francuska, kad je riječ o državljanima Gane i Nigerije, želi obvezu posjedovanja zrakoplovno-tranzitne vize ograničiti na osobe koje nemaju valjanu vizu koju su izdale države članice Europske unije ili koja važi za državu ugovornicu Sporazuma o Europskom gospodarskom prostoru od 2. svibnja 1992., Kanadu, Japan, Švicarsku

⁽¹⁾ SL L 116, 26.4.2001., str. 2.

⁽²⁾ SL L 176, 10.7.1999., str. 36.

⁽³⁾ SL L 176, 10.7.1999., str. 31.

⁽⁴⁾ SL L 53, 27.2.2008., str. 1.

⁽⁵⁾ SL L 53, 27.2.2008., str. 50.

- (6) Što se tiče Lihtenštajna, ova Odluka predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine, u smislu Protokola potpisanog između Europske unije, Europske zajednice, Švicarske Konfederacije i Kneževine Lihtenštajna o pristupanju Kneževine Lihtenštajna Sporazumu između Europske unije, Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o pridruživanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine⁽⁶⁾, koje spadaju u područje iz članka 1. točke A Odluke 1999/437/EZ u vezi s člankom 3. odluka Vijeća 2008/261/EZ⁽⁷⁾ i 2008/262/EZ⁽⁸⁾.
- (7) Ova Odluka predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine u kojima Ujedinjena Kraljevina ne sudjeluje, u skladu s Odlukom Vijeća 2000/365/EZ od 29. svibnja 2000. o zahtjevu Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske za sudjelovanje u pojedinim odredbama schengenske pravne stečevine⁽⁹⁾. Ujedinjena Kraljevina stoga ne sudjeluje u njezinu donošenju, ona ju ne obvezuje niti se na nju primjenjuje.
- (8) Ova Odluka predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine u kojima Irska ne sudjeluje, u skladu s Odlukom Vijeća 2002/192/EZ od 28. veljače 2002. o zahtjevu Irske za sudjelovanje u pojedinim odredbama schengenske pravne stečevine⁽¹⁰⁾. Irska stoga ne sudjeluje u njezinu donošenju, ona ju ne obvezuje niti se ne nju primjenjuje.
- (9) Što se tiče Cipra, ova Odluka predstavlja akt koji se temelji na schengenskoj pravnoj stečevini ili je s njom na koji drugi način povezan u smislu članka 3. stavka 2. Akta o pristupanju iz 2003.
- (10) Ova Odluka predstavlja akt koji se temelji na schengenskoj pravnoj stečevini ili je s njom na koji drugi način povezan u smislu članka 4. stavka 2. Akta o pristupanju iz 2003.,

DONIJELO JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Dio I. Priloga 3. Zajedničkim konzularnim uputama mijenja se kako slijedi:

1. U unosu koji se odnosi na Ganu, sadašnja bilješka zamjenjuje se sljedećim:

„Za zemlje Beneluksa, Francusku, Njemačku, Italiju i Španjolsku

Sljedeće osobe ne moraju imati zrakoplovno- tranzitnu vizu:

— Državljeni koji imaju valjanu vizu za državu članicu EU-a ili za državu ugovornicu Sporazuma o Europskom gospodarskom prostoru od 2. svibnja 1992., Kanadu, Japan, Švicarsku ili Sjedinjene Američke Države ili kad se vraćaju iz tih država nakon što su upotrijebili vizu.”

2. U unosu koji se odnosi na Nigeriju, sadašnja bilješka zamjenjuje se sljedećim:

„Za zemlje Beneluksa, Francusku, Njemačku, Italiju i Španjolsku

Sljedeće osobe ne moraju imati zrakoplovno-tranzitnu vizu:

— Državljeni koji imaju valjanu vizu za državu članicu EU-a ili za državu ugovornicu Sporazuma o Europskom gospodarskom prostoru od 2. svibnja 1992., Kanadu, Japan, Švicarsku ili Sjedinjene Američke Države ili kad se vraćaju iz tih država nakon što su upotrijebili vizu.”

Članak 2.

Ova se Odluka primjenjuje od 5. studenoga 2008.

Članak 3.

Ova je Odluka upućena državama članicama u skladu s Ugovorom o osnivanju Europske zajednice.

Sastavljeno u Bruxellesu 4. studenoga 2008.

Za Vijeće

Predsjednica

C. LAGARDE

⁽⁶⁾ SL L 83, 26.3.2008., str. 3.

⁽⁷⁾ Vidjeti bilješku 6.

⁽⁸⁾ SL L 83, 26.3.2008., str. 5.

⁽⁹⁾ SL L 131, 1.6.2000., str. 43.

⁽¹⁰⁾ SL L 64, 7.3.2002., str. 20.

32008D0903

5.12.2008.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 327/15

ODLUKA VIJEĆA**od 27. studenoga 2008.****o punoj primjeni odredaba schengenske pravne stečevine u Švicarskoj Konfederaciji**

(2008/903/EZ)

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

na Schengenski informacijski sustav, primjenjuju na Švicarsku Konfederaciju od 14. kolovoza 2008.

uzimajući u obzir Sporazum između Europske unije, Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o pridruživanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine (dalje u tekstu Sporazum) ⁽¹⁾ koji je potpisan 26. listopada 2004. ⁽²⁾, a stupio na snagu 1. ožujka 2008. ⁽³⁾, posebno njegov članak 15. stavak 1.,

- (3) Vijeće je provjerilo u skladu s važećim schengenskim postupcima za ocjenjivanje, kako su utvrđeni Odlukom Izvršnog odbora od 16. rujna 1998. o osnivanju Stalnog odbora za ocjenu i provedbu Schengena (SCH/Com-ex (98) 26 def.) ⁽⁵⁾, da su u Švicarskoj konfederaciji ispunjeni potrebni uvjeti za primjenu schengenske pravne stečevine u drugim područjima schengenske pravne stečevine – kopnene granice, policijska suradnja, Schengenski informacijski sustav i vize.

budući da:

- (4) Dana 27. studenoga 2008. Vijeće je utvrdilo da Švicarska Konfederacija ispunjava uvjete u svim navedenim područjima.

- (1) Članak 15. stavak 1. Sporazuma predviđa da se odredbe schengenske pravne stečevine primjenjuju na Švicarsku konfederaciju samo sukladno Odluci Vijeća koja se u tu svrhu primjenjuje nakon provjere da su ispunjeni svi potrebni uvjeti za primjenu te pravne stečevine.

- (5) U pogledu ocjene i provedbe schengenske pravne stečevine na zračnim granicama u kasnijoj bi fazi trebalo obaviti daljnje posjete radi ocjenjivanja.

- (2) Nakon što je Vijeće provjerilo da Švicarska Konfederacija ispunjava potrebne uvjete za primjenu schengenske pravne stečevine u dijelu koji se odnosi na zaštitu podataka, Odlukom 2008/421/EZ ⁽⁴⁾ je utvrdilo da se odredbe schengenske pravne stečevine koje se odnose

- (6) Zato je moguće odrediti datume za potpunu primjenu schengenske pravne stečevine tj. datume od kada bi trebalo ukinuti kontrole osoba na unutarnjim granicama Švicarske Konfederacije. Ako bi se daljnji posjeti radi ocjenjivanja na zračnim granicama pokazali bezuspješnima, bilo bi potrebno ponovno razmotriti datum određen za primjenu schengenske pravne stečevine koja uređuje ukidanje kontrole osoba na zračnim granicama.

⁽¹⁾ SL L 53, 27.2.2008., str. 52.

⁽²⁾ Odluke Vijeća 2004/849/EZ (SL L 368, 15.12.2004., str. 26.) i 2004/860/EZ (SL L 370, 17.12.2004., str. 78.).

⁽³⁾ Odluke Vijeća 2008/146/EZ (SL L 53, 27.2.2008., str. 1.) i 2008/149/PUP (SL L 53, 27.2.2008., str. 50.).

⁽⁴⁾ SL L 149, 7.6.2008., str. 74.

⁽⁵⁾ SL L 239, 22.9.2000., str. 138.

- (7) Ograničenja korištenja Schengenskog informacijskog sustava iz Odluke 2008/421/EZ trebala bi se ukinuti najranijeg od tih datuma.
- (8) U skladu s člankom 15. stavkom 4. Sporazuma te u skladu s člankom 14. stavkom 1. Sporazuma između Zajednice i Švicarske Konfederacije o kriterijima i mehanizmima za određivanje države odgovorne za razmatranje zahtjeva za azil podnesenog u državi članici ili u Švicarskoj⁽¹⁾ potonji sporazum trebao bi se provoditi od 12. prosinca 2008.
- (9) Sporazum između Švicarske Konfederacije i Kraljevine Danske o uspostavi prava i obveza između Danske i Švicarske Konfederacije u pogledu odredaba schengenske pravne koje spadaju u glavu IV. Ugovora o osnivanju Europske zajednice, određuje da stupa na snagu u pogledu provedbe, primjene i razvoja schengenske pravne stečevine na isti dan kad na snagu stupa Sporazum.
- (10) U skladu s člankom 15. stavkom 1. podstavkom 2. Sporazuma, te nastavno na djelomičnu primjenu schengenske pravne stečevine od strane Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske na temelju Odluke Vijeća 2004/926/EZ od 22. prosinca 2004. o provedbi dijelova schengenske pravne stečevine u Ujedinjenoj Kraljevini Velike Britanije i Sjeverne Irske⁽²⁾, a posebno njegov članak 1. podstavak 1., samo se dio odredaba schengenske pravne stečevine koja se primjenjuje na Švicarsku Konfederaciju u njenim odnosima s državama članicama koje schengenska pravna stečevina u potpunosti primjenjuje u odnosima Švicarske Konfederacije s Ujedinjenom Kraljevnom Velike Britanije i Sjeverne Irske.
- (11) U skladu s člankom 15. stavkom 1. podstavkom 3. Sporazuma te nastavno na djelomičnu primjenu schengenske pravne stečevine od strane Cipra s jedne strane i Bugarske i Rumunjske s druge, kako je predviđeno člankom 3. točkom 2. Akta o pristupanju iz 2003. odnosno člankom 4. stavkom 2. Akta o pristupanju iz 2005. samo se dio odredaba schengenske pravne stečevine koja se primjenjuje u državama članicama također treba primjenjivati na Švicarsku Konfederaciju u njezinim odnosima s ovim državama članicama.

- (12) Sporazum između Švicarske Konfederacije, Republike Islanda i Kraljevine Norveške o provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine i o kriterijima i mehanizmima za određivanje države odgovorne za razmatranje zahtjeva za azil podnesenog u Švicarskoj, Islandu ili Norveškoj određuje da stupa na snagu u pogledu provedbe, primjene i razvoja schengenske pravne stečevine na isti dan kao i sam Sporazum,

ODLUČILO JE SLJEDEĆE:

Članak 1.

1. Sve odredbe iz priloga A i B Sporazumu i svaki akt koji predstavlja daljnji razvoj jedne ili više tih odredaba, primjenjuju se na Švicarsku Konfederaciju u njenim odnosima s Kraljevnom Belgijom, Češkom Republikom, Kraljevnom Danskom, Saveznom Republikom Njemačkom, Republikom Estonijom, Helenskom Republikom, Kraljevnom Španjolskom, Francuskom Republikom, Talijanskom Republikom, Republikom Latvijom, Republikom Litvom, Velikim Vojvodstvom Luksemburgom, Mađarskom, Republikom Maltom, Kraljevnom Nizozemskom, Republikom Austrijom, Republikom Poljskom, Portugalskom Republikom, Republikom Slovenijom, Slovačkom Republikom, Republikom Finskom i Kraljevnom Švedskom od 12. prosinca 2008.

U mjeri u kojoj te odredbe propisuju ukidanje kontrola osoba na unutarnjim granicama, primjenjuju se od 29. ožujka 2009. na zračnim granicama. Vijeće može taj datum pomaknuti običnom većinom glasova članova Vijeća koji predstavljaju vlade država članica, na koje se primjenjuju odredbe schengenske pravne stečevine o ukidanju kontrola osoba na unutarnjim granicama. U tom slučaju Vijeće određuje novi datum jednoglasnom odlukom tih članova.

Sva ograničenja korištenja Schengenskog informacijskog sustava od strane predmetnih država članica ukidaju se od 8. prosinca 2008.

2. Odredbe schengenske pravne stečevine Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske primjenjuje na temelju članka 1. Odluke 2004/926/EZ i svakog akta koji predstavlja daljnji razvoj jedne ili više tih odredaba, primjenjuju se na Švicarsku Konfederaciju u njenim odnosima s Ujedinjenom Kraljevnom Velike Britanije i Sjeverne Irske od 12. prosinca 2008.

⁽¹⁾ SL L 53, 27.2.2008., str. 5.

⁽²⁾ SL L 395, 31.12.2004., str. 70.

3. Odredbe schengenske pravne stečevine koja se primjenjuje na Cipar s jedne strane, te Bugarsku i Rumunjsku s druge na temelju članka 3. stavka 1. Akta o pristupanju iz 2003. odnosno članka 4. stavka 1. Akta o pristupanju iz 2005. te svakog akta koji predstavlja daljnji razvoj jedne ili više tih odredaba, primjenjuje na Švicarsku Konfederaciju u njenim odnosima s Ciprom, Bugarskom i Rumunjskom od 12. prosinca 2008.

Članak 2.

Odstupajući od Priloga II. Uredbi Vijeća (EZ) br. 539/2001 od 15. ožujka 2001. o popisu trećih zemalja čiji državljani moraju imati vizu pri prelasku vanjskih granica i zemalja čiji su državljani izuzeti od tog zahtjeva ⁽¹⁾, Švicarskoj se dopušta zadržati izuzeća u pogledu viza za Antigvu i Barbudu, Bahame, Barbados

i Sveti Kristofor i Nevis od 12. prosinca 2008. do stupanja na snagu sporazuma o ukidanju viza između Europske zajednice i svake od ovih zemalja.

Članak 3.

Ova Odluka stupa na snagu na dan objave u *Službenom listu Europske unije*.

Sastavljeno u Bruxellesu 27. studenoga 2008.

Za Vijeće

Predsjednica

M. ALLIOT-MARIE

⁽¹⁾ SL L 81, 21.3.2001., str 1.

32008F0909

5.12.2008.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 327/27

OKVIRNA ODLUKA VIJEĆA 2008/909/PUP**od 27. studenoga 2008.****o primjeni načela uzajamnog priznavanja presuda u kaznenim predmetima kojima se izriču kazne zatvora ili mjere koje uključuju oduzimanje slobode s ciljem njihova izvršenja u Europskoj uniji**

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o Europskoj uniji, a posebno njegov članak 31. stavak 1. točku (a) i članak 34. stavak 2. točku (b),

uzimajući u obzir inicijativu Republike Austrije, Republike Finske i Kraljevine Švedske,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta,

budući da:

- (3) Haaški program za jačanje područja slobode, sigurnosti i pravde u Europskoj uniji ⁽²⁾ zahtijeva od država članica da dopune program mjera, posebno u području izvršavanja pravomoćnih kazni zatvora.
- (4) Sve države članice potvrdile su Konvenciju Vijeća Europe o transferu osuđenih osoba od 21. ožujka 1983. Sukladno toj Konvenciji, osuđene osobe mogu biti transferirane na održavanje ostatka kazne isključivo u državu njihovog državljanstva te samo uz njihovu suglasnost i suglasnost država na koje se to odnosi. Dodatni protokol te Konvencije od 18. prosinca 1997. koji dopušta transfer bez suglasnosti osobe, podložno određenim uvjetima, nisu potpisale sve države članice. Nijedan od tih instrumenata ne nalaže obvezu preuzimanja odgovornosti za osuđene osobe s ciljem izvršavanja presude ili sudskog naloga.
- (5) Postupovna prava u kaznenim postupcima su od temeljnog značaja za osiguranje uzajamnog povjerenja među državama članicama u pravosudnoj suradnji. Odnosi među državama članicama, koje obilježava posebno uzajamno povjerenje u pravne sustave drugih država članica, omogućuju državi članici koja izvršava nalog priznavanje odluka tijela države članice izdavateljice naloga. Stoga treba osmisliti daljnji razvoj suradnje predviđene instrumentima Vijeća Europe u vezi s izvršenjem presuda izrečenih u kaznenom postupku, posebno kada je građanima Unije izrečena presuda u kaznenom postupku te su osuđeni na kaznu zatvora ili je prema njima primijenjena mjera oduzimanja slobode u drugoj državi članici. Ne dovodeći u pitanje potrebu da se osuđenoj osobi osigura primjerena zaštita tijekom postupka, više nije nužno potrebno u svim predmetima zahtijevati suglasnost te osobe za prosljeđivanje presude drugoj državi članici s ciljem priznavanja i izvršenja izrečene kazne.
- (1) Europsko vijeće na sastanku u Tampereu održanom 15. i 16. listopada 1999. poduprlo je načelo uzajamnog priznavanja koje treba postati na temelju pravosudne suradnje u građanskim i kaznenim predmetima unutar Unije.
- (2) Vijeće je 29. studenoga 2000., sukladno zaključcima iz Tamperea, donijelo program mjera za provedbu načela uzajamnog priznavanja odluka u kaznenim predmetima ⁽¹⁾ kojima poziva na procjenu potrebe uvođenja modernih mehanizama za uzajamno priznavanje pravomoćnih presuda, uključujući oduzimanje slobode (mjera 14), te na proširenu primjenu načela transfera osuđenih osoba na osobe s prebivalištem u državi članici (mjera 16).

⁽¹⁾ SL C 12. 15.1.2001., str. 10.

⁽²⁾ SL C 53, 3.3.2005., str. 1.

- (6) Ova se Okvirna odluka treba provoditi i primjenjivati tako da omogućava poštovanje općih načela jednakosti, pravednosti i razumnosti.
- (7) Članak 4. stavak 1. točka (c) sadrži diskrecijsku odredbu koja omogućava prosljeđivanje presude i potvrde, na primjer, državi članici državljanstva osuđene osobe, osim u predmetima iz stavka 1. točaka (a) i (b) ili državi članici u kojoj osuđena osoba živi i zakonito neprekidno prebiva najmanje pet godina te će ondje zadržati pravo na stalno prebivalište.
- (8) U predmetima iz članka 4. stavka 1. točke (c) prosljeđivanje presuda i potvrda državi koja izvršava nalog provodi se podložno savjetovanjima između nadležnih tijela države koja izdaje, odnosno izvršava nalog i suglasnosti nadležnog tijela države koja izvršava nalog. Nadležna tijela trebaju uzeti u obzir elemente kao, na primjer, trajanje boravka ili druge veze s državom koja izvršava nalog. U slučajevima kada se osuđena osoba može premjestiti u državu članicu i u treću državu sukladno nacionalnom pravu ili međunarodnim instrumentima, nadležna tijela države koja izdaje odnosno izvršava nalog trebaju nakon savjetovanja ocijeniti da li bi izvršenje u državi koja izvršava nalog doprinijelo cilju društvene rehabilitacije u većoj mjeri od izvršenja u trećoj državi.
- (9) Izvršenje presude u državi koja izvršava nalog treba poboljšati mogućnost socijalne rehabilitacije osuđene osobe. Kako bi se nadležno tijelo države izdateljice naloga uvjerilo da će izvršenje kazne od strane države koja izvršava nalog olakšati socijalnu rehabilitaciju osuđene osobe, uzima u obzir elemente kao što su, na primjer, povezanost te osobe s državom koja izvršava nalog, činjenicu smatra li osuđena osoba državu koja izvršava nalog mjestom na kojem ima obiteljske, jezične, kulturne, društvene i druge veze.
- (10) Mišljenje osuđene osobe iz članka 6. stavka 3. može biti korisno uglavnom kod primjene članka 4. stavka 4. Izraz „posebno” treba obuhvatiti i predmete kada mišljenje osuđene osobe sadrži podatke koji bi mogli biti značajni obzirom na nepriznavanje i neizvršenje. Odredbe članka 4. stavka 4. i članka 6. stavka 3. ne predstavljaju osnovu za odbijanje radi socijalne rehabilitacije.
- (11) Poljskoj treba više vremena nego drugim državama članicama kako bi se suočila s praktičnim i materijalnim posljedicama transfera poljskih državljana osuđenih u drugim državama članicama, posebno u smislu povećane mobilnosti poljskih državljana unutar Unije. Stoga treba predvidjeti privremeno odstupanje ograničenog opsega na rok od najviše pet godina.
- (12) Ova se Okvirna odluka treba također, *mutatis mutandis*, primjenjivati na izvršenje kazni u slučajevima iz članka 4. stavka 6. i članka 5. stavka 3. Okvirne odluke Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. o Europskom uhiđenom nalogu i postupcima izručenja među državama članicama⁽¹⁾. To, *inter alia*, znači da, ne dovodeći u pitanje navedenu Okvirnu odluku, država koja izvršava nalog može provjeriti postojanje osnova za nepriznavanje i neizvršenje na temelju članka 9. ove Okvirne odluke, uključujući provjeru dvojne kažnjivosti ako je država koja izvršava nalog dala izjavu na temelju članka 7. stavka 4. ove Okvirne odluke, kao uvjet za priznavanje i izvršenje presude s ciljem razmatranja izručenja osobe ili izvršenja kazne u predmetima sukladno članku 4. stavku 6. Okvirne odluke 2002/584/PUP.
- (13) Ova Okvirna odluka poštuje temeljna prava i sukladna je načelima iz članka 6. Ugovora o Europskoj uniji te Povelje o temeljnim pravima Europske unije, posebno njezinog poglavlja VI. Niti jedan se dio ove Okvirne odluke ne smije tumačiti kao zabrana odbijanja izvršenja odluke ako postoje objektivni razlozi koji upućuju na činjenicu da je presuda izrečena s ciljem kažnjavanja osobe na temelju njezina spola, rase, vjere, nacionalnog podrijetla, državljanstva, jezika, političkih uvjerenja ili spolne orijentacije, ili da je osoba u podređenom položaju na temelju bilo koje od ovih osnova.
- (14) Ova Okvirna odluka ne smije sprečavati nijednu državu u primjeni njezinih ustavnih pravila u vezi pravičnog suđenja, slobode udruživanja, slobode tiska i slobode izražavanja u drugim medijima.

⁽¹⁾ SL L 190, 18.7.2002., str. 1.

- (15) Ova se Okvirna odluka treba primjenjivati sukladno pravu građana Unije na slobodu kretanja i boravka na državnom području država članica na temelju članka 18. Ugovora o osnivanju Europske zajednice.
- (16) Ova se Okvirna odluka treba primjenjivati sukladno važećem zakonodavstvu Zajednice uključujući posebno Direktivu Vijeća 2003/86/EZ ⁽¹⁾, Direktivu Vijeća 2003/109/EZ ⁽²⁾ i Direktivu 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽³⁾.
- (17) Kada se u ovoj Okvirnoj odluci poziva na državu u kojoj osuđena osoba „živi”, podrazumijeva se mjesto za koje je osoba vezana na temelju uobičajenog prebivališta i na temelju elemenata kao što su obitelj, socijalne ili profesionalne veze.
- (18) Kod primjene članka 5. stavka 1. treba omogućiti slanje presude ili njezine ovjerene preslike te potvrde nadležnom tijelu u državi koja izvršava nalog na bilo koji način kojim se ostavlja pisani zapis, npr. elektroničkom poštom i faksom, pod uvjetima koji državi izvršiteljici naloga omogućuju provjeru vjerodostojnosti.
- (19) U predmetima iz članka 9. stavka 1. točke (k), država izvršiteljica naloga treba razmotriti mogućnost promjene kazne sukladno ovoj Okvirnoj odluci prije nego što odbije priznavanje ili izvršenje kazne koja se odnosi na mjeru koja nije kazna zatvora.
- (20) Osnova odbijanja iz članka 9. stavka 1. točke (k) može se primijeniti i u predmetima kada osoba nije proglašena krivom za kazneno djelo iako je nadležno tijelo primijenilo mjeru uključujući oduzimanje slobode koja nije kazna zatvora kao posljedicu kaznenog djela.
- (21) Osnova za odbijanje u vezi s teritorijalnosti treba se primjenjivati samo u iznimnim slučajevima s ciljem najuže moguće suradnje sukladno odredbama ove Okvirne odluke uzimajući u obzir njezinu svrhu. Svaka odluka koja primjenjuje ovu osnovu za odbijanje treba se temeljiti na raščlambi svakog pojedinačnog slučaja te savjetovanjima nadležnih tijela države koja izdaje odnosno izvršava nalog.
- (22) Rok iz članka 12. stavka 2. države članice trebaju provoditi tako da se, u pravilu, postupak do pravomoćne

presude uključujući žalbeni postupak okonča u roku od 90 dana.

- (23) Članak 18. stavak 1. utvrđuje da se, osim iznimaka iz stavka 2., načelo specijalnosti primjenjuje samo kada je osoba transferirana u državu izvršiteljicu naloga. Ono se stoga ne primjenjuje ako osoba nije transferirana u državu izvršiteljicu naloga, npr. u slučaju bijega osobe u državu izvršiteljicu naloga,

DONIJELO JE OVU OKVIRNU ODLUKU:

POGLAVLJE I.

OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Definicije

Za potrebe ove Okvirne odluke:

- (a) „presuda” znači pravomoćna odluka ili nalog suda države izdavateljice naloga kojom se izriče kazna za fizičku osobu;
- (b) „kazna” znači svaka kazna zatvora ili druga mjera koja uključuje oduzimanje slobode koja je izrečena na određeno ili neodređeno razdoblje zbog počinjenja kaznenog djela utvrđenog u kaznenom postupku;
- (c) „država izdavateljica naloga” znači država članica u kojoj je presuda izrečena;
- (d) „država izvršiteljica naloga” znači država članica kojoj je presuda prosljeđena radi njezina priznavanja i izvršenja.

Članak 2.

Određivanje nadležnih tijela

1. Svaka država članica izvješćuje glavno tajništvo Vijeća koje je tijelo ili tijela, na temelju njenog nacionalnog prava nadležno u skladu sa ovom okvirnom odlukom, kada je ta država članica država koja izdaje ili izvršava nalog.

2. Glavno tajništvo Vijeća svim državama članicama i Komisiji omogućuje pristup zaprimljenim podacima.

⁽¹⁾ SL L 251, 3.10.2003., str. 12.

⁽²⁾ SL L 16, 23.1.2004., str. 44.

⁽³⁾ SL L 158, 30.4.2004., str. 77.

Članak 3.

Svrha i područje primjene

1. Svrha ove Okvirne odluke je utvrđivanje pravila na temelju kojih država članica, kako bi poboljšala društvenu rehabilitaciju osuđene osobe, priznaje presudu te izvršava kaznu.

2. Ova se Okvirna odluka primjenjuje kada je osuđena osoba u državi članici koja izdaje ili državi članici izvršiteljici naloga.

3. Ova se Okvirna odluka primjenjuje samo na priznavanje presuda i izvršenje kazni u smislu ove Okvirne odluke. Činjenica da je uz kaznu, izrečena i novčana kazna i/ili oduzimanje imovinske koristi, koja još nije plaćena, vraćena ili izvršena, ne sprečava prosljeđivanje presude. Priznavanje i izvršenje takvih novčanih kazni i naloga za oduzimanje imovinske koristi u drugoj državi članici temelje se na instrumentima koji se primjenjuju među državama članicama posebno Okvirnoj odluci Vijeća 2005/214/PUP od 24. veljače 2005. o primjeni načela uzajamnog priznavanja novčanih kazni ⁽¹⁾ i Okvirnoj odluci Vijeća 2006/783/PUP od 6. listopada 2006. o primjeni načela uzajamnog priznavanja naloga za oduzimanje imovinske koristi ⁽²⁾.

4. Ova Okvirna odluka ne mijenja obvezu poštivanja temeljnih prava i temeljnih pravnih načela iz članka 6. Ugovora o Europskoj uniji.

POGLAVLJE II.

PRIZNAVANJE PRESUDA I IZVRŠENJE KAZNI

Članak 4.

Kriteriji za prosljeđivanje presude i potvrde drugoj državi članici

1. Ako se osuđena osoba nalazi u državi članici koja izdaje ili državi članici izvršiteljici naloga, te ako je ta osoba dala suglasnost kada se ona zahtijeva na temelju članka 6., presuda zajedno s potvrdom čiji je standardni obrazac utvrđen u Prilogu I., mogu se proslijediti jednoj od sljedećih država članica:

(a) državi članici državljanstva osuđene osobe u kojoj on ili ona živi; ili

(b) državi članici državljanstva u koju će, iako ona nije država članica u kojoj osoba živi, osuđena osoba biti deportirana nakon što bude oslobođena izvršenja kazne, na temelju

naloga za protjerivanje ili deportaciju koji su sastavni dio presude, sudske ili upravne odluke ili bilo koje druge mjere koja je posljedica presude; ili

(c) bilo kojoj državi članici koja nije država članica iz točaka (a) ili (b) a čije nadležno tijelo daje suglasnost za prosljeđivanje presude i potvrde toj državi članici.

2. Prosljeđivanje presude i potvrde može se izvršiti kada je nadležno tijelo države izdateljice naloga, prema potrebi nakon savjetovanja među nadležnim tijelima države članice koja izdaje te države članice izvršiteljici naloga, uvjeren da će izvršenje kazne od strane države izvršiteljice naloga poboljšati socijalnu rehabilitaciju osuđene osobe.

3. Prije prosljeđivanja presude i potvrde nadležno tijelo države članice izdateljice naloga može se na bilo koji odgovarajući način savjetovati s nadležnim tijelom države članice izvršiteljice naloga. Savjetovanje je obvezno u predmetima iz stavka 1. točke (c). U tim predmetima nadležno tijelo države izvršiteljice naloga odmah obavješćuje državu članicu izdateljicu naloga o svojoj odluci u vezi sa suglasnosti za prosljeđivanje presude.

4. Tijekom takvog savjetovanja nadležno tijelo države izvršiteljice naloga može nadležnom tijelu koje izdaje nalog podastri obrazloženo mišljenje prema kojemu izvršenje kazne u državi koja izvršava nalog ne bi olakšalo socijalnu rehabilitaciju te uspješnu reintegraciju osuđene osobe u društvo.

Kada ovo savjetovanje nije provedeno, takvo se mišljenje može bez odgode podastrijeti nakon slanja presude i potvrde. Nadležno tijelo države članice izdateljice naloga razmatra takvo mišljenje te odlučuje hoće li povući potvrdu ili ne.

5. Država članica izvršiteljica naloga može, na svoju vlastitu inicijativu, zatražiti prosljeđivanje presude i potvrde od države članice izdateljice naloga. Osuđena osoba može također zatražiti da nadležno tijelo države izdateljice naloga ili države članice izvršiteljice naloga započne postupak prosljeđivanja presude i potvrde sukladno ovoj Okvirnoj odluci. Zahtjevi podneseni na temelju ovog stavka ne obvezuju državu članicu izdateljicu naloga da prosljedi presudu zajedno s potvrdom.

⁽¹⁾ SL L 76, 22.3.2005., str. 16.

⁽²⁾ SL L 328, 24.11.2006., str. 59.

6. U primjeni ove Okvirne odluke države članice usvajaju mjere, posebno uzimajući u obzir lakšu društvenu rehabilitaciju osuđene osobe, na temelju kojih njihova nadležna tijela moraju donijeti odluke o suglasnosti prosljeđivanja presude i potvrde u predmetima na temelju stavka 1. točke (c).

7. Svaka država članica može, bilo nakon usvajanja ove Okvirne odluke ili kasnije, obavijestiti glavno tajništvo Vijeća da u odnosima s drugim državama članicama koje su dale istu obavijest, njezina prethodna suglasnost na temelju stavka 1. točke (c) nije potrebna kod prosljeđivanja presude i potvrde:

(a) ako osuđena osoba živi te zakonito neprekidno boravi najmanje pet godina u državi izvršiteljici naloga te će u toj državi zadržati pravo na stalni boravak; i/ili

(b) osuđena je osoba državljanin države članice izvršiteljice naloga, osim u predmetima iz stavka 1. točke (a) i (b).

U predmetima iz točke (a) pravo na stalno boravište znači da osoba na koju se to odnosi:

— ima pravo na stalni boravak u određenoj državi članici sukladno nacionalnom pravu kojim se provodi zakonodavstvo Zajednice doneseno na temelju članka 18., 40., 44., i 52. Ugovora o osnivanju Europske zajednice, ili

— posjeduje važeće odobrenje boravka, za stalno ili za boravak na duže vrijeme, za određenu državu članicu te sukladno nacionalnom pravu kojim se provodi zakonodavstvo Zajednice doneseno na temelju članka 63. Ugovora o osnivanju Europske zajednice, u vezi s državama članicama u kojima se takvo zakonodavstvo Zajednice primjenjuje, ili sukladno nacionalnom pravu, u vezi s državama članicama u kojima se takvo pravo ne primjenjuje.

Članak 5.

Prosljeđivanje presude i potvrde

1. Nadležno tijelo države članice izdavateljice naloga prosljeđuje presudu ili njezinu ovjerenu presliku zajedno s potvrdom izravno nadležnom tijelu države izvršiteljice naloga na bilo koji način kojim se ostavlja pisani zapis pod uvjetima koji državi izvršiteljici naloga omogućuju provjeru vjerodostojnosti.

Izvornik presude ili njezina ovjerena preslika te izvornik potvrde šalju se državi članici izvršiteljici naloga ako ona to zahtijeva. Sve službene obavijesti izmjenjuju se izravno između navedenih nadležnih tijela.

2. Potvrda se potpisuje te nadležno tijelo države izdavateljice naloga potvrđuje točnost njezinog sadržaja.

3. Država članica izdavateljica naloga prosljeđuje presudu zajedno s potvrdom samo jednoj državi članici izvršiteljici naloga odjednom.

4. Ako nadležno tijelo države članice izvršiteljice naloga nije poznato državi članici izdavateljici naloga, potomje provodi sve potrebne upite, rabeći i kontaktne točke Europske sudske mreže utemeljene Zajedničkom akcijom Vijeća 98/428/PUP⁽¹⁾, kako bi dobilo podatke od države članice izvršiteljice naloga.

5. Kada tijelo države članice izvršiteljice naloga primi presudu zajedno s potvrdom za čije priznanje i potrebne mjere njezinog izvršavanja nije nadležno, ono, *ex officio*, prosljeđuje presudu zajedno s potvrdom nadležnom tijelu države članice izvršiteljice naloga te o tome obavješćuje nadležno tijelo države članice izdavateljice naloga.

Članak 6.

Mišljenje i obavješćivanje osuđene osobe

1. Ne dovodeći u pitanje stavak 2., presuda zajedno s potvrdom može se proslijediti državi članici izvršiteljici naloga s ciljem njezinog priznavanja te izvršavanja kazne samo uz suglasnost osuđene osobe sukladno pravu države članice izdavateljice naloga.

2. Suglasnost osuđene osobe ne zahtijeva se kada se presuda zajedno s potvrdom prosljeđuje:

(a) državi članici državljanstva u kojoj osuđena osoba živi;

(b) državi članici u koju će osuđena osoba biti deportirana nakon što bude oslobođena izvršenja kazne na temelju naloga za protjerivanje ili deportaciju koji su sastavni dio presude, sudske ili upravne odluke ili bilo koje druge mjere koja je posljedica presude;

⁽¹⁾ SL L 191, 7.7.1998., str. 4.

(c) državi članici u koju je osuđena osoba pobjegla ili se na drugi način vratila u vezi s kaznenim postupkom u tijeku prema toj osobi u državi članici izdavateljici naloga ili nakon izrečene presude u toj državi članici izdavateljici naloga.

3. U svim predmetima kada je osuđena osoba još uvijek u državi članici izdavateljici naloga, toj se osobi daje mogućnost da usmeno ili pismeno izrazi svoje mišljenje. Ako država članica izdavateljica naloga smatra da je to potrebno zbog dobi osuđene osobe ili njenog fizičkog ili duševnog stanja, ta se mogućnost daje njezinom pravnom zastupniku.

Mišljenje osuđene osobe uzima se u obzir kod donošenja odluke o prosljeđivanju presude zajedno s potvrdom. Ako je osoba iskoristila mogućnost iz ovog stavka, mišljenje osuđene osobe prosljeđuje se državi izvršiteljici naloga, posebno u vezi s članka 4. stavka 4. Ako je osuđena osoba svoje mišljenje izrazila usmeno, država članica izdavateljica naloga osigurava da se pisani zapis te izjave stavi na raspolaganje državi članici izvršiteljici naloga.

4. Nadležno tijelo države članice izdavateljice naloga obavješćuje osuđenu osobu uporabom standardnog obrasca za obavješćivanje utvrđenoga u Prilogu II., na jeziku koji ta osoba razumije, da je odlučilo prosljediti presudu zajedno s potvrdom. Ako se osuđena osoba nalazi u državi članici izvršiteljici naloga u vrijeme donošenja ove odluke, ovaj se obrazac šalje državi članici izvršiteljici naloga te ona o tome obavješćuje osuđenu osobu.

5. Stavak 2. točka (a) ne primjenjuje se na Poljsku kao državu članicu izdavateljicu naloga i državu članicu izvršiteljicu naloga prije isteka roka od pet godina od 5. prosinca 2011. Poljska može bilo kada obavijestiti glavno tajništvo Vijeća da se više neće pozivati na ovo odstupanje.

Članak 7.

Dvojni kažnjivost

1. Na temelju ove Okvirne odluke te bez provjere dvojne kažnjivosti djela priznaju se presude te izvršavaju izrečene kazne za sljedeća kaznena djela, ako se za njih u državi članici izdavateljici naloga izriče maksimalna kazna zatvora ili mjera oduzimanja slobode od najmanje tri godine sukladno pravu države članice izdavateljice naloga:

- spolno iskorištavanje djece i dječja pornografija,
- nezakonita trgovina opojnim drogama i psihotropnim tvarima,
- nezakonita trgovina oružjem, streljivima i eksplozivima,
- korupcija,
- prevara, uključujući prevaru na štetu financijskih interesa Europskih zajednica u smislu Konvencije od 26. srpnja 1995. o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica ⁽¹⁾,
- prikrivanje (pranje) imovinske koristi stečene kaznenim djelom,
- krivotvorenje novca, uključujući euro,
- kaznena djela povezana s uporabom računala,
- kaznena djela protiv okoliša uključujući nezakonitu trgovinu ugroženim životinjskim i biljnim vrstama,
- omogućavanje nezakonitog prelaska državne granice i boravka u državi,
- ubojstvo, teška tjelesna ozljeda,
- nezakonita trgovina ljudskim organima i tkivima,
- otmica, nezakonito oduzimanje slobode i držanje talaca,
- rasizam i ksenofobija,
- organizirana ili oružana pljačka,
- nezakonita trgovina kulturnim dobrima, uključujući starine i umjetnička djela,
- prevara,
- sudjelovanje u zločinačkoj organizaciji,
- terorizam,
- trgovina ljudima,

⁽¹⁾ SL C 316, 27.11.1995., str. 49.

- ucjena (reketarenje) i iznuda,
- krivotvorenje i prodaja krivotvorenih proizvoda,
- krivotvorenje i prodaja krivotvorenih službenih isprava,
- krivotvorenje sredstava plaćanja,
- nezakonita trgovina hormonalnim tvarima i drugim tvarima za pospješivanje rasta,
- nezakonita trgovina nuklearnim ili radioaktivnim materijalima,
- trgovina ukradenim vozilima,
- silovanje,
- palež,
- kaznena djela iz nadležnosti Međunarodnog kaznenog suda,
- otmica letjelice ili plovila,
- sabotaza.

2. Vijeće bilo kada može jednoglasno odlučiti o dodavanju drugih kategorija kaznenih djela popisu iz stavka 1. nakon savjetovanja s Europskim parlamentom pod uvjetima iz članka 39. stavka 1. Ugovora o Europskoj uniji. S obzirom na izvješće podneseno na temelju članka 29. stavka 5. ove Okvirne odluke, Vijeće razmatra treba li popis proširiti ili izmijeniti.

3. Za kaznena djela koja nisu obuhvaćena stavkom 1. država članica izvršiteljica naloga može priznati presudu i izvršenje kazne pod uvjetom da se one odnose na djela koja su kaznena djela na temelju prava države članice izvršiteljice naloga bez obzira na njihove sastavne elemente ili opis.

4. Svaka država članica može, nakon donošenja ove Okvirne odluke ili kasnije, izjaviti da neće primjenjivati stavak 1. o čemu

obavješćuje glavno tajništvo Vijeća. Sve se takve izjave mogu bilo kada povući. Izjave ili povlačenje izjava objavljuju se u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 8.

Priznavanje presude i izvršenje kazne

1. Nadležno tijelo države izvršiteljice naloga priznaje presudu koja je proslijeđena u skladu s člankom 4. i postupku iz članka 5. te odmah poduzima sve potrebne mjere za izvršenje kazne, ako se ne odluči pozvati na jednu od osnova za nepriznavanje i neizvršenje iz članka 9.

2. Kada kazna zbog svog trajanja nije u skladu sa zakonom države članice izvršiteljice naloga, nadležno tijelo države članice izvršiteljice naloga može donijeti odluku o promjeni kazne samo kada je ona duža od maksimalne kazne predviđene za slična kaznena djela na temelju njezinog nacionalnog prava. Promijenjena kazna ne smije biti manja od maksimalne kazne predviđene za slična kaznena djela na temelju prava države članice izvršiteljice naloga.

3. Kada kazna zbog svoje vrste nije u skladu s pravom države članice izvršiteljice naloga, nadležno tijelo države članice izvršiteljice naloga može donijeti odluku o promjeni kazne s obzirom na kaznu ili mjeru predviđenu na temelju nacionalnog prava za slična kaznena djela. Takva kazna ili mjera u najvećoj mogućoj mjeri odgovara kazni izrečenoj u državi članici izdavateljici naloga te se stoga kazna ne smije pretvoriti u novčanu kaznu.

4. Promijenjena kazna ne smije, s obzirom na vrstu ili trajanje, biti stroža od kazne izrečene u državi članici izdavateljici naloga.

Članak 9.

Osnove za nepriznavanje i neizvršavanje

1. Nadležno tijelo države članice izvršiteljice naloga može odbiti priznavanje presude i izvršavanje kazne u sljedećim slučajevima:

(a) potvrda iz članka 4. nepotpuna je i očigledno ne odgovara presudi te nije popunjena ili ispravljena u razumnom roku koji je odredilo nadležno tijelo države članice izvršiteljice naloga;

(b) nisu ispunjeni kriteriji iz članka 4. stavka 1.;

(c) izvršenje presude bilo bi suprotno načelu *ne bis in idem*;

- (d) u predmetu iz članka 7. stavka 3. i, kada je država članica izvršiteljica naloga dala izjavu na temelju članka 7. stavka 4., u predmetu iz članka 7. stavka 1., presuda se odnosi na djela koja se ne bi smatrala kaznenim djelima na temelju prava države članice izvršiteljice naloga. Međutim, u vezi s poreza i drugih pristojbi, carine i deviznog poslovanja, izvršenje presude ne može se odbiti na temelju činjenice da pravo države članice izvršiteljice naloga ne predviđa iste vrste poreza ili pristojbi ili nema istu vrstu pravila u vezi s propisa kojima se uređuju porezi, pristojbe i carina te devizno poslovanje kao zakon države članice izdavateljice naloga;
- (e) nastupila je zastara za izvršenje kazne sukladno pravu države članice izvršiteljice naloga;
- (f) postoji imunitet na temelju prava države članice izvršiteljice naloga, što onemogućava izvršenje kazne;
- (g) kazna je izrečena osobi koja, na temelju prava države članice izvršiteljice naloga, zbog svoje dobi ne bi mogla biti kazneno odgovorna za djela za koja joj je kazna izrečena;
- (h) u vrijeme kada nadležno tijelo države članice izvršiteljice naloga zaprimi presudu preostalo je manje od šest mjeseci odsluženja kazne;
- (i) presuda je izrečena *in absentia*, osim ako je u potvrdi navedeno da je osoba osobno pozvana ili obaviještena preko zastupnika nadležnog sukladno nacionalnom pravu države članice izdavateljice naloga o vremenu i mjestu kaznenoga postupka, zbog čega je presuda izrečena *in absentia*, ili ako je osoba nadležnom tijelu izjavila da je suglasna s odlukom.
- (j) država članica izvršiteljica naloga, prije donošenja odluke sukladno članku 12. stavku 1., šalje zamolbu sukladno članku 18. stavku 3., i država članica izdavateljica naloga nije suglasna sukladno članku 18. stavku 2. točki (g), da se prema osobi na koju se to odnosi pokrene kazneni postupak, da se za nju izrekne presuda ili da joj se na drugačiji način oduzme sloboda u državi članici izvršiteljici naloga za kazneno djelo počinjeno prije transfera osim onog zbog kojeg je ta osoba transferirana;
- (k) izrečena kazna uključuje mjeru psihijatrijskog ili zdravstvenog liječenja ili drugu mjeru koja uključuje oduzimanje slobode koju, ne dovodeći u pitanja članak 8. stavak 3., država članica izvršiteljica naloga ne može izvršiti sukladno svom pravnom ili zdravstvenom sustavu;
- (l) presuda se odnosi na kaznena djela za koja se na temelju prava države članice izvršiteljice naloga smatra da su u cijelosti ili većim ili glavnim dijelom počinjena unutar njezinog državnog područja, ili na mjestu koje se smatra njezinim državnim područjem.

2. Sve odluke na temelju stavka 1. točke (l) u vezi s kaznenih djela djelomično počinjenih unutar državnog područja države članice izvršiteljice naloga ili na mjestu koje se smatra njezinim državnim područjem donosi nadležno tijelo države članice izvršiteljice naloga u iznimnim okolnostima te na temelju svakog pojedinačnog predmeta, uzimajući u obzir posebne okolnosti predmeta, a posebno činjenicu da li se veći ili glavni dio djela na koje se to odnosi dogodio u državi članici izdavateljici naloga.

3. U predmetima iz stavka 1. točaka (a), (b), (c), (i), (k) i (l), prije donošenja odluke o nepriznavanju presude i neizvršenju kazne nadležno tijelo države članice izvršiteljice naloga savjetuje se na odgovarajući način s nadležnim tijelom države članice izdavateljice naloga te, prema potrebi, od njeza bez odgode traži dostavljanje svih potrebnih dodatnih podataka.

Članak 10.

Djelomično priznavanje i izvršenje

1. Ako nadležno tijelo države članice izvršiteljice naloga može razmotriti djelomično priznavanje presude i izvršenje kazne, ono se prije donošenja odluke o neizvršavanju presude i neizvršavanju kazne u cijelosti može savjetovati s nadležnim tijelima države članice izdavateljice naloga radi postizanja dogovora sukladno stavku 2.

2. Nadležna tijela države članice koja izdaje odnosno izvršava nalog mogu se dogovoriti, u svakom pojedinačnom slučaju, o djelomičnom priznavanju i izvršenju kazne sukladno uvjetima koje utvrde, pod uvjetom da takvo priznavanje i izvršavanje ne podrazumijeva strožu kaznu u vezi s njenim trajanjem. Ako se takav dogovor ne postigne, potvrda se povlači.

Članak 11.

Odgoda priznavanja presude

Priznavanje presude može se odgoditi u državi članici izvršiteljici naloga ako je potvrda iz članka 4. nepotpuna ili očigledno nije u skladu s presudom, na razuman rok koji određuje država članica izvršiteljica naloga radi dopunjavanja ili ispravljanja potvrde.

Članak 12.

Odluka o izvršenju kazne i rokovima

1. Nadležno tijelo države članice izvršiteljice naloga čim prije odlučuje hoće li priznati presudu i izvršiti kaznu te o tome kao i o svim odlukama o promjeni kazne sukladno članku 8. stavcima 2. i 3. obavješćuje državu članicu izdavateljicu naloga.

2. Ako ne postoje osnove za odgodu na temelju članka 11. ili članka 23. stavka 3., pravomoćna odluka o priznavanju presude i izvršenju kazne donosi se u roku od 90 dana od primitka presude i potvrde.

3. Kada u iznimnim slučajevima za nadležno tijelo države članice izvršiteljice naloga nije izvedivo poštivanje roka utvrđenoga u stavku 2., ono odmah, na bilo koji način, obavješćuje nadležno tijelo države članice izdavateljice naloga navodeći razloge za odgodu te procjenu vremena potrebnoga za donošenje pravomoćne odluke.

Članak 13.

Povlačenje potvrde

Tako dugo dok izvršenje kazne u državi članici izvršiteljici naloga nije započelo, država članica izdavateljica naloga može povući potvrdu iz te države navodeći razloge za taj postupak. Nakon povlačenja potvrde država članica izvršiteljica naloga više ne izvršava kaznu.

Članak 14.

Privremeno uhićenje

Kada se osuđena osoba nalazi u državi članici izvršiteljici naloga, ta država članica može, na zamolbu države članice izdavateljice naloga, prije zaprimanja presude i potvrde ili prije donošenja odluke o priznavanju presude i izvršenju kazne, uhititi osuđenu osobu ili poduzeti druge mjere kako bi osigurala da osuđena osoba ostane na njezinom državnom području do donošenja odluke o priznavanju presude i izvršenju kazne. Kazna se ne produžuje zbog vremena provedenoga u pritvoru na temelju ove odredbe.

Članak 15.

Transfer osuđenih osoba

1. Ako se osuđena osoba nalazi u državi članici izdavateljici naloga, ona se transferira u državu članicu izvršiteljicu naloga u vrijeme koje su dogovorila nadležna tijela države članice koja izdaje odnosno izvršava nalog, najkasnije 30 dana nakon što je država članica izvršiteljica naloga donijela pravomoćnu odluku o priznavanju presude i izvršenju kazne.

2. Ako je u roku utvrđenom u stavku 1. transfer osuđene osobe spriječen nepredviđenim okolnostima, nadležna tijela države članice koja izdaje odnosno izvršava nalog odmah stupaju u vezu. Transfer se obavlja čim nestanu navedene okolnosti. Nadležno tijelo države članice izdavateljice naloga odmah

obavješćuje nadležno tijelo države članice izvršiteljice naloga te dogovaraju novi datum transfera. U tom slučaju transfer se obavlja u roku od 10 dana od novog dogovorenog datuma.

Članak 16.

Transfer

1. Svaka država članica sukladno svom pravu odobrava transfer osuđene osobe koja se transferira u državu članicu izvršiteljicu naloga preko svojeg državnog područja, pod uvjetom da joj je država članica izdavateljica naloga prosljedila presliku potvrde iz članka 4. uz zahtjev za transfer. Zahtjev za transfer i potvrda mogu se poslati na bilo koji način kojim se ostavlja pisani zapis. Država članica koja izdaje zahtjev, na zahtjev države članice od koje se traži odobrenje transfera, osigurava prijevod potvrde na jedan od jezika navedenih u zahtjevu koji država članica od koje se traži odobrenje za transfer prihvaća.

2. Prilikom zaprimanja zamolbe za odobrenje transfera, država članica od koje se traži odobrenje transfera obavješćuje državu članicu izdavateljicu naloga da ne može jamčiti da prema osuđenoj osobi neće biti pokrenut kazneni progon, uz iznimku stavka 1., ili primijenjena mjera pritvora ili drugo ograničavanje slobode na njezinom državnom području za bilo koje kazneno djelo ili izrečenu kaznu koji su počinjeni odnosno izrečeni prije njezina odlaska s državnog područja države članice izdavateljice naloga. U tom slučaju država članica izdavateljica naloga može povući svoju zamolbu.

3. Država članica od koje se traži odobrenje transfera o svojoj odluci, koja prilikom donošenja ima prioritet te se donosi najkasnije u roku od tjedan dana od zaprimanja zamolbe, obavješćuje istim postupkom. Takva se odluka može odgoditi dok se državi članici od koje se traži odobrenje transfera ne pošalje prijevod, ako se on zahtijeva na temelju stavka 1.

4. Država članica od koje se traži odobrenje transfera može osuđenu osobu zadržati u pritvoru samo onoliko vremena koliko je potrebno za transfer kroz njezino državno područje.

5. Zamolba za transfer se ne zahtijeva kada se transfer vrši zračnim putem bez zaustavljanja sukladno rasporedu letenja. Međutim, ako dođe do neplaniranog slijetanja, država članica izdavateljica naloga dostavlja podatke iz stavka 2. u roku od 72 sata.

Članak 17.

Pravo koje uređuje izvršenje

1. Izvršenje kazne uređuje se pravom države članice izvršiteljice naloga. Samo tijela države članice izvršiteljice naloga, podložno stavcima 2. i 3., nadležna su odlučiti o postupcima izvršenja te odrediti sve s njima povezane mjere, uključujući osnove za prijevremeni ili uvjetni otpust.

2. Nadležno tijelo države članice izvršiteljice naloga od ukupnog trajanja oduzimanja slobode koje je preostalo za odsluženje oduzima ukupno razdoblje oduzimanja slobode koje je već odsluženo u vezi s kaznom za koju je izrečena presuda.

3. Nadležno tijelo države članice izvršiteljice naloga, na zahtjev, obavješćuje nadležno tijelo države članice izdavateljice naloga o odredbama koje se primjenjuju za mogućnost prijevremenog ili uvjetnog otpusta. Država članica izdavateljica naloga može se s primjenom tih odredaba složiti ili povući potvrdu.

4. Države članice mogu predvidjeti da svaka odluka o prijevremenom ili uvjetnom otpustu može uzeti u obzir te odredbe nacionalnog prava, koje je država članica izdavateljica naloga navela, na temelju kojih osoba u određeno vrijeme ima pravo na prijevremeni ili uvjetni otpust.

Članak 18.

Načelo specijalnosti

1. Prema osobi transferiranoj u državu članicu izvršiteljicu naloga sukladno ovoj Okvirnoj odluci ne smije se, podložno stavku 2., pokrenuti kazneni progon, izreći joj se kazna ili na drugi način oduzeti sloboda za kazneno djelo počinjeno prije njezinog transfera ako se ne radi o kaznenom djelu zbog kojeg je ta osoba transferirana.

2. Stavak 1. ne primjenjuje se u sljedećim slučajevima:

- (a) kada osoba koja je imala mogućnost napustiti državno područje države članice izvršiteljice naloga to nije učinila u roku od 45 dana od njezinog konačnog puštanja, ili se nakon napuštanja ponovno vratila na to državno područje;
- (b) kada za to kazneno djelo nije predviđena kazna zatvora ili mjera oduzimanja slobode;
- (c) kada kazneni postupak ne daje osnove za primjenu mjere ograničavanja osobne slobode;
- (d) kada bi osuđena osoba mogla biti kažnjena kaznom ili mjerom koja ne uključuje oduzimanje slobode, posebno novčanom kaznom ili mjerom *in lieu*, čak i ako bi kazna ili mjera *in lieu* mogla dovesti do ograničavanja njezine osobne slobode;
- (e) kada je osuđena osoba dala suglasnost za transfer;
- (f) kada se osuđena osoba, nakon svog transfera, izričito odrekla prava na načelo specijalnosti u vezi s određenim kaznenim djelima koja su počinjena prije njezinog transfera. Odricanje se provodi pred nadležnim pravosudnim tijelima države članice izvršiteljice naloga te se zapisuje sukladno

nacionalnom pravu države. Odricanje se sastavlja na način iz kojega je jasno vidljivo da je dano dragovoljno te da je osoba u potpunosti svjesna posljedica. U tu svrhu osoba ima pravo na pravni savjet;

(g) za slučajeve koji nisu navedeni u točkama (a) do (f), kada država članica izdavateljica naloga daje suglasnost na temelju stavka 3.

3. Zamolba za suglasnost podnosi se nadležnom tijelu države članice izdavateljice naloga uz podatke navedene u članku 8. stavku 1. Okvirne odluke 2002/584/PUP i prijevodom iz njezinog članka 8. stavka 2. Suglasnost se daje kada postoji obveza izručenja osobe na temelju te Okvirne odluke. Odluka se donosi najkasnije 30 dana po primitku zamolbe. Za situacije navedene u članku 5. te Okvirne odluke, država članica izvršiteljica naloga daje predviđena jamstva.

Članak 19.

Amnestija, pomilovanje, revizija presude

1. Amnestiju ili pomilovanje mogu odobriti i država članica izdavateljica naloga i država članica izvršiteljica naloga.

2. Samo država članica izdavateljica naloga može odlučiti o zamolbama za reviziju presude kojom se izriče kazna koja se treba izvršiti na temelju ove Okvirne odluke.

Članak 20.

Obavješćivanje koje vrši država članica izdavateljica naloga

1. Nadležno tijelo države članice izdavateljice naloga odmah obavješćuje nadležno tijelo države članice izvršiteljice naloga o svim odlukama ili mjerama radi kojih se kazna odmah ili nakon određenog vremena više ne izvršava.

2. Nadležno tijelo države članice izvršiteljice naloga prestaje s izvršavanje kazne čim ga nadležno tijelo države članice izdavateljice naloga obavijesti o odluci ili mjeri iz stavka 1.

Članak 21.

Obavješćivanje koje vrši država članica izvršiteljica naloga

Nadležno tijelo države članice izvršiteljice naloga bez odgode obavješćuje nadležno tijelo države članice izdavateljice naloga na bilo koji način kojim se ostavlja pisani zapis:

- (a) o prosljeđivanju presude i potvrde nadležnom tijelu odgovornom za njezino izvršavanje u skladu sa člankom 5. stavkom 5.;

- (b) o činjenici da je u praksi nemoguće izvršiti kaznu jer nakon slanja presude i potvrde državi članici izvršiteljici naloga, osuđena se osoba ne može pronaći na državnom području države članice izvršiteljice naloga, a u tom slučaju država članica koja izvršava nalog nije obvezna izvršiti kaznu;
- (c) o pravomoćnoj odluci priznavanja presude i izvršavanja kazne zajedno s datumom oduke;
- (d) o mogućoj odluci nepriznavanja kazne i neizvršenja kazne sukladno članku 9., zajedno s obrazloženjima te odluke;
- (e) o mogućoj odluci promjene kazne sukladno članku 8. stavku 2. ili 3., zajedno s obrazloženjima te odluke;
- (f) o mogućoj odluci o neizvršenju kazne zbog razloga iz članka 19. stavka 1. zajedno s obrazloženjima te odluke;
- (g) o početku i završetku razdoblja uvjetnoga otpusta, kada je to država članica izdavateljica naloga navela u potvrdi;
- (h) o bijegu osuđene osobe iz pritvora;
- (i) o izvršenju kazne čim ona istekne.

Članak 22.

Posljedice transfera osuđene osobe

1. Podložno stavku 2. država članica izdavateljica naloga prekida izvršenje kazne čim je započelo njezino izvršenje u državi članici izvršiteljici naloga.
2. Država članica izdavateljica naloga ponovno dobiva pravo na izvršenje kazne nakon što je država članica izvršiteljica naloga obavijesti o djelomičnom neizvršenju kazne sukladno članku 21. točki (h).

Članak 23.

Jezici

1. Potvrda se prevodi na službeni jezik ili jedan od službenih jezika države članice izvršiteljice naloga. Svaka država članica može, nakon donošenja ove Okvirne odluke ili kasnije, u izjavi

pohranjenoj u glavnom tajništvu Vijeća navesti da će prihvatiti prijevod na jedan ili više službenih jezika institucija Europske unije.

2. Podložno stavku 3. ne zahtijeva se prijevod presude.

3. Svaka država članica može, nakon donošenja ove Okvirne odluke ili kasnije, u izjavi pohranjenoj u glavnom tajništvu Vijeća navesti da ona, kao država članica izvršiteljica naloga, može bez odgode, nakon zaprimanja presude i potvrde, kada smatra da je sadržaj potvrde nedostatan za donošenje odluke o izvršenju kazne, zatražiti da se presudi ili njezinim glavnim dijelovima priloži prijevod na službeni jezik ili jedan od službenih jezika države članice izvršiteljice naloga ili jedan ili više službenih jezika institucija Europske unije. Taj se zahtjev šalje, nakon savjetovanja koje se prema potrebi provodi među nadležnim tijelima države članice koja izdaje odnosno izvršava nalog, kako bi se odredili glavni dijelovi presude koje treba prevesti.

Odluka o priznavanju presude i izvršenju kazne može se odgoditi dok država članica izdavateljica naloga ne pošalje prijevod državi članici izvršiteljici naloga, ili ako država članica izvršiteljica naloga odluči prevesti presudu o vlastitom trošku, dok se prijevod ne pribavi.

Članak 24.

Troškovi

Troškove nastale primjenom ove Okvirne odluke snosi država članica izvršiteljica naloga, osim troškova transfera osuđene osobe u državu članicu izvršiteljicu naloga te troškova koji su nastali isključivo na suverenom državnom području države članice izdavateljice naloga.

Članak 25.

Izvršenje kazne na temelju europskog uhidbenog naloga

Ne dovodeći u pitanje Okvirnu odluku 2002/584/PUP, odredbe ove Okvirne odluke primjenjuju se, *mutatis mutandis*, u opsegu u kojem su usklađene s odredbama iz ove Okvirne odluke, na izvršenje kazni u predmetima kada se država članica obveže na izvršenje kazne u predmetima sukladno članku 4. stavku 6. ove Okvirne odluke, ili kada je, sukladno članku 5. stavku 3. ove Okvirne odluke, postavila uvjet da se osoba mora vratiti u državu članicu na koju se to odnosi kako bi odslužila kaznu čime se izbjegava nekažnjavanje osobe na koju se to odnosi.

POGLAVLJE III.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 26.

Odnos s drugim sporazumima i dogovorima

1. Ne dovodeći u pitanje njihovu primjenu među državama članicama i trećim državama te njihovu prijelaznu primjenu sukladno članku 28., ova Okvirna odluka od 5. prosinca 2011. zamjenjuje odgovarajuće odredbe sljedećih konvencija koje se primjenjuju u odnosima među državama članicama:

- Europsku konvenciju o transferu osuđenih osoba od 21. ožujka 1983. i njezin Dodatni protokol od 18. prosinca 1997.;
- Europsku konvenciju o međunarodnoj valjanosti presuda izrečenih u kaznenim postupcima od 28. svibnja 1970.;
- Poglavlje 5. glave III. Konvencije od 19. lipnja 1990. o provedbi Schengenske konvencije od 14. lipnja 1985. o postupnom ukidanju provjera na zajedničkim granicama;
- Konvenciju među državama članicama Europskih zajednica o izvršenju presuda izrečenih u kaznenom postupku strane države od 13. studenoga 1991.

2. Države članice mogu i dalje primjenjivati dvostrane ili višestranne sporazume ili dogovore važeće nakon 27. studenoga 2008., ako oni omogućuju proširivanje ciljeva ove Okvirne odluke ili pomažu pojednostavljivanju i dodatnom olakšavanju postupaka za izvršenje kazni.

3. Države članice mogu sklopiti dvostrane ili višestranne sporazume ili dogovore nakon 5. prosinca 2008. ako oni omogućuju proširivanje odredaba ove Okvirne odluke ili pomažu pojednostavljivanju i dodatnom olakšavanju postupaka za izvršenje kazni.

4. Države članice do 5. ožujka 2009. obavješćuju Vijeće i Komisiju o postojećim sporazumima i dogovorima navedenim u stavku 2. koje žele i dalje primjenjivati. Države članice obavješćuju Vijeće i Komisiju i o svakom novom sporazumu i dogovoru iz stavka 3. u roku od tri mjeseca od njegova potpisivanja.

Članak 27.

Teritorijalna primjena

Ova se Okvirna odluka primjenjuje na Gibraltar.

Članak 28.

Prijelazna odredba

1. Zamolbe zaprimljene prije 5. prosinca 2011. i dalje se uređuju sukladno postojećim pravnim instrumentima o transferu osuđene osobe. Zamolbe zaprimljene nakon toga datuma uređuju se pravilima koja države članice donesu sukladno ovoj Okvirnoj odluci.

2. Međutim, svaka država članica može, nakon donošenja ove Okvirne odluke, dati izjavu u kojoj navodi da će, u predmetima u kojima je pravomoćna presuda izrečena prije datuma koji ona odredi, kao država članica koja izdaje odnosno izvršava nalog i dalje primjenjivati postojeće pravne instrumente o transferu osuđene osobe važeće prije 5. prosinca 2011. Ako država članica da takvu izjavu, ti se instrumenti primjenjuju u tim predmetima u vezi sa svim drugim državama članicama bez obzira da li su i one dale istu izjavu. Taj datum ne smije biti kasniji od 5. prosinca 2011. Navedena se izjava objavljuje u Službenom listu Europske unije. Takva se izjava može povući bilo kada.

Članak 29.

Provedba

1. Države članice će donijeti potrebne mjere kako bi se uskladile odredbama ove Okvirne odluke do 5. prosinca 2011.

2. Države članice će dostaviti glavnom tajništvu Vijeća te Komisiji tekst odredaba kojima se u njihovo nacionalno pravo prenose obveze iz ove Okvirne odluke. Na temelju izvješća koje je Komisija izradila koristeći se ovim informacijama, Vijeće će najkasnije do 5. prosinca 2012. ocijeniti opseg u kojem su se države članice uskladile s odredbama ove Okvirne odluke.

3. Glavno tajništvo Vijeća obavješćuje države članice i Komisiju o obavijestima ili izjavama na temelju članka 4. stavka 7. i članka 23. stavka 1. ili 3.

4. Ne dovodeći u pitanje članak 35. stavak 7. Ugovora o Europskoj uniji, država članica kod koje su se više puta pojavile poteškoće u vezi s primjenom članka 25. ove Okvirne odluke, koje nisu riješene nakon dvostranih savjetovanja, o svojim poteškoćama obavješćuju Vijeće i Komisiju. Na temelju tih i svih drugih podataka koji su joj dostupni, Komisija sastavlja izvješće kojem su priložene inicijative koje smatra odgovarajućima s ciljem rješavanja tih poteškoća.

5. Komisija će do 5. prosinca 2013. sastaviti izvješće na temelju zaprimljenih podataka kojemu prilaže sve inicijative koje smatra odgovarajućima. Na temelju izvješća Komisije i svih inicijativa Vijeće posebno revidira članak 25. kako bi razmotrilo mogućnost njegove zamjene specifičnijim odredbama.

Članak 30.

Stupanje na snagu

Ova Okvirna odluka stupa na snagu na dan objave u *Službenom listu Europske unije*.

Sastavljeno u Bruxellesu 27. studenoga 2008.

Za Vijeće

Predsjednica

M. ALLIOT-MARIE

PRILOG I.

POTVRDA

prema članku 4. Okvirne odluke Vijeća 2008/909/PUP od 27. studenoga 2008. o primjeni načela uzajamnog priznavanja presuda u kaznenim predmetima kojima se izriče kazna zatvora ili mjere koje uključuju oduzimanje slobode s ciljem njihova izvršavanja u Europskoj uniji ⁽¹⁾

(a) * Država članica izdavateljica naloga:

* Država članica izvršiteljica naloga:

(b) Sud koji je izrekao pravomoćnu presudu kojim se izriče kazna:

Službeni naziv:

Presuda je izrečena (napišite datum (dd-mm-gggg):

Presuda je postala pravomoćnom (dd-mm-gggg):

Referentni broj presude (ako je dostupan):

(c) Podaci o tijelu koje se može kontaktirati s obzirom na pitanja o potvrdi:

1. Vrsta tijela: Molimo označite odgovarajuće polje:

Središnje tijelo

Sud

Drugo tijelo

2. Pojediniosti za stupanje u vezu s tijelom iz točke (c) 1:

Službeni naziv:

.....

Adresa:

.....

Tel.: (pozivni broj države) (pozivni broj grada)

Faks: (pozivni broj države) (pozivni broj grada)

Elektronička adresa (ako je dostupna):

3. Jezici na kojima se može komunicirati s tijelom:

4. Pojediniosti za stupanje u vezu s osobom ili osobama koje se mogu kontaktirati kako bi se dobili dodatni podaci u svrhu izvršenja presude ili sporazuma o postupcima transfera (ime, titula/funkcija, broj telefona, faks, elektronička adresa), ako nisu jednaki podacima iz 2.:

.....

.....

⁽¹⁾ Ova se potvrda mora napisati ili prevesti na jedan od službenih jezika države članice koja izvršava nalog ili bilo koji drugi jezik koji ta država prihvaća.

(d) Podaci o osobi kojoj je kazna izrečena:

Prezime:

Ime (imena):

Djevojačko prezime, prema potrebi:

Lažno ime, prema potrebi:

Spol:

Državljanstvo:

Osobni identifikacijski broj ili broj socijalnog osiguranja (ako je dostupan):

Datum rođenja:

Mjesto rođenja:

Posljednje poznate adrese/prebivališta:

Jezik (jezici) koji osoba razumije (ako je poznato):

.....

Osuđena osoba nalazi se:

u državi članici izdavateljici naloga te se treba premjestiti u državu članicu izvršiteljicu naloga.

u državi članici izvršiteljici naloga te se izvršenje treba izvršiti u toj državi.

Dotadni podaci, ako su dostupni, te prema potrebi:

1. Fotografija i otisci prstiju osobe, i/ili podaci za stupanje u vezu s osobom koju treba kontaktirati kako bi se dobili ovi podaci:

.....

2. Vrsta i broj osobne iskaznice ili putovnice osuđene osobe:

.....

3. Vrsta i broj dozvole boravka osuđene osobe:

.....

4. Drugi relevantni podaci o obiteljskim, društvenim ili profesionalnim vezama koje osuđena osoba ima u državi članici izvršiteljici naloga:

.....

.....

(e) Zamolba države članice izdavateljice naloga za privremeno uhićenje (kada se osuđena osoba nalazi u državi članici izvršiteljici naloga):

Država članica izdavateljica naloga moli državu članicu izvršiteljicu naloga da uhiti osuđenu osobu ili da poduzme sve druge mjere kako bi osigurala da osuđena osoba ostane na njezinom državnom području do donošenja odluke o priznavanju i izvršenju kazne.

Država članica izdavateljica naloga već je poslala zamolbu državi članici izvršiteljici uhiđenog naloga osuđene osobe, ili poduzimanje svih drugih mjera kako bi osigurala da osuđena osoba ostane na njezinom državnom području do donošenja odluke o priznavanju i izvršenju kazne. Molimo, navedite ime tijela države članice izvršiteljice naloga koje je donijelo odluku u vezi sa zamolbom za uhićenje osobe (prema potrebi te ako je dostupno):

.....

.....

.....

(f) Povezanost s eventualnim prijašnjim europskim uhidbenim nalogom (EAW):

- Europski uhidbeni nalog izdan je u svrhu izvršenja kazne zatvora ili mjere ograničavanja slobode te se država članica izvršiteljica naloga obvezuje izvršiti kaznu ili mjeru ograničavanja slobode (članak 4. stavak 6.) Okvirne odluke o europskom uhidbenom nalogu).

Datum izdavanja europskog uhidbenog naloga, ako je dostupan, referentni broj:

.....

Naziv tijela koje je izdalo europski uhidbeni nalog:

Datum odluke o preuzimanju obveze izvršenja i, ako je dostupan, referentni broj:

.....

Naziv tijela koje je izdalo odluku o preuzimanju obveze izvršenja kazne:

.....

- Europski uhidbeni nalog izdan je u svrhu kaznenog progona osobe koja je državljanin ili ima boravište u državi članici izvršiteljici naloga te je država članica izvršiteljica naloga izručila osobu pod uvjetom da se ta osoba vrati u državu članicu izvršiteljicu naloga kako bi ondje odslužila kaznu zatvora ili mjeru oduzimanja slobode koja je prema njoj poduzeta u državi članici izdateljici naloga (članak 5. stavak 3. Okvirne odluke o europskom uhidbenom nalogu).

Datum odluke o izručenju osobe:

Naziv tijela koje je izdalo odluku o izručenju:

Broj odluke, ako je dostupan:

Datum izručenja osobe, ako je dostupan:

(g) Razlozi za prosljeđivanje presude i potvrde (ako ste popunili polje f), ne trebate popunjavati ovo polje):

Presuda i potvrda prosljeđuju se državi članici izvršiteljici naloga jer se tijelo koje izdaje nalog uvjerilo da će izvršenje kazne u državi članici izvršiteljici naloga u većoj mjeri doprinijeti društvenoj rehabilitaciji osuđene osobe i:

- (a) Država članica izvršiteljica naloga je država državljanstva osuđene osobe u kojoj ona živi.
- (b) Država članica izvršiteljica naloga je država članica državljanstva u koju će osuđena osoba biti deportirana nakon što bude puštena s izvršenja kazne, na temelju naloga za protjerivanje ili deportaciju koji su sastavni dio presude, sudske ili upravne odluke ili bilo koje druge mjere koja je posljedica presude. Ako nalog za protjerivanje ili deportaciju nije uključen u presudu, molimo navedite naziv tijela koje je izdalo nalog, datum izdavanja i, ako je dostupan, broj:
- (c) Država članica izvršiteljica naloga je država, osim onih navedenih u (a) ili (b), čije je nadležno tijelo suglasno s prosljeđivanjem presude i potvrde toj državi.
- (d) Država članica izvršiteljica naloga poslala je obavijest na temelju članka 4. stavka 7. Okvirne odluke, i:
- potvrđeno je da, prema saznanjima nadležnog tijela države članice izdateljice naloga, osuđena osoba živi te zakonito neprekidno prebiva najmanje pet godina te će zadržati pravo na stalno prebivalište u toj državi, ili
- potvrđeno je da je osuđena osoba državljanin države članice izvršiteljice naloga.

(h) Presuda kojom se izriče kazna:

1. Presuda obuhvaća ukupno kaznenih djela.

Sažetak činjenica i opis okolnosti pod kojima je kazneno djelo, odnosno kaznena djela, počinjena, uključujući vrijeme i mjesto; i vrsta umiješanosti osuđene osobe:

.....

.....

.....

.....

Vrsta i pravna klasifikacija kaznenog djela odnosno kaznenih djela te važeće zakonske odredbe na temelju kojih je presuda izrečena:

.....

.....

.....

2. Ako kazneno djelo ili kaznena djela iz točke (h) 1 predstavlja, odnosno predstavljaju, jedno ili više sljedećih kaznenih djela za koja se, kako je utvrđeno pravom države članice izdavateljicu naloga, u državi članici izdavateljicu naloga izriče maksimalna kazna zatvora ili mjera oduzimanja slobode od najmanje tri godine, molimo, označite relevantno polje ili relevantna polja:

- sudjelovanje u zločinačkoj organizaciji;
- terorizam;
- trgovina ljudima;
- spolno iskorištavanje djece i dječja pornografija;
- nezakonita trgovina opojnim drogama i psihotropnim tvarima;
- nezakonita trgovina oružjem, streljivima i eksplozivima;
- korupcija;
- prevara, uključujući prevaru na štetu financijskih interesa Europskih zajednica u smislu Konvencije od 26. srpnja 1995. o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica;
- prikrivanje (pranje) imovinske koristi stečene kaznenim djelom,
- krivotvorenje novca, uključujući euro;
- kaznena djela povezana s uporabom računala;
- kaznena djela protiv okoliša uključujući nezakonitu trgovinu ugroženim životinjskim i biljnim vrstama;
- omogućavanje nezakonitog prelaska državne granice i boravka u državi;
- ubojstvo, teška tjelesna ozljeda;
- nezakonita trgovina ljudskim organima i tkivima;
- otmica, nezakonito oduzimanje slobode i držanje talaca;
- rasizam i ksenofobija;
- organizirana ili oružana pljačka;
- nezakonita trgovina kulturnim dobrima, uključujući starine i umjetnička djela;
- prijevara;
- ucjena (reketarenje) i iznuda,
- krivotvorenje i prodaja krivotvorenih proizvoda;
- krivotvorenje i prodaja krivotvorenih službenih isprava;
- krivotvorenje sredstava plaćanja;
- nezakonita trgovina hormonalnim tvarima i drugim tvarima za pospešivanje rasta;
- nezakonita trgovina nuklearnim ili radioaktivnim materijalima;
- trgovina ukradenim vozilima;
- silovanje;
- palež;
- kaznena djela u nadležnosti Međunarodnog kaznenog suda;
- otmica letjelice ili plovila;
- sabotaza.

3. Ako kazneno djelo, odnosno kaznena djela, utvrđena u točki 1. nije, odnosno nisu obuhvaćena točkom 2. ili ako su presuda i potvrda prosljeđene državi članici koja je izjavila da će provjeriti dvojnju kažnjivost (članak 7. stavak 4. Okvirne odluke), molimo detaljno opišite kazneno djelo odnosno kaznenih djela na koja se to odnosi:

.....

.....

.....

(i) Status presude kojom se izriče kazna:

1. Navedite da li je presuda izrečena *in absentia*: Ne, nije. Da, jest; potvrđeno je da: osoba je bila obaviještena osobno, ili preko zastupnika nadležnog sukladno nacionalnom pravu države članice izdateljici naloga o vremenu i mjestu kaznenoga postupka, što je dovelo do izricanja presude *in absentia* ili osoba je nadležnom tijelu izjavila da ne osporava odluku.

2. Pojediniosti o trajanju kazne:

2.1. Ukupno trajanje kazne (u danima):

2.2. Ukupno trajanje oduzimanja slobode koje je već odsluženo u vezi s kaznom za koju je presuda izrečena (u danima):

..... od (...) (navedite datum kada/na temelju kojeg je izračun izvršen: dd-mm-ggg):

2.3. Broj dana koji se trebaju oduzeti od ukupnog trajanja oduzimanja slobode, osim zbog razloga navedenih u 2.2 (npr. amnestije, pomilovanja ili sl. s obzirom na kaznu):

..... od (navedite datum kada/na temelju kojeg je izračun izvršen: dd-mm-ggg):

2.4. Datum isteka kazne u državi članici izdateljici naloga:

 Nije primjenljivo jer je osoba trenutačno na slobodi Osoba je trenutačno u pritvoru i kazna bi, na temelju prava države članice izdateljice naloga, u potpunosti bila odslužena (navedite datum: dd-mm-ggg) (1):

3. Vrsta kazne:

 kazna zatvora mjera koja uključuje oduzimanje slobode (molimo, detaljnije opišite):

.....

(j) Podaci koji se odnose na prijevremeni ili uvjetni otpust:

1. Na temelju prava države članice izdateljice naloga osoba ima pravo na prijevremeni ili uvjetni otpust, nakon odsluženja:

 pola kazne dvije trećine kazne drugačijeg dijela kazne (molimo, navedite):

2. Nadležno tijelo države članice izdateljice naloga zahtijeva da ga se obavijesti o:

 Važećim odredbama prava države članice izvršiteljice naloga kojima se uređuje prijevremeni ili uvjetni otpust osuđene osobe; Početku i završetku trajanja prijevremenog ili uvjetnog otpusta.

(1) Molimo, ovdje napišite datum do kojeg bi kazna bila u potpunosti odslužena (ne uzimajući u obzir mogućnosti bilo kojeg oblika ranijeg i/ili uvjetnog otpusta) u slučaju da osoba ostaje u državi članici u kojoj se izdaje nalog.

(k) Mišljenje osuđene osobe:

1. Osuđena se osoba ne može saslušati jer je već u državi članici izvršiteljci naloga.

2. Osuđena se osoba nalazi u državi članici izdavateljci naloga i:

(a) zatražila je prosljeđivanje presude i potvrde

suglasna je s prosljeđivanjem presude i potvrde

nije izrazila suglasnost za prosljeđivanje presude i potvrde (napišite razloge koje je osuđena osoba navela):

.....

.....

(b) Priloženo je mišljenje osuđene osobe.

Mišljenje osuđene osobe prosljeđeno je državi članici izvršiteljci naloga (navedite datum: dd-mm-ggg):

.....

(l) Druge okolnosti relevantne za predmet (neobvezni podaci):

.....

.....

(m) Završni podaci:

Tekst presude ili presuda priložen je potvrdi ⁽¹⁾.

Potpis tijela koje izdaje potvrdu i/ili njegova zastupnika kojim se potvrđuje točnost sadržaja potvrde:

.....

Ime:

Položaj (titula/funkcija):

Datum:

Službeni žig (ako je dostupan):

⁽¹⁾ Nadležno tijelo države članice koja izdaje nalog mora priložiti sve presude koje se odnose na predmet a potrebne su za izvršenje pravomoćne kazne. Mogu se priložiti i svi dostupni prijevodi presude, odnosno presuda.

PRILOG II.

OBAVIJEST OSUĐENOJ OSOBI

Obavješćujemo Vas o odluci (nadležno tijelo države članice izdavateljice naloga) da se presuda (nadležno tijelo države članice izdavateljice naloga) od (datum presude) (broj, ako je dostupan) proslijedi (država članica izvršiteljica naloga) u svrhu njezina priznavanja i izvršenja kazne koja je njome izrečena sukladno nacionalnom pravu kojim se provodi Okvirna odluka Vijeća 2008/909/PUP od 27. studenoga 2008. o primjeni načela uzajamnog priznavanja presuda u kaznenim predmetima kojima se izriču kazne zatvora ili mjere koje uključuju oduzimanje slobode s ciljem njihova izvršenja u Europskoj Uniji.

Izvršenje kazne bit će uređeno pravom (država članica izvršiteljica naloga). Tijela te države bit će nadležna za odlučivanje o postupcima za izvršenje te određivanje svih mjera koje se na njih odnose uključujući i osnove za prijevremeni ili uvjetni otpust.

Nadležno tijelo (država članica izvršiteljica naloga) mora od ukupnog trajanja oduzimanja slobode koje je preostalo za odsluženje oduzeti ukupno razdoblje oduzimanja slobode koje je već odsluženo u vezi s kaznom za koju je izrečena presuda. Promjenu kazne može izvršiti nadležno tijelo (država članica izvršiteljica naloga) samo ako nije sukladna pravu te države u vezi s njezinim trajanjem i vrstom. Promijenjena kazna s obzirom na vrstu i trajanje ne smije biti stroža od kazne izrečene u (država članica izdavateljica naloga).

32009R0044

22.1.2009.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 17/1

UREDBA VIJEĆA (EZ) br. 44/2009**od 18. prosinca 2008.****o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1338/2001 o utvrđivanju mjera potrebnih za zaštitu eura od krivotvorenja**

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 123. stavak 4. treću rečenicu,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europske središnje banke ⁽¹⁾,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta ⁽²⁾,

budući da:

(1) Uredba Vijeća (EZ) br. 1338/2001 ⁽³⁾ zahtijeva od kreditnih institucija i svih ostalih povezanih institucija da iz optjecaja povuku sve euronovčanice i eurokovanice koje su primile, a za koje znaju ili imaju dovoljan razlog da vjeruju da su krivotvorene te da ih predaju nadležnim državnim tijelima.

(2) Važno je osigurati da euronovčanice i eurokovanice koje su u optjecaju budu vjerodostojne. U tu svrhu bi kreditne institucije, drugi pružatelji usluga platnog prometa i drugi

gospodarski čimbenici koji sudjeluju u obradi i distribuciji novčanica i kovanica trebali provjeriti vjerodostojnost euronovčanica i eurokovanica koje primaju, prije nego što ih puste ponovno u optjecaj, osim u slučaju kada su ih primili od drugih institucija ili osoba koje su same dužne provjeriti ili ako su dobiveni od tijela ovlaštenih za njihovo izdavanje. Drugi gospodarski subjekti, kao što su to trgovci i kasina također bi trebali podlijetati toj obvezi kada opskrbljuju bankomate (uređaje za isplatu gotovine), ali ta obveza ne bi trebala prelaziti njihove sekundarne aktivnosti. Kako bi udovoljili obvezi provjeravanja vjerodostojnosti, ti gospodarski subjekti ipak trebaju određeno vrijeme za prilagodbu svoga unutarnjeg funkcioniranja. U pogledu novčanica, postupci utvrđeni za države članice koje su uvele euro kao jedinstvenu valutu mogu uključivati i prikladnost provjerenih novčanica za stavljanje u optjecaj.

(3) Odgovarajuća prilagodba opreme preduvjet je za provjeravanje vjerodostojnosti euronovčanica i eurokovanica. Za prilagodbu opreme koja se koristi za provjeravanje vjerodostojnosti bitno je da na mjestima gdje se provodi provjeravanje bude na raspolaganju odgovarajuća količina krivotvorenih novčanica i kovanica. Stoga je važno dopustiti prijenos krivotvorenih novčanica i kovanica između nadležnih državnih tijela te institucija i tijela Europske unije.

(4) Odlukom Vijeća 2003/861/EZ ⁽⁴⁾ i Odlukom Komisije 2005/37/EZ ⁽⁵⁾ unutar Komisije je formalno osnovan Europski tehnički i znanstveni centar (ETZC). Stoga odredba kojom se navodi da ETZC podatke priopćava Komisiji više nije potrebna.

(5) Uredbu (EZ) br. 1338/2001 bi stoga trebalo na odgovarajući način izmijeniti,

⁽¹⁾ SL C 27, 31.1.2008., str. 1.

⁽²⁾ Mišljenje od 17. prosinca 2008. (još nije objavljeno u Službenom listu). Mišljenje je dano nakon neobvezujućeg savjetovanja.

⁽³⁾ SL L 181, 4.7.2001., str. 6.

⁽⁴⁾ Odluka Vijeća 2003/861/EZ od 8. prosinca 2003. o analizi i suradnji u vezi s krivotvorenjem eurokovanica (SL L 325, 12.12.2003., str. 44.).

⁽⁵⁾ Odluka Komisije 2005/37/EZ od 29. listopada 2004. o osnivanju Europskog tehničkog i znanstvenog centra (ETSC) i o utvrđivanju usklađivanja tehničkih mjera za zaštitu eurokovanica od krivotvorenja (SL L 19, 21.1.2005., str. 73.).

DONIJELO JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Izmjene

Uredba (EZ) br. 1338/2001 mijenja se kako slijedi:

1. Članak 2. mijenja se kako slijedi:

(a) točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) ‚kreditne institucije‘ znači kreditne institucije iz članka 4. stavka 1. točke (a) Direktive 2006/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o osnivanju i poslovanju kreditnih institucija (*);

(*) SL L 177, 30.6.2006., str. 1.”;

(b) dodaje se sljedeća točka:

„(g) ‚pružatelji usluga platnog prometa‘ znači pružatelji usluga platnog prometa iz članka 1. stavka 1. Direktive 2007/64/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. studenoga 2007. o uslugama platnog prometa na unutarnjem tržištu (*).

(*) SL L 319, 5.12.2007., str. 1.”;

2. Članak 4. mijenja se kako slijedi:

(a) naslov se zamjenjuje sljedećim:

„Obveza prijenosa krivotvorenih novčanica”;

(b) na kraju stavka 2. dodaju se sljedeće rečenice:

„U svrhu lakšeg provjeravanja vjerodostojnosti euronovčanica koje su u optjecaju, dopušta se slanje krivotvorenih novčanica između nadležnih državnih tijela te institucija i tijela Europske unije. Za vrijeme prijevoza krivotvorene novčanice su popraćene putnim nalogom kojeg su u tu svrhu izdala gore navedena tijela i institucije ustanove.”;

(c) na kraju stavka 3. dodaje se sljedeća rečenica:

„Međutim, nadležna državna tijela mogu poslati dio serije tih novčanica NKP-u i, prema potrebi, ESB-u, radi proučavanja ili testiranja.”

3. Članak 5. mijenja se kako slijedi:

(a) naslov se zamjenjuje sljedećim:

„Obveza slanja krivotvorenih kovanica”;

(b) na kraju stavka 2. dodaju se sljedeće rečenice:

„U svrhu lakšeg provjeravanja vjerodostojnosti eurokovanica koje su u optjecaju, dopušta se slanje krivotvorenih kovanica između nadležnih državnih tijela te institucija i tijela Europske unije. Za vrijeme prijevoza krivotvorene kovanice su popraćene putnim nalogom kojeg su u tu svrhu izdala gore navedena tijela i institucije.”;

(c) na kraju stavka 3. dodaje se sljedeća rečenica:

„Međutim, nadležna državna tijela mogu poslati dio serije tih kovanica NKP-u i, prema potrebi, ESB-u, radi proučavanja ili testiranja.”

(d) stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. ETZC analizira i razvrstava svaku novu vrstu krivotvorene kovanice eura. U tu svrhu ETZC ima pristup tehničkim i statističkim podacima o krivotvorenim kovanicama eura koji se čuvaju u ESB-u. ETZC odgovarajuće konačne rezultate dostavlja nadležnim nacionalnim tijelima i, u skladu sa svojim nadležnostima, Europskoj središnjoj banci. Europska središnja banka te rezultate dostavlja Europolu, u skladu sa sporazumom iz članka 3. stavka 3.”;

4. Članak 6. mijenja se kako slijedi:

(a) naslov se zamjenjuje sljedećim:

„Obveze kreditnih institucija koje sudjeluju u obradi novčanica i kovanica i njihovoj distribuciji javnosti”;

(b) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Kreditne institucije i drugi pružatelji usluga platnog prometa u okviru njihovih platnih aktivnosti, kao i sve druge institucije koje sudjeluju u obradi novčanica i kovanica i njihovoj distribuciji javnosti, uključujući:

— ustanove čija se djelatnost sastoji u razmjeni novčanica i kovanica različitih valuta, kao što su mjenjačnice,

- prijevoznici financijskih sredstava,
- drugi gospodarski subjekti kao što su trgovci i kasina kada prigodno sudjeluju u obradi novčanica i njihovoj distribuciji javnosti putem bankomata (uređaja za isplatu gotovine), u granicama ovih sekundarnih aktivnosti,

obvezni su osigurati provjeru vjerodostojnosti euronovčanica i eurokovanica koje su primili i koje namjeravaju staviti natrag u optjecaj te da krivotvorine budu otkrivene.

Ta provjera se obavlja u skladu s postupcima koje za euronovčanice odredi ESB (*).

Institucije i gospodarski subjekti iz prvoga podstavka obvezni su iz optjecaja povući sve novčanice i kovanice eura koje su primili, a za koje znaju ili imaju dovoljan razlog vjerovati da su krivotvorene. Novčanice i kovanice odmah predaju nadležnim državnim tijelima.

(*) Vidjeti okvir za otkrivanje krivotvorina i razvrstavanje novčanica s obzirom na kakvoću kojeg primjenjuju kreditne institucije i druge osobe koje rukuju gotovinom, dostupan na internetskim stranicama ESB-a na sljedećoj adresi: <http://www.ecb.europa.eu/pub/pdf/other/recyclingeurobanknotes2005fr.pdf>;

(c) umeće se sljedeći stavak:

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama u skladu s Ugovorom o osnivanju Europske zajednice.

Sastavljeno u Bruxellesu 18. prosinca 2008.

„1.a Odstupajući od drugog podstavka stavka 1. provjeravanje vjerodostojnosti euronovčanica i eurokovanica u državama članicama koje nisu uvele euro kao jedinstvenu valutu, obavlja:

- ili za to osposobljeno osoblje,
- ili stroj za obradu novčanica i kovanica koji se nalazi na popisu kojeg je objavila Europska središnja banka, za novčanice (**), ili Komisija, za kovanice (**).

(**) Popis koji je objavio ESB dostupan je na sljedećoj adresi: <http://www.ecb.int/euro/cashhand/devices/results/html/index.fr.html>

(**) Popis koji je objavila Komisija dostupan je na sljedećoj adresi: http://ec.europa.eu/anti_fraud/pages_euro/euro-coins/machines.pdf;

(d) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Ne dovodeći u pitanje rokove koje je odredio ESB za provedbu postupaka koje utvrđuje, države članice donose zakone i druge propise za primjenu prvog podstavka stavka 1. ovog članka najkasnije do 31. prosinca 2011. Države članice o tomu odmah obavješćuju Komisiju i ESB.”;

Članak 2.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Za Vijeće
Predsjednik
M. BARNIER

32009R0045

L 17/4

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

22.1.2009.

UREDBA VIJEĆA (EZ) br. 45/2009**od 18. prosinca 2008.****o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1339/2001 o proširenju učinaka Uredbe (EZ) br. 1338/2001 o propisivanju mjera potrebnih za zaštitu eura od krivotvorenja na one države članice koje nisu prihvatile euro kao svoju jedinstvenu valutu**

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanje Europske zajednice, a posebno njegov članak 308.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta,

uzimajući u obzir prijedlog Europske središnje banke,

budući da:

- (1) Uredbom (EZ) br. 1339/2001 ⁽¹⁾ proširena je primjena Uredbe (EZ) br. 1338/2001 ⁽²⁾ na države članice koje nisu države članice sudionice u smislu Uredbe (EZ) br. 974/98 od 3. svibnja 1998. o uvođenju eura ⁽³⁾.
- (2) Uredba (EZ) br. 1338/2001 izmijenjena je Uredbom (EZ) br. 44/2009 ⁽⁴⁾. Međutim, važno je zaštitu eura osigurati i u onim državama članicama koje euro nisu prihvatile kao svoju jedinstvenu valutu te bi u skladu s načelom proporcionalnosti trebalo poduzeti potrebne mjere.

- (3) Uredbu (EZ) br. 1339/2001 bi stoga trebalo na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELO JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Članak 1. Uredbe (EZ) br. 1339/2001 zamjenjuje se sljedećim:

*„Članak 1.*Primjena članaka od 1. do 11. Uredbe (EZ) br. 1338/2001, kako je izmijenjena Uredbom (EZ) br. 44/2009 ^(*), proširuje se na one države članice koje nisu prihvatile euro kao svoju jedinstvenu valutu.

^(*) Uredba Vijeća (EZ) br. 44/2009 od 18. prosinca 2008. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1338/2001 o propisivanju mjera potrebnih za zaštitu eura od krivotvorenja (SL L 17, 22.1.2009., str. 1.)”

*Članak 2.*Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 18. prosinca 2008.

Za Vijeće
Predsjednik
M. BARNIER

⁽¹⁾ SL L 181, 4.7.2001., str. 11.

⁽²⁾ SL L 181, 4.7.2001., str. 6.

⁽³⁾ SL L 139, 11.5.1998., str. 1.

⁽⁴⁾ SL L 74, 22.1.2009., str. 1.

32009L0050

18.6.2009.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 155/17

DIREKTIVA VIJEĆA 2009/50/EZ**od 25. svibnja 2009.****o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja radi visokokvalificiranog zapošljavanja**

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 63. prvi podstavak točke 3. (a) i 4.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta ⁽¹⁾,

nakon savjetovanja s Europskim gospodarskim i socijalnim odborom ⁽²⁾,

nakon savjetovanja s Odborom regija ⁽³⁾,

budući da:

- (1) S ciljem postupne uspostave područja slobode, sigurnosti i pravde, Ugovor sadrži mjere koje je potrebno donijeti u području azila, imigracija i zaštite prava državljana trećih zemalja.
- (2) Ugovorom se određuje da Vijeće donosi mjere o imigracijskoj politici koje se odnose na uvjete za ulazak i boravak, standarde povezane s postupcima država članica pri izdavanju viza za dugoročni boravak i boravišnih dozvola te mjere kojima se utvrđuju prava i uvjeti pod kojima državljanima trećih zemalja koji zakonito borave u državi članici mogu boraviti u drugoj državi članici.
- (3) Europsko je vijeće u ožujku 2000. u Lisabonu postavilo Zajednici cilj da do 2010. postane najkonkurentnije i najdinamičnije gospodarstvo na svijetu koje se temelji na znanju, sposobno za održivi gospodarski rast s

većim brojem boljih radnih mjesta i većom socijalnom kohezijom. Mjere kojima je cilj privući i zadržati visokokvalificirane radnike iz trećih zemalja a koje su dio pristupa utemeljenog na potrebama država članica, trebale bi se sagledati u širem kontekstu koji je utvrđen Lisabonskom strategijom i Komunikacijom Komisije od 11. prosinca 2007. o integriranim smjernicama za rast i radna mjesta.

- (4) U Haškom programu kojeg je 4. i 5. studenoga 2004. usvojilo Europsko vijeće potvrđeno je da će zakonita migracija imati važnu ulogu u izgradnji gospodarstva u Europi koje se temelji na znanju i u unapređenju gospodarskog razvoja te tako doprinosti provedbi Lisabonske strategije. Europsko je vijeće pozvalo Komisiju da predstavi nacrt politike zakonite migracije, uključujući postupke prihvata, koja je u stanju brzo odgovoriti na promjenjive potrebe za radom migranata na tržištu rada.
- (5) Europsko se vijeće dana 14. i 15. prosinca 2006. sporazumjelo o nizu koraka za 2007., među kojima je bio i razvoj dobro vođene migracijske politike koja u potpunosti poštuje nacionalne nadležnosti i koja pomaže državama članicama u zadovoljavanju postojećih i budućih potreba za radnom snagom.
- (6) Za postizanje ciljeva Lisabonske strategije također je važno promicati mobilnost visokokvalificiranih radnika koji su građani Unije unutar Unije, posebno onih koji su iz država članica koje su pristupile 2004. i 2007. U provođenju ove Direktive, države su članice obvezne poštovati načela prvenstva Zajednice kako je odlučeno ponajprije u mjerodavnim odredbama Akata o pristupanju iz 2003. i 2005.
- (7) Svrha je ove Direktive doprinijeti postizanju tih ciljeva i rješavanju potreba za radnom snagom promicanjem prihvata i mobilnosti – s ciljem visokokvalificiranog zapošljavanja – državljana trećih zemalja na rok dulji od tri mjeseca, a kako bi se Zajednica učinila privlačnijom tim radnicima iz cijelog svijeta te održala svoju konkurentnost i gospodarski rast. Za postizanje tih ciljeva potrebno je olakšati prihvata visokokvalificiranih radnika i njihovih obitelji uspostavom postupka brzog prihvata i priznavanjem tim radnicima u brojnim područjima istih socijalnih

⁽¹⁾ Mišljenje od 20. studenoga 2008. (još neobjavljeno u Službenom listu).

⁽²⁾ Mišljenje od 9. srpnja 2008. (još neobjavljeno u Službenom listu).

⁽³⁾ Mišljenje od 18. lipnja 2008. (još neobjavljeno u Službenom listu).

i ekonomskih prava kao i državljanima države članice domaćina. Također je potrebno uzeti u obzir prioritete, potrebe tržišta rada i prihvatne kapacitete država članica. Ova Direktiva ne bi trebala dovoditi u pitanje nadležnost država članica da zadrže ili uvedu nove nacionalne boravišne dozvole za bilo koju vrstu zapošljavanja. Navedeni državljani trećih zemalja trebali bi imati mogućnost zatražiti dobivanje plave karte EU-a ili nacionalnu boravišnu dozvolu. Štoviše, ova Direktiva ne bi trebala utjecati na mogućnost imatelja plave karte EU-a da ostvaruje dodatna prava i povlastice koji mogu biti predviđeni nacionalnim pravom a koji su u skladu s ovom Direktivom.

- (8) Ova Direktiva ne bi trebala dovoditi u pitanje pravo država članica da odrede opseg prihvata državljana trećih zemalja koji ulaze na njihovo državno područje radi visokokvalificiranog zapošljavanja. To također uključuje državljane trećih zemalja koji žele ostati na državnom području države članice radi obavljanja plaćene gospodarske djelatnosti i koji zakonito borave u toj državi članici sukladno drugim programima, kao što su studenti koji su upravo završili studij ili istraživači koji su prihvaćeni sukladno Direktivi Vijeća 2004/114/EZ od 13. prosinca 2004. o uvjetima prihvata državljana trećih zemalja u svrhu studija, razmjene učenika, osposobljavanja bez naknade ili volonterstva⁽¹⁾, odnosno Direktivi Vijeća 2005/71/EZ od 12. listopada 2005. o posebnom postupku za ulazak državljana trećih zemalja u svrhu znanstvenog istraživanja⁽²⁾, a koji nemaju stalan pristup tržištu rada države članice prema pravu Zajednice ili nacionalnom pravu. Štoviše, u pogledu opsega prihvata, države članice zadržavaju mogućnost ne izdati boravišnu dozvolu za zapošljavanje općenito ili za određena zanimanja, gospodarske sektore ili regije.
- (9) U smislu ove Direktive, kako bi se ocijenilo imaju li navedeni državljani trećih zemalja visokoškolsku kvalifikaciju, može se uzeti u obzir Međunarodna standardna klasifikacija obrazovanja (ISCED – *International Standard Classification of Education*) 1997. razine 5.a i 6.
- (10) Ovom bi se Direktivom trebalo omogućiti uvođenje fleksibilnog sustava ulaska koji se temelji na potrebama i objektivnim kriterijima, kao što su minimalna plaća usporediva s razinom plaća u državama članicama te na stručnim kvalifikacijama. Definicija najnižeg zajedničkog nazivnika za prag plaće potrebna je za osiguranje najniže razine usklađivanja u prihvaćanju uvjeta unutar Zajednice. Pragom plaća utvrđuje se najniža razina, dok

države članice mogu utvrditi viši prag plaća. Države članice bi trebale utvrditi svoje pragove u skladu sa stanjem i organizacijom svojih tržišta rada i svojih općih imigracijskih politika. Odstupanje od općeg sustava u pogledu praga plaća može se utvrditi za posebna zanimanja za koja određena država članica smatra da postoji posebno velik manjak raspoložive radne snage i kada su ta zanimanja dio glavne skupine 1 i 2 klasifikacije Međunarodne standardne klasifikacije zanimanja (ISCO – *International Standard Classification of Occupation*).

- (11) Svrha je ove Direktive samo definiranje uvjeta za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu visokokvalificiranog zapošljavanja u okviru sustava plave karte EU-a, uključujući kriterij prihvatljivosti povezan s pragom plaća. Jedina je svrha tog praga plaća, što pomaže pri utvrđivanju, uzimajući pritom u obzir statistička mjerenja koja je objavila Komisija (Eurostat) ili konkretne države članice, opseg plave karte EU-a koji utvrđuje svaka država članica na temelju zajedničkih pravila. Cilj Direktive nije utvrditi plaće i tako ne odstupa od pravila ili prakse na razini država članica ili one iz kolektivnih ugovora te ona ne nalaže nikakvu vrstu usklađivanja u tom području. Ova Direktiva u potpunosti poštuje nadležnosti država članica, posebno u pogledu zapošljavanja, rada i socijalnih pitanja.
- (12) Nakon što je država članica odlučila prihvatiti državljana treće zemlje koji ispunjava potrebne uvjete, državljanin treće zemlje koji je zatražio plavu kartu EU-a trebao bi dobiti posebnu boravišnu dozvolu koja je predviđena ovom Direktivom, a koja njemu i njegovoj obitelji omogućuje postupni pristup tržištu rada i pravu boravka i mobilnosti. Rok za razmatranje zahtjeva za plavu kartu EU-a ne bi trebao uključivati vrijeme potrebno za priznavanje stručnih kvalifikacija ili vrijeme potrebno za izdavanje viza, ako je ona potrebna. Ova Direktiva ne dovodi u pitanje nacionalne postupke priznavanja diploma. Imenovanje nadležnih tijela prema ovoj Direktivi ne dovodi u pitanje ulogu i odgovornosti drugih nacionalnih tijela te, ako je to potrebno, socijalnih partnera pri razmatranju i odlučivanju o zahtjevu.
- (13) Obrazac plave karte EU-a trebao bi biti u skladu s Uredbom Vijeća (EZ) br. 1030/2002 od 13. lipnja 2002. o utvrđivanju jedinstvenog obrasca boravišnih dozvola za državljane trećih zemalja⁽³⁾, čime se omogućuje državama članicama pristup informacijama, posebno o tome pod kojim je uvjetima osobi dopušten rad.

⁽¹⁾ SL L 375, 23.12.2004., str. 12.

⁽²⁾ SL L 289, 3.11.2005., str. 15.

⁽³⁾ SL L 157, 15.6.2002., str. 1.

- (14) Državljanima trećih zemalja koji imaju valjanu putnu ispravu i plavu kartu EU-a, koju je izdala država članica koja u cijelosti primjenjuje schengensku pravnu stečevinu, trebalo bi u skladu s Uredbom (EZ) br. 562/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2006. o Zakoniku Zajednice o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica (Zakonik o schengenskim granicama)⁽¹⁾ i člankom 21. Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma od 14. lipnja 1985. između vlada država Gospodarske unije Beneluksa, Savezne Republike Njemačke i Francuske Republike o postupnom ukidanju kontrola na zajedničkim granicama dopustiti ulazak i slobodno kretanje unutar državnog područja druge države članice koja u cijelosti primjenjuje schengensku pravnu stečevinu, na vrijeme do tri mjeseca.
- (15) Profesionalna i prostorna mobilnost visokokvalificiranih radnika trećih zemalja trebala bi se priznati kao primarni mehanizam za poboljšanje učinkovitosti tržišta rada, sprečavanje pomanjkanja kvalificiranih radnika i ukidanje regionalnih razlika. Radi poštivanja načela prioriteta Zajednice i izbjegavanja mogućih zloporaba sustava, profesionalna mobilnost visokokvalificiranih radnika trećih zemalja trebala bi se ograničiti na prve dvije godine zakonitog zapošljavanja u državi članici.
- (16) Ova Direktiva u potpunosti poštuje jednako postupanje prema državljanima država članica i nositeljima plave karte EU-a kada su u usporedivom položaju.
- (17) Jednako postupanje prema nositeljima plave karte EU-a ne obuhvaća mjere u području strukovnog osposobljavanja koje su obuhvaćene programima socijalne pomoći.
- (18) Nositelji plave karte EU-a trebali bi uživati jednaka prava kad je riječ o socijalnom osiguranju. Područja socijalnog osiguranja definirana su Uredbom Vijeća (EEZ) br. 1408/71 od 14. lipnja 1971. o primjeni sustava socijalne sigurnosti na zaposlene osobe i njihove obitelji koji se kreću unutar Zajednice⁽²⁾. Uredba Vijeća (EZ) br. 859/2003 od 14. svibnja 2003. o proširenju odredaba Uredbe (EEZ) br. 1408/71 i Uredbe (EEZ) br. 574/72 na državljane trećih zemalja za koje ne vrijede spomenute odredbe isključivo na osnovi njihovog državljanstva⁽³⁾ proširuje primjenu odredaba Uredbe (EEZ) br. 1408/71 na državljane trećih zemalja koji imaju zakonito boravište u Zajednici i koji prelaze granicu. Odredbe o jednakom postupanju koje se odnose na socijalnu sigurnost iz ove Direktive također se izravno primjenjuju na osobe koje ulaze na državno područje države članice izravno iz treće zemlje, ako odnosna osoba zakonito boravi kao imatelj valjane plave karte EU-a, uključujući i razdoblje privremene nezaposlenosti, i ispunjava uvjete propisane nacionalnim pravom za ostvarivanje konkretnih davanja iz sustava socijalne sigurnosti.
- Unatoč tome, ova Direktiva ne bi trebala nositelju plave karte EU-a priznavati više prava od onih koja su već predviđena postojećim pravom Zajednice u području socijalne sigurnosti za državljane trećih zemalja čiji se položaj uređuje zakonodavstvom više država članica. Nadalje, ovom Direktivom se ne bi trebala dodjeljivati prava u vezi situacija koje su izvan područja primjene prava Zajednice kao što je, na primjer, slučaj s članovima obitelji s boravištem u trećoj zemlji.
- (19) Stručne kvalifikacije koje je državljanin treće zemlje stekao u drugoj državi članici trebale bi biti priznate na isti način na koji se priznaju građanima EU-a. Kvalifikacije stečene u trećoj zemlji trebale bi se uzimati u obzir sukladno Direktivi 2005/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o priznavanju stručnih kvalifikacija⁽⁴⁾.
- (20) Prostorna mobilnost unutar Zajednice trebala bi biti nadzirana i utemeljena na potražnji tijekom prvog razdoblja zakonitog boravka visokokvalificiranih radnika iz trećih zemalja. Trebalo bi predvidjeti odstupanja od Direktive Vijeća 2003/109/EZ od 25. studenoga 2003. o statusu državljana trećih zemalja s dugotrajnim boravištem⁽⁵⁾ kako se ne bi kažnjavali prostorno mobilni visokokvalificirani radnici trećih zemalja koji još nisu stekli status osobe s dugotrajnim boravištem u EZ-u iz te Direktive, a radi poticanja prostorne i cirkularne migracije.
- (21) Mobilnost visokokvalificiranih radnika trećih zemalja između Zajednice i njihovih zemalja podrijetla bi trebalo njegovati i održavati. Trebalo bi predvidjeti odstupanja od Direktive 2003/109/EZ s ciljem produljenja vremena izbivanja s državnog područja Zajednice bez prekida zakonitog i neprekinutog boravka potrebnog za stjecanje statusa osobe s dugotrajnim boravištem u EZ-u. Izbivanje dulje od onoga koje je predviđeno Direktivom 2003/109/EZ trebalo bi odobriti nakon što visokokvalificirani radnik treće zemlje podnese zahtjev za stjecanje statusa osobe s dugotrajnim boravištem u EZ-u, kako bi se potaknula njihova cirkularna migracija.

⁽¹⁾ SL L 105, 13.4.2006., str. 1.

⁽²⁾ SL L 149, 5.7.1971., str. 2.

⁽³⁾ SL L 124, 20.5.2003., str. 1.

⁽⁴⁾ SL L 255, 30.9.2005., str. 22.

⁽⁵⁾ SL L 16, 23.1.2004., str. 44.

- (22) Države članice bi se u provođenju ove Direktive trebale suzdržati od politike aktivnog zapošljavanja iz zemalja u razvoju u sektorima koji trpe zbog pomanjkanja osoblja. Politike etičkog zapošljavanja i načela primjenjiva na poslodavce javnog i privatnog sektora bi trebalo razvijati u ključnim sektorima, na primjer u zdravstvenom sektoru, kako je naglašeno u Zaključcima Vijeća i država članica od 14. svibnja 2007. o Europskom akcijskom programu za borbu protiv kritičnog manjka zdravstvenih radnika u državama u razvoju (2007. - 2013.), i obrazovnom sektoru, ako je potrebno. Njih bi trebalo jačati razvojem i primjenom mehanizama, smjernica i drugih alata da bi se olakšala, ako je to potrebno, cirkularna i privremena migracija, te drugim mjerama kojima bi se na najmanju moguću mjeru smanjili negativni utjecaji i čim više povećali pozitivni utjecaji imigracije visokokvalificirane radne snage na zemlje u razvoju te kako bi umjesto „odljeva mozgova” došlo do „vraćanja mozgova”.
- (23) Povoljniji uvjeti za spajanje obitelji i pristup radu za supružnike bi trebali biti temeljni element ove Direktive, čiji je cilj privući visokoobrazovane radnike trećih zemalja. Radi postizanja tog cilja trebaju se predvidjeti posebna odstupanja od Direktive Vijeća 2003/86/EZ od 22. rujna 2003. o pravu na spajanje obitelji⁽¹⁾. Odstupanja iz članka 15. stavka 3. ove Direktive ne sprečavaju države članice da zadrže ili uvedu integracijske uvjete i mjere, uključujući učenje jezika, za članove obitelji nositelja plave karte EU-a.
- (24) Trebale bi postojati posebne odredbe o izvješćivanju radi nadziranja provedbe ove Direktive, radi utvrđivanja i mogućeg suprotstavljanja mogućim posljedicama u smislu sprečavanja „odljeva mozgova” u zemljama u razvoju i kako bi se izbjeglo „traćenje mozgova” (*brain waste*). Potrebne bi podatke države članice trebale godišnje dostavljati Komisiji u skladu s Uredbom (EZ) br. 862/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. srpnja 2007. o statistici Zajednice o migracijama i međunarodnoj zaštiti⁽²⁾.
- (25) Kako ciljeve ove Direktive, to jest uvođenje posebnog postupka za prihvata i donošenje uvjeta za ulazak i boravak dulje od tri mjeseca koji bi se primjenjivali na državljane trećih zemalja u državama članicama radi visokokvalificiranog zapošljavanja i na članove njihovih obitelji, ne mogu dostatno ostvariti države članice, ponajprije kad je riječ o osiguranju njihove mobilnosti među državama članicama, te se stoga ti ciljevi mogu bolje ostvariti na razini Zajednice, Zajednica može donijeti mjere, u skladu s načelom supsidijarnosti određenom u

članku 5. Ugovora. U skladu s načelom proporcionalnosti, određenom u tome članku, ova Direktiva ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva.

- (26) Ova Direktiva poštuje temeljna prava i uzima u obzir načela priznata ponajprije u članku 6. Ugovora o Europskoj uniji i u Povelji o temeljnim pravima Europske unije.
- (27) U skladu sa stavkom 34. Međuinstitucionalnog sporazuma Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije o boljoj izradi zakonodavstva⁽³⁾, države članice se potiču da izrađuju za sebe i u interesu Zajednice vlastite tablice, koje će, u mjeri u kojoj je moguće, prikazati korelaciju između Direktive i mjera prijenosa u nacionalno pravo, te da ih objavljuju.
- (28) U skladu sa člancima 1. i 2. Protokola o stajalištu Ujedinjene Kraljevine i Irske priloženog Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o osnivanju Europske zajednice i ne dovodeći u pitanje članak 4. navedenog Protokola, te države članice ne sudjeluju u donošenju ove Direktive, ona ih ne obvezuje niti se na njih primjenjuje.
- (29) U skladu sa člancima 1. i 2. Protokola o stajalištu Danske priloženog Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o osnivanju Europske zajednice, Danska ne sudjeluje u donošenju ove Direktive, ona ju ne obvezuje niti se na nju primjenjuje,

DONIJELO JE OVU DIREKTIVU:

POGLAVLJE I.

OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Predmet

Svrha je ove Direktive utvrditi:

- (a) uvjete za ulazak i boravak dulje od tri mjeseca na državno područje država članica državljana trećih zemalja radi visokokvalificiranog zapošljavanja kao nositelja plave karte EU-a te članova njihovih obitelji;
- (b) uvjete za ulazak i boravak državljana trećih zemalja i članova njihovih obitelji pod točkom (a) u države članice koje nisu prva država članica.

⁽¹⁾ SL L 251, 3.10.2003., str. 12.

⁽²⁾ SL L 199, 31.7.2007., str. 23.

⁽³⁾ SL C 321, 31.12.2003., str. 1.

Članak 2.

Definicije

Za potrebe ove Direktive:

- (a) „državljanin treće zemlje” znači osoba koja nije građanin Unije u smislu članka 17. stavka 1. Ugovora;
- (b) „visokokvalificirano zapošljavanje” znači zapošljavanje osobe koja je:
- u dotičnoj državi članici, prema nacionalnom radnom zakonodavstvu i/ili u skladu s nacionalnom praksom, zaštićena kao zaposlenik bez obzira na pravni odnos, radi ostvarivanja stvarnog i učinkovitog rada za drugu osobu i pod njezinim vodstvom,
 - prima plaću, te
 - ima traženu odgovarajuću i posebnu stručnost koja se dokazuje visokim stručnim kvalifikacijama;
- (c) „plava karta EU-a” znači dozvola koja se naziva „plava karta EU-a” koja ovlašćuje imatelja na boravak i rad na državnom području države članice pod uvjetima iz ove Direktive;
- (d) „prva država članica” znači država članica koja prva odobrava državljaninu treće zemlje „plavu kartu EU-a”;
- (e) „druga država članica” znači svaka država članica koja nije prva država članica;
- (f) „članovi obitelji” znači državljani trećih zemalja u skladu s definicijom iz članka 4. stavka 1. Direktive 2003/86/EZ;
- (g) „visoke stručne kvalifikacije” znači kvalifikacije potvrđene dokazom o visokoškolskoj kvalifikaciji ili, iznimno, ako je to predviđeno nacionalnim pravom, potvrđene s najmanje pet godina stručnog iskustva one razine koja je usporediva s visokoškolskom kvalifikacijom i koja odgovara zanimanju ili sektoru navedenom u ugovoru o radu ili obvezujućoj ponudi za posao;
- (h) „visokoškolska kvalifikacija” znači svaka diploma, potvrda ili drugi dokaz o formalnom obrazovanju koje je izdalo nadležno tijelo potvrđujući uspješan završetak višeg obrazovnog programa koji slijedi nakon srednje škole, to jest niz tečajeva koje provodi obrazovna ustanova koju država u kojoj se nalazi priznaje kao visokoškolsku ustanovu. Za potrebe ove Direktive visokoškolska kvalifikacija uzima se u obzir pod uvjetom da je studijski program za koji je stečena, trajao najmanje tri godine;
- (i) „radno iskustvo” znači stvarno i zakonito obavljanje određenog zanimanja;

- (j) „regulirano zanimanje” znači regulirano zanimanje kako je definirano u članku 3. stavku 1. točki (a) Direktive 2005/36/EZ.

Članak 3.

Područje primjene

1. Ova se Direktiva primjenjuje na državljane trećih zemalja koji su podnijeli zahtjev za prihvatanje na državnom području države članice u svrhu visokokvalificiranog zapošljavanja u smislu ove Direktive.
2. Ova se Direktiva ne primjenjuje na državljane trećih zemalja:
 - (a) koji ovlašteno borave u državi članici na temelju privremene zaštite ili su podnijeli zahtjev za boravišnu dozvolu na toj osnovi i čekaju odluku o svom statusu;
 - (b) koji uživaju međunarodnu zaštitu prema Direktivi Vijeća 2004/83/EZ od 29. travnja 2004. o minimalnim standardima za kvalifikaciju i status državljanina trećih zemalja ili osoba bez državljanstva kao izbjeglica ili kao osoba kojima je na drugi način potrebna međunarodna zaštita i o sadržaju dodijeljene zaštite ⁽¹⁾ ili su podnijele zahtjev za međunarodnu zaštitu u skladu s navedenom Direktivom o kojemu još nije konačno odlučeno;
 - (c) koji uživaju zaštitu u skladu s nacionalnim pravom, međunarodnim obvezama ili praksom države članice ili su zatražili zaštitu prema međunarodnom pravu, međunarodnim obvezama ili praksi države članice o kojoj još nije konačno odlučeno;
 - (d) koji su podnijeli zahtjev za boravak u državi članici kao istraživači, u smislu Direktive 2005/71/EZ radi provođenja istraživačkog projekta;
 - (e) koji su članovi obitelji građana Unije koji su ostvarili ili ostvaruju svoje pravo na slobodno kretanje unutar Zajednice u skladu s Direktivom 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji na slobodno kretanje i boravište na području države članice ⁽²⁾;
 - (f) koji imaju status osobe s dugotrajnim boravištem u EZ-u u državi članici u skladu s Direktivom 2003/109/EZ i ostvaruju pravo na boravište u drugoj državi članici radi provođenja gospodarske djelatnosti u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe;

⁽¹⁾ SL L 304, 30.9.2004., str. 12.

⁽²⁾ SL L 158, 30.4.2004., str. 77., kako je ispravljeno u SL L 229, 29.6.2004., str. 35.

- (g) koji ulaze u državu članicu u skladu s obvezama iz međunarodnih sporazuma kojima se olakšava ulazak i privremeni boravak određenim kategorijama fizičkih osoba zbog trgovine ili investicija;
- (h) kojima je dopušten ulazak na državno područje države članice kao sezonskim radnicima;
- (i) čije je protjerivanje odgođeno zbog stvarnih ili pravnih razloga;
- (j) koji su obuhvaćeni Direktivom 96/71/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 1996. o upućivanju radnika u okviru pružanja usluga ⁽¹⁾, za cijelo vrijeme dok su na državnom području države članice u koju su upućeni.

Nadalje, ova se Direktiva ne primjenjuje na državljane trećih zemalja i članove njihovih obitelji, bez obzira na njihovo državljanstvo, koji, sukladno sporazumima između Zajednice i njezinih država članica i tih trećih zemalja, ostvaruju pravo na slobodno kretanje jednako onom državljana Unije.

3. Ova Direktiva ne dovodi u pitanje nijedan sporazum između Zajednice i/ili njezinih država članica i jedne ili više trećih zemalja, u kojemu su navedena zanimanja koja nisu obuhvaćena ovom Direktivom radi osiguranja etičkog zapošljavanja u sektorima u kojima nedostaje zaposlenika, a s ciljem zaštite ljudskih potencijala u zemljama u razvoju koje su potpisnice tih sporazuma.

4. Ova Direktiva ne dovodi u pitanje pravo država članica da izdaju boravišne dozvole koje nisu plava karta EU-a u bilo koju svrhu zapošljavanja. Takve boravišne dozvole ne daju pravo na boravište u drugim državama članicama, kako je predviđeno u ovoj Direktivi.

Članak 4.

Povoljnije odredbe

1. Ova Direktiva ne dovodi u pitanje povoljnije odredbe:
 - (a) prava Zajednice, uključujući bilateralne i multilateralne sporazume sklopljene između Zajednice, ili između Zajednice i njezinih država članica, i jedne ili više trećih zemalja;
 - (b) bilateralne i multilateralne sporazume sklopljene između jedne ili više država članica i jedne ili više trećih zemalja.
2. Ova Direktiva ne utječe na pravo država članica da kad je riječ o sljedećim odredbama ove Direktive donesu ili zadrže odredbe povoljnije za osobe na koje se primjenjuju:

- (a) članak 5. stavak 3. u primjeni članka 18.;
- (b) članak 11., članak 12. stavak 1. druga rečenica, članak 12. stavak 2., članci 13., 14. i 15. i članak 16. stavak 4.

POGLAVLJE II.

UVJETI PRIHVATA

Članak 5.

Uvjeti prihvata

1. Ne dovodeći u pitanje članak 10. stavak 1., državljanin treće zemlje koji podnese zahtjev za plavu kartu EU-a u smislu ove Direktive mora:

- (a) predložiti valjani ugovor o radu ili, kako je predviđeno nacionalnim pravom, obvezujuću ponudu za posao u vezi s visokokvalificiranim zapošljavanjem za razdoblje od najmanje godinu dana u dotičnoj državi članici;
- (b) predložiti dokument kojim se dokazuje ispunjavanje uvjeta postavljenih nacionalnim pravom za državljane Unije, za obavljanje reguliranog zanimanja navedenog u ugovoru o radu ili obvezujućoj ponudi za posao, kako je predviđeno nacionalnim pravom;
- (c) za neregulirano zanimanje predložiti dokumente kojima se potvrđuju potrebne visoke stručne kvalifikacije u zanimanju ili sektoru navedenom u ugovoru o radu ili u obvezujućoj ponudi za posao, kako je predviđeno nacionalnim pravom;
- (d) predložiti valjanu putnu ispravu, kako je utvrđeno nacionalnim pravom, zahtjev za vizu ili vizu, ako je to potrebno, te dokaz o valjanoj boravišnoj dozvoli ili nacionalnoj vizi za dugotrajni boravak, ako je to potrebno. Države članice mogu zatražiti da putna isprava vrijedi toliko da uključi barem početno razdoblje boravišne dozvole;
- (e) predložiti dokaz o zdravstvenom osiguranju, ako je to predviđeno nacionalnim pravom, ili o tome da je podnesen zahtjev za zdravstveno osiguranje za sve rizike koji su uobičajeno pokriveni za državljane odnosne države članice za razdoblje u kojemu nije postojalo takvo zdravstveno osiguranje i mjerodavno pravo na usluge povezano s ugovorom o radu ili stečene na temelju ugovora o radu;
- (f) ne predstavljati prijetnju za javni poredak, javnu sigurnost ili javno zdravstvo.

⁽¹⁾ SL L 18, 21.1.1997., str. 1.

2. Države članice mogu zatražiti da podnositelj zahtjeva navede svoju adresu na državnom području dotične države članice.

3. Uz uvjete iz stavka 1., bruto godišnja plaća koja proizlazi iz mjesečne ili godišnje plaće navedena u ugovoru o radu ili obvezujućoj ponudi za posao ne smije biti niža od odgovarajućeg praga plaće koji u tu svrhu države članice utvrđuju i objavljuju i mora iznositi najmanje 1,5 prosječne bruto godišnje plaće u odnosnoj državi članici.

4. Pri primjeni stavka 3. države članice mogu zahtijevati da za visokokvalificirano zapošljavanje budu ispunjeni svi uvjeti iz važećih zakona, kolektivnih ugovora ili prakse za određena zanimanja.

5. Odstupajući od stavka 3. i za zapošljavanje u zanimanjima u kojima postoji osobita potreba za radnicima državljanima trećih zemalja i koji pripadaju glavnim skupinama 1 i 2 ISCO-a, prag plaće može biti 1,2 prosječne bruto godišnje plaće u odnosnoj državi članici. U tom slučaju odnosna država članica dostavlja svake godine Komisiji popis zanimanja za koja je dopušteno odstupanje.

6. Ovaj članak ne dovodi u pitanje primjenu kolektivnih ugovora ili praksi za određena zanimanja za visokokvalificirano zapošljavanje.

Članak 6.

Opseg prihvata

Ova Direktiva ne utječe na pravo države članice da utvrdi opseg prihvata državljana trećih zemalja koji ulaze na njezino državno područje u svrhu visokokvalificiranog zapošljavanja.

POGLAVLJE III.

PLAVA KARTA EU-a, POSTUPAK I TRANSPARENTNOST

Članak 7.

Plava karta EU-a

1. Plava se karta EU-a izdaje državljaninu treće zemlje koji je podnio zahtjev i ispunjava uvjete iz članka 5. i za kojeg su nadležna tijela donijela pozitivnu odluku u skladu s člankom 8.

Dotična država članica daje državljaninu treće zemlje sve što je potrebno za dobivanje potrebnih viza.

2. Države članice određuju standardno razdoblje valjanosti plave karte EU-a, koje iznosi između jedne i četiri godine. Ako je ugovor o radu sklopljen na kraće razdoblje od navedenoga, plava karta EU-a izdaje se ili produžuje na vrijeme trajanja ugovora o radu s tri dodatna mjeseca.

3. Plavu kartu EU-a izdaju nadležna tijela države članice koristeći se jedinstvenim obrascem kako je utvrđeno Uredbom (EZ) br. 1030/2002. U skladu s točkom (a) 7,5 – 9 Priloga navedenoj Uredbi, države članice navode na plavoj karti EU-a uvjete za pristup tržištu rada na način naveden u članku 12. stavku 1. ove Direktive. U rubrici „vrsta dozvole” u boravišnoj dozvoli države članice upisuju „plava karta EU-a”.

4. Tijekom razdoblja valjanosti plava karta EU-a ovlašćuje imatelja na:

(a) ulazak, ponovni ulazak i boravak na državnom području države članice koja je izdala plavu kartu EU-a;

(b) prava priznata ovom Direktivom.

Članak 8.

Razlozi za odbijanje

1. Države članice odbijaju zahtjev za plavu kartu EU-a kada podnositelj zahtjeva ne ispunjava uvjete iz članka 5. ili kada su predloženi dokumenti pribavljeni prijevarom, krivotvoreni ili protuzakonito mijenjani.

2. Prije donošenja odluke o zahtjevu za plavu kartu EU-a te kada razmatraju produljenje ili odobravanje sukladno članku 12. stavcima 1. i 2. tijekom prvih dviju godina zakonitog rada imatelja plave karte EU-a, države članice mogu razmotriti situaciju na tržištu rada i primijeniti svoje nacionalne postupke povezane sa zahtjevom za popunjavanje radnih mjesta.

Države članice mogu provjeravati može li konkretno radno mjesto biti popunjeno radnom snagom iz te države ili Zajednice, državljanima trećih zemalja koji imaju zakonito boravište u toj državi članici i već su dio tržišta rada na temelju prava Zajednice ili nacionalnog prava ili osobama s dugotrajnim boravištem u EZ-u koji se žele preseliti u tu državu članicu radi visokokvalificiranog zapošljavanja u skladu s poglavljem III. Direktive 2003/109/EZ.

3. Podnošenje zahtjeva za plavu kartu EU-a može se smatrati nedopuštenim i zbog razloga iz članka 6.

4. Države članice mogu odbiti zahtjev za plavu kartu EU-a radi osiguranja etičkog zapošljavanja u sektorima u kojima postoji nedostatak kvalificiranih radnika u zemljama podrijetla.

5. Države članice mogu odbiti zahtjev za plavu kartu EU-a ako je zaposlenik prema nacionalnom pravu bio sankcioniran za neprijavljen rad i/ili nezakonito zapošljavanje.

Članak 9.

Oduzimanje i odbijanje produljenja plave karte EU-a

1. Države članice oduzimaju ili odbijaju produljiti plavu kartu EU-a izdanu na temelju ove Direktive u sljedećim slučajevima:

- (a) kada je dobivena prijevarom, krivotvorena ili protuzakonito mijenjana;
- (b) uvijek kada se pokaže da nositelj nije ispunio ili više ne ispunjava uvjete za ulazak i boravak utvrđene ovom Direktivom ili boravi u svrhu za koju nije ovlašten za boravak;
- (c) ako nositelj nije poštivao ograničenja iz članka 12. stavaka 1. i 2. i članka 13.

2. Neobavještanje prema članku 12. stavku 2. podstavku 2. i članku 13. stavku 4. neće se smatrati dostatnim razlogom za oduzimanje ili odbijanje produljenja plave karte EU-a ako nositelj dokaže da obavijest nije dospjela do nadležnog tijela zbog razloga na koji nositelj nije mogao utjecati.

3. Države članice mogu oduzeti ili odbiti produljiti plavu kartu EU-a izdanu na temelju ove Direktive u sljedećim slučajevima:

- (a) zbog javnog poretka, javne sigurnosti ili javnog zdravstva;
- (b) uvijek kada nositelj plave karte EU-a nema dovoljno sredstava za vlastito uzdržavanje i, prema potrebi, za uzdržavanje članova svoje obitelji, bez korištenja sustava socijalne pomoći odnosno države članice. Države članice procjenjuju vrstu i redovitost tih sredstava te mogu uzeti u obzir visinu nacionalne minimalne plaće ili mirovine te broj članova obitelji osobe o kojoj je riječ. Takva se procjena ne provodi tijekom razdoblja nezaposlenosti iz članka 13.;
- (c) ako dotična osoba nije priopćila svoju adresu;
- (d) ako nositelj plave karte EU-a podnese zahtjev za socijalnu pomoć, uz uvjet da mu je unaprijed dostavljena odgovarajuća pisana obavijest od strane dotične države članice.

Članak 10.

Zahtjev za prihvrat

1. Države članice određuju podnosi li zahtjev za plavu kartu EU-a državljanin treće zemlje i/ili njegov poslodavac.

2. Zahtjev se razmatra i ispituje kada državljanin treće zemlje boravi izvan državnog područja države članice u koju želi biti prihvaćen, ili kada već boravi u toj državi članici kao nositelj valjane boravišne dozvole ili nacionalne vize za dugi boravak.

3. Odstupajući od stavka 2., država članica može u skladu sa svojim nacionalnim pravom odobriti podneseni zahtjev ako odnosni državljanin treće zemlje nema valjanu boravišnu dozvolu ali zakonito boravi na njezinu državnom području.

4. Odstupajući od stavka 2., država članica može predvidjeti da se zahtjev može podnijeti samo izvan njezina državnog područja, uz uvjet da takva ograničenja, za sve državljane trećih zemalja ili za posebne kategorije državljana trećih zemalja, već postoje u važećem nacionalnom pravu u vrijeme donošenja ove Direktive.

Članak 11.

Postupovna jamstva

1. Nadležna tijela država članica donose odluku o potpunom zahtjevu za plavu kartu EU-a i pismeno o tome, što je moguće prije, a najkasnije 90 dana od podnošenja zahtjeva, izvješćuju podnositelja zahtjeva, u skladu s postupkom obavješćivanja koji je uređen nacionalnim pravom određene države članice.

Nacionalno pravo dotične države članice određuje posljedice u slučaju da odluka nije donesena u roku iz prvog stavka.

2. Ako su podaci ili dokumenti koji su dostavljeni radi dokazivanja traženja iz zahtjeva neodgovarajući, nadležna tijela obavješćuju podnositelja zahtjeva o tome da su potrebni dodatni podaci, te određuju rok za njihovu dostavu. Vrijeme iz stavka 1. prekida se dok tijela ne zaprime dodatne zatražene podatke ili dokumente. Ako dodatni podaci ili dokumenti ne budu dostavljeni unutar roka, zahtjev se može odbiti.

3. Državljanin treće zemlje, te kada je potrebno, njegov poslodavac, pismeno se o u skladu s postupkom obavješćivanja prema mjerodavnom nacionalnom pravu obavješćuje o svakoj odluci o odbijanju zahtjeva za plavu kartu EU-a i odluci kojom se odbija produljiti ili kojom se oduzima pravo na plavu kartu EU-a, te se ta odluka može u dotičnoj državi članici osporavati u skladu s njezinim nacionalnim pravom. U obavijesti se navode razlozi za takvu odluku, mogući pravni lijekovi i rokovi za njihovo ulaganje.

POGLAVLJE IV.

PRAVA

Članak 12.

Pristup tržištu rada

1. U prve dvije godine u koje je nositelj plave karte EU-a zakonito zaposlen u odnosnoj državi članici, njegov je pristup tržištu rada ograničen na objavljenje plaćene djelatnosti koja ispunjava uvjete za prihvat iz članka 5. Nakon te dvije godine države članice mogu, kad je riječ o pristupu visokokvalificiranom zapošljavanju, na dotične osobe primijeniti jednako postupanje onom koje se odnosi na njezine državljane.

2. U prve dvije godine zakonitog zaposlenja nositelja plave karte EU-a u dotičnoj državi članici, promjene poslodavca predmet su prethodnog pisanog odobrenja nadležnih tijela države članice u kojoj nositelj plave karte EU-a boravi, u skladu s nacionalnim postupcima i u roku iz članka 11. stavka 1. Promjene koje utječu na uvjete prihvata predmet su prethodnog obavješćivanja ili, ako je tako predviđeno nacionalnim pravom, prethodnog odobrenja.

Nakon te prve dvije godine te ako odnosna država članica ne iskoristi mogućnosti iz stavka 1. o jednakom postupanju, dotična osoba dužna je u skladu s nacionalnim postupcima obavijestiti nadležna tijela države članice u kojoj nositelj plave karte EU-a boravi o promjenama koje utječu na uvjete iz članka 5.

3. Države članice mogu zadržati ograničenja koja se odnose na pristup zaposlenju, u slučaju kada aktivnosti vezane uz zapošljavanje znače povremenu uključenost u izvršavanje javnih ovlasti i odgovornost za zaštitu općeg interesa države te ako su, u skladu s važećim nacionalnim pravom ili pravom Zajednice, te aktivnosti namijenjene njihovim državljanima.

4. Države članice mogu zadržati ograničenja pristupa djelatnostima povezanim sa zapošljavanjem, u slučaju kada u skladu s važećim nacionalnim pravom ili pravom Zajednice, te aktivnosti namijenjene državljanima, građanima Unije ili građanima EGP-a.

5. Ovaj se članak primjenjuje ne dovodeći u pitanje načelo prvenstva Zajednice kako je navedeno u mjerodavnim odredbama akata o pristupanju iz 2003. i 2005., posebno u pogledu prava državljana dotičnih država članica na pristup tržištu rada.

Članak 13.

Privremena nezaposlenost

1. Nezaposlenost sama po sebi nije razlog za oduzimanje plave karte EU-a, osim ako vrijeme nezaposlenosti ne prelazi tri uzastopna mjeseca ili nastaje više od jednom tijekom razdoblja važenja plave karte EU-a.

2. Tijekom razdoblja iz stavka 1. nositelj plave karte EU-a smije tražiti zaposlenje i zaposliti se pod uvjetima iz članka 12.

3. Države članice, sukladno članku 12. stavku 2., dopuštaju nositelju plave karte da ostane na njihovu državnom području do izdavanja ili odbijanja potrebnog odobrenja. Obavijest iz članka 12. stavka 2. automatski prekida razdoblje nezaposlenosti.

4. Nositelj plave karte EU-a u skladu s mjerodavnim nacionalnim postupcima obavješćuje o početku razdoblja nezaposlenosti nadležna tijela države članice u kojoj boravi.

Članak 14.

Jednako postupanje

1. Nositelji plave karte EU-a su ravnopravni državljanima države članice koja izdaje plavu kartu kad je riječ o:

- (a) uvjetima rada, uključujući plaću i otkaz, kao i zdravstvenim i sigurnosnim zahtjevima na radnome mjestu;
- (b) slobodi udruživanja te pripadanja i članstva u organizacijama koje zastupaju radnike ili poslodavce ili u organizacijama čiji članovi obavljaju posebna zanimanja, uključujući pogodnosti koje nude te organizacije, ne dovodeći pritom u pitanje nacionalne odredbe o javnom poretku i javnoj sigurnosti;
- (c) obrazovanju i strukovnom osposobljavanju;
- (d) priznavanju diploma, potvrda i drugih stručnih kvalifikacija u skladu s mjerodavnim nacionalnim postupcima;
- (e) odredbama nacionalnog prava s područja socijalne sigurnosti kako je definirano Uredbom (EEZ) br. 1408/71. Posebne odredbe u Prilogu Uredbi (EZ) br. 859/2003 primjenjuju se na odgovarajući način;
- (f) plaćanjima iz dohotka vezanog za zakonske starosne mirovine u visini koja se na temelju zakona primjenjuje u državi članici (državama članicama) dužnicima kada se nositelj plave karte EU-a seli u treću zemlju, ne dovodeći u pitanje postojeće bilateralne sporazume;
- (g) pristupu robi i uslugama i opskrbi robom i uslugama prema javnosti, uključujući postupke za dobivanje smještaja, te informacijama i službama savjetovanja koje daju i organiziraju službe za zapošljavanje;
- (h) slobodnom pristupu čitavom državnom području odnosno države članice, u razdoblju utvrđenom nacionalnim pravom.

2. U pogledu stavka 1. točke (c) i točke (g) dotična država članica može ograničiti jednako postupanje u pogledu stipendija i zajmova za studij i uzdržavanje te drugih stipendija i zajmova u vezi sa srednjoškolskim i visokoškolskim obrazovanjem i strukovnim osposobljavanjem te postupcima za dobivanje smještaja.

U pogledu stavka 1. točke (c):

(a) pristup sveučilišnim i dodiplomskim studijima može biti predmetom posebnih preduvjeta u skladu s nacionalnim pravom;

(b) dotična država članica može ograničiti jednako postupanje na slučajeve kada se registrirano ili uobičajeno boravište imatelja plave karte EU-a ili člana njegove obitelji za kojeg se povlastica traži, nalazi unutar njezina državnog područja.

Stavak 1. točka (g) ne dovodi u pitanje slobodu ugovaranja u skladu s pravom Zajednice i nacionalnim pravom.

3. Pravo na jednako postupanje iz stavka 1. ne dovodi u pitanje pravo države članice da u skladu s člankom 9. oduzme ili odbije produljiti plavu kartu EU-a.

4. Ako se nositelj plave karte EU-a preseli u drugu državu članicu u skladu s člankom 18. i ako još nije donesena pozitivna odluka o izdavanju plave karte EU-a, država članica može ograničiti jednako postupanje u područjima navedenim u stavku 1., uz iznimku stavka 1. točke (b) i točke (d). Ako tijekom tog razdoblja države članice dopuste podnositelju zahtjeva da radi, priznaje se jednaki položaj kao i državljanima druge države članice u svim područjima iz stavka 1.

Članak 15.

Članovi obitelji

1. Direktiva 2003/86/EZ primjenjuje se uz odstupanja iz ovog članka.

2. Odstupajući od članka 3. stavka 1. i članka 8. Direktive 2003/86/EZ, spajanje obitelji ne smije ovisiti o zahtjevu da imatelj plave karte EU-a ima realne mogućnosti stjecanja prava na stalno boravište i minimalno razdoblje boravka.

3. Odstupajući od članka 4. stavka 1. posljednjeg podstavka i članka 7. stavka 2. Direktive 2003/86/EZ, integracijski uvjeti i mjere iz tih članaka primjenjuju se samo nakon što je odnosnoj osobi odobreno spajanje obitelji.

4. Ne dovodeći u pitanje članak 5. stavak 4. podstavak 1. Direktive 2003/86/EZ, boravišne dozvole za članove obitelji izdaju se ako su ispunjeni uvjeti za spajanje obitelji, najkasnije šest mjeseci od dana podnošenja.

5. Odstupajući od članka 13. stavaka 2. i 3. Direktive 2003/86/EZ, trajanje valjanosti boravišne dozvole članova obitelji isto je kao i ono boravišnih dozvola izdanih nositelju plave karte EU-a, ako trajanje valjanosti njihovih putnih isprava to omogućuje.

6. Odstupajući od članka 14. stavka 2. druge rečenice Direktive 2003/86/EZ, države članice neće primjenjivati nikakav rok u pogledu pristupa tržištu rada.

Ovaj se stavak primjenjuje od 19. prosinca 2011.

7. Odstupajući od članka 15. stavka 1. Direktive 2003/86/EZ, radi izračunavanja petogodišnjeg trajanja boravka za stjecanje vlastite boravišne dozvole, razdoblja boravka u različitim državama članicama mogu se zbrajati.

8. Ako države članice primjenjuju mogućnost iz stavka 7., odredbe iz članka 16. ove Direktive u pogledu zbrajanja razdoblja boravka nositelja plave karte EU-a u različitim državama članicama primjenjuju se *mutatis mutandis*.

Članak 16.

Status osobe s dugotrajnim boravištem u EZ-u za nositelja plave karte EU-a

1. Direktiva 2003/109/EZ primjenjuje se uz odstupanja iz ovog članka.

2. Odstupajući od članka 4. stavka 1. Direktive 2003/109/EZ, nositelju plave karte EU-a koji je iskoristio mogućnost iz članka 18. ove Direktive mogu se zbrajati razdoblja boravka u različitim državama članicama kako bi ispunio zahtjeve o vremenu trajanja boravka, ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

(a) pet godina zakonitog i neprekinutog boravka na državnom području Zajednice u statusu nositelja plave karte EU-a; i

(b) zakoniti i neprekinuti boravak unutar državnog područja države članice u trajanju od dvije godine u statusu nositelja plave karte EU-a neposredno prije podnošenja odnosnog zahtjeva, ako je podnesen zahtjev za boravišnu dozvolu osobe s dugotrajnim boravištem u EZ-u.

3. Radi izračunavanja razdoblja zakonitog i neprekinutog boravka u Zajednici i odstupajući od članka 4. stavka 3. podstavka 1. Direktive 2003/109/EZ, razdoblja izbivanja s područja Zajednice ne prekidaju vrijeme iz stavka 2. točke (a) ovog članka, ako su kraća od 12 uzastopnih mjeseci i ne prelaze ukupno 18 mjeseci unutar razdoblja iz stavka 2. točke (a) ovog članka. Ovaj se stavak također primjenjuje na slučajeve kada nositelj plave karte EU-a nije iskoristio mogućnost iz članka 18.

4. Odstupajući od članka 9. stavka 1. točke (c) Direktive 2003/109/EZ, države članice produžuju na 24 uzastopna mjeseca dopušteno razdoblje izbjivanja s područja Zajednice osobi s dugotrajnim boravištem u EZ-u koji posjeduje dozvolu za dugotrajni boravak, uz napomenu iz članka 17. stavka 2. ove Direktive, i članovima njegove obitelji koji su ostvarili status osobe s dugotrajnim boravištem u EZ-u.

5. Odstupanja od Direktive 2003/109/EZ iz stavaka 3. i 4. ovog članka mogu se ograničiti na slučajeve kada je odnosni državljanin treće zemlje u mogućnosti podnijeti dokaz da je izbjivao s područja Zajednice radi obavljanja gospodarske djelatnosti u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe da je obavljao dobrovoljni rad ili da je studirao u svojoj zemlji podrijetla.

6. Članak 14. stavak 1. točka (f) i članak 15. nastavljaju se primjenjivati na imatelje boravišne dozvole na dulje vrijeme uz napomenu iz članka 17. stavak 2., prema potrebi, nakon što je imatelj plave karte EU-a postao osoba s dugotrajnim boravištem u EZ-u.

Članak 17.

Boravišna dozvola koja se izdaje na dulje vrijeme

1. Nositeljima plave karte EU-a koji ispunjavaju uvjete iz članka 16. ove Direktive za stjecanje statusa osobe s dugotrajnim boravištem u EZ-u izdaje se boravišna dozvola u skladu s člankom 1. stavkom 2. točkom (a) Uredbe (EZ) br. 1030/2002.

2. U boravišnoj dozvoli iz stavka 1. ovog članka u rubrici „napomene”, države članice upisuju „bivši nositelj plave karte EU-a”.

POGLAVLJE V.

BORAVAK U DRUGIM DRŽAVAMA ČLANICAMA

Članak 18.

Uvjeti

1. Nakon osamnaest mjeseci zakonitog boravka u prvoj državi članici u svojstvu nositelja plave karte EU-a, nositelj te karte i članovi njegove obitelji mogu se preseliti u drugu državu članicu u svrhu visokokvalificiranog zapošljavanja pod uvjetima iz ovog članka.

2. U najkraćem mogućem roku, a najkasnije mjesec dana od ulaska na državno područje druge države članice, nositelj plave karte EU-a i/ili njegov poslodavac podnose zahtjev za plavu kartu EU-a nadležnom tijelu te države članice i podnose sve dokumente kojima se dokazuje ispunjavanje uvjeta iz članka 5. u odnosu na drugu državu članicu. Druga država članica može, u skladu s nacionalnim pravom, odlučiti da podnositelju zahtjeva ne dopusti rad dok nadležno tijelo pozitivno ne riješi zahtjev.

3. Zahtjev se također može uputiti nadležnim tijelima druge države članice dok nositelj plave karte EU-a još boravi na državnom području prve države članice.

4. U skladu s postupcima iz članka 11., druga država članica obrađuje zahtjev i obavješćuje podnositelja zahtjeva i prvu državu članicu o svojoj odluci da:

(a) izda plavu kartu EU-a i dozvoli podnositelju zahtjeva da boravi na njezinu državnom području radi visokokvalificiranog zapošljavanja ako su uvjeti iz ovog članka ispunjeni i prema uvjetima iz članaka od 7. do 14.; ili

(b) odbija izdati plavu kartu EU-a te od podnositelja zahtjeva i članova njegove obitelji zahtjeva, u skladu s postupcima predviđenim nacionalnim pravom, uključujući postupke za udaljenje, da napuste njezino državno područje, ako uvjeti iz ovog članka nisu ispunjeni. Prva država članica bez dogode ponovno i bez formalnosti prihvaća nositelja plave karte EU-a i članove njegove obitelji. To vrijedi i u slučaju kada je plava karta EU-a koju je izdala prva država članica istekla ili je oduzeta tijekom razmatranja zahtjeva. Članak 13. primjenjuje se nakon ponovnog prihvata (readmisije).

5. Ako plava karta EU-a koju je izdala prva država članica istekne tijekom postupka, države članice mogu izdavati, ako se to zahtjeva u skladu s nacionalnim pravom, privremene nacionalne boravišne dozvole ili istovrijedne dozvole, dopuštajući podnositelju zahtjeva da zakonito boravi na njihovu državnom području dok nadležno tijelo ne donese odluku o zahtjevu.

6. Podnositelj zahtjeva i/ili njegov poslodavac mogu se smatrati odgovornima za troškove povezane s povratkom i ponovnim prihvatom (readmisijom) nositelja plave karte EU-a i članova njegove obitelji, uključujući troškove koji su se, ovisno o slučaju, podmicali iz javnih sredstava, sukladno stavku 4. točki (b).

7. U primjeni ovog članka države članice mogu nastaviti primjenjivati opseg prihvata iz članka 6.

8. Nakon što su drugi put nositelj plave karte EU-a i, ovisno o slučaju, članovi njegove obitelji, iskoristili mogućnost preseljenja u drugu državu članicu pod uvjetima iz ovog poglavlja, „prvom državom članicom” smatra se ona država članica iz koje je dotična osoba preselila, a „drugom državom članicom” država za koju se podnosi zahtjev za boravkom.

Članak 19.

Boravak članova obitelji u drugoj državi članici.

1. Kada se nositelj plave karte EU-a preseli u drugu državu članicu u skladu s člankom 18., te kada je obitelj već zasnovana u prvoj državi članici, članovima njegove obitelji dopušteno je pratiti ga ili mu se pridružiti.

2. Najkasnije mjesec dana nakon ulaska na državno područje druge države članice, nositelj plave karte EU-a ili članovi obitelji, u skladu s nacionalnim pravom, podnose zahtjev za izdavanje boravišne dozvole za člana obitelji nadležnim tijelima države članice.

U slučajevima kada boravišna dozvola za članove obitelji koju je izdala prva država članica istekne tijekom postupka ili nositelju više ne omogućuje da zakonito boravi na državnom području druge države članice, države članice dopuštaju osobi ostanak na njihovom državnom području u slučaju potrebe za izdavanjem privremene nacionalne boravišne dozvole ili istovrijedne dozvole koja omogućuje podnositelju zahtjeva da zakonito boravi na njihovom državnom području s nositeljem plave karte EU-a do donošenja odluke nadležnih tijela druge države članice o zahtjevu.

3. Druga država članica može zahtijevati da dotični članovi obitelji zahtjevu za boravišnu dozvolu prilože:

- (a) svoju boravišnu dozvolu u prvoj državi članici i valjanu putnu ispravu ili njihove ovjerene preslike te vizu, ako se ona zahtijeva;
- (b) dokaz da su u prvoj državi članici boravili kao članovi obitelji nositelja plave karte EU-a;
- (c) dokaz da imaju zdravstveno osiguranje koje pokriva sve rizike u drugoj državi članici ili da nositelj plave karte EU-a ima takvo osiguranje za njih.

4. Druga država članica može zahtijevati od nositelja plave karte EU-a da dostavi dokaz o tome da on:

- (a) ima smještaj koji se smatra uobičajenim za usporedivu obitelj u istoj regiji i koji ispunjava opće zdravstvene i sigurnosne standarde u toj državi članici;
- (b) ima stalne i redovite prihode koji su dostatni za njegovo uzdržavanje i uzdržavanje članova njegove obitelji, bez korištenja socijalne pomoći te države članice. Države članice ta sredstva procjenjuju s obzirom na njihovu prirodu i redovitost i mogu pritom uzeti u obzir razinu minimalne nacionalne plaće i mirovine te broj članova obitelji.

5. Odstupanja iz članka 15. nastavljaju se primjenjivati *mutatis mutandis*.

6. Ako obitelj već nije zasnovana u prvoj državi članici, primjenjuje se članak 15.

POGLAVLJE VI.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 20.

Provedbene mjere

1. Države članice obavješćuju Komisiju i ostale države članice o tome jesu li donesene zakonske ili druge mjere u pogledu članka 6., članka 8. stavka 2. i članka 18. stavka 6.

Države članice koje primjenjuju odredbe članka 8. stavka 4. dostavljaju Komisiji i ostalim državama članicama valjano obrazloženu odluku u kojoj su navedene dotične zemlje i sektori.

2. Godišnje, a prvi put najkasnije do 19. lipnja 2013., države članice u skladu s Uredbom (EZ) br. 862/2007, dostavljaju Komisiji statističke podatke o broju državljana trećih zemalja kojima je izdana plava karta EU-a te, ako je to moguće, broju državljana trećih zemalja čija je plava karta EU-a produljena ili oduzeta tijekom prethodne kalendarske godine, uz naznaku njihova državljanstva te, ako je to moguće, njihova zanimanja. Statistički podaci o prihvaćenim članovima obitelji dostavljaju se na isti način, osim podataka o njihovu zanimanju. Kad je riječ o nositeljima plave karte EU-a i članovima njihovih obitelji prihvaćenim u skladu s člancima 18., 19. i 20., dostavljeni podaci trebaju osim navedenoga, ako je to moguće, uključivati državu članicu u kojoj je imatelj plave karte EU-a prethodno boravio.

3. Radi provedbe članka 5. stavka 3. te, prema potrebi, članka 5. stavka 5., navodi se upućivanje na podatke Komisije (Eurostata) te, prema potrebi, na nacionalne podatke.

Članak 21.

Izvjешća

Svake tri godine, a prvi put najkasnije do 19. lipnja 2014., Komisija izvješćuje Europski parlament i Vijeće o primjeni ove Direktive u državama članicama, posebno o procjeni utjecaja članka 3. stavka 4., članka 5. i članka 18. te predlaže potrebne izmjene.

Komisija ponajprije procjenjuje primjenjivost praga plaća i odstupanja iz članka 5., uzimajući u obzir, *inter alia*, različitost gospodarskih, sektorskih i geografskih uvjeta u državama članicama.

Članak 22.

Središta za vezu

1. Države članice imenuju kontaktne točke nadležne za zaprimanje i slanje informacija iz članka 16., 18. i 20.

2. Države članice pružaju odgovarajuću suradnju u razmjeni informacija i dokumentacija iz stavka 1.

Članak 23.**Prenošenje**

1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom do 19. lipnja 2011. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.

Kada države članice donose ove odredbe, te odredbe prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Države članice određuju načine tog upućivanja.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 24.**Stupanje na snagu**

Ova Direktiva stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 25.**Naslovnici**

Ova je Direktiva upućena državama članicama u skladu s Ugovorom o osnivanju Europske zajednice.

Sastavljeno u Bruxellesu 25. svibnja 2009.

Za Vijeće

Predsjednik

J. ŠEBESTA

32009D0914

L 323/6

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

10.12.2009.

ODLUKA VIJEĆA**od 30. studenoga 2009.****o izmjeni Odluke Izvršnog odbora osnovanog Schengenskom konvencijom iz 1990., o izmjeni Financijske uredbe o troškovima postavljanja i korištenja funkcije tehničke podrške za Schengenski informacijski sustav (C.SIS)**

(2009/914/EZ)

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

te Island i Norvešku, na temelju Odluke Vijeća 2007/471/EZ ⁽⁴⁾ na Češku Republiku, Republiku Estoniju, Republiku Latviju, Republiku Litvu, Republiku Mađarsku, Republiku Maltu, Republiku Poljsku, Republiku Sloveniju i Slovačku Republiku te, na temelju Odluke Vijeća 2008/421/EZ ⁽⁵⁾, na Švicarsku.

uzimajući u obzir članak 119. Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma od 14. lipnja 1985. između vlada Gospodarske unije Beneluksa, Savezne Republike Njemačke i Francuske Republike o postupnom ukidanju kontrola na zajedničkim granicama (Schengenska konvencija iz 1990.) ⁽¹⁾,

budući da:

(4) Bugarska i Rumunjska bit će uključene u prvu generaciju Schengenskog informacijskog sustava (SIS 1+) na dan koji odredi Vijeće u skladu s člankom 4. stavkom 2. Akta o pristupanju iz 2005. u okviru SIS-a 1+.

(1) Odredbe članka 119. Schengenske konvencije iz 1990. određuju da troškove postavljanja i korištenja C.SIS-a iz članka 92. stavka 3., zajednički snose ugovorne stranke.

(5) Od tog dana Bugarska i Rumunjska bi trebale sudjelovati u Financijskoj uredbi o C.SIS-u.

(2) Financijske obveze koje proizlaze iz postavljanja i korištenja C.SIS-a uređene su posebnom Financijskom uredbom kako je izmijenjena Odlukom Schengenskog izvršnog odbora od 15. prosinca 1997. o izmjeni Financijske uredbe o C.SIS-u ⁽²⁾ (dalje u tekstu: Financijska uredba o C.SIS-u).

(6) Opravdano je da Bugarska i Rumunjska pridonose troškovima C.SIS-a nastalim u prošlosti. Međutim, kako su te države pristupile Europskoj uniji tek 2007., smatra se da je primjereno da bi za dosadašnje troškove postavljanja C.SIS-a trebale doprinostiti od 1. siječnja 2007. Jednako tako smatra se opravdanim da doprinose dosadašnjim operativnim troškovima od 1. siječnja 2010.

(3) Financijska se uredba o C.SIS-u na temelju Odluke Vijeća 2000/777/EZ ⁽³⁾ primjenjuje na Dansku, Finsku i Švedsku

⁽¹⁾ SL L 239, 22.9.2000., str. 19.

⁽²⁾ SL L 239, 22.9.2000., str. 444.

⁽³⁾ SL L 309, 9.12.2000., str. 24.

⁽⁴⁾ SL L 179, 7.7.2007., str. 46.

⁽⁵⁾ SL L 149, 7.6.2008., str. 74.

- (7) Lihtenštajn će sudjelovati u odredbama schengenske pravne stečevine koje se odnose na Schengenski informacijski sustav od dana koji odredi Vijeće u skladu s člankom 10. Protokola između Europske unije, Europske zajednice, Švicarske Konfederacije i Kneževine Lihtenštajna o pristupanju Kneževine Lihtenštajna Sporazumu između Europske unije, Europske zajednice i Švicarske konfederacije o pridruživanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine. Od tog dana Lihtenštajn bi trebao sudjelovati u Financijskoj uredbi o C.SIS-u.
- (8) Opravdano je da Lihtenštajn doprinosi troškovima nastalim u prošlosti. Međutim, kako je Protokol potpisan 28. veljače 2008., smatra se da je primjereno da bi za dosadašnje troškove postavljanja C.SIS-a trebao doprinositi od 1. siječnja 2008. Jednako se tako smatra opravdanim da dosadašnjim operativnim troškovima doprinosi od 1. siječnja 2010.
- (9) Što se tiče Islanda i Norveške, ova Odluka predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine, u smislu Sporazuma kojeg su sklopili Vijeće Europske unije i Republika Island i Kraljevina Norveška o pridruživanju Islanda i Norveške provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine⁽¹⁾, koje spadaju u područje iz članka 1. točke G Odluke Vijeća 1999/437/EZ od 17. svibnja 1999. o određenim dogovorima za primjenu tog Sporazuma⁽²⁾.
- (10) Što se tiče Švicarske, ova Odluka predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine, u smislu Sporazuma između Europske unije, Europske Zajednice i Švicarske Konfederacije o pridruživanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine⁽³⁾, koje spadaju u područje iz članka 1. točke G Odluke 1999/437/EZ u vezi s člankom 3. odluka Vijeća 2008/146/EZ⁽⁴⁾ i 2008/149/PUP⁽⁵⁾.
- (11) Što se tiče Lihtenštajna, ova Odluka predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine, u smislu Protokola između Europske unije, Europske zajednice, Švicarske Konfederacije i Kneževine Lihtenštajna o pristupanju Kneževine Lihtenštajna Sporazumu između Europske unije, Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o pridruživanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine, koje spadaju u područje iz članka 1. točke G Odluke 1999/437/EZ u vezi s člankom 3. odluka Vijeća 2008/261/EZ⁽⁶⁾ i 2008/262/PUP⁽⁷⁾.
- (12) Ujedinjena Kraljevina sudjeluje u ovoj Odluci u skladu s člankom 5. Protokola o uključivanju schengenske pravne stečevine u okvir Europske unije, priloženog Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o osnivanju Europske zajednice i člankom 8 stavkom 2. Odluke Vijeća 2000/365/EZ od 29. svibnja 2000. o zahtjevu Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske za sudjelovanje u pojedinim odredbama schengenske pravne stečevine⁽⁸⁾.
- (13) Irska sudjeluje u ovoj Odluci u skladu s člankom 5. Protokola o uključivanju schengenske pravne stečevine u okvir Europske unije priloženog Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o osnivanju Europske zajednice i člankom 6. stavkom 2. Odluke Vijeća 2002/192/EZ od 28. veljače 2002. o zahtjevu Irske za sudjelovanje u pojedinim odredbama schengenske pravne stečevine⁽⁹⁾.
- (14) Što se tiče Republike Cipra, ova Odluka predstavlja akt koji se temelji na schengenskoj pravnoj stečevini ili je s njom na koji drugi način povezan u smislu članka 3. stavka 2. Akta o pristupanju iz 2003.

⁽¹⁾ SL L 176, 10.7.1999., str. 36.

⁽²⁾ SL L 176, 10.7.1999., str. 31.

⁽³⁾ SL L 53, 27.2.2008., str. 52.

⁽⁴⁾ Odluka Vijeća 2008/146/EZ od 28. siječnja 2008. o sklapanju, u ime Europske zajednice, Sporazuma između Europske unije, Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o pridruživanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine (SL L 53, 27.2.2008., str. 1.).

⁽⁵⁾ Odluka Vijeća 2008/149/PUP od 28. siječnja 2008. o sklapanju, u ime Europske unije, Sporazuma između Europske unije, Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o pridruživanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine (SL L 53, 27.2.2008., str. 50.).

⁽⁶⁾ Odluka Vijeća 2008/261/EZ od 28. veljače 2008. o potpisivanju u ime Europske zajednice te o privremenoj primjeni određenih odredaba Protokola između Europske unije, Europske zajednice, Švicarske Konfederacije i Kneževine Lihtenštajna o pristupanju Kneževine Lihtenštajna Sporazumu između Europske unije, Europske zajednice i Švicarske konfederacije o pridruživanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine (SL L 83, 26.3.2008., str. 3.).

⁽⁷⁾ Odluka Vijeća 2008/262/PUP od 28. veljače 2008. o potpisivanju u ime Europske unije, te o privremenoj primjeni određenih odredaba Protokola između Europske unije, Europske zajednice, Švicarske Konfederacije i Kneževine Lihtenštajna o pristupanju Kneževine Lihtenštajna Sporazumu između Europske unije, Europske zajednice i Švicarske konfederacije o pridruživanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine (SL L 83, 26.3.2008., str. 5.).

⁽⁸⁾ SL L 131, 1.6.2000., str. 43.

⁽⁹⁾ SL L 64, 7.3.2002., str. 20.

- (15) Ova Odluka predstavlja akt koji se temelji na schengenskoj pravnoj stečevini ili je s njom na koji drugi način povezan u smislu članka 4. stavka 2. Akta o pristupanju iz 2005.,

ODLUČILO JE:

Članak 1.

U glavi I. točki 3. Financijske uredbe o C.SIS-u, dodaju se sljedeće alineje:

- „— kad je riječ o Bugarskoj i Rumunjskoj, doprinos se izračunava samo na temelju troškova nastalih za postavljanje C.SIS-a od 1. siječnja 2007. Te države doprinose sredstvima za troškove korištenja C.SIS-a od 1. siječnja 2010.;
- kad je riječ o Lihtenštajnu, doprinos se izračunava samo na temelju troškova nastalih za postavljanje C.SIS-a od 1. siječnja 2008. Lihtenštajn doprinosi sredstvima za troškove korištenja C.SIS-a od 1. siječnja 2010.”

Članak 2.

U zadnjem stavku točke 2. glave II. i u osmom stavku točke 2. glave III. korisnik se zamjenjuje sljedećim:

„Ministère de l'Intérieur, Direction des systèmes d'information et de communications

(Ministarstvo unutarnjih poslova, Odjel za informacijske i komunikacijske sustave)”

Članak 3.

U Odluci se riječi „franci” i „francuski franci” zamjenjuju riječju „euro”.

Članak 4.

Izmjene koje se odnose na Lihtenštajn proizvode učinke od dana kad Protokol između Europske unije, Europske zajednice, Švicarske Konfederacije i Kneževine Lihtenštajna o pristupanju Kneževine Lihtenštajna Sporazumu između Europske unije, Europske zajednice, Švicarske Konfederacije o pridruživanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine, stupi na snagu.

Članak 5.

Ova Odluka proizvodi učinke od dana donošenja.

Objavljuje se u *Službenom listu Europske unije*.

Sastavljeno u Bruxellesu 30. studenoga 2009.

Za Vijeće

Predsjednica

B. ASK

32009D1015

29.12.2009.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 348/51

ODLUKA VIJEĆA**od 22. prosinca 2009.****o izmjeni dijela I. Priloga 3. Zajedničkim konzularnim uputama o državljanima trećih zemalja koji trebaju imati zrakoplovno-tranzitnu vizu**

(2009/1015/EU)

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Uredbu Vijeća (EZ) br. 789/2001 od 24. travnja 2001. o zadržavanju provedbenih ovlasti Vijeća u pogledu određenih detaljnih odredbi i praktičnih postupaka za ispitivanje zahtjeva za izdavanje viza ⁽¹⁾,

uzimajući u obzir inicijativu Savezne Republike Njemačke,

budući da:

- (1) Dio I. Priloga 3. Zajedničkim konzularnim uputama sadrži zajednički popis trećih zemalja za čije državljane sve države članice propisuju obvezu posjedovanja zrakoplovne tranzitne vize.
- (2) Njemačka i Nizozemska, u vezi s državljanima Etiopije, žele obvezu posjedovanja zrakoplovno-tranzitne vize ograničiti na osobe koje nemaju valjanu vizu za jednu od država članica, ili vizu koja važi za državu ugovornu stranku Sporazuma o Europskom gospodarskom prostoru od 2. svibnja 1992., Kanadu, Japan ili Sjedinjene Američke Države. Dio I. Priloga 3. Zajedničkim konzularnim uputama potrebno je, u skladu s tim, izmijeniti.
- (3) U skladu s člancima 1. i 2. Protokola o stajalištu Danske, koji je priložen Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o funkcioniranju Europske unije, Danska ne sudjeluje u donošenju ove Odluke, ona je ne obvezuje i u Danskoj se ne primjenjuje. Kako se ova Odluka gradi na schengenskoj pravnoj stečevini u skladu s odredbama glave V. dijela trećeg Ugovora o funkcioniranju Europske unije, Danska u skladu s člankom 4. toga Protokola u roku šest mjeseci od donošenja ove Odluke odlučuje hoće li Odluku prenijeti u svoje nacionalno pravo.
- (4) Za Island i Norvešku ova Odluka predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine u smislu Sporazuma koji su sklopili Vijeće Europske unije i Republika Island i Kraljevina Norveška o pristupanju Islanda i Norveške provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine ⁽²⁾, koje pripadaju u područje iz članka 1. točke A Odluke Vijeća 1999/437/EZ od 17. svibnja 1999. o određenim aranžmanima za primjenu Sporazuma ⁽³⁾.

(5) Za Švicarsku ova Odluka predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine u smislu Sporazuma između Europske unije, Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o pridruživanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine ⁽⁴⁾, koje pripadaju u područje iz članka 1. točke A Odluke 1999/437/EZ u vezi s člankom 3. Odluke Vijeća 2008/146/EZ od 28. siječnja 2008. o sklapanju, u ime Europske zajednice ⁽⁵⁾.

(6) Za Lihtenštajn ova Odluka predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine u smislu Protokola između Europske unije, Europske zajednice, Švicarske Konfederacije i Kneževine Lihtenštajna o pristupanju Kneževine Lihtenštajna Sporazumu između Europske unije, Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o pristupanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine, koje pripadaju u područje iz članka 1. točke A Odluke 1999/437/EZ u vezi s člankom 3. Odluke 2008/261/EZ od 28. veljače 2008. o potpisivanju toga Protokola u ime Europske zajednice ⁽⁶⁾.

(7) Ova Odluka predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine u kojima Ujedinjena Kraljevina ne sudjeluje u skladu s Odlukom Vijeća 2000/365/EZ od 29. svibnja 2000. o zahtjevu Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske za sudjelovanje u pojedinim odredbama schengenske pravne stečevine ⁽⁷⁾. Ujedinjena Kraljevina stoga ne sudjeluje u njezinu donošenju, ona je ne obvezuje i na nju se ne primjenjuje.

(8) Ova Odluka predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine u kojima Irska ne sudjeluje, u skladu s Odlukom Vijeća 2002/192/EZ od 28. veljače 2002. o zahtjevu Irske za sudjelovanje u provedbi nekih odredbi schengenske pravne stečevine ⁽⁸⁾. Irska stoga ne sudjeluje u njezinu donošenju, ona je ne obvezuje i na nju se ne primjenjuje.

⁽¹⁾ SL L 116, 26.4.2001., str. 2.

⁽²⁾ SL L 176, 10.7.1999., str. 36.

⁽³⁾ SL L 176, 10.7.1999., str. 31.

⁽⁴⁾ SL L 53, 27.2.2008., str. 52.

⁽⁵⁾ SL L 53, 27.2.2008., str. 1.

⁽⁶⁾ SL L 83, 26.3.2008., str. 3.

⁽⁷⁾ SL L 131, 1.6.2000., str. 43.

⁽⁸⁾ SL L 64, 7.3.2002., str. 20.

- (9) Za Cipar ova Odluka predstavlja akt, koji se temelji na schengenskoj pravnoj stečevini ili je s njom na koji drugi način povezan u smislu članka 3. stavka 2. Akta o pristupanju iz 2003.
- (10) Ova Odluka predstavlja akt koji se temelji na schengenskoj pravnoj stečevini ili je s njom na koji drugi način povezan u smislu članka 4. stavka 2. Akta o pristupanju iz 2005.,

DONIJELO JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Dio I. Priloga 3. Zajedničkim konzularnim uputama mijenja se kako slijedi:

1. Pri unosu u vezi s Etiopijom, umeće se sljedeća bilješka:

„Za Njemačku i Nizozemsku

Sljedeće osobe ne trebaju imati zrakoplovno tranzitnu vizu:

- državljani koji imaju valjanu vizu za jednu od država članica ili država potpisnica Sporazuma o Europskom gospodarskom prostoru od 2. svibnja 1992., Kanade, Japana ili Sjedinjenih Američkih Država ili kad se vraćaju iz tih država nakon što su upotrijebili vizu.”

2. Iza popisa trećih zemalja u objasnidbenom dijelu, iza trećeg podstavka, dodaje se sljedeći podstavak:

„Izuzeci od zahtjeva za pribavljanje zrakoplovne tranzitne vize primjenjuju se i za državljanina treće zemlje koji ima valjanu vizu za jednu od država članica ili država ugovornica Sporazuma o Europskom gospodarskom prostoru od 2. svibnja 1992., Kanade, Japana ili Sjedinjenih Američkih Država koji putuju u koju drugu treću zemlju. Izuzeci se ne primjenjuju za zrakoplovno-tranzitne vize državljana treće zemlje pri povratku iz koje druge treće zemlje nakon što im je gore navedena viza istekla.”

Članak 2.

Ova Odluka stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 3.

Ova je Odluka upućena državama članicama u skladu s Ugovorima.

Sastavljeno u Bruxellesu 22. prosinca 2009.

Za Vijeće

Predsjednik

A. CARLGREN

32010D0779

L 333/58

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

17.12.2010.

ODLUKA VIJEĆA

od 14. prosinca 2010.

o zahtjevu Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske za sudjelovanje u pojedinim odredbama schengenske pravne stečevine koje se odnose na uspostavu Europske agencije za operativno upravljanje velikim IT sustavima u području slobode, sigurnosti i pravde

(2010/779/EU)

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

razvoj i operativno upravljanje drugim velikim IT sustavima u području slobode, sigurnosti i pravde.

uzimajući u obzir članak 4. Protokola (br. 19.) o schengenskoj pravnoj stečevini uključenoj u okvir Europske unije, koji je priložen Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o funkcioniranju Europske unije (dalje u tekstu: Schengenski protokol),

uzimajući u obzir zahtjev Vlade Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske, u njezinom pismu predsjedniku Vijeća, od 5. listopada 2010. za sudjelovanje u pojedinim odredbama schengenske pravne stečevine, kako je navedeno u tom pismu,

budući da:

(1) Vijeće je Odlukom 2000/365/EZ ⁽¹⁾ ovlastilo Ujedinjenu Kraljevinu Velike Britanije i Sjeverne Irske za sudjelovanje u pojedinim odredbama schengenske pravne stečevine, u skladu s uvjetima utvrđenim u toj Odluci.

(2) Europska je komisija 24. lipnja 2009. predstavila prijedlog za Uredbu Europskog parlamenta i Vijeća o uspostavi Europske agencije za operativno upravljanje velikim IT sustavima u području slobode, sigurnosti i pravde (dalje u tekstu: predložena Uredba).

(3) U skladu s predloženom Uredbom, Europska agencija za operativno upravljanje velikim IT sustavima u području slobode, sigurnosti i pravde (dalje u tekstu: Agencija) treba biti odgovorna za operativno upravljanje drugom generacijom Schengenskog informacijskog sustava (SIS II), Viznim informacijskim sustavom (VIS-om) i sustavom Eurodac te joj se, na temelju glave V. dijela trećeg Ugovora o funkcioniranju Europske unije odgovarajućim zakonodavnim instrumentom, može povjeriti priprema,

(4) SIS II dio je schengenske pravne stečevine. Uredba (EZ) br. 1987/2006 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾ i Odluka Vijeća 2007/533/PUP ⁽³⁾ uređuju uspostavu, funkcioniranje i uporabu sustava SIS II. Međutim, Ujedinjena Kraljevina sudjelovala je samo u donošenju Odluke 2007/533/PUP koja razvija odredbe schengenske pravne stečevine iz članka 1. točke (a) podtočke ii. Odluke 2000/365/EZ.

(5) VIS je također dio schengenske pravne stečevine. Ujedinjena Kraljevina nije sudjelovala u donošenju i ne obvezuju je Odluka 2004/512/EZ ⁽⁴⁾, Uredba (EZ) br. 767/2008 ⁽⁵⁾ i Odluka 2008/633/PUP ⁽⁶⁾ kojima se uređuje uspostava, funkcioniranje i uporaba sustava VIS.

(6) Eurodac nije dio schengenske pravne stečevine. Ujedinjena Kraljevina sudjelovala je u donošenju Uredbe (EZ) br. 2725/2000 ⁽⁷⁾ koja uređuje uspostavu, funkcioniranje i uporabu sustava Eurodac i ona je za nju obvezujuća.

(7) S obzirom na svoje sudjelovanje u sustavu Eurodac, i djelomično sudjelovanje u SIS-u II, Ujedinjena Kraljevina ima pravo sudjelovati u aktivnostima Agencije, u mjeri u kojoj će ta Agencija biti odgovorna za operativno upravljanje sustavom SIS II kako je uređeno Odlukom 2007/533/PUP i Eurodacom.

⁽²⁾ SL L 381, 28.12.2006., str. 4.

⁽³⁾ SL L 205, 7.8.2007., str. 63.

⁽⁴⁾ Odluka Vijeća 2004/512/EZ od 8. lipnja 2004. o uspostavi Viznog informacijskog sustava (VIS) (SL L 213, 15.6.2004., str. 5.).

⁽⁵⁾ Uredba (EZ) br. 767/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. srpnja 2008. o Viznom informacijskom sustavu (VIS) i razmjeni podataka između država članica o vizama za kratkotrajni boravak (Uredba VIS) (SL L 218, 13.8.2008., str. 60.).

⁽⁶⁾ Odluka Vijeća 2008/633/PUP od 23. lipnja 2008. o pristupu zaduženih tijela država članica i Europola podacima Viznog informacijskog sustava (VIS) u svrhu sprečavanja, otkrivanja i istraživanja kaznenih djela terorizma i drugih teških kaznenih djela (SL L 218, 13.8.2008., str. 129.).

⁽⁷⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 2725/2000 od 11. prosinca 2000. o osnivanju sustava „Eurodac” za usporedbu otisaka prstiju za učinkovitu primjenu Dublinske konvencije (SL L 316, 15.12.2000., str. 1.).

⁽¹⁾ SL L 131, 1.6.2000., str. 43.

- (8) Predložena Agencija bi trebala biti jedinstvena pravna osoba s jedinstvenom organizacijskom i financijskom strukturom. U tu svrhu Agenciju bi trebalo uspostaviti jednim zakonodavnim instrumentom, o kojem Vijeće mora glasovati u cjelini. Osim toga, predložena bi se Uredba nakon donošenja trebala primjenjivati u cjelini u državama članicama koje obvezuje. Mogućnost djelomične primjene za Ujedinjenu Kraljevinu time je isključena.
- (9) Da se osigura usklađenost s Ugovorima i važećim Protokolima te istodobno očuva jedinstvo i dosljednost predložene Uredbe, Ujedinjena Kraljevina zatražila je, u skladu s člankom 4. Schengenskog Protokola, sudjelovanje u predloženoj Uredbi, u mjeri u kojoj će Agencija biti odgovorna za operativno upravljanje sustavom SIS II, kako je uređeno Uredbom (EZ) br. 1987/2006, i VIS-om.
- (10) Vijeće priznaje pravo Ujedinjene Kraljevine da u skladu s člankom 4. Schengenskog Protokola zatraži sudjelovanje u predloženoj Uredbi, u mjeri u kojoj Ujedinjena Kraljevina ne sudjeluje u predloženoj Uredbi iz drugih razloga.
- (11) Sudjelovanje Ujedinjene Kraljevine u predloženoj Uredbi ne dovodi u pitanje činjenicu da Ujedinjena Kraljevina trenutačno ne sudjeluje, i ne može sudjelovati, u odredbama schengenske pravne stečevine koje se odnose na slobodno kretanje državljana trećih zemalja, viznu politiku i prijelaz vanjskih granica država članica. Stoga bi u predloženu Uredbu bilo uputno uključiti posebne odredbe, posebno u vezi s ograničenim pravima glasanja u Upravom odboru Agencije, koje bi odražavale taj poseban položaj Ujedinjene Kraljevine.
- (12) Mješovit odbor, osnovan u skladu s člankom 3. Sporazuma kojeg je sklopilo Vijeće Europske unije i Republika Island i Kraljevina Norveška o pridruživanju tih država

provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine ⁽¹⁾, u skladu s člankom 5. tog Sporazuma obaviješten je o pripremi ove Odluke.

- (13) Mješovit odbor osnovan u skladu s člankom 3. Sporazuma između Europske unije, Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o pridruživanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine ⁽²⁾, u skladu s člankom 5. tog Sporazuma obaviješten je o pripremi ove Odluke,

DONIJELO JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

U skladu s Odlukom Vijeća 2000/365/EZ, Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske sudjeluje u Uredbi Europskog parlamenta i Vijeća o osnivanju Europske agencije za operativno upravljanje velikim IT sustavima u području slobode, sigurnosti i pravde, u mjeri u kojoj se Uredba odnosi na operativno upravljanje Viznim informacijskim sustavom (VIS) i dijelove druge generacije Schengenskog informacijskog sustava (SIS II), u kojima Ujedinjena Kraljevina ne sudjeluje.

Članak 2.

Ova Odluka stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Sastavljeno u Bruxellesu 14. prosinca 2010.

Za Vijeće
Predsjednik
S. VANACKERE

⁽¹⁾ SL L 176, 10.7.1999., str. 36.

⁽²⁾ SL L 53, 27.2.2008., str. 52.

32010R1210

22.12.2010.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 339/1

UREDBA (EU) br. 1210/2010 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 15. prosinca 2010.****o provjeri autentičnosti eurokovanica i postupanju s eurokovanicama neprikladnim za optjecaj**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 133.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europske središnje banke ⁽¹⁾,u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽²⁾,

budući da:

(1) Uredbom Vijeća (EZ) br. 1338/2001 od 28. lipnja o utvrđivanju mjera potrebnih za zaštitu eura od krivotvorenja ⁽³⁾ zahtijeva se od kreditnih institucija i, u granicama njihove aktivnosti plaćanja, od drugih pružatelja usluga plaćanja te od svih drugih institucija uključenih u obradu i raspodjelu javnosti novčanica i kovanica da osiguraju provjeru autentičnosti kovanica i euronovčanica koje su primili i koje namjeravaju vratiti u optjecaj te da osiguraju otkrivanje krivotvorenih kovanica i novčanica.

(2) U Preporuci Komisije 2005/504/EZ od 27. svibnja 2005. o autentičnosti eurokovanica i postupanju s eurokovanicama neprikladnim za optjecaj ⁽⁴⁾ predviđene su preporučene prakse u pogledu autentičnosti eurokovanica i postupanja s eurokovanicama neprikladnim za optjecaj.

Međutim, nedostatak obveznog zajedničkog okvira za provjeru autentičnosti kovanica za posljedicu ima različite prakse među državama članicama pa se, stoga, ne može osigurati jedinstvena zaštita valute diljem eurozone.

(3) Kako bi se postigla učinkovita i jedinstvena provjera eurokovanica diljem eurozone, potrebno je stoga uvesti obvezujuća pravila za provedbu zajedničkih postupaka provjere autentičnosti eurokovanica u optjecaju i za provedbu mehanizama nadzora tih postupaka, koje provode državna tijela.

(4) Tijekom postupka provjere autentičnosti također trebalo bi također identificirati autentične eurokovanice koje nisu prikladne za optjecaj. Ako su u optjecaju neprikladne kovanice, teže se koriste, posebno u automatima koji rade na kovanice, i može stvoriti zabunu za korisnike u pogledu njihove autentičnosti. Neprikladne kovanice bi trebalo ukloniti iz optjecaja. Zajednička obvezujuća pravila stoga su potrebna za postupanje s eurokovanicama neprikladnim za optjecaj i za njihovu naknadu.

(5) Kako bi se uskladila provedba postupaka provjere autentičnosti, Europski tehnički i znanstveni centar (ETSC), osnovan Odlukom Komisije 2005/37/EZ ⁽⁵⁾, nakon savjetovanja sa skupinom stručnjaka za krivotvorene kovanice iz te Odluke trebao bi odrediti daljnje pojedinstvo zahtjeva u pogledu ispitivanja i osposobljavanja za provjeru autentičnosti kovanica, specifikacije za provjeru eurokovanica neprikladnih za optjecaj i druge praktične provedbene odredbe.

(6) Kako bi omogućile postupnu prilagodbu svog trenutnog sustava pravila i praksi odredbama ove Uredbe, države članice bi tijekom prijelaznog razdoblja do 31. prosinca 2014. trebale moći predvidjeti odstupanja u pogledu vrsta strojeva za obradu kovanica koji se koriste za provjeru autentičnosti eurokovanice i broj tih strojeva koji se trebaju godišnje pregledavati.

⁽¹⁾ SL C 284, 25.11.2009., str. 6.

⁽²⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 7. rujna 2010. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 29. studenoga 2010.

⁽³⁾ SL L 181, 4.7.2001., str. 6.

⁽⁴⁾ SL L 184, 15.7.2005., str. 60.

⁽⁵⁾ SL L 19, 21.1.2005., str. 73.

- (7) Svako državno tijelo koje postupa s eurokovanicama neprikladnim za optjecaj trebalo bi moći primjenjivati naknadu za obradu u skladu s ovom Uredbom za pokrivanje troškova postupka. Naknade za obradu ne bi se trebale primjenjivati na podnošenje manjih količina eurokovanica neprikladnih za optjecaj. Države članice bi trebale moći predvidjeti izuzeća od naknada za obradu za osobe koje blisko surađuju s tijelima pri uklanjanju krivotvorenih ili neprikladnih kovanica iz optjecaja. Države članice bi trebale moći prihvatiti vreće ili kutije miješanih krivotvorenih ili neprikladnih kovanica, ne primjenjujući pritom dodatnu naknadu ako je to u javnom interesu.
- (8) Kako bi se postigla jednaka provjera autentičnosti eurokovanica i jednako postupanje s eurokovanicama neprikladnim za optjecaj diljem eurozone, na svakoj je državi članici da uvede primjenjive sankcije za povrede.
- (9) Budući da cilj ove Uredbe, to jest učinkovitu i jedinstvenu provjeru autentičnosti eurokovanica diljem europa, ne mogu dostatno ostvariti države članice zbog razlika u nacionalnim praksama, nego ih se može na bolji način ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere, u skladu s načelom supsidijarnosti određenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti određenim u tom članku, ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

POGLAVLJE I.

PREDMET I DEFINICIJE

Članak 1.

Predmet

Ovom se Uredbom utvrđuju postupci potrebni za provjeru autentičnosti eurokovanica i postupanje s eurokovanicama neprikladnim za optjecaj.

Članak 2.

Definicije

Za potrebe ove Uredbe, primjenjuju se sljedeće definicije:

- (a) „provjera autentičnosti eurokovanica” znači postupak provjere jesu li eurokovanice autentične i prikladne za optjecaj;
- (b) „eurokovanice neprikladne za optjecaj” znači eurokovanice koje su ispravne, ali su odbijene u postupku provjere autentičnosti ili eurokovanice čiji je izgled značajno promijenjen;

(c) „određeno državno tijelo” znači državni analitički centar za kovanice ili neko drugo tijelo koje je odredila dotična država članica;

(d) „institucije” znači institucije iz prvog podstavka članka 6. stavka 1. Uredbe (EZ) br. 1338/2001, isključujući one iz njegove treće alineje;

(e) „CEEG” (skupina stručnjaka za krivotvorene kovanice) znači stručnjaci za krivotvorene kovanice iz Odluke 2005/37/EZ.

POGLAVLJE II.

PROVJERA AUTENTIČNOSTI EUROKOVANICA

Članak 3.

Provjera autentičnosti eurokovanica

1. Institucije osiguravaju da eurokovanice koje su primili i koje namjeravaju vratiti u optjecaj podliježu postupku provjere autentičnosti. One tu obvezu provode pomoću:

- (a) strojeva za obradu kovanica, uključenih u popis strojeva za obradu kovanica iz članka 5. stavka 2.; ili
- (b) osoblja osposobljenog u skladu s načinima koje definiraju države članice.

2. Nakon provjere autentičnosti sve kovanice i eurokovanice za koje se sumnja da su krivotvorene dostavljaju se određenom državnom tijelu.

3. Krivotvorene eurokovanice predane nadležnim državnim tijelima u skladu s člankom 6. Uredbe (EZ) br. 1338/2001 ne podliježu naknadama za obradu ili drugim naknadama. Što se tiče eurokovanica neprikladnih za optjecaj, primjenjuje se poglavlje III. ove Uredbe.

Članak 4.

Uvjet testiranja i strojevi za obradu kovanica

1. Institucije pri provedbi članka 3. stavka 1. točke (a) koriste samo one vrste strojeva za obradu kovanica koje su uspješno prošle test otkrivanja koji je provelo određeno državno tijelo ili ETSC i koje su u trenutku kupnje bile uvrštene na popis na internetskoj stranici iz članka 5. stavka 2. Institucije osiguravaju redovitu prilagodbu tih strojeva kako bi se održala njihova sposobnost otkrivanja, uzimajući u obzir izmjene uvedene na popisu iz članka 5. stavka 2. Cilj testa otkrivanja je osigurati da su strojevi za obradu kovanica sposobni odbiti poznate vrste krivotvorenih eurokovanica, a time i eurokovanice neprikladne za optjecaj i sve druge predmete slične kovanicama koji ne ispunjavaju specifikacije za ispravne eurokovanice.

2. Države članice u prijelaznom razdoblju do 31. prosinca 2014. mogu predvidjeti posebna odstupanja od prve rečenice stavka 1. za strojeve za obradu kovanica koji su se koristili 11. siječnja 2011. i koji su se dokazali sposobnima za otkrivanje krivotvorenih eurokovanica, eurokovanica neprikladnih za optjecaj i drugih predmeta sličnih kovanicama koji ne ispunjavaju specifikacije ispravnih eurokovanica, čak i ako ti strojevi nisu uključeni na popis iz članka 5. stavka 2. Takva se odstupanja usvajaju nakon savjetovanja s CCEG-om.

Članak 5.

Prilagodba strojeva za obradu kovanica

1. Kako bi se proizvođačima strojeva za obradu kovanica omogućilo ishođenje specifikacija potrebnih za prilagodbu njihovih strojeva kako bi mogli otkriti krivotvorene eurokovanice, testiranje u skladu s člankom 4. može se provesti u određenom državnom tijelu, ETSC-u ili, nakon bilateralnog sporazuma, u prostorijama proizvođača. Nakon uspješnog testiranja stroja za obradu kovanica proizvođaču stroja izdaje se sažetak izvješća o testu otkrivanja, a njegov preslik šalje se ETSC-u.

2. Komisija na svojoj internetskoj stranici objavljuje pročišćeni popis svih strojeva za obradu kovanica, za koje je ETSC primio ili pripremio pozitivan i valjan sažetak izvješća o testu otkrivanja.

Članak 6.

Kontrole koje provode države članice

1. Države članice uvode kontrole predviđene ovim člankom.

2. Države članice provode godišnje kontrole u prostorijama institucija kako bi pomoću testova otkrivanja provjerile ispravno funkcioniranje reprezentativnog broja korištenih strojeva za obradu kovanica. Kada se od osoblja institucija očekuje da ručno provjere autentičnost eurokovanica koje se trebaju vratiti u optjecaj, države članice od institucija dobivaju jamstvo da je njihovo osoblje valjano osposobljeno za tu svrhu.

3. Broj strojeva za obradu kovanica koji se trebaju godišnje provjeriti u svakoj državi članici takav je da količina eurokovanica koje ti strojevi obrade tijekom te godine predstavlja najmanje 25 % ukupne neto kumulirane količine kovanice koje je ta država članica izdala od uvođenja eurokovanica do

kraja prethodne godine. Broj strojeva za obradu eurokovanica koji se trebaju provjeriti izračunava se na temelju količine tri najveće vrijednosti eurokovanica namijenjenih za optjecaj. Države članice nastoje osigurati da se strojevi za obradu kovanica provjeravaju izmjenično.

4. U slučaju da je broj strojeva za obradu kovanica koji se trebaju godišnje provjeriti u skladu sa stavkom 3. veći od broja strojeva koji djeluju u određenoj državi članici, svi strojevi za obradu kovanica koji djeluju u toj državi članici provjeravaju se godišnje.

5. Države članice u prijelaznom razdoblju do 31. prosinca 2014. mogu, nakon što su obavijestile Komisiju, odlučiti da je broj strojeva za obradu kovanica koji se trebaju godišnje provjeriti takav da količina eurokovanica koje ti strojevi obrade tijekom te godine predstavlja najmanje 10 % ukupne neto kumulirane količine kovanice koje je ta država članica izdala od uvođenja eurokovanica do kraja prethodne godine.

6. Kao dio godišnjih kontrola, države članice nadziru sposobnost institucija da provjeravaju autentičnost eurokovanica na temelju:

(a) postojanja pisanih pravila kojima se osiguravaju upute u pogledu korištenja opreme za automatsku obradu kovanica ili ručnog razvrstavanja, prema potrebi;

(b) raspoređivanja odgovarajućih ljudskih potencijala;

(c) postojanja pisanog plana održavanja čiji je cilj održati odgovarajuću razinu učinkovitosti strojeva za obradu kovanica;

(d) postojanja pisanih postupaka za podnošenje određenom državnom tijelu krivotvorenih eurokovanica, eurokovanica neprikladnih za optjecaj i drugih predmeta sličnih kovanicama koji ne ispunjavaju specifikacije ispravnih eurokovanica; i

(e) postojanja postupaka unutarnje kontrole kojima se opisuju načini i učestalost kontrola koje trebaju provoditi institucije kako bi osigurale da njihovi centri za razvrstavanje i njihovo osoblje slijedi upute određene ovim stavkom.

7. Kada država članica otkrije nepoštovanje ove Uredbe, dotična institucija poduzima mjere za osiguranje pravovremenog ispravljanja nepoštovanja.

Članak 7.

Tehničke odredbe

Komisija osigurava da ETSC u opravdanom vremenskom roku i nakon savjetovanja s CCEG-om definira tehničke specifikacije za test otkrivanja i druge praktične provedbene odredbe, kao što su prakse osposobljavanja, razdoblje valjanosti sažetka izvješća o testu otkrivanja, informacije koje se trebaju uključiti u popis iz članka 5. stavka 2., smjernice koje se odnose na kontrole, provjere i revizije koje provode države članice, pravila za ispravljanje nepoštovanja i odgovarajući pragovi za prihvaćanje ispravnih kovanica.

POGLAVLJE III.

POSTUPANJE S EUROKOVANICAMA NEPRIKLADNIM ZA OPTJECAJ

Članak 8.

Povlačenje i naknađivanje eurokovanica neprikladnih za optjecaj

1. Države članice povlače iz optjecaja eurokovanice neprikladne za optjecaj.

2. Države članice naknađuju ili zamjenjuju eurokovanice koje su postale neprikladne zbog dugotrajnog optjecaja ili nezgode ili koje su zbog bilo kojeg drugog razloga odbijene tijekom postupka provjere autentičnosti. Države članice mogu odbiti naknaditi eurokovanice neprikladne za optjecaj koje su izmijenjene ili namjerno ili u postupku za koji se opravdano može očekivati da će ih izmijeniti, neovisno o naknađivanju kovanica prikupljenih u dobrotvorne svrhe, kao što su kovanice bačene u fontane.

3. Države članice nakon povlačenja osiguravaju uništenje eurokovanica neprikladnih za optjecaj, fizičkom ili trajnom deformacijom, tako da se te kovanice ne mogu vratiti u optjecaj ili dostaviti za naknadu.

Članak 9.

Naknade za obradu

1. Naknada za obradu od 5 % nominalne vrijednosti dostavljenih eurokovanica neprikladnih za optjecaj može se odbiti od naknađivanja ili zamjene tih eurokovanica. Ako se provjerava čitava vreća ili kutija eurokovanica u skladu s člankom 11. stavkom 2., naknada za obradu može se uvećati za dodatnih 15 % nominalne vrijednosti dostavljenih eurokovanica.

2. Države članice mogu predvidjeti opća ili djelomična izuzeća od naknada za obradu u slučajevima kada fizičke ili pravne osobe koje dostavljaju eurokovanice blisko i redovito surađuju s određenim državnim tijelom pri povlačenju krivotvorenih eurokovanica ili eurokovanica neprikladnih za optjecaj ili ako su takva izuzeća u javnom interesu.

3. Troškove prijevoza i povezane troškove snosi fizička ili pravna osoba koja dostavlja eurokovanice.

4. Ne dovodeći u pitanje izuzeće predviđeno stavkom 2., svaka fizička ili pravna osoba koja dostavlja eurokovanice svake godine može biti izuzeta od plaćanja naknade za obradu za količinu kovanica koja nije veća od jednog kilograma eurokovanica neprikladnih za optjecaj za vrijednost jedinice. Ako se ta granica premaši, sve dostavljene kovanice mogu podlijegati naknadi.

5. Kada pojedinačno dostavljanje kovanica uključuje kovanice tretirane kemijskim ili drugim opasnim tvarima do te mjere da ih se može smatrati opasnim po zdravlje osoba koje njima rukuju, davanja obračunata u skladu sa stavkom 1. uvećavaju se za dodatnu naknadu u iznosu od 20 % nominalne vrijednosti dostavljenih eurokovanica.

Članak 10.

Pakiranje eurokovanica neprikladnih za optjecaj

1. Fizičke ili pravne osobe koje dostavljaju eurokovanice za povrat ili zamjenu prema vrijednosti ih razvrstavaju u standardizirane vreće ili kutije, kako slijedi:

(a) vreće ili kutije sastoje se od:

i. po 500 kovanica za vrijednosti od 2 EUR i 1 EUR;

ii. po 1 000 kovanica za vrijednosti od 0,50 EUR, 0,20 EUR i 0,10 EUR;

iii. po 2 000 kovanica za vrijednosti od 0,05 EUR, 0,02 EUR i 0,01 EUR;

iv. kod manjih količina, po 100 kovanica za svaku vrijednost;

(b) svaka vreća ili kutija nosi identifikacijske podatke fizičke ili pravne osobe koja ju dostavlja, vrijednost i sadržanu vrijednost po kovanicama, težinu, datum pakiranja i broj vreće ili kutije; fizička ili pravna osoba koja dostavlja vreću ili kutiju osigurava popis pakiranja s pregledom dostavljenih vreća ili kutija; kada su kovanice tretirane kemijskim ili drugim opasnim tvarima, standardnim pakirnim jedinicama prilaže se pisana izjava u kojoj se točno navode korištene tvari;

(c) kada je ukupna količina eurokovanica neprikladnih za optjecaj manja od zahtjeva iz točke (a), te se eurokovanice razvrstavaju prema vrijednosti i mogu se dostaviti u nestandardnom pakiranju.

2. Odstupajući od stavka 1., države članice na dan 11. siječnja 2011. mogu zadržati različite zahtjeve pakiranja kako je predviđeno njihovim nacionalnim pravilima.

Članak 11.

Provjere eurokovanica neprikladnih za optjecaj

1. Države članice mogu provjeriti jesu li dostavljene eurokovanice neprikladne za optjecaj, kako slijedi:

- (a) prijavljena količina provjerava se vaganjem svake vreće ili kutije;
- (b) autentičnost i vizualni izgled provjeravaju se na temelju uzorka od najmanje 10 % dostavljenih kovanica.

2. U slučaju da se provjerama iz stavka 1. utvrde nepravilnosti ili odstupanja od članka 10., provjerava se čitava vreća ili kutija.

3. Kada prihvaćanje ili obrada eurokovanica predstavlja rizik za zdravlje osoba koje rukuju kovanicama ili kada dostavljene kovanice ne ispunjavaju standarde pakiranja ili označavanja, države članice mogu odbiti prihvatiti takve kovanice.

Države članice mogu predvidjeti mjere koje se trebaju donijeti u pogledu fizičkih ili pravnih osoba koje su dostavile kovanice iz prvog podstavka.

POGLAVLJE IV.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 12.

Izvješćivanje, komunikacija i ocjenjivanje

1. Države članice dostavljaju godišnja izvješća Komisiji o svojim aktivnostima u pogledu provjere autentičnosti eurokovanica. Dostavljene informacije uključuju broj kontrola provedenih u skladu s člankom 6. stavkom 2. i broj provjerenih strojeva za obradu kovanica, rezultate testiranja, količinu kovanica koje su ti strojevi obradili, broj analiziranih kovanica za koje se sumnja da su krivotvorene i broj naknađenih eurokovanica neprikladnih za optjecaj te pojedinih o svim odstupanjima predviđenim na temelju članka 4. stavka 2. ili članka 6. stavka 5.

2. Kako bi se državama članicama omogućio nadzor nad poštivanjem ove Uredbe od strane institucija, institucije, ako se to od njih zatraži, barem jednom godišnje dostavljaju državama članicama najmanje sljedeće informacije:

(a) vrste i broj korištenih strojeva za obradu kovanica;

(b) lokaciju svakog stroja za obradu kovanica; i

(c) količinu obrađenih kovanica po stroju za obradu kovanica, po godini i po vrijednosti, za najmanje tri najveće vrijednosti.

3. Države članice osiguravaju da se informacije u pogledu tijela određenih za naknađivanje ili zamjenu eurokovanica i posebnih načina, kao što su zahtjevi pakiranja i naknade, stave na raspolaganje na odgovarajućim internetskim stranicama i putem odgovarajućih objava.

4. Nakon što je analizirala izvješća dobivena od država članica, Komisija Gospodarskom i financijskom odboru podnosi godišnje izvješće o razvoju i rezultatima u pogledu provjere autentičnosti eurokovanica i eurokovanica neprikladnih za optjecaj.

5. Komisija do 30. lipnja 2014. podnosi Europskom parlamentu i Vijeću izvješće o djelovanju i učincima ove Uredbe. Tom se izvješću prema potrebi prilažu zakonodavni prijedlozi o detaljnijoj daljnjoj provedbi ili o izmjeni ove Uredbe, posebno s obzirom na članke 6. i 8.

Članak 13.

Sankcije

Države članice utvrđuju pravila o sankcijama koje se primjenjuju na povrede ove Uredbe te poduzimaju sve potrebne mjere kako bi osigurale njihovo provođenje. Predviđene sankcije moraju biti učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće.

Članak 14.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od 1. siječnja 2012., osim poglavlja III., koje se primjenjuje od datuma stupanja na snagu ove Uredbe.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u državama članicama u skladu s Ugovorima.

Sastavljeno u Strasbourgu 15. prosinca 2010.

Za Europski parlament
Predsjednik
J. BUZEK

Za Vijeće
Predsjednik
O. CHASTEL

32011D0148

L 61/28

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

8.3.2011.

ODLUKA KOMISIJE**od 2. ožujka 2011.**

o izmjeni Odluke 2008/456/EZ o utvrđivanju pravila za provedbu Odluke br. 574/2007 Europskog parlamenta i Vijeća o osnivanju Fonda za vanjske granice za razdoblje 2007.-2013. u okviru Općeg programa „Solidarnost i upravljanje migracijskim tokovima” u pogledu upravljačkih i kontrolnih sustava država članica, pravila za upravno i financijsko upravljanje te prihvatljivosti izdataka za projekte koje sufinancira Fond

(priopćena pod brojem dokumenta C(2001) 1160)

(Tekstovi na bugarskom, češkom, nizozemskom, engleskom, estonskom, finskom, francuskom, njemačkom, grčkom, mađarskom, talijanskom, latvijskom, litavskom, malteškom, poljskom, portugalskom, rumunjskom, slovačkom, slovenskom, španjolskom i švedskom su vjerodostojni)

(2011/148/EU)

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Odluku br. 574/2007/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. svibnja 2009. o osnivanju Fonda za vanjske granice za razdoblje od 2007. do 2013. u okviru općeg programa „Solidarnost i upravljanje migracijskim tokovima”⁽¹⁾, a posebno njegov članak 25. te članak 37. stavak 4.,

budući da:

- (1) Na temelju iskustava prikupljenih od početka djelovanja Fonda za vanjske granice, potrebno je razjasniti obveze iz Odluke Komisije 2008/456/EZ⁽²⁾ o transparentnosti, jednakom postupanju i zabrani diskriminacije pri provedbi projekata.
- (2) Države članice moraju izvještavati o provedbi godišnjih programa. Stoga je potrebno razjasniti koje informacije trebaju dostaviti države članice.
- (3) Da bi se smanjilo upravno opterećenje za države članice i osigurala veća pravna sigurnost, trebalo bi pojednostavniti i razjasniti pravila o opravdanosti izdataka za mjere koje su sufinancirane iz Fonda za vanjske granice.

- (4) Većina promjena koje uvodi ova Odluka treba se odmah početi primjenjivati. Međutim, budući da su za godine 2009. i 2010. godišnji programi u tijeku, trebaju se primjenjivati promijenjena pravila o opravdanosti troškova za mjere sufinancirane od Fonda za vanjske granice od godišnjeg programa za 2011. nadalje. Ipak, državama članicama trebala bi se dati prilika da primjenjuju ta pravila ranije pod određenim uvjetima.

- (5) U skladu s člancima 1. i 2. Protokola o stajalištu Danske koji je priložen Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o osnivanju Europske zajednice, Danska je provela Odluku br. 574/2007/EZ u svoje nacionalno pravo i stoga je njome vezana.

- (6) Ova Odluka predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine u kojima Ujedinjena Kraljevina ne sudjeluje, u skladu s Odlukom Vijeća 2000/365/EZ od 29. svibnja 2000. o zahtjevu Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske za sudjelovanje u pojedinim odredbama schengenske pravne stečevine⁽³⁾ te naknadnom Odlukom Vijeća 2004/926/EZ od 22. prosinca 2004. o provedbi nekih dijelova schengenske pravne stečevine od strane Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske⁽⁴⁾. Ujedinjena Kraljevina se stoga ne obvezuje niti se na nju primjenjuje.

- (7) Ova Odluka predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine u kojima Irska ne sudjeluje, u skladu s Odlukom Vijeća 2002/192/EZ od 28. veljače 2002. o zahtjevu Irske za sudjelovanje u pojedinim odredbama schengenske pravne stečevine⁽⁵⁾. Irska se stoga ne obvezuje niti se na nju primjenjuje.

⁽¹⁾ SL L 144, 6.6.2007., str. 22.

⁽²⁾ SL L 167, 27.6.2008., str. 1.

⁽³⁾ SL L 131, 1.6.2000., str. 43.

⁽⁴⁾ SL L 395, 31.12.2004., str. 70.

⁽⁵⁾ SL L 64, 7.3.2002., str. 20.

- (8) Što se tiče Islanda i Norveške, ova Odluka predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine, u smislu Sporazuma kojeg su sklopili Vijeće Europske unije i Republika Island i Kraljevina Norveška o pridruživanju tih dvaju država provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine ⁽¹⁾, koje spadaju u područja iz članka 1. točaka A i B Odluke Vijeća 1999/437/EZ od 17. svibnja 1999. o određenim dogovorima za primjenu Sporazuma kojeg su sklopili Vijeće Europske unije te Republika Island i Kraljevina Norveška o pridruživanju tih dvaju država u provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine.
- (9) Što se tiče Švicarske, ova Odluka predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine, u smislu Sporazuma sklopljenog između Europske unije, Europske Zajednice i Švicarske Konfederacije o pridruživanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine, koje spadaju u područja iz članka 4. stavka 1. Odluke Vijeća o potpisivanju u ime Europske zajednice i o privremenoj primjeni određenih odredaba ovog Sporazuma ⁽²⁾.
- (10) Mjere iz ove Odluke u skladu su s mišljenjem zajedničkog odbora „Solidarnost i upravljanje migracijskim tokovima” osnovanog Odlukom br. 574/2007/EZ.
- (11) Odluku 2008/456/EZ trebalo bi u skladu s tim izmijeniti,

DONIJELA JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Odluka 2008/456/EZ mijenja se kako slijedi:

1. u članku 9. stavku 1. druga rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„Svaka važna promjena sadržaja poziva za dostavu prijedloga također se objavljuje pod istim uvjetima.”;

2. Članak 11. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 11.

Provedbeni ugovori

Prilikom dodjele ugovora za provedbu projekata, država, regionalna i lokalna tijela, entiteti javnog prava, udruženja jednog ili više takvih tijela ili više entiteta javnog prava postupaju u skladu s važećim europskim i nacionalnim pravom o javnoj nabavi i načelima.

Subjektima se, osim onih navedenih u prvom stavku, dodjeljuju ugovori za provedbu projekata na temelju odgovarajuće javne objave zbog osiguranja usklađenosti s načelima transparentnosti, zabrane diskriminacije i jednakog postupanja. Ugovori čija je vrijednost manja od 100 000 eura dodjeljuju se, ukoliko određeni entitet zahtijeva najmanje tri ponude. Ne dovodeći u pitanje nacionalna pravila, ugovori u vrijednosti manje od 5 000 eura nisu predmet postupovnih obveza”;

3. u članku 21 stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Nadležno tijelo obavještuje Komisiju službenim dopisom o svakoj važnoj promjeni u sustavu upravljanja i nadzora i dostavljaju promijenjeni opis sustava upravljanja i nadzora Komisiji čim prije, a najkasnije po stupanju na snagu tih promjena.”;

4. u članku 24. stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. U financijskim tablicama povezanim s izvješćima o napretku i završnim izvješćima prikazuje se raspodjela iznosa po važnosti i posebnim prioritetima, kako je navedeno u strateškim smjernicama.”;

5. Članak 25. zamjenjuje se sljedećim:

- (a) u stavku 1. dodaje se sljedeća rečenica:

„Svaka promjena revizijske strategije koja je predložena u skladu s člankom 32. stavkom 1. točkom (c) temeljnog akta i koja je prihvaćena od strane Komisije, dostavlja se Komisiji čim prije. Promijenjena revizijska strategija utvrđuje se u skladu s modelom u Prilogu VI., uz oznaku uvedenih promjena.”;

- (b) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Osim u slučaju kada se svaki od posljednja dva godišnja programa usvaja od strane Komisije iznosi manje od 1 milijuna eura, revizijsko tijelo dostavlja godišnji revizijski nacrt prije 15. veljače svake godine, počevši od 2010. godine. Revizijski nacrt izrađuje se u skladu s modelom iz Priloga VI. Državama članicama nije potrebno ponovno dostavljati revizijsku strategiju prilikom dostavljanja godišnjeg revizijskog plana. U slučaju povezane revizijske strategije iz članka 32. stavka 2. Temelnog akta, može se dostaviti povezani godišnji revizijski plan.”;

⁽¹⁾ SL L 176, 10.7.1999., str. 36.

⁽²⁾ SL L 176, 10.7.1999., str. 31.

6. Članak 26 zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 26.

Dokumenti koje izdaje tijelo za potvrđivanje

1. Potvrđivanje u vezi zahtjeva za drugo plaćanje s naslova prefinanciranja iz članka 41. stavka 4. Temelnog akta izrađuje tijelo za potvrđivanje, a nadležno tijelo ga dostavlja Komisiji na obrascu iz Priloga VIII.

2. Potvrda u vezi zahtjeva za konačno plaćanje iz članka 42. stavka 1. točke (a) temeljnog akta izrađuje tijelo za potvrđivanje, a nadležno tijelo ga dostavlja Komisiji na obrascu iz Priloga IX.”;

7. Članak 37. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 37.

Elektronička razmjena dokumenata

Pored pravilno potpisanih dokumenata iz poglavlja 3 podaci se također šalju elektroničkim putem.”;

8. Članak 40. stavak 3. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) za sve ostale dodatne troškove do 30. lipnja godine N (*) +2.

(*) Pri čemu je ‚N‘ godina navedena u odluci o financiranju kojom se potvrđuje godišnji program država članica.”;

9. Prilozi se mijenjaju u skladu s Prilogom ovoj Odluci.

Članak 2.

1. Točke od 1. do 8. i točke od 1. do 5. Priloga primjenjuju se od dana donošenja ove Odluke.

2. Točka 6. Priloga primjenjuje se najkasnije početkom primjene godišnjih programa za godinu 2011.

3. Države članice mogu odlučiti primjenjivati točku 6. Priloga u pogledu tekućih ili budućih projekata u okviru godišnjih programa za godinu 2009. i 2010. Uz puno poštovanje načela jednakog postupanja, transparentnosti i zabrane diskriminacije. U tom slučaju države članice primjenjuju u cijelosti nova pravila za konkretni projekt te, ukoliko je potrebno, sporazum o donaciji. Samo za izdatke za tehničku pomoć države članice mogu odlučiti da točku 6. Priloga primjenjuju od godišnjeg programa za godinu 2008. nadalje.

Članak 3.

Ova je Odluka upućena Kraljevini Belgiji, Republici Bugarskoj, Češkoj Republici, Saveznoj Republici Njemačkoj, Republici Estoniji, Helenskoj Republici, Kraljevini Španjolskoj, Francuskoj Republici, Talijanskoj Republici, Republici Cipru, Republici Latviji, Republici Litvi, Velikom Vojvodstvu Luksemburgu, Republici Mađarskoj, Republici Malti, Kraljevini Nizozemskoj, Republici Austriji, Republici Poljskoj, Portugalskoj Republici, Rumunjskoj, Republici Sloveniji, Slovačkoj Republici, Republici Finskoj i Kraljevini Švedskoj.

Sastavljeno u Bruxellesu 2. ožujka 2011.

Za Komisiju
Cecilia MALMSTRÖM
Članica Komisije

PRILOG

Prilozi Odluci 2008/456/EZ mijenjaju se kako slijedi:

1. Prilog III. zamjenjuje se sljedećim:
 - 1.1. točka 2 briše se;
 - 1.2. točka 4.2. briše se;
2. Prilog IV. zamjenjuje se sljedećim:
 - 2.1. Dio A, točka 1.2. zamjenjuje se sljedećim:
 - „1.2. Opis procesa u vezi odabira projekata (na razini nadležnog tijela/ovlaštenih tijela ili pridruženih tijela) i njihov ishod“;
 - 2.2. u dijelu A, točki 2, tablici 1, posljednji stupac riječ „opravdani“ briše se;
3. Prilog V., dio A mijenja se kako slijedi:
 - 3.1. točka 1.2. zamjenjuje se sljedećim:
 - „1.2. Ažuriranje prema izvješću o napretku o opisu organizacije selekcije projekata ((na razini nadležnog tijela/ovlaštenih tijela ili pridruženih tijela) i njihov ishod, ako je potrebno“;
 - 3.2. dodaje se sljedeća točka 1.8:
 - „1.8. Izjava o tome da nema bitnih promjena u sustavu upravljanja i nadzora od zadnje promjene o kojoj je Komisija obaviještena dana...“;
 - 3.3. točka 4. zamjenjuje se sljedećim:

Konačno izvješće o provedbi godišnjeg programa

Tablica 1.

Detaljno financijsko izvješće

Država članica: (...)
 Konkretni godišnji program: (...)
 Stanje na: (dan/mjesec/godina)

(Svi iznosi u eurima)				Planirano od strane država članica (kao u godišnjem programu koji je odobrila Komisija)			Izvršeni na razini država članica			Stvarni iznosi koje je odobrilo nadležno tijelo (troškovi korisnika i konačni doprinos EK-a)					
Mjere	Projekti	Referentni prioritet	Referentni posebni prioritet ⁽¹⁾	Ukupni planirani troškovi	Doprinos EK-a	Doprinos EK-a u %	Ukupni opravdani troškovi	Doprinos EK-a	% Doprinosa	Doprinos EK-a	Doprinosi trećih	% doprinosa	Doprinosi trećih	Dobici ostvareni projektom	Plaćanja/povrat sredstava od strane RA
				(a)	(b)	(c = b/a)	(d)	(e)	(f = e/d)	(i = h/g)	(j)	(i = h/g)	(j)	(k)	(l)
Mjera 1: (...)	Projekt 1: (...)														
	Projekt N: (...)														
Ukupna mjera N															
Mjera 1: (...)	Projekt 1: (...)														
	Projekt N: (...)														
Ukupna mjera N															
Mjera 1: (...)	Projekt 1: (...)														
	Projekt N: (...)														
Ukupna mjera N															
Tehnička pomoć															
Druge mjere ⁽¹⁾															
UKUPNO				0	0	0 %	0	0	0 %	0	0 %	0			

⁽¹⁾ Ako je primjenjivo.

3.4. točka 6 zamjenjuje se sljedećim:

‘6. PRILOZI

Opravdani troškovi projekta i prihodi u skladu s pravilima o neprofitnosti te sažetak opisa projekta

Završno izvješće o provedbi godišnjeg programa							
Tablica 6.A							
Opravdani troškovi projekta i prihodi. Usklađenost s pravilima o neprofitnosti kako je navedeno u točki I.3.3.Priloga XI.							
Stanje na: dan/mjesec/godina							
	Opravdani troškovi			Izvor prihoda			
	Izravni troškovi	Neizravni troškovi	Ukupni opravdani troškovi	Doprinos iz EU-a	Doprinos trećih	Dobici ostvareni projektom	Ukupni prihod (kako je navedeno u točki I.3.3. Priloga XI.)
	(a)	(b)	(c) = (a) + (b)	(e)	(f)	(g)	(h) = (e) + (f) + (g)
Oznaka projekta							
Oznaka projekta							
Oznaka projekta							
ltd.							
UKUPNO MJERA 1							
Oznaka projekta							
Oznaka projekta							
Oznaka projekta							
ltd.							
UKUPNO MJERA 2							
Oznaka projekta							
Oznaka projekta							
Oznaka projekta							
ltd.							
UKUPNO MJERA N							
TEHNIČKA POMOĆ							
UKUPNO GODIŠNJI PROGRAM							

Konačno izvješće o primjeni godišnjeg programa	
Tablica 6.B	
Izvješće po projektu	
Stanje na: (dan/mjesec/godina)	
Oznaka i naziv projekta:	
Konačni korisnik:	
Broj mjere:	
Prioritet (broj)	
Ukoliko je potrebno, posebni prioritet	
Kratki tehnički pregled	
Ukoliko je potrebno, opravdanost tehničkih prioriteta	
Ciljevi na temelju pokazatelja i rezultata – rezultati projekta	

4. Prilog VIII. mijenja se kako slijedi:
- 4.1. naslov se zamjenjuje sljedećim:
„OBRAZAC POTVRDE ZA DRUGO PLAĆANJE S NASLOVA PRETFINANCIRANJA”;
- 4.2. u bilješci 1., riječ „opravdanih” briše se;
- 4.3. točka 2. zamjenjuje se sljedećim:
„2. troškovi koji su prijavljeni da su nastali u vezi mjera odabranih za financiranje u skladu s mjerilima primjenjivima za godišnji program”;
5. u Prilogu IX. naslov se zamjenjuje sljedećim:
„OBRAZAC POTVRDE ZA KONAČNO PLAĆANJE”;
6. Prilog XI. zamjenjuje se sljedećim:

„PRILOG XI.

PRAVILA O OPRAVDANOSTI IZDATAKA FONDA ZA VANJSKE GRANICE

I. Opća načela

1.1. *Temeljna načela*

1. U skladu s temeljnim aktom, troškovi, da bi bili opravdani, moraju:
- (a) biti u okviru Fonda i njegovih ciljeva kako je navedeno u člancima 1. i 3. temeljnog akta;
 - (b) biti u okviru opravdanih mjera iz članka 4. i 6. temeljnog akta;
 - (c) potrebni za obavljanje djelatnosti u okviru projekta, čineći sastavni dio višegodišnjih i godišnjih programa, kako ih odobri Komisija;
 - (d) biti opravdani i u skladu s načelima dobrog financijskog upravljanja, posebno vrijednosti za novac i učinkovitosti troškova;
 - (e) nastati na strani konačnog korisnika i/ili partnera u projektu koji imaju poslovni nastan ili su registrirani u državi članici, osim u slučaju međunarodnih organizacija javnog sektora osnovanih međunarodnim sporazumima te posebnih agencija koje su osnovale takve organizacije, Međunarodnog odbora Crvenog križa (ICRC) i Međunarodne federacije društava Crvenog križa i Crvenog polumjeseca. U pogledu članka 39. ove Odluke pravila koja se primjenjuju na krajnje korisnike, se *mutatis mutandis* primjenjuju na partnere u projektu;
 - (f) nastati u skladu s posebnim odredbama sporazuma o donaciji.
2. U slučaju višegodišnjih mjera u smislu članka 16. stavka 6. temeljnog akta, samo dio mjera sufinancira koji se sufinancira godišnjim programom smatra projektom na koji se primjenjuju ta pravila o opravdanosti.
3. Projekti koji se financiraju iz Fonda ne mogu se financirati iz drugih izvora koje pokriva proračun Zajednice. Projekti koje podupire Fond sufinanciraju se iz javnih ili privatnih izvora.

1.2. *Proračun projekata*

Proračun projekata prikazuje se na sljedeći način:

Izdaci	Prihodi
+ Izravni troškovi	+ Doprinos iz EZ-a (definiran kao najniži od tri iznosa navedenih u članku 12. ove Odluke)
+ Neizravni troškovi (fiksni postotak DC-a koji je utvrđen sporazumom o donaciji)	+ Doprinos završnog proračuna i partnera u projektu
	+ doprinos trećih
	+ primici koji nastaju zbog projekta
= Ukupni opravdani troškovi (UOT)	= Ukupni prihodi (UP)

Proračun je uravnotežen: Ukupni opravdani troškovi trebaju biti jednaki ukupnim prihodima.

1.3. *Prihodi i načelo neprofitnosti*

1. Projekti koje podupire Fond moraju biti neprofitni. Ukoliko, na kraju projekta, izvori prihoda, uključujući primitke, prelaze troškove, doprinosi za projekt iz Fonda na smanjuju se sukladno tome.

Svi izvori prihoda za projekt moraju se bilježiti u računovodstvenoj evidenciji ili poreznoj dokumentaciji krajnjeg korisnika i moraju se moći utvrditi i kontrolirati.

2. Projektni prihodi dolaze iz svih financijskih doprinosa koje projektu odobri Fond, iz javnih ili privatnih izvora, uključujući vlastite doprinose krajnjeg korisnika, kao i sve primitke nastale projektom. 'Primici' u smislu ovog pravila pokrivaju prihode koje projekt dobije tijekom razdoblja opravdanosti, kako je opisano u točki 1.4, od prodaje, najma, usluga, upisnina/taksi i drugih sličnih prihoda.
3. Doprinos Zajednice koji proizlazi iz načela neprofitnosti, kako je navedeno u članku 12. točka (c) ove Odluke, bit će 'ukupni opravdani troškovi' umanjeni za 'prihode trećih' i 'primitke koji nastaju zbog projekta'.

1.4. *Razdoblje opravdanosti*

1. Moraju nastati troškovi povezani s projektom i moraju biti izvršena odgovarajuća plaćanja (osim za amortizaciju) nakon 1. siječnja one godine koja je navedena u odluci o financiranju kojom se odobravaju godišnji programi za države članice. Razdoblje opravdanosti traje do 30. lipnja godine N (*) +2, što znači da troškovi povezani s projektom moraju nastati prije tog datuma.
2. Izuzetak od razdoblja opravdanosti iz stavka 1. učinjen je za tehničku pomoć državama članicama (vidjeti točku IV. 3).

(*) Pri čemu je godina 'N' navedena u odluci o financiranju kojom se odobravaju godišnji programi za države članice.

1.5. *Evidencija izdataka*

1. Izdaci odgovaraju plaćanjima koja izvrši konačni korisnik. Plaćanja moraju imati oblik financijskih (gotovinskih) transakcija, osim amortizacije.
2. Izdaci se u pravilu dokazuju službenim računima. Kada to nije moguće, izdaci se dokazuju popratnim ispravama ili popratnim dokumentima jednake dokazne vrijednosti.
3. Izdaci se moraju moći utvrditi i kontrolirati. Posebno:
 - (a) moraju biti zabilježeni u računovodstvenim knjigama konačnog korisnika;
 - (b) moraju biti utvrđeni u skladu s važećim računovodstvenim standardima zemlje u kojoj krajnji korisnik ima sjedište i u skladu s uobičajenom računovodstvenom praksom konačnog korisnika; te
 - (c) moraju biti prijavljeni u skladu sa zahtjevima važećeg poreznog i socijalnog zakonodavstva.
4. Prema potrebi, konačni korisnici moraju posjedovati ovjerene preslike računovodstvenih isprava koje pokazuju prihode i rashode koji nastaju partnerima u vezi projekta.
5. Pohrana i obrada evidencija iz stavka 2. do 4. mora biti u skladu s nacionalnim zakonodavstvom o zaštiti podataka.

1.6. *Teritorijalno važenje*

1. Izdaci za mjere iz članka 4. i 6. temeljnog akta moraju nastati na državnom području država članica od strane krajnjih korisnika iz točke I.1.1.(e) osim

— troškova provedbe mjera koje se odnose na opći cilj iz članka 3. stavka 1. točke (d) temeljnog akta, troškovi za te mjere moraju nastati na državnom području država članica i u trećim zemljama,

— mjera koje se odnose na zaštitu vanjskih granica; te mjere se mogu poduzeti kako unutar tako i izvan državnog područja država članica.

2. Partneri u projektu registrirani i s poslovnim nastanom u trećim zemljama mogu sudjelovati u projektima ali samo ako time ne nastaju novi troškovi, osim u slučaju međunarodnih organizacija javnog sektora osnovanih međuvladinim sporazumima i specijaliziranih agencija koje su takve organizacije osnovale, Međunarodni odbor crvenog križa i Društva crvenog polumjeseca. novlae su takve organizacije osnovlaeva članica i u trećim zemljama.

II. Kategorije opravdanih troškova (na projektnoj razini)

II.1. Izravni opravdani troškovi

Izravni opravdani troškovi projekta su troškovi koji, uzimajući u obzir opće uvjete opravdanosti iz dijela I., su utvrđivi kao posebni troškovi izravno povezani s provedbom projekta. Izravni troškovi su uključeni u planirani ukupni proračun projekta.

Opravdani su sljedeći izravni troškovi:

II.1.1. Troškovi za osoblje

1. Troškovi za osoblje koji su dodijeljeni projektu, a uključuju plaće, dodatke za socijalno osiguranje i druge propisane troškove koji su opravdani, ukoliko je to u skladu s uobičajenom politikom plaća korisnika.
2. Za međunarodne organizacija opravdani troškovi za osoblje mogu uključivati sredstva za obveze propisane zakonom i druge opravdane troškove u vezi plaća.
3. Povezani troškovi za plaće osoblja u javnim tijelima opravdani su do iznosa u kojem se odnose na troškove za djelatnosti koje konkretno javno tijelo ne bi obavljalo u slučaju kada se konkretni projekt ne bi provodio; to se osoblje dodjeljuje ili premješta za provedbu projekta pisanom odlukom krajnjeg korisnika.
4. Troškovi za osoblje detaljno su navedeni u prijedlogu projekta pri čemu treba navesti poslove i broj osoblja.

II.1.2. Putni troškovi i dnevnice

1. Putni troškovi i dnevnice su opravdani kao izravni troškovi za osoblje ili druge osobe koje sudjeluju u aktivnostima projekta i čija su putovanja potrebna za provođenje projekta.
2. Putni troškovi su opravdani na temelju stvarno nastalih troškova. Iznos povrata temelji se na najnižem obliku javnog prijevoza i letova i dopušten je u pravilu samo za putovanja preko 8000 km (povratna karta), ili ako geografski položaj mjesta opravdava putovanje zrakoplovom. U slučaju prijevoza vlastitim vozilom troškovi se u pravilu vraćaju na temelju cijene javnog prijevoza ili ne temelju broja kilometara u skladu s objavljenim službenim pravilima u predmetnoj državi članici ili onima koja primjenjuje krajnji korisnik.
3. Troškovi boravka opravdani su na temelju stvarnih troškova ili dnevnice. Ako navedenih granica koje utvrde države članice u skladu s nacionalnim zakonodavstvom i praksom. Za dnevnicu se u pravilu smatra da pokrivaju lokalni prijevoz (uključujući taksi), smještaj, hranu, lokalne telefonske pozive i druge manje izdatke.

II.1.3. Oprema

II.1.3.1. Opća pravila

Troškovi povezani s opremom (na temelju sljedećeg: najam zakup, kupnjom za punu ili djelomičnu cijenu ili amortizacija kupljenih sredstava) opravdani su samo ako su potrebni za provedbu projekta. Oprema ima tehnička svojstva koja su potrebna za projekt i u skladu je s važećim normama i standardima.

II.1.3.2. Najam i zakup

Izdaci u vezi najma i zakupa opravdani su kod sufinanciranja sukladno pravilima država članica, nacionalnim zakonodavstvima i praksi te trajanju najma ili zakupa za potrebe projekta.

II.1.3.3. Kupnja

1. Troškovi povezani s kupnjom opreme (sustavi, djelatna oprema, prijevozna sredstva koja su između ostalog navedena u članku 5. stavku 1. točkama od (c) do (f) temeljnog akata) opravdani su u skladu s nacionalnim pravilima. Takvi troškovi su opravdani za sufinanciranje na temelju svih ili dijela troškova najma, ako:

- (a) su izravno povezani s realizacijom projekta;
- (b) su nastali u skladu s nacionalnim pravilima za nabavu koja su donesena u državi članici;
- (c) oprema ima tehnička svojstva potreban za projekt i u skladu je s važećim normama i standardima;
- (d) će se opreme nastaviti koristiti za iste ciljeve koji su postavljeni projektom, nakon dana kupnje i u trajanju od najmanje:
 - tri godine ili više za opremu informacijske i komunikacijske tehnologije (IKT),
 - pet godina ili više za druge vrste opreme kao što je djelatna oprema i prijevozna sredstva, osim onih koji su navedeni dalje u tekstu,
 - deset godina za helikoptere, plovila i zrakoplove.

2. S druge strane, troškovi za opremu koja je gore navedena mogu biti opravdani na temelju amortizacije u skladu s nacionalnim pravilima. U tom se slučaju primjenjuju uvjeti pod (a), (b) i (c) u stavku 1. Osim toga, također moraju biti ispunjeni sljedeći uvjeti:

- (a) ako je oprema kupljena prije ili tijekom trajanja projekta, opravdan je samo onaj dio amortizacije opreme na temelju trajanja korištenja za potrebe projekta i stupnja stvarnog korištenja za potrebe projekta;
- (b) oprema koja je kupljena prije početka projekta, ali koja se koristi u svrhe projekta, opravdana je na temelju amortizacije. Međutim, ti troškovi nisu opravdani ako je oprema prvotno kupljena donacijama Zajednice;
- (c) troškovi kupnje opreme moraju odgovarati redovnim tržišnim cijenama, a vrijednost konkretnih predmeta otpisana je u skladu s poreznim i računovodstvenim pravilima koja se primjenjuju na krajnjeg korisnika.

II.1.4. Nekretnine

II.1.4.1. Opća pravila

U slučaju kupnje nekretnina, gradnje ili obnove nekretnine, ili najma nekretnine, ona treba imati tehnička svojstva koja su potrebna za projekt i biti usklađena s važećim normama i standardima.

II.1.4.2. Kupnja, gradnja ili renovacija

1. Ako je stjecanje nekretnina bitno za provedbu projekta i jasno povezano s njegovim ciljevima, kupnja nekretnine tj. zgrade koja je već izgrađena ili gradnja nekretnine je opravdana za sufinanciranje na temelju svih ili dijela troškova, ili na temelju amortizacije, pod uvjetima navedenim dalje u tekstu, ne dovodeći u pitanje primjenu strogih nacionalnih pravila:

- (a) potvrda se dobiva od neovisnog kvalificiranog ocjenjivača ili valjano ovlaštenog službenog tijela koji utvrđuju da cijena ne prelazi tržišnu vrijednost i potvrđuju da su nekretnine u skladu s nacionalnim propisima ili navode točke koje nisu u skladu i koje krajnji korisnik namjerava ispraviti kao dio projekta;
- (b) nekretnine nisu kupljene donacijom Zajednice u bilo koje vrijeme prije provedbe projekta;

- (c) nekretnine se moraju koristiti isključivo za potrebe naveden u projektu u vremenu od najmanje 10 godina nakon datuma završetka projekta, osim ukoliko Komisija drukčije ne odluči u slučaju sufinanciranja svih ili dijela troškova; u slučaju sufinanciranja svih ili dijela troškova. U slučaju sufinanciranja na temelju amortizacije to se vrijeme skraćuje na 5 godina;
 - (d) kupnja nekretnine obavlja se poštovanjem načela vrijednosti za novac i učinkovitosti, te se smatra razmjernom s ciljem koji se ima postići kroz provedbu projekta;
 - (e) u slučaju sufinanciranja na temelju amortizacije, opravdan je samo dio amortizacije za ta sredstva odgovara trajanju korištenja za svrhu projekta u stupanj stvarnog korištenja za svrhu projekta; amortizacija se izračunava u skladu s nacionalnim računovodstvenim pravilima.
2. Troškovi za obnovu nekretnine opravdani su za sufinanciranje na temelju svih ili dijela troškova ili na temelju amortizacije. U slučaju troškova za obnovu primjenjuju se samo uvjeti iz točaka (c) i (e) stavka 1.

II.1.3.4. Najam

Najam nekretnina je opravdan za sufinanciranje, ako postoji jasna veza između najma i ciljeva konkretnog projekta, pod uvjetima navedenim dalje u tekstu, ne dovodeći u pitanje primjenu strogih nacionalnih pravila:

- (a) nekretnine nisu kupljene donacijom Zajednice;
- (b) nekretnine se mogu koristiti samo za provedbu projekta. U suprotnom, opravdan je samo onaj dio troškova koji odgovara korištenju za svrhu projekta.

II.1.5. Potrošni materijal, zalihe, opće usluge

Troškovi za potrošni materijal, zalihe, opće usluge su opravdani ako se mogu utvrditi i ako su izravno potrebni za provedbu projekta.

II.1.6. Podugovaranje

1. Općenito, krajnji korisnici moraju imati svojstva sami upravljati projektima. Iznos za zadatke koji se moraju podugovoriti u okviru projekta mora biti jasno naznačen u ugovoru o donaciji.
2. Izdaci povezani sa sljedećim podugovorima nisu opravdani za sufinanciranje iz Fonda:
 - (a) podugovaranje zadataka koji se odnose na opće upravljanje projektom;
 - (b) podugovaranje koje povećava troškove projekta bez razmjernog povećanja njegove vrijednosti;
 - (c) podugovaranje s posrednicima ili savjetnicima kada je plaćanje utvrđeno u postotku od ukupnih troškova projekta, osim ukoliko takvo plaćanje ne opravda konačni korisnik pozivanjem na stvarnu vrijednost rada ili pružene usluge.
3. Podugovaratelji su dužni za sve podugovore sve pružiti tijelima revizije i kontrole sve potrebne podatke u vezi podugovornih aktivnosti.

II.1.7. Troškovi koji neposredno proizlaze iz zahtjeva povezanih sa sufinanciranjem Unije

Troškovi potrebni za ispunjavanje zahtjeva povezanih sa sufinanciranjem Unije, kao što su oglašavanje, razvidnost, ocjenjivanje projekata, vanjska revizija, bankovne garancije, troškovi prevođenja itd., opravdani su kao izravni troškovi.

II.1.8. Troškovi za stručnjake

Troškovi za pravno savjetovanje, bilježnički troškovi, te troškovi za tehničke i financijske stručnjake su opravdani.

II.2. Neizravni opravdani troškovi

1. Neizravni opravdani troškovi za mjere su oni troškovi koje, uzimajući u obzir uvjete opravdanosti iz točke I.1.1. nije moguće utvrditi kao posebne troškove izravno povezane s izvođenjem projekta.

2. Odstupajući od točke I.5.5. i točke I.5. neizravni troškovi provođenja mjera mogu biti opravdani na osnovi paušalnog iznosa financijske pomoći utvrđenog na najviše 2,5% ukupno opravdanih izravnih troškova.
3. Organizacije koje primaju donacije za poslovanje iz proračuna Unije ne mogu uključiti neizravne troškove i svoj prijedlog proračuna.

III. Neopravdani izdaci

Sljedeći troškovi nisu opravdani:

- (a) PDV, osim u slučaju da krajnji korisnik pokaže da ne može dobiti njegov povrat;
- (b) povrat kapitala, dugovi i naknade za dužničke obveze, kamate po zaduženju, provizije za kupnju deviza i gubici na tečaju, rezervacije za gubitke ili potencijalne buduće obveze, plaćanje kamata, upitni dugovi, kazne, financijske kazne, troškovi suđenja, te prekomjerni ili nepotrebni izdaci;
- (c) troškovi prezentacije osim za projektno osoblje; razumni troškovi za ugošćavanje na društvenim događajima opravdanim projektom, kao što je susret na kraju projekta ili susret vodeće skupine projekta dozvoljeni su;
- (d) troškovi koje prijavi krajnji korisnik i koji su pokriveni drugim projektom ili radnim programom koje se pokrivaju iz donacija Zajednice;
- (e) kupnja zemlje;
- (f) davanja u naravi.

IV. Tehnička pomoć na inicijativu država članica

1. Svi troškovi koji nastaju za provedbu Fonda a koji nastaju nadležnom tijelu, ovlaštenom tijelu, revizijskom tijelu, tijelu za potvrđivanje ili drugom tijelu koje pomaže pri zadacima navedenim u stavku 2. su opravdani u okviru tehničke pomoći u granicama navedenim u članku 18. temeljnog akta.
2. To uključuje sljedeće mjere:
 - (a) izdatke povezane s pripremom, odabirom, ocjenjivanjem, upravljanjem i nadzorom projekta;
 - (b) izdatke povezane s revizijom i provjerama na licu mjesta mjera ili projekata;
 - (c) izdatke povezane s ocjenjivanjem mjera ili projekata;
 - (d) izdatke povezane s informacijama, širenjem i razvidnošću u vezi mjera;
 - (e) izdaci za dobivanje, instalaciju i održavanje računalnih sustava za upravljanje, nadzor i ocjenjivanje fondova;
 - (f) izdatke za sastanke nadzornih odbora i pododбора u vezi provođenja mjera; ti troškovi također mogu uključivati troškove za stručnjake i druge sudionike u tim odborima, uključujući sudionike iz trećih zemalja, gdje je njihova nazočnost potrebna za učinkovitu provedbu mjera;
 - (g) izdatke za jačanje administrativnih kapaciteta za provedbu fonda.
3. Potrebno je provoditi aktivnosti povezane s tehničkom pomoći te moraju biti izvršena odgovarajuća plaćanja nakon 1. siječnja one godine koja je navedena u odluci o financiranju kojom se odobrava godišnji programi država članica. Razdoblje opravdanosti traje do isteka roka za dostavu konačnog izvješća o provedbi godišnjeg programa.
4. Svaka se javna nabava mora obavljati u skladu s nacionalnim pravilima o javnoj nabavi koje utvrdi država članica.

5. Države članice mogu provoditi mjere tehničke pomoći za ovaj Fond zajedno s mjerama tehničke pomoći za neke ili sva četiri fonda. Međutim, u tom slučaju samo onaj udio troškova koji je korišten za provođenje zajedničke mjere koji odgovara ovom Fondu će biti opravdan za financiranje iz tog Fonda, a država članica osigurava da:

- (a) je dio troškova za zajedničke mjere naplaćen odgovarajućem fondu na opravdan i provjerljiv način; te
- (b) ne postoji dvostruko financiranje troškova.

V. Posebni tranzitni režim

U skladu s člankom 40. stavkom 1. pravila temeljnog akta i ove Odluke koja se odnosi na provedbu godišnjih programa primjenjuju se na odgovarajući način na potporu za provođenje posebnog tranzitnog režima. Međutim, u pogledu pravila o opravdanosti koja su sadržana u ovom Prilogu, primjenjuju se sljedeća posebna pravila za posebni tranzitni režim:

- (a) razdoblje opravdanosti za izdatke mora biti u skladu s člankom 40. stavkom 3. ove Odluke;
 - (b) u skladu s člankom 6. stavkom 2. točkom (c) temeljnog akta troškovi osoblja u javnim tijelima opravdani su izdaci, ukoliko se temelje na stvarnim dodatnim troškovima u vezi provođenja posebnog tranzitnog režima (PTR) te ako su dodijeljeni projektu u skladu s odgovarajuće utemeljenom i nepristranom metodom; izdatke moraju potvrđivati dokumenti kojima se dozvoljava utvrđivanje stvarnih troškova koje snose određena javna tijela u vezi PTR-a, a nastali su iz zakonskih obveza ili redovnih zadaća."
-

22011A0312(01)

L 66/2

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

12.3.2011.

SPORAZUM

između Europske unije i Savezne Republike Brazila o izuzimanju nositelja diplomatskih, servisnih ili službenih putovnica od obveze posjedovanja vize za kratkotrajni boravak

EUROPSKA UNIJA, dalje u tekstu „Unija”,

i

SAVEZNA REPUBLIKA BRAZIL, dalje u tekstu „Brazil”,

dalje u tekstu zajedno: ugovorne stranke,

U ŽELJI da zaštite načelo uzajamnosti i olakšaju putovanje osiguranjem ulaska bez vize te kratkotrajan boravak državljanima svih država članica Europske unije i državljanima Brazila koji su nositelji valjanih diplomatskih, službenih ili servisnih putovnica,

ISTIČUĆI PONOVRNO njihovu predanost za brzo osiguranje režima uzajamnog izuzimanja obveze posjedovanja vize, poštujući pritom u potpunosti završetak odgovarajućih parlamentarnih i drugih unutarnjih postupaka,

S CILJEM daljnjeg razvoja prijateljskih odnosa i nastavka jačanja tijesnih veza među ugovornim strankama,

UZIMAJUĆI U OBZIR Protokol o stajalištu Ujedinjene Kraljevine i Irske i Protokol o uključivanju schengenske pravne stečevine u okvir Europske unije, priložen Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o funkcioniranju Europske unije i potvrđujući da se odredbe ovog Sporazuma ne primjenjuju na Ujedinjenu Kraljevinu i Irsku,

SPORAZUMJELE SU SE:

Članak 1.

Svrha i područje primjene

Građanima Unije i državljanima Brazila koji su nositelji valjane diplomatske, servisne ili službene putovnice, u skladu s odredbama ovog Sporazuma, dopušten je ulazak, tranzit preko i boravak na državnom području druge ugovorne stranke bez vize tijekom najviše tri mjeseca u razdoblju od šest mjeseci.

Članak 2.

Definicije

Za potrebe ovog Sporazuma:

- (a) „država članica” znači svaka država članica Unije, osim Ujedinjene Kraljevine i Irske;
- (b) „građanin Unije” znači državljanin države članice kako je definirana u točki (a);
- (c) „državljanin Brazila” znači svaka osoba koja ima državljanstvo Brazila;

(d) „schengenski prostor” znači prostor bez unutarnjih granica koji obuhvaća državna područja država članica kako su definirane u točki (a) koje u cijelosti primjenjuju schengensku pravnu stečevinu;

(e) schengenska pravna stečevina znači sve mjere čiji je cilj osigurati slobodno kretanje osoba na području bez unutarnjih granica, zajedno s neposredno povezanim pratećim mjerama u vezi s kontrolom na vanjskim granicama, azilom i useljavanjem i mjerama za sprečavanje kriminala i borbu protiv njega.

Članak 3.

Uvjeti za izuzimanje od obveze posjedovanja vize i uvjeti boravka

1. Uvjeti za izuzimanje od obveze posjedovanja vize, predviđeni ovim Sporazumom, primjenjuju se, ne dovodeći pritom u pitanje zakone ugovornih stranaka koji se odnosi na uvjete ulaska i kratkotrajnog boravka. Države članice i Brazil zadržavaju pravo odbiti ulazak na svoje državno područje i kratkotrajni boravak na njemu, ako jedan ili više od ovih uvjeta nije ispunjen.

2. Građani Unije koji koriste pogodnosti iz ovog Sporazuma, tijekom svog boravka poštuju zakone i propise koji su na snazi na državnom području Brazila.

3. Državljeni Brazila koji koriste pogodnosti iz ovog Sporazuma, tijekom svog boravka poštuju zakone i propise koji su na snazi na državnom području pojedine države članice.

4. Izuzimanje od obveze posjedovanja vize primjenjuje se neovisno o načinu prijevoza, koji se koristi za prelazak granica koje su otvorene za međunarodni putnički promet ugovornih stranaka.

5. Ne dovodeći u pitanje članak 6. pitanja vezana uz vize koja nisu obuhvaćena ovim Sporazumom uređuju se pravom Unije, nacionalnim pravom država članica i nacionalnim pravom Brazila.

Članak 4.

Trajanje boravka

1. Građani Unije koji su nositelji valjane diplomatske, servisne ili službene putovnice mogu na državnom području Brazila boraviti najviše tri mjeseca unutar razdoblja od šest mjeseci od datuma prvog ulaska na državno područje zemlje.

2. Državljeni Brazila koji su nositelji valjane diplomatske, servisne ili službene putovnice mogu na schengenskom prostoru boraviti najviše tri mjeseca unutar šest mjeseci od datuma prvog ulaska na državno područje jedne države članice koja u cijelosti primjenjuje schengensku pravnu stečevinu. To razdoblje od tri mjeseca unutar razdoblja od šest mjeseci izračunava se neovisno o bilo kakvom boravku u državi članici koja još u cijelosti ne primjenjuje schengensku pravnu stečevinu.

Državljeni Brazila koji su nositelji valjane diplomatske, servisne ili službene putovnice mogu boraviti najviše tri mjeseca unutar šest mjeseci od datuma prvog ulaska na državno područje svake od država članica koje još u cijelosti ne primjenjuju schengensku pravnu stečevinu, neovisno o razdoblju boravka izračunatog za schengenski prostor.

3. Ovaj Sporazum ne utječe na mogućnost Brazila i država članica da u skladu s nacionalnim pravom i pravom Unije produlje razdoblje boravka preko tri mjeseca.

Članak 5.

Upravljanje sporazumom

1. Ugovorne stranke se za rješavanje sporova koji proizlaze iz tumačenja ili primjene odredaba ovog Sporazuma, obraćaju Odboru stručnjaka (dalje u tekstu: Odbor) koji je naveden u Sporazumu između Europske unije i Savezne Republike Brazila o izuzimanju od obveze posjedovanja vize za kratkotrajni boravak za nositelje običnih putovnica.

2. Odbor se sastaje, prema potrebi, na zahtjev jedne od ugovornih stranaka.

Članak 6.

Veza između ovog Sporazuma i postojećih bilateralnih sporazuma o izuzimanju od obveze posjedovanja vize između država članica i Brazila

Ovaj Sporazum ima prednost u odnosu na odredbe svih bilateralnih sporazuma ili dogovora sklopljenih između pojedinih država članica i Brazila, u mjeri u kojoj njihove odredbe uključuju pitanja obuhvaćena ovim Sporazumom.

Članak 7.

Razmjena uzoraka putovnica

1. Ako to već nisu učinili, Brazil i države članice diplomatskim putem razmjenjuju uzorke svojih valjanih diplomatskih, službenih ili servisnih putovnica najkasnije trideset (30) dana od potpisivanja ovog Sporazuma.

2. U slučaju uvođenja novih diplomatskih, službenih ili servisnih putovnica ili izmjene postojećih, stranke najkasnije trideset (30) dana prije njihove primjene, diplomatskim putem međusobno razmjenjuju uzorke tih novih ili izmijenjenih putovnica, kojima prilažu detaljne informacije o njihovim specifikacijama i primjenjivosti.

Članak 8.

Završne odredbe

1. Ugovorne stranke ovaj Sporazum ratificiraju ili odobravaju u skladu sa svojim odgovarajućim unutarnjim postupcima i Sporazum stupa na snagu prvog dana drugog mjeseca od datuma kad se ugovorne stranke međusobno obavijeste da su gore navedeni postupci završeni.

2. Ovaj se Sporazum sklapa na neodređeno vrijeme, osim ako se u skladu sa stavkom 5. raskine.

3. Ovaj se Sporazum može izmijeniti pisanim sporazumom ugovornih stranaka. Izmjene stupaju na snagu nakon što se ugovorne stranke međusobno obavijeste da su njihovi unutarnji postupci, potrebni u tu svrhu, završeni.

4. Svaka ugovorna stranka može ovaj Sporazum u cijelosti ili djelomično suspendirati. O odluci o suspenziji obavješćuje se druga ugovorna stranka najkasnije 2 mjeseca prije stupanja na snagu te odluke. Ugovorna stranka koja je suspendirala ovaj Sporazum, obavješćuje drugu ugovornu stranku odmah kad prestanu razlozi za suspenziju.

5. Svaka ugovorna stranka može ovaj Sporazum raskinuti pisanim otkazom drugoj ugovornoj stranci. Sporazum prestaje važiti 90 dana od datuma takve obavijesti.

6. Brazil može ovaj Sporazum suspendirati ili raskinuti samo s obzirom na sve države članice Unije.

7. Unija može ovaj Sporazum suspendirati ili raskinuti samo s obzirom na sve svoje države članice.

Ovaj je Sporazum sastavljen u Bruxellesu, u dva primjerka, na bugarskom, češkom, danskom, nizozemskom, engleskom, estonskom, finskom, francuskom, njemačkom, grčkom, mađarskom, talijanskom, latvijskom, litavskom, malteškom, poljskom, portugalskom, rumunjskom, slovačkom, slovenskom, španjolskom i švedskom jeziku, pri čemu je svaki od tih tekstova jednako vjerodostojan.

Съставено в Брюксел на осми ноември две хиляди и десета година.

Hecho en Bruselas, el ocho de noviembre de dos mil diez.

V Bruselu dne osmého listopadu dva tisíce deset.

Udfærdiget i Bruxelles den ottende november to tusind og ti.

Geschehen zu Brüssel am achten November zweitausendzehn.

Kahe tuhanda kümnenda aasta novembrikuu kaheksandal päeval Brüsselis.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις οκτώ Νοεμβρίου δύο χιλιάδες δέκα.

Done at Brussels on the eighth day of November in the year two thousand and ten.

Fait à Bruxelles, le huit novembre deux mille dix.

Fatto a Bruxelles, addì otto novembre duemiladieci.

Briselē, divi tūkstoši desmitā gada astotajā novembrī.

Priimta du tūkstančiai dešimtų metų lapkričio aštuntą dieną Briuselyje.

Kelt Brüsszelben, a kétézer-tizedik év november havának nyolcadik napján.

Magħmul fi Brussell, fit-tmien jum ta' Novembru tas-sena elfejn u għaxra.

Gedaan te Brussel, de achtste november tweeduizend tien.

Sporządzono w Brukseli dnia ósmego listopada roku dwa tysiące dziesiątego.

Feito em Bruxelas, em oito de Novembro de dois mil e dez.

Întocmit la Bruxelles la opt noiembrie două mii zece.

V Bruseli ôsmeho novembra dvetisícdesať.

V Bruslju, dne osmega novembra leta dva tisoč deset.

Tehty Brysselissä kahdeksantena päivänä marraskuuta vuonna kaksituhattakymmenen.

Som skedde i Bryssel den åttonde november tjugohundratio.

За Европейския съюз
 Por la Unión Europea
 Za Evropskou unii
 For Den Europæiske Union
 Für die Europäische Union
 Euroopa Liidu nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
 For the European Union
 Pour l'Union européenne
 Per l'Unione europea
 Eiropas Savienības vārdā –
 Europos Sąjungos vardu
 Az Európai Unió részéről
 Għall-Unjoni Ewropea
 Voor de Europese Unie
 W imieniu Unii Europejskiej
 Pela União Europeia
 Pentru Uniunea Europeană
 Za Európsku úniu
 Za Evropsko unijo
 Euroopan unionin puolesta
 För Europeiska unionen

За Федеративна република Бразилия
 Por la República Federativa de Brasil
 Za Brazilskou Federativní republiku
 For Den Føderative Republik Brasilien
 Für die Föderative Republik Brasilien
 Brasilia Liitvabariigi nimel
 Για την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Βραζιλίας
 For the Federative Republic of Brazil
 Pour la République fédérative du Brésil
 Per la Repubblica federativa del Brasile
 Brazīlijas Federatīvās Republikas vārdā –
 Brazīlijos Federacinēs Republikos vardu
 A Brazil Szövetségi Köztársaság részéről
 Għar-Repubblika Federattiva tal-Brażil
 Voor de Federale Republiek Brazilië
 W imieniu Federacyjnej Republiki Brazylii
 Pela República Federativa do Brasil
 Pentru Republica Federativă a Braziliei
 Za Braziľsku federatívnu republiku
 Za Federativno republiko Brazilijo
 Brazilian liittotasavallan puolesta
 För Föbundsrepubliken Brasilien

32011D0406

15.7.2011.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 186/1

PROVEDBENA ODLUKA KOMISIJE**od 1. srpnja 2011.****o izmjeni Priručnika SIRENE***(priopćena pod brojem dokumenta C(2011) 4574)*

(2011/406/EU)

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Uredbu Vijeća (EZ) br. 378/2004 od 19. veljače 2004. o postupcima za izmjenu Priručnika SIRENE ⁽¹⁾, a posebno njezin članak 2.,uzimajući u obzir Odluku Vijeća 2004/201/PUP od 19. veljače 2004. o postupcima za izmjenu Priručnika SIRENE ⁽²⁾, a posebno njezin članak 2.,

budući da:

- (1) Priručnik SIRENE predstavlja niz uputa za djelatnike u uredima SIRENE svake države članice, u kojem su utvrđena pravila i postupci kojima se uređuje bilateralna ili multilateralna razmjena dodatnih podataka potrebnih za ispravnu provedbu određenih odredaba Konvencije iz 1990. o provedbi Schengenskog sporazuma od 14. lipnja 1985. o postupnom ukidanju kontrola na zajedničkim granicama ⁽³⁾ (dalje u tekstu: Schengenska konvencija).
- (2) S vremenom su se razvili standardi za radne postupke uređâ SIRENE i pravo Unije koje je važno za razmjenu dodatnih podataka među uredima SIRENE. Priručnik SIRENE nije mijenjan od 2007. godine. Stoga su sada

potrebne izmjene kako bi se zajamčili ujednačeni radni postupci i kako bi se osigurala usklađenost s razvojem prava Unije koje je važno za razmjenu dodatnih podataka među uredima SIRENE. S obzirom na opsežnost potrebnih izmjena odredaba Priručnika SIRENE, primjereno je zamijeniti sadašnji tekst Priručnika SIRENE s izmijenjenom verzijom.

- (3) Schengenska konvencija sadrži odredbe o zaštiti osobnih podataka i o sigurnosti podataka u Schengenskom informacijskom sustavu. Ako Konvencija ne sadrži posebne odredbe, na razmjenu dodatnih podataka u vezi s upozorenjima koja su izdana radi odbijanja ulaska primjenjuje se Direktiva 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka ⁽⁴⁾. Ako Konvencija ne sadrži posebne odredbe, na razmjenu dodatnih podataka u vezi sa svim drugim upozorenjima primjenjuje se Okvirna Odluka Vijeća 2008/977/PUP od 27. studenoga 2008. o zaštiti osobnih podataka obrađenih u okviru policijske i pravosudne suradnje u kaznenim stvarima ⁽⁵⁾.
- (4) U skladu s člancima 1. i 2. prijašnjeg Protokola o stajalištu Danske, priloženog Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o osnivanju Europske zajednice, Danska nije sudjelovala u donošenju Uredbe (EZ) br. 378/2004, ona ju ne obvezuje niti se na nju primjenjuje. Međutim, s obzirom da se Uredba (EZ) br. 378/2004 temelji na schengenskoj pravnoj stečevini u skladu s odredbama glave IV. trećeg dijela prijašnjeg Ugovora o osnivanju Europske zajednice, Danska je, u skladu s člankom 5. spomenutog Protokola, odlučila prenijeti tu pravnu stečevinu u svoje nacionalno pravo. Danska je sudjelovala u donošenju Odluke 2004/201/PUP. Stoga je obvezana provoditi ovu Odluku.

⁽¹⁾ SL L 64, 2.3.2004., str. 5.⁽²⁾ SL L 64, 2.3.2004., str. 45.⁽³⁾ SL L 239, 22.9.2000., str. 19.⁽⁴⁾ SL L 281, 23.11.1995., str. 31.⁽⁵⁾ SL L 350, 30.12.2008., str. 60.

- (5) Ujedinjena Kraljevina sudjeluje u ovoj Odluci u mjeri u kojoj se ona ne odnosi na razmjenu dodatnih podataka u vezi s člankom 96. Schengenske konvencije, u skladu s člankom 5. Protokola o schengenskoj pravnoj stečevini uključenoj u okvir Europske unije, priloženog Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o funkcioniranju Europske unije, i s člankom 8. stavkom 2. Odluke Vijeća 2000/365/EZ od 29. svibnja 2000. o zahtjevu Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske za sudjelovanje u pojedinim odredbama schengenske pravne stečevine ⁽¹⁾.
- (6) Irska sudjeluje u ovoj Odluci u mjeri u kojoj se ona ne odnosi na razmjenu dodatnih podataka u vezi s člankom 96. Schengenske konvencije, u skladu s člankom 5. Protokola o schengenskoj pravnoj stečevini uključenoj u okvir Europske unije, priloženog Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o funkcioniranju Europske unije, i s člankom 6. stavkom 2. Odluke Vijeća 2002/192/EZ od 28. veljače 2002. o zahtjevu Irske za sudjelovanje u pojedinim odredbama schengenske pravne stečevine ⁽²⁾.
- (7) Ova Odluka predstavlja daljnji razvoj schengenske pravne stečevine ili je na neki drugi način s njom povezana u smislu članka 3. stavka 2. Akta o pristupanju iz 2003. i članka 4. stavka 2. Akta o pristupanju iz 2005.
- (8) Što se tiče Islanda i Norveške, ova Odluka predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine, u smislu Sporazuma kojeg su sklopili Vijeće Europske unije i Republika Island i Kraljevina Norveška o pridruživanju Islanda i Norveške provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine ⁽³⁾, koje spadaju u područje iz članka 1. točke G Odluke Vijeća 1999/437/EZ ⁽⁴⁾ o određenim aranžmanima za primjenu tog Sporazuma.
- (9) Što se tiče Švicarske, ova Odluka predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine, u smislu Sporazuma sklopljenog između Europske unije, Europske Zajednice i Švicarske Konfederacije o pridruživanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine ⁽⁵⁾, koje spadaju u područje iz članka

1. točke G Odluke 1999/437/EZ, u vezi s člankom 3. Odluke Vijeća 2008/146/EZ ⁽⁶⁾ i Odluke Vijeća 2008/149/PUP ⁽⁷⁾.

- (10) Što se tiče Lihtenštajna, ova Odluka predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine, u smislu Protokola potpisanog između Europske unije, Europske zajednice, Švicarske Konfederacije i Kneževine Lihtenštajna o pristupanju Kneževine Lihtenštajna Sporazumu između Europske unije, Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o pridruživanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine, koje spadaju u područje iz članka 1. točke G Odluke 1999/437/EZ, u vezi s člankom 3. Odluke Vijeća 2008/261/EZ ⁽⁸⁾ i Odluke Vijeća 2008/262/PUP ⁽⁹⁾.
- (11) Mjere predviđene ovom Odlukom u skladu su s mišljenjem Odbora osnovanog u skladu s člankom 3. Uredbe (EZ) 378/2004 i člankom 3. Odluke 2004/201/PUP,

DONIJELA JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Priručnik SIRENE zamjenjuje se verzijom u Prilogu ovoj Odluci.

Članak 2.

Ova je Odluka upućena Kraljevini Belgiji, Republici Bugarskoj, Češkoj Republici, Saveznoj Republici Njemačkoj, Republici Estoniji, Irskoj, Helenskoj Republici, Kraljevini Španjolskoj, Francuskoj Republici, Talijanskoj Republici, Republici Cipru, Republici Latviji, Republici Litvi, Velikom Vojvodstvu Luksemburgu, Republici Mađarskoj, Republici Malti, Kraljevini Nizozemskoj, Republici Austriji, Republici Poljskoj, Portugalskoj Republici, Rumunjskoj, Republici Sloveniji, Slovačkoj Republici, Republici Finskoj, Kraljevini Švedskoj i Ujedinjenoj Kraljevini Velike Britanije i Sjeverne Irske.

Sastavljeno u Bruxellesu 1. srpnja 2011.

Za Komisiju
Cecilia MALMSTRÖM
Članica Komisije

⁽¹⁾ SL L 131, 1.6.2000., str. 43.

⁽²⁾ SL L 64, 7.3.2002., str. 20.

⁽³⁾ SL L 176, 10.7.1999., str. 36.

⁽⁴⁾ SL L 176, 10.7.1999., str. 31.

⁽⁵⁾ SL L 53, 27.2.2008., str. 52.

⁽⁶⁾ SL L 53, 27.2.2008., str. 1.

⁽⁷⁾ SL L 53, 27.2.2008., str. 50.

⁽⁸⁾ SL L 83, 26.3.2008., str. 3.

⁽⁹⁾ SL L 83, 26.3.2008., str. 5.

PRILOG

PRIRUČNIK SIRENE

SADRŽAJ

UVOD	186
1. SCHENGENSKI INFORMACIJSKI SUSTAV (SIS) I NACIONALNI UREDI SIRENE	187
1.1. Uredi SIRENE	187
1.2. Priručnik SIRENE	188
1.3. Norme	188
1.3.1. Raspoloživost	188
1.3.2. Kontinuitet	188
1.3.3. Sigurnost	188
1.3.4. Dostupnost	188
1.3.5. Komunikacija	189
1.3.6. Pravila transliteracije	189
1.3.7. Kvaliteta podataka	189
1.3.8. Strukture	189
1.3.9. Arhiviranje	190
1.4. Osoblje	190
1.4.1. Znanje	190
1.4.2. Osposobljavanje	190
1.4.3. Razmjena osoblja	191
1.5. Tehnička infrastruktura	191
1.5.1. Sustav za upravljanje radnim opterećenjem SIRENE	191
1.5.2. Automatski unos podataka	191
1.5.3. Automatsko brisanje podataka	191
1.5.4. Razmjena podataka između ureda SIRENE	191
1.5.5. Kvaliteta podataka u SIS-u	191
2. OPĆI POSTUPCI	191
2.1. Višestruka upozorenja (članak 107.)	191
2.1.1. Usklađenost upozorenja i red prednosti	192
2.1.2. Provjera višestrukih upozorenja za osobu	193
2.1.3. Pregovaranje o unosu novog upozorenja koje nije usklađeno s postojećim upozorenjem	193
2.2. Razmjena podataka nakon pronađenog podatka	194

2.2.1.	Postupci nakon pronađenog podatka	194
2.2.2.	Priopćavanje dodatnih podataka	195
2.3.	Slučajevi kada se postupci slijedom pronađenog podatka ne mogu provesti (članak 104. stavak 3.)	195
2.4.	Ako je promijenjena prvotna svrha upozorenja (članak 102. stavak 3.)	195
2.5.	Podaci za koje se utvrdi pravna ili činjenična netočnost (članak 106.)	195
2.6.	Pravo pristupa i ispravka podataka (članci 109. i 110.)	195
2.6.1.	Razmjena podataka u vezi s pravom pristupa ili ispravka podataka	196
2.6.2.	Podaci o zahtjevima za pristup, ispravak ili brisanje upozorenja izdanih od drugih država članica	196
2.6.3.	Podaci o postupcima za pristup i ispravak	196
2.7.	Brisanje upozorenja kada uvjeti za njegovo zadržavanje više nisu ispunjeni	196
2.8.	Zloupotreba identiteta	196
2.9.	Unos drugog imena	197
2.10.	SIRPIT (SIRENE Picture Transfer)	197
2.10.1.	Razvoj i pozadina SIRPIT-a (SIRENE Picture Transfer)	197
2.10.2.	Uporaba razmijenjenih podataka, uključujući arhiviranje	197
2.10.3.	Tehnički zahtjevi	197
2.10.4.	Nacionalna služba za utvrđivanje identiteta	198
2.10.5.	Korištenje obrasca L SIRENE	198
2.10.6.	SIRPIT postupak	198
2.10.6.1.	Usporedbu provodi ured SIRENE koji je otkrio osobu	198
2.10.6.2.	Usporedbu provodi ured SIRENE koji je unio upozorenje	198
2.10.6.3.	Sučelje za unos	198
2.11.	Uloga ureda SIRENE u policijskoj suradnji u Europskoj uniji	199
2.12.	Odnosi između ureda SIRENE i Interpola	199
2.12.1.	Prednost SIS upozorenja pred upozorenjima Interpola	199
2.12.2.	Izbor komunikacijskog kanala	199
2.12.3.	Uporaba i distribucija Interpolovih upozorenja i obavijesti u schengenskim državama	199
2.12.4.	Slanje podataka trećim zemljama	200
2.12.5.	Pronađeni podatak i brisanje upozorenja	200
2.12.6.	Unapređenje suradnje između ureda SIRENE i Interpolovih NSU-a	200
2.13.	Suradnja s Europol-om i Eurojust-om	200
2.14.	Posebne vrste pretraga	200

2.14.1.	Zemljopisno usmjerena pretraga	200
2.14.2.	Pretraga uz sudjelovanje specijalnih policijskih jedinica za usmjerenu pretragu (FAST)	200
2.15.	Dodavanje oznake	200
2.15.1.	Savjetovanje s državama članicama radi dodavanja oznake	201
2.15.2.	Zahtjev za brisanje oznake	201
2.16.	Naznačavanje hitnosti u obrascima SIRENE	201
3.	UPOZORENJA U SKLADU S ČLANKOM 95.	201
3.1.	Provjere koje provodi država članica prije izdavanja upozorenja	201
3.2.	Provjeravanje dopušta li nacionalno pravo država članica uhićenje radi predaje ili izručenja	202
3.3.	Višestruka upozorenja	202
3.3.1.	Provjera višestrukih upozorenja (članak 107.)	202
3.3.2.	Razmjena podataka	202
3.4.	Dodatni podaci koji se šalju državama članicama	202
3.4.1.	Dodatni podaci koji se šalju u vezi s EUN-om	202
3.4.2.	Dodatni podaci koji se šalju u vezi s privremenim uhićenjem	204
3.4.3.	Unos drugog imena	205
3.4.4.	Dodatni podaci za utvrđivanje identiteta osobe	205
3.4.5.	Slanje obrazaca A i M	205
3.5.	Dodavanje oznake	205
3.5.1.	Sustavni zahtjev za dodavanje oznake upozorenjima o osobama traženima zbog uhićenja ili izručenja u slučajevima kada se ne primjenjuje Okvirna odluka Vijeća 2002/584/PUP o Europskom uhiđenom nalogu i postupcima predaje između država članica	205
3.6.	Mjere koje ured SIRENE poduzima nakon primitka upozorenja iz članka 95.	206
3.7.	Razmjena podataka nakon pronađenog podatka	206
3.7.1.	Obavješćivanje država članica ako je pronađen podatak za upozorenje	206
3.7.2.	Priopćavanje dodatnih podataka	206
3.7.3.	Nakon pronađenog podatka	206
3.7.4.	Razmjena dodatnih podataka o predaji ili izručenju	206
3.8.	Brisanje upozorenja	207
3.8.1.	Brisanje kada uvjeti za zadržavanje upozorenja više nisu ispunjeni	207
3.9.	Zlouporaba identiteta	207

4.	UPOZORENJA U SKLADU S ČLANKOM 96.	207
4.1.	Uvod	207
4.2.	Unos upozorenja u skladu s člankom 96.	207
4.3.	Unos drugog imena	208
4.4.	Zlouporaba identiteta	208
4.5.	Vrste postupaka SIRENE kojih se treba pridržavati	208
4.6.	Razmjena podataka nakon pronađenog podatka	208
4.6.1.	Razmjena podataka prilikom zabrane ulaska na schengensko područje ili protjerivanja iz schengenskog područja	208
4.6.2.	Razmjena podataka prilikom izdavanja boravišnih dozvola ili viza	209
4.6.3.	Posebni postupci predviđeni člankom 25. Schengenske konvencije	209
4.6.3.1.	Postupak u skladu s člankom 25. stavkom 1. Schengenske konvencije	209
4.6.3.2.	Postupak u skladu s člankom 25. stavkom 2. Schengenske konvencije	209
4.6.4.	Posebni postupci predviđeni člankom 5. stavkom 4. Zakonika o schengenskim granicama	209
4.6.4.1.	Postupak u slučajevima iz članka 5. stavka 4. točke (a) Zakonika o schengenskim granicama	209
4.6.4.2.	Postupak u slučajevima iz članka 5. stavka 4. točke (c) Zakonika o schengenskim granicama	210
4.7.	Razmjena podataka o državljaninu treće zemlje koji uživa pravo na slobodno kretanje	210
4.7.1.	Razmjena podataka nakon pronađenog podatka	210
4.7.2.	Razmjena informacija ako, u izostanku pronađenog podatka, država članica otkrije da postoji upozorenje za zabranu ulaska za državljanina treće zemlje koji uživa pravo na slobodno kretanje	211
4.8.	Brisanje upozorenja unesenih za građane EU-a	211
4.9.	Obavješćivanje schengenskih država članica o pronađenom podatku o upozorenju	211
5.	UPOZORENJA U SKLADU S ČLANKOM 97.	211
5.1.	Dodavanje oznake	211
5.2.	Osiguravanje opisnih detalja o nestalim maloljetnicima i drugim osobama za koje se ocijeni da su ugrožene	211
5.3.	Nakon pronađenog podatka	212
6.	UPOZORENJA U SKLADU S ČLANKOM 98.	212
6.1.	Nakon pronađenog podatka	213
7.	UPOZORENJA U SKLADU S ČLANKOM 99.	213
7.1.	Unos drugog imena	213
7.2.	Obavješćivanje ostalih država članica o izdavanju upozorenja na temelju zahtjeva tijela odgovornih za nacionalnu sigurnost	213

7.3.	Dodavanje oznake	213
7.4.	Razmjena dodatnih informacija nakon pronađenog podatka	213
8.	UPOZORENJA U SKLADU S ČLANKOM 100.	214
8.1.	Upozorenja o vozilu u skladu s člankom 100.	214
8.1.1.	Provjera višestrukih upozorenja o vozilu	214
8.1.2.	VIN blizanci	214
8.2.	Priopćavanje dodatnih informacija nakon pronađenog podatka	215
9.	STATISTIKA	215

UVOD

Vlade Kraljevine Belgije, Savezne Republike Njemačke, Francuske Republike, Velikog Vojvodstva Luksemburga i Kraljevine Nizozemske su 14. lipnja 1985. potpisale sporazum u Schengenu, malom gradu u Luksemburgu, kojim su željele omogućiti „[...] svim državljanima država članica da slobodno prelaze unutarnje granice [...]” te „slobodan promet roba i usluga”.

Pet država utemeljiteljica potpisalo je Konvenciju o provedbi Schengenskog sporazuma ⁽¹⁾ 19. lipnja 1990., a kasnije su im se pridružile Talijanska Republika 27. studenoga 1990., Kraljevina Španjolska i Portugalska Republika 25. lipnja 1991., Helenska Republika 6. studenoga 1992., Republika Austrija 28. travnja 1995. te Kraljevina Danska, Kraljevina Švedska i Republika Finska 19. prosinca 1996.

Kraljevina Norveška i Republika Island također su sklopile Sporazum o suradnji s državama članicama 19. prosinca 1996. da bi se pridružile toj Konvenciji.

Naknadno, od 26. ožujka 1995., schengenska pravna stečevina se u potpunosti primjenjuje u Belgiji, Njemačkoj, Francuskoj, Luksemburgu, Nizozemskoj, Španjolskoj i Portugalu ⁽²⁾. Schengenska pravna stečevina se od 31. ožujka 1998. u potpunosti primjenjuje u Austriji i Italiji ⁽³⁾; od 26. ožujka 2000. u Grčkoj ⁽⁴⁾ te konačno od 25. ožujka 2001. u Norveškoj, Islandu, Švedskoj, Danskoj i Finskoj ⁽⁵⁾.

Ujedinjena Kraljevina i Irska sudjeluju samo u nekim odredbama schengenske pravne stečevine, u skladu s Odlukom Vijeća 2000/365/EZ ⁽⁶⁾, odnosno Odlukom Vijeća 2002/192/EZ ⁽⁷⁾.

U slučaju Ujedinjene Kraljevine, odredbe schengenske pravne stečevine u kojima Ujedinjena Kraljevina sudjeluje primjenjuju se od 1. siječnja 2005. ⁽⁸⁾, uz iznimku odredaba Schengenskog informacijskog sustava.

Schengenska pravna stečevina uključena je u pravni okvir Europske unije protokolima, priloženim uz Ugovor iz Amsterdama ⁽⁹⁾ 1999. Odluka Vijeća donesena 12. svibnja 1999. određuje pravnu osnovu za svaku od odredbi ili odluka, koje čine schengensku pravnu stečevinu, u skladu s odgovarajućim odredbama Ugovora o osnivanju Europske zajednice te Ugovora o Europskoj uniji.

Od 1. svibnja 2004. schengenska pravna stečevina ugrađena u okvir Europske unije Protokolom priloženim Ugovoru o Europskoj uniji te Ugovoru o osnivanju Europske zajednice (dalje u tekstu „Schengenski protokol”), kao i akti koji se na njemu temelje ili su na drugi način povezani s njim, obvezujući su za Češku Republiku, Republiku Estoniju, Republiku Cipar, Republiku Latviju, Republiku Litvu, Republiku Mađarsku, Republiku Maltu, Republiku Poljsku, Republiku Sloveniju i Slovačku Republiku. Od 1. siječnja 2007. također se primjenjuje na Republiku Bugarsku i Rumunjsku.

U prosincu 2007. Vijeće je donijelo Odluku o punoj primjeni odredaba schengenske pravne stečevine u Češkoj Republici, Republici Estoniji, Republici Latviji, Republici Litvi, Republici Mađarskoj, Republici Malti, Republici Poljskoj, Republici Sloveniji i Slovačkoj Republici ⁽¹⁰⁾. U skladu s tim, u prosincu 2007. ukinute su provjere na unutarnjim kopnenim i morskim granicama tih država članica, a u ožujku 2008. i provjere na unutarnjim zračnim granicama.

U pogledu Republike Bugarske i Rumunje, u Odluci Vijeća 2010/365/EZ ⁽¹¹⁾ dopušta se da se pravi podaci SIS-a prenose dotičnim državama. Konkretna uporaba tih podataka omogućuje Vijeću da, na temelju važećih schengenskih postupaka za ocjenjivanje, kako su određeni u SCH/Com-ex (98) 26. konač., provjerava pravilnost primjene odredaba schengenske pravne stečevine koje se odnose na SIS u dotičnim državama članicama. Nakon što se ta ocjenjivanja jednom obave, Vijeće treba odlučiti o ukidanju provjera na unutarnjim granicama s tim državama članicama.

⁽¹⁾ SL L 239, 22.9.2000., str. 19.

⁽²⁾ Odluka Izvršnog odbora od 22. prosinca 1994. o stupanju na snagu Konvencije o provedbi (SCH/Com-ex (94)29 rev. 2. (SL L 239, 22.9.2000., str. 130)).

⁽³⁾ Odluke Izvršnog odbora od 7. listopada 1997. (SCH/com-ex 97(27) rev. 4) za Italiju te (SCH/com-ex 97(28) rev. 4) za Austriju.

⁽⁴⁾ Odluka Vijeća 1999/848/EZ od 13. prosinca 1999. o punoj primjeni schengenske pravne stečevine u Grčkoj (SL L 327, 21.12.1999., str. 58.).

⁽⁵⁾ Odluka Vijeća 2000/777/EZ od 1. prosinca 2000. o primjeni schengenske pravne stečevine u Danskoj, Finskoj i Švedskoj, te u Islandu i u Norveškoj (SL L 309, 9.12.2000., str. 24.).

⁽⁶⁾ Odluka Vijeća od 29. svibnja 2000. o zahtjevu Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske za sudjelovanje u pojedinim odredbama schengenske pravne stečevine (SL L 131, 1.6.2000., str. 43.).

⁽⁷⁾ Odluka Vijeća od 28. veljače 2002. o zahtjevu Irske za sudjelovanje u provedbi nekih odredbi schengenske pravne stečevine (SL L 64, 7.3.2002., str. 20).

⁽⁸⁾ Odluka Vijeća 2004/926/EZ od 22. prosinca 2004. o provedbi dijelova schengenske pravne stečevine od strane Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske (SL L 395, 31.12.2004., str. 70.).

⁽⁹⁾ SL C 340, 10.11.1997., str.92.

⁽¹⁰⁾ SL L 323, 8.12.2007., str. 34.

⁽¹¹⁾ SL L 166, 1.7.2010., str. 17.

U pogledu Švicarske, sklopljen je Sporazum između Europske unije, Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o pridruživanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine⁽¹²⁾. U skladu s odgo-varajućom odlukom Vijeća⁽¹³⁾, provjere na unutarnjim kopnenim granicama sa Švicarskom ukinute su u prosincu 2008., a provjere na unutarnjim zračnim granicama ukinute su u ožujku 2009.

U pogledu Lihtenštajna, potpisan je Protokol između Europske unije, Europske zajednice, Švicarske Konfederacije i Kneževine Lihtenštajna o pristupanju Kneževine Lihtenštajna Sporazumu između Europske unije, Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o pridruživanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine⁽¹⁴⁾.

1. SCHENGENSKI INFORMACIJSKI SUSTAV (SIS) I NACIONALNI UREDI SIREDE

SIS, koji je uz suradnju ureda SIRENE uspostavljen u skladu s odredbama glave IV. Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma od 14. lipnja 1985. o postupnom ukidanju provjera na zajedničkim granicama (Schengenska konvencija)⁽¹⁵⁾, predstavlja bitno oruđe za primjenu odredaba schengenske pravne stečevine uključene u okvir Europske unije.

Schengenski informacijski sustav (SIS) osigurava sljedećim tijelima pristup upozorenjima za osobe i stvari:

- (a) tijelima nadležnima za granične kontrole;
- (b) tijelima koja provode i koordiniraju druge policijske i carinske kontrole unutar zemlje;
- (c) nacionalnim pravosudnim tijelima, između ostalog, onima koja su u okviru obavljanja svojih zadaća u skladu s nacionalnim zakonodavstvom nadležna za pokretanje kaznenih progona u kaznenim postupcima i za pravosudne istrage prije podizanja optužnice;
- (d) tijelima nadležnim za izdavanje viza, središnjim tijelima nadležnim za postupanje povodom zahtjeva za vize, tijelima nadležnim za izdavanje boravišnih dozvola te za primjenu zakona na državljane trećih zemalja u kontekstu primjene pravne stečevine Unije u odnosu na kretanje osoba;
- (e) tijelima nadležnim za izdavanje potvrda o registraciji vozila.

Europol i Eurojust također imaju pristup određenim kategorijama upozorenja⁽¹⁶⁾. Europol može pristupiti podacima unesenim u skladu s člankom 95. (upozorenja za uhićenje), člankom 99. (upozorenja za skriveni nadzor ili namjenske provjere) i člankom 100. (upozorenja za zapljenu stvari ili osiguranje dokaza u kaznenim postupcima). Eurojust može pristupiti podacima unesenim u skladu s člankom 95. (upozorenja za uhićenja) i člankom 98. (upozorenja za sudski postupak).

SIS je sastavljen od dva odvojena dijela: dijela tehničke potpore (C.SIS) i nacionalnih odjela (N.SIS, po jedan za svaku državu članicu), koji su mrežno povezani (SISNET). SIS djeluje po načelu da nacionalni sustavi ne mogu razmjenjivati računalne podatke izravno među sobom, nego samo posredstvom središnjeg sustava (C.SIS).

Međutim, državama članicama treba se omogućiti da, na bilateralnoj ili na multilateralnoj osnovi, razmjenjuju dodatne podatke koji su potrebni za provedbu određenih odredaba Schengenske konvencije i da osiguraju punu primjenu glave IV. Schengenske konvencije za SIS kao cjelinu.

1.1. Uredi SIRENE⁽¹⁷⁾

U članku 92. stavku 4. predviđa se da države članice, u skladu s nacionalnim zakonodavstvom, putem tijela imenovanih u tu svrhu (SIRENE), razmjenjuju sve podatke koji su potrebni u vezi s unosom upozorenjâ i koji omogućuju poduzimanje odgovarajućih mjera ako se osobe ili stvari, za koje su podaci bili uneseni u Schengenski informacijski sustav, pronađu u ishodu pretraživanja u okviru tog Sustava.

Kako bi se ispunila ograničenja koja su utvrđena u Schengenskoj konvenciji, svaka država članica uspostavlja središnje tijelo kao jedinstvenu kontaktnu točku za razmjenu dodatnih podataka povezanih s podacima SIS-a. Ta kontaktna točka, koja se naziva ured SIRENE, djeluje 24 sata na dan, sedam dana u tjednu.

⁽¹²⁾ SL L 53, 27.2.2008., str. 52.

⁽¹³⁾ SL L 327, 5.12.2008., str. 15.

⁽¹⁴⁾ SL L 83, 26.3.2008., str. 3.

⁽¹⁵⁾ Vidjeti bilješku 1.

⁽¹⁶⁾ Kako je određeno u člancima 101.A i 101.B Schengenske konvencije.

⁽¹⁷⁾ Ako nije određeno drukčije, svi navedeni članci smatraju se člancima Konvencije iz 1990. o provedbi Schengenskog sporazuma od 14. lipnja 1985. o postupnom ukidanju provjera na zajedničkim granicama (Schengenska konvencija). Članak 92. stavak 4. stupio je na snagu na temelju članka 1. stavka 1. Odluke Vijeća 2005/451/PUP (SL L 158, 21.6.2005., str. 26.) i članka 2. stavka 1. Odluke Vijeća 2005/211/PUP (SL L 68, 15.3.2005., str. 44.).

1.2. Priručnik SIRENE

Priručnik SIRENE je skup uputa za urede SIRENE, koji detaljno navodi pravila i postupke za bilateralnu ili multilateralnu razmjenu dodatnih podataka.

1.3. Norme

Ispunjavaju se sljedeće temeljne norme koje podupiru suradnju putem SIRENE:

1.3.1. Raspoloživost

Svaka država članica uspostavlja nacionalni ured SIRENE, koji služi kao jedinstvena kontaktna točka za države članice koje primjenjuju odredbe Schengenske konvencije koje se odnose na SIS. Nacionalni ured SIRENE djeluje u zadovoljavajućem kapacitetu 24 sata dnevno, sedam dana u tjednu. Tehnička analiza, podrška i rješenja također su dostupni u zadovoljavajućem kapacitetu 24 sata dnevno, sedam dana u tjednu.

1.3.2. Kontinuitet

Svaki Ured SIRENE uspostavlja unutarnju strukturu koja osigurava kontinuitet upravljanja, osoblja i tehničke infrastrukture. Države članice poduzimaju odgovarajuće mjere kako bi izbjegle gubitak kvalificiranosti i iskustva zbog mijenjanja osoblja.

Voditelji ureda SIRENE sastaju se najmanje dva puta godišnje kako bi ocijenili kvalitetu suradnje između svojih službi, donijeli potrebne tehničke ili organizacijske mjere u slučaju bilo kakvih poteškoća te prema potrebi prilagodili postupke.

1.3.3. Sigurnost

Sigurnost u prostorijama

Za zaštitu prostorija ureda SIRENE potrebna su fizička i organizacijska sigurnosna obilježja. Posebne mjere određuju se na temelju rezultata procjena opasnosti koje provodi svaka schengenska država i ovisе o tim rezultatima. Preporuke i najbolje prakse utvrđene u Schengenskom katalogu EU-a: Schengenski informacijski sustav, SIRENE, trebalo bi odražavati u praksi ⁽¹⁸⁾.

Posebna obilježja mogu se razlikovati budući da predstavljaju odgovor na opasnosti u neposrednom okolišu i u određenoj lokaciji ureda SIRENE. Ona posebno mogu uključivati:

- vanjske prozore opremljene sigurnosnim staklom,
- osigurana i zatvorena vrata,
- zidove od cigle/betona koji okružuju ured SIRENE,
- protuprovalne alarme, uključujući bilježenje ulazaka, izlazaka i svih neuobičajenih događaja,
- sigurnosne čuvarе na lokaciji ili koji su brzo dostupni,
- protupožarni sustav i/ili izravnu vezu s vatrogascima,
- namjenske prostore da bi se osoblju koje nije uključeno u mjere međunarodne policijske suradnje, odnosno koje nema potreban pristup dokumentima onemogućilo da ulazi ili prolazi kroz prostorije ureda SIRENE, i/ili
- dostatnu rezervnu opskrbu električnom energijom i komunikacijom.

Sigurnost sustava

Načela na kojima se temelji sigurnost sustava određena su u članku 118. Schengenske konvencije.

Za slučaj ozbiljne opasnosti u uredu SIRENE sustav ureda SIRENE treba imati sigurnosnu kopiju računalnog sustava i baze podataka na pričuvnom mjestu.

1.3.4. Dostupnost

Da bi se ispunio zahtjev za pružanjem dodatnih podataka, osoblje SIRENE ima izravan ili neizravan pristup svim odgovarajućim nacionalnim podacima i savjetima stručnjaka.

⁽¹⁸⁾ Detaljne upute o sigurnosnim mjerama informacijske tehnologije određene su u odjeljku 5. revidiranog Schengenskog kataloga EU-a: Schengenski informacijski sustav, SIRENE.

1.3.5. *Komunikacija*

Operativna

Priopćenja između ureda SIRENE razmjenjuju se putem komunikacijske infrastrukture za Schengensko okruženje (SISNET) ⁽¹⁹⁾. Samo ako taj kanal nije dostupan te s obzirom na najprimjerenije okolnosti, za svaki pojedini slučaj utvrđuje se drugo sredstvo komunikacije, u skladu s tehničkim mogućnostima te zahtjevima sigurnosti i kvalitete koje komunikacija mora zadovoljiti.

Pisane poruke dijele se u dvije kategorije: slobodan tekst i standardni obrasci. Potonji poštuju upute utvrđene u Prilogu 5. Obrasci B ⁽²⁰⁾, C ⁽²¹⁾ i D ⁽²²⁾ više se ne koriste i uklonjeni su iz Priloga 5.

Da bi se postigla najveća moguća učinkovitosti u dvostranoj komunikaciji između osoblja SIRENE, koristi se jezik poznat objema stranama.

Ured SIRENE u najkraćem mogućem roku odgovara svim zahtjevima za podacima upućenim od strane drugih država članica putem njihovih ureda SIRENE. U svakom slučaju, odgovor se dostavlja u roku od 12 sati. Vidjeti također odjeljak 2.16. o naznačavanju hitnosti u obrascima SIRENE.

Prednosti u svakodnevnom radu temelje se na kategoriji upozorenja te važnosti slučaja.

Neoperativna

Ured SIRENE treba koristiti tomu namijenjenu adresu e-pošte za razmjenu neoperativnih podataka.

Imenik SIRENE

Kontaktni podaci za urede SIRENE i odgovarajuće informacije za međusobno komuniciranje i suradnju prikupljeni su i stavljeni na raspolaganje u Imeniku SIRENE. Svaki ured SIRENE osigurava da:

- (a) podaci iz Imenika SIRENE ne otkrivaju se trećim strankama;
- (b) zaposleni u uredima SIRENE upoznati su s Imenikom SIRENE i koriste se njime;
- (c) svako ažuriranje podataka koji su navedeni u Imeniku SIRENE bez odlaganja se priopćava administratoru Imenika SIRENE.

1.3.6. *Pravila transliteracije*

U komunikaciji među uredima SIRENE posredstvom SINSET-a poštuju se pravila transliteracije koja se mogu pronaći u Prilogu 2.

1.3.7. *Kvaliteta podataka*

Svaki ured SIRENE ima ulogu koordinatora za osiguravanje kvalitete podataka unesenih u SIS. Uredi SIRENE imaju potrebnu nacionalnu nadležnost i sposobnost za obavljanje ovog zadatka, za koji su odgovorni u skladu s člankom 92. stavkom 4. i člankom 108. Stoga je potrebna revizija kvalitete nacionalnih podataka, uključujući provjeru omjera upozorenja/pronađenih podataka te sadržaja podataka.

U suradnji s nacionalnim uredom SIRENE trebaju se uspostaviti nacionalne norme za osposobljavanje krajnjih korisnika o načelima i praksama kvalitete podataka. Preporuča se da se uredi SIRENE uključe u osposobljavanje svih tijela koja unose upozorenja, naglašavajući kvalitetu podataka i najveću iskoristivost SIS-a.

1.3.8. *Strukture*

Sve nacionalne agencije, uključujući urede SIRENE, odgovorne za međunarodnu policijsku suradnju moraju biti organizirane na strukturirani način da bi se spriječili sukobi nadležnosti te da bi se spriječilo udvostručivanje rada.

⁽¹⁹⁾ Vidjeti Odluku Vijeća 2000/265/EZ od 27. ožujka 2000. o uvođenju financijske uredbe za proračunske aspekte upravljanja ugovorima od strane zamjenika glavnog tajnika Vijeća, sklopljenih u ime određenih država članica u vezi s postavljanjem i funkcioniranjem komunikacijske infrastrukture za Schengensko okruženje, „Sisnet” (SL L 85, 6.4.2000., str. 12.).

⁽²⁰⁾ Informacije na temelju upozorenja u vezi s nacionalnom sigurnošću.

⁽²¹⁾ Provjeravanje dvojnog upozorenja za istu osobu.

⁽²²⁾ Provjeravanje dvojnog upozorenja za isto vozilo.

1.3.9. Arhiviranje

- (a) Svaka država članica određuje odredbe za pohranu podataka.
- (b) Ured SIRENE države članice koja izdaje upozorenje čini dostupnim sve podatke o vlastitim upozorenjima drugim državama članicama.
- (c) Arhivi svakog ureda SIRENE omogućuju brz pristup važnim podacima da bi se poštivali vrlo kratki rokovi za prijenos podataka.
- (d) U skladu s člankom 112.A Schengenske konvencije, osobni podaci, koje ured SIRENE pohranjuje u spisima kao rezultat razmjene podataka, čuvaju se samo onoliko vremena koliko je potrebno da bi se postigli ciljevi radi kojih su prikupljeni. Oni se u svakom slučaju brišu jednu godinu nakon što je upozorenje ili nakon što su upozorenja za osobu ili stvar obrisana iz SIS-a. Ipak, podaci povezani uz posebno upozorenje koje je država članica izdala ili uz upozorenje povezano uz poduzeto djelovanje na njezinom državnom području mogu se duže pohraniti u skladu s nacionalnim pravom.
- (e) Dodatni podaci koje su poslale druge države članice pohranjuju se u skladu s nacionalnim zakonodavstvom za zaštitu podataka u državi članici primateljici. Prema potrebi, također se primjenjuju i odredbe glave VI. Schengenske konvencije, Okvirne odluke 2008/977/PUP i Direktive 95/46/EZ.
- (f) Podaci o zlorabljenom identitetu brišu se nakon brisanja odgovarajućeg upozorenja.

1.4. Osoblje

1.4.1. Znanje

Osoblje ureda SIRENE posjeduje jezične sposobnosti koje pokrivaju što više jezika, a osoblje na dužnosti mora biti sposobno komunicirati sa svim uredima SIRENE.

Ono mora posjedovati potrebno znanje o:

- nacionalnim i europskim pravnim aspektima,
- svojim nacionalnim tijelima kaznenog progona i
- nacionalnim i europskim pravosudnim imigracijskim upravnim sustavima.

Mora imati nadležnost za samostalno rješavanje svakog novog slučaja.

U slučaju posebnih zahtjeva ili savjeta (pravnih) stručnih, ono bi trebalo imati mogućnost zatražiti pomoć od svojih nadređenih i/ili od stručnjaka.

Operateri na dužnosti izvan radnog vremena imaju istu stručnost, znanje i ovlast te mogućnost obratiti se dežurnim stručnjacima.

U uredu SIRENE mora biti osigurano pravno znanje za rješavanje redovnih i izvanrednih slučajeva. Ovisno o slučaju, ono se može osigurati od strane svakog osoblja s potrebnim pravnim znanjem, odnosno od stručnjaka iz pravosudnih tijela.

Nadležna nacionalna tijela za zapošljavanje uzimaju u obzir sve gore navedene vještine i znanja prilikom zapošljavanja novog osoblja te, posljedično, organiziraju tečajeve osposobljavanja unutar službe ili na nacionalnoj i europskoj razini.

Visoka razina iskusnog osoblja rezultira radnom snagom koja može djelovati na vlastitu inicijativu te time može učinkovito rješavati slučajeve. Stoga je poželjna mala fluktuacija osoblja što zahtijeva nedvosmisleni potporu uprave da bi se stvorilo decentralizirano radno okruženje.

1.4.2. Osposobljavanje

Nacionalna razina

Na nacionalnoj razini, dostatno osposobljavanje osigurava da osoblje zadovoljava potrebne standarde utvrđene u ovom Priručniku ⁽²³⁾.

⁽²³⁾ Osoblje, između ostalih subjekata, dobiva odgovarajuće osposobljavanje o pravilima za sigurnost i zaštitu podataka te se obavješćuje o svim odgovarajućim kaznenim sankcijama. Osoblje je također upoznato s odgovarajućim nacionalnim pravilima u vezi s profesionalnom tajnom ili u vezi s drugim istovrijednim obvezama povjerljivosti koje se primjenjuju na sve osoblje ureda SIRENE.

Europska razina

Zajednički tečajevi osposobljavanja organiziraju se najmanje jednom godišnje da bi se unaprijedila suradnja između ureda SIRENE omogućavajući osoblju da upozna suradnike iz drugih ureda SIRENE, da se razmjenjuju informacije o nacionalnim metodama rada te da se uspostavi usklađena i jednaka razina znanja. Nadalje, time će se osoblje učiniti svjesnim važnosti njihova posla i potrebe za zajedničkom solidarnošću s ciljem zajedničke sigurnosti država članica.

1.4.3. Razmjena osoblja

Uredi SIRENE također mogu razmotriti mogućnost razmjene osoblja s drugim uredima SIRENE. Ove razmjene su namijenjene kao pomoć u unapređenju znanja osoblja o načinima rada, spoznaji kako su drugi uredi SIRENE organizirani te uspostavi osobnih kontakata sa suradnicima iz drugih država članica

1.5. Tehnička infrastruktura

1.5.1. Sustav za upravljanje radnim opterećenjem SIRENE

Svaki Ured SIRENE ima računalni sustav upravljanja (sustav za upravljanje radnim opterećenjem) koji osigurava visoku razinu automatizacije u upravljanju svakodnevnim radnim opterećenjem.

1.5.2. Automatski unos podataka

Prilikom unosa upozorenja u SIS prednost ima automatski prijenos nacionalnih upozorenja u N.SIS koji ispunjavaju kriterije za unos u SIS. Taj automatski prijenos, uključujući provjeru kvalitete podataka, treba također biti transparentan i od tijela koji unosi upozorenje ne smije zahtijevati dodatno djelovanje.

1.5.3. Automatsko brisanje podataka

Ako nacionalni sustav omogućava automatski prijenos nacionalnih upozorenja u SIS, kako je određeno u prethodnom stavku, brisanje upozorenja koje je povezano sa SIS-om u nacionalnoj bazi podataka za posljednju također treba imati automatsko brisanje istovrijednog upozorenja u SIS-u.

Ako višestruka upozorenja nisu dozvoljena, preporuča se, kad god je to moguće i potrebno, da se druga i naknadna upozorenja vezana za istu osobu čuvaju na nacionalnoj razini tako da se mogu upisati u trenutku kada prvo upozorenje vezano za tu osobu istekne.

1.5.4. Razmjena podataka između ureda SIRENE

Poštuju se upute utvrđene za razmjenu podataka između ureda SIRENE ⁽²⁴⁾.

1.5.5. Kvaliteta podataka u SIS-u

Kako bi se svakom uredu SIRENE omogućilo da obavlja svoju ulogu koordinatora za osiguravanje kvalitete podataka (vidjeti stavak 1.3.7. gore), na raspolaganju treba imati potrebnu potporu informacijske tehnologije.

2. OPĆI POSTUPCI

Niže opisani postupci primjenjivi se za upozorenja izdana u skladu s člancima od 95. do 100., a postupke koji su posebni za članak moguće je pronaći u odgovarajućim posebnim dijelovima.

2.1. Višestruka upozorenja (članak 107.)

Moguće je izdavanje nekoliko upozorenja od strane različitih država članica za iste subjekte. Bitno je da ovo ne prouzroči pomutnju kod krajnjih korisnika te da im je jasno koje se mjere moraju poduzeti prilikom unosa upozorenja. Stoga se utvrđuju razni postupci za otkrivanje višestrukih upozorenja, kao i mehanizam prednosti za njihov unos u SIS.

Navedeno zahtijeva:

— provjere prije unosa upozorenja da bi se utvrdilo je li subjekt već u SIS-u,

— savjetovanje s drugim državama članicama kada unos upozorenja uzrokuje višestruka neusklađena upozorenja.

⁽²⁴⁾ Dokument Vijeća 5076/07, verzija 5.6.

2.1.1. *Usklađenost upozorenja i red prednosti*

Za bilo koju osobu ili stvar moguće je unijeti u SIS samo jedno upozorenje po državi članici.

Dakle, kada je god to moguće i nužno, drugo i svako sljedeće upozorenje za istu osobu ili stvar dostupno je na nacionalnoj razini da bi ih se moglo uvesti kada prvo upozorenje istekne ili se izbriše.

Više država članica može unijeti upozorenje za istu osobu ili stvar ako su upozorenja usklađena.

Upozorenja za uhićenje (članak 95.) usklađena su s upozorenjima za zabranu ulaska (članak 96.), upozorenjima o nestalim osobama (članak 97.) i upozorenjima za pravosudni postupak (članak 98.). Nisu usklađena s upozorenjima za skriveni nadzor ili namjenske provjere (članak 99.). U slučaju pronalaska vezanog za osobu za koju je uneseno upozorenje za uhićenje i upozorenje za zabranu ulaska, postupci za uhićenje imaju prednost pred postupcima za zabranu ulaska.

Upozorenja za zabranu ulaska usklađena su s upozorenjima za uhićenje. Nisu usklađena s upozorenjima o nestalim osobama, upozorenjima za pravosudni postupak ili upozorenjima za skriveni nadzor ili namjenske provjere.

Upozorenja o nestalim osobama usklađena su s upozorenjima za uhićenje za pravosudni postupak. Nisu usklađena s upozorenjima za zabranu ulaska i upozorenjima za skriveni nadzor ili namjenske provjere.

Upozorenja za pravosudni postupak usklađena su s upozorenjima za uhićenje i upozorenjima o nestalim osobama. Nisu usklađena s upozorenjima za zabranu ulaska ili upozorenjima za skriveni nadzor ili namjenske provjere.

Upozorenja za skriveni nadzor ili namjenske provjere nisu usklađena s upozorenjima za uhićenje, upozorenjima za zabranu ulaska, upozorenjima o nestalim osobama ili upozorenjima za pravosudni postupak.

Unutar članka 99., upozorenja izdana za **skriveni nadzor** nisu usklađena s onima za **namjenske provjere**.

Različite kategorije upozorenja za stvari nisu međusobno usklađene (vidjeti niže tablicu usklađenosti).

Red prednosti upozorenja za osobe je sljedeći:

- uhićenje s ciljem predaje ili izručenja (članak 95.),
- zabrana ulaska ili boravka na području Schengena (članak 96.),
- stavljanje pod zaštitu (članak 97.),
- skriveni nadzor (članak 99.),
- namjenske provjere (članak 99.),
- obavješćivanje o mjestu gdje se osoba nalazi (članci 97. i 98.).

Red prednosti upozorenja za stvari je sljedeći:

- skriveni nadzor (članak 99.),
- namjenska provjera (članak 99.),
- zapljena ili osiguranje dokaza (članak 100.).

Odstupanja od ovog reda prednosti moguća su nakon savjetovanja između država članica ako su u pitanju bitni nacionalni interesi.

Tablica usklađenosti upozorenja za osobe

Redosljed važnosti	Upozorenje za uhićenje	Upozorenje za zabranu ulaska	Upozorenje o nestaloj osobi (zaštita)	Upozorenje za skriveni nadzor	Upozorenje za namjensku provjeru	Upozorenje o nestaloj osobi (mjesto gdje se osoba nalazi)	Upozorenje za pravosudni postupak
Upozorenje za uhićenje	da	da	da	ne	ne	da	da
Upozorenje za zabranu ulaska	da	da	ne	ne	ne	ne	ne

Redoslijed važnosti	Upozorenje za uhićenje	Upozorenje za zabranu ulaska	Upozorenje o nestaloj osobi (zaštita)	Upozorenje za skriveni nadzor	Upozorenje za namjensku provjeru	Upozorenje o nestaloj osobi (mjesto gdje se osoba nalazi)	Upozorenje za pravosudni postupak
Upozorenje o nestaloj osobi –zaštita	da	ne	da	ne	ne	da	da
Upozorenje za skriveni nadzor	ne	ne	ne	da	ne	ne	ne
Upozorenje za namjensku provjeru	ne	ne	ne	ne	da	ne	ne
Upozorenje o nestaloj osobi (mjesto gdje se osoba nalazi)	da	ne	da	ne	ne	da	da
Upozorenje za sudski postupak	da	ne	da	ne	ne	da	da

Tablica usklađenosti upozorenja za stvari

Redoslijed važnosti	Upozorenje za skriveni nadzor	Upozorenje za namjensku provjeru	Upozorenje za zapljenu ili osiguranje dokaza
Upozorenje za skriveni nadzor	da	ne	ne
Upozorenje za namjensku provjeru	ne	da	ne
Upozorenje za zapljenu ili osiguranje dokaza	ne	ne	da

2.1.2. Provjera višestrukih upozorenja za osobu

Kako bi se izbjeglo unošenje neusklađenih višestrukih upozorenja, potrebna je pažnja za precizno razlikovanje pojedinaca koji imaju slična obilježja. Stoga su savjetovanje i suradnja između ureda SIRENE presudni te svaka država članica utvrđuje prikladne tehničke postupke za otkrivanje takvih slučajeva prije unosa.

Elementi koji se koriste za utvrđivanje jesu li dva identiteta istovjetna detaljno su navedeni u Prilogu 6. ovom Priručniku.

Primjenjuje se sljedeći postupak:

- ako obrada zahtjeva za unos novog upozorenja otkrije da u je SIS-u već osoba s istim obveznim elementima opisa identiteta (prezime, ime, datum rođenja), provodi se provjera prije no što se odobri novo upozorenje;
- ured SIRENE koji namjerava unijeti novo upozorenje kontaktira ured SIRENE koji je izdao upozorenje, koristeći **obrazac L**, radi pojašnjenja odnosi li se upozorenje na istu osobu;
- ako provjera otkrije da su pojedinosti identične te da se mogu odnositi na istu osobu, ured SIRENE koji namjerava unijeti novo upozorenje primjenjuje postupak za unos višestrukih upozorenja. Ako je rezultat provjere da se pojedinosti odnose na dvije različite osobe, ured SIRENE odobrava zahtjev za unos novog upozorenja.

2.1.3. Pregovaranje o unosu novog upozorenja koje nije usklađeno s postojećim upozorenjem

Ako je zahtjev za unos upozorenja u suprotnosti s upozorenjem izdanim od iste države članice, nacionalni ured SIRENE osigurava da postoji samo jedno upozorenje u SIS-u. Svaka država članica može izabrati postupak koji se pritom primjenjuje.

Ako zahtijevano upozorenje nije usklađeno s upozorenjem koje je već izdala jedna ili više država članica, potrebna je njihova suglasnost.

Primjenjuje se sljedeći postupak:

- (a) ako su upozorenja usklađena, uredi SIRENE ne moraju se međusobno savjetovati; ako su upozorenja međusobno neovisna, država članica koja želi unijeti novo upozorenje odlučuje hoće li doći do savjetovanja;
- (b) ako upozorenja nisu usklađena ili ako postoji bilo kakva sumnja u njihovu usklađenost, uredi SIRENE međusobno se savjetuju putem **obrasca E** da bi se u konačnici unijelo jedno upozorenje;
- (c) upozorenja za uhićenje unose se bez odlaganja ne čekajući rezultat bilo kojeg savjetovanja s drugim državama članicama;
- (d) ako je upozorenju koje nije usklađeno s postojećim upozorenjima dana prednost kao rezultat savjetovanja, države članice koje su unijele druga upozorenja obrisat će ih kada se unese novo upozorenje; svi se sporovi rješavaju pregovorima među uredima SIRENE. Ako nije moguće postići dogovor na temelju popisa utvrđenih prednosti, najstarije upozorenje ostaje u SIS-u;
- (e) ako se upozorenje briše, C.SIS obavješćuje države članice koje nisu mogle unijeti upozorenje. N.SIS potom automatski obavješćuje ured SIRENE da se upozorenje, čiji je unos bio privremeno obustavljen, može unijeti. Ured SIRENE primjenjuje cjelovit postupak za unos upozorenja u odgovarajuću kategoriju upozorenja.

2.2. Razmjena podataka nakon pronađenog podatka

„Pronađeni podatak” je slučaj kada krajnji korisnik izvrši pretraživanje u SIS-u te ustanovi da postoji upozorenje koje odgovara unesenim pojedinostima.

Krajnji korisnik može zahtijevati od ureda SIRENE dodatne podatke kako bi se omogućila učinkovita provedba postupaka utvrđenih u SIS-u, tablice 4., 10. ili 16. iz Priloga 4. (mjere koje treba poduzeti).

Ako nije određeno drukčije, država članica izdavateljica obavješćuje se o pronađenom podatku te njegovom ishodu.

2.2.1. Postupci nakon pronađenog podatka

Primjenjuju se sljedeći postupci:

- (a) jedan „pronađeni podatak” o pojedincu ili stvari, za koju je bilo izdano upozorenje, obično se priopćava uredu SIRENE države članice izdavateljice putem **obrasca G**;
- (b) prilikom obavješćivanja države članice izdavateljice o pronađenom podatku, u polju 090 **obrasca G** prema potrebi se navodi primjenjivi članak Schengenske konvencije, uključujući dodatne podatke ako su potrebni (npr. „MALOLJETNIK”).
- (c) **obrazac G** osigurava što je više moguće podataka o pronađenom podatku, uključujući poduzete mjere koje se navode u polju 088. U polju 089 se od države članice izdavateljice mogu zatražiti dodatni podaci.
- (d) ako je to potrebno, ured SIRENE države članice izdavateljice nakon pronalaska šalje sve odgovarajuće posebne podatke;
- (e) ured SIRENE države članice u kojoj je pronađen podatak za upozorenje treba poduzeti posebne mjere u potporu učinkovitom provođenju zahtijevanih mjera (mjere koje treba poduzeti);
- (f) ako ured SIRENE države članice koja je pronašla podatak namjerava osigurati daljnje podatke i nakon što je poslan **obrazac G**, koristi **obrazac M**;
- (g) ako se pronađeni podatak odnosi na osobu za koju je izdano upozorenje u skladu s člankom 95. ili na maloljetnika za kojeg je izdano upozorenje u skladu s člankom 97., ured SIRENE države članice koja je pronašla podatak za upozorenje obavješćuje, gdje je to prikladno, ured SIRENE države članice izdavateljice o pronađenom podatku telefonom nakon slanja **obrasca G**;
- (h) uredi SIRENE država članica koje su izdale upozorenja u skladu s člankom 96. ne obavješćuje se nužno o svim pronađenim podacima po službenoj dužnosti, već ih se obavješćuje u iznimnim okolnostima ako su potrebni dodatni podaci. Za posebne postupke vidjeti odjeljak 4.

2.2.2. Priopćavanje dodatnih podataka

Primjenjuje se sljedeći postupak:

- (a) uredi SIRENE mogu dostavljati dodatne podatke u vezi s upozorenjima iz članka od 95. do 100. i pri tome mogu djelovati u ime pravosudnih tijela ako ti podaci ulaze u okvir međusobne pravosudne pomoći.
- (b) u mjeri u kojoj je to moguće i u skladu s pravilima koja se primjenjuju na zaštitu podataka, uredi SIRENE priopćavaju podrobnosti o zdravlju pojedinaca o kojima je izdano upozorenje u skladu s člankom 97. ako je potrebno poduzeti mjere za njihovu zaštitu. Dostavljene zdravstvene informacije čuvaju se samo dok je to nužno potrebno i koriste se samo za potrebe liječenja dotične osobe.

2.3. Slučajevi kada se postupci slijedom pronađenog podatka ne mogu provesti (članak 104. stavak 3.)

Ako se, slijedom pronađenog podatka, ne mogu provesti uobičajeni postupci, razmjena podataka odvija se u skladu sa sljedećim pravilima:

- (a) država članica koja otkrije upozorenje obavješćuje bez odlaganja putem svog ureda SIRENE državu članicu izdavateljicu da ne može provesti postupak te navodi razloge koristeći obrazac H;
- (b) dotične države članice mogu se usuglasiti o postupku koji će se provesti u skladu s njihovim nacionalnim pravom i odredbama Schengenske konvencije.

2.4. Ako je promijenjena prvotna svrha upozorenja (članak 102. stavak 3.)

U skladu s člankom 102. stavkom 3. podaci se mogu upotrijebiti u svrhu koja je drukčija od one za koju je upozorenje uneseno, ali samo nakon pronađenog podatka, kako bi se spriječila neposredna ozbiljna prijetnja javnom redu i sigurnosti, iz ozbiljnih razloga nacionalne sigurnosti ili za potrebe sprečavanja ozbiljnog kaznenog djela.

Svrha upozorenja može se promijeniti ako postoji prethodno odobrenje države članice izdavateljice.

Ako je svrha upozorenja promijenjena, razmjena podataka odvija se u skladu sa sljedećim pravilima:

- (a) putem svog ureda SIRENE, država članica koja je otkrila upozorenje izlaže državi članici koja je izdala upozorenje temelj svog zahtjeva za promjenu prvotnog cilja (**obrazac I**);
- (b) u najkraćem mogućem roku, država članica izdavateljica proučava je li moguće ispuniti takvu želju te obavješćuje državu članicu koja je upozorenje otkrila o svojoj odluci putem svog ureda SIRENE;
- (c) u slučaju potrebe, država članica koja je izdala upozorenje može dati odobrenje pod određenim uvjetima o načinu upotrebe podataka.

Kada je država članica koja je izdala upozorenje dala pristanak, država članica koja je otkrila upozorenje koristit će podatke samo u svrhu za koju je traženo i dobiveno odobrenje. Uzimat će se u obzir svi utvrđeni uvjeti.

2.5. Podaci za koje se utvrdi pravna ili činjenična netočnost (članak 106.)

U članku 106. stavcima 2. i 3. predviđa se da se pravne ili činjenične pogreške trebaju ispraviti.

Ako se utvrdi da su podaci pravno ili činjenično netočni ili neprihvatljivi, razmjena podataka provodi se u skladu sa sljedećim pravilom:

- (a) država članica koja utvrdi da podaci sadrže grešku obavješćuje državu članicu izdavateljicu putem svog ureda SIRENE koristeći **obrazac J**;
- (b) ako se obje države članice tako dogovore, država članica izdavateljica provodi svoj nacionalni postupak za ispravljanje greške;
- (c) ako se ne postigne dogovor, ured SIRENE države članice koja je utvrdila grešku savjetuje odgovornom tijelu u svojoj zemlji da uputi pitanje zajedničkom nadzornom tijelu.

2.6. Pravo pristupa i ispravka podataka (članci 109. i 110.)

Svaka osoba na koju se odnose podaci ima pravo pristupa podacima i može zatražiti ispravak bilo kakvih grešaka. Takav je pristup u skladu s nacionalnim pravom zemlje u kojoj je zahtjev podnesen.

Država članica može odobriti pristup upozorenju koje je izdala druga država članica samo uz prethodno savjetovanje s državom članicom izdavateljicom koristeći **obrazac K**.

2.6.1. *Razmjena podataka u vezi s pravom pristupa ili ispravka podataka*

Ako se nacionalna tijela obavješćuju o zahtjevu za pristup ili provjeru podataka, razmjena podataka odvija se u skladu sa sljedećim pravilima:

- (a) svaki ured SIRENE mora primijeniti svoje nacionalno zakonodavstvo o pravu pristupa tim podacima. Ovisno o okolnostima slučaja, uredi SIRENE ili prosljeđuju zahtjeve koje prime za pristup ili ispravak podataka nadležnim nacionalnim tijelima ili odlučuju o tim zahtjevima u okviru svoje nadležnosti;
- (b) ako odgovorna nacionalna tijela to zatraže, uredi SIRENE dotičnih država članica prosljeđuju podatke o izvršavanju tog prava na pristup podacima.

2.6.2. *Podaci o zahtjevima za pristup, ispravak ili brisanje upozorenja izdanih od drugih država članica*

U mjeri u kojoj je to moguće, podaci o upozorenjima unesenim u SIS od druge države članice razmjenjuju se putem nacionalnih ureda SIRENE.

Primjenjuje se sljedeći postupak:

- (a) zahtjev za pristup, ispravak ili brisanje u najkraćem se mogućem roku prosljeđuje državi članici koja je izdala upozorenje da bi mogla zauzeti stajalište o tom pitanju;
- (b) država članica izdavateljica obavješćuje o svojem stajalištu državu članicu koja je zaprimila zahtjev, navodeći sve informacije koje su potrebne za odgovor na zahtjev;
- (c) poštuju se svi zakonski rokovi koji su utvrđeni za obradu zahtjeva;
- (d) država članica koja je primila zahtjev pojedinca za pristup, ispravak ili brisanje poduzima sve mjere potrebne kako bi osigurala pravodoban odgovor.

Ako država članica koja je izdala upozorenje pošalje svoje stajalište uredu SIRENE države članice koja je zaprimila zahtjev za pristup, ispravak ili brisanje, ured SIRENE osigurava da se stajalište prosljedi tijelu odgovornom za odlučivanje o zahtjevu u najkraćem mogućem roku.

2.6.3. *Podaci o postupcima za pristup i ispravak*

Primjenjuje se sljedeći postupak:

Uredi SIRENE međusobno se obavješćuju o donošenju svakog nacionalnog zakonodavstva o postupcima za pristup i ispravak osobnih podataka, kao i o svim naknadnim izmjenama.

2.7. **Brisanje kada uvjeti za čuvanje upozorenja više nisu ispunjeni**

Ured SIRENE obavješćuje države članice koje nisu mogle unijeti svoje upozorenje o pronađenom podatku i brisanju upozorenja. Podaci koje je na **obrascu G** dostavio ured SIRENE države članice u kojoj je pronađen podatak osiguravaju se koristeći **obrazac M**.

Isključujući slučajeve slijedom pronađenog podatka, upozorenje se može obrisati ili izravno putem C.SIS-a (nakon isteka roka valjanosti) ili neizravno putem službe koja je unijela upozorenje u SIS (kada uvjeti za čuvanje upozorenja nisu više važeći).

U oba slučaja C.SIS poruku o brisanju automatski obrađuje N.SIS.

2.8. **Zloporabljeni identitet**

Identitet je zloporabljen (prezime, ime, datum rođenja) ako počinitelj koristi identitet druge stvarne osobe. To se posebno može dogoditi kada se dokument koristi na štetu pravog vlasnika.

Država članica koja izdaje kôd 3 u polju „kategorija identiteta” šalje istodobno s unosom ili izmjenom upozorenja u SIS-u i **obrazac Q**.

Ako se kôd 3 nalazi u polju „kategorija identiteta” prilikom korištenja SIS-a, službenik koji provodi provjeru stupa u vezu s nacionalnim uredom SIRENE i dobiva dodatne podatke kako bi se pojasnilo je li osoba koja se provjerava istovjetna osobi koju se traži ili je to osoba čiji identitet je zloporabljen.

Čim postane jasno da je identitet osobe zlorabljen, u upozorenje se umeće kôd „3”.

Dodatni podaci o osobi čiji je identitet zlorabljen mogu se obrađivati samo ako ona izričito da pristanak u pogledu svih elemenata podataka.

Osoba čiji je identitet zlorabljen, podložno svom izričitom pristanku i u skladu s nacionalnim postupcima, osigurava uredu SIRENE države članice izdavateljice potrebne podatke kako bi se izbjegle negativne posljedice krivog utvrđivanja identiteta, kao što su stvarni podaci, podaci o osobnim dokumentima i/ili ispunjavajući **obrazac Q**.

Podložno dolje navedenom uvjetu, u dosjeu ureda SIRENE države članice izdavateljice mogu se čuvati i fotografija i otisci prstiju osobe čiji je identitet zlorabljen.

U **obrazcu Q** samo se schengenski broj odnosi na podatke o osobi koja se traži SIS upozorenjem, a svi ostali podaci odnose se na žrtvu zlorabe identiteta. Podaci u zaglavlju 052 (datum izdavanja dokumenta) obvezni su. U zaglavlju 083 (posebni podaci o upozorenju) prema potrebi se navode dodatni podaci o slučaju zlorabe identiteta (na primjer, dodatna razlikovna svojstva) i uvijek se navodi kontaktna služba koja ima dodatne podatke o upozorenju.

Nadalje, prilikom ustanovljavanja da osoba za postoji upozorenje u SIS-u zlorabljuje identitet nekog drugog, država članica izdavateljica provjerava je li potrebno zadržati zlorabljeni identitet u SIS upozorenju (za pronalaženje tražene osobe).

Podaci o osobi čiji je identitet zlorabljen, uključujući sve otiske prstiju i fotografije, dostupni su samo u svrhu utvrđivanja identiteta osobe koja se provjerava i ni na koji način se ne koriste u druge svrhe. Podaci o zlorabljenom identitetu brišu se tijekom postupka brisanja povezanog upozorenja.

2.9. Unos drugog imena

Kako bi se izbjegla neusklađena upozorenja iz bilo koje kategorije zbog unosa drugog imena ili kako bi se izbjegle poteškoće nedužnih žrtava, uredi SIRENE se, ako su im takvi podaci dostupni, međusobno obavješćuju o drugim imenima i razmjenjuju sve odgovarajuće podatke o stvarnom identitetu traženog subjekta. Država članica koja je unijela prvotno upozorenje odgovorna je za dodavanje svih drugih imena. Ako druga država članica otkrije drugo ime, prosljeđuje predmet državi članici koja je prvotno unijela upozorenje.

2.10. SIRPIT (SIRENE Picture Transfer)

2.10.1. Razvoj i pozadina SIRPIT-a (SIRENE Picture Transfer)

Uredi SIRENE bi trebali biti sposobni razmjenjivati otiske prstiju i fotografije za potrebe utvrđivanja identiteta.

Postupak SIRPIT omogućava da se, u slučaju dvojbe u pogledu identiteta otkrivene osobe, među uredima SIRENE brzo i elektronički razmjenjuju fotografije i otisci prstiju, tako da se otisci prstiju i fotografije otkrivene osobe mogu usporediti s otiscima prstiju i fotografijama osobe za koju je izdano upozorenje.

2.10.2. Uporaba razmijenjenih podataka, uključujući arhiviranje

U Schengenskoj konvenciji određena su ograničenja uporabe podataka predviđenih člancima od 95. do 100. Prilikom svake uporabe fotografija i otisaka prstiju, koji se razmjenjuju putem SIRPIT-a, uključujući arhiviranje, poštuju se odgovarajuće odredbe Schengenske konvencije, važeće nacionalne odredbe o zaštiti podataka, u skladu s Direktivom 95/46/EZ, Okvirnom odlukom 2008/977/PUP i Konvencijom 108. Vijeća Europe, prema potrebi.

2.10.3. Tehnički zahtjevi

Svaki ured SIRENE treba ispunjavati SIRPIT tehničke zahtjeve.

Ured SIRENE sposoban je, s jedne strane, elektronički razmjenjivati zahtjeve za uspoređivanje ili provjeravanje i odgovarajuće rezultate te, s druge strane, elektronički slati svoje zahtjeve (bez izmjena) i primati rezultate od svoje nacionalne službe za utvrđivanje identiteta.

U SIRPIT se otisci prstiju i fotografije šalju u privitku u sučelju za unos, posebno oblikovanom za tu svrhu.

2.10.4. Nacionalna služba za utvrđivanje identiteta

Nacionalna služba za utvrđivanje identiteta prima samo zahtjeve koji dolaze od njezinog nacionalnog ureda SIRENE i rezultate šalje samo njemu.

2.10.5. Uporaba **obrasca L** SIRENE

Prijenos (zahtjeva za usporedbu i rezultat usporedbe) putem SIRPIT-a najavljuje se slanjem obrasca L putem uobičajenih kanala korištenih za slanje svih obrazaca SIRENE. Obrasci L šalju se istodobno kad i otisci prstiju i/ili fotografije.

2.10.6. SIRPIT postupak

Ured SIRENE zemlje u kojoj je osoba otkrivena naziva se dalje u tekstu „ured SIRENE koji je otkrio osobu“.

Ured SIRENE zemlje koja je unijela upozorenje u SIS naziva se dalje u tekstu „ured SIRENE koji je unio upozorenje“.

Za postupak vrijede dvije mogućnosti:

2.10.6.1. Usporedbu provodi ured SIRENE koji je otkrio osobu

- (a) Ured SIRENE koji je otkrio osobu šalje **obrazac G** uobičajenim elektroničkim putem, a u polju 089 traži od ureda SIRENE koji je unio upozorenje da u najkraćem mogućem roku pošalje obrazac L kao i otiske prstiju i fotografije, ako su na raspolaganju.
- (b) Ured SIRENE koji je unio upozorenje odgovara koristeći **obrazac L**. Ako su na raspolaganju otisci prstiju i fotografije, ured SIRENE koji je unio upozorenje u polju 083 navodi da su radi provođenja usporedbe poslani otisci prstiju i/ili fotografije.
- (c) Ured SIRENE koji je otkrio osobu šalje otiske prstiju i fotografije svojoj nacionalnoj službi za utvrđivanje identiteta za potrebe usporedbe i istim putem traži dostavu rezultata.
- (d) Ured SIRENE koji je otkrio osobu dostavlja rezultat uredu SIRENE koji je unio upozorenje na **obrascu L** (u polju 083).

2.10.6.2. Usporedbu provodi ured SIRENE koji je unio upozorenje

- (a) Ured SIRENE koji je otkrio osobu šalje **obrazac G** i **obrazac L** uobičajenim elektroničkim putem te napominje u polju 083 **obrasca L** da se otisci prstiju i fotografije šalju radi provođenja usporedbe.
- (b) Ured SIRENE koji je unio upozorenje šalje otiske prstiju i fotografije koje je dobio svojoj nacionalnoj službi za utvrđivanje identiteta za potrebe usporedbe i istim putem traži dostavu rezultata.
- (c) Ured SIRENE koji je unio upozorenje dostavlja rezultate uredu SIRENE koji je otkrio osobu na **obrascu L** (u polju 083).

Nakon obavljene usporedbe otisci prstiju i fotografije prijavljene osobe mogu se, u skladu s člankom 112.A Schengenske konvencije, čuvati u dosjeu pri uredu SIRENE koji je otkrio osobu, za slučaj da se zatraže dodatne usporedbe.

Otisci prstiju i fotografije osobe koji se ne poklapaju s podacima prijavljene osobe koji su razmijenjeni putem SIRPIT-a obrađuju se u skladu s odredbama Schengenske konvencije, važećim nacionalnim odredbama o zaštiti podataka u skladu s Direktivom 95/46/EZ, Okvirnom odlukom 2008/977/PUP i Konvencijom 108 Vijeća Europe, prema potrebi.

2.10.6.3. Sučelje za unos

Maska za unos razvija se na temelju već postojeće maske za unos Interpola (standard ANSI/NIST).

Maska za unos sadrži sljedeće podatke:

- (1) schengenski identifikacijski broj (*) (vidjeti napomenu 1. dolje)
- (2) referentni broj (*) (vidjeti napomenu 1. dolje)
- (3) datum uzimanja otisaka prstiju
- (4) mjesto uzimanja otisaka prstiju
- (5) datum fotografije
- (6) razlog za uzimanje otisaka prstiju (razlog za upozorenje, na temelju kojeg se šalju otisci prstiju)

- (7) prezime (*) (vidjeti napomenu 2. dolje)
- (8) ime (*) (vidjeti napomenu 2. dolje)
- (9) djevojačko prezime
- (10) identitet utvrđen?
- (11) datum rođenja (*)
- (12) mjesto rođenja
- (13) državljanstvo
- (14) spol (*)
- (15) dodatni podaci

Napomene:

(*) Obvezno

Napomene:

- (1) Unos se stavlja u polje 1 **ili** u polje 2.
- (2) Može se unijeti opcija „**nepoznato**”.Mjesto i datum uzimanja otisaka prstiju unose se kada su ti podaci dostupni.

2.11. Uloga ureda SRENE u policijskoj suradnji u Europskoj uniji

Razmjena dodatnih podataka u skladu sa Schengenskom konvencijom ne dovodi u pitanje zadatke koji su u području međunarodne policijske suradnje povjereni uredima SIRENE na temelju nacionalnog prava kojim se provode drugi pravni instrumenti Europske unije.

Uredima SIRENE mogu se povjeriti dodatni zadaci, posebno na temelju nacionalnog prava kojim se provodi Okvirna odluka Vijeća 2006/960/PUP⁽²⁵⁾, na temelju članaka 39. i 46. Schengenske konvencije, ako nisu zamijenjeni Okvirnom odlukom Vijeća 2006/960/PUP, te članka 40. ili 41. Schengenske konvencije ili ako informacije spadaju u područje primjene uzajamne pravne pomoći.

Ako ured SIRENE od drugog ureda SIRENE zaprimi zahtjev koji prema nacionalnom pravu nadilazi njegovu nadležnost, bez odlaganja ga prosljeđuje nadležnom tijelu i o tome obavješćuje ured SIRENE koji je poslao zahtjev. Uredu SIRENE prema potrebi pruža podršku radi olakšavanja komunikacije.

2.12. Odnosi između ureda SIRENE i Interpola

Uloga SIS-a nije zamjena niti preslikavanje uloge Interpola. Iako se zadaci mogu preklapati, vodeća načela aktivnosti i suradnje između država članicama prema Schengenu bitno se razlikuju od onih prema Interpolu. Stoga je potrebno utvrditi pravila suradnje između ureda SIRENE i NSU-ova (Nacionalnih središnjih ureda) na nacionalnoj razini.

Dogovorena su sljedeća načela:

2.12.1. Prednost SIS upozorenja pred upozorenjima Interpola

SIS upozorenja i razmjena svih podataka o tim upozorenjima uvijek imaju prednost pred upozorenjima i podacima razmijenjenim putem Interpola. Ovo je od naročite važnosti ako su upozorenja u suprotnosti.

2.12.2. Izbor komunikacijskog kanala

Načelo prednosti schengenskih upozorenja pred upozorenjima Interpola poštuje se te se osigurava da ga NSU-i države članice poštuju. Kada je schengensko upozorenje stvoreno, svu komunikaciju vezano uz upozorenje te svrhu za njegovo stvaranje daju uredu SIRENE. Ako država članica želi promijeniti kanale komunikacije, unaprijed se savjetuje s drugim strankama. Takva promjena kanala moguća je samo u posebnim slučajevima.

2.12.3. Uporaba i distribucija Interpolovih upozorenja i obavijesti u državama Schengena

S obzirom na prednost SIS upozorenja pred upozorenjima Interpola, Interpolova upozorenja ograničena su na iznimne slučajeve (npr. kada nema odredbe, bilo u Konvenciji bilo u tehničkim uvjetima, o unosu upozorenja u SIS, ili kada nisu dostupni svi potrebni podaci za unos upozorenja u SIS). Usporedna upozorenja u SIS-u i

⁽²⁵⁾ Okvirna Odluka Vijeća 2006/960/PUP od 18. prosinca 2006. o pojednostavljivanju razmjene informacija i obavještajnih podataka između tijela zaduženih za izvršavanje zakona u državama članicama Europske unije (SL L 386, 29.12.2006., str. 89).

Interpolu unutar schengenskog područja nedopuštena su. Upozorenja koja se šalju putem Interpolovih kanala te koja također pokrivaju schengensko područje ili njegove dijelove (Interpolovo područje obavijesti 2) nose sljedeću naznaku: „**Područje 2 osim za države Schengena**”.

2.12.4. *Slanje podataka trećim zemljama*

Podaci uneseni u SIS u pravilu se ne čine dostupnima trećim zemljama. Međutim, kada država članica izdaje upozorenje, samo ured SIRENE te države članice može odlučiti hoće li podatke učiniti dostupnim trećim zemljama (odobrenje, način širenja i kanal). Ured SIRENE pritom poštuje odredbe o zaštiti osobnih podataka određene u Schengenskoj konvenciji, Okvirnoj Odluci 2008/977/PUP i Direktivi 95/46/EZ, ovisno o slučaju. Uporaba Interpolova kanala ovisit će o nacionalnim odredbama ili postupcima.

2.12.5. *Pronađeni podatak i brisanje upozorenja*

Države Schengena na nacionalnoj razini osiguravaju da se uredi SIRENE i NSU-i međusobno obavješćuju o pronađenim podacima.

Brisanje upozorenja vrši samo tijelo koje je izdalo upozorenje.

2.12.6. *Unapređenje suradnje između ureda SIRENE i Interpolovih NSU-a*

Svaka država članica poduzima sve prikladne mjere koje omogućuju učinkovitu razmjenu podataka na nacionalnoj razini između vlastitog ureda SIRENE i NSU-a.

2.13. **Suradnja s Europol-om i Eurojust-om**

Kako bi se ostvarila suradnja između ureda SIRENE, uspostavljaju se odgovarajući nacionalni postupci, posebno za slučajeve kada Europol i Eurojust pristupaju SIS-u i pronađu podatak.

2.14. **Posebne vrste pretraga**

2.14.1. *Zemljopisno usmjerena pretraga*

Zemljopisno usmjerena pretraga je pretraga koja se obavlja u situaciji kada zemlja ima čvrste dokaze o mjestu gdje se tražena osoba ili stvar nalaze unutar ograničenog zemljopisnog područja. U takvim okolnostima zahtjev pravosuđnog tijela može se izvršiti odmah po primitku.

Zemljopisno usmjerene potrage u području Schengena izvršavaju se na temelju upozorenja u SIS-u. Odgovarajući **obrazac M**, koji se šalje u trenutku stvaranja upozorenja ili dobivanja podataka o mjestu gdje se osoba ili stvar nalaze, uključuje podatke o mjestu gdje se tražena osoba ili stvar nalaze. Upozorenje za traženu osobu unosi se u SIS da bi se osiguralo da je zahtjev za privremeno uhićenje odmah izvršen (članak 64. Konvencije i članak 9. stavak 3. Okvirne odluke o europskom uhiđenom nalogu).

Tako upozorenje povećava mogućnost uspjeha ako se osoba ili stvar nenadano premjeste s jednog mjesta na drugo unutar područja Schengena. Slučajevi kada upozorenje nije stvoreno ograničeni su na posebne okolnosti, posebno na slučajeve kada nema dovoljno podataka za stvaranje upozorenja.

2.14.2. *Pretraga uz sudjelovanje specijalnih policijskih jedinica za ciljanu pretragu (FAST)*

Uredi SIRENE u državama članicama kojima je podnesen zahtjev u odgovarajućim slučajevima koriste i usluge specijalnih jedinica koje provode ciljane pretrage (FAST). Međunarodna suradnja gore navedenih policijskih jedinica ne može zamijeniti upozorenje u SIS-u. Takva suradnja ne smije se preklapati s ulogom ureda SIRENE koji su središnja točka za pretrage u kojima se koristi SIS.

Prema potrebi se uspostavlja suradnja kojom se osigurava da nacionalne specijalne jedinice koje provode ciljane pretrage obavješćuju ured SIRENE države članice izdavateljice o svim tekućim operacijama u vezi s upozorenjem koje je uneseno u SIS. Ured SIRENE prema potrebi dostavlja te podatke drugim uredima SIRENE.

Uredi SIRENE osiguravaju brz protok dodatnih podataka, uključujući podataka o pronađenom podatku, nacionalnim specijalnim jedinicama koje provode ciljane pretrage ako su potonje uključene u pretragu.

2.15. **Dodavanje oznake**

Oznaka se dodaje na zahtjev druge države članice.

Članak 94. stavak 4., članak 95. stavak 3., članak 97. i članak 99. stavak 6. Schengenske konvencije omogućuju državi članici da u svakom trenutku odbije izvršiti zatraženo djelovanje na svom državnom području tako da se zatraži dodavanje oznake na upozorenja u skladu s člancima 95., 97. ili 99. kada smatra da je neko upozorenje u suprotnosti s njezinim nacionalnim pravom, međunarodnim obvezama ili bitnim nacionalnim interesima. Razlozi za takav zahtjev navode se istodobno.

Ako je oznaka dodana upozorenjima iz članka 97. i 99., upozorenje se ne pojavljuje na zaslonu kada krajnji korisnik pretražuje sustav. Alternativni postupak postoji samo za upozorenja iz članka 95. Svaka država članica u najkraćem mogućem roku utvrđuje upozorenja koja bi mogla zahtijevati oznaku.

2.15.1. Savjetovanje s državama članicama radi dodavanja oznake

Primjenjuje se sljedeći postupak:

- (a) ako država članica traži dodavanje oznake, zatražit će oznaku od države članice izdavateljice, putem svog ureda SIRENE, koristeći **obrazac F**, na kojem ispunjava polja 071-074 ⁽²⁶⁾. Za više detalja o nacionalnom pravu koristi se polje 080, a, prema potrebi, za dodatne podatke kojima se objašnjava razlog dodavanja oznake te za druge dodatne podatke o upozorenju koristi se polje 083;
- (b) država članica koja je izdala upozorenje odmah dodaje zatraženu oznaku;
- (c) nakon što su podaci razmijenjeni, na temelju podataka dostavljenih u procesu savjetovanja od strane države članice koja traži oznaku, može biti potrebno upozorenje izmijeniti ili obrisati ili povući zahtjev.

2.15.2. Zahtjev za brisanje oznake

Države članice zahtijevaju brisanje prethodno zatražene oznake čim razlog za oznaku više nije valjan. To posebno može biti slučaj ako dođe do promjene nacionalnog zakonodavstva ili ako se daljnjom razmjenom podataka o slučaju otkrije da okolnosti iz članka 94. stavka 4., članka 95. stavka 3., članka 97. i članka 99. stavka 6. Schengenske konvencije više ne postoje.

Primjenjuje se sljedeći postupak:

- (a) ured SIRENE koji je prethodno zatražio dodavanje oznake zahtijeva od ureda SIRENE države članice koja je izdala upozorenje da oznaku obriše. Taj se zahtjev podnosi na **obrascu F**. Za tu se potrebu koristi polje 075 ⁽²⁷⁾. Za više detalja o nacionalnom pravu koristi se polje 080, a, prema potrebi, za dodatne podatke kojima se objašnjava razlog brisanja oznake te za druge dodatne podatke o upozorenju koristi se polje 083;
- (b) ured SIRENE države članice koja je izdala upozorenje odmah briše oznaku.

2.1.6. Naznačavanje hitnosti u obrascima SIRENE

Obrasci SIRENE kojima u rješavanju zatraženi ured SIRENE treba dati najveću prednost mogu biti označeni s „URGENT” uz navođenje razloga hitnosti. Prema potrebi se u polju 083 obrazaca SIRENE taj podatak navodi kao prvi podatak.

3. UPOZORENJA U SKLADU S ČLANKOM 95. ⁽²⁸⁾

Potrebno je poštovati sljedeće korake:

- provjere koje provodi država članica prije izdavanja upozorenja,
- višestruka upozorenja,
- dodatni podaci koji se šalju državama članicama,
- dodavanje oznake na zahtjev druge države članice,
- mjere ureda SIRENE nakon primitka upozorenja u skladu s člankom 95.,
- razmjena podataka nakon pronađenog podatka,
- brisanje upozorenja,
- zloraba identiteta.

3.1. Provjere koje provodi država članica prije izdavanja upozorenja

Većina najnovijih upozorenja izdanih u skladu s člankom 95. temeljit će se na europskom uhidbenom nalogu (EUN). Ipak, u okviru upozorenja u skladu s člankom 95., također je moguće privremeno uhićenje prije dobivanja zahtjeva za izručenje. Provjere koje se zahtijevaju prije svakog takvog slučaja su sljedeće:

⁽²⁶⁾ Za tehničku provedbu vidjeti Razmjenu podataka među dokumentima SIRENE iz odjeljka 1.5.4.

⁽²⁷⁾ Vidjeti bilješku 26.

⁽²⁸⁾ „Osobe čije se uhićenje traži radi predaje/izručenja”

EUN/zahhtjev za izručenje izdaje pravosuđno tijelo ovlašteno za obavljanje tog posla u državi članici izdavateljici.

Kako bi drugi uredi SIRENE mogli provjeriti upozorenje, u EUN-u/zahhtjevu za izručenje i na **obrascu A** treba biti navedeno dovoljno detalja (posebno u odjeljku (e) EUN-a: „opis okolnosti u kojima je (su) kazneno(-a) djelo(-a) počinjeno(-a), uključujući vrijeme i mjesto” te u polju 044 **obrasca A**: „opis djela”).

3.2. **Provjeravanje dopušta li nacionalno pravo država članica uhićenje radi predaje ili izručenja**

Država članica koja izdaje upozorenje provjerava dopušta li nacionalno pravo drugih država članica zatraženo uhićenje.

Primjenjuje se sljedeći postupak:

- (a) provjeravanje mogu li sve države članice postupiti na temelju upozorenja;
- (b) ako postoji bilo kakva sumnja, savjetovanje s dotičnim uredom SIRENE i dostavljanje ili razmjena podataka potrebnih za provjeru.

Svaka država članica poduzima odgovarajuće tehničke ili organizacijske mjere kako bi osigurala unošenje u SIS upozorenja na temelju članka 95. stavka 2. druge rečenice isključivo nakon što je obaviješten ured SIRENE dotične države članice.

3.3. **Višestruka upozorenja**

3.3.1. *Provjera višestrukih upozorenja (članak 107.)*

Svaka država članica može unijeti u sustav samo jedno upozorenje po traženoj osobi. Stoga je potrebno izvršiti provjeru kako bi se prepoznali višestruki zahtjevi za upozorenje pojedine države članice. U slučaju višestrukih zahtjeva jedne države članice, potreban je nacionalni postupak da se usuglasi oko toga čiji će se EUN prikazati na upozorenju iz članka 95. Na temelju tog upozorenja državama članicama šalje se samo jedan **obrazac A** u skladu s postupkom iz odjeljka 3.4. Alternativno se može izdati samo jedan EUN koji obuhvaća sva kaznena djela.

Za opće postupke provjeravanja višestrukih upozorenja vidjeti odjeljak 2.1.2.

Ured SIRENE države članice koja je izdala upozorenje vodi evidenciju o svim zahtjevima za unos daljnjeg upozorenja, koji su nakon savjetovanja odbijeni na temelju gore navedenih odredaba, sve do brisanja upozorenja.

Kad god se u državi članici pronađe podatak, ured SIRENE države članice koja je izdala upozorenje može poslati onoliko EUN-a koliko su ih izdala njihova nadležna pravosuđna tijela.

Više država članica može unijeti upozorenje za EUN za istu osobu. Ako su dvije ili više država članica izdale EUN za istu osobu, odluku o tome koji se nalog izvršava u slučaju uhićenja donosi izvršno pravosuđno tijelo u državi članici gdje je izvršeno uhićenje. Ako su upozorenja usklađena, u slučaju pronađenog podatka šalje se **obrazac G** kao odgovor na sve zahtjeve.

3.3.2. *Razmjena podataka*

Vidjeti opće postupke u odjeljcima 2.1.2. i 2.1.3.

3.4. **Dodatni podaci koji se šalju državama članicama**

3.4.1. *Dodatni podaci koji se šalju u vezi s EUN-om*

Koriste se **obrasci A** i **M**, koji su ujednačeni za sve države članice, a podaci sadržani na tim obrascima jednaki su podacima iz EUN-a.

Na obrascu A:

- 006-013: trebali bi se unijeti odgovarajući podaci koji su uneseni u SIS te koji odgovaraju odjeljku (a) EUN-a,
- 030: podaci da je taj **obrazac A** specifičan za određeni EUN trebali bi se unijeti zajedno s detaljima o sucu ili sudu koji je zatražio nalog za uhićenje (podaci iz odjeljka (i) EUN-a),
- 031: trebali bi se unijeti odgovarajući podaci iz odjeljka (b) EUN-a o odluci na kojoj se temelji nalog,
- 032: trebao bi se unijeti se datum naloga za uhićenje,

- 033: trebala bi se unijeti nadležnost pravosudnog tijela koje je izdalo nalog (podaci iz odjeljka (i) EUN-a),
- 034: odgovarajući podaci iz odjeljka (c, 1) EUN-a te, ako je to primjenjivo:
 - kazneno(-a) djelo(-a) na temelju kojeg(-ih) je izdan nalog kažnjava(-ju) se doživotnom kaznom zatvora ili doživotnom mjerom oduzimanja slobode,
 - pravni sustav država članice izdavateljice omogućuje preispitivanje kazne ili uvedene mjere na zahtjev ili po isteku najmanje 20 godina, s ciljem neizvršenja takve kazne ili mjere, i/ili
 - pravni sustav države članice izdavateljice omogućuje primjenu mjera pomilovanja na koje osoba ima pravo na temelju zakona ili prakse države članice izdavateljice, s ciljem neizvršenja takve kazne ili mjere,
- 035-037: trebali bi se unijeti odgovarajući podaci iz odjeljka (b) EUN-a,
- 038: odgovarajući podaci iz odjeljka (c, 2) EUN-a te, ako je to primjenjivo:
 - kazneno(-a) djelo(-a) na temelju kojeg(-ih) je izdan nalog kažnjava(-ju) se doživotnom kaznom zatvora ili doživotnom mjerom oduzimanja slobode,
 - pravni sustav država članice izdavateljice omogućuje preispitivanje kazne ili uvedene mjere na zahtjev ili po isteku najmanje 20 godina, s ciljem neizvršenja takve kazne ili mjere, i/ili
 - pravni sustav države članice izdavateljice omogućuje primjenu mjera pomilovanja na koje osoba ima pravo na temelju zakona ili prakse države članice izdavateljice, s ciljem neizvršenja takve kazne ili mjere,
- 039: trebali bi se unijeti podaci iz odjeljka (c, 2) EUN-a,
- 040: podaci iz odjeljka (e) EUN-a o važećoj zakonskoj odredbi/zakoniku,
- 041: podaci iz odjeljka (e) EUN-a o vrsti i pravnoj klasifikaciji kaznenoga(ih) djela,
- 042: podaci iz odjeljka (e) EUN-a o vremenu počinjenja kaznenog(ih) djela,
- 043: podaci iz odjeljka (e) EUN-a o mjestu počinjenja kaznenog(ih) djela,
- 044: podaci iz odjeljka (e) EUN-a o okolnostima kaznenog(ih) djela,
- 045: podaci iz odjeljka (e) EUN-a o stupnju sudjelovanja tražene osobe,
- 058: podaci iz odjeljka (a) EUN-a o posebnim obilježjima/opisu osobe.

U polju 083 **obrasca M:**

- ako se pojavi tekst „Podaci o odluci donesenoj u odsutnosti u skladu s odjeljkom (d) EUN-a”, zahtijeva se, ako je to primjenjivo:
 - (a) navesti je li odluka izrečena u odsutnosti;
 - (b) ako jest, navesti je li dotična osoba osobno pozvana ili obaviještena o datumu i mjestu rasprave ako je odluka donesena u odsutnosti. Ako to nije slučaj, treba navesti pravna sredstva. Od datuma primjene Okvirne odluke 2009/299/PUP⁽²⁹⁾ uvjeti odluke donesene u odsutnosti navode se u polju 083 kako je to određeno u EUN-u. Upućuje se na kodove 2., 3.1.a, 3.1.b, 3.2., 3.3. (odluka nije pobijana), 3.3. (zahtjev za ponovno suđenje ili žalba nisu uloženi) i 3.4. te se, prema potrebi, osiguravaju podaci o tome kako je ispunjen odgovarajući uvjet,

⁽²⁹⁾ Okvirna Odluka Vijeća 2009/299/PUP od 26. veljače 2009. o izmjeni okvirnih odluka 2002/584/PUP, 2005/214/PUP, 2006/783/PUP, 2008/909/PUP i 2008/947/PUP radi jačanja procesnih prava osoba i promicanja primjene načela uzajamnog priznavanja odluka donesenih odsutnosti dotične osobe sa suđenja (SL L 81, 27.3.2009., str. 24.).

- ako se pojavi tekst „Kaznjivo(-a) kazneno(-a) djelo(-a) u skladu s odjeljkom (e, I. i II.) EUN-a”, treba navesti, ako je to primjenjivo, jedno ili više kaznenih djela koja se u državi članici izdavateljici kažnjavaju kaznom zatvora ili oduzimanjem slobode najmanje 3 godine, kako je definirano zakonima države članice izdavateljice, u skladu s člankom 2. stavkom 2. Okvirne odluke (ili odjeljkom [(e)I.] EUN-a),
- ako kazneno(-a) djelo(-a) ne spada(ju) u popis iz članka 2. stavka 2. Okvirne odluke o EUN-u, kazneno (-a) djelo(-a) u cijelosti se unosi(-e) u **obrazac M**, u skladu s tekstem upotrijebljenim na popisu,
- ako kaznena djela ne spadaju u gore navedeni popis, potrebni su sljedeći podaci:
 - (a) ili da je nalog izdan za djela koja su prema pravu države članice izdavateljice kažnjiva kaznom zatvora ili oduzimanjem slobode najmanje 12 mjeseci;
 - (b) ili, ako je kazna ili mjera oduzimanja slobode izrečena, da kazna iznosi najmanje 4 mjeseca,
- ako podaci koje treba unijeti u polje 083 obrasca M prelaze 1 024 znaka, moraju se poslati jedan ili više dodatnih obrazaca M.

3.4.2. *Dodatni podaci koji se šalju u vezi s privremenim uhićenjem*

Dosje u vezi s osobama traženim zbog uhićenja za potrebe izručenja priprema se prije unosa upozorenja. Trebalo bi provjeriti jesu li podaci potpuni i jesu li ispravno predstavljeni. Potrebno je osigurati sljedeće podatke: detalji o kaznenom progonu ili izvršenju presuda za kaznena djela u načelu se osiguravaju kao alternativa:

- 006: Prezime: prezime upotrijebljeno za glavne podatke u upozorenju SIS-a unosi se u rubriku 006,
- 007: Ime,
- 009: Datum rođenja,
- 010: Mjesto rođenja,
- 011: Drugo ime: prvo drugo ime u cijelosti je ispisano i naveden je ukupan broj drugih imena. Za slanje potpunoga popisa drugih imena se može upotrijebiti **obrazac M**,
- 012: Spol,
- 013: Državljanstvo: rubrika 013 „državljanstvo” mora se ispuniti što je moguće potpunije na temelju dostupnih podataka. Ako postoji bilo kakva sumnja u pogledu podataka, riječju „državljanstvo” treba dodati kôd „1W” i riječ „pretpostavljeno”,
- 030: Tijelo koje je izdalo nalog za uhićenje ili odluku (ime i položaj suca ili javnog tužitelja ili ime suda),
- 031: Referentni broj naloga za uhićenje ili odluke (037). Također vidjeti napomene dolje,
- 032: Datum naloga za uhićenje ili odluke (036). Zahtjevi za kazneni progon i izvršenje mogu se sažeti u popratnom dokumentu,
- 033: Ime tijela koje podnosi zahtjev,
- 034: Najveća kazna/najveća predviđena kazna,
- 035: Sudac ili sud koji je izdao odluku,
- 036: Datum odluke,
- 037: Referentni broj odluke,
- 038: Izrečena kazna,
- 039: Navođenje kazne koju još treba odslužiti,
- 040: Mjerodavni pravni tekstovi,
- 041: Pravni opis djela,
- 042: Datum/razdoblje počinjenja kaznenog djela,
- 044: Opis činjeničnog stanja (uključujući posljedice),
- 045: Stupanj umiješanosti (počinitelj – sudionik – pomagač – poticatelj).

Za opisivanje stupnja sudjelovanja svaka zemlja može koristiti vlastitu pravnu terminologiju.

Dostavljeni podaci moraju biti dovoljno detaljni da drugi uredi SIRENE mogu provjeriti upozorenje, ali ne toliko detaljni da prekomjerno opterete sustav poruka.

Ako uredi SIRENE ne mogu primiti poruku jer je broj praznina utvrđen za određeni obrazac iz tehničkih razloga nedovoljan, može se poslati **obrazac M** s dodatnim podacima. Kraj prijenesa označen je frazom „Kraj poruke” na posljednjem obrascu (rubrika 044 **obrasca A** ili rubrika 083 **obrasca M**).

3.4.3. Unos drugog imena

Vidjeti opće postupke u odjeljku 2.9.

U slučaju upozorenja za uhićenje, ured SIRENE za obavješćivanje drugih država članica o drugim imenima u vezi s upozorenjem izdanim u skladu s člankom 95. koristi polje 011 **obrasca A** ⁽³⁰⁾ (u trenutku unosa upozorenja) ili naknadno **obrazac M**, ako su te informacije dostupne uredu SIRENE.

3.4.4. Dodatni podaci za utvrđivanje identiteta osobe

Ured SIRENE države članice izdavateljice također može, prema potrebi i nakon savjetovanja i/ili na zahtjev druge države članice, osigurati i dodatne podatke kako bi pomogao utvrđivanju identiteta osobe. Ti podaci obuhvaćaju posebno sljedeće:

- mjesto izdavanja putovnice ili identifikacijske isprave, koje posjeduje tražena osoba,
- referentni broj putovnice, datum izdavanja, mjesto i tijelo kao i datum isteka valjanosti putovnice ili identifikacijske isprave,
- opis tražene osobe,
- prezime i ime majke i oca tražene osobe,
- provjeru jesu li dostupni fotografija i/ili otisci prstiju,
- posljednja poznata adresa.

U mjeri u kojoj je to moguće, ti podaci, uključujući sve fotografije i otiske prstiju, na raspolaganju su u uredima SIRENE ili su im odmah i trajno dostupni za brz prijenos.

Zajednički cilj je da se rizik od zadržavanja krive osobe, čiji su podaci slični podacima osobe o kojoj je izdano upozorenje, svede na najmanju moguću mjeru.

3.4.5. Slanje **obrazaca A i M**

Podaci spomenuti u odjeljcima 3.3.1. i 3.3.2. šalju se najbržim raspoloživim putem. Država članica izdavateljica šalje obrasce A i M istodobno s unosom upozorenja iz članka 95. stavka 2. u SIS. Svi dodatni podaci koji su potrebni za potrebe utvrđivanja identiteta šalju se nakon savjetovanja i/ili na zahtjev druge države članice. Prema potrebi može se poslati više **obrazaca M**, u kojima su opisani različiti EUN-i (ili zahtjevi za izručenje). **Obrazac M** sadrži podatke posebno o vrsti kaznenog djela na kojem se temelji EUN, datumu počinjenja kaznenog djela i zastari. Ako je radi izdavanja novog EUN-a za osobu za koju je već izdan EUN potrebna zamjena postojećeg obrasca A, činjenica da je novi **obrazac A** zamjena navodi se u polju 030 novog obrasca.

3.5. Dodavanje oznake

Za opće postupke vidjeti odjeljak 2.15.

Upozorenje s oznakom smatra se da je bilo izdano za potrebe priopćavanja mjesta boravišta dotične osobe.

3.5.1. Sustavni zahtjev za dodavanje oznake upozorenjima o osobama traženima zbog uhićenja ili izručenja u slučajevima kada se ne primjenjuje Okvirna Odluka Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. o Europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje među državama članicama ⁽³¹⁾

Primjenjuje se sljedeći postupak:

- (a) u slučaju upozorenja o osobama traženima zbog uhićenja ili izručenja kada se ne primjenjuje Okvirna Odluka 2002/584/PUP o Europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje među državama članicama, ured SIRENE može zatražiti od drugih ureda SIRENE da sustavno dodaju oznaku upozorenjima iz članka 95. koja su izdana o njegovim državljanima;

⁽³⁰⁾ Vidjeti bilješku 26.

⁽³¹⁾ SL L 190, 18.7.2002., str. 1.

- (b) svaki ured SIRENE koji želi tako postupiti šalje pisani zahtjev drugim uredima SIRENE;
- (c) svaki ured SIRENE kojem je upućen takav zahtjev dodaje oznaku za dotičnu državu članicu odmah nakon izdavanja upozorenja;
- (d) oznaka ostaje sve dok ured SIRENE koji ju je zatražio ne zatraži njezino poništenje.

Ako okolnosti iz članka 94. stavka 4. Schengenske konvencije više ne postoje, država članica koja je zatražila oznaku u najkraćem mogućem roku traži opoziv oznake.

3.6. Djelovanje ureda SIRENE nakon primitka upozorenja iz članka 95.

Kada ured SIRENE zaprimi **obrasce A i M**, ured ili povezana jedinica treba u najkraćem mogućem roku pretražiti sve raspoložive izvore kako bi se utvrdilo gdje se subjekt nalazi. Ako podaci koje dostavi država članica koja je podnijela zahtjev nisu dovoljni za državu članicu primateljicu, to ne bi smio biti razlog da se pretraživanja ne izvrše.

Ako je upozorenje iz članka 95. potvrđeno i ako je subjekt pronađen ili uhićen u državi članici, u tom se slučaju EUN i/ili **obrasci A i M** prosljeđuju tijelu države članice koji izvršava EUN. Ako je zatražen izvornik EUN-a, pravosudno tijelo koje ga je izdalo šalje ga izravno izvršnom pravosudnom tijelu (ako nije određeno drukčije).

3.7. Razmjena podataka nakon pronađenog podatka

3.7.1. Obavješćivanje država članica ako je pronađen podatak za upozorenje

Za opći postupak vidjeti odjeljak 2.2.1.

Osim toga, primjenjuje se sljedeći postupak:

- (a) pronađeni podatak o pojedincu o kojem je izdano upozorenje iz članka 95. uvijek se priopćava uredu SIRENE države članice izdavateljice. Osim toga, nakon slanja **obrasca G**, pronađeni podatak se prema potrebi priopćava i telefonom;
- (b) u polju 091 **obrasca G** navodi se tijelo nadležno za zaprimanje EUN-a ili zahtjeva za izručenje, potpuni podaci za kontakt tog tijela (poštanska adresa, telefon i, ako postoje, telefaks i adresa elektroničke pošte), referentni broj (ako postoji), nadležna osoba (ako postoji), zahtijevani jezik, rok i način dostave;
- (c) država članica izdavateljica tog upozorenja obavješćuje državu članicu koja je prethodno izrazila želju za izdavanje upozorenja o osobi o kojoj je već izdano upozorenje o svim pronađenim podacima u vezi s izvornim upozorenjem;
- (d) C.SIS automatski priopćava brisanje upozorenja svim državama članicama. Država članica stoga može razmotriti unos upozorenja koji je prethodno smatrala neusklađenim s upozorenjem koje je sada obrisano.

3.7.2. Posredovanje dodatnih podataka

Uredi SIRENE mogu dostavljati dodatne podatke u vezi s upozorenjima iz članka 95. i pri tome mogu djelovati u ime pravosudnih tijela ako ti podaci ulaze u okvir međusobne pravosudne pomoći.

3.7.3. Nakon pronađenog podatka

Krajnji korisnik može zahtijevati od ureda SIRENE dodatne podatke kako bi se omogućila učinkovita provedba postupaka utvrđenih u SIS-u, tablice 4., 10. ili 16. iz Priloga 4.

Ako nije određeno drukčije, država članica izdavateljica obavješćuje se o pronađenom podatku te njegovom ishodu.

Taj postupak ima tehničke posljedice budući da se može javiti potreba za brisanjem upozorenja, a drugo upozorenje koje je prethodno isključeno iz SIS-a tada se može unijeti.

3.7.4. Razmjena dodatnih podataka o predaji ili izručenju

Kada nadležna pravosudna tijela uredu SIRENE osiguraju podatke o tome može li doći do predaje ili izručenja osobe za koju je izdano upozorenje radi uhićenja, ti se podaci odmah prosljeđuju uredu SIRENE države članice koja je izdala upozorenje, putem **obrasca M**, pri čemu se u polju 083 navodi „SURRENDER” (predaja) ili „EXTRADITION” (izručenje) ⁽³²⁾. Načini predaje ili izručenja se, u najkraćem mogućem roku, priopćavaju putem ureda SIRENE.

⁽³²⁾ Vidjeti također odjeljak 2.16. o naznačavanju hitnosti u obrascima SIRENE.

Ako je potreban tranzit tražene osobe, ured SIRENE države članice kroz koju se tranzit treba odvijati osigurava potrebnu potporu i pomoć na temelju zahtjeva ureda SIRENE ili nadležnog pravosudnog tijela države članice izdavateljice, koji joj šalje ured SIRENE koristeći **obrazac M**.

3.8. **Brisanje upozorenja**

Države članice koje nisu mogle unijeti svoje upozorenje potrebno je obavijestiti o pronađenom podatku i o brisanju upozorenja.

3.8.1. *Brisanje kada uvjeti za čuvanje upozorenja više nisu ispunjeni*

Isključujući slučajeve slijedom pronađenog podatka, upozorenje može obrisati ili C.SIS (nakon isteka roka valjanosti) ili služba koja je unijela upozorenje u SIS (kada uvjeti za čuvanje upozorenja više nisu važeći).

U oba slučaja „poruku o brisanju” C.SIS-a treba automatski obraditi N.SIS tako da se umjesto obrisano upozorenja može unijeti upozorenje čiji je unos bio privremeno obustavljen.

N.SIS automatski obavješćuje ured SIRENE porukom da se može unijeti upozorenje koje je bilo privremeno obustavljeno.

Ured SIRENE primjenjuje cjelovit postupak za unos upozorenja u odgovarajuću kategoriju upozorenja.

3.9. **Zloporabljeni identitet**

Vidjeti opći postupak u odjeljku 2.8.

4. UPOZORENJA U SKLADU S ČLANKOM 96. ⁽³³⁾

Potrebno je slijediti sljedeće korake:

- unos upozorenja,
- provjera višestrukih upozorenja, upućuje se na Opće postupke u odjeljku 2.1.,
- unos drugog imena, upućuje se na Opće postupke u odjeljku 2.9.,
- zloporaba identiteta, upućuje se na Opće postupke u odjeljku 2.8.,
- postupak SIRPIT, upućuje se na Opće postupke u odjeljku 2.10.,
- opći i posebni postupci koje treba slijediti.

4.1. **Uvod**

Razmjena podataka o državljanima trećih zemalja, o kojima je izdano upozorenje u skladu s člankom 96., omogućuje državama članicama donošenje odluka u slučaju zahtjeva za ulaz ili vizu. Ako se pojedinac već nalazi na državnom području države članice, razmjena podataka omogućuje nacionalnim tijelima poduzimanje odgovarajućih mjera radi izdavanja boravišnih dozvola, viza za dugoročni boravak ili radi protjerivanja.

Izvođenje postupaka obavješćivanja utvrđenih u članku 5. stavku 4. Zakonika o schengenskim granicama i postupaka savjetovanja utvrđenih u članku 25. Schengenske konvencije u nadležnosti je tijela odgovornih za granične kontrole i za izdavanje boravišnih dozvola ili viza. Uredi SIRENE su u te postupke u načelu uključeni samo kako bi se dostavili dodatni podaci koji su izravno povezani s upozorenjima (npr. obavješćivanje o pronađenom podatku, pojašnjenje identiteta) ili kako se bi obrisala upozorenja.

Međutim, uredi SIRENE mogu također biti uključeni i u dostavljanje dodatnih podataka koji su potrebni za protjerivanje ili za zabranu ulaska državljaninu treće zemlje; te mogu biti uključeni u dostavljanje svih dodatnih podataka nastalih na temelju tih mjera.

4.2. **Unos upozorenja u skladu s člankom 96.**

Upozorenje u SIS unosi ured SIRENE ako je on tijelo određeno za takve unose.

⁽³³⁾ Državljanima trećih zemalja za koja je izdano upozorenje zbog zabrane ulaska (članci 25. i 96. Schengenske konvencije).

U iznimnim slučajevima unosa upozorenja o državljanima treće zemlje koji imaju pravo na slobodno kretanje, ured SIRENE države članice koja je izdala upozorenje šalje **obrazac M** svim drugim državama članicama na temelju podataka koje je dostavilo tijelo koje je unijelo upozorenje ⁽³⁴⁾.

4.3. Unos drugog imena

Vidjeti opći postupak u odjeljku 2.9.

4.4. Zloporabljeni identitet

Ako se kôd 3 nalazi u polju „kategorija identiteta” prilikom korištenja SIS-a, službenik koji provodi provjeru treba stupiti u vezu s nacionalnim uredom SIRENE i dobiti dodatne podatke kako bi se pojasnilo je li osoba koja se provjerava istovjetna osobi koju se traži ili je to osoba čiji identitet je zloporabljen.

Za prikupljanje i priopćavanje podataka o osobi čiji je identitet zloporabljen vidjeti opći postupak u odjeljku 2.8.

4.5. Vrste postupaka SIRENE kojih se treba pridržavati

Uredi SIRENE, u mjeri u kojoj prosljeđuju dodatne podatke, primjenjuju sljedeće opće postupke:

(a) razmjena podataka prilikom zabrane ulaska na schengensko područje ili protjerivanja iz schengenskog područja;

(b) razmjena podataka prilikom izdavanja boravišnih dozvola ili viza za dugoročni boravak.

Uredi SIRENE, u mjeri u kojoj prosljeđuju dodatne podatke, primjenjuju sljedeće posebne postupke:

(a) posebni postupci predviđeni člankom 25. Schengenske konvencije;

(b) posebni postupci predviđeni člankom 5. stavkom 4. Zakonika o schengenskim granicama;

(c) razmjena podataka o državljanu treće zemlje koji ima pravo na slobodno kretanje;

(d) brisanje upozorenja koja su unesena za državljane EU-a.

4.6. Razmjena podataka nakon pronađenog podatka

4.6.1. Razmjena podataka prilikom zabrane ulaska na schengensko područje ili protjerivanja iz schengenskog područja

Primjenjuje se sljedeći postupak:

(a) država članica može zatražiti da bude obaviještena o svakom pronađenom podatku o upozorenjima za zabranu ulaska ili boravka koje je sama izdala. Svaka država članica koja želi iskoristiti ovu mogućnost zatražit će to od drugih država članica u pisanom obliku;

(b) država članica izvršiteljica može preuzeti inicijativu i obavijestiti državu članicu izdavateljicu da je upozorenje upareno i da državljaninu treće zemlje nije odobren ulazak ili da je protjeran sa schengenskog područja;

(c) ako na svom državnom području država članica presretne državljanina treće zemlje za kojeg je izdano upozorenje, država članica izdavateljica, na zahtjev, prosljeđuje podatke potrebne za povratak dotične osobe. Ovisno o potrebama države članice izvršiteljice i, ako je dostupno u državi članici izdavateljici, ti se podaci dostavljaju na **obrascu M** i uključuju sljedeće:

- vrstu i razlog odluke,
- tijelo izdavanja odluke,
- datum odluke,
- datum uručenja (datum kada je odluka uručena),

⁽³⁴⁾ U skladu s Direktivom 2004/38/EZ, osobi koja uživa pravo na slobodno kretanje mogu se zabraniti ulazak ili boravak zbog javnog poretka ili javne sigurnosti ako njihovo osobno ponašanje predstavlja stvarnu, trenutačnu i značajnu prijetnju koja ugrožava neki temeljni interes društva i ako su ispunjeni drugi kriteriji utvrđeni u članku 27. stavku 2. ove Direktive. U članku 27. stavku 2. određuje se: „Mjere poduzete zbog javnog poretka ili javne sigurnosti u skladu su s načelom proporcionalnosti i temelje se isključivo na osobnom ponašanju pojedinca. Postojanje ranije kaznene osude same po sebi ne predstavlja razlog za poduzimanje takvih mjera. Osobno ponašanje dotičnog pojedinca mora predstavljati stvarnu, trenutačnu i značajnu opasnost koja ugrožava neki temeljni interes društva. Neprihvatljivi su razlozi koji nisu usko povezani s pojedinim slučajem ili se odnose na opću prevenciju.” Osim toga, postoje dodatna ograničenja u vezi s osobama koje uživaju pravo na stalno boravište i kojima se ulazak ili boravak može zabraniti samo na temelju ozbiljnih razloga povezanih s javnim poretkom ili javnom sigurnošću kako je navedeno u članku 28. stavku 2. Direktive.

- datum izvršenja,
- datum kada odluka istječe ili trajanje valjanosti.

Ako se osobu za koju je izdano upozorenje presrelo na granici, slijede se postupci određeni u Zakoniku o schengenskim granicama i postupci koje određuje država članica izdateljica.

Moguće je postojanje hitne potrebe za razmjenom dodatnih podataka putem ureda SIRENE u posebnim slučajevima da bi se sa sigurnošću utvrdio identitet pojedinca.

4.6.2. Razmjena podataka prilikom izdavanja boravišnih dozvola ili viza

Primjenjuje se sljedeći postupak:

- (a) država članica izvršiteljica može obavijestiti državu članicu koja je izdala upozorenja za zabranu ulaska ili boravka da je upozorenje upareno tijekom postupka izdavanja boravišne dozvole ili vize za dugoročni boravak;
- (b) država članica koja je izdala upozorenje može zatim obavijestiti druge države članice koristeći **obrazac M**, ako je to primjereno;
- (c) ako je tako zatraženo, u skladu s nacionalnim zakonodavstvom, uredi SIRENE dotičnih država članica mogu pomoći u prijenosu potrebnih podataka odgovarajućim tijelima odgovornim za izdavanje boravišnih dozvola i viza.

4.6.3. Posebni postupci predviđeni člankom 25. Schengenske konvencije

4.6.3.1. Postupak u skladu s člankom 25. stavkom 1. Schengenske konvencije

Ako država članica koja namjerava izdati boravišnu dozvolu ili vizu za dugoročni boravak otkrije da je dotični podnositelj zahtjeva subjekt upozorenja za zabranu ulaska ili boravka izdanog od strane druge države članice, savjetuje se s državom članicom koja je izdala upozorenje putem ureda SIRENE. U tu svrhu koristi se **obrazac N**. Upozorenje se briše ako, nakon savjetovanja, država članica ustraje u svojoj odluci izdavanja boravišne dozvole. Osobu je usprkos tome moguće staviti na nacionalnu listu upozorenja za zabranu ulaska države članice.

4.6.3.2. Postupak u skladu s člankom 25. stavkom 2. Schengenske konvencije

Ako država članica koja je unijela upozorenje za zabranu ulaska ili boravka otkrije da je osobi koja je subjekt upozorenja izdana boravišna dozvola ili vizu za dugoročni boravak, pokrenut će postupak savjetovanja s državom članicom koja je izdala boravišnu dozvolu ili vizu za dugoročni boravak putem ureda SIRENE korištenjem **obrasca O**. Savjetovanje putem ureda SIRENE korištenjem obrasca O također se poduzima ako država članica koja je izdala boravišnu dozvolu ili vizu za dugoročni boravak naknadno otkrije da postoji upozorenje za zabranu ulaska ili boravka te osobe uneseno u SIS ⁽³⁵⁾.

Ako treća država članica (tj. ona koja nije izdala boravišnu dozvolu ili vizu za dugoročni boravak te ona koja nije izdala upozorenje) otkrije da postoji upozorenje o državljaninu treće zemlje koji ima boravišnu dozvolu ili vizu za dugoročni boravak jedne od država članica, obavijestit će državu članicu koja je izdala dozvolu ili vizu za dugoročni boravak i državu članicu koja je izdala upozorenje putem ureda SIRENE korištenjem **obrasca H**.

Ako postupak predviđen u članku 25. Schengenske konvencije omogućuje brisanje upozorenja za zabranu ulaska ili boravka, uredi SIRENE, poštujući svoje nacionalno zakonodavstvo, nude svoju potporu ako se to zahtijeva.

4.6.4. Posebni postupci predviđeni člankom 5. stavkom 4. Zakonika o schengenskim granicama

4.6.4.1. Postupak u slučajevima iz članka 5. stavka 4. točke (a) Zakonika o schengenskim granicama

U skladu s člankom 5. stavkom 4. točkom (a) Zakonika o schengenskim granicama državljaninu treće zemlje koji je subjekt upozorenja za zabranu ulaska ili boravka te istodobno ima **boravišnu dozvolu, vizu za dugoročni boravak ili vizu za ponovni ulazak** koju je izdala jedna od država članica, dopušta se ulazak

⁽³⁵⁾ U slučaju upozorenja za zabranu ulaska izdanih za članove obitelji građana EU-a, potrebno je podsjetiti da nije moguće rutinski izvršiti provjeru u SIS-u prije izdavanja boravišne iskaznice za tu osobu. Članak 10. Direktive 2004/38/EZ navodi potrebne uvjete za stjecanje prava boravka za više od 3 mjeseca u državi članici domaćinu članova obitelji građana Unije koji su državljani trećih zemlja. Taj popis, koji je sveobuhvatan, ne omogućava rutinsko savjetovanje SIS-a prije izdavanja boravišnih iskaznica. Članak 27. stavak 3. te Direktive određuje da države članice mogu zatražiti, ako to smatraju bitnim, podatke od drugih država članica samo u pogledu mogućih prethodnih policijskih evidencija (tj. ne cjelokupne SIS podatke). Takvi upiti ne provode se rutinski.

u svrhu provoza do države članice koja je izdala boravišnu dozvolu, vizu za dugoročni boravak ili vizu za ponovni ulazak prilikom prelaska granice u drugoj državi članici. Ulazak može biti odbijen ako je ta država članica izdala nacionalno upozorenje za zabranu ulaska.

Ako dotični državljanin treće zemlje pokuša ući u državu članicu koja je unijela upozorenje u SIS, njegov/njezin ulazak ta država članica može odbiti. Ipak, na zahtjev nadležnog tijela, ured SIRENE te države članice savjetuje se s uredom SIRENE države članice koja je izdala boravišnu dozvolu korištenjem **obrasca O** da bi se nadležnom tijelu omogućilo da utvrdi postoje li dostatni razlozi za ukidanje boravišne dozvole. Ako se boravišna dozvola ne ukine, upozorenje u SIS-u briše se, ali se dotična osoba svejedno može staviti na nacionalni popis upozorenja za zabranu ulaska.

Ako ta osoba pokuša ući u državu članicu koja je izdala boravišnu dozvolu, njemu/njoj se omogućuje ulazak na državno područje, ali ured SIRENE te države članice, na zahtjev nadležnog tijela, šalje **obrazac O** uredu SIRENE države članice koja je izdala upozorenje da bi se omogućilo dotičnim nadležnim tijelima da odluče o ukidanju boravišne dozvole ili vize za dugoročni boravak ili brisanju upozorenja.

Ako dotični državljanin treće zemlje pokuša ući u treću državu članicu, koja nije država koja je izdala upozorenje niti koja je izdala boravišnu dozvolu ili vizu za dugoročni boravak, te treća država članica otkrije da postoji upozorenje u SIS-u o toj osobi iako on/ona ima boravišnu dozvolu ili vizu za dugoročni boravak koju je izdala država članica, omogućuje se tranzit prema državi članici koja je izdala boravišnu dozvolu ili vizu za dugoročni boravak. Ulazak može biti zabranjen ako je ta treća država članica stavila dotičnu osobu na svoj nacionalni popis upozorenja. U oba slučaja, na zahtjev nadležnog tijela, njezin ured SIRENE šalje uredima SIRENE dviju država članica o kojima je riječ **obrazac H** obavještavajući ih o kontradikciji te zahtijevajući da se međusobno savjetuju da bi se izbrisalo upozorenje u SIS-u ili ukinula boravišna dozvola ili viza za dugoročni boravak. Također može zahtijevati obavijest o ishodu bilo kojeg savjetovanja.

4.6.4.2. Postupak u slučajevima iz članka 5. stavka 4. točke (c) Zakonika o schengenskim granicama

U skladu s člankom 5. stavkom 4. točkom (c) država članica može odstupiti od načela da osobi za koju je izdano upozorenje za zabranu ulaska bude zabranjen ulazak, iz humanitarnih razloga, zbog nacionalnih interesa ili zbog međunarodnih obveza. Na zahtjev nadležnog tijela, ured SIRENE države članice koji je odobrio ulazak obavješćuje o tome ured SIRENE države članice izdavateljice korištenjem **obrasca H**.

4.7. Razmjena podataka o državljaninu treće zemlje koji je korisnik prava na slobodu kretanja

U pogledu državljanina treće zemlje koji je korisnik prava na slobodu kretanja u smislu Direktive 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji na slobodno kretanje i boravište na području države članice, primjenjuju se posebna pravila⁽³⁶⁾.

4.7.1. Razmjena podataka nakon pronađenog podatka

Ako je pronađen podatak o državljaninu treće zemlje koji je korisnik prava na slobodu kretanja, primjenjuje se sljedeći postupak:

- (a) na zahtjev nadležnog tijela, ured SIRENE države članice izvršiteljice odmah kontaktira ured SIRENE države članice izdavateljice koristeći **obrazac G** da bi dobio potrebne podatke za odlučivanje bez odlaganja o djelovanjima koje je potrebno poduzeti;
- (b) po primitku zahtjeva za podacima, ured SIRENE države članice izdavateljice odmah počinje prikupljati tražene podatke te ih šalje u najkraćem mogućem roku uredu SIRENE države članice izvršiteljice;
- (c) ako ti podaci još nisu dostupni, ured SIRENE države članice izdavateljice provjerava s nadležnim tijelom može li se upozorenje čuvati u skladu s Direktivom 2004/38/EZ. Ako nadležno tijelo odluči čuvati upozorenje, ured SIRENE države članice koja je izdala upozorenje o tome obavješćuje sve druge urede SIRENE koristeći **obrazac M**;
- (d) država članica izvršiteljica obavješćuje putem svog ureda SIRENE ured SIRENE države članice izdavateljice je li traženo djelovanje izvršeno (što se potvrđuje koristeći **obrazac M**) ili ne (koristeći **obrazac H**).

⁽³⁶⁾ Vidjeti bilješku 34.

- 4.7.2. *Razmjena podataka ako, u izostanku pronađenog podatka, država članica otkrije da postoji upozorenje za zabranu ulaska za državljanina treće zemlje koji je korisnik prava na slobodu kretanja*

Ako, u izostanku pronađenog podatka, država članica otkrije da postoji upozorenje za zabranu ulaska za državljanina treće zemlje koji je korisnik prava na slobodu kretanja, ured SIRENE te države članice, na zahtjev nadležnog tijela, o tome obavješćuje ured SIRENE države članice izdavateljice koristeći **obrazac M**.

Ako ti podaci još nisu dostupni, ured SIRENE države članice izdavateljice provjerava s nadležnim tijelom može li se upozorenje čuvati u skladu s Direktivom 2004/38/EZ. Ako nadležno tijelo odluči čuvati upozorenje, ured SIRENE države članice koja je izdala upozorenje o tome obavješćuje sve druge urede SIRENE koristeći **obrazac M**.

- 4.8. **Brisanje upozorenja unesenih za građane EU-a**

Kada državljanin treće zemlje za kojeg je izdano upozorenje za zabranu ulaska ili boravka stekne državljanstvo jedne od država članica⁽³⁷⁾, upozorenje se briše. Ako promjenu državljanstva zamijeti ured SIRENE druge države nego izdavateljice, prva šalje uredu SIRENE države članice izdavateljice obrazac J, u skladu s postupkom za ispravak i brisanje podataka za koje se utvrdi da su pravno ili činjenično netočni (vidjeti odjeljak 2.5.).

- 4.9. **Obavješćivanje schengenskih država članica o pronađenom podatku o upozorenju**

Uredi SIRENE država članica koje su izdale upozorenja u skladu s člankom 96. ne obavješćuju se nužno o svim pronađenim podacima po službenoj dužnosti, već ih se obavješćuje u iznimnim okolnostima ako su potrebni dodatni podaci u skladu s odjeljcima od 4.6. od 4.8. (vidjeti također odjeljak 2.2.1. točku (g)).

Međutim, uredi SIRENE osiguravaju statističke podatke o tim pronađenim podacima.

5. UPOZORENJA U SKLADU S ČLANKOM 97.⁽³⁸⁾

U obzir se moraju uzeti sljedeći koraci:

- provjera višestrukih upozorenja, upućuje se na Opće postupke u odjeljku 2.1.,
- dodavanje oznake na zahtjev druge države članice,
- razmjena podataka nakon pronađenog podatka,
- zloraba identiteta, upućuje se na Opće postupke u odjeljku 2.8.,
- postupak SIRPIT, upućuje se na Opće postupke u odjeljku 2.10.

- 5.1. **Dodavanje oznake**

Vidjeti opće postupke u odjeljku 2.15.

- 5.2. **Osiguravanje opisnih detalja o nestalim maloljetnicima i drugim osobama za koje se ocijeni da su ugrožene**

Uredi SIRENE imaju spreman pristup svim odgovarajućim dodatnim podacima na nacionalnoj razini u pogledu upozorenja o nestalim osobama kako bi mogli dati svoj puni doprinos postizanju uspjeha u slučajevima, olakšavanju utvrđivanja identiteta osobe i brzom osiguravanju dodatnih podataka o stvarima koje su povezane sa slučajem. Odgovarajući dodatni podaci mogu posebno obuhvaćati nacionalne odluke o skrbništvu nad djetetom ili ugroženom osobom ili zahtjeve za uporabu mehanizama za upozorenja o nestaloj djeci („Child Alert“).

U slučaju visokog rizika u vezi s nestalom osobom, potrebno je u polju 083 **obrasca M** najprije navesti tekst „hitno“. Tu hitnost treba potkrijepiti telefonskim pozivom, u kojem se ističe važnost **obrasca M** i njegova hitna narav.

⁽³⁷⁾ Građani Islanda, Lihtenštajna, Norveške i Švicarske, u skladu sa sporazumima između Zajednice i njezinih država članica, s jedne strane, i tih zemalja, s druge strane, uživaju jednako pravo na slobodno kretanje kao i građani Europske unije.

⁽³⁸⁾ Nestale osobe ili osobe koje, radi vlastite zaštite ili kako bi se spriječile prijetnje, trebaju privremenu policijsku zaštitu.

Budući da polje 083 **obrasca M** ima ograničen tehnički kapacitet za unos informacija, koristi se zajednička metoda za unos strukturiranih dodatnih podataka i za njihov redoslijed ⁽³⁹⁾.

S obzirom na to da neće sve ugrožene nestale osobe prelaziti nacionalne granice, odluke o dostavljanju dodatnih podataka (o opisnim detaljima) i njihovim primateljima donose se od slučaja do slučaja, pri čemu se uzima u obzir čitav raspon okolnosti. Nakon donošenja odluke na nacionalnoj razini o potrebnom opsegu slanja takvih dodatnih podataka, ured SIRENE, prema potrebi, poduzima jednu od sljedećih mjera:

- (a) čuva podatke kako bi drugoj državi članici, na njezin zahtjev, mogao proslijediti dodatne podatke;
- (b) nadležnom uredu SIRENE prosljeđuje **obrazac M** ako pretraživanja upute na moguće odredište nestale osobe;
- (c) na temelju okolnosti nestanka, prosljeđuje **obrazac M** svim nadležnim uredima SIRENE za potrebe osiguravanja svih podataka o osobi u kratkom vremenu.

Kada ured SIRENE primi podatke, on, kako bi što je moguće više povećao mogućnosti za utvrđivanje mjesta gdje se osoba nalazi, na razuman i ciljan način, prema potrebi prosljeđuje podatke:

- (a) odgovarajućim graničnim kontrolnim točkama;
- (b) upravnim i policijskim tijelima koja su nadležna za utvrđivanje mjesta gdje se osoba nalazi i za njezinu zaštitu;
- (c) odgovarajućim konzularnim tijelima države članice koja je unijela upozorenje, nakon pronađenog podatka u SIS-u.

5.3. Nakon pronađenog podatka

Za opće postupke vidjeti odjeljak 2.2.

Ako se pronađe podatak o nestaloj punoljetnoj osobi, ured SIRENE države članice u kojoj je pronađen podatak savjetuje krajnjeg korisnika da se podaci o nestaloj punoljetnoj osobi priopćavaju samo uz pristanak dotične osobe ⁽⁴⁰⁾. Pristanak mora biti u pisanom obliku ili mora biti na raspolaganju pisana zabilješka o pristanku. Pristanak se uskraćuje samo u pisanom obliku ili službenom zabilješkom. Za priopćavanje dodatnih podataka vidjeti postupak u odjeljku 2.2.2.

6. UPOZORENJA U SKLADU S ČLANKOM 98. ⁽⁴¹⁾

U obzir se moraju uzeti sljedeći koraci:

- provjera višestrukih upozorenja, upućuje se na Opće postupke u odjeljku 2.1.,
- unos upozorenja u SIS,
- razmjena podataka nakon pronađenog podatka,
- zloraba identiteta, upućuje se na Opće postupke u odjeljku 2.8.,
- postupak SIRPIT, upućuje se na Opće postupke u odjeljku 2.10.

⁽³⁹⁾ Podaci o nestanku:

(a) Mjesto, datum i vrijeme nestanka.

(b) Okolnosti nestanka.

Detalji o nestaloj osobi:

(c) Približna dob.

(d) Visina.

(e) Boja kože.

(f) Boja i oblik kose.

(g) Boja očiju.

(h) Druge fizičke osobitosti (npr. *piercing*, deformacije, amputacije, tetovaže, obilježja, ožiljci itd.).

(i) Psihološke osobnosti: rizik od samoubojstva, duševna bolest, nasilno ponašanje itd.

(j) Drugi detalji: potrebno liječenje itd.

(k) Odjeća koju je osoba imala na sebi u trenutku nestanka.

(l) Fotografija: dostupna ili ne.

(m) Predsmrtni obrazac: dostupan ili ne.

Povezani podaci:

(n) Osoba(-e) koja(-e) bi mogla(-e) biti u pratnji nestale osobe (i schengenski identifikacijski broj, ako je dostupan).

(o) Vozilo(-a) povezano(-a) sa slučajem (i schengenski identifikacijski broj, ako je dostupan).

Sami naslovi različitih podpolja ne trebaju biti uključeni kao dio polja 83, nego samo referentno slovo.

⁽⁴⁰⁾ Za pojašnjenje u vezi s pristankom u stvarima koje su povezane sa zaštitom pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka vidjeti članak 2. točku (h) Direktive 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 281, 22.11.1995., str. 31).

⁽⁴¹⁾ Podaci o svjedocima, osobama koje su pozvane da se u okviru kaznenog postupka pojave ispred pravosudnih tijela.

6.1. Nakon pronađenog podatka

Za opće postupke vidjeti odjeljak 2.2.

Pored toga, primjenjuju se sljedeća pravila:

- (a) mjesto boravišta ili domicila utvrđuje se koristeći sve mjere dopuštene nacionalnim zakonodavstvom države članice gdje je osoba pronađena;
- (b) prema potrebi se uspostavljaju nacionalni postupci kako bi se osiguralo da se upozorenja čuvaju u SIS-u samo onoliko koliko je to potrebno da se ispuni svrha za koju su dostavljena.

Uredi SIRENE mogu dostavljati dodatne podatke u vezi s upozorenjima iz članka 98. i pri tome mogu djelovati u ime pravosudnih tijela ako ti podaci ulaze u okvir međusobne pravosudne pomoći.

7. UPOZORENJA U SKLADU S ČLANKOM 99. ⁽⁴²⁾

U obzir se moraju uzeti sljedeći koraci:

- provjera višestrukih upozorenja, upućuje se na Opće postupke u odjeljku 2.1.,
- dodavanje oznake na zahtjev druge države članice,
- razmjena podataka nakon pronađenog podatka,
- postupak SIRPIT, upućuje se na Opće postupke u odjeljku 2.10.

7.1. Unos drugog imena

Vidjeti opći postupak u odjeljku 2.9.

Druge države članice treba obavijestiti o drugim imenima u vezi s upozorenjem koje je izdano u skladu s člankom 99. koristeći **obrazac M**. Uredi SIRENE, prema potrebi, prosljeđuju te podatke svojim nacionalnim tijelima koja su odgovorna za pojedinu kategoriju upozorenja.

7.2. Obavješćivanje drugih država članica o izdavanju upozorenja na temelju zahtjeva tijela odgovornih za nacionalnu sigurnost

Prilikom unosa upozorenja na zahtjev tijela odgovornog za nacionalnu sigurnost, ured SIRENE države članice izdavateljice o tome obavješćuje sve druge urede SIRENE koristeći **obrazac M**, navodeći članak 99. stavak 3. u polju 083.

Povjerljivost određenih podataka štiti se u skladu s nacionalnim pravom, između ostalog i tako da se kontakti među uredima SIRENE odvijaju odvojeno od bilo kakvih kontakata među službama koje su odgovorne za nacionalnu sigurnost.

7.3. Dodavanje oznake

Vidjeti opći postupak u odjeljku 2.15.

7.4. Razmjena dodatnih podataka nakon pronađenog podatka

Za upozorenja iz članka 99. stavka 2. vidjeti opći postupak u odjeljku 2.2.

Pored toga, primjenjuje se sljedeći postupak:

- (a) u slučaju pronađenog podatka o upozorenju iz članka 99. stavka 3., ured SIRENE koji je otkrio upozorenje obavješćuje ured SIRENE koji je zatražio dodatne podatke o rezultatima (skriveni nadzor ili namjenska provjera) koristeći **obrazac G**. Ured SIRENE koji je otkrio upozorenje u isto vrijeme obavješćuje svoju nadležnu službu koja je odgovorna za nacionalnu sigurnost;
- (b) ako služba za nacionalnu sigurnost u državi članici koja je otkrila upozorenje odluči da upozorenje zahtijeva oznaku valjanosti, stupa u kontakt sa svojim nacionalnim uredom SIRENE kako bi se dodala oznaka pri uredu SIRENE koji je zatražio dodatne podatke (putem **obrasca F**). Navođenje razloga za dodavanje oznake nije potrebno, ali zahtjev se podnosi putem komunikacijskih kanala SIRENE;
- (c) za zaštitu povjerljivosti podataka zahtijeva se poseban postupak. Stoga se svaki kontakt među službama koje su odgovorne za nacionalnu sigurnost odvija odvojeno od kontakata među uredima SIRENE. Slijedom toga, o razlozima za traženje oznake raspravlja se izravno među službama za nacionalnu sigurnost, a ne putem ureda SIRENE.

⁽⁴²⁾ Osobe ili vozila za potrebe skrivenog nadzora ili drugih namjenskih provjera.

8. UPOZORENJA U SKLADU S ČLANKOM 100. ⁽⁴³⁾

U obzir se uzimaju sljedeći koraci:

- provjera višestrukih upozorenja,
- razmjena podataka nakon pronađenog podatka,
- postupak SIRPIT, upućuje se na Opće postupke u odjeljku 2.10.

8.1. **Upozorenja o vozilu u skladu s člankom 100.**

8.1.1. *Provjera višestrukih upozorenja o vozilu*

Obvezni elementi opisa identiteta za upozorenja o vozilu su:

- broj registarske tablice, i/ili
- identifikacijski broj vozila (VIN).

Oba broja mogu biti navedena u SIS-u.

Provjere višestrukih upozorenja vrše se uspoređivanjem brojeva. Ako se, prilikom unosa novog upozorenja, utvrdi da isti serijski broj i/ili broj registracijske tablice već postoji u SIS-u, pretpostavlja se da će to novo upozorenje za posljedicu imati višestruka upozorenja o istom vozilu. Ipak, ovaj način provjere učinkovit je samo ako su korišteni isti opisni elementi. Usporedba stoga nije uvijek moguća.

Ured SIRENE upozorava nacionalne korisnike na probleme koji se mogu pojaviti kada je samo jedan od brojeva uspoređen. Pozitivan rezultat ne znači automatski da postoji pronađeni podatak, a negativan rezultat ne znači da ne postoji upozorenje o vozilu.

Elementi za opis identiteta koji su upotrijebljeni za utvrđivanje postoje li dva jednaka unosa za isto vozilo detaljno su navedeni u Prilogu 6. ovom Priručniku.

Postupci savjetovanja koje trebaju primjenjivati uredi SIRENE za vozila jednaki su postupcima za osobe. Za opće postupke vidjeti odjeljak 2.1.

Ured SIRENE u državi članici koja izdaje upozorenje vodi evidenciju o svim zahtjevima za unos dodatnog upozorenja koji su, nakon savjetovanja, odbijeni na temelju gore navedenih odredaba, sve dok upozorenje ne bude obrisano.

8.1.2. *VIN blizanci*

VIN blizanac je vozilo istog tipa i s istim identifikacijskim brojem vozila (VIN) kao i vozilo koje je uneseno u SIS (npr. traktor i motor s istim VIN brojem ne spadaju u ovu kategoriju). Da bi se izbjegle negativne posljedice višekratne zapljene zakonito registriranih vozila s istim VIN brojem, primjenjuju se sljedeća posebna pravila:

Primjenjuje se sljedeći postupak:

(1) ako je uspostavljena mogućnost VIN blizanca, ured SIRENE, prema potrebi:

- (a) osigurati da upozorenje u SIS-u ne sadrži pogrešku i da su podaci u vezi s upozorenjem potpuni koliko god je to moguće;
- (b) provjeriti okolnosti slučaja, koje su uzrokovale upozorenje u SIS-u;
- (c) istražiti povijest obaju vozila, počevši od njihove proizvodnje;
- (d) zahtijevati temeljit pregled zaplijenjenog vozila, posebno njegovog VIN broja, kako bi se provjerilo je li vozilo bilo zakonito registrirano.

Uključeni uredi SIRENE blisko surađuju u poduzimanju takvih mjera.

⁽⁴³⁾ Stvari koje se traže zbog zapljene ili osiguranja dokaza u kaznenim postupcima.

- (2) ako je postojanje VIN blizanca potvrđeno, država članica koja je unijela prvotno upozorenje osigurava dodatne podatke koristeći **obrazac M**, navodeći, prema potrebi, svojstva zakonito registriranog vozila po kojem se ono razlikuje od vozila unesenog u SIS ⁽⁴⁴⁾;
- (3) osim toga, država članica izdavateljica, nakon što utvrdi postojanje VIN blizanca, provjerava je li upozorenje potrebno zadržati u SIS-u.

8.2. **Razmjena dodatnih podataka nakon pronađenog podatka**

Uredi SIRENE mogu dostavljati dodatne podatke o upozorenjima unesenima u skladu s člankom 100. i pri tome mogu djelovati u ime pravosudnih tijela ako ti podaci ulaze u okvir međusobne pravosudne pomoći.

Ured SIRENE države članice izdavateljice šalje što potpunije tražene dodatne podatke u najkraćem mogućem roku putem **obrasca P**, u odgovor na **obrazac G** kada je pronađen podatak o upozorenju izdanom za vozilo u skladu s člankom 100. Schengenske konvencije.

(Napomena: S obzirom na to da je zahtjev hitan i da stoga neće biti moguće odmah usporediti sve podatke, dogovoreno je da nije potrebno ispuniti sva polja i uložiti će se naponi radi usporedbe podataka vezano uz glavne rubrike, npr.: 041, 042, 043, 162, 164, 165, 166 i 167).

9. STATISTIKA

Jednom godišnje uredi SIRENE izrađuju statističke podatke o pronađenim podacima, priopćenjima i radnom opterećenju. Statistički podaci pokrivaju sve članke i sve vrste upozorenja. Izvješće o statističkim podacima šalje se elektroničkim putem Glavnom tajništvu i Vijeću.

⁽⁴⁴⁾ Takvi dodatni podaci mogu uključivati:

- (a) detalje u pogledu registracijske tablice vozila;
- (b) kategoriju vozila, marku vozila, model vozila, boju;
- (c) druga lako prepoznatljiva razlikovna svojstva ili detalje;
- (d) potpune podatke o vlasniku;
- (e) serijski broj dokumenta o registraciji vozila.

32011R1077

1.11.2011.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 286/1

**UREDBA (EU) br. 1077/2011 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA
od 25. listopada 2011.**

o osnivanju Europske agencije za operativno upravljanje opsežnim informacijskim sustavima u području slobode, sigurnosti i pravde

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

za operativno upravljanje Središnjim SIS-om II i nekim aspektima komunikacijske infrastrukture odgovorno je upravljačko tijelo.

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 74., članak 77. stavak 2. točke (a) i (b), članak 78. stavak 2. točku (e), članak 79. stavak 2. točku (c), članak 82. stavak 1. točku (d), članak 85. stavak 1., članak 87. stavak 2. točku (a) i članak 88. stavak 2.,

- (2) Vizni informacijski sustav (VIS) uspostavljen je Odlukom Vijeća 2004/512/EZ od 8. lipnja 2004. o uspostavi viznog informacijskog sustava (VIS) ⁽⁴⁾. Uredbom (EZ) br. 767/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. srpnja 2008. o viznom informacijskom sustavu (VIS) i razmjeni podataka među državama članicama o vizama za kratkotrajni boravak (Uredba o VIS-u) ⁽⁵⁾ predviđeno je da u prijelaznom razdoblju za operativno upravljanje Središnjim VIS-om bude odgovorna Komisija. Po isteku prijelaznog razdoblja za operativno upravljanje Središnjim VIS-om i nacionalnim sučeljima te nekim aspektima komunikacijske infrastrukture odgovorno je upravljačko tijelo.

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

- (3) Eurodac je uspostavljen Uredbom Vijeća (EZ) br. 2725/2000 od 11. prosinca 2000. o osnivanju sustava „Eurodac” za usporedbu otisaka prstiju za učinkovitu primjenu Dublinske konvencije ⁽⁶⁾. Uredbom Vijeća (EZ) br. 407/2002 ⁽⁷⁾ utvrđuju se potrebna provedbena pravila.

u skladu s uobičajenim zakonodavnim postupkom ⁽¹⁾,

budući da:

- (1) Druga generacija Schengenskog informacijskog sustava (SIS II) uspostavljena je Uredbom (EZ) br. 1987/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 2006. o uspostavi, djelovanju i korištenju druge generacije Schengenskog informacijskog sustava (SIS II) ⁽²⁾ i Odlukom Vijeća 2007/533/PUP od 12. lipnja 2007. o osnivanju, radu i korištenju druge generacije Schengenskog informacijskog sustava (SIS II) ⁽³⁾. Uredbom (EZ) br. 1987/2006 i Odlukom 2007/533/PUP predviđeno je da u prijelaznom razdoblju za operativno upravljanje Središnjim SIS-om II bude odgovorna Komisija. Po isteku prijelaznog razdoblja

- (4) Potrebno je osnovati upravljačko tijelo, kako bi se po isteku prijelaznog razdoblja osiguralo operativno upravljanje SIS-om II, VIS-om i Eurodacom, te nekim aspektima komunikacijske infrastrukture, a potencijalno i operativno upravljanje opsežnim informacijskim (IT) sustavima u području slobode, sigurnosti i pravde, za što je potrebno donijeti zasebne zakonodavne instrumente.

⁽¹⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 5. srpnja 2011. (još nije objavljeno u Službenom listu) i Odluka Vijeća od 12. rujna 2011.

⁽²⁾ SL L 381, 28.12.2006., str. 4.

⁽³⁾ SL L 205, 7.8.2007., str. 63.

⁽⁴⁾ SL L 213, 15.6.2004., str. 5.

⁽⁵⁾ SL L 218, 13.8.2008., str. 60.

⁽⁶⁾ SL L 316, 15.12.2000., str. 1.

⁽⁷⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 407/2002 od 28. veljače 2002. o utvrđivanju nekih pravila za provedbu Uredbe (EZ) br. 2725/2000 o uspostavljanju „Eurodac-a” za usporedbu otisaka prstiju radi učinkovite primjene Dublinske konvencije (SL L 62, 5.3.2002., str. 1.).

- (5) Radi postizanja sinergije, za operativno upravljanje tim opsežnim IT sustavima treba se brinuti jedan subjekt, čime bi se iskoristilo ekonomiju razmjera, ostvarila kritična masa i osigurala najveća iskoristivost kapitala i ljudskih resursa.
- (6) U zajedničkim izjavama priloženim uz zakonodavne instrumente o SIS-u II i VIS-u, Europski parlament i Vijeće pozvali su Komisiju da, po izvršenoj osjeni učinka, iznese potrebne zakonodavne prijedloge kojima se dugoročno operativno upravljanje SIS-om II i nekim aspektima komunikacijske infrastrukture te VIS-om povjerava agenciji.
- (7) Budući da bi upravljačko tijelo trebalo imati pravnu, upravnu i financijsku autonomiju, trebalo bi ga osnovati u obliku regulativne agencije („agencija”), koja ima pravnu osobnost. Kako je usuglašeno, sjedište agencije bi trebalo biti u Talinu (Estonija). Budući da se zadaće povezane s tehničkim razvojem i pripremama za operativno upravljanje SIS-om II i VIS-om obavljaju u Strasbourgu (Francuska), a potporni centar za te IT sustave je uspostavljen u Sankt Johannu u Pongau (Austrija), tako bi trebalo i ostati. Na ta bi se dva mjesta trebale obavljati i zadaće povezane s tehničkim razvojem i operativnim upravljanjem Eurodacom, kao i uspostaviti potporni centar za Eurodac. Jednako bi trebalo vrijediti i za tehnički razvoj i operativno upravljanje drugim opsežnim IT sustavima u području slobode, sigurnosti i pravde, te, ako je tako određeno odgovarajućim zakonodavnim instrumentom, za potporni centar koji može osigurati djelovanje opsežnog IT sustava u slučaju kvara tog sustava.
- (8) Slijedom toga, zadaće upravljačkog tijela određene u uredbama (EZ) br. 1987/2006 i (EZ) br. 767/2008 trebala bi obavljati agencija. U te zadaće spada i daljnji tehnički razvoj.
- (9) U skladu s uredbama (EZ) br. 2725/2000 i (EZ) br. 407/2002 u okviru Komisije je uspostavljena središnja jedinica odgovorna za rad središnje baze podataka Eurodaca kao i za druge s tim povezane zadaće. Kako bi se iskoristila sinergija, agencija bi od dana preuzimanja svojih zadaća trebala preuzeti zadaće Komisije koje su povezane s operativnim upravljanjem Eurodacom, uključujući i neke zadaće u vezi s komunikacijskom infrastrukturom.
- (10) Glavna uloga agencije trebala bi biti operativno upravljanje SIS-om II, VIS-om i Eurodacom te, ako je tako odlučeno, drugim opsežnim IT sustavima u području slobode, sigurnosti i pravde. Agencija bi trebala biti odgovorna i za tehničke mjere povezane s povjerenim joj zadaćama, koje nemaju normativno značenje. Pritom ne bi smjela dovesti u pitanje normativne zadaće za koje je nadležna isključivo Komisija, odnosno Komisija kojoj pomaže odbor, u skladu s odnosnim zakonodavnim instrumentima kojima su uređeni sustavi kojima operativno upravlja agencija.
- (11) Osim toga, agencija bi trebala obavljati zadaće u vezi s osposobljavanjem za tehničku uporabu SIS-a II, VIS-a i Eurodaca, te drugih opsežnih IT sustava, koji bi joj ubuduće mogli biti povjereni.
- (12) Na temelju članka od 67. do 69. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU), agencija bi mogla biti odgovorna i za pripremanje, razvijanje i operativno upravljanje drugim opsežnim IT sustavima. Agenciji bi te zadaće trebale biti povjerene isključivo na osnovi naknadnih i zasebnih zakonodavnih instrumenata i nakon izvršene ocjene učinaka.
- (13) Agencija bi, u skladu s člankom 49. stavkom 6. točkom (a) Uredbe Vijeća (EZ, Euratom) br. 1605/2002 od 25. lipnja 2002. o Financijskoj uredbi koja se primjenjuje na opći proračun Europskih zajednica ⁽¹⁾, trebala na izričit i točan zahtjev Komisije biti odgovorna za praćenje istraživanja i za obavljanje pilot-projekata u vezi s opsežnim IT sustavima u primjeni članka od 67. do 89. UFEU-a. Agencija bi u izvršavanju pilot-projekata posebnu pozornost trebala posvetiti strategiji Europske unije za upravljanje informacijama.
- (14) Povjeravajući agenciji operativno upravljanje opsežnim IT sustavima u području slobode, sigurnosti i pravde, ne bi se trebalo utjecati na posebna pravila koja se primjenjuju na te sustave. Na sve opsežne IT sustave, čije je operativno upravljanje povjereno agenciji, dosljedno se na poseban način primjenjuju posebna pravila kojima se uređuju svrha, pravo na pristup, sigurnosne mjere i dodatni zahtjevi za zaštitu podataka.
- (15) Radi učinkovite kontrole funkcioniranja agencije, u upravnom bi odboru trebale biti zastupljene države članice i Komisija. Upravnom bi odboru trebale biti povjerene odgovarajuće zadaće, a posebno donošenje godišnjeg programa rada, izvršavanje njegovih zadaća u vezi s proračunom agencije, usvajanje financijskih pravila koja se primjenjuju na agenciju, imenovanje izvršnog direktora te utvrđivanje postupaka za donošenje odluka izvršnog direktora u vezi s operativnim zadaćama agencije.

⁽¹⁾ SL L 248, 16.9.2002., str. 1.

- (16) U pogledu SIS-a II, Europski policijski ured (Europol) i Odjel za europsku pravosudnu suradnju (Eurojust), koji u primjeni Odluke 2007/533/PUP imaju pravo na pristup i izravno pretraživanje podataka unesenih u SIS II, na sjednicama upravnog odbora, kada su na dnevnom redu pitanja u vezi s primjenom Odluke 2007/533/PUP, trebali bi imati status promatrača. Europolu i Eurojustu treba omogućiti da u savjetodavnu skupinu za SIS II, osnovanu u skladu s ovom Uredbom, imenuju svaki svog predstavnika.
- (17) U pogledu VIS-a, Europol bi na sjednicama upravnog odbora, kada su na dnevnom redu pitanja povezana s primjenom Odluke Vijeća 2008/633/PUP od 23. lipnja 2008. o pristupu određenih tijela država članica i Europa viznom informacijskom sustavu (VIS) za traženje podataka u svrhu sprečavanja, otkrivanja i istraga terorističkih kaznenih djela i ostalih teških kaznenih djela⁽¹⁾, trebao imati status promatrača. Europolu treba omogućiti da u savjetodavnu skupinu za VIS, osnovanu u skladu s ovom Uredbom, imenuje svoga predstavnika.
- (18) Države članice bi u upravnom odboru agencije trebale imati pravo glasa u vezi s opsežnim IT sustavom ako ih u okviru prava Unije obvezuje bilo koji zakonodavni instrument kojim se uređuju razvoj, uspostava, djelovanje i uporaba takvog sustava. Danska bi također trebala imati pravo glasa u vezi s opsežnim IT sustavom, ako odluči, u skladu s člankom 4. Protokola (br. 22) o stajalištu Danske priloženom Ugovoru o Europskoj uniji (UEU) i UFEU-u (dalje u tekstu: Protokol o stajalištu Danske), zakonodavni instrument kojim se uređuju razvoj, uspostava, djelovanje i uporaba navedenog sustava provesti u nacionalnom pravu.
- (19) Države članice bi u savjetodavnu skupinu trebale imenovati člana za opsežni IT sustav, ako ih u okviru prava Unije obvezuje bilo koji zakonodavni instrument kojim se uređuje razvoj, uspostava, djelovanje i uporaba takvog sustava. Osim toga, Danska bi tu savjetodavnu skupinu trebala imenovati člana, ako odluči, u skladu s člankom 4. Protokola o stajalištu Danske, zakonodavni instrument kojim se uređuje razvoj, uspostava, djelovanje i uporaba tog opsežnog sustava provesti u nacionalnom pravu.
- (20) Kako bi se zajamčila potpuna autonomija i neovisnost agencije, trebalo bi joj dodijeliti samostalan proračun s prihodima iz općeg proračuna Europske unije. Financiranje agencije bi trebalo biti podložno suglasnosti proračunskog tijela, kako je određeno u točki 47. Međuinstitucionalnog sporazuma od 17. svibnja 2006. između Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije o proračunskoj disciplini i dobrom financijskom upravljanju⁽²⁾. Trebali bi se primjenjivati proračunski postupak i postupak davanja razrješnice Unije. Reviziju računa te zakonitosti i pravilnosti temeljnih transakcija trebao bi izvršiti Revizorski sud.
- (21) U okviru njihovih odnosnih nadležnosti, agencija bi trebala surađivati s drugim agencijama Unije, posebno s onima koje djeluju u području slobode, sigurnosti i pravde, a prije svega s Agencijom Europske unije za temeljna prava. Prema potrebi bi se trebala savjetovati i slijediti preporuke Europske agencije za mrežnu i informacijsku sigurnost u pogledu mrežne sigurnosti.
- (22) Prilikom osiguravanja razvoja i operativnog upravljanja opsežnim IT sustavima agencija bi trebala slijediti europske i međunarodne standarde te voditi računa o najstrožim stručnim zahtjevima, posebno strategiju Europske unije za upravljanje informacijama.
- (23) Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka⁽³⁾ trebala bi se primjenjivati na obradu osobnih podataka u okviru agencije. Europski nadzornik za zaštitu podataka trebao bi imati pristup svim informacijama koje su potrebne za njegove ili njezine istražne radnje. U skladu s člankom 28. Uredbe (EZ) br. 45/2001, Komisija je obavila savjetovanje s europskim nadzornikom za zaštitu podataka, koji je dao svoje mišljenje 7. prosinca 2009.
- (24) Kako bi se osiguralo transparentno djelovanje agencije, na nju bi se trebala primijeniti Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije⁽⁴⁾. Djelatnosti agencije, u skladu s člankom 228. UFEU-a., podliježu kontroli Europskog ombudsmana.
- (25) Na agenciju bi trebalo primjenjivati Uredbu (EZ) br. 1073/1999 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. svibnja 1999. o istragama koje provodi Europski ured za borbu protiv prijevара (OLAF)⁽⁵⁾, a agencija bi trebala pristupiti Međuinstitucionalnom sporazumu od 25. svibnja 1999. između Europskog parlamenta, Vijeća Europske unije i Komisije Europskih zajednica u vezi s internim istragama koje provodi Europski ured za borbu protiv prijevара⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ SL L 218, 13.8.2008., str. 129.

⁽²⁾ SL C 139, 14.6.2006., str. 1.

⁽³⁾ SL L 8, 12.1.2001., str. 1.

⁽⁴⁾ SL L 145, 31.5.2001., str. 43.

⁽⁵⁾ SL L 136, 31.5.1999., str. 1.

⁽⁶⁾ SL L 136, 31.5.1999., str. 15.

- (26) Države članice domaćini agencije osiguravaju najbolje moguće uvjete za pravilno funkcioniranje agencije, na primjer višejezično, europski usmjereno školovanje i odgovarajuće prometne veze.
- (27) Kako bi se osigurali otvoreni i transparentni uvjeti zapošljavanja, kao i jednako postupanje s osobljem, na osoblje i na izvršnog direktora agencije trebalo bi primjenjivati Pravilnik o osoblju za dužnosnike Europske unije (Pravilnik o osoblju za dužnosnike) i Uvjete zapošljavanja ostalih službenika Unije (Uvjete zapošljavanja) iz Uredbe (EEZ, Euratom, EZUČ) br. 259/68⁽¹⁾ (dalje u tekstu zajedno: Pravilnik o osoblju), uključujući i pravila u vezi s profesionalnom tajnom ili druge jednakovrijedne obveze u pogledu povjerljivosti.
- (28) Agencija je tijelo koje je Unija osnovala u smislu članka 185. stavka 1. Uredbe (EZ, Euratom) br. 1605/2002 te bi na odgovarajući način trebala usvojiti svoja financijska pravila.
- (29) Na agenciju bi se trebala primjenjivati Uredba Komisije (EZ, Euratom) br. 2343/2002 o okvirnoj Financijskoj uredbi za tijela iz članka 185. Uredbe (EZ, Euratom) br. 1605/2002⁽²⁾.
- (30) Budući da ciljeve ove Uredbe, naime osnivanje agencije na razini Unije koja bi bila odgovorna za operativno upravljanje i, prema potrebi, za razvoj opsežnih IT sustava u području slobode, sigurnosti i pravde, ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego ih se zbog opsega i učinka može na bolji način ostvariti na razini Unije, Unija može usvojiti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti iz članka 5. UFEU-a. U skladu s načelom proporcionalnosti iz istog članka, ovom se Uredbom ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva.
- (31) Ova Uredba poštuje temeljna prava i načela priznata Poveljom Europske unije o temeljnim pravima u skladu s člankom 6. stavkom 1. UFEU-a.
- (32) U skladu s člancima 1. i 2. Protokola o stajalištu Danske, Danska ne sudjeluje u donošenju ove Uredbe, ona ju ne obvezuje niti se na nju primjenjuje. S obzirom da se ovom Uredbom, u mjeri u kojoj se odnosi na SIS II i VIS, razvija schengenska pravna stečevina, Danska u

skladu s člankom 4. navedenog Protokola u roku od šest mjeseci od dana donošenja ove Uredbe odlučuje hoće li je provoditi u nacionalnom pravu. Danska, u skladu s člankom 3. Sporazuma između Europske zajednice i Kraljevine Danske o kriterijima i mehanizmima za utvrđivanje države odgovorne za razmatranje zahtjeva za azil podnesenog u Danskoj ili u bilo kojoj drugoj državi članici Europske unije i Eurodac za uspoređivanje otisaka prstiju za učinkovitu primjenu Dublinske konvencije⁽³⁾, obavješćuje Komisiju, hoće li provesti odredbe ove Uredbe u mjeri u kojoj se odnose na Eurodac.

- (33) U skladu s člankom 5. stavkom 1. Protokola (br. 19) o schengenskoj pravnoj stečevini uključenoj u okvir Europske unije, koji je priložen UFEU-u i UFEU-u (dalje u tekstu: Protokol o schengenskoj pravnoj stečevini) i člankom 8. stavkom 2. Odluke Vijeća 2000/365/EZ od 29. svibnja 2000. o zahtjevu Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske za sudjelovanje u pojedinim odredbama schengenske pravne stečevine⁽⁴⁾, Ujedinjena Kraljevina sudjeluje u ovoj Uredbi u mjeri u kojoj se njezine odredbe odnose na SIS II, kako je uređen Odlukom 2007/533/PUP.

Ujedinjena Kraljevina je pismom od 5. listopada 2010. upućenom predsjedniku Vijeća, u skladu s člankom 4. Protokola o schengenskoj pravnoj stečevini, zatražila mogućnost sudjelovanja u donošenju ove Uredbe, u mjeri u kojoj se njezine odredbe odnose na SIS II, kako je uređen Uredbom (EZ) br. 1987/2006, i na VIS, koji predstavljaju razvoj odredbi schengenske pravne stečevine u kojima Ujedinjena Kraljevina ne sudjeluje u skladu s Odlukom 2000/365/EZ. Na temelju članka 1. Odluke Vijeća 2010/779/EU od 14. prosinca 2010. o zahtjevu Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske za sudjelovanje u nekim odredbama schengenske pravne stečevine u vezi s uspostavljanjem Europske agencije za operativno upravljanje opsežnim IT sustavima u području slobode, sigurnosti i pravde⁽⁵⁾, Ujedinjenoj Kraljevini je odobreno sudjelovanje u ovoj Uredbi.

Osim toga, Ujedinjena Kraljevina je u skladu s člankom 3. Protokola (br. 21) o stajalištu Ujedinjene Kraljevine i Irske s obzirom na područje slobode, sigurnosti i pravde priloženog UFEU-u i UFEU-u (dalje u tekstu: Protokol o stajalištu Ujedinjene Kraljevine i Irske) pismom od 23. rujna 2009. predsjednika Vijeća obavijestilo o želji sudjelovanja u donošenju i primjeni ove Uredbe, u mjeri u kojoj se njezine odredbe odnose na Eurodac. Ujedinjena Kraljevina stoga sudjeluje u donošenju ove Uredbe, ona je obvezuje i podliježe njezinoj primjeni.

⁽¹⁾ SL L 56, 4.3.1968., str. 1.

⁽²⁾ SL L 357, 31.12.2002., str. 72.

⁽³⁾ SL L 66, 8.3.2006., str. 38.

⁽⁴⁾ SL L 131, 1.6.2000., str. 43.

⁽⁵⁾ SL L 333, 17.12.2010., str. 58.

- (34) Ova Uredba, u mjeri u kojoj se njezine odredbe odnose na SIS II kako je uređen Uredbom (EZ) br. 1987/2006 i VIS, predstavlja razvoj odredbi schengenske pravne stečevine u kojima Irska, u skladu s Odlukom Vijeća 2002/192/EZ od 28. veljače 2002. o zahtjevu Irske za sudjelovanje u provedbi nekih odredbi schengenske pravne stečevine ⁽¹⁾, ne sudjeluje.

U skladu s člankom 4. Protokola o schengenskoj pravnoj stečevini, Irska nije zatražila sudjelovanje u donošenju ove Uredbe. Irska stoga ne sudjeluje u donošenju ove Uredbe, ona ju ne obvezuje niti se na nju primjenjuje, u mjeri u kojoj njezine mjere razvijaju odredbe schengenske pravne stečevine koje se odnose na SIS II, kako je uređen Uredbom (EZ) br. 1987/2006, i na VIS.

U skladu s člankom 1. i 2. o stajalištu Ujedinjene Kraljevine i Irske, Irska ne sudjeluje u donošenju ove Uredbe, ona ju ne obvezuje niti se na nju primjenjuje, u mjeri u kojoj se njezine odredbe odnose na Eurodac. Budući da u ovim okolnostima nije moguće osigurati da se ova Uredba u cijelosti primjenjuje u Irskoj, kako se to zahtijeva člankom 288. UFEU-a, Irska ne sudjeluje u donošenju ove Uredbe, ona ju ne obvezuje se na nju primjenjuje, ne dovodeći u pitanje njezina prava u skladu s gore spomenutim protokolima.

- (35) Za Island i Norvešku, ova Uredba u mjeri u kojoj se odnosi na SIS II i VIS predstavlja razvoj odredbi schengenske pravne stečevine u smislu Sporazuma sklopljenog između Vijeća Europske unije i Republike Islanda i Kraljevine Norveške o pridruživanju tih država provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine ⁽²⁾, što spada u područje iz članka 1. točaka A, B i G Odluke Vijeća 1999/437/EZ od 17. svibnja 1999. o određenim aranžmanima za primjenu tog Sporazuma ⁽³⁾. U pogledu Eurodaca, ova Uredba predstavlja novu mjeru u odnosu na Eurodac u smislu Sporazuma između Europske zajednice i Republike Islanda i Kraljevine Norveške o kriterijima i mehanizmima za određivanje države nadležne za razmatranje zahtjeva za azilom podnesenih u državi članici ili u Islandu ili Norveškoj ⁽⁴⁾. Slijedom toga, podložno njihovoj odluci o provedbi ove Uredbe u unutarnjem pravnom poretku, izaslanstva Republike Islanda i Kraljevine trebala bi sudjelovati u upravnom odboru agencije. Kako bi se odredila dodatna detaljna

pravila koja omogućuju sudjelovanje Republike Islanda i Kraljevine Norveške u djelatnostima agencije, na primjer prava glasa, trebalo bi utvrditi daljnje dogovore između Unije i tih država.

- (36) Za Švicarsku, ova Uredba u mjeri u kojoj se odnosi na SIS II i VIS predstavlja razvoj odredbi schengenske pravne stečevine u smislu Sporazuma između Europske unije, Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o pridruživanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine ⁽⁵⁾, što spada u područje iz članka 1. točaka A, B i G Odluke Vijeća 1999/437/EZ, u vezi s člankom 3. Odluke Vijeća 2008/146/EZ ⁽⁶⁾. U pogledu Eurodaca, ova Uredba predstavlja novu mjeru u odnosu na Eurodac u smislu Sporazuma između Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o kriterijima i mehanizmima za određivanje države odgovorne za razmatranje zahtjeva za azil podnesenog u državi članici ili u Švicarskoj ⁽⁷⁾. Slijedom toga, podložno švicarskoj odluci o provedbi ove Uredbe u unutarnjem pravnom poretku, izaslanstvo Švicarske Konfederacije trebalo bi sudjelovati u upravnom odboru agencije. Kako bi se odredila dodatna detaljna pravila koja omogućuju sudjelovanje Švicarske Konfederacije u djelatnostima agencije, na primjer prava glasa, trebalo bi utvrditi dodatni dogovor između Unije i Švicarske Konfederacije.
- (37) Za Lihtenštajn, ova Uredba u mjeri u kojoj se odnosi na SIS II i VIS predstavlja razvoj odredbi schengenske pravne stečevine u smislu Protokola između Europske unije, Europske zajednice, Švicarske Konfederacije i Kneževine Lihtenštajna o pristupanju Kneževine Lihtenštajna Sporazumu između Europske unije, Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o pridruživanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine ⁽⁸⁾, što spada u područje iz članka 1. točaka A, B i G Odluke 1999/437/EZ u vezi s člankom 3. Odluke Vijeća 2011/350/EU ⁽⁹⁾. U pogledu Eurodaca, ova Uredba predstavlja novu mjeru u odnosu na Eurodac u smislu Protokola između Europske zajednice, Švicarske Konfederacije i Kneževine Lihtenštajna o pristupanju Kneževine Lihtenštajna Sporazumu između Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o kriterijima i mehanizmima za određivanje države odgovorne za razmatranje zahtjeva za azil podnesenog u državi članici ili u Švicarskoj ⁽¹⁰⁾. Slijedom toga, izaslanstvo Kneževine Lihtenštajna trebalo bi sudjelovati u upravnom odboru agencije. Kako bi se odredila dodatna detaljna pravila koja omogućuju sudjelovanje Kneževine Lihtenštajna u djelatnostima agencije, na primjer pravo glasa, trebalo bi utvrditi dodatni dogovor između Unije i Kneževine Lihtenštajna,

⁽⁵⁾ SL L 53, 27.2.2008., str. 52.

⁽⁶⁾ SL L 53, 27.2.2008., str. 1.

⁽⁷⁾ SL L 53, 27.2.2008., str. 5.

⁽⁸⁾ SL L 160, 18.6.2011., str. 21.

⁽⁹⁾ SL L 160, 18.6.2011., str. 19.

⁽¹⁰⁾ SL L 160, 18.6.2011., str. 39.

⁽¹⁾ SL L 64, 7.3.2002., str. 20.

⁽²⁾ SL L 176, 10.7.1999., str. 36.

⁽³⁾ SL L 176, 10.7.1999., str. 31.

⁽⁴⁾ SL L 93, 3.4.2001., str. 40.

DONIJELI SU OVU UREDBU:

POGLAVLJE I.

PREDMET

Članak 1.

Osnivanje agencije

1. Ovim se osniva Europska agencija za operativno upravljanje opsežnim IT sustavima u području slobode, sigurnosti i pravde (dalje u tekstu: Agencija).

2. Agencija je odgovorna za operativno upravljanje drugom generacijom Schengenskog informacijskog sustava (SIS II), Viznim informacijskim sustavom (VIS) i Eurodacom.

3. Agencija može biti odgovorna i za pripremanje, razvijanje i operativno upravljanje opsežnim IT sustavima u području slobode, sigurnosti i pravde osim onih iz stavka 2., ali samo ako je tako predviđeno odgovarajućim zakonodavnim instrumentima koji se temelje na člancima od 67. do 89. UFEU-a, vodeći računa, kada je to primjereno, o razvoju istraživanja iz članka 8. ove Uredbe i o rezultatima pilot-projekata iz članka 9. ove Uredbe.

4. Operativno upravljanje se sastoji od svih onih zadataka koje su potrebne za djelovanje opsežnih IT sustava u skladu s posebnim odredbama koje se primjenjuju na svaki od njih, uključujući i odgovornost za komunikacijsku infrastrukturu koju upotrebljavaju. Između tih opsežnih IT sustava nije moguća razmjena podataka ni razmjena informacija ili znanja, ako tako nije određeno u pojedinom pravnom temelju.

Članak 2.

Ciljevi

Ne dovodeći u pitanje odnosne nadležnosti Komisije i država članica u skladu sa zakonodavnim instrumentima kojima se uređuju opsežni IT sustavi, Agencija osigurava:

- (a) učinkovito, sigurno i neprekidno djelovanje opsežnih IT sustava;
- (b) učinkovito i financijski odgovorno upravljanje opsežnim IT sustavima;
- (c) odgovarajuće visoku kvalitetu usluga za korisnike opsežnih IT sustava;
- (d) stalnost i neometanost usluge;

(e) visoku razinu zaštite podataka u skladu s važećim pravilima, uključujući i posebne odredbe za svaki pojedini IT sustav;

(f) odgovarajuću razinu sigurnosti podataka i fizičke sigurnosti u skladu s važećim pravilima, uključujući i posebne odredbe za svaki pojedini opsežni IT sustav; i

(g) uporabu odgovarajuće strukture za upravljanje projektom radi učinkovitog razvoja opsežnih IT sustava.

POGLAVLJE II.

ZADAĆE

Članak 3.

Zadaće u vezi sa SIS-om II

U vezi sa SIS-om II Agencija izvršava:

- (a) zadaće prenesene na upravljačko tijelo u skladu s Uredbom (EZ) br. 1987/2006 i Odlukom 2007/533/PUP; i
- (b) zadaće povezane s osposobljavanjem za tehničku uporabu SIS-a II, posebno za osoblje SIRENE (SIRENE – zahtjev za dodatnim podacima kod nacionalnih unosa) i osposobljavanjem stručnjaka za tehničke aspekte SIS-a II u okviru schengenske evaluacije.

Članak 4.

Zadaće u vezi s VIS-om

U vezi s VIS-om Agencija izvršava:

- (a) zadaće prenesene na upravljačko tijelo Uredbom (EZ) br. 767/2008 i Odlukom 2008/633/PUP; i
- (b) zadaće povezane s osposobljavanjem za tehničku uporabu VIS-a.

Članak 5.

Zadaće u vezi s Eurodacom

U vezi s Eurodacom Agencija izvršava:

- (a) zadaće prenesene na Komisiju kao tijelo odgovorno za operativno upravljanje sustavom Eurodac u skladu s uredbama (EZ) br. 2725/2000 i (EZ) br. 407/2002;
- (b) zadaće povezane s komunikacijskom infrastrukturom, naime: nadzor, sigurnost i usklađivanje odnosa između država članica i pružatelja; i
- (c) zadaće povezane s osposobljavanjem za tehničku uporabu Eurodaca.

Članak 6.**Zadaće u vezi s pripremanjem, razvijanjem i operativnim upravljanjem drugim opsežnim IT sustavima**

Ako su Agenciji povjereni pripremanje, razvijanje i operativno upravljanje drugim opsežnih IT sustavima iz članka 1. stavka 3., ona prema potrebi izvršava zadaće povezane s osposobljavanjem za tehničku uporabu tih sustava.

Članak 7.**Zadaće u vezi s komunikacijskom infrastrukturom**

1. Agencija izvršava zadaće u vezi s komunikacijskom infrastrukturom koje su prenesene na upravljačko tijelo u skladu sa zakonodavnim instrumentima kojima se uređuje razvoj, uspostava, djelovanje i uporaba opsežnih IT sustava iz članka 1. stavka 2.

2. U skladu sa zakonodavnim instrumentima iz stavka 1., zadaće u vezi s komunikacijskom infrastrukturom (uključujući operativno upravljanje i sigurnost) raspodijeljene su između Agencije i Komisije. Kako bi se osigurala usklađenost između izvršavanja njihovih odnosnih odgovornosti, Komisija i Agencija sklapaju operativne radne dogovore sadržane u Memorandum o razumijevanju.

3. Komunikacijskom infrastrukturom se odgovarajuće upravlja i vrši kontrola nad njom, kako bi se zaštitila od prijetnji i kako bi se zajamčila njezina sigurnost i sigurnost opsežnih IT sustava, uključujući i sigurnost podataka koji se razmjenjuju preko komunikacijske infrastrukture.

4. Usvajaju se odgovarajuće mjere, uključujući sigurnosne planove, kako bi se, između ostalog, spriječilo neovlašteno čitanje, kopiranje, mijenjanje ili brisanje osobnih podataka tijekom njihova prijenosa ili tijekom prijenosa nosača podataka, posebno uporabom odgovarajućih tehnika šifriranja. Operativne informacije u vezi sa sustavom šalju se preko komunikacijske infrastrukture samo u šifriranom obliku.

5. Zadaće u vezi s operativnim upravljanjem komunikacijskom infrastrukturom mogu se prenijeti na vanjske privatne subjekte ili tijela, u skladu s Uredbom (EZ, Euratom) br. 1605/2002. U tom slučaju mrežni poslužitelji su obvezani pridržavati se sigurnosnih mjera iz stavka 4. i ni na koji način nemaju pristup operativnim podacima SIS-a II, VIS-a ili Eurodaca, kao ni na razmjenu podataka SIRENE u vezi sa SIS-om II.

6. Ne dovodeći u pitanje postojeće ugovore o mrežnim sustavima SIS II, VIS i Eurodac, upravljanje ključevima za šifriranje ostaje u nadležnosti Agencije i ne smije se prenositi na vanjske privatne subjekte.

Članak 8.**Praćenje istraživanja**

1. Agencija prati razvoj istraživanja koja su relevantna za operativno upravljanje SIS-om II, VIS-om i Eurodacom, kao i drugim opsežnim IT sustavima.

2. Agencija redovito obavješćuje Europski parlament, Vijeće i Komisiju, a kada je riječ o zaštiti podataka, i europskog nadzornika za zaštitu podataka, o razvoju istraživanja iz stavka 1.

Članak 9.**Pilot projekti**

1. Samo na izričit i točan zahtjev Komisije, koja je obavijestila Europski parlament i Vijeće barem tri mjeseca unaprijed i nakon odluke upravnog odbora, Agencija može, u skladu s člankom 12. stavkom 1., provoditi pilot-projekte kako su određeni u članku 49. stavku 6. točki (a) Uredbe (EZ, Euratom) br. 1605/2002 za razvoj ili operativno upravljanje opsežnim IT sustavima u primjeni članaka od 67. do 89. UFEU-a.

Agencija o provedbi pilot-projekata iz prvog podstavka redovito obavješćuje Europski parlament, Vijeće i, kada je riječ o sigurnosti podataka, Europskog nadzornika za zaštitu podataka.

2. Odobrenja financijskih sredstava za pilot-projekte koje zahtijeva Komisija uključuju se u proračun za najviše dvije uzastopne financijske godine.

POGLAVLJE III.**STRUKTURA I ORGANIZACIJA****Članak 10.****Pravni status**

1. Agencija je tijelo Unije i ima pravnu osobnost.

2. Agencija u svim državama članicama uživa najširu pravnu osobnost koja se priznaje pravnim osobama na temelju nacionalnog prava. Ona može stjecati pokretne i nekretnine ili njima raspolagati te biti stranka u pravnom postupku. Ona može također sklapati sporazume o sjedištu Agencije i lokacijama, osnovanima u skladu sa stavkom 4., s državama članicama na čijem području se nalaze sjedište te tehničke i potporne lokacije (dalje u tekstu: države članice domaćini).

3. Agenciju zastupa izvršni direktor.

4. Sjedište Agencije je u Talinu, Estonija.

Zadace u vezi s razvojem i operativnim upravljanjem iz članka 1. stavka 3. i članaka 3., 4., 5. i 7. izvršavaju se u Strasbourgu, Francuska.

Potporni centar koji bi mogao osigurati djelovanje opsežnog IT sustava u slučaju njegova kvara uspostavlja se u Sankt Johannu u Pongau, Austrija, ako je tako predviđeno zakonodavnim instrumentom kojim se uređuje razvoj, uspostava, djelovanje i uporaba potpornog centra.

Članak 11.

Struktura

1. Upravna i upravljačka tijela Agencije su:

(a) upravni odbor;

(b) izvršni direktor;

(c) savjetodavne skupine.

2. U strukturu Agencije spadaju i:

(a) službenik za zaštitu podataka;

(b) službenik za sigurnost;

(c) računovodstveni službenik.

Članak 12.

Zadace upravnog odbora

1. Kako bi se osiguralo izvršavanje zadaća Agencije, upravni odbor:

(a) u skladu s člankom 18., imenuje i, ako je to potrebno, smjenjuje izvršnog direktora;

(b) provodi disciplinski nadzor nad izvršnim direktorom i prati njegovu uspješnost u izvršavanju zadaća i u provedbi odluka upravnog odbora;

(c) nakon savjetovanja s Komisijom određuje organizacijsku strukturu Agencije;

(d) nakon savjetovanja s Komisijom određuje poslovnik Agencije;

(e) na prijedlog izvršnog direktora odobrava sporazum o sjedištu Agencije i sporazume o tehničkim i potpornim lokacijama, osnovanim u skladu s člankom 10. stavkom 4., koje s državama članicama domaćinima potpisuje izvršni direktor;

(f) u dogovoru s Komisijom usvaja potrebne provedbene mjere iz članka 110. Pravilnika o osoblju za dužnosnike;

(g) usvaja potrebne provedbene mjere za upućivanje nacionalnih stručnjaka Agenciji;

(h) u skladu sa zadacima iz poglavlja II. donosi višegodišnji program rada na temelju nacрта iz članka 17. koji izvršni direktor podnosi nakon savjetovanja sa savjetodavnim skupinama iz članka 19. i nakon što dobije mišljenje Komisije. Višegodišnji program rada, ne dovodeći u pitanje godišnji proračunski postupak, sadrži višegodišnju procjenu proračuna i evaluacije *ex ante*, kako bi se odredili ciljevi i pojedine faze višegodišnjeg planiranja;

(i) usvaja višegodišnji plan kadrovske politike i nacrt godišnjeg programa rada te ih do 31. ožujka svake godine podnosi Komisiji i proračunskom tijelu;

(j) svake godine do 30. rujna, nakon što dobije mišljenje Komisije, dvotrećinskom većinom članova s pravom glasa te u skladu s godišnjim proračunskim postupkom i zakonodavnim programom Unije u područjima iz članaka od 67. do 89. UFEU-a, usvaja godišnji program rada Agencije za sljedeću godinu; osigurava da se usvojeni program rada dostavi Europskom parlamentu, Vijeću i Komisiji te da se objavi;

(k) svake godine do 31. ožujka usvaja godišnje izvješće o radu Agencije za prethodnu godinu, u kojem posebno uspoređuje postignute rezultate sa ciljevima godišnjeg programa rada i do 15. lipnja iste godine dostavlja ga Europskom parlamentu, Vijeću, Komisiji i Revizorskom sudu; godišnje izvješće o radu se objavljuje;

- (l) izvršava svoje zadaće u vezi s proračunom Agencije, uključujući provedbu pilot-projekata iz članka 9., u skladu s člankom 32., člankom 33. stavkom 6. i člankom 34.;
- (m) usvaja financijska pravila koja se primjenjuju na Agenciju u skladu s člankom 24.;
- (n) imenuje računovodstvenog službenika, koji je funkcionalno neovisan u izvršavanju svojih dužnosti;
- (o) osigurava odgovarajuće postupanje nakon nalaza i preporuka sadržanih u različitim unutrašnjim i vanjskim revizijskim izvješćima i ocjenama;
- (p) usvaja potrebne sigurnosne mjere, uključujući sigurnosni plan, plan neprekinutog djelovanja i plan sanacije nakon nesreće, vodeći računa o mogućim preporukama stručnjaka za sigurnost iz savjetodavnih skupina;
- (q) imenuje službenika za sigurnost;
- (r) u skladu s Uredbom (EZ) br. 45/2001 imenuje službenika za zaštitu podataka;
- (s) do 22. svibnja 2012. usvaja praktična rješenja za provedbu Uredbe (EZ) br. 1049/2001;
- (t) usvaja izvješća o tehničkom funkcioniranju SIS-a II, u skladu s člankom 50. stavkom 4. Uredbe (EZ) br. 1987/2006 i člankom 66. stavkom 4. Odluke 2007/533/PUP, te VIS-a u skladu s člankom 50. stavkom 3. Uredbe (EZ) br. 767/2008 i člankom 17. stavkom 3. Odluke 2008/633/PUP;
- (u) usvaja godišnje izvješće o aktivnostima središnje jedinice Eurodaca, u skladu s člankom 24. stavkom 1. Uredbe (EZ) br. 2725/2000;
- (v) u skladu s člankom 45. Uredbe (EZ) br. 1987/2006 i člankom 42. stavkom 2. Uredbe (EZ) br. 767/2008 daje primjedbe na izvješća o revizijama Europskog nadzornika za zaštitu podataka te osigurava odgovarajuće postupanje nakon revizija;
- (w) u skladu s člankom 50. stavkom 3. Uredbe (EZ) br. 1987/2006 i člankom 66. stavkom 3. Odluke 2007/533/PUP objavljuje statističke podatke u vezi sa SIS-om II;
- (x) kompilira statističke podatke o radu središnje jedinice Eurodaca u skladu s člankom 3. stavkom 3. Uredbe (EZ) br. 2725/2000;
- (y) osigurava godišnju objavu popisa nadležnih tijela koji su ovlašteni za izravno pretraživanje podataka pohranjenih u SIS-u II u skladu s člankom 31. stavkom 8. Uredbe (EZ) br. 1987/2006 i člankom 46. stavkom 8. Odluke 2007/533/PUP, zajedno s popisom ureda nacionalnih sustava SIS-a II (N.SIS II) i ureda SIRENE, kako je navedeno u članku 7. stavku 3. Uredbe (EZ) br. 1987/2006 i članku 7. stavku 3. Odluke 2007/533/PUP;
- (z) osigurava godišnju objavu popisa tijela određenih u skladu s člankom 15. stavkom 2. Uredbe (EZ) br. 2725/2000;
- (aa) izvršava sve druge zadaće koje su mu dodijeljene u skladu s ovom Uredbom.
2. Upravni odbor može izvršnom direktoru davati savjete u svakom pitanju koje je usko povezano s razvojem i operativnim upravljanjem opsežnim IT sustavima.

Članak 13.

Sastav upravnog odbora

1. Upravni odbor je sastavljen od po jednog predstavnika svake države članice i dva predstavnika Komisije;
2. Sve države članice i Komisija imenuju članove upravnog odbora kao i zamjenike članova do 22. siječnja 2012. Po isteku tog razdoblja Komisija saziva upravni odbor. Članove u njihovoj odsutnosti predstavljaju njihovi zamjenici.
3. Članovi upravnog odbora se imenuju na temelju visokog stupnja relevantnih iskustava, stručnosti u području opsežnih IT sustava u području slobode, sigurnosti i pravde, te na temelju poznavanja zaštite podataka.
4. Mandat članova traje četiri godine. Može se jednom obnoviti. Po isteku mandata ili u slučaju ostavke, članovi ostaju na svojim dužnostima do ponovnog imenovanja ili do zamjene.
5. Države koje su se pridružile provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine i mjerama povezanim s Eurodacom sudjeluju u djelatnostima Agencije. One u upravni odbor imenuju po jednog predstavnika i zamjenika.

Članak 14.**Predsjedanje upravnim odborom**

1. Upravni odbor između svojih članova izabire predsjednika i njegovog zamjenika.
2. Mandat predsjednika i zamjenika predsjednika traje dvije godine. Taj se mandat može jedanput obnoviti. Ako im, međutim, prestane članstvo u upravnom odboru za vrijeme mandata, automatski im s istim danom istječe i mandat.
3. Predsjednik i zamjenik predsjednika se izabiru samo između onih članova upravnog odbora koje imenuju države članice koje su, u skladu s pravom Unije, u cijelosti vezane zakonodavnim instrumentima kojima se uređuje razvoj, uspostava, djelovanje i uporaba svih opsežnih IT sustava kojima upravlja Agencija.

Članak 15.**Sastanci upravnog odbora**

1. Sastanci upravnog odbora se sazivaju na zahtjev:
 - (a) predsjednika;
 - (b) barem trećine članova;
 - (c) Komisije;
 - (d) izvršnog direktora.
- Upravni odbor održava redoviti sastanak barem jednom u šest mjeseci:
2. Izvršni direktor Agencije sudjeluje na sastancima upravnog odbora.
 3. Članovima upravnog odbora mogu pomagati stručnjaci koji su članovi savjetodavnih skupina.
 4. Europol i Eurojust mogu biti nazočni na sastancima upravnog odbora kao promatrači, kada je na dnevnom redu pitanje koje se odnosi na SIS II, u pogledu primjene Odluke 2007/533/PUP. Europol može biti nazočan i na sastancima upravnog odbora kao promatrač kada je na dnevnom redu pitanje koje se odnosi na VIS, u pogledu primjene Odluke 2008/633/PUP.
 5. Upravni odbor na svoje sastanke može pozvati bilo koju osobu kao promatrača čije mišljenje bi moglo biti od interesa.
 6. Tajništvo za upravni odbor osigurava Agencija.

Članak 16.**Glasovanje**

1. Ne dovodeći u pitanje stavak 5. ovog članka, članak 12. stavak 1. točku (j) i članak 18. stavke od 1. do 7., odluke upravnog odbora se donose većinom svih članova s pravom glasa.
2. Ne dovodeći u pitanje stavak 3., svaki član upravnog odbora ima jedan glas.
3. Svaki član kojeg je imenovala država članica koja je, u skladu s pravom Unije, vezana bilo kojim zakonodavnim instrumentom kojim se uređuje razvoj, uspostava, djelovanje i uporaba opsežnih IT sustava kojima upravlja Agencija, može glasati u pitanju koje se odnosi na taj opsežni IT sustav.

Osim toga, Danska može glasovati u pitanju koje se odnosi na takav opsežni IT sustav ako odluči, u skladu s člankom 4. Protokola o stajalištu Danske, u nacionalnom pravu provoditi zakonodavni instrument kojim se uređuje razvoj, uspostava, djelovanje i uporaba takvog opsežnog IT sustava.

4. U vezi s državama koje su se pridružile provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine i mjerama koje su povezane s Eurodacom primjenjuje se članak 37.

5. Ako članovi nisu suglasni oko toga, dotiče li neko glasovanje opsežan IT sustav, članovi dvotrećinskom većinom odlučuju da ga ne dotiče.

6. Izvršni direktor ne glasuje.

7. Detaljnija pravila glasovanja, a posebno uvjeti pod kojima neki član može djelovati u ime drugog člana, kao i zahtjevi u pogledu kvoruma, ako je to primjereno, utvrđeni su u poslovniku Agencije.

Članak 17.**Zadaće i ovlasti izvršnog direktora**

1. Agencijom upravlja i zastupa je izvršni direktor.
2. Izvršni direktor je u izvršavanju svojih zadataka neovisan. Ne dovodeći u pitanje nadležnosti Komisije i upravnog odbora, izvršni direktor ne smije tražiti ni primati upute od bilo koje vlade ili drugog tijela.

3. Ne dovodeći u pitanje članak 12., izvršni direktor je u cijelosti odgovoran za zadaće prenesene na Agenciju i podliježe postupku godišnje razrješnice Europskog parlamenta za izvršavanje proračuna.

4. Europski parlament ili Vijeće mogu izvršnog direktora pozvati da podnese izvješće o izvršavanju svojih zadaća.

5. Izvršni direktor:

(a) osigurava tekuće upravljanje Agencijom;

(b) osigurava da Agencija djeluje u skladu s ovom Uredbom;

(c) priprema i provodi postupke, odluke, strategije, programe i djelatnosti koje usvoji upravni odbor, u okviru ograničenja određenih ovom Uredbom, njezinim provedbenim pravilima i važećim propisima;

(d) uspostavlja i provodi učinkovit sustav koji omogućuje redovito praćenje i ocjenjivanje:

i. opsežnih IT sustava, uključujući statističke podatke; i

ii. Agencije, uključujući učinkovito i uspješno ostvarivanje njezinih ciljeva;

(e) sudjeluje na sastancima upravnog odbora bez prava glasa;

(f) ostvaruje ovlasti iz članka 20. stavka 3. u vezi s osobljem Agencije i vodi kadrovska pitanja;

(g) ne dovodeći u pitanje članak 17. Pravilnika o osoblju za dužnosnike, određuje uvjete povjerljivosti radi usklađivanja s člankom 17. Uredbe (EZ) br. 1987/2006, člankom 17. Odluke 2007/533/PUP i člankom 26. stavkom 9. Uredbe (EZ) br. 767/2008 kao i radi primjene odgovarajućih pravila o profesionalnoj tajni ili drugih jednakovrijednih obveza povjerljivosti za sve članove osoblja Agencije koji moraju raditi s podacima iz Eurodaca;

(h) vodi pregovore i, nakon odobrenja upravnog odbora, potpisuje sporazum o sjedištu Agencije te sporazume o tehničkim i potpornim lokacijama s vladama država članica domaćina.

6. Izvršni direktor upravnom odboru na usvajanje podnosi sljedeće nacрте:

(a) godišnjeg programa rada Agencije i godišnjeg izvješća o radu, nakon savjetovanja sa savjetodavnim skupinama;

(b) financijskih pravila koja se primjenjuju na Agenciju;

(c) višegodišnjeg programa rada;

(d) proračuna za sljedeću godinu prikazanog na temelju aktivnosti;

(e) višegodišnjeg nacрта kadrovske politike;

(f) uputa za evaluaciju iz članka 31.;

(g) praktičnih dogovora za provedbu Uredbe (EZ) br. 1049/2001;

(h) potrebnih sigurnosnih mjera, uključujući sigurnosni plan kao i plan neprekinutog djelovanja i plan sanacije nakon nesreće;

(i) izvješća o tehničkom funkcioniranju pojedinih opsežnih IT sustava iz članka 12. stavka 1. točke (t) i godišnjeg izvješća o aktivnostima središnje jedinice Eurodaca iz članka 12. stavka 1. točke (u), na temelju rezultata praćenja i evaluacije;

(j) godišnjeg popisa, za objavu, nadležnih tijela koja su ovlaštena za izravno pretraživanje podataka pohranjenih u SIS-u II, uključujući i popis ureda N.SIS-a II i ureda SIRENE, iz članka 12. stavka 1. točke (y) i popis tijela iz članka 12. stavka 1. točke (z).

7. Izvršni direktor izvršava i druge zadaće u skladu s ovom Uredbom.

Članak 18.

Imenovanje izvršnog direktora

1. Upravni odbor s popisa prikladnih kandidata koji su se prijavili na javni natječaj u organizaciji Komisije imenuje izvršnog direktora na razdoblje od pet godina. U postupku odabira se u *Službenom listu Europske unije* i u drugim medijima objavljuje poziv za iskaz interesa. Upravni odbor može tražiti ponavljanje postupka, ako nije zadovoljan s prikladnošću kandidata s prvog popisa. Upravni odbor izvršnog direktora može imenovati na temelju osobnih postignuća, iskustva s opsežnim IT sustavima i na temelju upravnih, financijskih i upravljačkih vještina kao i poznavanja zaštite podataka. Upravni odbor odluku o imenovanju izvršnog direktora donosi dvotrećinskom većinom svih članova koji imaju pravo glasa.

2. Prije imenovanja, kandidat kojeg je upravni odbor odabrao poziva se da pred nadležnim odborom (odborima) Europskog parlamenta da izjavu i odgovori na pitanja članova odbora. Europski parlament nakon te izjave usvaja mišljenje u kojem izražava stajalište o odabranom kandidatu. Upravni odbor obavješćuje Europski parlament o načinu na koji je to mišljenje uzeto u obzir. Mišljenje se do imenovanja kandidata tretira kao osobno i povjerljivo.

3. U razdoblju od devet mjeseci prije okončanja petogodišnjeg mandata upravni odbor u uskom savjetovanju s Komisijom na poseban način provodi evaluaciju rezultata postignutih za vrijeme prvog mandata izvršnog direktora i način na koji su bili postignuti.

4. Upravni odbor, vodeći računa o izvješću o evaluaciji i samo ako se to može opravdati ciljevima i zadaćama Agencije, može produljiti mandat izvršnog direktora najviše za tri godine.

5. Upravni odbor obavješćuje Europski parlament o namjeri produljivanja mandata izvršnog direktora. U razdoblju od mjesec dana prije takvoga produljivanja, izvršni direktor se poziva da pred nadležnim odborom (odborima) Europskog parlamenta da izjavu i odgovori na pitanja članova odbora.

6. Izvršni direktor je za svoje postupke odgovoran upravnom odboru.

7. Upravni odbor može razriješiti izvršnog direktora. Upravni odbor takvu odluku donosi dvotrećinskom većinom svih članova s pravom glasa.

Članak 19.

Savjetodavne skupine

1. Upravnom odboru stručnim savjetima u vezi s opsežnim IT sustavima i, posebno, u pripremanju godišnjeg programa rada i godišnjeg izvješća o radu, pomažu sljedeće savjetodavne skupine:

(a) savjetodavna skupina za SIS II;

(b) savjetodavna skupina za VIS;

(c) savjetodavna skupina za Eurodac;

(d) bilo koja druga savjetodavna skupina povezana s opsežnim IT sustavom, ako je tako određeno u odgovarajućem zakonodavnom instrumentu kojim se uređuje razvoj, uspostava, djelovanje i uporaba tog opsežnog IT sustava.

2. Svaka država članica koja je u skladu s pravom Unije obvezana bilo kojim zakonodavnim instrumentom kojim se uređuje razvoj, uspostava, djelovanje i uporaba opsežnog IT sustava, i Komisija imenuju jednog člana u savjetodavnu skupinu u vezi s tim opsežnim IT sustavom; mandat članova traje tri godine i može se obnoviti.

Danska također imenuje člana u savjetodavnu skupinu u vezi s tim opsežnim IT sustavom, ako odluči, u skladu s člankom 4. Protokola o stajalištu Danske, zakonodavni instrument kojim se uređuje razvoj, uspostava, djelovanje i uporaba toga opsežnog IT sustava provesti u svom nacionalnom pravu.

Sve države koje su se pridružile primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine i mjera u vezi s Eurodacom, kao i mjera u vezi s drugim opsežnim IT sustavima, a koje sudjeluju u određenom opsežnom IT sustavu, imenuju člana u savjetodavnu skupinu u vezi s tim opsežnim IT sustavom.

3. Europol i Eurojust mogu imenovati svaki svog predstavnika u savjetodavnu skupinu za SIS II. Europol može imenovati predstavnika i u savjetodavnu skupinu za VIS.

4. Članovi upravnog odbora nisu članovi nijedne savjetodavne skupine. Izvršni direktor ili njegov predstavnik imaju pravo biti nazočni na svim sastancima savjetodavnih skupina kao promatrači.

5. Postupci za djelovanje i suradnju savjetodavnih skupina određeni su u poslovniku Agencije.

6. U pripremi mišljenja, svi članovi svake savjetodavne skupine nastoje postići konsenzus. Ako se ne postigne konsenzus, mišljenje se sastoji od obrazloženog stajališta većine članova. Bilježi(-e) se i obrazloženo(-a) stajalište(-a) manjine. Odgovarajuće se primjenjuje članak 16. stavci 3. i 4. Članovi koji predstavljaju države pridružene provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine i mjera povezanih s Eurodacom mogu izraziti svoja mišljenja o pitanjima u kojima nemaju pravo glasovati.

7. Svaka država članica i svaka država pridružena provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine i mjera povezanih s Eurodacom olakšava aktivnosti savjetodavnih skupina.

8. Na predsjedanje savjetodavnim skupinama se *mutatis mutandis* primjenjuje članak 14.

POGLAVLJE IV.

OPĆE ODREDBE

Članak 20.

Osoblje

1. Na osoblje Agencije i na izvršnog direktora se primjenjuje Pravilnik o osoblju kao i pravila koja su zajedno usvojile institucije Unije u svrhu primjene Pravilnika o osoblju.
2. Agencija za potrebe provedbe Pravilnika o osoblju smatra se Agencija u smislu članka 1.a stavka 2. Pravilnika o osoblju za dužnosnike.
3. Agencija u odnosu na vlastito osoblje izvršava ovlasti dodijeljene tijelu za imenovanje u skladu s Pravilnikom o osoblju za dužnosnike i tijelu ovlaštenom za sklapanje ugovora u skladu s Uvjetima zaposlenja.
4. Osoblje Agencije sastoji se od dužnosnika, privremenog osoblja i ugovornog osoblja. Upravni odbor svake godine daje suglasnost, ako bi ugovori koje izvršni direktor namjerava obnoviti u skladu s Uvjetima zaposlenja postali ugovori na neodređeno vrijeme.
5. Agencija ne zapošljava privremeno osoblje za izvršavanje osjetljivih financijskih zadaća.
6. Komisija i države članice mogu Agenciji privremeno uputiti službenike ili nacionalne stručnjake. Upravni odbor u tu svrhu, vodeći računa o višegodišnjem planu kadrovske politike, donosi potrebne provedbene mjere.
7. Ne dovodeći u pitanje članak 17. Pravilnika o dužnosnicima, Agencija primjenjuje odgovarajuća pravila o profesionalnoj tajni ili o drugim jednakovrijednim obvezama povjerljivosti.
8. Upravni odbor u dogovoru s Komisijom usvaja potrebne provedbene mjere iz članka 110. Pravilnika o osoblju za dužnosnike.

Članak 21.

Javni interes

Članovi upravnog odbora, izvršni direktor i članovi savjetodavnih skupina obvezuju se da će njihovo djelovanje biti u javnom interesu. U tu svrhu svake godine daju pisanu izjavu o obvezanosti koja se objavljuje.

Popis članova upravnog odbora se objavljuje na mrežnim stranicama Agencije.

Članak 22.

Sporazum o sjedištu i sporazumi o tehničkim i potpornim lokacijama

Potrebni dogovori o smještaju koji Agenciji treba osigurati u državama članicama domaćinima i o prostorijama koje im te države članice trebaju staviti na raspolaganje, te posebna pravila koja se u državama članicama domaćinima primjenjuju na izvršnog direktora, članove upravnog odbora, osoblje Agencije i članove njihovih obitelji određuju se u sporazumu o sjedištu Agencije te u sporazumima o tehničkim i potpornim lokacijama sklopljenima između Agencije i država članica domaćina nakon odobrenja upravnog odbora.

Članak 23.

Povlastice i imuniteti

Na Agenciju se primjenjuje Protokol o povlasticama i imunitetima Europske unije.

Članak 24.

Odgovornost

1. Ugovorna odgovornost Agencije se uređuje pravom koje se primjenjuje na dotični ugovor.
2. Sud Europske unije je nadležan za donošenje presuda na temelju bilo koje arbitražne klauzule iz ugovora koje sklopi Agencija.
3. U slučaju neugovorne odgovornosti, Agencija u skladu s općim načelima koja su zajednička pravnim propisima država članica, nadoknađuje sve štete koju su prouzročile njezine službe ili njezini službenici u izvršavanju svojih dužnosti.
4. Sud Europske unije je nadležan za rješavanje sporova koji su povezani s naknadom štete iz stavka 3.
5. Osobna odgovornost osoblja Agencije prema Agenciji uređuje se odredbama iz pravilnika o osoblju.

Članak 25.

Jezični režim

1. Na Agenciju se primjenjuje Uredba br. 1 od 15. travnja 1958. o određivanju jezika koji se koriste u Europskoj gospodarskoj zajednici ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ SL L 17, 6.10.1958., str. 385/58.

2. Ne dovodeći u pitanje odluke donesene na temelju članka 342 UFEU-a, godišnji radni program i godišnje izvješće o radu iz članka 12. stavka 1. točaka (i) i (k) sastavljeni su na svim službenim jezicima institucija Unije.

3. Prevodilačke usluge potrebne za aktivnosti Agencije osigurava Prevoditeljski centar za tijela Europske unije.

Članak 26.

Pristup dokumentima

1. Upravni odbor najkasnije šest mjeseci od 1. prosinca 2012. na prijedlog izvršnog direktora usvaja pravila za pristup dokumentima Agencije u skladu s Uredbom (EZ) br. 1049/2001.

2. Odluke koje Agencija donese u skladu s člankom 8. Uredbe br. 1049/2001 mogu prouzročiti podnošenje žalbe Europskom ombudsmanu ili postati predmet tužbe na Sudu Europske unije, pod uvjetima utvrđenim u člancima 228. i 263. UFEU-a.

Članak 27.

Informiranje i komuniciranje

1. Agencija preuzima komuniciranje u područjima svojih zadaća u skladu sa zakonodavnim instrumentima kojima se uređuje razvoj, uspostava, djelovanje i uporaba opsežnih IT sustava i na vlastitu inicijativu. Posebno osigurava da javnost i sve zainteresirane strane, osim objava iz članka 12. stavka 1. točaka (j), (k), (w) i (y) i članka 33. stavka 8., brzo dobiju objektivne, pouzdane i razumljive informacije o njezinom radu.

2. Upravni odbor utvrđuje praktične dogovore za primjenu stavka 1.

Članak 28.

Zaštita podataka

1. Ne dovodeći u pitanje odredbe o zaštiti podataka utvrđene u zakonodavnim instrumentima kojima se uređuju razvoj, uspostava, djelovanje i uporaba opsežnih IT sustava, informacije koje Agencija obrađuje u skladu s ovom Uredbom podliježu Uredbi (EZ) br. 45/2001.

2. Upravni odbor određuje mjere na temelju kojih Agencija primjenjuje Uredbu (EZ) br. 45/2001, posebno odjeljak 8. u vezi sa službenikom za zaštitu podataka.

Članak 29.

Sigurnosna pravila za zaštitu povjerljivih informacija i osjetljivih informacija koje nisu povjerljive

1. Agencija primjenjuje sigurnosna načela utvrđena u Odluci Komisije 2001/844/EZ, ESC, Euratom od 29. studenoga 2001. o izmjeni njezinog unutarnjeg Poslovnika ⁽¹⁾, uključujući odredbe za razmjenu, obradu i pohranu povjerljivih informacija te mjere za fizičku sigurnost.

2. Agencija primjenjuje i sigurnosna načela u vezi s obradom osjetljivih informacija koje nisu povjerljive, kako ih je usvojila Komisija koja ih i provodi.

3. Upravni odbor, u skladu s člankom 2. i člankom 12. stavkom 1. točkom (p), odlučuje o unutarnjoj strukturi Agencije koja je potrebna za ispunjavanje sigurnosnih načela.

Članak 30.

Sigurnost Agencije

1. Agencija je odgovorna za sigurnost i održavanje reda unutar zgrada, prostorija i na zemljištu koje upotrebljava. Agencija primjenjuje sigurnosna načela i odgovarajuće odredbe zakonodavnih instrumenata kojima se uređuje razvoj, uspostava, djelovanje i uporaba opsežnih IT sustava.

2. Države članice domaćini poduzimaju sve učinkovite i primjerene mjere za održavanje reda i sigurnosti u neposrednoj blizini zgrada, prostorija i zemljišta koje upotrebljava Agencija i pružaju Agenciji odgovarajuću zaštitu, u skladu s odgovarajućim Sporazumom o sjedištu Agencije i sporazumima o tehničkim i potpornim funkcijama, jamčeći u isto vrijeme pristup tim zgradama, prostorijama i zemljištu osobama koje je Agencija ovladala.

Članak 31.

Evaluacija

1. Komisija u bliskoj suradnji s upravnim odborom, u roku od tri godine od 1. prosinca 2012., a potom svake četiri godine, provodi evaluaciju djelovanja Agencije. Evaluacijom se utvrđuje na koji način i u kojoj mjeri Agencija učinkovito doprinosi operativnom upravljanju opsežnim IT sustavima u području slobode, sigurnosti i pravde i ispunjava svoje zadaće utvrđene ovom Uredbom. Također se ocjenjuje uloga Agencije u okviru strategije Unije za koordinirano, troškovno-účinkovito i usklađeno IT okružje na razini Unije, koju treba oblikovati u godinama koje dolaze.

⁽¹⁾ SL L 317, 3.12.2001., str. 1.

2. Na osnovi ocjene iz stavka 1., Komisija nakon savjetovanja s upravnim odborom daje preporuke za izmjene ove Uredbe, pa i kako bi se što bolje uskladila sa strategijom Unije iz stavka 1. Komisija te preporuke, zajedno s mišljenjem upravnog odbora i odgovarajućim prijedlozima, prosljeđuje Europskom parlamentu, Vijeću i Europskom nadzorniku za zaštitu podataka.

POGLAVLJE V.

FINANCIJSKE ODREDBE

Članak 32.

Proračun

1. Ne dovodeći u pitanje druge vrste prihoda, prihodi Agencije su:

(a) subvencija Unije uvrštena u opći proračun Europske unije (odjeljak Komisija);

(b) doprinosi država koje su se pridružile provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine i mjera u vezi s Eurodacom;

(c) mogući financijski doprinosi država članica.

2. Rashodi Agencije uključuju, između ostalog, plaće osoblja, administrativne troškove i troškove infrastrukture, troškove poslovanja te izdatke u vezi s ugovorima ili sporazumima koje sklopi Agencija. Izvršni direktor svake godine, vodeći računa o djelatnostima koje izvršava Agencija, sastavlja nacrt procjene prihoda i rashoda Agencije za sljedeću financijsku godinu i dostavlja ga upravnom odboru zajedno s planom radnih mjesta.

3. Prihodi i rashodi Agencije su uravnoteženi.

4. Upravni odbor na temelju nacrt plana koji sastavlja izvršni direktor svake godine usvaja nacrt procjene prihoda i rashoda Agencije za sljedeću financijsku godinu.

5. Upravni odbor Komisiji i državama koje su se pridružile provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine i mjera u vezi s Eurodacom svake godine do 10. veljače dostavlja nacrt procjene prihoda i rashoda i opće smjernice koje su podloga za tu procjenu, a završno izvješće im šalje svake godine do 31. ožujka.

6. Upravni odbor svake godine do 31. ožujka Komisiji i proračunskom tijelu podnosi:

(a) nacrt godišnjeg programa rada;

(b) ažurirani višegodišnji plan kadrovske politike, utvrđen u skladu sa smjernicama koje je odredila Komisija;

(c) informacije o broju službenika, privremenog i ugovornog osoblja, kako je to određeno u Pravilniku o osoblju za godine n-1 i n kao i procjenu za godinu n + 1;

(d) informacije o doprinosima u naravi koje su države članice domaćini dodijelile Agenciji;

(e) procjenu salda realizacije proračuna za godinu n-1.

7. Komisija proračunskom tijelu šalje procjenu prihoda i rashoda, zajedno s prijedlogom općeg proračuna Europske unije.

8. Na temelju procjene prihoda i rashoda Komisija u nacrt općeg proračuna Europske unije unosi i procjene koje smatra potrebnim za plan radnih mjesta i iznos subvencije iz općeg proračuna koji predlaže proračunskom tijelu u skladu s člankom 314. UFEU-a.

9. Proračunsko tijelo odobrava proračunska sredstva za subvenciju Agenciji. Proračunsko tijelo donosi plan radnih mjesta za Agenciju.

10. Proračun Agencije donosi upravni odbor. On je konačan nakon konačno donošenja općeg proračuna Europske unije. Prema potrebi se na odgovarajući način prilagođava.

11. Za sve izmjene proračuna, uključujući plan radnih mjesta, primjenjuje se isti postupak.

12. Upravni odbor što prije obavješćuje proračunsko tijelo o namjeri provedbe projekta koji može imati značajne financijske posljedice za njegov proračun, posebno projekte povezane s nekretninama, kao što je najam ili kupovanje objekata. O tome obavješćuje Komisiju i države koje su se pridružile provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine i mjera u vezi s Eurodacom. Ako bilo koja grana proračunskog tijela namjerava dati mišljenje, ona u roku od dva tjedna od zaprimanja informacija o projektu obavješćuje upravni odbor o namjeri davanja takvog mišljenja. Ako odgovor izostane, Agencija može nastaviti s planiranim djelovanjem.

Članak 33.**Izvršenje proračuna**

1. Proračun Agencije izvršava izvršni direktor.
2. Izvršni direktor proračunskom tijelu godišnje prosljeđuje sve informacije važne za ishod postupaka evaluacije.
3. Računovodstveni službenik Agencije do 1. ožujka sljedeće godine računovodstvenom službeniku Komisije i Revizorskom sudu dostavlja privremene financijske izvještaje Agencije, zajedno s izvješćem o proračunskom i financijskom upravljanju tijekom godine. Računovodstveni službenik Komisije konsolidira privremene financijske izvještaje institucija i decentraliziranih tijela u skladu s člankom 128. Uredbe (EZ, Euratom) br. 1605/2002.
4. Računovodstveni službenik proračunskom tijelu do 31. ožujka sljedeće godine dostavlja i izvješće o izvršenju proračuna i financijskom upravljanju.
5. Izvršni direktor nakon zaprimanja opažanja Revizorskog suda o privremenom financijskom izvještaju Agencije, u skladu s člankom 129. Uredbe (EZ, Euratom) br. 1605/2002, na svoju odgovornost sastavlja završni financijski izvještaj Agencije i dostavlja ga upravnom odboru na mišljenje.
6. Upravni odbor daje mišljenje o završnom financijskom izvještaju Agencije.
7. Izvršni direktor proračunskom tijelu, računovodstvenom službeniku Komisije, Revizorskom sud i državama koje su se pridružile provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine i mjera u vezi s Eurodacom, do 1. srpnja sljedeće godine, dostavlja završni financijski izvještaj zajedno s mišljenjem upravnog odbora.
8. Završni račun se objavljuje.
9. Izvršni direktor dostavlja Revizorskom sudu odgovor na njegov opažanja do 30. rujna. Izvršni direktor taj odgovor dostavlja i upravnom odboru.
10. Izvršni direktor Europskom parlamentu, na njegov zahtjev, dostavlja sve informacije potrebne za neometanu primjenu postupka davanja razrješenice za dotičnu financijsku godinu, kako je to utvrđeno u članku 146. stavku 3. Uredbe (EZ, Euratom) br. 1605/2002.

11. Europski parlament, na preporuku Vijeća koje odlučuje kvalificiranom većinom, do 15. svibnja godine $n + 2$, izvršnom direktoru daje razrješnicu u pogledu izvršenja proračuna za godinu n .

Članak 34.**Financijska pravila**

Financijska pravila koja se primjenjuju na Agenciju usvaja upravni odbor nakon savjetovanja s Komisijom. U pravilima se ne odstupa od Uredbe (EZ, Euratom) br. 2343/2002, osim ako je takvo odstupanje izričito potrebno za djelovanje Agencije i uz prethodnu suglasnost Komisije.

Članak 35.**Borba protiv prijevара**

1. Za suzbijanje prijevара, korupcije i drugih nezakonitih aktivnosti primjenjuje se Uredba (EZ) br. 1073/1999.
2. Agencija pristupa Međuinstitucionalnom sporazumu o internim istragama koje provodi Europski ured za borbu protiv prijevара (OLAF) i bez odlaganja izdaje odgovarajuće odredbe koje se primjenjuju na sve zaposlenike Agencije.
3. U odlukama o financiranju i provedbi sporazuma te u instrumentima koji proizlaze iz njih izričito se određuje da Revizorski sud i OLAF mogu, prema potrebi, na licu mjesta izvršiti provjere primatelja sredstava Agencije i zastupnika odgovornih za njihovo dodjeljivanje.

POGLAVLJE VI.

ZAVRŠNE ODREDBE**Članak 36.****Pripremna djelovanja**

1. Komisija je odgovorna za osnivanje i početno djelovanje Agencije, dok Agencija ne bude operativno sposobna izvršavati vlastiti proračun.
2. Dok upravni odbor, u skladu s člankom 18., ne imenuje izvršnog direktora i dok on ne preuzme svoje dužnosti, Komisija u tu svrhu može imenovati ograničen broj svojih dužnosnika, uključujući dužnosnika koji će privremeno obavljati zadaće izvršnog direktora. Privremeni izvršni direktor može se imenovati samo nakon sazivanja upravnog odbora, u skladu s člankom 13. stavkom 2.

Ako privremeni izvršni direktor ne ispunjava obveze iz ove Uredbe, upravni odbor može zatražiti Komisiju da imenuje novog privremenog izvršnog direktora.

3. Privremeni izvršni direktor može uz suglasnost od strane upravnog odbora odobriti sva plaćanja za koja su u proračunu Agencije predviđena sredstva, i nakon donošenja plana radnih mjesta Agencije može sklopiti ugovore, uključujući ugovore o radu. Ako je to opravdano, upravni odbor može ograničiti ovlasti privremenog izvršnog direktora.

Članak 37.

Sudjelovanje država koje su se pridružile provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine i mjera u vezi s Eurodacom

U skladu s odgovarajućim odredbama pojedinih sporazuma o pridruživanju usvajaju se propisi kako bi se odredila, između

ostalog, priroda, opseg i detaljna pravila sudjelovanja država koje su se pridružile provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine i mjera Eurodaca u radu Agencije, uključujući odredbe o financijskim doprinosima, osoblju i pravima glasa.

Članak 38.

Stupanje na snagu i primjenjivost

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Agencija svoje odgovornosti određene u člancima od 3. do 9. preuzima 1. prosinca 2012.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u državama članicama u skladu s Ugovorima.

Sastavljeno u Strasbourgu 25. listopada 2011.

Za Europski parlament
Predsjednik
J. BUZEK

Za Vijeće
Predsjednik
M. DOWGIELEWICZ

32011R1142

L 293/24

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

11.11.2011.

PROVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) br. 1142/2011**od 10. studenoga 2011.****o uspostavi priloga X. i XI. Uredbi Vijeća (EZ) br. 4/2009 o nadležnosti, mjerodavnom pravu, priznavanju i izvršenju odluka i suradnji u stvarima koje se odnose na obveze uzdržavanja**

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 291. stavak 2.,

uzimajući u obzir Uredbu Vijeća (EZ) br. 4/2009 od 18. prosinca 2008. o nadležnosti, mjerodavnom pravu, priznavanju i izvršenju odluka te suradnji u stvarima koji se odnose na obveze uzdržavanja ⁽¹⁾, a posebno njezin članak 73. stavke 1. i 2.,

uzimajući u obzir Uredbu Vijeća (EZ) br. 2201/2003 od 27. studenoga 2003. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u bračnim stvarima i u stvarima povezanim s roditeljskom odgovornošću, kojom se stavlja izvan snage Uredba (EZ) br. 1347/2000 ⁽²⁾, a posebno njezin članak 70.,

uzimajući u obzir Uredbu (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije ⁽³⁾,

budući da:

(1) Prilog X. Uredbi (EZ) br. 4/2009 navodi upravna tijela iz članka 2. stavka 2. te Uredbe.

(2) Finska, Švedska i Ujedinjena Kraljevina obavijestile su Komisiju o upravnim tijelima koja treba uvrstiti na popis Priloga X. Uredbi (EZ) br. 4/2009.

(3) Upravna tijela navedena u Prilogu I. o kojima su obavijestile Finska, Švedska i Ujedinjena Kraljevina, ispunjavaju uvjete iz članka 2. stavka 2. Uredbe (EZ) br. 4/2009.

(4) Prilog XI. Uredbi (EZ) br. 4/2009 sadrži popis nadležnih upravnih tijela iz članka 47. stavka 3. te Uredbe.

(5) Finska je obavijestila Komisiju o nadležnom tijelu koje treba uvrstiti na popis Priloga XI. Uredbi (EZ) br. 4/2009.

(6) Ujedinjenu Kraljevinu i Irsku obvezuje Uredba (EZ) br. 4/2009 i stoga sudjeluju u donošenju i primjeni ove Uredbe.

(7) U skladu s člancima 1. i 2. Protokola o stajalištu Danske, priloženog Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o osnivanju Europske zajednice, Danska ne sudjeluje u donošenju ove Uredbe, ona ju ne obvezuje niti se na nju primjenjuje, ne dovodeći pritom u pitanje mogućnost da Danska provede njezin sadržaj na temelju Sporazuma od 19. listopada 2005. između Europske zajednice i Kraljevine Danske o nadležnosti i priznavanju te izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima ⁽⁴⁾.

(8) Mjere predviđene ovom Uredbom u skladu su s mišljenjem odbora o mjerodavnom pravu, nadležnosti i izvršenju odluka u bračnim stvarima, stvarima povezanim s roditeljskom odgovornošću i obvezama uzdržavanja.

(9) Stoga bi trebalo na odgovarajući način uspostaviti priloge X. i XI. Uredbi (EZ) br. 4/2009,

DONIJELA JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Tekst priloga X. i XI. Uredbi (EZ) br. 4/2009 određen je u prilogima I. i II. ovoj Uredbi.

Članak 2.

Ova Uredba stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.

⁽¹⁾ SL L 7, 10.1.2009., str. 1.

⁽²⁾ SL L 338, 23.12.2003., str. 1.

⁽³⁾ SL L 55, 28.2.2011., str. 13.

⁽⁴⁾ SL L 299, 16.11.2005., str. 62.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u državama članicama u skladu s Ugovorima.

Sastavljeno u Bruxellesu 10. studenoga 2011.

Za Komisiju
Predsjednik
José Manuel BARROSO

PRILOG I.

„PRILOG X.

Upravna tijela iz članka 2. stavka 2. Uredbe (EZ) br. 4/2009 su kako slijedi:

- u Finskoj, Odbor za socijalnu skrb (Sosiaalilautakunta/Socialnämnd),
- u Švedskoj, tijelo nadležno za izvršenje (Kronofogdemyndigheten),
- u Ujedinjenoj Kraljevini:
 - (a) u Engleskoj, Walesu i Škotskoj, Komisija za uzdržavanje djece i izvršenje (Child Maintenance and Enforcement Commission (CMEC));
 - (b) u Sjevernoj Irskoj, Ministarstvo za socijalni razvoj Sjeverne Irske (Department for Social Development Northern Ireland (DSDNI)).”

PRILOG II.

„PRILOG XI.

Nadležna tijela iz članka 47. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 4/2009 su kako slijedi:

- u Finskoj, Ured za besplatnu pravnu pomoć (Oikeusaputoimisto/Rättshjälpsbyrå).”
-

32011L0099

L 338/2

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

21.12.2011.

DIREKTIVA 2011/99/EU EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 13. prosinca 2011.****o europskom nalogu za zaštitu**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno točke (a) i (d) njegovog članka 82. stavka 1.,

uzimajući u obzir inicijativu Kraljevine Belgije, Republike Bugarske, Republike Estonije, Kraljevine Španjolske, Francuska Republike, Talijanske Republike, Republike Mađarske, Republike Poljske, Portugalske Republike, Republike Finske i Kraljevine Švedske,

nakon prijenosa nacrtu zakonodavnog akta u nacionalnim parlamentima,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽¹⁾,

budući da:

- (1) Europska si je unija postavila za cilj održavanja i razvoja područja slobode, sigurnosti i pravde.
- (2) Članak 82. stavak 1. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) predviđa da se pravosudna suradnja u kaznenim stvarima u Uniji treba temeljiti na načelu uzajamnog priznavanja presuda i sudskih odluka.
- (3) Sukladno Stockholmskom programu – Otvorena i sigurna Europa na službi i zaštitu građana ⁽²⁾, uzajamno

se priznavanje treba proširiti na sve vrste presuda i odluka pravosudne prirode koje mogu, ovisno o pravnom sustavu, biti kaznene ili upravne. Komisija i države članice također su pozvane proučiti kako bi se poboljšalo zakonodavstvo i praktične mjere podrške za zaštitu žrtava. Program također ističe da se žrtvama zločina mogu ponuditi posebne mjere zaštite koje bi trebale biti učinkovite unutar Unije. Ova Direktiva tvori dio usklađenog i cjelovitog paketa mjera o pravima žrtava.

- (4) Rezolucija Europskog parlamenta od 26. studenoga 2009. o uklanjanju nasilja nad ženama poziva države članice da poboljšaju svoja nacionalna zakonodavstva u suzbijanju svih vrsta nasilja nad ženama i da postupaju s ciljem rješavanja uzroka nasilja nad ženama, između ostalog preventivnim mjerama, i poziva Uniju da jamči pravo na pomoć i podršku svim žrtvama nasilja. Rezolucija Europskog parlamenta od 10. veljače 2010. o ravnopravnosti žena i muškaraca u Europskoj uniji - 2009 podupire prijedlog uvođenja europskog naloga za zaštitu žrtava.

- (5) U svojoj Rezoluciji od 10. lipnja 2011. o nacrtu jačanja prava žrtava, posebno u kaznenom postupku, Vijeće navodi da je potrebno na razini Unije donijeti mjere za jačanje prava i zaštitu žrtava kaznenih djela, te je pozvalo Komisiju da podnese odgovarajuće prijedloge u tom cilju. U tom bi se smislu mehanizam trebao izraditi da osigura uzajamno priznavanje između država članica odluka o mjerama zaštite žrtava kaznenih djela. Sukladno ovoj Rezoluciji, ova bi se Direktiva koja se bavi uzajamnim priznavanjem mjera zaštite poduzetih u kaznenim stvarima, trebala dopunjavati odgovarajućim mehanizmima u vezi mjera koje se poduzimaju u građanskim stvarima.

⁽¹⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 14. prosinca 2010. (još nije objavljeno u Službenom listu) i stajalište Vijeća u prvom čitanju od 24. studenoga 2011. (još nije objavljeno u Službenom listu). Stajalište Europskog parlamenta od 13. prosinca 2011. (još nije objavljeno u Službenom listu).

⁽²⁾ SL L 115, 4.5.2010., str. 1.

- (6) U zajedničkom području pravde bez unutarnjih granica, potrebno je osigurati da zaštita koja se pruža fizičkoj osobi u jednoj državi članici bude zadržana i nastavljena

u bilo kojoj drugoj državi članici u koju se osoba preseli ili se preselila. Također je potrebno osigurati da građani unije zakonito ostvaruju svoja prava na slobodno kretanje i prebivanje unutar državnih područja država članica u skladu s člankom 3. stavkom 2. Ugovora o Europskoj uniji (UEU) i člankom 21. UFEU-a ne dovede do gubitka njihove zaštite.

- (7) S ciljem postizanja tih ciljeva, sva Direktiva treba postaviti pravila kojima se zaštita koja proizlazi iz određenih zaštitnih mjera koje su usvojene sukladno pravu države članice („država izdavateljica”) mogu proširiti na drugu državu članicu u kojoj zaštićena osoba odluči prebivati ili boraviti („država izvršiteljica”).
- (8) Ova Direktiva uzima u obzir različite pravne tradicije država članica, kao i činjenicu učinkovite zaštite koja se pruža naredbama o zaštiti koje određuje tijelo koje nije kazneni sud. Ova Direktiva ne stvara obveze za promjenama nacionalnih sustava radi usvajanja zaštitnih mjera, niti stvara obveze uvođenja ili promjene kaznenopravnog sustava radi izvršavanja europskog naloga za zaštitu.
- (9) Ova se Direktiva primjenjuje na mjere zaštite čiji je cilj posebno zaštititi osobe od kaznenih djela drugih osoba koja mogu, na bilo koji način, ugroziti život osobe ili fizički, psihički ili spolni integritet, na primjer sprečavanjem bilo kojeg oblika uznemiravanja, kao i dostojanstvo osobe i osobnu slobodu, primjerice sprječavanjem otmica, kidnapiranja i drugih oblika neizravne prisile, te čiji je cilj sprečavanje novih kaznenih djela ili smanjenje posljedica prethodnih kaznenih djela. Ta osobna prava zaštićene osobe odgovaraju temeljnim vrijednostima koje priznaju i podržavaju sve države članice. Međutim, država članica nije obvezna izdavati europski nalog za zaštitu na temelju kaznene mjere koja prvenstveno ne služi zaštititi osobe, već drugim ciljevima, na primjer socijalnoj rehabilitaciji počinitelja. Potrebno je naglasiti da se ova Direktiva primjenjuje na zaštite mjere čiji je cilj zaštita svih žrtava, a ne samo žrtava spolnog nasilja, uzimajući u obzir specifičnosti svake vrste kaznenog djela.
- (10) Ova se Direktiva primjenjuje na zaštitne mjere usvojene u kaznenim stvarima, te stoga ne pokriva zaštitne mjere usvojene u građanskim stvarima. Da bi zaštitna mjera bila izvršna u skladu s ovom Direktivom, nije potrebno da je kazneno djelo utvrđeno pravomoćnom sudskom odlukom. Nije važna vrsta kaznenog, upravnog ili građanskog tijela koje usvaja određenu zaštitnu mjeru.

Ova Direktiva ne obvezuje države članice da izmjenjuju svoje nacionalno pravo kako bi mogle usvajati zaštitne mjere u okviru kaznenih postupaka.

- (11) Svrha ove Direktive je primjena zaštitnih mjera usvojenih u korist žrtava ili mogućih žrtava kaznenih djela. Ova se Direktiva stoga ne primjenjuje na mjere koje su usvojene s ciljem zaštite svjedoka.
- (12) Ako je zaštitna mjera, kako je definirana u ovoj Direktivi, usvojena radi zaštite srodnika glavne zaštićene osobe, može se zahtijevati i također izdati europski nalog za zaštitu u pogledu te osobe, sukladno uvjetima iz ove Direktive.
- (13) Svaki zahtjev za izdavanje europskog naloga za zaštitu treba se rješavati odgovarajućom brzinom, uzimajući u obzir posebne okolnosti slučaja, uključujući hitnost predmeta, datum koji je predviđen za dolazak zaštićene osobe na državno područje države izvršiteljice, te, ako je potrebno, stupanj rizika za zaštićenu osobu.
- (14) Ako se trebaju dostaviti informacije na temelju ove Direktive radi zaštite osobe ili osobi koja uzrokuje opasnost, te informacije se također trebaju dostavljati skrbniku ili zastupniku konkretne osobe. Također se treba obratiti dužna pažnja potrebi da zaštićena osoba, osoba koja uzrokuje opasnost ili skrbnik ili zastupnik u postupku, zaprime informacije iz ove Direktive na jeziku na kojem ih ta osoba razumije.
- (15) U postupcima izdavanja ili priznavanja europskog naloga za zaštitu, nadležna tijela trebaju posvetiti posebnu pažnju potrebama žrtava, uključujući posebno ranjive osobe, kao što su maloljetnici ili osobe s posebnim potrebama.
- (16) Za primjenu ove Direktive, zaštitne mjere koje su mogle biti određene na temelju presude u smislu Okvirne odluke Vijeća 2008/947/PUP od 27. studenoga 2008. o primjeni načela uzajamnog priznavanja presuda i uvjetnih odluka s ciljem nadzora uvjetnih mjera i alternativnih sankcija⁽¹⁾ ili na temelju odluke o mjerama nadzora u smislu Okvirne odluke Vijeća 2009/829/PUP d 23. listopada 2009. o primjeni načela uzajamnog priznavanja

⁽¹⁾ SL L 337, 16.12.2008., str. 102.

odluka o mjerama nadzora među državama članicama Europske unije kao alternative privremenom pritvoru⁽¹⁾. Ako je odluka donesena u državi izdavaljici na temelju jedne od tih okvirnih odluka, država izvršiteljica bi trebala provesti postupak priznavanja. To, međutim, ne isključuje mogućnost prenošenja europskog naloga za zaštitu na državu članicu koja nije država izvršiteljica, a koji se temelji na tim okvirnim odlukama.

- (17) U skladu s člankom 6. Europske konvencije o zaštiti ljudskih prava i temeljnih sloboda te sa drugim stavkom članka 47. Povelje o temeljnim pravima Europske unije, osobi koja uzrokuje opasnost, bilo tijekom postupka određivanja zaštitnih mjera ili prije izdavanja europskog naloga za zaštitu, treba se pružiti mogućnost da bude saslušana i da pobija zaštitne mjere.
- (18) S ciljem sprečavanja počinjenja kaznenog djela protiv žrtve u državi izvršiteljici, ta država treba imati pravna sredstva za priznavanje odluke koja je prethodno donesena u državi izdavaljici u korist žrtve, pri čemu treba izbjegavati da bi žrtva trebala pokretati novi postupak ili ponovno predlagati dokaze u državi izvršiteljici, ako država izdavaljica nije donesla odluku. Priznavanje europskog naloga za zaštitu od strane države izvršiteljice znači, između ostalog, da nadležno tijelo te države, sukladno ograničenjima iz ove Direktive, prihvaća postojanje i valjanost zaštitnih mjera koje je usvojila država izdavaljica, priznaje činjenično stanje iz europskog naloga za zaštitu, slaže se da se zaštita treba pružiti te da se treba nastaviti pružati u skladu s njenim nacionalnim pravom.
- (19) Ova Direktiva sadrži iscrpan popis zabrana i ograničenja koje, ako ih izreče država izdavaljica i ako su uključene u europski nalog za zaštitu, trebaju biti priznati i izvršeni u državi izvršiteljici, sukladno ograničenjima iz ove Direktive. Na nacionalnoj razini mogu postojati druge vrste zaštitnih mjera, kao što je, ako je predviđeno nacionalnim pravom, obveza osobe koja uzrokuje opasnost da se zadrži na određenom mjestu. Takve mjere može određivati država izdavaljica u okviru postupka koji vodi do donošenja jedne ili više zaštitnih mjera koje, u skladu s ovom Direktivom, mogu biti temelj za europski nalog za zaštitu.
- (20) Budući da su u državama članicama različite vrste tijela (građanska, kaznena ili upravna) nadležna za donošenje i izvršenje zaštitnih mjera, potrebno je predvidjeti visok stupanj fleksibilnosti za suradnju mehanizma između država članica prema ovoj Direktivi. Stoga, nadležna tijela u državi izvršiteljici ne trebaju u svim slučajevima poduzeti istu zaštitnu mjeru, kao što je ona usvojena u državi izdavaljici, te imati isti stupanj diskrecije za usvajanje mjere koju smatra odgovarajućom i potrebnom prema svom nacionalnom pravu u sličnom slučaju radi pružanja stalne zaštite zaštićenoj osobi u svjetlu zaštitne mjere usvojene u državi izdavaljici, ako je opisana u europskom nalogu za zaštitu.
- (21) Zabrane i ograničenja na koje se ova Direktiva primjenjuje, između ostalog, uključuju mjere s ciljem ograničavanja osobnih odnosa ili odnosa na daljinu između zaštićene osobe i osobe koja uzrokuje opasnost, na primjer određivanjem određenih uvjeta za takve kontakte ili određivanjem ograničenja o sadržaju komunikacije.
- (22) Nadležno tijelo države izvršiteljice treba obavijestiti osobu koja uzrokuje opasnost, nadležno tijelo države izdavaljice i zaštićene osobe o svim mjerama usvojenim na temelju europskog naloga za zaštitu. U obavijesti osobi koja uzrokuje opasnost treba se posvetiti dužna pažnja interesu zaštićene osobe da se ne otkrije njena adresa ili drugi podaci za kontakt. Takve je podatke potrebno isključiti iz obavijesti, pod uvjetom da adresa ili podaci za kontakt zabrane ili ograničenja određenih izvršnom mjerom prema osobi koja uzrokuje opasnost.
- (23) Kada nadležno tijelo države izdavaljice povuče europski nalog za zaštitu, nadležno tijelo države izdavaljice treba prekinuti mjere koje je usvojilo radi izvršenja europskog naloga za zaštitu, pri čemu se razumije da nadležno tijelo države izdavaljice može – samostalno, te u skladu sa svojim nacionalnim pravom – usvojiti svaku mjeru zaštite prema svom nacionalnom pravu s ciljem zaštite konkretne osobe.
- (24) Budući da ova Direktiva regulira slučajeve u kojima se zaštićena osoba seli u drugu državu članicu, izdavanje ili izvršavanje europskog naloga za zaštitu ne podrazumijeva da se na državu izvršenja prenose bilo kakve nadležnosti u vezi s glavnim, odloženim, alternativnim, uvjetnim ili sekundarnim sankcijama ili u vezi sigurnosnih mjera određenim osobi koja uzrokuje opasnost, ako ona nastavi prebivati u državi koja je usvojila zaštitnu mjeru.
- (25) Ako je potrebno, treba biti moguće koristiti elektronička sredstva s ciljem praktične primjene mjera usvojenih u primjeni ove Direktive, u skladu s nacionalnim zakonodavstvima i postupcima.

⁽¹⁾ SL L 294, 11.11.2009., str. 20.

- (26) U smislu suradnje između tijela uključena u osiguravanje zaštite zaštićenih osoba, nadležno tijelo države izvršiteljice treba dostaviti nadležnom tijelu države izdateljice svako kršenje mjera usvojenih u državi izvršiteljici s ciljem izvršenja europskog naloga za zaštitu. To priopćenje treba omogućiti nadležnom tijelu države izdateljice da brzo odluči o odgovarajućem odgovoru u pogledu zaštitne mjere koja je određena u njegovoj državi prema osobi koja uzrokuje opasnost. Takav odgovor može sadržavati, ako je potrebno, određivanje mjere pritvora u zamjenu za nezatvorsku mjeru koja je prvotno određena, na primjer, kao alternativa preventivnom zadržanju ili kao posljedica uvjetne odgode sankcije. Smatra se da takva odluka, budući da ne određuje nove sankcije u vezi s novim kaznenim djelom, ne utječe na mogućnost da država izvršiteljica može, ako je potrebno, odrediti sankcije u slučaju kršenja mjera usvojenih s ciljem izvršenja europskog naloga za zaštitu.
- (27) Zbog različitih pravnih tradicija država članica, ako ne bi bile na raspolaganju zaštitne mjere u državi izvršiteljici u slučaju sa sličnim činjeničnim stanjem iz europskog naloga za zaštitu, nadležno tijelo države izvršiteljice treba izvijestiti os svakom kršenju zaštitne mjere iz europskog naloga za zaštitu o kojem ima saznanje nadležno tijelo države izdateljice.
- (28) S ciljem osiguranja nesmetane primjene ove Direktive u svakom pojedinačnom slučaju, nadležna tijela države izdateljice i države izvršiteljice trebaju izvršavati svoje nadležnosti u skladu s odredbama ove Direktive, uzimajući u obzir načelo *ne bis in idem*.
- (29) Zaštićena osoba ne bi smjela biti dužna naknađivati troškove u vezi priznavanja europskog naloga za zaštitu koji nisu razmjerni u uspoređi sa sličnim nacionalnim predmetom. Prilikom provođenja ove Direktive, države članice trebaju osigurati da nakon priznavanja europskog naloga za zaštitu, zaštićena osoba nije obvezna pokretati novi nacionalni postupak, kako bi od nadležnog tijela države izvršiteljice, što je izravna posljedica priznavanja europskog naloga za zaštitu, dobila odluku o usvajanju neke mjere koja bi bila na raspolaganju prema njenom nacionalnom pravu u sličnom slučaju radi osiguranja zaštite zaštićene osobe.
- (30) Imajući na umu načelo uzajamnog priznanja na kojem se ova Direktiva temelji, države članice trebaju promicati, u najvećoj mogućoj mjeri, izravni kontakt između nadležnih tijela kada primjenjuju ovu Direktivu.
- (31) Ne dovodeći u pitanje sudačku nezavisnost i razlike u organizaciji pravosuđa unutar Unije, države članice trebaju razmisliti o tome, da odgovorni za izobrazbu sudaca, tužitelja, policije i zaposlenih u pravosuđu koji su uključeni u postupke izdavanja ili priznavanja europskog naloga za zaštitu, zatraže da se osigura odgovarajuća izobrazba u pogledu ciljeva ove Direktive.
- (32) S ciljem olakšavanja ocjene primjene ove Direktive, države članice trebaju dostaviti Komisiji odgovarajuće podatke koji se odnose na primjenu nacionalnih postupaka o europskom nalogu za zaštitu, barem u pogledu broja zatraženih europskih naloga za zaštitu, ikoji su izdani i/ili priznati. U tom bi smislu bile korisne druge vrste podataka, kao što su na primjer, vrste određenih kaznenih djela.
- (33) Ova Direktiva doprinosi zaštiti osoba koje su u opasnosti, čime dopunjava, ali ne utječe negativno, na instrumente koji već postoje u tom području, kao što je Okvirna odluka 2008/947/PUP i Okvirna odluka 2009/829/PUP.
- (34) Ako odluka koja se odnosi na zaštitne mjere spada u područje primjene Uredbe Vijeća (EZ) br. 44/2001 od 22. prosinca 2000. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima⁽¹⁾, Uredbe Vijeća (EZ) br. 2201/2003 od 27. studenoga 2003. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u bračnim sporovima i u stvarima povezanim s roditeljskom odgovornošću⁽²⁾ ili Haške konvencije iz 1996. o nadležnosti, važećem pravu, priznavanju, izvršenju i suradnji u pogledu roditeljske odgovornosti i mjera zaštite djece⁽³⁾, priznanje i izvršenje te odluke treba se provesti u skladu s odredbama mjerodavnim pravnih instrumenata.
- (35) Države članice i Komisija trebaju uključiti informacije o europskom nalogu za zaštitu, ako je potrebno, u postojeće kampanje za izobrazbu i podizanje svijesti o zaštiti žrtava kaznenih djela.
- (36) Osobni podaci koji se obrađuju prilikom primjene ove Direktive, trebaju se zaštititi u skladu s Okvirnom odlukom Vijeća 2008/977/PUP od 27. studenoga 2008. o zaštiti osobnih podataka obrađenih u okviru policijske i pravosudne suradnje u kaznenim stvarima⁽⁴⁾ te s načelima iz Europske konvencije iz 1981. o zaštiti pojedinaca u pogledu automatske obrade osobnih podataka.

(1) SL L 12, 16.1.2001., str. 1.

(2) SL L 338, 23.12.2003., str. 1.

(3) SL L 48, 21.2.2003., str. 3.

(4) SL L 350, 30.12.2008., str. 60.

- (37) Ova Direktiva treba poštivati temeljna prava zajamčena Poveljom o temeljnim pravima Europske unije i Europskom konvencijom o zaštiti ljudskih prava i temeljnih sloboda, u skladu s člankom 6. UEU-a.
- (38) U primjeni ove Direktive države članice se potiču da uzimaju u obzir prava i načela obuhvaćena Konvencijom Ujedinjenih naroda iz 1979. o ukidanju svih oblika diskriminacije žena.
- (39) Budući da se cilj ove Direktive, zaštititi osobe koje su u opasnosti, ne može postići od strane država članica, te stoga može, zbog opsega i učinaka, se bolje postići na razini Unije, Unija može usvajati mjere, u skladu s načelom supsidijarnosti, kako je naveden u članku 5. UEU-a. U skladu s načelom razmjernosti iz tog članka, ova Direktiva ne prelazi što je potrebno radi postizanja tog cilja.
- (40) U skladu s člankom 3. Protokola br. 21 o stajalištu Ujedinjene Kraljevine i Irske u pogledu područja slobode, sigurnosti i pravde, koji je priložen uz Ugovor o Europskoj uniji i Ugovor o funkcioniranju Europske unije, Ujedinjena Kraljevina želi sudjelovati u donošenju i primjeni ove Direktive.
- (41) U skladu s člancima 1. i 2. Protokola br. 21 o stajalištu Ujedinjene Kraljevine i Irske u pogledu područja slobode, sigurnosti i pravde, koji je priložen uz Ugovor o Europskoj uniji i Ugovor o funkcioniranju Europske unije, i ne dovodeći u pitanje članak 4. tog Protokola, Irska ne sudjeluje u donošenju ove Direktive, nije njom vezana niti se na nju primjenjuje.
- (42) U skladu s člancima 1. i 2. Protokola br. 22 o stajalištu Danske, koji je priložen uz Ugovor o Europskoj uniji i Ugovor o funkcioniranju Europske unije, Danska ne sudjeluje u donošenju ove Direktive, nije njom vezana niti se na nju primjenjuje,

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Cilj

Ova Direktiva utvrđuje pravila koja omogućuju pravosudnom ili sličnom tijelu u državi članici, u kojem je donesena zaštitna

mjera s ciljem zaštite osobe od kaznenog djela druge osobe koje bi moglo ugroziti njezin život, fizički ili psihički integritet, dostojanstvo, osobnu slobodu ili seksualni integritet, da izdaje europski nalog za zaštitu koji nadležnom tijelu u drugoj državi članici omogućava da nastavi zaštitu osobe na teritoriju te druge države članice, nakon kaznenog djelovanja ili navodnog kaznenog djelovanja u skladu s nacionalnim pravom države izdavateljice.

Članak 2.

Definicije

U smislu ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:

1. „europski nalog za zaštitu” znači odluka koju je donijelo sudsko ili slično tijelo države članice u vezi sa zaštitnom mjerom, na temelju koje sudsko ili slično tijelo druge države članice poduzima svaku odgovarajuću mjeru ili mjere prema svom vlastitom nacionalnom pravu, kako bi nastavilo zaštitu zaštićene osobe;
2. „zaštitna mjera” znači odluka u kaznenoj stvari koja je donesena u državi izdavateljici u skladu s njenim nacionalnim pravom i postupcima koji osobi koja uzrokuje opasnost izriču jednu ili više zabrana ili ograničenja iz stavka 5. za zaštitu zaštićene osobe od kaznenog djela koje može ugroziti njezin život, fizički ili psihički integritet, dostojanstvo, osobnu slobodu ili seksualni integritet;
3. „zaštićena osoba” znači fizička osoba koja je predmet zaštite na temelju zaštite mjere koju je usvojila država izdavateljica;
4. „osoba koja uzrokuje opasnost” znači fizička osoba kojoj je izrečena jedna ili više zabrana ili ograničenja iz članka 5.;
5. „država izdavateljica” znači država članica u kojoj je usvojena zaštitna mjera koja predstavlja temelje za izdavanje europskog naloga za zaštitu;
6. „država izdavateljica” znači država članica kojoj je europski nalog za zaštitu dostavljen zbog priznanja;
7. „država nadzora” znači država članica kojoj je dostavljena presuda u smislu članka 2. Okvirne odluke 2008/947/PUP ili odluka o mjerama nadzora u smislu članka 4. Okvirne odluke 2009/829/PUP.

Članak 3.

Određivanje nadležnih tijela

1. Svaka država članica obavješćuje Komisiju o tome koje je pravosužno ili slično tijelo ili tijela nadležno prema njenom nacionalnom pravu za izdavanje europskog naloga za zaštitu za priznavanje takvog naloga, u skladu s ovom Direktivom, kada je ta država, država izdateljica ili država izvršiteljica.

2. Komisija zaprimljene informacije čini dostupnima svim državama članicama. Države članice obavješćuju Komisiju o svim promjenama informacija iz stavka 1.

Članak 4.

Obraćanje središnjem tijelu

1. Svaka država članica može odrediti središnje tijelo ili, ako njezin pravni sustav tako predviđa, više središnjih tijela, kako bi pomogla svojim središnjim tijelima.

2. Država članica može, ako je potrebno kao rezultat organizacije njenog unutarnjeg pravosudnog sustava, ovlastiti svoje središnje tijelo ili tijela za administrativno slanje i zaprimanje europskih naloga za zaštitu, kao i za svu s tim povezanu korespondenciju. Sukladno tome, sva komunikacija, savjetovanja, razmjene informacija, istrage i obavijesti između nadležnih tijela mogu se rješavati, ako je potrebno, uz pomoć ovlaštenog središnjeg tijela ili središnjih tijela konkretne države članice.

3. Države članice koje žele koristiti mogućnosti iz ovog članka dostavljaju Komisiju informacije koje se odnose na određeno središnje tijelo ili tijela. Ti su navodi obvezujući za sva tijela države izdateljice.

Članak 5.

Potreba za postojanjem zaštitne mjere prema nacionalnom pravu

Europski se nalog za zaštitu može jedino izdati, ako zaštitna mjera koja je prethodno usvojena u državi izdateljici određuje za osobu koja uzrokuje opasnost jedno ili više sljedećih zabrana ili ograničenja:

(a) zabranu ulaska u određene objekte, mjesta ili određena područja u kojima zaštićena osoba prebiva ili ih posjećuje;

(b) zabranu ili uređenje odnosa, u bilo kom obliku, sa zaštićenom osobom, uključujući preko telefona, elektroničke ili redovne pošte, telefaksa ili bilo kog drugog sredstva; ili

(c) zabranu ili uređenje približavanja zaštićenoj osobi bliže od dozvoljene udaljenosti.

Članak 6.

Izdavanje europskog naloga za zaštitu

1. Europski se nalog za zaštitu može izdati kada zaštićena osoba odluči da će prebivati u drugoj državi članici ili tamo već prebiva, ili kada zaštićena osoba odluči boraviti ili već boravi u drugoj državi članici. Prilikom odlučivanja o izdavanju europskog naloga za zaštitu nadležno tijelo države izdateljice treba uzeti u obzir, između ostalog, duljinu vremena koje zaštićena osoba planira provesti u državi izvršiteljici i nužnost potrebe za zaštitom.

2. Pravosužno ili slično tijelo države izdateljice može izdati europski nalog za zaštitu samo na zahtjev zaštićene osobe i nakon što provjeri da ta zaštitna mjera ispunjava zahtjeve iz članka 5.

3. Zaštićena osoba može dostaviti zahtjev za izdavanje europskog naloga za zaštitu bilo nadležnom tijelu države izdateljice ili nadležnom tijelu države izvršiteljice. Ako je takav zahtjev podnesen u državi izvršiteljici, njeno nadležno tijelo prosljeđuje zahtjev što je prije moguće nadležnom tijelu države izdateljice.

4. Prije izdavanja europskog naloga za zaštitu, osoba koja uzrokuje opasnost ima pravo biti saslušana i pravo na probijanje zaštitne mjere, ako toj osobi nisu ta prava bila priznata u postupku donošenja zaštitne mjere.

5. Ako nadležno tijelo usvoji zaštitnu mjeru koja sadrži jednu ili više zabrana ili ograničenja iz članka 5., ona obavješćuje zaštićenu osobu na odgovarajući način, u skladu sa postupcima prema njenom nacionalnom pravu, o mogućnosti zahtijevanja europskog naloga za zaštitu u slučaju da osoba odluči otići u drugu državu članicu, i o osnovnim uvjetima za takav zahtjev. Tijelo savjetuje zaštićenu osobu da dostavi zahtjev prije napuštanja državnog područja države izdateljice.

6. Ako zaštićena osoba ima skrbnika ili zastupnika. Skrbnik ili zastupnik mogu uložiti zahtjev iz stavaka 2. i 3., u ime zaštićene osobe.

7. Ako je zahtjev za izdavanje europskog naloga za zaštitu odbijen, nadležno tijelo države izdavateljice obavješćuje zaštićenu osobu u svim važećim pravnim sredstvima koja su na raspolaganju prema njenom nacionalnom pravu, protiv takve odluke.

Članak 7.

Oblik i sadržaj europskog naloga za zaštitu

Europski nalog za zaštitu izdaje se u skladu s obrascem iz Priloga I. ovoj Direktivi. On posebno sadrži sljedeće podatke:

- (a) identitet i državljanstvo zaštićene osobe, kao identitet i državljanstvo skrbnika ili zastupnika, ako je osoba maloljetnik ili poslovno nesposobna;
- (b) datum od kojeg zaštićena osoba namjerava prebivati ili boraviti u državi izvršiteljici, razdoblje ili razdoblja boravka, ako su poznati;
- (c) ime, adresu, telefonski broj, broj telefaksa ili elektroničku adresu nadležnog tijela države izdavateljice;
- (d) navođenje pravnog akta (na primjer broj i datum) koji sadrži zaštitnu mjeru na temelju koje je izdan europski nalog za zaštitu;
- (e) sažetak činjenica i okolnosti koje su dovele do donošenja zaštitne mjere u državi izdavateljici;
- (f) zabrane i ograničenja koje su u zaštitnoj mjeri na kojoj se temelji europski nalog za zaštitu izrečene osobi koja uzrokuje opasnost, njihovo trajanje i navođenje eventualne sankcije, u slučaju kršenja neke zabrane ili ograničenja;
- (g) korištenje eventualnih tehničkih uređaja koji su dani zaštićenoj osobi ili osobi koja uzrokuje opasnost, kao sredstvo za izvršenje zaštitne mjere;
- (h) identitet i državljanstvo osobe koja uzrokuje opasnost, kao i kontaktne podatke te osobe;
- (i) ako su takvi podaci poznati nadležnom tijelu države izdavateljice bez daljnje istrage, je li zaštićena osoba i/ili osoba koja uzrokuje opasnost ostvarila besplatnu pravnu pomoć u državi izdavateljici;
- (j) opis, ako je potrebno, drugih okolnosti koje bi mogle utjecati na procjenu opasnosti koja prijete zaštićenoj osobi;

- (k) navođenje podataka, ako je potrebno, o tome da je presuda u smislu članak 2. Okvirne odluke 2008/947/PUP ili odluke o mjerama nadzora u smislu članka 4. Okvirne odluke 2009/829/PUP već upućena državi nadzora, ako je ona različita od države izvršenja europskog naloga za zaštitu, te podatke o nadležnom tijelu za izvršenje takve presude ili odluke.

Članak 8.

Postupak prosljeđivanja

1. Ako nadležno tijelo države izdavateljice proslijedi europski nalog za zaštitu nadležnom tijelu države izvršiteljice, dužno je to učiniti tako da ostane pisani zapis koji omogućuje nadležnom tijelu države izvršiteljice utvrđivanje njegove vjerodostojnosti. Službena obavijesti također mora biti učinjena izravno tim nadležnim tijelima.

2. Ako nadležno tijelo države izvršiteljice ili države izdavateljice nije poznato nadležnom tijelu druge države, ovo potonje poduzima sve potrebne istrage, uključujući putem kontaktnih točaka Europske pravosudne mreže iz Odluke Vijeća 2008/976/PUP od 16. prosinca 2008. o Europskoj pravosudnoj mreži ⁽¹⁾, nacionalnog sustava za koordinaciju Eurojusta u svojoj državi, s ciljem dobivanja potrebnih informacija.

3. Ako tijelo države izvršiteljice zaprimi europski nalog za zaštitu nema nadležnost priznati ga, to je tijelo dužno po službenoj dužnosti proslijediti europski nalog za zaštitu nadležnom tijelu te bez odgode obavijestiti nadležno tijelo države izdavateljice o tome, na način na koji će ostati o tome pisani zapis.

Članak 9.

Mjere u državi izvršiteljici

1. Po primitku europskog naloga za zaštitu proslijeđenog u skladu s člankom 8., nadležno tijelo države izvršiteljice bez dogode priznaje taj nalog i donosi odluku o usvajanju mjere koja je na raspolaganju prema njenom nacionalnom pravu u sličnim slučajevima kako bi osigurala zaštitu zaštićene osobe, osim ako ne odluči otkazati neki od zahtjeva za nepriznavanje iz članka 10., država izvršiteljica može, u skladu sa svojim nacionalnim pravom, primjenjivati kaznene, upravne ili građanske mjere,.

⁽¹⁾ SL L 348, 24.12.2008., str. 130.

2. Mjere koje je usvojilo nadležno tijelo države izvršiteljice u skladu sa stavkom 1., kao i druge mjere koje su poduzete na temelju naknadnih odluka iz članka 11., trebaju u najvećoj mogućoj mjeri odgovarati zaštitnoj mjeri koja je usvojena u državi izdateljici.

3. Nadležno tijelo države izvršiteljice obavješćuje osobu koja uzrokuje opasnost, nadležno tijelo države izdateljice i zaštićenu osobu o svim mjerama usvojenim u skladu sa stavkom 1., kao i o mogućim pravnim posljedicama kršenja te mjere prema nacionalnom pravu i u skladu s člankom 11. stavkom 2. Adresa i drugi kontaktni podaci zaštićene osobe ne smiju se otkrivati osobi koja uzrokuje opasnost, osim ako takvi podaci nisu potrebno radi izvršenja mjere usvojene u skladu sa stavkom 1.

4. Ako nadležno tijelo u državi izvršiteljici smatra da informacije prosljeđene s europskim nalogom za zaštitu u skladu s člankom 7. nisu potpune, bez odgode obavješćuje nadležno tijelo države izdateljice na način koji omogućuje pisani zapis, određujući mu razuman rok da dostavi informacije koje nedostaju.

Članak 10.

Razlozi za nepriznavanje europskog naloga za zaštitu

1. Nadležno tijelo države izvršiteljice može odbiti priznati europski nalog za zaštitu u sljedećim slučajevima:

- (a) europski nalog za zaštitu nije potpun ili nije nadopunjen u roku koji je odredilo nadležno tijelo države izvršiteljice;
- (b) zahtjevi iz članka 5. nisu ispunjeni;
- (c) zaštitna mjera se odnosi na djelo koje ne predstavlja kazneno djelo prema pravu države izvršiteljice;
- (d) zaštita proizlazi iz izvršenja sankcije ili mjere koja, u skladu s pravom države izvršiteljice nije obuhvaćena amnestijom, i odnosi se na djelo ili postupanje koje ulazi u njenu nadležnost sukladno tom pravu;
- (e) postoji imunitet koji je priznat prema pravu države izvršiteljice za osobu koja uzrokuje opasnost, koji onemogućava usvajanje mjere na temelju europskog naloga za zaštitu;
- (f) kazneni progon osobe koja uzrokuje opasnost za djelo ili postupanje u pogledu koje je usvojena zaštitna mjera zastarjelo prema pravu države izvršiteljice, ako djelo ili

postupanje spada u njenu nadležnost prema njenom nacionalnom pravu;

- (g) priznanje europskog naloga za zaštitu bilo bi suprotno načelu *ne bis in idem*;
 - (h) prema pravu države izvršiteljice, osoba koja uzrokuje opasnost ne može, zbog godina, smatrati se kazneno odgovornom za djelo ili postupanje u vezi koje je zaštitna mjera usvojena;
 - (i) zaštitna se mjera odnosi na kazneno djelo koje se, prema pravu države izvršiteljice, smatra da je počinjeno, u cijelosti ili veći ili važniji dio, unutar njenog državnog područja.
2. Ako nadležno tijelo države izvršiteljice odbije priznati europski nalog za zaštitu zbog jednog ili više razloga iz stavka 1., dužna je;

- (a) bez odgode obavijestiti državu izdateljicu i zaštićenu osobu o odbijanju i razlozima za odbijanje;
- (b) ako je potrebno, obavijestiti zaštićenu osobu o mogućnosti traženja usvajanje zaštitne mjere u skladu s njenim nacionalnim pravom;
- (c) obavijestiti zaštićenu osobu o svim odgovarajućim pravnim sredstvima koja su na raspolaganju prema njenom nacionalnom pravu protiv te odluke.

Članak 11.

Važeće pravo i nadležnost u državi izvršiteljici

1. Država izvršiteljica nadležna je usvojiti i izvršiti mjere u toj državi na temelju priznanja europskog naloga za zaštitu. Pravo države izvršiteljice primjenjuje se na usvajanje i izvršenje odluke iz članka 9. stavka 1., uključujući pravila o pravnim sredstvima protiv odluka donesenih u državi izvršiteljici u vezi europskog naloga za zaštitu.

2. U slučaju kršenja jedne ili više mjera usvojenih u državi izvršiteljici na temelju priznanja europskog naloga za zaštitu, nadležno tijelo države izvršiteljice nadležno je u skladu sa stavkom 1.:

- (a) izricati kaznene sankcije i druge mjere kao posljedicu kršenja, ako to kršenje znači kazneno djelo prema pravu države izvršiteljice;

- (b) donesti nekaznene odluke u vezi kršenja;
- (c) usvojiti svaku hitnu i privremenu mjeru radi zaustavljanja kršenja dok država izvršiteljica, ako je potrebno, ne donese daljnju odluku.

3. Ako ne postoji na nacionalnoj razini na raspolaganju mjera u sličnom slučaju koju bi usvojila država izvršiteljica, nadležno tijelo države izvršiteljice obavješćuje nadležno tijelo države izdavateljice o kršenju zaštitne mjere iz europskog naloga za zaštitu o kojoj je obaviješteno.

Članak 12.

Obavješćavanje u slučaju kršenja

Nadležno tijelo države izvršiteljice obavješćuje nadležno tijelo države izdavateljice ili države nadzora o svakom kršenju mjere ili mjera usvojenih na temelju europskog naloga za zaštitu. Obavijest se izvršava korištenjem obrasca iz Priloga II.

Članak 13.

Nadležnost u državi izdavateljici

1. Nadležno tijelo države izdavateljice ima isključivu nadležnost donošenja odluka u vezi:

- (a) produljenja, nadzora, promjene, ukidanja i povlačenja zaštitne mjere te, sukladno tome, europskog naloga za zaštitu;
- (b) izricanja mjere oduzimanja slobode, kao posljedice ukidanja zaštitne mjere, ako je zaštitna mjera primjenjivana na temelju odluke u smislu članka 2. Okvirne odluke 2008/947/PUP ili na temelju odluke o mjerama nadzora u smislu članka 4. Okvirne odluke 2009/829/PUP.

2. Pravo države izdavateljice primjenjuje se na odluke donesene u skladu sa stavkom 1.

3. Ako presuda u smislu članka 2. Okvirne odluke 2008/947/PUP ili na temelju odluke o mjerama nadzora u smislu članka 4. Okvirne odluke 2009/829/PUP, je već proslijeđena nakon izdavanja europskog naloga za zaštitu, drugoj državi članici, naknadne odluke, kako su određene u tim okvirnim odlukama, donose se u skladu s mjerodavnim odredbama tih okvirnih odluka.

4. Ako se zaštitna mjera nalazi u odluci u smislu članka 2. Okvirne odluke 2008/947/PUP koja je proslijeđena ili koja se

prosljeđuje nakon izdavanja europskog naloga za zaštitu drugoj državi članici, a nadležno tijelo države nadzora je donijelo naknadne odluke koje utječu na obveze ili naputke sadržane u zaštitnoj mjeri u skladu s člankom 14. ove Okvirne odluke, nadležno tijelo države izdavateljice obnavlja, nadzire, mijenja, ukida ili povlači bez odgode, sukladno tome, europski nalog za zaštitu.

5. Nadležno tijelo države izdavateljice obavješćuje nadležno tijelo države izvršiteljice bez dogode o svakoj odluci koja je donesena u skladu sa stavcima od 1. do 4.

6. Ako je nadležno tijelo države izdavateljice ukinulo ili povuklo europski nalog za zaštitu u skladu s točkom (a) stavka 1. ili stavkom 4., nadležno tijelo u državi izvršiteljici prestaje donositi mjere u skladu s člankom 9. stavkom 1., čim je valjano obaviješteno od strane nadležnog tijela države izdavateljice.

7. Ako je nadležno tijelo države izdavateljice izmijenilo europski nalog za zaštitu u skladu sa stavkom 1. točkom (a) ili stavkom 4., nadležno tijelo u državi izvršiteljici dužno je, ako je potrebno:

- (a) izmijeniti mjere usvojene na temelju europskog naloga za zaštitu, postupajući u skladu s člankom 9.; ili
- (b) odbiti izvršiti izmijenjenu zabranu ili ograničenje, ako ne spada u vrstu zabrana ili ograničenja iz članka 5., ili ako su podaci proslijeđeni s europskim nalogom za zaštitu u skladu s člankom 7. nepotpuni ili nisu nadopunjeni u roku koji je odredilo nadležno tijelo države izvršiteljice u skladu s člankom 9. stavkom 4.

Članak 14.

Razlozi za prekid provođenja mjera usvojenih na temelju europskog naloga za zaštitu

1. Nadležno tijelo države izvršiteljice može prekinuti provoditi mjere usvojene u izvršenju europskog naloga za zaštitu;

- (a) ako postoje jasne indicije da zaštićena osoba ne prebiva ili nema boravak na državnom području države izvršiteljice, ili je konačno napustila to državno područje;
- (b) ako je isteklo, u skladu sa svojim nacionalnim pravom, najdulje trajanje mjera usvojenih u izvršavanju europskog naloga za zaštitu;

(c) u slučaju iz članka 13. stavka 7. točke (b); ili

(d) ako je presuda u smislu članka 2. Okvirne odluke 2008/947/PUP ili odluka o mjerama nadzora u smislu članka 4. Okvirne odluke 2009/829/PUP prosljeđena državi izvršiteljici nakon priznavanja europskog naloga za zaštitu.

2. Nadležno tijelo države izvršiteljice bez odgode informira nadležno tijelo države izdateljice i, ako je moguće, zaštićenu osobu o toj odluci.

3. Prije prestanka provođenja uvjeta u skladu sa stavkom 1. točkom (b) nadležno tijelo države izdateljice daje podatke o tome je li zaštita koja je pružena europskim nalogom za zaštitu još uvijek potrebna u okolnostima konkretnog slučaja. Nadležno tijelo države izdateljice bez odgode odgovara na taj poziv.

Članak 15.

Prednost u priznavanju europskog naloga za zaštitu

Europski nalog za zaštitu priznaje se s jednakom prednošću kako bi bio primjenjiv u sličnom nacionalnom slučaju, uzimajući u obzir posebne okolnosti slučaja, uključujući hitnost predmeta, predviđeni datum na koji zaštićena osoba stiže na državno područje države izvršiteljice te, ako je moguće, stupanj rizika za zaštićenu osobu.

Članak 16.

Savjetovanja između nadležnih tijela

Ako je potrebno, nadležna tijela države izdateljice i države izvršiteljice mogu se međusobno savjetovati kako bi omogućile laku i učinkovitu primjenu ove Direktive.

Članak 17.

Jezici

1. Europski nalog za zaštitu prevodi nadležno tijelo države izdateljice na službeni jezik ili jedan ili više službenih jezika države izvršiteljice.

2. Obrazac iz članka 12. prevodi nadležno tijelo države izvršiteljice na službeni jezik ili jedan ili više službenih jezika države izdateljice.

3. Svaka država članica može, bilo prilikom donošenja ove Direktive ili naknadno, dati izjavu da će kod Komisije pohraniti da prihvaća prijevod na jedna ili više službenih jezika Unije.

Članak 18.

Troškovi

Troškove primjene ove Direktive snosi država izvršiteljica, u skladu s nacionalnim pravom, osim troškova koji isključivo nastaju na državnom području države izdateljice.

Članak 19.

Odnos s drugim sporazumima i dogovorima

1. Države članice mogu nastaviti primjenjivati dvostrane ili višestranne sporazume ili dogovore koji su na snazi nakon stupanja na snagu ove Direktive, u mjeri u kojoj omogućavaju proširivanje ciljeva ove Direktive ili njihovo povećanje ili omogućavaju pojednostavljivanje ili olakšavanje daljnjih postupaka za provođenje zaštitnih mjera.

2. Države članice mogu zaključiti dvostrane ili višestranne sporazume ili dogovore nakon stupanja na snagu ove Direktive, u mjeri u kojoj omogućavaju proširivanje ciljeva ove Direktive ili njihovo povećanje ili omogućavaju pojednostavljivanje ili olakšavanje daljnjih postupaka za provođenje zaštitnih mjera.

3. Do 11. travnja 2012. Države članice obavješćuju Komisiju o postojećim sporazumima i dogovorima iz stavka 1., koje one žele nastaviti primjenjivati. Države članice također obavješćuju Komisiju o svim novim sporazumima iz stavka 2., u roku od 3 mjeseca od njihovog potpisivanja.

Članak 20.

Veza s drugim instrumentima

1. Ova Direktiva ne dovodi u pitanje Uredbu (EZ) br. 44/2001, Uredbu (EZ) br. 2201/2003, Hašku konvenciju iz 1996. o nadležnosti, važećem pravu, priznavanju, izvršenju i suradnji u pogledu roditeljske odgovornosti i mjera zaštite djece ili Hašku konvenciju o civilnim aspektima međunarodne otmice djece.

2. Ova Direktiva ne dovodi u pitanje primjenu Okvirne odluke 2008/947/PUP ili Okvirne odluke 2009/829/PUP.

Članak 21.**Provedba**

1. Države članice donose zakone i druge propise radi usklađivanja s ovom Direktivom do 11. siječnja 2015. O tome odmah obavješćuju Komisiju.

Prilikom usvajanja ovih mjera od strane država članica, mjere trebaju sadržavati pozivanje na ovu Direktivu ili im takovo pozivanje treba biti priloženo prilikom službene objave. Načine takvog upućivanja uređuju države članice.

2. Države članice dostavljaju Komisiji tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donose u području koje uređuje ova Direktiva.

Članak 22.**Prikupljanje podataka**

Države članice trebaju, radi olakšavanja ocjenjivanja primjene ove Direktive, dostaviti Komisiji odgovarajuće podatke u vezi primjene nacionalnih postupaka u vezi europskog naloga za zaštitu, barem o broju podnesenih, izdanih i/ili priznatih europskih naloga za zaštitu.

Članak 23.**Nadzor**

Do 11. siječnja 2016. Komisija dostavlja izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o primjeni ove Direktive. Tom se izvješću, prema potrebi, prilaže zakonodavni prijedlog.

Članak 24.**Stupanje na snagu**

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 25.**Adresati**

Ova je Direktiva upućena državama članicama u skladu s Ugovorima.

Sastavljeno u Strasbourgu 13. prosinca 2011.

Za Europski parlament

Predsjednik

J. BUZEK

Za Vijeće

Predsjednik

M. SZPUNAR

PRILOG I.

EUROPSKI NALOG ZA ZAŠTITU

Iz članka 7.

DIREKTIVE 2011/99/EU EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA OD 13. PROSINCA 2011. O EUROPSKOM NALOGU ZA ZAŠTITU

S podacima iz ovog obrasca postupa se s odgovarajućim stupnjem tajnosti

Država izdateljica:
Država izvršiteljica:
(a) Podaci o zaštićenoj osobi: Prezime: Ime (imena): Djevojačko ili prijašnje ime, ako postoji: Spol: Državljanstvo: Identifikacijski broj ili broj socijalnog osiguranja (ako postoji): Datum rođenja: Mjesto rođenja: Adresa/prebivališta: — u državi izdateljici: — u državi izvršiteljici: — drugdje: Jezik/jezici koje osoba razumije (ako je poznato):
Je li zaštićenoj osobi pružena besplatna pravna pomoć u državi izdateljici (ako je podatak na raspolaganju bez dodatnog ispitivanja)? ☐ Da ☐ Ne ☐ Nije poznato. Ako je zaštićena osoba maloljetnik ili nema poslovnu sposobnost, podaci o njenom skrbniku ili zastupniku: Prezime: Ime (imena): Djevojačko ili prijašnje ime, ako postoji: Spol: Državljanstvo: Službena adresa:

(b) Zaštićena je osoba odlučila prebivati u državi izvršiteljici ili je odlučila boraviti ili boravi u državi izvršiteljici.

Datum od kojeg zaštićena osoba prebiva ili boravi u državi izvršiteljici (ako je poznat):

Razdoblje/razdoblja boravka (ako je poznato):

(c) Jesu li zaštićenoj osobi ili osobi koja uzrokuje opasnost dati tehnički uređaju za izvršavanje zaštitnih mjera:

Da; molimo navedite kratak pregled korištenih uređaja:

Ne.

(d) Nadležno tijelo koje je izdalo europski nalog za zaštitu:

Službeno ime:

Puna adresa:

Telefon (pozivni broj za zemlju) (pozivni broj za grad/regiju) (adresa):

Telefaks (pozivni broj za zemlju) (pozivni broj za grad/regiju) (adresa):

Podaci o osobi/osobama za kontakt:

Prezime:

Ime (imena):

Funkcija (titula/slужbeni položaj):

Telefon (pozivni broj za zemlju) (pozivni broj za grad/regiju) (adresa):

Telefaks (pozivni broj za zemlju) (pozivni broj za grad/regiju) (adresa):

Adresa elektroničke pošte (ako postoji):

Jezici koji se mogu koristiti za komunikaciju:

(e) Navođenje zaštitne mjere na temelju koje je izdan europski nalog za zaštitu:

Zaštitna je mjera usvojena (datum: DD-MM-GGG):

Zaštitna je mjera postala izvršna (datum: DD-MM-GGG):

Broj predmeta zaštitne mjere (ako je dostupan):

Tijelo koje je usvojilo zaštitnu mjeru:

(f) Sažetak činjenica i opis okolnosti – uključujući, ako je potrebno, klasifikaciju kaznenog djela – koje je dovelo do određivanja zaštitne mjere iz točke (e):

(g) Podaci o zabrani/zabranama koje su određene zaštitnom mjerom protiv osobe koja uzrokuje opasnost:

— vrsta zabrane/zabrana ili ograničenja (moguće je označiti više polja):

zabrana ulaska na određena mjesta, ili definirana područja u kojima zaštićena osoba prebiva ili ih posjećuje;

— ako ste označili ovo polje, molimo navedite koja na mjesta ili definirana područja osoba koja uzrokuje opasnost ne smije ulaziti:

zabrana ili uređeni kontakti, u bilo kom obliku, sa zaštićenom osobom, uključujući telefon, elektroničku ili redovnu poštu, telefaks ili druga sredstva;

— ako ste označili ovo polje, molimo navedite odgovarajuće podatke:

zabrana ili uređenje približavanja zaštićenoj osobi bliže od propisane udaljenosti:

— ako ste označili ovo polje, detaljno navedite udaljenost koju osoba koja uzrokuje opasnost mora poštivati u pogledu zaštićene osobe:

— molimo navedite razdoblje na koje je određene spomenute zabrana/zabrane u protiv osobe koja uzrokuje opasnost:

— navođenje sankcije (ako je ima) u slučaju kršenja zabrane ili ograničenja:

(h) Podaci o osobi koja uzrokuje opasnost u odnosu na koju su zabrana/zabrane ili ograničenje/ograničenja određeni:

Prezime:

Ime (imena):

Djevojačko ili prijašnje ime, ako postoji:

Alias, ako postoje:

Spol:

Državljanstvo:

Identifikacijski broj ili broj socijalnog osiguranja (ako postoji):

Datum rođenja:

Mjesto rođenja:

Adresa/prebivališta:

— u državi izdavateljici:

— u državi izvršiteljici:

— drugdje:

Jezik/jezici koji/koje osoba razumije (ako je poznato):

Ako je dostupno, molimo navedite sljedeće podatke:

— vrstu i broj identifikacijskog/identifikacijskih isprave/isprava osobe (osobna iskaznica, putovnica):

Je li zaštićenoj osobi pružena besplatna pravna pomoć u državi izdavateljici (ako je podatak na raspolaganju bez dodatnog ispitivanja)?

Da

Ne

Nije poznato.

(i) Druge okolnosti koje bi mogle utjecati na ocjenu opasnosti koja bi mogla ugroziti zaštićenu osobu (neobavezni podaci):

(j) Drugi korisni podaci (koji su na raspolaganju i potrebni, podaci o drugim državama u kojima su usvojene zaštitne mjere u pogledu iste zaštićene osobe):

(k) Molimo popunite:

- presuda u smislu članka 2. Okvirne odluke 2008/947/PUP već je proslijeđena drugoj državi članici:
— ako ste označili ovo polje, navedite kontaktne podatke nadležnog tijela kojem je presuda proslijeđena:
- odluka o mjerama nadzora u smislu članka 4. Okvirne odluke 2009/829/PUP već je proslijeđena drugoj državi članici:
— ako ste označili ovo polje, navedite kontaktne podatke nadležnog tijela kojem je proslijeđena odluka o mjerama nadzora:

Potpis tijela koje izdaje europski nalog za zaštitu i/ili njegovog predstavnika kojim se potvrđuje točnost sadržaja naloga:

Ime:

Funkcija (titula/slужbeni položaj):

Datum:

Broj predmeta (ako je na raspolaganju):

Službeni pečat (ako je potrebno):

PRILOG II.

OBRAZAC

Iz članka 12.

DIREKTIVE 2011/99/EU EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA OD 13. PROSINCA 2011. O EUROPSKOM
NALOGU ZA ZAŠTITU

OBAVIJEST O KRŠENJU MJERE DONESENA NA TEMELJU EUROPSKOG NALOGA ZA ZAŠTITU

S podacima iz ovog obrasca postupa se s odgovarajućim stupnjem tajnosti

(a) Podaci o identitetu osoba koja uzrokuje opasnost:

Prezime:

Ime (imena):

Djevojačko ili prijašnje ime, ako postoji:

Alias, ako postoje:

Spol:

Državljanstvo:

Identifikacijski broj ili broj socijalnog osiguranja (ako postoji):

Datum rođenja:

Mjesto rođenja:

Adresa:

Jezik/jezici koji/koje osoba razumije (ako je poznato):

(b) Podaci o identitetu zaštićene osobe:

Prezime:

Ime (imena):

Djevojačko ili prijašnje ime, ako postoji:

Spol:

Državljanstvo:

Datum rođenja:

Mjesto rođenja:

Adresa:

Jezik/jezici koji/koje osoba razumije (ako je poznato):

(c) Podaci o europskom nalogu za zaštitu:

Nalog izdan dana:

Broj predmeta (ako postoji):

Tijelo koje je izdalo nalog:

Službeni naziv:

Adresa:

(d) Podaci o tijelu nadležnom za izvršenje zaštitne mjere, ako postoji, koja je usvojena u državi izvršiteljici u skladu s europskim nalogom za zaštitu:

Službeni naziv tijela:

Ime osobe za kontakt:

Funkcija (titula/službeni položaj):

Adresa:

Telefon (pozivni broj za zemlju) (pozivni broj za grad/regiju) (adresa):

Telefaks (pozivni broj za zemlju) (pozivni broj za grad/regiju) (adresa):

Adresa elektroničke pošte (ako postoji):

Jezici koji se mogu koristiti za komunikaciju:

(e) Kršenje zabrane/zabrana koje su izrekla nadležna tijela države izvršiteljice nakon priznavanja europskog naloga za zaštitu i/ili druga utvrđenja koja mogu imati za posljedicu donošenje neke naknadne odluke:

Kršenje se odnosi na sljedeću zabranu/zabrane ili ograničenje/ograničenja (moguće je označiti više polja):

zabrana ulaska na određena mjesta, ili definirana područja u kojima zaštićena osoba prebiva ili ih posjećuje;

zabrana ili uređeni kontakti, u bilo kom obliku, sa zaštićenom osobom, uključujući telefon, elektroničku ili redovnu poštu, telefaks ili druga sredstva;

zabrana ili uređivanje približavanja zaštićenoj osobi na udaljenost manju od propisane;

svaka druga mjera koja odgovara zaštitnoj mjeri na temelju europskog naloga za zaštitu koju su usvojila nadležna tijela države izvršiteljice nakon priznavanja europskog naloga za zaštitu

Opis kršenja (mjesto, datum i posebne okolnosti):

U skladu s člankom 11. stavkom 2.:

— mjere poduzete u državi izvršiteljici kako posljedica kršenja:

— moguće pravne posljedice kršenja u državi izvršiteljici:

Druga utvrđenja koja mogu imati za posljedicu donošenje neke naknadne odluke

Opis utvrđenja:

(f) Podaci o osobi za kontakt za dobivanje dodatnih podataka o kršenju:

Prezime:

Ime (imena):

Adresa:

Telefon (pozivni broj za zemlju) (pozivni broj za grad/regiju) (adresa):

Telefaks (pozivni broj za zemlju) (pozivni broj za grad/regiju) (adresa):

Adresa elektroničke pošte (ako postoji):

Jezici koji se mogu koristiti za komunikaciju:

Potpis tijela koje izdaje obrazac i/ili njegovog predstavnika, kojim se potvrđuje da je sadržaj obrasca točan:

Ime:

Funkcija (titula/službeni položaj):

Datum:

Službeni pečat (ako je potrebno):

32011R1342

30.12.2011.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 347/41

UREDBA (EU) br. 1342/2011 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 13. prosinca 2011.****o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1931/2006 u vezi s uključivanjem Kalinjingradske oblasti i određenih poljskih upravnih okruga u područje koje se smatra graničnim područjem**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 77. stavak 2. točku (b),

uzimajući u obzir prijedlog Europske Komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽¹⁾,

budući da:

- (1) Pravila Unije o pograničnom prometu utvrđena Uredbom (EZ) br. 1931/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 2006. o utvrđivanju pravila o pograničnom prometu na vanjskim kopnenim granicama država članica i o izmjeni odredaba Schengenske konvencije ⁽²⁾, na snazi od 2007., omogućila su izbjegavanje stvaranja prepreka trgovini, socijalnoj i kulturnoj razmjeni ili regionalnoj suradnji sa susjednim zemljama istovremeno čuvajući sigurnost cjelokupnog schengenskog prostora.
- (2) Kalinjingradska oblast ima poseban zemljopisni položaj: kao relativno malo područje koje je potpuno okruženo dvama državama članicama, ona predstavlja jedinu enklavu u Europskoj uniji; zbog njezina oblika i rasporeda stanovništva primjena standardnih pravila o definiciji graničnog područja umjetno bi podijelila enklavu, pri čemu bi neki stanovnici uživali olakšice u vezi s graničnim prometom, a većina njih, uključujući stanovnike grada Kalinjingrada to ne bi mogli. S obzirom na homogenu prirodu Kalinjingradske oblasti te zbog jačanja trgovine, socijalne i kulturne razmjene i regionalne suradnje, u Uredbu (EZ) br. 1931/2006 trebalo bi uvesti posebnu iznimku koja bi omogućila da se cjelokupno područje Kalinjingradske oblasti smatra graničnim područjem.
- (3) Posebno granično područje na poljskoj strani trebalo bi također uključiti u područje koje se smatra graničnim, kako bi primjena Uredbe (EZ) br. 1931/2006 u toj regiji postigla stvarni učinak većim mogućnostima za

trgovinu, socijalnu i kulturnu razmjenu i regionalnu suradnju između Kalinjingradske oblasti, s jedne strane, i velikih centara na sjeveru Poljske, s druge strane.

- (4) Ovom se Uredbom ne dovodi u pitanje opća definicija graničnog područja i puno poštovanje pravila i uvjeta iz Uredbe (EZ) br. 1931/2006, uključujući kazne koje države članice izriču graničnim stanovnicima u slučaju zloporabe režima pograničnog prometa.
- (5) Ova Uredba pridonosi daljnjem promicanju strateškog partnerstva između Europske unije i Ruske Federacije, u skladu s prioritetima utvrđenim u vremenskom planu za zajednički prostor slobode, sigurnosti i pravde te pritom uzima u obzir ukupan odnos između Europske unije i Ruske Federacije.
- (6) Budući da cilj ove Uredbe, tj. uključivanje Kalinjingradske oblasti i određenih poljskih upravnih okruga u područje koje se smatra graničnim područjem, ne mogu dostatno ostvariti države članice i budući da se taj cilj može bolje ostvariti na razini Unije, Unija može donositi mjere u skladu s načelom supsidijarnosti određenom u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti određenom u tom članku, ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarenje ovog cilja.
- (7) Što se tiče Islanda i Norveške, ova Uredba predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine, u smislu Sporazuma kojeg su sklopili Vijeće Europske unije i Republika Island i Kraljevina Norveška o pridruživanju Islanda i Norveške provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine ⁽³⁾ koje spadaju u područje iz članka 1. točke A Odluke Vijeća 1999/437/EZ od 17. svibnja 1999. o određenim dogovorima za primjenu tog Sporazuma ⁽⁴⁾.
- (8) Što se tiče Švicarske, ova Uredba predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine, u smislu Sporazuma između Europske unije, Europske Zajednice i Švicarske Konfederacije o pridruživanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine ⁽⁵⁾ koje spadaju u područje iz članka 1. točke A Odluke 1999/437/EZ u vezi s člankom 3. Odluke Vijeća 2008/146/EZ ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 1. prosinca 2011. (još nije objavljeno u Službenom listu) i Odluka Vijeća od 12. prosinca 2011.

⁽²⁾ SL L 405, 30.12.2006., str. 1.

⁽³⁾ SL L 176, 10.7.1999., str. 36.

⁽⁴⁾ SL L 176, 10.7.1999., str. 31.

⁽⁵⁾ SL L 53, 27.2.2008., str. 52.

⁽⁶⁾ SL L 53, 27.2.2008., str. 1.

- (9) Što se tiče Lihtenštajna, ova Uredba predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine, u smislu Protokola između Europske unije, Europske zajednice, Švicarske Konfederacije i Kneževine Lihtenštajna o pristupanju Kneževine Lihtenštajna Sporazumu između Europske unije, Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o pridruživanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine⁽¹⁾ koje spadaju područje iz članka 1. točke A Odluke 1999/437/EZ u vezi s člankom 3. Odluke Vijeća 2011/350/EU⁽²⁾.
- (10) U skladu s člancima 1. i 2. Protokola (br. 22.) o stajalištu Danske, priloženog Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o funkcioniranju Europske unije, Danska ne sudjeluje u donošenju ove Uredbe, ona ju ne obvezuje i na nju se ne primjenjuje. S obzirom da se ova Uredba temelji na schengenskoj pravnoj stečevini, Danska u skladu s člankom 4 tog Protokola u roku šest mjeseci od donošenja ove Uredbe odlučuje o tome hoće li ju prenijeti u svoje nacionalno pravo.
- (11) Ova Uredba predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine u kojima Ujedinjena Kraljevina ne sudjeluje u skladu s Odlukom Vijeća 2000/365/EZ od 29. svibnja 2000. o zahtjevu Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske za sudjelovanje u pojedinim odredbama schengenske pravne stečevine⁽³⁾;

Ujedinjena Kraljevina stoga ne sudjeluje u njezinu donošenju, ona ju ne obvezuje i na nju se ne primjenjuje.

- (12) Ova Uredba predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine u kojima Irska ne sudjeluje, u skladu s Odlukom Vijeća 2002/192/EZ od 28. veljače 2002. o zahtjevu Irske za sudjelovanje u pojedinim odredbama schengenske pravne stečevine⁽⁴⁾; Irska stoga ne sudjeluje u njezinu donošenju, ona ju ne obvezuje i na nju se ne primjenjuje,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Uredba (EZ) br. 1931/2006 mijenja se kako slijedi:

1. Na kraju članka 3. točke 2. dodaje se sljedeća rečenica:

„Područja navedena u Prilogu ovoj Uredbi smatraju se dijelom graničnog područja;”

2. Tekst iz Priloga ovoj Uredbi dodaje se kao Prilog.

Članak 2.

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u državama članicama u skladu s Ugovorima.

Sastavljeno u Strasbourgu 13. prosinca 2011.

Za Europski parlament
Predsjednik
J. BUZEK

Za Vijeće
Predsjednik
M. SZPUNAR

⁽¹⁾ SL L 160, 18.6.2011., str. 21.

⁽²⁾ SL L 160, 18.6.2011., str. 19.

⁽³⁾ SL L 131, 1.6.2000., str. 43.

⁽⁴⁾ SL L 64, 7.3.2002., str. 20.

PRILOG„*PRILOG*”

1. Kalinjingradska oblast
 2. Poljski upravni okruzi (powiaty) u województwo pomorskie: pucki, m. Gdynia, m. Sopot, m. Gdańsk, gdański, nowodworski, malborski
 3. Poljski upravni okruzi (powiaty) u województwo warmińsko-mazurskie: m. Elbląg, elbląski, braniewski, lidzbarski, bartoszycki, m. Olsztyn, olsztyński, kętrzyński, mrągowski, węgorzewski, giżycki, gołdapski, olecki.”
-

32012D0215(01)

C 42/2

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

15.2.2012.

ODLUKA KOMISIJE**od 14. veljače 2012.****o osnivanju stručne skupine za određivanje potreba politike u vezi s podacima o kriminalu i o stavljanju izvan snage Odluke 2006/581/EZ**

(2012/C 42/02)

EUROPSKA KOMISIJA,

Komisije Europskom parlamentu i Vijeću „Provođenje strategije unutarnje sigurnosti EU: Pet koraka sigurnijoj Europi”⁽⁴⁾.

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

budući da:

- (1) U skladu s člankom 67. stavkom 3. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, Unija nastoji osigurati visoku razinu sigurnosti mjerama za sprečavanje kriminala, rasizma i ksenofobije i borbu protiv njih, te mjerama za koordinaciju i suradnju policije i pravosudnih tijela te drugih nadležnih tijela.
- (2) Priopćenje Komisije Europskom parlamentu, Vijeću i Europskom gospodarskom i socijalnom odboru doneseno u kolovozu 2006. naslovljeno „Razvoj sveobuhvatne i usklađene strategije EU za ocjenu kriminala i kaznenog pravosuđa: Akcijski plan EU 2006.–2010.”⁽¹⁾
- (3) Istodobno je Odlukom Komisije 2006/581/EZ od 7. kolovoza 2006. osnovana stručna skupina za potrebe u okviru politike u vezi s podacima o kriminalu i kaznenom pravosuđu⁽²⁾ kao pomoć Komisiji pri provedbi toga Akcijskog plana. Mandat te skupine nije obnovljen.
- (4) Stockholmski program „Otvorena i sigurna Europa koja služi svojim državljanima i štiti ih” koji je usvojilo Europsko vijeće⁽³⁾, poziva Komisiju da nastavi razvijati statističke alate za mjerenje kriminala i kriminalnih aktivnosti te mjere zacrtane i djelomično provedene Akcijskim planom EU 2006.–2010.
- (5) Razmjena informacija i prikupljanje statističkih podataka u posebnim područjima, kao što su trgovina ljudima, pranje novca, kibernetički kriminal i korupcija u skladu sa s predloženim mjerama uključenim u Priopćenje

- (6) Zbog nastavka korisnog rada koji je obavila skupina stručnjaka za potrebe u okviru politike u vezi s podacima o kriminalu i kaznenom pravosuđu od 2006., i uzimajući u obzir povećani interes za pouzdane statističke podatke o kriminalu na razini Unije, tu skupinu treba zamijeniti.
- (7) Izradu statističkih podataka Zajednice uređuju pravila Uredbe (EZ) br. 223/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 2009. o europskoj statistici i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ, Euratom) br. 1101/2008 Europskog parlamenta i Vijeća o dostavi povjerljivih statističkih podataka Statističkom uredu Europskih zajednica, Uredbe Vijeća (EZ) br. 322/97 o statistici Zajednice i Odluke Vijeća 89/382/EEZ, Euratom o osnivanju Odbora za statistički program Europskih zajednica⁽⁵⁾. Mjere o uspostavi statističkih podataka Zajednice provode se u skladu s Odlukom br. 1578/2007/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2007. o Statističkom programu Zajednice od 2008. do 2012.⁽⁶⁾ i njezinim godišnjim programima, uzimajući pritom u obzir načela navedena u Europskom kodeksu prakse koji je 24. veljače 2005. donio Odbor statističkog programa.
- (8) Stoga je potrebno osnovati stručnu skupinu Komisije u području statistike o kriminalu te utvrditi njezine zadaće i sastav.
- (9) Skupina treba pomoći pri određivanju potreba u okviru politike i savjetovati u vezi s određivanjem učinkovite uporabe pokazatelja i podataka u području kriminala.
- (10) Stručnu skupinu čine pojedinci nadležni za utvrđivanje potreba u okviru politike i savjetovanja u vezi s određivanjem učinkovite uporabe pokazatelja i podataka u području kriminala.

⁽¹⁾ COM(2006) 437 konačna verzija.⁽²⁾ SL L 234, 29.8.2006., str. 29.⁽³⁾ SL C 115, 4.5.2010., str. 21.⁽⁴⁾ COM(2010) 673 konačna verzija.⁽⁵⁾ SL L 87, 31.3.2009., str. 164.⁽⁶⁾ SL L 344, 28.12.2007., str. 15.

- (11) Treba utvrditi pravila za članove skupine o otkrivanju informacija, ne dovodeći pritom u pitanje pravila Komisije o sigurnosti, kako su utvrđena u Prilogu Odluci Komisije 2001/844/EZ, EZUČ, Euratom od 29. studenoga 2001. o izmjeni njezina internog poslovnika ⁽⁷⁾.
- (12) Osobni podaci članova skupine obrađuju se u skladu s Uredbom (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom protoku takvih podataka ⁽⁸⁾.
- (13) Mandat članova skupine mora trajati pet godina tako da obuhvati provedbu razdoblja Akcijskog plana za razdoblje 2011. - 2015. o ocjeni kriminala i kaznenog pravosuđa u Europskoj uniji ⁽⁹⁾.
- (14) Odluku 2006/581/EZ treba staviti izvan snage.
- (15) Potrebno je odrediti razdoblje za primjenu ove Odluke. Komisija će pravodobno razmotriti je li to razdoblje uputno produljiti,

DONIJELA JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Predmet

Osniva se Stručna skupina Komisije za potrebe u okviru politike u vezi s podacima o kriminalu, dalje u tekstu „skupina“.

Članak 2.

Zadaća

Zadaće skupine su:

- (a) pomagati Komisiji da, pri provođenju Akcijskog plana 2011. - 2015. o ocjeni kriminala i kaznenog pravosuđa u EU, uspostavi suradnju među državama članicama i drugim organizacijama i tijelima povezanim s tim područjem;
- (b) pomagati Komisiji utvrditi potrebe u okviru politike za pokazatelje i podatke na razini EU;
- (c) pomagati Komisiji pri razvoju zajedničkih pokazatelja;
- (d) savjetovati Komisiju o važnim istraživačkim i razvojnim potrebama ili rezultatima koje treba uzeti u obzir pri provedbi Akcijskog plana EU 2011. - 2015.;

- (e) savjetovati Komisiju o suradnji s predstavnicima privatnog i akademskog sektora, ili drugih odgovarajućih sektora, da se odgovarajuće znanje i iskustvo uključi u rad pri provedbi Akcijskog plana EU 2011. - 2015.;
- (f) unijeti razmjenu iskustva i dobre prakse u području statistike o kriminalu, a posebno u razvoju zajedničkih pokazatelja i prikupljanja usporedivih podataka.

Članak 3.

Savjetovanje

Komisija se može savjetovati sa skupinom o svakom pitanju povezanom s mjerenjem kriminala.

Članak 4.

Članstvo – imenovanje

1. Skupina se sastoji od najviše 55 članova. Članovi su:

- (a) nacionalna javna tijela u području unutarnjih poslova ili druga odgovarajuća javna tijela država članica, zemalja kandidatkinja i zemlja članica Europskog udruženja za slobodnu trgovinu;
- (b) sljedeća tijela, mreže i agencije EU: Europska mreža za sprečavanje kriminala (EUCPN), Europski centar za praćenje droga i ovisnosti o drogama (EMCDDA), Eurojust, Europski policijski ured (Europol), Europska agencija za upravljanje operativnom suradnjom na vanjskim granicama država članica Europske unije (Frontex) i Agencija za temeljna prava (FRA);
- (c) sljedeće međunarodne organizacije i nevladine udruge s odgovarajućim stručnim iskustvom i znanjem pri analizi i oblikovanju podataka o kriminalu za potrebe politike: Vijeće Europe, Ured Ujedinjenih naroda za droge i sprečavanje kriminala (UNODC), Europska skupina za izvor podataka, Organizacije za europsku sigurnost i suradnju (OESS), Organizacije za gospodarsku suradnju i razvoj (OECD);
- (d) najmanje šest članova, koji su imenovani za djelovanje u svoje ime, sa stručnim znanjem stečenim, po mogućnosti, u akademskim istraživanjima za javna ili privatna sveučilišta ili u istraživačkim centrima država članica.

2. Članovi iz stavka 1. točaka (a), (b) i (c) imenuju stalnog stručnjaka i zamjenika kao svog predstavnika. Zamjenici automatski zamjenjuju stručnjake kad su odsutni.

3. Članove, izabrane među kandidatima koji su se javili na poziv za podnošenje prijave (vidjeti Prilog ovoj Odluci), imenuje generalni direktor DG za unutarnje poslove.

⁽⁷⁾ SL L 317, 3.12.2001., str. 1.

⁽⁸⁾ SL L 8, 12.1.2001., str. 1.

⁽⁹⁾ Priopćenje Komisije Europskom parlamentu i Vijeću se priprema.

4. Na temelju poziva za podnošenje prijave, osobe koje su podnijele prijave i za koje je utvrđeno da su prikladni kandidati za članstvo u skupni, ali koje nisu imenovane, uz njihov pristanak stavljaju se na rezervni popis. Komisija taj popis upotrebljava za imenovanje zamjenika, ako je to potrebno.

5. Svi se članovi imenuju na pet godina. Članovi obavljaju svoje dužnosti do njihove zamjene ili do isteka mandata. Članovi se mogu ponovno imenovati.

6. Članovi koji više nisu u mogućnosti učinkovito sudjelovati u radu skupine, koji podnesu ostavku ili ne zadovoljavaju uvjete iz ovog članka ili članka 339. Ugovora, mogu biti zamijenjeni za razdoblje do isteka njihova mandata.

7. Pojedinci imenovani za djelovanje u svoje ime djeluju neovisno i u javnom interesu.

8. Imena pojedinaca koji su imenovani za djelovanje u svoje ime objavljuju se u registru stručnih skupina Komisije i drugih sličnih subjekata (dalje u tekstu: Registar) ⁽¹⁰⁾. Imena članova iz stavka 1. točaka (b) i (c) objavljuju se u registru. Imena javnih tijela iz stavka 1. točke (a) objavit će se u registru.

9. Osobni podaci vezani uz članove trebaju se prikupljati, obrađivati i objavljevati u skladu s Uredbom (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka ⁽¹¹⁾.

Članak 5.

Djelovanje

1. Skupinom predsjedja predstavnik Komisije.
2. Komisija aktivnosti stručne skupine usklađuje s aktivnostima radne skupine Eurostata u području statistike kriminala i kaznenog pravosuđa. Komisija je odgovorna za usklađenost rada obiju skupina i nastoji, kad je to moguće, organizirati zajedničke sastanke.
3. U dogovoru sa službama Komisije, skupina može osnovati podskupine od najviše 15 članova za razmatranje posebnih pitanja na temelju opisa poslova koje određuje skupina. Takve se podskupine mogu raspustiti čim ispune svoje zadaće.

⁽¹⁰⁾ Članovi koji ne žele da im se imena objave, mogu zatražiti izuzeće od tog propisa. Zahtjev za izuzećem objave imena člana stručne skupine smatra se utemeljenim kad bi objavljivanje ugrozilo njegovu sigurnost ili integritet ili neutemeljeno posegnulo u njegovu privatnost.

⁽¹¹⁾ Vidjeti bilješku 8.

4. Predstavnik Komisije može pozvati stručnjake izvan skupine s posebnim znanjem o određenom predmetu koji je na dnevnom redu, da prigodno sudjeluju u radu skupine ili podskupine. Osim toga, predstavnik Komisije može dati status promatrača pojedincima, organizacijama, kako su definirani pravilom 8. stavkom 3. horizontalnih pravila o stručnim skupinama ⁽¹²⁾ te zemljama kandidatkinjama.

5. Članovi stručnih skupina te pozvani stručnjaci i promatrači moraju se pridržavati obveza čuvanja profesionalne tajne iz Ugovora i njihovih provedbenih pravila kao i pravila Komisije o sigurnosti u vezi sa zaštitom tajnih podataka EU iz Priloga Odluci Komisije 2001/844/EZ, EZUČ, Euratom. Ako te obveze ne poštuju, Komisija može poduzeti sve odgovarajuće mjere.

6. Sastanci stručnih skupina i podskupina održavaju se u prostorijama Komisije. Komisija osigurava tajničke usluge. Dužnosnici Komisije, koje zanimaju rasprave, mogu sudjelovati na sastancima skupine ili njezinih podskupina.

7. Skupina donosi svoj poslovnik na temelju standardnog poslovnika za stručne skupine.

8. Komisija objavljuje relevantne informacije o aktivnostima skupine u samom registru ili vezom iz registra na internetsku stranicu DG za unutarnje poslove.

Članak 6.

Troškovi sastanaka

1. Sudionici u aktivnostima skupine za svoje usluge ne dobivaju naknadu.
2. Komisija sudionicima u aktivnostima skupine vraća putne troškove i plaća dnevnicu u skladu s važećim odredbama Komisije.
3. Ti se troškovi nadoknađuju u granicama raspoloživih proračunskih sredstava u okviru godišnjeg postupka raspodjele sredstava.

Članak 7.

Stavljanje izvan snage

Odluka 2006/581/EZ stavlja se izvan snage.

⁽¹²⁾ C(2010) 7649 konačna verzija.

Članak 8.

Stupanje na snagu i primjena

Ova Odluka stupa na snagu na dan objave u *Službenom listu Europske unije* i primjenjuje se pet godina.

Sastavljeno u Bruxellesu 14. veljače 2012.

Za Komisiju
Predsjednik
José Manuel BARROSO

PRILOG

Poziv za prikupljanje prijava za izbor stručnjaka koji će, za djelovanje u svoje ime, biti imenovani u skupinu stručnjaka za potrebe u okviru politike za podatke o kriminalu

Komisija je Odlukom C(2012) 721 od 14. veljače 2012. ⁽¹⁾ osnovala stručnu skupinu za potrebe u okviru politike za podatke o kriminalu. Komisija predsjedava skupinom i može se savjetovati sa skupinom o svakom pitanju povezanom s mjerenjem kriminala.

Stručna skupina ima sljedeće zadaće:

- (a) pomagati Komisiji da, pri provođenju Akcijskog plana 2011. - 2015. o ocjeni kriminala i kaznenog pravosuđa u Europskoj uniji, uspostavi suradnju među državama članicama i drugim organizacijama i tijelima povezanim s tim područjem ⁽²⁾;
- (b) pomagati Komisiji da utvrdi potrebe u okviru politike za pokazatelje i podatke o kriminalu na razini EU;
- (c) pomagati Komisiji pri razvoju zajedničkih pokazatelja;
- (d) savjetovati Komisiju o važnim istraživačkim i razvojnim potrebama ili rezultatima koje treba uzeti u obzir pri provedbi navedenog plana EU;
- (e) savjetovati Komisiju o suradnji s predstavnicima privatnog i akademskog sektora, ili drugih odgovarajućih sektora, da se odgovarajuće znanje i iskustvo uključi u rad pri provedbi navedenog plana EU;
- (f) unijeti razmjenu iskustava i dobre prakse u području statistike o kriminalu, a posebno u razvoju zajedničkih pokazatelja i prikupljanja usporedivih podataka.

Stručnu će skupinu sastavljati nacionalna javna tijela u području unutarnjih poslova država članica EU, zemlje kandidati i države EFTA-e; odgovarajuća tijela, mreže i agencije EU-a; odgovarajuće međunarodne i nevladine udruge; pojedini stručnjaci imenovani za djelovanje u svoje ime sa stručnim znanjem stečenim po mogućnosti akademskim istraživanjem.

Komisija za zadnju kategoriju objavljuje poziv za prikupljanje prijava za odabir članova stručne skupine.

Stručna skupina sastoji se od najviše 55 članova od kojih se najmanje šest imenuje za djelovanje u svoje ime u skladu s člankom 4. navedene Odluke.

Od mogućih stručnjaka očekuje se da imaju, ili da su imali, položaj na javnom ili privatnom sveučilištu ili istraživačkom centru u jednoj od država članica EU-a. Komisija će pri ocjeni zahtjeva uzimati u obzir sljedeće kriterije:

- (a) Dokazanu osposobljenost, visoku razinu profesionalne uspješnosti i iskustva (najmanje osam godina), uključujući na europskoj i/ili međunarodnoj razini, u području kriminologije, kaznenog pravosuđa i/ili s tim povezanim područjima. Iskustvo u specifičnim područjima kriminala kao što je financijski kriminal, trgovina ljudima, korupcija, kibernetički kriminal i viktimizacija bit će prednost pri izboru.
- (b) Prethodno sudjelovanje u odgovarajućim EU/međunarodnim skupinama ili odborima smatrat će se prednošću.
- (c) Dokazanu sposobnost obavljanja poslova na engleskom jeziku.
- (d) Uravnoteženost stručne skupine s obzirom na zastupljenost kandidata, spola i zemljopisnog podrijetla ⁽³⁾.
- (e) Potrebu za postizanjem ravnoteže stručnog znanja u različitim područjima kriminala, uključujući financijski kriminal, trgovinu ljudima, korupciju, kibernetički kriminal i viktimizaciju, te stručnog znanja iz različitih aspekata, npr. u vezi s definicijama, pokazateljima, statistikom, analizom i tumačenjem.
- (f) Potrebu nastavka rada stručne skupine osnovane Odlukom Komisije u kolovozu 2006.
- (g) Članovi skupine moraju biti državljani države članice Europske unije ili, ako je primjereno, zemlje kandidatkinje, ili zemlje potencijalne kandidatkinje, ili države članice Europskog udruženja za slobodnu trgovinu.

⁽¹⁾ SL C 42, 15.2.2012., str. 2.

⁽²⁾ Priopćenje Komisije Europskom parlamentu i Vijeću se priprema.

⁽³⁾ Odluka Komisije 2000/407/EZ od 19. lipnja 2000. o uravnoteženoj zastupljenosti obaju spolova u odborima i stručnim skupinama koje osniva Komisija (SL L 154, 27.6.2000., str. 34.).

Navedeni dokazi ocjenjivat će se na temelju ispunjenog životopisa i obrasca za prijavu.

Prijavu je moguće podnijeti samo ispunjavanjem predložka obrasca za prijavu (Dodatak) i predložka životopisa ⁽¹⁾. Kandidati moraju u svojoj prijavi jasno navesti područje u kojem imaju posebno stručno znanje.

Valjano potpisane prijave moraju se poslati najkasnije 20 radnih dana od datuma objave poziva za prikupljanje prijava u Službenom listu Europske unije, elektroničkom poštom ili na sljedeću adresu:

Europska komisija
Directorate-General Home Affairs
Unit A2 Secretariat
LX 46 3/131
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

HOME-STATS-GROUP@ec.europa.eu

BELGIQUE/BELGIË

Kad se prijave šalju elektroničkom poštom, datum slanja smatra se datum elektroničke pošte.

Kad se prijave šalju poštom, datum slanja smatra se datum poštanskog žiga.

Komisija odabire članove koji djeluju u svoje ime na razdoblje od pet godina. Članovi daju Komisiji neovisno mišljenje bez vanjskih utjecaja i poštuju uvjete povjerljivosti iz članka 5. Odluke Komisije o osnivanju stručne skupine. Djeluju neovisno i u javnom interesu.

Komisija članovima podmiruje putne troškove i plaća dnevnice povezane s aktivnostima stručne skupine i u skladu s važećim odredbama Komisije te u granicama raspoloživih proračunskih sredstava. Članovi za obavljanje svojih dužnosti ne primaju naknadu.

Imena stručnjaka koji su imenovani da djeluju u svoje ime objavit će se u registru stručnih skupina Komisije i drugih sličnih subjekata ⁽²⁾ te na internetskoj stranici DG za unutarnje poslove.

Osobni podaci prikupljaju se, obrađuju i objavljuju u skladu s odredbama Uredbe (EZ) br. 45/2001 ⁽³⁾.

Za daljnje informacije obratite se na g. Athinu KARVOUNARAKI, telefon + 32 22999070, e-mail athina.karvounaraki@ec.europa.eu

Informacije o rezultatima poziva za prikupljanje prijava objavit će se najmanje na internetskoj stranici DG za unutarnje poslove i, ako je potrebno, u *Službenom listu Europske unije*.

⁽¹⁾ Svi životopisi (CV) moraju se podnijeti u europskom formatu <http://europass.cedefop.europa.eu/en/documents/curriculum-vitae/templates-instructions>

⁽²⁾ Članovi koji ne žele da im se imena objave mogu zatražiti izuzeće od tog propisa. Zahtjev za izuzećem objave imena člana stručne skupine smatra se utemeljenim kad bi objavljivanje ugrozilo njegovu sigurnost ili integritet ili neutemeljeno posegnulo u njegovu privatnost.

⁽³⁾ Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti osoba u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom protoku takvih podataka (SL L 8, 12.1.2001., str. 1.).

*Dodatak***OBRAZAC****1. Informacije o kandidatu**

1.1. Titula:

1.2. Prezime:

1.3. Ime:

1.4. Spol:

1.5. Kontaktna adresa za Komisiju (adresa za korespondenciju)

1.5.1. Ulica, broj:

1.5.2. Poštanski broj:

1.5.3. Mjesto/Grad:

1.5.4. Zemlja:

1.5.5. Direktni telefonski broj + kod zemlje (područni kod):

1.5.6. Direktni broj telefaksa + kod zemlje (područni kod):

1.5.7. Elektronička pošta:

2. Podaci u vezi sa sadašnjim zaposlenjem kandidata

2.1. Ime poslodavca (odgovarajuća zainteresirana strana):

2.2. Adresa zainteresirane strane:

2.2.1. Ulica, broj:

2.2.2. Poštanski broj:

2.2.3. Mjesto/Grad:

2.2.4. Zemlja:

2.3. Položaj kandidata:

2.4. Trajanje zaposlenja:

2.5. Opis odgovornosti kandidata (uključujući specifične kompetencije, posebne projekte i zadaće, moguće publikacije, iskustvo na razini EU i međunarodnoj razini, najviše 15 redaka/2000 znakova)

3. Razlog za podnošenje prijave

(Kandidat neka navede informacije o svojoj raspoloživosti te koliko bi mogao sudjelovati u radu skupine, najviše 15 redaka/2000 znakova)

--

Ovlašteni potpisnik organizacije u kojoj je kandidat zaposlen ⁽¹⁾:

Naziv	
Ime i prezime	
Položaj kandidata u organizaciji ⁽²⁾	

Datum:
Potpis:

⁽¹⁾ Samo za Agencije EU.

⁽²⁾ Idem.

32012R0154

29.2.2012.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 58/3

UREDBA (EU) br. 154/2012 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 15. veljače 2012.****o izmjeni Uredbe (EZ) br. 810/2009 o uspostavi Zakonika Zajednice o vizama (Zakonik o vizama)**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 77. stavak 2. točku (a),

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽¹⁾,

budući da:

- (1) Zbog pravne sigurnosti i transparentnosti potrebno je pojasniti pravila o tranzitu kroz međunarodne zone zračnih luka.
- (2) Državljeni trećih zemalja koji moraju imati zrakoplovno-tranzitnu vizu u skladu s člankom 3. stavkom 1. i stavkom 2. Uredbe (EZ) br. 810/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o uspostavi Zakonika Zajednice o vizama (Zakonik o vizama) ⁽²⁾, a nositelji su važeće vize koju je izdala država članica, Kanada, Japan ili Sjedinjene Američke Države ili važeće boravišne dozvole koju je izdala država članica, Andora, Kanada, Japan, San Marino ili Sjedinjene Američke Države izuzeti su od obveze pribavljanja zrakoplovno-tranzitne vize. Trebalo bi pojasniti da se to izuzeće primjenjuje i na nositelje važećih viza ili boravišnih dozvola koje su izdale države članice koje nisu sudjelovale u donošenju Uredbe (EZ) br. 810/2009 i države članice koje još u cijelosti ne primjenjuju odredbe schengenske pravne stečevine.
- (3) Kad je riječ o državljanima trećih zemalja koji imaju važeću vizu, izuzeće se primjenjuje kad putuju u zemlju koja je izdala vizu ili bilo koju drugu treću zemlju i kad se nakon uporabe vize vraćaju iz zemlje koja je izdala vizu.
- (4) Budući da države članice ne mogu u zadovoljavajućoj mjeri ostvariti cilj ove Uredbe, tj. pojasniti pravila o tranzitu kroz međunarodne zone zračnih luka, nego se taj cilj može lakše ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti

mjere u skladu s načelom supsidijarnosti iz članka 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti iz navedenog članka, ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja.

- (5) Što se tiče Islanda i Norveške, ova Uredba predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine, u smislu Sporazuma kojeg su sklopili Vijeće Europske unije i Republika Island i Kraljevina Norveška o pridruživanju Islanda i Norveške provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine ⁽³⁾, koje spadaju u područje iz članka 1. točke B Odluke Vijeća 1999/437/EZ od 17. svibnja 1999. o određenim dogovorima za primjenu tog Sporazuma ⁽⁴⁾.
- (6) Što se tiče Švicarske, ova Uredba predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine, u smislu Sporazuma sklopljenog između Europske unije, Europske Zajednice i Švicarske Konfederacije o pridruživanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine ⁽⁵⁾, koje spadaju u područje iz članka 1. točka B Odluke 1999/437/EZ u vezi s člankom 3. Odluke Vijeća 2008/146/EZ ⁽⁶⁾.
- (7) Što se tiče Lihtenštajna, ova Uredba predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine, u smislu Protokola potpisanog između Europske unije, Europske zajednice, Švicarske Konfederacije i Kneževine Lihtenštajna o pristupanju Kneževine Lihtenštajna Sporazumu između Europske unije, Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o pridruživanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine ⁽⁷⁾, koje spadaju u područje iz članka 1. točka B Odluke 1999/437/EZ u vezi s člankom 3. Odluke Vijeća 2011/350/EZ ⁽⁸⁾.
- (8) U skladu s člancima 1. i 2. Protokola (br. 22) o stajalištu Danske, priloženog Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o osnivanju Europske zajednice, Danska ne sudjeluje u donošenju ove Uredbe, ona ju ne obvezuje niti se na nju primjenjuje. Kako se ova Uredba temelji na schengenskoj pravnoj stečevini, Danska, u skladu s člankom 4. tog Protokola, u roku od 6 mjeseci nakon što Vijeće donese ovu Uredbu odlučuje hoće li ju prenijeti u svoje nacionalno pravo.

⁽³⁾ SL L 176, 10.7.1999., str. 36.⁽⁴⁾ SL L 176, 10.7.1999., str. 31.⁽⁵⁾ SL L 53, 27.2.2008., str. 52.⁽⁶⁾ SL L 53, 27.2.2008., str. 1.⁽⁷⁾ SL L 160, 18.6.2011., str. 21.⁽⁸⁾ SL L 160, 18.6.2011., str. 19.⁽¹⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 19. siječnja 2012. (još nije objavljeno u Službenom listu) i Odluka Vijeća od 10. veljače 2012.⁽²⁾ SL L 243, 15.9.2009., str. 1.

- (9) Ova Uredba predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine u kojima Ujedinjena Kraljevina ne sudjeluje, u skladu s Odlukom Vijeća 2000/365/EZ od 29. svibnja 2000. o zahtjevu Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske za sudjelovanje u pojedinim odredbama schengenske pravne stečevine⁽¹⁾; Ujedinjena Kraljevina stoga ne sudjeluje u njezinu donošenju, ona ju ne obvezuje niti se na nju primjenjuje.
- (10) Ova Uredba predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine u kojima Irska ne sudjeluje, u skladu s Odlukom Vijeća 2002/192/EZ od 28. veljače 2002. o zahtjevu Irske za sudjelovanje u pojedinim odredbama schengenske pravne stečevine⁽²⁾; Irska stoga ne sudjeluje u njezinu donošenju, ona ju ne obvezuje niti se na nju primjenjuje.
- (11) Što se tiče Cipra, ova Uredba predstavlja akt koji se temelji na schengenskoj pravnoj stečevini ili je s njom na koji drugi način povezan u smislu članka 3. stavka 1. Akta o pristupanju iz 2003.
- (12) Što se tiče Bugarske i Rumunjske ova Uredba predstavlja akt, koji se temelji na schengenskoj pravnoj stečevini ili je s njom na koji drugi način povezan u smislu članka 4. stavka 1. Akta o pristupanju iz 2005,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

U članku 3. stavku 5. Uredbe (EZ) br. 810/2009 točke (b) i (c) zamjenjuju sljedećim:

- „(b) državljani trećih zemalja koji imaju važeću boravišnu dozvolu koju je izdala država članica koja ne sudjeluje u donošenju ove Uredbe ili država članica koja još u cijelosti ne primjenjuje odredbe schengenske pravne stečevine ili državljani trećih zemalja koji imaju važeću boravišnu dozvolu navedenu u Prilogu V. koju je izdala Andora, Kanada, Japan, San Marino ili Sjedinjene Američke Države koje nositelju jamče bezuvjetan ponovni prihvata.
- (c) državljani trećih zemalja koji imaju važeću vizu za državu članicu koja ne sudjeluje u donošenju ove Uredbe, za državu članicu koja još u cijelosti ne primjenjuje odredbe schengenske pravne stečevine ili za Kanadu, Japan ili Sjedinjene Američke Države, kad putuju u zemlju koja je izdala vizu ili koju drugu treću zemlju ili kad se nakon uporabe vize vraćaju iz zemlje koja je izdala vizu;”.

Članak 2.

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u državama članicama u skladu s Ugovorima.

Sastavljeno u Strasbourgu 15. veljače 2012.

Za Europski parlament
Predsjednik
M. SCHULZ

Za Vijeće
Predsjednik
N. WAMMEN

⁽¹⁾ SL L 131, 1.6.2000., str. 43.

⁽²⁾ SL L 64, 7.3.2002., str. 20.

32012R0936

16.10.2012.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 283/1

UREDBA KOMISIJE (EU) br. 936/2012**od 4. listopada 2012.****o izmjeni priloga Uredbi (EZ) br. 1896/2006 Europskog parlamenta i Vijeća o uvođenju postupka za europski platni nalog**

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Uredbu (EZ) br. 1896/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uvođenju postupka za europski platni nalog ⁽¹⁾, a posebno njezin članak 30.,

budući da:

- (1) Od stupanja na snagu Uredbe (EZ) br. 1896/2006 postalo je očito da su potrebne izmjene svih priloga navedenoj Uredbi kako bi ih se ažuriralo i poboljšala praktična primjena Uredbe te da bi se omogućila elektronička upotreba postupka Europskog pravosudnog atlasa u građanskim stvarima. Standardne obrasce u prilogima Uredbi potrebno je izmijeniti da bi se dodale Bugarska i Rumunjska, ažurirale valute te da bi tužiteljima, tuženicima i sudovima bili jednostavniji za ispunjavanje.

- (2) U skladu s člancima 1. i 2. Protokola o stajalištu Danske, priloženog Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o osnivanju Europske zajednice, Danska ne sudjeluje u donošenju ove Uredbe, ona ju ne obvezuje niti se na nju primjenjuje.

- (3) Uredbu (EZ) br. 1896/2006 bi stoga trebalo na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELA JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Prilozi Uredbi (EZ) br. 1896/2006 zamjenjuju se tekstem u Prilogu ovoj Uredbi.

Članak 2.Ova Uredba stupa na snagu sedmog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama u skladu s Ugovorima.

Sastavljeno u Bruxellesu 4. listopada 2012.

Za Komisiju
Predsjednik
José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ SL L 399, 30.12.2006., str. 1.

PRILOG I.

Zahtjev za europski platni nalog

Obrazac A

Članak 7. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 1896/2006 Europskog parlamenta i Vijeća o uvođenju postupka za europski platni nalog

Molimo da svakako pročitate smjernice na posljednjoj stranici - pomoći će Vam u razumijevanju ovog obrasca!**Molimo da posebno obratite pozornost na to da ovaj obrazac mora biti ispunjen na jeziku ili jednom od jezika koje prihvaća sud pred kojim se pokreće postupak.****Obrazac je dostupan na svim službenim jezicima Europske unije, što vam može pomoći prilikom ispunjavanja obrasca na zahtijevanom jeziku.**

1. Sud		
Sud		
Adresa		
Poštanski broj	Grad	Država

Broj predmeta (ispunjava sud)	
Primio sud (dan/mjesec/godina)	
Potpis i/ili pečat	

2. Stranke i njihovi predstavnici			
Oznake:	01. Tužitelj 02. Tuženik	03. Predstavnik tužitelja * 04. Predstavnik tuženika *	05. Zakonito ovlašteni predstavnik tužitelja ** 06. Zakonito ovlašteni predstavnik tuženika **
Oznaka	Naziv trgovačkog društva ili organizacije		Identifikacijska oznaka (ako je primjenjivo)
	Prezime		Ime
	Adresa	Poštanski broj	Grad Država
	Telefon ***	Faks ***	E-pošta ***
	Zanimanje ***	Ostale pojedinosti ***	
	Oznaka	Naziv trgovačkog društva ili organizacije	
	Prezime		Ime
	Adresa	Poštanski broj	Grad Država
	Telefon ***	Faks ***	E-pošta ***
	Zanimanje ***	Ostale pojedinosti ***	
	Oznaka	Naziv trgovačkog društva ili organizacije	
	Prezime		Ime
	Adresa	Poštanski broj	Grad Država
	Telefon ***	Faks ***	E-pošta ***
	Zanimanje ***	Ostale pojedinosti ***	
	Oznaka	Naziv trgovačkog društva ili organizacije	
	Prezime		Ime
	Adresa	Poštanski broj	Grad Država
	Telefon ***	Faks ***	E-pošta ***
	Zanimanje ***	Ostale pojedinosti ***	

* Npr. odvjetnik

** Npr. roditelj, skrbnik, izvršni direktor

*** Nije obavezno

3. Temelj za nadležnost suda

Oznake:

01. Domicil tuženika ili sutuženika	07. Domicil ugovaratelja osiguranja, osiguranika ili korisnika police u pitanjima osiguranja
02. Mjesto ispunjenja dotične obveze	08. Domicil potrošača
03. Mjesto štetnog događaja	09. Mjesto u kojem zaposlenik obavlja svoj posao
04. U slučaju kada spor proizađe iz djelovanja podružnice, predstavništva ili druge poslovne jedinice, mjesto u kojem se nalazi podružnica, predstavništvo ili druga institucija	10. Mjesto u kojem je smješteno poduzeće koje je zaposlilo djelatnika
05. Domicile of the trust	11. Mjesto u kojem se nalazi nepokretna imovina
06. U slučaju nastanka spora zbog naknade za spašavanje tereta, mjesto suda pod čijom nadležnošću je teret zaplijenjen ili je mogao biti zaplijenjen	12. Odabrani sud prema dogovoru stranaka
	13. Domicil vjerovnika uzdržavanja
	14. Ostalo (molimo, navedite)

Oznaka	Specifikacija samo za oznaku 14.
--------	----------------------------------

4. Prekogranična priroda predmeta

Oznake:

01. Belgija	06. Grčka	11. Cipar	16. Malta	21. Rumunjska	26. Ujedinjena Kraljevina
02. Bugarska	07. Španjolska	12. Latvija	17. Nizozemska	22. Slovenija	27. Ostalo (molimo, navedite)
03. Češka	08. Francuska	13. Litva	18. Austrija	23. Slovačka	
04. Njemačka	09. Irska	14. Luksemburg	19. Poljska	24. Finska	
05. Estonija	10. Italija	15. Mađarska	20. Portugal	25. Švedska	

Domicil ili uobičajeno boravište tužitelja

Domicil ili uobičajeno boravište tuženika

Država suda

5. Bankovni podaci (nije obavezno)**5.1. Sudske pristojbe plaća tužitelj**

Oznake:	01. Bankovni transfer	02. Kreditna kartica	03. Naplata terećenjem bankovnog računa tužitelja od strane suda
	04. Pravna pomoć	05. Ostalo (molimo, navedite)	

Ako odaberete oznaku 02. ili 03., molimo ispunite bankovne podatke u Dodatku 1.

Oznaka	Ako odaberete oznaku 05., molimo navedite pojedinosti
--------	---

5.2. Dodijeljeni iznos plaća tuženik

Vlasnik računa	Naziv banke (BIC) ili druga odgovarajuća oznaka banke
----------------	---

Broj računa	Međunarodni broj bankovnog računa (IBAN)
-------------	--

EUR	Euro	BGN	Bugarski lev	CZK	Češka kruna	GBP	Britanska funta	HUF	Mađarska forinta
LTL	Litavski litas	LVL	Latvijski lats	PLN	Poljski zlot	RON	Rumunjski leu	SEK	Švedska kruna
6. Glavnica				Valuta:	Ostalo (u skladu s međunarodnom bankovnom oznakom)				
					Ukupna vrijednost glavnice, bez kamata i troškova:				
Tražbina se odnosi na (oznaka 1.)									
01. Kupoprodajni ugovor			10. Ugovor o pružanju usluga - popravak			18. Tražbine koje proizlaze iz zajedničkog vlasništva nad imovinom			
02. Ugovor o najmu - pokretna imovina			11. Ugovor o pružanju usluga - brokerske usluge			19. Šteta - ugovor			
03. Ugovor o najmu - nepokretna imovina			12. Ugovor o pružanju usluga - ostalo (molimo, navedite)			20. Ugovor o pretplati (novine, časopisi)			
04. Ugovor o zakupu - trgovinski zakup			13. Građevinski ugovor			21. Članarina			
05. Ugovor o pružanju usluga - struja, plin, voda, telefon			14. Ugovor o osiguranju			22. Ugovor o radu			
06. Ugovor o pružanju usluga - medicinske usluge			15. Zajam			23. Izvansudska nagodba			
07. Ugovor o pružanju usluga - prijevoz			16. Garancija ili drugi zalog (zalozi)			24. Ugovor o održavanju			
08. Ugovor o pružanju usluga - pravni, porezni, tehnički savjet			17. Tražbine koje proizlaze iz neugovornih obveza ako su predmet sporazuma između stranaka ili priznanje duga (npr., šteta, neopravdano bogaćenje)			25. Ostalo (molimo, navedite)			
09. Ugovor o pružanju usluga - hotel, restoran									
Okolnosti na koje se poziva (oznaka 2.)									
30. Neplaćanje			33. Neisporučivanje robe ili usluga			35. Roba ili usluge nisu sukladne s narudžbom			
31. Nedovoljno plaćanje			34. Isporuka manjkave robe ili loših usluga			36. Ostalo (molimo, navedite)			
32. Kašnjenje u plaćanju									
Ostale pojedinosti (oznaka 3.)									
40. Mjesto kupovine			43. Datum isporuke			46. U slučaju zajma, svrha: potrošački kredit			
41. Mjesto isporuke			44. Vrsta dotične robe ili usluga			47. U slučaju zajma, svrha: hipotekarni kredit			
42. Datum kupovine			45. Adresa nepokretne imovine			48. Ostalo (molimo, navedite)			
Identifikacijska oznaka 1.	Oznaka 1.	Oznaka 2.	Oznaka 3.	Izjava s objašnjenjem	Datum* (ili razdoblje)			Iznos	
Identifikacijska oznaka 2.	Oznaka 1.	Oznaka 2.	Oznaka 3.	Izjava s objašnjenjem	Datum* (ili razdoblje)			Iznos	
Identifikacijska oznaka 3.	Oznaka 1.	Oznaka 2.	Oznaka 3.	Izjava s objašnjenjem	Datum* (ili razdoblje)			Iznos	
Identifikacijska oznaka 4.	Oznaka 1.	Oznaka 2.	Oznaka 3.	Izjava s objašnjenjem	Datum* (ili razdoblje)			Iznos	
* Format datuma: dan/mjesec/godina									
Tražbinu je tužitelju ustupio (ako je primjenjivo)									
Naziv trgovačkog društva ili organizacije					Identifikacijska oznaka (ako je primjenjivo)				
Prezime					Ime				
Adresa			Poštanski broj		Grad		Država		
Dodatne specifikacije za tražbine koje se odnose na potrošačke ugovore (ako je primjenljivo)									
Tražbina se odnosi na stvari vezane uz potrošačke ugovore			Ako da, tuženik je potrošač			Ako da, tuženik ima domicil u smislu članka 59. Uredbe Vijeća (EZ) br. 44/2001 u državi članici u kojoj se pokreće postupak			
Da ☐ Ne ☐			Da ☐ Ne ☐			Da ☐ Ne ☐			

7. Kamata**Oznake (molimo, označite kombinaciju brojke i slova):**

01. Zakonska	02. Ugovorna	03. Kapitalizacija kamata	04. Kamatna stopa na zajam **	05. Iznos koji je izračunao tužitelj	06. Ostalo ***	
A Godišnja	B Polugodišnja	C Tromjesečna	D Mjesečna	E Ostalo ***		
Identifikacijska oznaka *	Oznaka	Kamatna stopa (%)	% iznad osnovne kamatne stope (ESB)	Na (iznos)	Počevši od	do
Identifikacijska oznaka *	Oznaka	Kamatna stopa (%)	% iznad osnovne kamatne stope (ESB)	Na (iznos)	Počevši od	do
Identifikacijska oznaka *	Oznaka	Kamatna stopa (%)	% iznad osnovne kamatne stope (ESB)	Na (iznos)	Počevši od	Do
Identifikacijska oznaka *	Oznaka	Kamatna stopa (%)	% iznad osnovne kamatne stope (ESB)	Na (iznos)	Počevši od	Do
Identifikacijska oznaka * Molimo navedite u slučaju oznake 6. i/ili slova E						
* Upišite odgovarajuću identifikacijsku oznaku tražbine ** Koji je izveo tužitelj najmanje u iznosu glavnice *** Molimo, navedite						

8. Ugovorne kazne (ako je primjenljivo)

Iznos	Molimo, navedite

9. Troškovi (ako je primjenljivo)

Oznake: 01. Sudske pristojbe 02. Ostalo (molimo, navedite)

Oznaka	Specifikacija samo za oznaku 02.	Valuta	Iznos
Oznaka	Specifikacija samo za oznaku 02.	Valuta	Iznos
Oznaka	Specifikacija samo za oznaku 02.	Valuta	Iznos
Oznaka	Specifikacija samo za oznaku 02.	Valuta	Iznos

10. Dostupni dokazi u prilog tražbini

Oznake: 01. Pisani dokaz 02. Usmeni dokaz 03. Stručni dokaz 04. Provjera objekta ili lokacije 05. Ostalo (molimo, navedite)

Identifikacijska oznaka *	Oznaka	Opis dokaza	Datum (dan/mjesec/godina)
Identifikacijska oznaka *	Oznaka	Opis dokaza	Datum (dan/mjesec/godina)
Identifikacijska oznaka *	Oznaka	Opis dokaza	Datum (dan/mjesec/godina)
Identifikacijska oznaka *	Oznaka	Opis dokaza	Datum (dan/mjesec/godina)
* Upišite odgovarajuću identifikacijsku oznaku tražbine			

11. Dodatne izjave i informacije (ako su potrebne)

Ovim putem zahtijevam od suda da tuženiku (tuženicima) naloži da tužitelju (tužiteljima) isplati iznos gore navedene glavnice uvećane za kamate, ugovorne kazne i troškove.

Izjavljujem da su po mojoj savjesti i uvjerenju sve navedene informacije istinite.

Prihvaćam da svaka namjerna netočna izjava može za posljedicu imati odgovarajuće sankcije prema zakonu države članice podrijetla.

Sastavljeno u	Datum (dan/mjesec/godina)	Potpis i/ili pečat

Dodatak 1. zahtjevu za europski platni nalog**Bankovni podaci u svrhu plaćanja sudskih pristojbi od strane tužitelja**

Oznake: 02. Kreditna kartica

03. Naplata terećenjem bankovnog računa tužitelja od strane suda

Oznaka	Vlasnik računa	Naziv banke (BIC) ili druga odgovarajuća oznaka banke/Izdavatelj kreditne kartice
Broj računa/Broj kreditne kartice	Međunarodni broj bankovnog računa (IBAN)/Datum isteka i sigurnosni broj kreditne kartice	

Dodatak 2. zahtjevu za europski platni nalog**Prigovor na prijelaz na redovni parnični postupak**

Broj predmeta (upisuje se ako se ovaj Dodatak šalje sudu odvojeno od obrasca zahtjeva):

Naziv trgovačkog društva ili organizacije	Prezime	Ime
Sastavljeno u	Datum (dan/mjesec/godina)	Potpis i/ili pečat

SMJERNICE ZA ISPUNJAVANJE OBRASCA ZAHTJEVA

Važne informacije

Ovaj obrazac mora biti ispunjen na jeziku ili jednome od jezika koje prihvaća sud kojem se obrazac podnosi. Molimo da obratite pažnju na to da je obrazac dostupan na svim službenim jezicima Europske unije što vam može pomoći prilikom ispunjavanja obrasca na zahtijevanom jeziku.

Ako tuženik uloži prigovor na vašu tražbinu, postupak se nastavlja pred nadležnim sudovima u skladu s pravilima o redovnom parničnom postupku. Ako ne želite nastaviti s postupkom u tom slučaju, trebate ispuniti i Dodatak 2. ovom obrascu. Taj Dodatak treba biti dostavljen sudu prije izdavanja europskog platnog naloga.

Ako se zahtjev odnosi na tražbinu prema potrošaču vezano uz potrošački ugovor, mora se podnijeti nadležnom sudu države članice koja je domicil potrošača. U ostalim slučajevima zahtjev se može podnijeti sudu koji je nadležan u skladu s pravilima Uredbe Vijeća (EZ) br. 44/2001 o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima. Podaci o pravilima o nadležnosti mogu se pronaći na internetskoj stranici Europskog pravosudnog atlasa (http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/html/index.htm).

Molimo da propisno potpišete i datirate obrazac na posljednjoj stranici.

Smjernice

Na početku svakog odjeljka naći ćete specifične oznake koje treba unijeti, kako je prikladno, u odgovarajuća polja.

1. Sud Prilikom odlučivanja o odabiru suda trebate razmotriti temelje za nadležnost suda.

2. Stranke i njihovi predstavnici U ovoj rubrici trebate navesti stranke i njihove predstavnike (npr. odvjetnik, skrbnik), ako postoje, u skladu s oznakama navedenima u obrascu. Polje [Identifikacijska oznaka] treba sadržavati, ako je primjenljivo, poseban broj koji odvjetnici imaju u nekim državama članicama u svrhu elektroničkog komuniciranja sa sudom (vidjeti članak 7. stavak 6. drugi podstavak Uredbe (EZ) br. 1896/2006), na registracijski broj trgovačkih društava ili organizacija ili na bilo koji identifikacijski broj koji se primjenjuje na fizičke osobe. Polje [Ostale pojedinosti] može sadržavati sve druge informacije koje pomažu prilikom identificiranja osobe (npr. datum rođenja, položaj imenovane osobe u dotičnom trgovačkom društvu ili organizaciji). Ako postoje više od četiri stranke i/ili predstavnika, molimo koristite rubriku [11].

3. Temelj sudske nadležnosti Vidjeti gore navedene „Važne informacije“.

4. Prekogranična priroda predmeta Da biste se smjeli koristiti ovim postupkom za europski platni nalog, najmanje dva polja u ovoj rubrici moraju sadržavati navode za različite države.

5. Bankovni podaci (nije obavezno) U rubrici [5.1.] možete obavijestiti sud o tome na koji način namjeravate platiti sudske pristojbe. Molimo obratite pažnju da nisu sve metode plaćanja u ovoj točki nužno dostupne na sudu kojem predajete ovaj zahtjev. Trebali biste provjeriti koje metode plaćanja taj sud prihvaća. To možete učiniti kontaktirajući dotični sud ili provjerom na internetskoj stranici Europske pravosudne mreže u građanskim i trgovačkim stvarima (<http://ec.europa.eu/civiljustice/>). Ako je vaš odabir da platite kreditnom karticom ili da dopustite sudu da naplati pristojbu terećenjem vašeg bankovnog računa, trebali biste dati potrebne podatke o kreditnoj kartici i/ili bankovnom računu u Dodatku 1. ovom obrascu.

U rubrici [5.2.] možete navesti na koji način želite primiti uplatu od tuženika. Ako želite primiti uplatu bankovnim prijenosom, molimo da navedete potrebne bankovne podatke.

6. Glavnica Ova rubrika mora sadržavati opis glavnice i okolnosti koje čine temelj tražbina u skladu s oznakama navedenima u obrascu. Trebate se koristiti identifikacijskom oznakom za svaku tražbinu, označivši ih brojevima od 1 do 4. Svaka tražbina mora biti navedeno na crti polja koje slijedi iza identifikacijskog broja, upisivanjem odgovarajućih brojeva oznaka 1., 2. i 3. Ako vam je potrebno više mjesta, koristite se rubrikom [11]. Polje [Datum (ili razdoblje)] odnosi se, primjerice, na datum ugovora ili štetnog događaja ili razdoblje najma.

7. Kamata Ako se traži kamata, trebalo bi je navesti za svaku tražbinu u skladu s oznakama navedenima u obrascu. Oznaka mora sadržavati i odgovarajući broj (prvi red oznaka) i slovo (drugi red oznaka). Primjerice, ako je kamatna stopa dogovorena ugovorom i odnosi se na godišnja razdoblja, oznaka je 02A. Ako o kamati odlučuje sud, posljednje polje [do] trebalo bi ostaviti praznim te bi trebalo koristiti oznaku 06E. Oznaka 01. odnosi se na zakonski utvrđenu kamatnu stopu. Oznaka 02. odnosi se na kamatnu stopu koju su dogovorile stranke. Ako se koristite oznaku 03. (kapitalizacija kamata), navedenim se iznosom treba koristiti kao na temelju za ostatak razdoblja koje treba pokriti. Kapitalizacija kamata odnosi se na situaciju u kojoj se obračunata kamata dodaje glavnici i uzima u obzir prilikom izračuna daljnje kamate. Obratite pažnju na to da u trgovačkim transakcijama, kako je navedeno u Direktivi 2000/35/EZ od 29. lipnja 2000. o borbi protiv kašnjenja u plaćanju, zakonska kamatna stopa je zbroj kamatnih stopa koje je Europska središnja banka primijenila na svoju posljednju glavnu operaciju refinanciranja koju je provela prije prvog kalendarskog dana dotičnog polugodišta („referentna stopa“), uvećanu za najmanje sedam postotnih bodova. Za države članice koje ne sudjeluju u trećem stupnju gospodarske i monetarne unije, prethodno navedena referentna stopa jednaka je stopi utvrđenoj na nacionalnoj razini (npr. od strane nacionalne središnje banke). U oba slučaja referentna stopa na snazi prvog kalendarskog dana dotičnog polugodišta primjenjuje se sljedećih šest mjeseci (vidjeti članak 3. stavak 1. točku (d) Direktive 2000/35/EZ). „osnovna stopa ESB-a“ odnosi se na kamatnu stopu koju Europska središnja banka primjenjuje na svoje glavne operacije refinanciranja.

8. Ugovorne kazne (ako je primjenljivo)

9. Troškovi (ako je primjenjivo) Ako se traži naknada troškova, oni se moraju opisati korištenjem oznaka navedenih u obrascu. Polje [Specifikacija] treba se koristiti samo za oznaku 02, odnosno kad se traži nadoknada troškova koji nisu sudske pristojbe. Ti ostali troškovi mogu, primjerice, uključivati pristojbe predstavnika tužitelja ili pretparnične troškove. Ako tražite nadoknadu sudskih pristojbi čiji vam iznos, međutim, nije poznat, morate ispuniti polje [Oznaka] (01), ali možete polje [Iznos] ostaviti praznim, pa će ga ispuniti sud. Troškove bi trebalo navesti u jednakoj valuti kao glavnicu.

10. Dostupni dokazi u prilog tražbini U ovoj rubrici treba navesti dokaze koji su dostupni u prilog svakoj tražbini, korištenjem oznaka navedenih u obrascu. Polje [Opis dokaza] sadržavat će, primjerice, naslov, ime, datum i/ili referentni broj dotičnog dokumenta, iznos koji se spominje u dotičnom dokumentu i/ili ime svjedoka ili stručnjaka.

11. Dodatne izjave i daljnje informacije (ako su potrebne) Ovom se rubrikom možete koristiti ako vam je potrebno više mjesta za bilo koju od gornjih točki ili, ako je potrebno, da biste dali dodatne podatke korisne sudu. Primjerice, ako postoji nekoliko tuženika od kojih je svaki odgovoran za dio tražbine, ovdje biste trebali navesti iznos koji pojedinačno duguje svaki od tuženika ili ako zahtijevate zajedničku odgovornost dvaju ili više tuženika.

Dodatak 1. Ovdje trebate navesti pojedinosti o svojoj kreditnoj kartici ili bankovnom računu ako odaberete sudske pristojbe platiti kreditnom karticom ili ako dopuštate sudu da naplati pristojbu terećenjem vašeg bankovnog računa. Imajte na umu to da nisu svi načini plaćanja navedeni u ovoj točki nužno dostupni na sudu kojem predajete svoj zahtjev. Imajte na umu to da podaci koje navedete u Dodatku 1. neće biti poslani tuženiku.

Dodatak 2. Ovdje trebate obavijestiti sud ako ne želite nastaviti postupak u slučaju da tuženik uloži prigovor na tražbinu. Ako ovaj podatak pošaljete sudu nakon što ste mu poslali obrazac zahtjeva, svakako upišite broj predmeta kojega mu je dodijelio sud. Imajte na umu to da podaci koje navedete u Dodatku 2. neće biti poslani tuženiku

PRILOG II.

Zahtjev tužitelju da ispuni i/ili ispravi zahtjev za europski platni nalog**Obrazac B**

Članak 9. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 1896/2006 Europskog parlamenta i Vijeća o uvođenju postupka za europski platni nalog

1. Sud			Broj predmeta		
Sud			Sastavljeno u		Datum (dan/mjesec/godina)
Adresa			Potpis i/ili pečat		
Pošanski broj	Grad	Država			

2. Stranke i njihovi predstavnici					
Oznake:	01. Tužitelj	03. Predstavnik tužitelja *	05. Zakonito ovlašteni predstavnik tužitelja **		
	02. Tuženik	04. Predstavnik tuženika *	06. Zakonito ovlašteni predstavnik tuženika **		
Oznaka	Naziv trgovačkog društva ili organizacije			Identifikacijska oznaka (ako je primjenjivo)	
	Prezime			Ime	
	Adresa		Pošanski broj	Grad	Država
	Telefon ***	Faks ***		E-pošta ***	
	Zanimanje ***		Ostale pojedinosti ***		
Oznaka	Naziv trgovačkog društva ili organizacije			Identifikacijska oznaka (ako je primjenjivo)	
	Prezime			Ime	
	Adresa		Pošanski broj	Grad	Država
	Telefon ***	Faks ***		E-pošta ***	
	Zanimanje ***		Ostale pojedinosti ***		
Oznaka	Naziv trgovačkog društva ili organizacije			Identifikacijska oznaka (ako je primjenjivo)	
	Prezime			Ime	
	Adresa		Pošanski broj	Grad	Država
	Telefon ***	Faks ***		E-pošta ***	
	Zanimanje ***		Ostale pojedinosti ***		
Oznaka	Naziv trgovačkog društva ili organizacije			Identifikacijska oznaka (ako je primjenjivo)	
	Prezime			Ime	
	Adresa		Pošanski broj	Grad	Država
	Telefon ***	Faks ***		E-pošta ***	
	Zanimanje ***		Ostale pojedinosti ***		
* Npr. odvjetnik ** Npr. roditelj, skrbnik, izvršni direktor *** Nije obavezno					

Nakon pregleda vašeg zahtjeva za europski platni nalog, ispunite i/ili ispravite priloženi zahtjev kako je naznačeno u nastavku što je prije moguće, a u svakom slučaju do

_____ / _____ / _____

Vaš izvorni zahtjev treba biti ispunjen i/ili ispravljen na jeziku ili jednome od jezika koje prihvaća sud pred kojim se vodi postupak.

Sud odbija svaki zahtjev, u skladu s uvjetima iz ove Uredbe, ako zahtjev ne ispunite i/ili izmijenite unutar gore navedenog roka.

Vaš zahtjev nije ispunjen na ispravnom jeziku. Molimo, ispunite ga na jednom od sljedećih jezika:

01. Bugarski	06. Grčki	11. Mađarski	16. Rumunjski	21. Engleski
02. Češki	07. Francuski	12. Malteški	17. Slovački	22. Ostalo (molimo, navedite)
03. Njemački	08. Talijanski	13. Nizozemski	18. Slovenski	
04. Estonski	09. Latvijski	14. Poljski	19. Finski	
05. Španjolski	10. Litavski	15. Portugalski	20. Švedski	

Oznaka jezika	Specifikacija jezika (samo za oznaku 22.)

Sljedeće stavke treba ispuniti i/ili ispraviti:

Oznake:

01. Stranke i njihovi predstavnici	04. Bankovni podaci	07. Ugovorne kazne	10. Dodatne izjave
02. Temelj nadležnosti	05. Glavnica	08. Troškovi	11. Potpis
03. Prekogranična priroda predmeta	06. Kamata	09. Dokazi	

Oznaka	Molimo navedite
Oznaka	Molimo navedite
Oznaka	Molimo navedite
Oznaka	Molimo navedite
Oznaka	Molimo navedite

PRILOG III.

Prijedlog podnositelju zahtjeva da izmijeni zahtjev za europski platni nalog

Obrazac C

Članak 10. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 1896/2006 Europskog parlamenta i Vijeća o uvođenju postupka za europski platni nalog

1. Sud			Broj predmeta (to be completed by the court)		
Sud			Sastavljeno u		Datum (dan/mjesec/godina)
Adresa			Potpis i/ili pečat		
Poštanski broj	Grad	Država			

2. Stranke i njihovi predstavnici					
Oznake:	01 Tužitelj	03 Predstavnik tužitelja *	05 Zakonito ovlaštenu predstavnik tužitelja **		
	02 Tuženik	04 Predstavnik tuženika *	06 Zakonito ovlaštenu predstavnik tuženika **		
Oznaka	Naziv trgovačkog društva ili organizacije			Identifikacijska oznaka (ako je primjenjivo)	
	Prezime			Ime	
	Adresa		Poštanski broj	Grad	Država
	Telefon ***	Faks ***		E-pošta ***	
	Zanimanje ***		Ostale pojedinosti ***		
Oznaka	Naziv trgovačkog društva ili organizacije			Identifikacijska oznaka (ako je primjenjivo)	
	Prezime			Ime	
	Adresa		Poštanski broj	Grad	Država
	Telefon ***	Faks ***		E-pošta ***	
	Zanimanje ***		Ostale pojedinosti ***		
Oznaka	Naziv trgovačkog društva ili organizacije			Identifikacijska oznaka (ako je primjenjivo)	
	Prezime			Ime	
	Adresa		Poštanski broj	Grad	Država
	Telefon ***	Faks ***		E-pošta ***	
	Zanimanje ***		Ostale pojedinosti ***		
Oznaka	Naziv trgovačkog društva ili organizacije			Identifikacijska oznaka (ako je primjenjivo)	
	Prezime			Ime	
	Adresa		Poštanski broj	Grad	Država
	Telefon ***	Faks ***		E-pošta ***	
	Zanimanje ***		Ostale pojedinosti ***		

* Npr. odvjetnik

** Npr. roditelj, skrbnik, izvršni direktor

*** Nije obavezno

Nakon pregleda vašeg zahtjeva za europski platni nalog, sud smatra da su traženi uvjeti ispunjeni samo za dio tražbine. Stoga sud predlaže da se u zahtjev unesu sljedeće izmjene:

--

Molimo da svoj odgovor pošaljete sudu što je prije moguće, a u svakom slučaju do _____ / _____ / _____

Ako svoj odgovor ne pošaljete sudu u gore zadanom roku ili odbijete ovaj prijedlog, sud će u cijelosti odbiti zahtjev za europski platni nalog, u skladu s uvjetima iz Uredbe. Ako prihvatite prijedlog, sud će izdati europski platni nalog za taj dio tražbine. O nacionalnom pravu države članice u kojoj se nalazi sud pred kojim je pokrenut postupak ovisi hoćete li u budućem postupku moći povratiti preostali iznos vaše prvotne tražbine koji nije pokriven europskim platnim nalogom.

☐ Prihvaćam gornji prijedlog suda		☐ Odbijam gornji prijedlog suda	
Naziv trgovačkog društva ili organizacije		Prezime	Ime
Sastavljeno u		Datum (dan/mjesec/godina)	Potpis i/ili pečat

—

PRILOG IV.

Odluka o odbijanju zahtjeva za europski platni nalog

OBRAZAC D

Članak 11. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 1896/2006 Europskog parlamenta i Vijeća o uvođenju postupka za europski platni nalog

1. Sud			Broj predmeta		
Sud			Sastavljeno u		Datum (dan/mjesec/godina)
Adresa			Potpis i/ili pečat		
Poštanski broj	Grad	Država			

2. Stranke i njihovi predstavnici					
Oznake:	01 Tužitelj	03 Predstavnik tužitelja *	05 Zakonito ovlašteni predstavnik tužitelja **		
	02 Tuženik	04 Predstavnik tuženika *	06 Zakonito ovlašteni predstavnik tuženika **		
Oznaka	Naziv trgovačkog društva ili organizacije			Identifikacijska oznaka (ako je primjenjivo)	
	Prezime			Ime	
	Adresa		Poštanski broj	Grad	Država
	Telefon ***	Faks ***		E-pošta ***	
	Zanimanje ***		Ostale pojedinosti ***		
Oznaka	Naziv trgovačkog društva ili organizacije			Identifikacijska oznaka (ako je primjenjivo)	
	Prezime			Ime	
	Adresa		Poštanski broj	Grad	Država
	Telefon ***	Faks ***		E-pošta ***	
	Zanimanje ***		Ostale		
Oznaka	Naziv trgovačkog društva ili organizacije			Identifikacijska oznaka (ako je primjenjivo)	
	Prezime			Ime	
	Adresa		Poštanski broj	Grad	Država
	Telefon ***	Faks ***		E-pošta ***	
	Zanimanje ***		Ostale pojedinosti ***		
Oznaka	Naziv trgovačkog društva ili organizacije			Identifikacijska oznaka (ako je primjenjivo)	
	Prezime			Ime	
	Adresa		Poštanski broj	Grad	Država
	Telefon ***	Faks ***		E-pošta ***	
	Zanimanje ***		Ostale pojedinosti ***		

* Npr. odvjetnik

** Npr. roditelj, skrbnik, izvršni direktor

*** Nije obavezno

Sud je ispitao vaš zahtjev za europski platni nalog, u skladu s člankom 8. Uredbe (EZ) br. 1896/2006 i odbija ga na temelju sljedećega:

- 01 Zahtjev nije obuhvaćen člankom 2. Uredbe (članak 11. stavak 1. točka (a)).
- 02 Zahtjev se ne odnosi na prekogranični predmet u smislu članka 3. Uredbe (članak 11. stavak 1. točka (a)).
- 03 Zahtjev se ne odnosi na novčanu tražbinu specifičnog iznosa koji je dospio kako se navodi u članku 4. Uredbe (članak 11. stavak 1. točka (a)).
- 04 Sud nema nadležnost u skladu s člankom 6. Uredbe (članak 11. stavak 1. točka (a)).
- 05 Zahtjev ne ispunjava pretpostavke određene u članku 7. Uredbe (članak 11. stavak 1. točka (a)).
- 06 Tražbina je očito neutemeljena (članak 11. stavak 1. točka (b)).
- 07 Zahtjev nije ispunjen ili izmijenjen unutar roka koji je odredio sud (članak 9. stavak 2. i članak 11. stavak 1. točka (c)).
- 08 Zahtjev nije preinačen unutar roka koji je odredio sud (članak 10. i članak 11. stavak 1. točka (d)).

Temelj(i) za odbijanje (molimo, koristite oznaku)

Oznaka	Dodatni podaci, ako su potrebni
Oznaka	Dodatni podaci, ako su potrebni
Oznaka	Dodatni podaci, ako su potrebni
Oznaka	Dodatni podaci, ako su potrebni

Protiv ovog odbijanja ne postoji pravni lijek. Međutim, to ne sprečava podnošenje novog zahtjeva za europski platni nalog ni pokretanje bilo kojeg drugog postupka dostupnog prema pravu države članice.

PRILOG V.

Europski platni nalog**Obrazac E**

Članak 12. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 1896/2006 Europskog parlamenta i Vijeća o uvođenju postupka za europski platni nalog

1. Sud		
Sud		
Adresa		
Poštanski broj	Grad	Država

Broj predmeta	
Izdano	Datum (dan/mjesec/godina)
Potpis i/ili pečat	

2. Stranke i njihovi predstavnici				
Oznake:	01. Tužitelj	03. Predstavnik tužitelja *	05. Zakonito ovlaštani predstavnik tužitelja **	
	02. Tuženik	04. Predstavnik tuženika *	06. Zakonito ovlaštani predstavnik tuženika **	
Oznaka	Naziv trgovačkog društva ili organizacije		Identifikacijska oznaka (ako je primjenjivo)	
	Prezime		Ime	
	Adresa		Poštanski broj	Grad
	Telefon ***	Faks ***	E-pošta ***	
	Zanimanje ***		Ostale pojedinosti ***	
Oznaka	Naziv trgovačkog društva ili organizacije		Identifikacijska oznaka (ako je primjenjivo)	
	Prezime		Ime	
	Adresa		Poštanski broj	Grad
	Telefon ***	Faks ***	E-pošta ***	
	Zanimanje ***		Ostale pojedinosti ***	
Oznaka	Naziv trgovačkog društva ili organizacije		Identifikacijska oznaka (ako je primjenjivo)	
	Prezime		Ime	
	Adresa		Poštanski broj	Grad
	Telefon ***	Faks ***	E-pošta ***	
	Zanimanje ***		Ostale pojedinosti ***	
Oznaka	Naziv trgovačkog društva ili organizacije		Identifikacijska oznaka (ako je primjenjivo)	
	Prezime		Ime	
	Adresa		Poštanski broj	Grad
	Telefon ***	Faks ***	E-pošta ***	
	Zanimanje ***		Ostale pojedinosti ***	

* Npr. odvjetnik

** Npr. roditelj, skrbnik, izvršni direktor

*** Nije obavezno

EUR	Euro	BGN	Bulgarian Lev	CZK	Czech Koruna	GBP	Pound sterling	HUF	Hungarian Forint
LTL	Lithuanian Litas	LVL	Latvian Lats	PLN	Polish Zloty	RON	Romanian Leu	SEK	Swedish Krona
					Ostalo (u skladu s međunarodnom bankovnom oznakom)				
U skladu s člankom 12. Uredbe (EZ) br. 1896/2006, sud je izdao ovaj europski platni nalog na temelju priloženog zahtjeva. Temeljem ove odluke naređeno vam je da tužitelju isplatite sljedeći iznos:									
Tuženik 1.				Prezime	Ime	Naziv trgovačkog društva ili organizacije			
				Valuta	Iznos	Datum (dan/mjesec/godina)			
Glavnica									
Kamata od									
Ugovorne kazne									
Troškovi									
Ukupan iznos*									
Tuženik 2.				Prezime	Ime	Naziv trgovačkog društva ili organizacije			
				Valuta	Iznos	Datum (dan/mjesec/godina)			
Glavnica									
Kamata od									
Ugovorne kazne									
Troškovi									
Ukupan iznos*									
☐ Zajednička odgovornost									
* Vidjeti točku (f) u dijelu „Važne informacije za tuženika”									

VAŽNE INFORMACIJE ZA TUŽENIKA

Ovim vas putem obavještavamo da:

- a. možete:
 - i. tužitelju platiti iznos naveden u ovom nalogu; ili
 - ii. uložiti prigovor na nalog podnošenjem izjave o prigovoru sudu koji je izdao ovaj nalog unutar roka navedenog u točki (b);
- b. izjava o prigovoru mora se poslati sudu unutar 30 dana od dana kad vam je uručen ovaj nalog. Ovo tridesetodnevno razdoblje počinje na dan nakon dana kad vam je uručen ovaj nalog. To razdoblje uključuje subote, nedjelje i praznike. Ako je posljednji dan tog razdoblja subota, nedjelja ili praznik, razdoblje ističe sljedećeg radnog dana (vidjeti Uredbu Vijeća (EEZ, Euratom) br. 1182/71 od 3. lipnja 1971.*). Praznici koji se uzimaju u obzir su praznici države članice u kojoj se nalazi sjedište suda;
- c. ovaj je nalog izdan isključivo na temelju informacija koje je dostavio tužitelj. Sud nije provjerio te informacije;
- d. ovaj nalog stupa na snagu osim ako se sudu ne podnese izjava o prigovoru unutar roka navedenog u točki (b);
- e. ako se podnese izjava o prigovoru, postupak se nastavlja pred nadležnim sudovima države članice u kojoj je ovaj nalog izdan u skladu s pravilima o redovnom parničnom postupku, osim ako podnositelj zahtjeva izričito ne zatraži da se postupak u tom slučaju prekine;
- f. kamata može biti plativa, u skladu s nacionalnim pravom, do datuma provođenja ovog naloga, u kojem slučaju će to povećati ukupan plativi iznos.

* SL L 124, 8.6.1971., str. 1. (de, fr, it, nl).

Posebno englesko izdanje: serija I. poglavlje 1971. (II), str. 354.

Posebno grčko izdanje: poglavlje 01. svezak 1., str. 131.

Posebno portugalsko i španjolsko izdanje: poglavlje 01. svezak 1., str. 149.

Posebno finsko i švedsko izdanje: poglavlje 1. svezak 1., str. 71.

Posebno češko, estonsko, mađarsko, latvijsko, litavsko, malteško, poljsko, slovačko i slovensko izdanje: poglavlje 01. svezak 1., str. 51.

Posebno bugarsko i rumunjsko izdanje: poglavlje 01., svezak 1., str. 16.

PRILOG VI.

Prigovor protiv europskog platnog naloga

Obrazac F

Članak 16. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 1896/2006 Europskog parlamenta i
Vijeća o uvođenju postupka za europski platni nalog

1. Sud			Broj predmeta (ispunjava sud)		
Court			Primio sud		
Adresa			Potpis i/ili pečat		
Pošanski broj	Grad	Država			

2. Stranke i njihovi predstavnici					
Oznake:	01. Tužitelj	03. Predstavnik tužitelja *	05. Zakonito ovlašteni predstavnik tužitelja **		
	02. Tuženik	04. Predstavnik tuženika *	06. Zakonito ovlašteni predstavnik tuženika **		
Oznaka	Naziv trgovačkog društva ili organizacije			Identifikacijska oznaka (ako je primjenjivo)	
Prezime					
Ime					
Adresa			Pošanski broj	Grad	Država
Telefon ***	Faks ***		E-pošta ***		
Zanimanje ***			Ostale pojedinosti ***		
Oznaka	Naziv trgovačkog društva ili organizacije			Identifikacijska oznaka (ako je primjenjivo)	
Prezime					
Ime					
Adresa			Pošanski broj	Grad	Država
Telefon ***	Faks ***		E-pošta ***		
Zanimanje ***			Ostale pojedinosti ***		
Oznaka	Naziv trgovačkog društva ili organizacije			Identifikacijska oznaka (ako je primjenjivo)	
Prezime					
Ime					
Adresa			Pošanski broj	Grad	Država
Telefon ***	Faks ***		E-pošta ***		
Zanimanje ***			Ostale pojedinosti ***		
Oznaka	Naziv trgovačkog društva ili organizacije			Identifikacijska oznaka (ako je primjenjivo)	
Prezime					
Ime					
Adresa			Pošanski broj	Grad	Država
Telefon ***	Faks ***		E-pošta ***		
Zanimanje ***			Ostale pojedinosti ***		

* Npr. odvjetnik ** Npr. roditelj, skrbnik, izvršni direktor *** Nije obavezno

Ovim putem podnosim izjavu o prigovoru protiv europskog platnog naloga koji je izdan dana		
_____ / _____ / _____		
Naziv trgovačkog društva ili organizacije	Prezime	Ime
Sastavljeno u	Datum (dan/mjesec/godina)	Potpis i/ili pečat

PRILOG VII.

Potvrda o izvršnosti		
Obrazac G	Članak 18. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 1896/2006 Europskog parlamenta i Vijeća o uvođenju postupka za europski platni nalog	

1. Sud			Broj predmeta		
Sud			Sastavljeno u		Datum (dan/mjesec/godina)
Adresa			Potpis i/ili pečat		
Poštanski broj	Grad	Država			

2. Stranke i njihovi predstavnici					
Oznake:	01. Tužitelj	03. Predstavnik tužitelja *	05. Zakonito ovlašteni predstavnik tužitelja **		
	02. Tuženik	04. Predstavnik tuženika *	06. Zakonito ovlašteni predstavnik tuženika **		
Oznaka	Naziv trgovačkog društva ili organizacije			Identifikacijska oznaka (ako je primjenjivo)	
	Prezime			Ime	
	Adresa		Poštanski broj	Grad	Država
	Telefon ***	Faks ***		E-pošta ***	
	Zanimanje ***		Ostale pojedinosti ***		
Oznaka	Naziv trgovačkog društva ili organizacije			Identifikacijska oznaka (ako je primjenjivo)	
	Prezime			Ime	
	Adresa		Poštanski broj	Grad	Država
	Telefon ***	Faks ***		E-pošta ***	
	Zanimanje ***		Ostale pojedinosti ***		
Oznaka	Naziv trgovačkog društva ili organizacije			Identifikacijska oznaka (ako je primjenjivo)	
	Prezime			Ime	
	Adresa		Poštanski broj	Grad	Država
	Telefon ***	Faks ***		E-pošta ***	
	Zanimanje ***		Ostale pojedinosti ***		
Oznaka	Naziv trgovačkog društva ili organizacije			Identifikacijska oznaka (ako je primjenjivo)	
	Prezime			Ime	
	Adresa		Poštanski broj	Grad	Država
	Telefon ***	Faks ***		E-pošta ***	
	Zanimanje ***		Ostale pojedinosti ***		
* Npr. odvjetnik	** Npr. roditelj, skrbnik, izvršni direktor		Nije obavezno		

Sud ovime izjavljuje da je priloženi europski platni nalog,

izdan _____ / _____ / _____ protiv _____

i dostavljen _____ / _____ / _____

izvršan u skladu s člankom 18. Uredbe (EZ) br. 1896/2006.

Važne informacije

Ovaj europski platni nalog je automatski izvršan je u svim državama članicama Europske unije osim u Danskoj, bez potrebe za izdavanjem dodatne potvrde o izvršnosti u državi članici u kojoj se traži izvršenje i bez mogućnosti pobijanja njegovog priznavanja. Postupci izvršenja utvrđeni su pravom države članice izvršenja, osim ako je Uredbom određeno drukčije.

32012R1215

20.12.2012.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 351/1

UREDBA (EU) br. 1215/2012 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 12. prosinca 2012.****o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima****(preinačena)**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

dodatno poboljšati pristup pravosuđu. Budući da su potrebne brojne promjene ove Uredbe, zbog jasnoće je potrebno da ona bude preinačena.

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 67. stavak 4. i članak 81. stavak 2. točke (a), (c) i (e),

- (2) Na svom zasjedanju u Bruxellesu dana 10. i 11. prosinca 2009., Europsko je vijeće doneslo novi višegodišnji program pod nazivom „Stockholmski program – otvorena i sigurna Europa koja služi i štiti građane” (4). U Stockholmskom programu Europsko vijeće smatra da je potrebno u razdoblju koje je navedeno u Programu nastaviti s ukidanjem svih posrednih mjera (egzekvatura). U isto vrijeme ukidanje egzekvatura treba biti popraćeno brojnim osiguranjima.

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

- (3) Unija si je postavila za cilj održavanje i razvoj područja slobode, sigurnosti i pravosuđa, između ostalog, olakšavanjem pristupa pravosuđu, posebno načelom uzajamnog priznavanja sudskih i izvansudskih odluka u građanskim stvarima. S ciljem postupne uspostave tog područja, Unija usvaja mjere u vezi pravosudne suradnje u građanskim stvarima koje imaju prekogranične učinke, posebno ako je potrebno za valjano funkcioniranje unutarnjeg tržišta.

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora (1),

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom (2),

budući da:

- (4) Određene razlike između nacionalnih pravila koja reguliraju nadležnost i priznavanje presuda, onemogućavaju nesmetano funkcioniranje unutarnjeg tržišta. Odredbe o jedinstvenim pravilima o sukobu nadležnosti u građanskim i trgovačkim stvarima, te osiguravanju brzog i jednostavnog priznavanja i izvršenja sudskih odluka donesenih u državi članici neophodni su.
- (5) Takve odredbe spadaju u područje pravosudne suradnje u građanskim stvarima u smislu članka 81. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU).

- (1) Dana 21. travnja 2009. Komisija je usvojila izvješće o primjeni Uredbe Vijeća (EZ) br. 44/2001 od 22. prosinca 2000. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (3). Iz izvješća proizlazi da je općenito provođenje ove Uredbe zadovoljavajuće, ali da je poželjno poboljšati primjenu određenih njenih odredaba, dalje olakšati slobodni protok presuda i

(1) SL C 218, 23.7.2011., str. 78.

(2) Stajalište Europskog parlamenta od 20. studenoga 2012. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 6. prosinca 2012.

(3) SL L 12, 16.1.2001., str. 1.

(4) SL C 115, 4.5.2010., str. 1.

- (6) Zbog postizanja cilja slobodnog protoka sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima, potrebno je i primjereno da pravila koja uređuju nadležnost i priznavanje i izvršenje sudskih odluka budu uređena pravnim instrumentom Unije koji je obvezujući i izravno primjenjiv.
- (7) Dana 27. rujna 1968. tadašnje države članice Europskih zajednica postupajući prema članku 220. četvrtoj alineji Ugovora o osnivanju Europske ekonomske zajednice, zaključile su Konvenciju iz Bruxellesa o nadležnosti i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima, koja je naknadno izmijenjena konvencijama o pristupanju toj Konvenciji novih država članica ⁽¹⁾ (dalje u tekstu: „Konvencija iz Bruxellesa iz 1968.”). Dana 16. rujna 1988. tadašnje države članice Europskih zajednica i neke države EFTA-e zaključile su Lugansku konvenciju o nadležnosti i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima ⁽²⁾ („Luganska konvencija iz 1988.”) koja je usporedna konvencija Konvenciji iz Bruxellesa iz 1968. Luganska konvencija iz 1988. za Poljsku je počela važiti dana 1. veljače 2000.
- (8) Dana 22. prosinca 2000. Vijeće je donijelo Uredbu (EZ) br. 44/2001 koja zamjenjuje Konvenciju iz Bruxellesa iz 1968 u pogledu državnih područja država članica na koje se odnosi UFEU, između država članica osim Danske. Odlukom Vijeća 2006/325/EZ ⁽³⁾, Zajednica je sklopila sporazum s Danskom kojim se osigurava primjena odredaba Uredbe (EZ) br. 44/2001 u Danskoj. Luganska konvencija iz 1988. izmijenjena je Konvencijom o nadležnosti i priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima ⁽⁴⁾, potpisanom u Luganu 30. listopada 2007. od strane Zajednice, Danske, Islanda, Norveške i Švicarske („Luganska konvencija iz 2007.”).
- (9) Konvencija iz Bruxellesa iz 1968. nastavlja se primjenjivati na državna područja država članica koja spadaju u teritorijalno područje primjene te Konvencije i koja su isključena iz ove Uredbe sukladno članku 355. UFEU.
- (10) Područje primjene ove Uredbe trebalo bi obuhvaćati sve glavne građanske i trgovačke stvari, osim određenih točno utvrđenih stvari, posebno, obveze uzdržavanja, koje bi trebalo isključiti iz područja primjene ove Uredbe nakon donošenja Uredbe Vijeća (EZ) br. 4/2009

od 18. prosinca 2008. o nadležnosti, mjerodavnom pravu, priznavanju i izvršenju sudskih odluka i suradnji u stvarima koje se odnose na obveze uzdržavanja ⁽⁵⁾).

- (11) Za potrebe ove Uredbe sudovi država članica trebali bi uključivati sudove koji su zajednički za više država članica, kao što je Sud Beneluxa kada ostvaruje nadležnost u stvarima koje spadaju u područje primjene ove Uredbe. Stoga, odluke koje ti sudovi donesu bi se trebale priznavati i izvršavati u skladu s ovom Uredbom.
- (12) Ova se Uredba ne bi trebala primjenjivati na arbitražu. Ništa iz ove Uredbe ne bi trebalo sprečavati sudove država članica pred kojima je pokrenut postupak u stvari u pogledu koje su stranke sklopile arbitražni sporazum, da upute stranke na arbitražu, da zastanu s postupkom ili obustave postupak, da ispituju je li arbitražni ugovor ništav, neprovediv ili neizvršiv, u skladu s njihovim nacionalnim pravom.

Odluka suda države članice o tome je li arbitražni sporazum ništav, neprovediv ili neizvršiv, ne bi trebala biti predmetom primjene pravila o priznavanju i izvršenju iz ove Uredbe, neovisno o tome je li sud odlučivao o tom pitanju kao o glavnom ili prethodnom pitanju.

S druge strane, ako sud države članice prilikom ostvarivanja nadležnosti prema ovoj Uredbi ili prema nacionalnom pravu, utvrdi da je arbitražni ugovor ništav, neprovediv ili neizvršiv, to ne sprečava priznavanje odluke suda o glavnoj stvari ili, ovisno o slučaju, izvršenje u skladu s ovom Uredbom. Ovo ne dovodi u pitanje nadležnost sudova država članica da odlučuju o priznavanju i izvršenju arbitražnih odluka u skladu s Konvencijom o priznavanju i izvršenju stranih arbitražnih odluka, potpisanoj u New Yorku 10. lipnja 1958. („Njujorška konvencija iz 1958.”), koja ima prednost pred ovom uredbom.

Ova se Uredba ne primjenjuje na tužbe ili sporedne postupke koji se odnose na, posebno, uspostavu arbitražnih sudova, ovlasti arbitara, provođenje arbitražnog postupka ili drugim aspektima tog postupka, ni na koju tužbu ili presudu u vezi poništenja, revizije, žalbe, priznavanja ili izvršenja arbitražne odluke.

⁽¹⁾ SL L 299, 31.12.1972., str. 32., SL L 304, 30.10.1978., str. 1., SL L 388, 31.12.1982., str. 1., SL L 285, 3.10.1989., str. 1., SL C 15, 15.1.1997., str. 1. Za pročišćeni tekst vidjeti SL C 27, 26.1.1998., str. 1.

⁽²⁾ SL L 319, 25.11.1988., str. 9.

⁽³⁾ SL L 120, 5.5.2006., str. 22.

⁽⁴⁾ SL L 147, 10.6.2009., str. 5.

⁽⁵⁾ SL L 7, 10.1.2009., str. 1.

- (13) Među postupcima na koje se primjenjuje ova Uredba i državnim područjima država članica mora postojati povezanost. Sukladno tome, zajednička se pravila o nadležnosti moraju, u načelu, primjenjivati ako tuženik ima domicil u državi članici.
- (14) Na tuženika koji nema domicil u državi članici općenito se primjenjuju nacionalna pravila o nadležnosti koja su važeća na državnom području države članice suda pred kojim je pokrenut postupak.
- Međutim, s ciljem osiguranja zaštite potrošača i zaposlenih, radi zaštite nadležnosti sudova država članica u situacijama u kojima imaju isključivu nadležnost i zbog poštivanja autonomije stranaka, određena pravila o nadležnosti iz ove uredbe trebala bi se primjenjivati bez obzira na domicil tuženika.
- (15) Pravila o nadležnosti trebala bi biti što je moguće više predviđiva i zasnovana na načelu da se nadležnost općenito temelji na domicilu tuženika. Nadležnost bi uvijek trebala postojati na temelju toga, osim u nekim točno određenim slučajevima u kojima glavni predmet spora ili autonomija stranaka jamče drukčije povezane čimbenike. Samostalno se mora utvrditi domicil pravne osobe, kako bi se zajednička pravila učinila transparentnijima i izbjegli sukobi nadležnosti.
- (16) Pored domicila tuženika, trebale bi postojati alternativne osnove nadležnosti temeljene na uskoj povezanosti između suda i tužbe ili zbog olakšavanja pravilnog sudovanja. Postojanje uske povezanosti trebalo bi osigurati pravnu sigurnost i spriječiti mogućnost da tuženik bude tužen pred sudom države članice u vezi kojeg mu nije bilo moguće razumno predvidjeti. Važno je, posebno u slučajevima u vezi izvanugovornih obveza koje nastaju iz povrede privatnosti i osobnih prava, uključujući klevetu.
- (17) Vlasnik kulturnog predmeta, kako je definiran u članku 1. stavku 1. Direktive Vijeća 93/7/EEZ od 15. ožujka 1993. o povratu kulturnih predmeta nezakonito iznesenih iz državnog područja države članice⁽¹⁾ trebao bi imati mogućnost prema ovoj Uredbi pokrenuti postupak u pogledu građanske tužbe za povrat, temeljen na vlasništvu, takvog kulturnog predmeta baštine pred sudovima mjesta gdje se kulturni predmet nalazio u vrijeme pokretanja postupka. Taj postupak ne bi trebao dovoditi u pitanje postupak pokrenut prema Direktivi 93/7/EEZ.
- (18) U pogledu osiguranja, u potrošačkim ugovorima i ugovorima o radu, slabija stranka bi trebala biti zaštićena pravilima o nadležnosti koja su povoljnija za njene interese od općih pravila.
- (19) Autonomija ugovornih stranaka, osim u slučaju osiguranja, u potrošačkim ugovorima i ugovorima o radu gdje je autonomija u pogledu utvrđivanja nadležnih sudova dozvoljena samo u smanjenom opsegu, trebala bi se poštovati zbog isključivih osnova nadležnosti iz ove Uredbe.
- (20) Pitanje o tome je li sporazum o izboru nadležnog suda o izboru suda ili sudova države članice ništav u pogledu njegove materijalne valjanosti trebalo bi presuditi u skladu s pravom države članice suda ili sudova utvrđenih sporazumom, uključujući pravila o sukobu zakona te države članice.
- (21) U interesu usklađenog sudovanja, potrebno je smanjiti mogućnost sličnih postupaka i osigurati da se ne donose proturječne odluke u različitim državama članicama. Trebao bi postojati jasan i učinkovit mehanizam rješavanja slučajeva litispendinge i povezanih tužbi, te za sprječavanje problema koja proizlaze iz nacionalnih različitosti u vezi određivanja trenutka za koji se smatra da je postupak započeo. U smislu ove Uredbe, taj trenutak bi se trebao utvrditi autonomno.
- (22) Međutim, s ciljem poboljšanja učinkovitosti sporazuma o isključivoj nadležnosti i izbjegavanja zlorabi procesnih ovlaštenja potrebno je utvrditi odstupanje od općeg pravila litispendinge radi zadovoljavajućeg rješavanja konkretne situacije u kojoj može doći do pokretanja usporednih postupaka. To je situacija kada sud koji sporazumom o isključivoj nadležnosti nije određen kao nadležan započne s postupkom, a određeni sud naknadno započne postupak o istom predmetu spora između istih stranaka. U tom slučaju, sud koji je prvi započeo postupak trebao bi zastati s postupkom, čim je pokrenut postupak pred određenim sudom sve do trenutka dok taj sud ne izjavi da temeljem sporazuma o isključivoj nadležnosti nije nadležan. ovo je kako bi se osiguralo da, u takvoj situaciji, određeni sud ima prvenstvo odlučivanja o valjanosti sporazuma i o tome u kojoj se mjeri sporazum primjenjuje na spor koji se pred tim sudom vodi. Određeni sud bi trebao imati mogućnost voditi postupak bez obzira je li sud koji nije određen između stranaka odlučio zastati s postupkom.

⁽¹⁾ SL L 74, 27.3.1993., str. 74.

Ova Iznimka ne bi trebala pokrivati slučajeve kada su stranke sklopile suprotne sporazume o isključivoj nadležnosti suda ili kada je pred sudom određenim u sporazumu o isključivoj nadležnosti najprije pokrenut postupak. U tim bi se slučajevima trebalo primjenjivati opće pravilo o litispencijiji iz ove Uredbe.

- (23) Ova bi Uredba trebala omogućiti prilagodljiv mehanizam koji sudovima država članica omogućava saznanje o postupcima u tijeku pred sudovima trećih država, uzimajući u obzir posebno mogućnost priznavanja i izvršenja presude treće države u konkretnoj državi članici prema pravu te države članice i pravilno sudovanje.
- (24) Vodeći računa o pravilnom sudovanju, sud dotične države članice trebao bi ocijeniti sve okolnosti slučaja kojeg razmatra. Te okolnosti mogu uključivati vezu između činjenica slučaja i stranaka i konkretne treće države, fazu postupka u kojoj je predmet u trećoj državi u vrijeme pokretanja postupka pred sudom države članice te može li se očekivati presuda suda treće države u razumnom vremenu.

Ocjena također može uključivati razmatranje pitanja ima li sud treće države isključivu nadležnost u konkretnom slučaju u okolnostima kada bi sud države članice trebao imati isključivu nadležnost.

- (25) Koncept privremenih, uključujući mjere osiguranja, trebao bi uključivati, primjerice, zaštitne mjere koje za cilj imaju pribavljanje informacija ili očuvanje dokaza iz članaka 6. i 7. Direktive 2004/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o izvršenju prava intelektualnog vlasništva⁽¹⁾. On ne bi trebao uključivati mjere koje nisu mjere osiguranja, kao što su mjere kojim se određuje saslušanje svjedoka. To ne bi smjelo dovesti u pitanje primjenu Uredbe Vijeća (EZ) br. 1206/2001 od 28. svibnja 2001. o suradnji između sudova država članica u izvođenju dokaza u građanskim ili trgovačkim stvarima⁽²⁾.
- (26) Uzajamno povjerenje u sudovanje u Uniji opravdava načelo da bi se sudske odluke donesene u državi članici trebale priznati u svim državama članicama bez potrebe provođenja posebnog postupka. Nadalje, cilj skraćivanja trajanja prekograničnih sporova te smanjenje troškova njihova vođenja, opravdavaju ukidanje potvrde

o izvršnosti prije izvršenja u zamoljenoj državi članici. Slijedom toga, potrebno je sudska odluku donesenu pred sudom države članice smatrati kao da je donesena pred sudom zamoljene države članice.

- (27) Zbog slobodnog protoka sudskih odluka trebalo bi sudska odluku donesenu u državi članici priznati i izvršiti u drugoj državi članici i onda kada je donesena protiv osobe koja nema domicil u nekoj od država članica.
- (28) Ako sudska odluka sadrži mjeru ili nalog koji nije poznat u pravu zamoljene države članice, ta mjera ili nalog, uključujući pravo koje je u njima sadržano, trebali bi u mjeri u kojoj je moguće, biti prilagođeni onome što je prema pravu te države članice jednako po učincima i dovodi do sličnih ciljeva. Kako i prema čemu se prilagodbe treba obaviti, utvrđuje svaka država članica.
- (29) Izravno izvršenje u zamoljenoj državi članici sudske odluke koja je donesena u drugoj državi članici bez potvrde o izvršnosti, ne bi trebalo ugroziti poštivanje prava na obranu. Stoga, osoba protiv koje se traži izvršenje trebala bi moći uložiti zahtjev za odbijanje priznanja ili izvršenja sudske odluke, ako smatra da postoji neki od razloga za odbijanje priznanja. To bi trebalo uključivati razloge da osoba nije bila u mogućnosti pripremiti svoju obranu jer je sudska odluka donesena zbog izostanka u građanskom postupku povezanim s kaznenim postupkom. Također bi trebalo uključivati razloge na koje se moguće pozvati na temelju sporazuma između zamoljene države članice i treće države, a koji je zaključen na temelju članka 59. Konvencije iz Bruxellesla 1968.
- (30) Stranka koja osporava izvršenje sudske odluke donesene u drugoj državi članici bi trebala moći da se u mjeri u kojoj je moguće i u skladu s pravnim sustavom zamoljene države članice pozove, u istom postupku, pored razloga za odbijanje koji su predviđeni ovom Uredbom, na razloge za odbijanje dostupne u nacionalnom pravu i unutar rokova utvrđenih tim pravom.

Priznavanje sudske odluke trebalo bi, međutim, odbiti, samo ako postoji jedan ili više razloga za odbijanje iz ove Uredbe.

⁽¹⁾ SL L 157, 30.4.2004., str. 45.

⁽²⁾ SL L 174, 27.6.2001., str. 1.

- (31) Tijekom pobijanja izvršenja sudske odluke, trebalo bi pred sudovima zamoljene države članice moguće tijekom cijelog postupka, uključujući svaki prigovor, biti moguće da se dozvoli izvršenje, osim u slučaju ograničenja izvršenja ili davanja osiguranja.
- (32) Kako bi se obavijestilo osobu protiv koje se traži izvršenje sudske odluke donesene u drugoj državi članici, potvrda utvrđena ovom Uredbom, kojoj je, prema potrebi, priložena sudska odluka, dostavlja se toj osobi u razumnom roku prije prve mjere izvršenja. U tom kontekstu, prva mjera izvršenja bi trebala značiti prva mjera izvršenja nakon takve dostave.
- (33) Ako privremene, uključujući mjere osiguranja naloži sud koji ima nadležnost u pogledu glavne stvari, njihov slobodan protok trebao bi biti zajamčen temeljem ove Uredbe. Međutim, privremene, uključujući mjere osiguranja, koje je odredio takav sud bez da je pozvao na sud tuženika ne bi trebalo priznati niti izvršiti prema ovoj Uredbi, osim ako sudska odluka koja sadrži mjeru nije dostavljena prije izvršenja. To ne bi trebalo sprečavati priznavanje i izvršenje tih mjera temeljem nacionalnog prava. Ako privremene, uključujući mjere osiguranja, naloži sud koji nema nadležnost u pogledu glavne stvari, učinak bi tih mjera trebalo ograničiti, temeljem ove Uredbe, na državno područje te države članice.
- (34) Treba se osigurati kontinuitet između Konvencije iz Bruxellesa iz 1968., Uredbe (EZ) br. 44/2001 i ove Uredbe, a u tom cilju potrebno je donijeti i prijelazne odredbe. Isti se zahtjev za kontinuitetom primjenjuje u pogledu tumačenja Suda Europske unije o Konvenciji iz Bruxellesa iz 1968. i uredbama koje je zamjenjuju.
- (35) Poštivanje međunarodnih obveza koje su preuzele države članice znači da ova Uredba ne bi trebala utjecati na konvencije koje se odnose na posebna pitanja, a kojih su države članice stranke.
- (36) Ne dovodeći u pitanje obveze država članica prema Ugovorima, ova Uredba ne bi trebala utjecati na primjenu bilateralnih sporazuma između treće države i države članice koji su sklopljeni prije datuma stupanja na snagu Uredbe (EZ) br. 44/2001 koja se odnosi na pitanja uređena ovom Uredbom.
- (37) Zbog osiguravanja da se potvrde koje se koriste u vezi s priznavanjem ili izvršenjem sudske odluke, ažuriraju se vjerodostojne isprave i sudske nagodbe iz ove Uredbe, a ovlast donošenja akata u skladu s člankom 290. UFEU-a trebalo bi prenijeti na Komisiju u pogledu izmjena priloga I. i II. ovoj Uredbi. Osobito je važno da Komisija provodi odgovarajuća savjetovanja tijekom svog pripremnog rada, uključujući na razini stručnjaka. Komisija bi trebala prilikom pripreme i izrade delegiranih akata osigurati istovremeni, pravovremeni i odgovarajući prijenos važnih dokumenata Europskom parlamentu i Vijeću.
- (38) Ova Uredba poštuje temeljna prava i načela priznata u Povelji o temeljnim pravima Europske unije, posebno prava na učinkoviti pravni lijek i na pravično suđenje koja su zajamčena člankom 47. Povelje.
- (39) Kako cilj ove Uredbe ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego ga se može bolje ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti, određenom u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji (UEU). U skladu s načelom razmjernosti, određenom u tom članku, ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarenje tog cilja.
- (40) Ujedinjena Kraljevina i Irska, u skladu s člankom 3. Protokola o stajalištu Ujedinjene Kraljevine i Irske, koji je priložen UEU-u, i tadašnjem Ugovoru o osnivanju Europske zajednice, sudjelovale su u donošenju i primjeni Uredbe (EZ) br. 44/2001. U skladu s člankom 3. Protokola br. 21 o stajalištu Ujedinjene Kraljevine i Irske u pogledu područja slobode, sigurnosti i pravde, priloženog UEU-u i UFEU-u, Ujedinjena Kraljevina i Irska obavijestile su o svojoj želji da sudjeluju u donošenju i primjeni ove Uredbe.
- (41) U skladu s člancima 1. i 2. Protokola br. 22 o stajalištu Danske priloženom UEU-u i UFEU-u, Danska ne sudjeluje u donošenju ove Uredbe, ona ju ne obvezuje niti se na nju primjenjuje, ne dovodeći u pitanje mogućnost da Danska primjenjuje izmjene Uredbe (EZ) br. 44/2001 sukladno članku 3. Sporazuma od 19. listopada 2005. između Europske zajednice i Kraljevine Danske o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudske odluke u građanskim i trgovačkim stvarima⁽¹⁾,

⁽¹⁾ SL L 299, 16.11.2005., str. 62.

DONIJELI SU OVU UREDBU:

POGLAVLJE I.

PODRUČJE PRIMJENE I DEFINICIJE

Članak 1.

1. Ova se Uredba primjenjuje u građanskim i trgovačkim stvarima, bez obzira na vrstu suda. Ne proteže se posebno na financijske, carinske ili upravne predmete ili na odgovornost države za radnje i propuste u izvršavanju javnih ovlasti (*acta iure imperii*).

2. Ova se Uredba na primjenjuje:

- (a) osobna stanja i pravnu i poslovnu sposobnost fizičkih osoba, stvarna prava koja proizlaze iz bračnog odnosa ili odnosa za koji se prema pravu koje se primjenjuje na takav odnos smatra odnosom s učincima sličnim braku;
- (b) stečaj, postupke u vezi likvidacije nesolventnih trgovačkih društava ili drugih pravnih osoba, postupke prisilnog poravnjanja ili slične postupke;
- (c) socijalno osiguranje;
- (d) arbitražu;
- (e) obveze uzdržavanja koje proizlaze iz obiteljskog odnosa, roditeljstva, braka ili tazbinskog srodstva;
- (f) oporuke i nasljeđivanje, uključujući obveze uzdržavanja koje nastaju na temelju smrti.

Članak 2.

U smislu ove Uredbe:

- (a) „sudska odluka” znači svaka odluka koju je donio sud države članice, bez obzira kako se naziva, uključujući nalog, naredbu, odluku ili nalog o izvršenju, kao i odluku o utvrđivanju troškova, koju izdaje sudski službenik.

U smislu poglavlja III. „sudska odluka” uključuje privremene, uključujući i mjere osiguranja koje naloži sud koji na

temelju ove Uredbe ima nadležnost u pogledu glavne stvari. To ne uključuje privremene, uključujući mjere koje osiguranja nalaže sud koji nije pozvao tuženika, osim ako je sudska odluka koja sadrži mjeru dostavljena tuženiku prije izvršenja;

- (b) „sudska nagodba” znači nagodba koju je odobrio sud države članice ili koja je sklopljena pred sudom države članice tijekom postupka;
- (c) „vjerodostojna isprava” znači isprava koja je formalno sastavljena ili registrirana kao vjerodostojna isprava u državi članici porijekla i čija vjerodostojnost:
 - i. se odnosi na potpis i sadržaj isprave; te
 - ii. je utvrđena od strane javnog tijela ili drugog tijela ovlaštenog u tu svrhu;
- (d) „država članica porijekla” znači država članicu u kojoj je, ovisno o slučaju, sudska odluka donesena, potvrđena ili zaključena sudska nagodba ili formalno sastavljena ili registrirana vjerodostojna isprava;
- (e) „zamoljena država članica” znači država članica u kojoj se zahtijeva priznavanje sudske odluke ili u kojoj se zahtijeva izvršenje sudske odluke, sudske nagodbe ili vjerodostojne isprave;
- (f) „sud porijekla” znači sud koji je donio sudsku odluku čije se priznavanje ili izvršenje zahtijeva.

Članak 3.

U smislu ove Uredbe izraz „sud” uključuje sljedeća tijela u mjeri u kojoj imaju nadležnost u stvarima iz područja primjene ove Uredbe:

- (a) u Mađarskoj, u skraćenim postupcima u vezi platnih naloga (*fizetési meghagyásos eljárás*), javni bilježnici (*közjegyző*);
- (b) u Švedskoj u skraćenim postupcima u vezi platnih naloga (*betalningsföreläggande*) i pomoć kod izvršenja (*handräckning*): služba za izvršenje (*Kronofogdemyndigheten*).

POGLAVLJE II.

NADLEŽNOST

ODJELJAK I.

Opće odredbe

Članak 4.

1. Podložno ovoj Uredbi, osobe s domicilom u državi članici, bez obzira na njihovo državljanstvo, tuže se pred sudovima te države članice.

2. Na osobe koje nisu državljani države članice u kojoj imaju domicil primjenjuju se pravila o nadležnosti koja se primjenjuju na državljane te države članice.

Članak 5.

1. Osobe koje imaju domicil u državi članici mogu biti tužene pred sudovima druge države članice, samo na temelju pravila iz odjeljaka 2. do 7. ovog poglavlja.

2. Posebno, pravila o nacionalnoj nadležnosti, o kojima Komisiju u skladu s točkom (a) članka 76. stavka 1. obavješćuju države članice, ne primjenjuju se na osobe iz stavka 1.

Članak 6.

1. Ako tuženik nema domicil u državi članici, nadležnost sudova države članice se, u skladu s člankom 18. stavkom 1., člankom 21. stavkom 2. i člancima 24. i 25., utvrđuje pravom te države članice.

2. Svaka osoba s domicilom u državi članci može se, bez obzira na njezino državljanstvo, u pogledu takvog tuženika, u toj državi članici pozvati na pravila o nadležnosti koja su tamo na snazi, posebno ona o kojima su države članice dužne obavijestiti Komisiju sukladno točki (a) članka 76. stavka 1., na isti način kao i državljani te države članice.

ODJELJAK 2.

Posebna nadležnost

Članak 7.

Osoba s domicilom u državi članici može biti tužena u drugoj državi članici:

1. (a) u stvarima povezanim s ugovorom, pred sudom mjesta izvršenja konkretne obveze;

(b) za potrebe ove odredbe, te ako nije drukčije dogovoreno, mjesto izvršenja konkretne obveze je:

— u slučaju prodaje robe, mjesto u državi članici u kojoj je roba dostavljena ili trebala biti dostavljena sukladno ugovoru,

— u slučaju pružanja usluga, mjesto u državi članici u kojoj su usluge pružene ili trebale biti pružene sukladno ugovoru;

(c) ako se ne primjenjuje točka (b), primjenjuje se točka (a);

2. u stvarima povezanim s deliktima ili kvazideliktima pred sudom mjesta u kojem je nastala ili može nastati štetna radnja;

3. u pogledu građanske tužbe za naknadu štete ili povrat u prijašnje stanje koja se temelji na djelu zbog kojeg se pokreće kazneni postupak, u mjeri u kojoj taj sud ima nadležnost prema vlastitom pravu voditi parnični postupak;

4. u pogledu građanske tužbe za povrat, temeljene na vlasništvu, kulturnog predmeta kako je definiran u točki 1. članka 1. Direktive 93/7/EEZ, koju je podnijela osoba koja zahtijeva vraćanje tog predmeta, pred sudom mjesta u kojem se predmet nalazi u trenutku pokretanja postupka;

5. u pogledu spora koji nastaje iz poslovanja podružnice, predstavništva ili druge poslovne jedinice pred sudom mjesta u kojem se nalazi ta podružnica, predstavništvo ili poslovna jedinica;

6. u pogledu spora protiv osnivača, upravitelja ili ovlaštenika *trusta* nastalog na temelju zakona ili pisanog instrumenta ili utemeljenog usmeno i zabilježenog u pisanom obliku, pred sudovima države članice u kojoj je domicil *trusta*;

7. u pogledu spora u vezi plaćanja naknade za spašavanje tereta, pred sudom pod čijom nadležnošću je predmetni teret:

(a) zadržan zbog osiguranja plaćanja; ili

(b) mogao biti zadržan ali je dano osiguranje ili drugo jamstvo;

uz uvjet da se ova odredba primjenjuje samo ako se tvrdi da tuženik ima pravo na teretu ili da ga je imao u vrijeme njegova spašavanja.

Članak 8.

Osoba koja ima domicil u državi članici, može također biti tužena:

1. ako je ona jedan od više tuženika, pred sudom mjesta u kojem jedan od njih ima domicil, ako su tužbeni zahtjevi međusobno tako usko povezani da ih je brže za saslušati i o njima odlučiti zajedno, kako bi se izbjegla opasnost i o proturječnih sudskih odluka koje bi nastale u odvojenim postupcima;
2. kao treća strana u postupku zbog jamstva ili u bilo kojem postupku protiv treće strane, pred sudom na kojemu je pokrenut prvotni postupak, osim ako je postupak pokrenut isključivo s ciljem izuzimanja te osobe iz nadležnosti suda koji bi bio nadležan u njezinome slučaju;
3. ako je riječ o protutužbi koja proizlazi iz istog ugovora ili činjeničnog stanja kao i prvotna tužba, pred sudom na kojemu je u tijeku prvotni postupak;
4. u stvarima koji se odnose na ugovor, ako se tužba može povezivati s tužbom protiv istog tuženika u stvarima koji se odnose na stvarna prava na nekretnine, pred sudom države članice u kojoj se nalazi nekretnina.

Članak 9.

Ako je u skladu s ovom Uredbom sud države članice nadležan za postupke koje se odnose na odgovornost zbog korištenja broda, taj sud ili bilo koji drugi zamjenski sud, utvrđen unutarnjim pravom, nadležan je za odlučivanje u sporovima za ograničavanje takve odgovornosti.

ODJELJAK 3.**Nadležnost u stvarima koje se odnose na osiguranje****Članak 10.**

U stvarima koje se odnose na osiguranje, nadležnost se utvrđuje ovim odjeljkom, ničime ne dovodeći u pitanje odredbe članka 4. i članka 5. točke 5.

Članak 11.

1. Osiguravatelj s domicilom u državi članici može biti tužen:
 - (a) pred sudovima države članice u kojoj ima domicil;
 - (b) u drugoj državi članici, u slučaju tužbi koje podnose ugovaratelj osiguranja, osiguranik ili korisnik osiguranja, pred sudovima mjesta u kojem tužitelj ima domicil; ili
 - (c) ako je suosiguravatelj, pred sudovima države članice u kojoj je započet postupak protiv glavnog osiguravatelja.

2. Osiguravatelj koji nema domicil u državi članici, ali ima podružnicu, predstavništvo ili drugu poslovnu jedinicu u jednoj od država članica, u sporovima koji proizlaze iz poslovanja podružnice, predstavništva ili poslovne jedinice, smatra se da ima domicil u toj državi članici.

Članak 12.

U pogledu osiguranja od odgovornosti ili osiguranja nepokretne imovine, osiguravatelj može također biti tužen pred sudom u mjestu u kojem se dogodila štetna radnja. Isto se primjenjuje ako su pokretna i nepokretna imovina obuhvaćene istom policom osiguranja i obje su pogođene istim događajem.

Članak 13.

1. U pogledu osiguranja od odgovornosti, osiguravatelj također može, ako to dopušta pravo suda, sudjelovati u postupku koji je oštećena stranka pokrenula protiv osiguranika.
2. Članci 10., 11. i 12. primjenjuju se na tužbe koje podigne oštećena stranka izravno protiv osiguravatelja, ako je takva izravna tužba dopuštena.
3. Ako pravo koje uređuje izravne tužbe predviđa da ugovaratelj osiguranja ili osiguranik budu obuhvaćeni istom tužbom, za njih nadležan isti sud.

Članak 14.

1. Ne dovodeći u pitanje članak 13. stavak 3., osiguravatelj može pokrenuti postupak samo pred sudovima države članice u kojoj tuženik ima domicil, bez obzira je li ugovaratelj osiguranja, osiguranik ili korisnik.
2. Odredbe ovog odjeljka ne utječu na pravo podizanja protutužbe pred sudom pred kojim u skladu s ovim Odjeljkom teče prvotni postupak.

Članak 15.

Od odredaba ovog odjeljka može se odstupiti samo sporazumom:

1. koji je sklopljen nakon nastanka spora;
2. koji omogućuje ugovaratelju osiguranja, osiguraniku ili korisniku pokretanje postupka pred sudom različitim od suda koji je naveden u ovom odjeljku;
3. koji je sklopljen između ugovaratelja osiguranja i osiguravatelja, od kojih oba u vrijeme sklapanja ugovora imaju domicil ili uobičajeno boravište u istoj državi članici, i koji ima za učinak prenošenje nadležnosti na sudove te države članice čak i ako se štetni događaj dogodio u inozemstvu, pod uvjetom da takav sporazum nije suprotan pravu te države članice;

4. koji je zaključen s ugovarateljem osiguranja koji nema domicil u državi članici, osim ako je osiguranje obvezno ili se odnosi na nekretnine u državi članici; ili
5. koji se odnosi na ugovor o osiguranju u mjeri u kojoj pokriva jedan ili više rizika iz članka 16.

Članak 16.

Točka 5. članka 15. odnosi se na sljedeće rizike:

1. svaki gubitak ili štetu na:

- (a) morskim plovilima, pučinskim objektima ili onima na otvorenom moru ili na zrakoplovu, koji su posljedica rizika povezanih s njihovim korištenjem u gospodarske svrhe;
- (b) robi u provozu, osim putničke prtljage, ako se provoz sastoji od prijevoza ili uključuje prijevoz tim plovilima ili zrakoplovom;

2. svaku odgovornost, osim tjelesne povrede putnika, gubitka ili oštećenja njihove prtljage:

- (a) koja proizlazi iz korištenja ili upravljanja plovilima, objektima ili zrakoplovom iz točke 1. podtočke (a), ako u slučaju posljednjeg, pravo države članice u kojoj je takav zrakoplov registriran ne zabranjuje sporazume o nadležnosti koji se odnose na osiguranje od takvih rizika;
- (b) za gubitak ili štetu koju je prouzročila roba u provozu, kako je opisano u točki 1. podtočki (b);

3. svaki financijski gubitak povezan s korištenjem ili upravljanjem plovilima, objektima ili zrakoplovom iz točke 1. podtočke (a), posebno gubitak tereta ili čartera;

4. svaki rizik ili interes povezan s nekim od onih iz točaka 1. do 3.;

5. neovisno o točkama 1. do 4., sve „velike rizike”, kako su utvrđeni u Direktivi 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o osnivanju i obavljanju djelatnosti osiguranja i reosiguranja (Solventnost II) ⁽¹⁾.

ODJELJAK 4.

Nadležnost za potrošačke ugovore

Članak 17.

1. U pitanjima u vezi ugovora kojeg sklapa osoba, potrošač, u svrhu koja se može smatrati da je izvan njegove profesionalne ili gospodarske djelatnosti, nadležnost se utvrđuje ovim Odjeljkom, ne dovodeći u pitanje članak 6. i točku 5. članka 7., ako:

- (a) je riječ o ugovoru o kupoprodaji robe s obročnom otplatom cijene;
- (b) je riječ o ugovoru o zajmu s obročnom otplatom ili o ugovoru o bilo kakvom drugom obliku kredita, sklopljenim za financiranje prodaje robe; ili
- (c) u svim drugim slučajevima, ako je ugovor sklopljen s osobom koja obavlja trgovačku ili profesionalnu djelatnost u državi članici u kojoj potrošač ima domicil, ili ako na bilo koji način usmjerava svoje djelatnosti u tu državu članicu ili više država uključujući tu državu članicu, ugovor spada u okvir te djelatnosti.

2. Ako potrošač sklopi ugovor sa strankom koja nema domicil u državi članici ali ima podružnicu, predstavništvo ili drugu poslovnu jedinicu u jednoj od država članica, za tu se stranku u sporovima koji proizlaze iz poslovanja te podružnice, predstavništva ili poslovne jedinice smatra da ima domicil u toj državi članici.

3. Ovaj se odjeljak ne primjenjuje na ugovor o prijevozu, osim ako se ne radi o ugovoru u kojem je u cijenu uračunata kombinacija prijevoza i smještaja.

Članak 18.

1. Potrošač može pokrenuti postupak protiv druge ugovorne stranke bilo pred sudovima države članice u kojoj ta stranka ima domicil, ili, neovisno o domicilu druge stranke, pred sudovima mjesta gdje potrošač ima domicil.

2. Druga ugovorna stranka može pokrenuti postupak protiv potrošača samo pred sudovima države članice u kojoj potrošač ima domicil.

3. Ovaj članak ne utječe na pravo podizanja protutužbe pred sudom pred kojim, u skladu s ovim Odjeljkom, teče prvotni postupak.

⁽¹⁾ SL L 335, 17.12.2009., str. 1.

Članak 19.

Od odredaba ovog odjeljka može se odstupiti samo sporazumom:

1. koji je sklopljen nakon nastanka spora;
2. koji omogućuje potrošaču pokretanje postupka pred sudom različitim od suda koji je naveden u ovom odjeljku; ili
3. koji je sklopljen između potrošača i druge ugovorne stranke, od kojih oba u vrijeme sklapanja ugovora imaju domicil ili uobičajeno boravište u istoj državi članici i kojim se prenosi nadležnost na sudove te države članice, pod uvjetom da taj sporazum nije suprotan pravu te države članice.

ODJELJAK 5.**Nadležnost za pojedinačne ugovore o radu****Članak 20.**

1. U stvarima koje se odnose na pojedinačne ugovore o radu, nadležnost se određuje ovim Odjeljkom, ne dovodeći u pitanje članak 6., točku 5. članka 7., te u slučaju postupka protiv poslodavca, točku 1. članak 8.

2. Kada zaposlenik sklapa pojedinačni ugovor o radu s poslodavcem koji nema domicil u državi članici ali ima podružnicu, predstavništvo ili drugu poslovnu jedinicu u jednoj od država članica, u sporovima koji proizlaze iz poslovanja te podružnice, predstavništva ili poslovne jedinice, smatra se da poslodavac ima domicil u toj državi članici.

Članak 21.

1. Poslodavac s domicilom u državi članici može biti tužen:

(a) pred sudom države članice u kojoj ima domicil; ili

(b) u drugoj državi članici:

i. pred sudom mjesta u kojem ili iz kojeg zaposlenik redovno obavlja svoj rad ili pred sudom zadnjeg mjesta u kojem je tako radio; ili

ii. ako zaposlenik redovno ne obavlja ili nije obavljao svoj rad u jednoj te istoj zemlji, pred sudom mjesta u kojima se nalazi ili se nalazila poslovna jedinica koja ga je zaposlila.

2. Poslodavac koji nema domicil u državi članici može biti tužen pred sudom države članice u skladu s točkom (b) stavka 1.

Članak 22.

1. Poslodavac može pokrenuti postupak samo pred sudom države članice u kojoj zaposlenik ima domicil.

2. Odredbe ovog odjeljka ne utječu na pravo podizanja protutužbe pred sudom pred kojim, u skladu s ovim odjeljkom, teče prvotni postupak.

Članak 23.

Od odredaba ovog odjeljka može se odstupiti samo sporazumom:

1. koji je sklopljen nakon nastanka spora;

2. koji omogućuje zaposleniku pokretanje postupka pred sudom različitim od onog koji je naveden u ovom odjeljku.

ODJELJAK 6.**Isključiva nadležnost****Članak 24.**

Sljedeći sudovi države članice imaju isključivu nadležnost, neovisno o domicilu stranaka:

1. u postupcima čiji su predmet stvarna prava na nekretninama ili najam/zakup nekretnina, sudovi države članice u kojoj se nekretnina nalazi.

Međutim, u postupcima čiji je predmet najam/zakup nekretnine zaključeni radi privremene privatne uporabe na najduže šest uzastopnih mjeseci, sudovi države članice u kojoj tuženik ima domicil također imaju nadležnost, ako je najmoprimac/zakupnik fizička osoba, te da najmodavac/zakupodavac i najmoprimac/zakupnik imaju domicil u istoj državi članici;

2. u postupcima čiji je predmet valjanost osnivanja, ništavost ili prestanak trgovačkih društava ili drugih pravnih osoba ili udruženja fizičkih ili pravnih osoba ili valjanost odluka njihovih tijela, sudovi države članice u kojoj trgovačko društvo, pravna osoba ili udruženje imaju svoje sjedište. Radi utvrđivanja sjedišta, sud primjenjuje svoja pravila međunarodnog privatnog prava;

3. u postupcima čiji je predmet valjanost upisa u javne registre, sudovi države članice u kojoj se vodi registar;

4. u postupcima u vezi registracije ili valjanosti patenata, žigova, dizajna ili drugih sličnih prava koje je potrebno deponirati ili registrirati, neovisno o tome je li pitanje pokrenuto na temelju tužbe ili prigovora, sudovi države članice kojima je podnesen zahtjev za deponiranje ili registraciju, u kojoj je deponiranje ili registracija izvršena ili se pod uvjetima iz instrumenta Unije ili međunarodne konvencije smatra da su izvršeni.

Ne dovodeći u pitanje nadležnost Europskog ureda za patente prema Konvenciji o dodjeli europskih patenata koja je potpisana 5. listopada 1973. u Münchenu, sudovi svake države članice imaju isključivu nadležnost u postupcima za registraciju ili valjanost svakog europskog patenta koji je dodijeljen za tu državu članicu;

5. u postupcima koji se odnose na izvršenje sudskih odluka, sudovi države članice u kojoj je sudska odluka izvršena ili treba biti izvršena.

ODJELJAK 7.

Prorogacija nadležnosti

Članak 25.

1. Ako su se stranke neovisno o njihovu domicilu, sporazumjele da sud ili sudovi države članice imaju nadležnost u rješavanju sporova koji su nastali ili mogu nastati u vezi određenog pravnog odnosa, taj sud ili sudovi je nadležan/su nadležni, osim ako je sporazum ništav u pogledu njegove materijalne valjanosti prema pravu te države članice. Ta nadležnost je isključiva osim ako su se stranke drukčije sporazumjele. Sporazum o nadležnosti se sklapa:

- (a) u pisanom obliku ili se potvrđuje u pisanom obliku;
- (b) u obliku koji je u skladu s praksom koja je ustaljena među strankama;
- (c) u međunarodnoj trgovini, u obliku koji je u skladu s običajima koji su poznati strankama ili bi im morali biti poznati, a koji su opće poznati u međunarodnoj trgovini i redovito ih poštuju stranke ugovora iste vrste u okviru trgovine o kojoj je riječ.

2. Svaka komunikacija elektroničkim sredstvima koja omogućuje trajni zapis sporazuma smatra se jednaka „pisanom obliku”.

3. Sud ili sudovi države članice kojima je dodijeljena nadležnost na temelju akta o osnivanju trusta imaju isključivu nadležnost u postupcima pokrenutima protiv osnivača, upravitelja ili korisnika ako je riječ o odnosima tih osoba ili njihovih prava ili obveza u okviru *trusta*.

4. Sporazumi ili odredbe akta o osnivanju *trusta* kojima se dodjeljuje nadležnost nemaju pravnu snagu ako su suprotni člancima 15., 19. i 23., ili ako isključuju nadležnost sudova koji na temelju članka 24. imaju isključivu nadležnost.

5. Sporazum o nadležnosti koji je dio ugovora, smatra se sporazumom neovisnim od drugih uvjeta ugovora.

Valjanost sporazuma o nadležnosti ne može se osporavati samo zbog nevaljanosti ugovora.

Članak 26.

1. Osim nadležnosti koja proizlazi iz drugih odredaba ove Uredbe, nadležan je sud države članice pred kojim se tuženik upušta u postupak. Ovo se pravilo ne primjenjuje ako se tuženik upustio u postupak kako bi osporavao nadležnost ili ako je drugi sud isključiva nadležan temeljem članka 24.

2. U stvarima iz odjeljaka 3., 4. i 5. u kojima je tuženik imatelj ugovaratelj osiguranja, osiguranik, korisnik ugovora o osiguranju, oštećena stranka, potrošač ili zaposlenik, sud, prije utvrđivanja nadležnosti prema stavku 1., osigurava da je tuženik obaviješten o svom pravu osporavanja nadležnosti suda i o posljedicama upuštanja ili neupuštanja u postupak.

ODJELJAK 8.

Razmatranje nadležnosti i dopustivosti

Članak 27.

Ako je pred sudom države članice pokrenut postupak koji se prvenstveno tiče stvari za koju su nadležni sudovi druge države temeljem članka 24., taj se sud po službenoj dužnosti proglašava nenadležnim.

Članak 28.

1. Ako je tuženik koji ima domicil u državi članici tužen pred sudom druge države članice, te se nije upustio u postupak, sud se po službenoj dužnosti proglašava nenadležnim, osim ako njegova nadležnost ne proizlazi iz odredaba ove Uredbe.

2. Sud zastaje s postupkom na ono vrijeme koje je potrebno da se utvrdi je li tuženiku bilo omogućeno pravodobno zaprimiti pismo kojim se pokreće postupak ili slično pismo kako bi mu se omogućilo pripremiti obranu ili poduzeti potrebne korake u tom smjeru.

3. Članak 19. Uredbe (EZ) br. 1393/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. studenoga 2007. o dostavi, u državama članicama, sudskih i izvansudskih pismena u građanskim ili trgovačkim stvarima (dostava pismena)⁽¹⁾ primjenjuje se umjesto stavka 2. ovog članka, ako je pismo kojim se pokreće postupak ili jednakovrijedno pismo trebalo poslati iz jedne države članice u drugu sukladno ovoj Uredbi.

4. Ako se ne primjenjuje Uredba (EZ) br. 1393/2007, primjenjuje se članak 15. Haške konvencije od 15. studenoga 1965. o dostavi u inozemstvo sudskih i izvansudskih pismena u građanskim i trgovačkim stvarima, ako je pismo kojim se pokreće postupak ili jednakovrijedno pismo trebalo poslati u inozemstvo sukladno toj Konvenciji.

ODJELJAK 9.

Litispencija i povezani postupci

Članak 29.

1. Ne dovodeći u pitanje članak 31. Stavak 2., ako su pred sudovima različitih država članica pokrenuti postupci u pogledu istog predmeta spora između istih stranaka, svaki sud, osim onog koji je prvi pokrenuo postupak, po službenoj dužnosti zastaje s postupkom sve dok se ne utvrdi nadležnost suda koji je prvi pokrenuo postupak.

2. U slučajevima iz stavka 1., na zahtjev suda pred kojim je pokrenut postupak povodom spora, svaki drugi sud pred kojim je pokrenut postupak bez odgode obavješćuje prethodni sud o datumu pokretanja postupka u skladu s člankom 32.

3. Ako se utvrdi nadležnost suda koji je prvi pokrenuo postupak, svaki sud osim tog suda se proglašava se nenadležnim u korist tog suda.

Članak 30.

1. Ako povezani postupci teku pred sudovima različitih država članica, svaki sud osim suda koji je prvi pokrenuo postupak može zastati s postupkom.

2. Ako teče postupak pred sudom koji je prvi pokrenuo postupak koji je prvostupanjski sud, svaki drugi sud može tako-

đer, na zahtjev jedne od stranaka, odbiti nadležnost ako sud koji je prvi pokrenuo postupak nadležan u stvarima o kojima je riječ te ako njegovo pravo omogućuje spajanje postupaka.

3. Za potrebe ovog članka, postupci se smatraju povezanim ako među njima postoji toliko bliska veza da postoji interes da se odvijaju zajedno i da bude donesena jedna sudska odluka, kako bi se izbjegla opasnost donošenja proturječnih sudskih odluka zbog vođenja odvojenih postupaka.

Članak 31.

1. Ako je za odlučivanje isključivo nadležno više sudova, svaki sud osim suda koji je prvi započeo postupak proglašava se nenadležnim u korist tog suda.

2. Ne dovodeći u pitanje članak 26., ako postupak pokrene sud države članice kojem je sporazumom iz članka 25. dodijeljena isključiva nadležnost, svaki sud druge države članice prekida postupak do trenutka kada se sud koji je pokrenuo postupak na temelju sporazuma proglasi nenadležnim temeljem sporazuma.

3. Ako sud koji je određen u sporazumu utvrdi nadležnost u skladu sa sporazumom, svaki sud druge države članice proglašava se nenadležnim u korist tog suda.

4. Stavci 2. i 3. ne primjenjuju se na stvari iz odjeljaka 3., 4. i 5., ako je tužitelj ugovaratelj osiguranja, osiguraničnik, korisnik ugovora o osiguranju, oštećena stranka, potrošač ili zaposlenik, te ako sporazum nije valjan prema odredbama iz ovih odjeljaka.

Članak 32.

1. U svrhu ovog odjeljka smatra se da je sud pokrenuo postupak:

(a) u trenutku kada je pismo kojim se pokreće postupak ili jednakovrijedno pismo predano sudu, pod uvjetom da tužitelj nije nakon toga propustio poduzeti korake koje je trebao poduzeti za potrebe dostave pismena tuženiku; ili

(b) ako se pismo mora dostaviti prije podnošenja sudu, u trenutku kada ga je zaprimilo tijelo odgovorno za dostavu, pod uvjetom da tužitelj nije nakon toga propustio poduzeti korake koje je trebao poduzeti radi podnošenja pismena sudu.

Tijelo odgovorno za dostavu iz točke (b) prvo je tijelo koje zaprima pismo koje se dostavlja.

⁽¹⁾ SL L 324, 10.12.2007., str. 79.

2. Sud ili tijelo odgovorno za dostavu iz stavka 1., bilježi datum podnošenja pismena kojim se pokreće postupak ili jednakovrijednog pismena ili datum primitka pismena koje treba dostaviti.

Članak 33.

1. Kada se nadležnost temelji na članku 4. ili na člancima 7., 8. ili 9., a pred sudom treće države teče postupak u vrijeme kada je pred sudom države članice pokrenut postupak u vezi s istim predmetom spora i između istih stranaka kao što je postupak pred sudom treće države, sud države članice može zastati s postupkom, ako:

(a) se očekuje da sud treće države donese odluku koju je moguće priznati i, prema potrebi, izvršiti u toj državi članici; i

(b) sud države članice smatra da je zastoj postupka potreban zbog pravilnog sudovanja.

2. Sud države članice može nastaviti postupak u svako doba, ako:

(a) se s postupkom pred sudom treće države zastalo ili je prekinut;

(b) sud države članice smatra da postupak pred sudom druge države članice vjerojatno neće biti okončan u razumnom roku; ili

(c) je nastavak postupka potreban zbog pravilnog sudovanja.

3. Sud države članice obustavlja postupak, ako je postupak pred sudom treće države okončan i donesena je sudska odluka koju je moguće priznati i, prema potrebi, izvršiti u toj državi članici.

4. Sud države članice primjenjuje ovaj članak na zahtjev jedne od stranaka ili, ako je to moguće prema nacionalnom pravu, po službenoj dužnosti.

Članak 34.

1. Kada se nadležnost temelji na članku 4. ili na člancima 7., 8. ili 9., a pred sudom treće države teče postupak u vrijeme kada je pred sudom države članice pokrenut postupak koji je

povezani s postupkom pred sudom treće države, sud države članice može zastati s postupkom, ako:

(a) je svrhovito zajedno raspraviti i odlučiti o povezanim predmetima kako bi se izbjegla opasnost od proturječnih sudskih odluka koje proizlaze iz odvojenih postupaka;

(b) se očekuje da će sud treće države donijeti sudska odluku koju je moguće priznati i, prema potrebi, izvršiti u toj državi članici; te

(c) sud države članice smatra da je zastoj postupka potreban zbog pravilnog sudovanja.

2. Sud države članice može nastaviti s postupkom u svakom trenutku, ako:

(a) sud države članice smatra da više ne postoji opasnost od proturječnih sudskih odluka;

(b) se s postupkom pred sudom treće države zastalo ili je obustavljen;

(c) sud države članice smatra da postupak pred sudom treće države vjerojatno neće biti okončan u razumnom roku; ili

(d) je nastavak postupka potreban radi pravilnog sudovanja.

3. Sud države članice može obustaviti postupak, ako je postupak pred sudom države članice okončan i ako je donesena sudska odluka koju je moguće priznati i, prema potrebi, izvršiti u toj državi članici.

4. Sud države članice primjenjuje ovaj članak na zahtjev jedne od stranaka ili, ako je to moguće prema nacionalnom pravu, po službenoj dužnosti.

ODJELJAK 10.

Privremene mjere, uključujući i mjere osiguranja

Članak 35.

Sudovima države članice može se podnijeti zahtjev za takve privremene, uključujući mjere osiguranja, koje su dostupne prema pravu te države članice, čak i kada sudovi druge države članice imaju nadležnost u pogledu glavne stvari.

POGLAVLJE III.

PRIZNAVANJE I IZVRŠENJE

ODJELJAK I.

Priznavanje

Članak 36.

1. Sudska odluka donesena u državi članici priznaje se u drugim državama članicama bez zahtijevanja posebnog postupka u tu svrhu.

2. Svaka zainteresirana stranka može, u skladu s postupkom iz pododjeljka 2. odjeljka 3. zahtijevati donošenje odluke o tome da ne postoje razlozi za odbijanje priznanja iz članka 45.

3. Ako ishod postupka pred sudom države članice ovisi o rješavanju prethodnog pitanja o odbijanju priznanja, za to je pitanje nadležan taj sud.

Članak 37.

1. Stranka koja se želi u državi članici pozvati na odluku donesenu u drugoj državi članici podnosi:

(a) primjerak sudske odluke koja ispunjava uvjete potrebne za utvrđivanje njezine vjerodostojnosti; i

(b) potvrdu izdanu sukladno članku 53.

2. Sud ili tijelo pred kojim se poziva na sudsku odluku donesenu u drugoj državi članici može, ako je potrebno, zahtijevati od stranke koja se poziva na sudsku odluku da dostavi, u skladu s člankom 57., prijevod ili transliteraciju sadržaja potvrde iz točke (b) stavka 1. Sud ili tijelo može zahtijevati od stranke da dostavi prijevod sudske odluke umjesto prijevoda sadržaja potvrde, ako nije u mogućnosti nastaviti s postupkom bez tog prijevoda.

Članak 38.

Sud ili pred kojim se poziva na sudsku odluku donesenu u drugoj državi članici može prekinuti postupak, u cijelosti ili djelomično, ako:

(a) se sudska odluka pobija u državi članici porijekla; ili

(b) je podnesen zahtjev za donošenje odluke da ne postoje razlozi za odbijanje priznanja iz članka 45. ili za odluku da treba odbiti priznanje na temelju jednog od tih razloga.

ODJELJAK 2.

Izvršenje

Članak 39.

Sudska odluka donesena u državi članici koja je izvršna u toj državi članici, izvršna je u drugim državama članicama bez zahtijevanja potvrde o izvršnosti.

Članak 40.

Izvršna sudska odluka po samom zakonu uključuje ovlast za poduzimanje svih mjera osiguranja predviđenih pravom zamoljene države članice.

Članak 41.

1. Podložno odredbama ovog odjeljka, postupak za izvršenje sudskih odluka donesenih u drugoj državi članici uređen je pravom zamoljene države članice. Sudska odluka donesena u državi članici koja je izvršna u zamoljenoj državi članici izvršava se pod istim uvjetima kao i sudska odluka donesena u zamoljenoj državi članici.

2. Neovisno o stavku 1., razlozi za odbijanje ili prekid izvršenja prema pravu zamoljene države članice primjenjuju se u mjeri u kojoj nisu nespojivi s razlozima iz članka 45.

3. Stranka koja zahtijeva izvršenje sudske odluke donesene u drugoj državi članici ne mora imati poštansku adresu u zamoljenoj državi članici. Ta stranka također ne mora imati ovlaštenog predstavnika u zamoljenoj državi članici, osim ako je takav predstavnik obvezan, bez obzira na državljanstvo ili domicil stranaka.

Članak 42.

1. U svrhu izvršenja u državi članici sudske odluke donesene u drugoj državi članici, podnositelj zahtjeva podnosi nadležnom tijelu izvršenja:

(a) primjerak sudske odluke koja ispunjava uvjete potrebne za utvrđivanje njezine vjerodostojnosti; i

(b) potvrdu izdanu sukladno članku 53., kojom se potvrđuje da je sudska odluka izvršna i koja sadrži sažetak sudske odluke kao i, prema potrebi, bitne informacije o troškovima postupka koji se naknađuju i izračunu kamata.

2. U svrhu izvršenja u državi članici sudske odluke donesene u drugoj državi članici kojom se određuju privremene, uključujući mjere osiguranja, podnositelj zahtjeva podnosi nadležnom tijelu izvršenja:

- (a) primjerak sudske odluke koja ispunjava uvjete potrebne za utvrđivanje njezine vjerodostojnosti;
- (b) potvrdu izdanu sukladno članku 53., koja sadrži opis mjere i potvrđuje da:
 - i. je sud nadležan u pogledu glavne stvari; i
 - ii. je sudska odluka izvršna u državi članici porijekla; i
- (c) ako je mjera određena bez pozivanja tuženika pred sud, dokaz o dostavi sudske odluke.

3. Nadležno tijelo izvršenja može, ako je potrebno, zahtijevati da podnositelj zahtjeva podnese, u skladu s člankom 57., prijevod ili transliteraciju sadržaja potvrde.

4. Nadležno tijelo izvršenja može zahtijevati da podnositelj zahtjeva podnese prijevod sudske odluke samo ako ono nije u mogućnosti nastaviti s postupkom bez tog prijevoda.

Članak 43.

1. Ako se zahtijeva izvršenje sudske odluke donesene u drugoj državi članici, potvrda izdana u skladu s člankom 53. dostavlja se osobi protiv koje se zahtijeva izvršenje prije prve mjere izvršenja. Potvrdi se prilaže presuda, ako već nije dostavljena toj osobi.

2. Ako osoba protiv koje se zahtijeva izvršenje ima domicil u državi članici koja nije država članica porijekla, ona može zahtijevati prijevod sudske odluke kako bi pobijala izvršenje, ako sudska odluka nije napisana ili joj nij priložen njezin prijevod na jednom od sljedećih jezika:

- (a) jeziku koji osoba razumije; ili
- (b) službenom jeziku države članice u kojoj ima domicil ili, ako u toj državi ima više službenih jezika, službenom jeziku ili jednom od službenih jezika mjesta domicila.

Ako se zahtijeva prijevod sudske odluke prema prvom podstavku, ne smiju se provoditi mjere izvršenja osim mjera osiguranja, do dostavljanja prijevoda osobi protiv koje je izvršenje određeno.

Ovaj se stavak ne primjenjuje ako je sudska odluka već dostavljena osobi protiv koje se zahtijeva izvršenje na nekom od jezika iz prvog podstavka ili ako joj je priložen prijevod na jednom od tih jezika.

3. Ovaj se članak ne primjenjuje na izvršenje mjere osiguranja sadržane u sudskoj odluci ili ako osoba koja zahtijeva izvršenje poduzima mjere osiguranja u skladu s člankom 40.

Članak 44.

1. U slučaju zahtjeva za odbijanje izvršenja sudske odluke sukladno pododjeljku 2. odjeljka 3., sud zamoljene države članice može, na zahtjev osobe protiv koje se zahtijeva izvršenje:

- (a) ograničiti postupak izvršenja na mjere osiguranja
- (b) uvjetovati izvršenje davanjem osiguranja kojeg sam odredi; ili
- (c) u cijelosti ili djelomično prekinuti postupak izvršenja.

2. Nadležno tijelo zamoljene države članice na zahtjev osobe protiv koje se zahtijeva izvršenje prekida postupak izvršenja, ako je izvršnost sudske odluke u državi članici porijekla ukinuta.

ODJELJAK 3.

Odbijanje priznavanja i izvršenja

Pododjeljak 1.

Odbijanje priznavanja

Članak 45.

1. Priznavanje sudske odluke odbija se na zahtjev zainteresirane stranke:

- (a) ako je takvo priznavanje očigledno suprotno javnom poretku (*ordre public*) u zamoljenoj državi članici;
- (b) ako je sudska odluka donesen u odsutnosti tuženika, ako tuženiku nije dostavljeno pismeno kojim se pokreće postupak ili jednakovrijedno pismeno pravovremeno i na način koji mu omogućuje pripremu obrane, osim ako tuženik nije propustio pokrenuti postupak pobijanja sudske odluke kad je to mogao učiniti;

(c) ako je sudska odluka proturječna sudskoj odluci između istih stranaka u zamoljenoj državi članici;

(d) ako je sudska odluka proturječna ranijoj sudskoj odluci donesenoj u drugoj državi članici ili u trećoj državi u pogledu istog predmeta spora i između istih stranaka, pod uvjetom da ranija sudska odluka ispunjava uvjete potrebne za njeno priznavanje u zamoljenoj državi članici; ili

(e) ako je presuda suprotna sa:

i. odjeljcima 3., 4. i 5. poglavlja II., ako je tuženik ugovaratelj osiguranja, osiguranik, korisnik ugovora o osiguranju, oštećena stranka, potrošač ili zaposlenik; ili

ii. odjeljkom 6. poglavlja II.

2. Prilikom ispitivanja osnove nadležnosti iz točke (e) stavka 1., sud kojem je podnesen zahtjev vezan je utvrđenim činjeničnim stanjem na kojem sud porijekla temelji svoju nadležnost.

3. Ne dovodeći u pitanje točku (e) stavka 1., nadležnost suda porijekla ne može se preispitivati. Ispitivanje javnog poretka iz točke (a) stavka 1. ne može se primjenjivati na pravila u vezi nadležnosti.

4. Zahtjev za odbijanje priznavanja je u skladu s postupcima iz pododjeljka 2. te, prema potrebi, odjeljka 4.

Pododjeljak 2.

Odbijanje izvršenja

Članak 46.

Na zahtjev osobe protiv koje se zahtijeva izvršenje, izvršenje sudske odluke se odbija ako postoje neki od razloga iz članka 45.

Članka 47.

1. Zahtjev za odbijanje izvršenja podnosi se sudu o kojem je država članica Komisiji dostavila obavijest u skladu s točkom (a) članka 75., kao o sudu kojem se podnosi zahtjev.

2. Postupak odbijanja izvršenja, u mjeri u kojoj nije obuhvaćen ovom Uredbom, uređen je pravom zamoljene države članice.

3. Podnositelj zahtjeva podnosi sudu primjerak sudske odluke te, ako je potrebno, prijevod ili njenu transliteraciju.

Sud može osloboditi podnositelja zahtjeva obveze podnošenja isprava iz prvog stavka, ako ih već ima ili smatra da zahtijevanje njihova podnošenja nije razumno. U potonjem slučaju, sud može zahtijevati od druge stranke da podnese te isprave.

4. Stranka koja zahtijeva odbijanje izvršenja sudske odluke donesene u drugoj državi članici, ne mora imati poštansku adresu u zamoljenoj državi članici. Ta stranka također ne mora imati ovlaštenog zastupnika u zamoljenoj državi članici, osim ako je zastupnik obavezan, bez obzira na državljanstvo ili domicil stranaka.

Članak 48.

Sud hitno odlučuje o zahtjevu za odbijanje izvršenja.

Članak 49.

1. Druga stranka može pobijati odluku o zahtjevu za odbijanje izvršenja.

2. Pravni se lijek podnosi sudu o kojem je dotična država članica dostavila obavijest Komisiji sukladno točki (b) članka 75. kao o sudu kojem se podnosi pravni lijek.

Članak 50.

Odluka donesena povodom pravnog lijeka može se pobijati pravnim lijekom samo ako je o sudovima kojima se podnosi pravni lijek država članica obavijestila Komisiju sukladno točki (c) članka 75.

Članak 51.

1. Sud kojem je podnesen zahtjev za odbijanje izvršenja ili koji razmatra pravni lijek podnesen skladu s člankom 49. ili člankom 50., može zastati s postupkom, ako je podnesen redovni pravni lijek protiv sudske odluke u državi članici porijekla ili ako rok za podnošenje takvog pravnog lijeka još nije istekao. U potonjem slučaju, sud može navesti rok u kojem se taj pravni lijek podnosi.

2. Ako je sudska odluka donesena u Irskoj, na Cipru ili u Ujedinjenoj Kraljevini, svaki pravni lijek koji je na raspolaganju u državi članici porijekla smatra se redovnim pravnim lijekom u smislu stavka 1.

ODJELJAK 4.

Zajedničke odredbe

Članak 52.

Sudska odluka donesena u državi članici ne može ni pod kojim uvjetima preispitivati u pogledu glavne stvari u zamoljenoj državi članici.

Članak 53.

Sud porijekla na zahtjev zainteresirane stranke, izdaje potvrdu na obrascu iz Priloga I.

Članak 54.

1. Ako sudska odluka sadrži mjeru ili nalog koji nisu poznati u pravu zamoljene države članice, ta mjera ili nalog će, u najvećoj mogućoj mjeri, biti prilagođeni mjeri ili nalogu koji su poznati u pravu te države članice, a koji imaju jednakovrijedne učinke i koji ispunjavaju slične ciljeve i interese.

Takva prilagodba ne proizvodi učinke koji prelaze one koji su predviđeni pravom države članice porijekla.

2. Svaka stranka može pobijati prilagodbu mjere ili naloga pred sudom.

3. Ako je potrebno, od stranke koja se poziva na sudsku odluku ili zahtijeva njeno izvršenje, može se zatražiti da podnese prijevod ili transliteraciju sudske odluke.

Članak 55.

Sudska odluka donesena u državi članici u kojoj se nalaže plaćanje novčane kazne, izvršiva je u zamoljenoj državi članici samo ako je iznos kazne konačno utvrdio sud porijekla.

Članak 56.

Od stranke koja u jednoj državi članici podnese zahtjev za izvršenje sudske odluke koja je donesena u drugoj državi članici ne može se zahtijevati nikakav oblik osiguranja ili pologa, zato što je ta stranka strani državljanin ili nema domicil ili prebivalište u zamoljenoj državi članici.

Članak 57.

1. Ako se ovom Uredbom zahtijeva prijevod ili transliteracija, takav prijevod ili transliteracija je na službenom jeziku dotične države članice ili, ako u toj državi članici ima više službenih jezika, na službenom jeziku ili službenim jezicima sudskog postupka u mjestu u kojem se poziva na sudsku odluku koju je donijela druga država članica ili u kojem je podnesen zahtjev, u skladu s pravom te države članice.

2. Za potrebe obrazaca iz članaka 53. i 60., prijevodi ili transliteracije mogu biti na nekom drugom službenom jeziku ili službenim jezicima institucija Unije koje je dotična država članica navela kao prihvatljive.

3. Svaki prijevod prema ovoj Uredbi obavlja osoba koja je za to osposobljena u jednoj od država članica.

POGLAVLJE IV.

VJERODOSTOJNE ISPRAVE I SUDSKE NAGODBE

Članak 58.

1. Vjerodostojna isprava koja je izvršiva u državi članici porijekla, također je izvršiva u drugim državama članicama, bez potrebe da se zahtijeva potvrda o izvršnosti. Izvršenje vjerodostojne isprave može se odbiti samo ako je takvo izvršenje očigledno suprotno javnom poretku (*ordre public*) u zamoljenoj državi članici.

Odredbe odjeljka 2., pododjeljka 2. odjeljka 3, te odjeljka 4. poglavlja III. prema potrebi se primjenjuju na vjerodostojne isprave.

2. Podnesena vjerodostojna isprava mora ispunjavati uvjete koji se zahtijevaju za utvrđivanje njezine vjerodostojnosti u državi članici porijekla.

Članak 59.

Sudska nagodba koja je izvršiva u državi članici porijekla, izvršava se u drugim državama članicama pod istim uvjetima kao vjerodostojne isprave.

Članak 60.

Nadležno tijelo ili sud države članice porijekla, na zahtjev zainteresirane stranke, izdaju potvrdu na obrascu iz Priloga II., koja sadrži sažetak izvršive obveze navedene u vjerodostojnoj ispravi ili sažetak sporazuma između stranaka koji je sadržan u sudskoj nagodbi.

POGLAVLJE V.

OPĆE ODREDBE

Članak 61.

Za isprave koje su izdane u državi članci u okviru ove Uredbe ne zahtijeva se legalizacija niti druga slična formalnost.

Članak 62.

1. Radi utvrđivanja ima li stranka domicil u državi članici pred čijim je sudovima pokrenut postupak, sud primjenjuje svoje unutarnje pravo.

2. Ako stranka nema domicil u državi članici pred čijim je sudovima pokrenut postupak, tada, radi utvrđivanja ima li stranka domicil u drugoj državi članici, sud primjenjuje pravo te države članice.

Članak 63.

1. Za potrebe ove Uredbe, trgovačko društvo ili druga pravna osoba ili udruženje fizičkih ili pravnih osoba ima domicil u mjestu gdje ima svoje:

- (a) statutarno sjedište;
- (b) središnju upravu; ili
- (c) glavno mjesto poslovanja.

2. U vezi Irske, Cipra i Ujedinjene Kraljevine, „statutarno sjedište” znači „*registered office*” ili, ako takvo mjesto ne postoji, „*place of incorporation*” (mjesto stjecanja pravne osobnosti) ili ako takvo mjesto ne postoji, mjesto temeljem čijeg je prava izvršeno osnivanje.

3. S ciljem utvrđivanja ima li *trust* domicil u državi članici pred čijim je sudovima pokrenut postupak, sud primjenjuje svoja pravila međunarodnog privatnog prava.

Članak 64.

Ne dovodeći u pitanje povoljnije odredbe nacionalnog prava, osobe s domicilom u državi članici kojima se sudi pred kaznenim sudom druge države članice čije države oni nisu državljani, za kazneno djelo koje nije počinjeno s namjerom, može braniti osoba koja je za to osposobljena, čak i kada se one osobno ne pojave pred sudom. Međutim, sud pred kojim je pokrenut postupak, može odrediti osobno pojavljivanje pred sudom; u slučaju nepojavljivanja, sudska odluka donesena povodom građanske tužbe bez da je dotična osoba imala priliku pripremiti svoju obranu, ne mora se priznati ili izvršiti u drugim državama članicama.

Članak 65.

1. Nadležnost iz članka 8. točke 2. i članka 13. za tužbe u vezi jamstava ili u bilo kojem postupku protiv treće strane moguće je izvršavati u državama članicama s popisa koji je

izradila Komisija sukladno članku 76. stavku 1. točki (b) i članku 76. stavku 2., samo u mjeri u kojoj je to dopušteno na temelju nacionalnog prava. Osoba s domicilom u drugoj državi članici može se pozvati da se pridruži postupku pred sudovima onih država članica sukladno pravilima o obavješćivanju trećih koja su navedena u popisu.

2. Sudske odluke donesene u državi članici na temelju članka 8. točke 2. ili članka 13. priznaju se i izvršavaju u skladu s poglavljem III. u svakoj drugoj državi članici. Svi učinci koje imaju sudske odluke koje su donesene u državama članicama s popisa iz stavka 1., mogu imati, u skladu s pravom tih država članica, na treće primjenom stavka 1., priznaju se u svim državama članicama.

3. Države članice s popisa iz stavka 1., u okviru Europske pravosudne mreže u građanskim i trgovačkim stvarima osnovanom Odlukom Vijeća 2001/470/EZ ⁽¹⁾ („Europska pravosudna mreža”) pružaju informacije o načinu utvrđivanja, u skladu s njihovim nacionalnim pravom, učinaka sudskih odluka iz druge rečenice stavka 2.

POGLAVLJE VI.

PRIJELAZNE ODREDBE**Članak 66.**

1. Ova se Uredba primjenjuje samo na sudske postupke koji su u tijeku, na vjerodostojne isprave koje su formalno sastavljene ili registrirane te na sudske nagodbe koje su potvrđene ili sklopljene na dan ili nakon 10. siječnja 2015.

2. Neovisno o članku 80., Uredba (EZ) br. 44/2001 nastavlja se primjenjivati na sudske odluke donesene u sudskim postupcima koji su u tijeku, na vjerodostojne isprave koje su formalno sastavljene ili registrirane te na sudske nagodbe koje su potvrđene ili sklopljene na dan ili nakon 10. siječnja 2015., a koji spadaju u područje primjene ove Uredbe.

POGLAVLJE VII.

ODNOS S DRUGIM INSTRUMENTIMA**Članak 67.**

Ova Uredba ne dovodi u pitanje primjenu odredaba o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka o posebnim pitanjima sadržanim u instrumentima Unije ili nacionalnom zakonodavstvu koje je usklađeno sukladno tim instrumentima.

⁽¹⁾ SL L 174, 27.6.2001., str. 25.

Članak 68.

1. Ova Uredba između država članica zamjenjuje Konvenciju iz Bruxellesa iz 1968., osim u pogledu državnih područja država članica koja spadaju u teritorijalno područje primjene te Konvencije i koja su u skladu s člankom 355. UFEU isključena iz ove Uredbe.

2. U mjeri u kojoj ova Uredba zamjenjuje odredbe Konvencije iz Bruxellesa iz 1968. između država članica, svako upućivanje na tu Konvenciju smatra se upućivanjem na ovu Uredbu.

Članak 69.

Podložno člancima 70. i 71., ova Uredba zamjenjuje između država članica konvencije koje obuhvaćaju ista pitanja kao i ova Uredba. Posebno se zamjenjuju konvencije s popisa kojeg je utvrdila Komisija u skladu s člankom 76. stavkom 1. točkom (c) i člankom 76. stavkom 2.

Članak 70.

1. Konvencije iz članka 69. nastavljaju proizvoditi učinke u pogledu pitanja na koja se ova Uredba ne primjenjuje.

2. One nastavljaju proizvoditi učinke u pogledu donesenih sudskih odluka, vjerodostojnih isprava koje su formalno sastavljene ili registrirane te sudskih nagodbi potvrđenih ili sklopljenih prije stupanja na snagu Uredbe (EZ) br. 44/2001.

Članak 71.

1. Ova Uredba ne utječe na konvencije čije su države članice stranke i koje, u pogledu posebnih pitanja, uređuju nadležnost ili priznavanje ili izvršenje presuda.

2. S ciljem njezinog jedinstvenog tumačenja, stavak 1. primjenjuje se na sljedeći način:

(a) ova Uredba ne sprečava sud države članice koja je stranka konvencije o posebnom pitanju da svoju nadležnost utemelji u skladu s tom konvencijom, čak i kada tuženik ima domicil u drugoj državi članci koja nije stranka te konvencije. Sud koji vodi postupak, u svakom slučaju, primjenjuje članak 28. ove Uredbe;

(b) sudske odluke koje su donesene u državi članici od strane suda u provođenju nadležnosti iz konvencije o posebnom

pitanju, priznaju se i izvršavaju u drugim državama članicama u skladu s ovom Uredbom.

Ako konvencija o posebnom pitanju, kojoj su država članica porijekla i zamoljena država članica stranke, utvrđuje uvjete za priznavanje i izvršenje sudskih odluka, primjenjuju se ti uvjeti. U svakom slučaju, mogu se primjenjivati odredbe ove Uredbe o priznavanju i izvršenju sudskih odluka.

Članak 72.

Ova Uredba ne utječe na sporazume na temelju kojih su se države članice prije stupanja na snagu Uredbe (EZ) br. 44/2001 preuzele obvezu, sukladno članku 59. Konvencije iz Bruxellesa iz 1968., da neće priznavati donesene sudske odluke, posebne one koje su donesene u drugim ugovornim strankama te Konvencije, protiv tuženika koji imaju domicil ili uobičajeno boravište u trećoj državi, ako, u slučajevima iz članka 4. te Konvencije, se sudska odluka može temeljiti samo na osnovi nadležnosti navedenoj u članku 3. stavku 2. te Konvencije.

Članak 73.

1. Ova Uredba ne utječe na primjenu Luganske konvencije iz 2007.

2. Ova Uredba ne utječe na primjenu Njujorske konvencije iz 1958.

3. Ova Uredba ne utječe na primjenu bilateralnih konvencija i sporazuma između treće države i države članice koji su sklopljeni prije stupanja na snagu Uredbe (EZ) br. 44/2001, a koja se odnosi na pitanja uređena ovom Uredbom.

POGLAVLJE VIII.**ZAVRŠNE ODREDBE****Članak 74.**

Države članice u okviru Europske pravosudne mreže, a s ciljem dostupnosti informacija javnosti, daju opis nacionalnih pravila i postupaka u vezi izvršenja, uključujući tijela nadležna za izvršenje, te informacije o svakom ograničenju izvršenja, posebno pravila o zaštiti dužnika, te rokovima zastare.

Države članice stalno ažuriraju ove informacije.

Članak 75.

Do 10. siječnja 2014. države članice dostavljaju Komisiji podatke o:

- (a) sudovima kojima se sukladno članku 47. stavku 1. podnosi zahtjev za odbijanje izvršenja;
- (b) sudovima kojima se sukladno članku 49. stavku 2. podnosi pravni lijek protiv odluke o zahtjevu za odbijanje izvršenja;
- (c) sudovima kojima se sukladno članku 50. podnosi daljnji pravni lijek; i
- (d) jezicima koji su prihvatljivi za prijevod obrazaca iz članka 57. stavka 2.

Komisija te informacije stavlja na raspolaganje javnosti na svaki prikladan način, posebno preko Europske pravosudne mreže.

Članak 76.

1. Države članice Komisiju obavješćuju o:
 - (a) pravilima o nadležnosti iz članka 5. stavka 2. i članka 6. stavka 2.;
 - (b) pravilima o obavješćivanju trećih iz članka 65.; i
 - (c) konvencijama iz članka 69.
2. Komisija utvrđuje odgovarajuće popise na temelju obavijesti država članica iz stavka 1.
3. Države članice obavješćuju Komisiju o svim naknadnim izmjenama tih popisa koje je potrebno izvršiti.
4. Komisija objavljuje popise i sve njihove naknadne izmjene u *Službenom listu Europske unije*.
5. Komisija javno objavljuje sve informacije koje su dostavljene sukladno stavcima 1. i 3. na svaki drugi prikladan način, posebno preko Europske pravosudne mreže.

Članak 77.

Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 78. u vezi s izmjenom priloga I. i II.

Članak 78.

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.
2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 77. dodjeljuje se Komisiji na neodređeno razdoblje počevši od 9. siječnja 2013.
3. Europski parlament i Vijeće mogu u svakom trenutku opozvati delegiranje ovlasti iz članka 77. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv proizvodi učinke dan nakon objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.
4. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću. 5. Delegirani akt donesen na temelju članka 77. stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne ulože nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće uložiti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

Članak 79.

Do 11. siječnja 2022. Komisija podnosi izvješće Europskom parlamentu, Vijeću, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru o primjeni ove Uredbe. To izvješće sadrži ocjenu moguće potrebe za daljnjim proširenjem pravila o nadležnosti na tuženike koji nemaju domicil u državi članici, uzimajući u obzir primjenu ove Uredbe i mogući razvoj situacije na međunarodnoj razini. Prema potrebi, izvješću se prilaže prijedlog za izmjenu ove Uredbe.

Članak 80.

Ova Uredba stavlja izvan snage Uredbu (EZ) br. 44/2001. Upućivanju na Uredbu stavljenju izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Uredbu i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom iz Priloga III.

Članak 81.

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od 10. siječnja 2015., osim članaka 75. i 76., koji se primjenjuju od 10. siječnja 2014.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u državama članicama u skladu s Ugovorima.

Sastavljeno u Strasbourgu 12. prosinca 2012.

Za Europski parlament
Predsjednik
M. SCHULTZ

Za Vijeće
Predsjednik
A. D. MAVROYIANNIS

PRILOG I.

POTVRDA O SUDSKOJ ODLUCI U GRAĐANSKIM I TRGOVAČKIM STVARIMA

Članak 53. Uredbe (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća o nadležnosti i priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima

1. SUD PORIJEKLA
 - 1.1. Ime:
 - 1.2. Adresa:
 - 1.2.1. Ulica i broj/poštanski pretinac:
 - 1.2.2. Mjesto i poštanski broj:
 - 1.2.3. Država članica:
 AT BE BG CY CZ DE EE EL ES FI FR HU IE IT LT LU LV MT
 NL PL PT RO SE SI SK UK
 - 1.3. Telefon:
 - 1.4. Telefaks:
 - 1.5. Adresa elektroničke pošte (ako je dostupna):
2. TUŽITELJ(I) (¹)
 - 2.1. Prezime i ime(na)/naziv trgovačkog društva ili organizacije:
 - 2.2. Identifikacijski broj (ako je potrebno i ako je dostupan):
 - 2.3. Datum (dd/mm/gggg) i mjesto rođenja, ako se radi o pravnoj osobi, datum stjecanja pravne osobnosti/osni-
vanja/registracije (ako je potrebno i ako je dostupan):
 - 2.4. Adresa:
 - 2.4.1. Ulica i broj/poštanski pretinac:
 - 2.4.2. Mjesto i poštanski broj:
 - 2.4.3. Država:
 AT BE BG CY CZ DE EE EL ES FI FR HU IE IT LT LU LV MT
 NL PL PT RO SE SI SK UK drugo (navedite (oznaka ISO))
 - 2.5. Adresa elektroničke pošte (ako je dostupna):
3. TUŽENIK(-ICI) (²)
 - 3.1. Prezime i ime(na)/naziv trgovačkog društva ili organizacije:
 - 3.2. Identifikacijski broj (ako je potrebno i ako je dostupan):
 - 3.3. Datum (dd/mm/gggg) i mjesto rođenja, ako se radi o pravnoj osobi, datum stjecanja pravne osobnosti/osni-
vanja/registracije (ako je potrebno i ako je dostupan):
 - 3.4. Adresa:
 - 3.4.1. Ulica i broj/poštanski pretinac:
 - 3.4.2. Mjesto i poštanski broj:
 - 3.4.3. Država:
 AT BE BG CY CZ DE EE EL ES FI FR HU IE IT LT LU LV MT
 NL PL PT RO SE SI SK UK drugo (navedite (oznaka ISO))
 - 3.5. Adresa elektroničke pošte (ako je dostupna):

4. SUDSKA ODLUKA
- 4.1. Datum (dd/mm/gggg) presude:
- 4.2. Referentni broj sudske odluke:
- 4.3. Sudska odluka je donesena u odsutnosti tuženika?
- 4.3.1. Ne
- 4.3.2. Da (navedite datum (dd/mm/gggg), na koji je tuženiku dostavljeno pismeno kojim se pokreće postupak ili slično pismeno):
- 4.4. Sudska je odluka izvršiva u državi članici porijekla bez potrebe ispunjavanja daljnjih uvjeta:
- 4.4.1. Da (prema potrebi navedite datum (dd/mm/gggg), na koji je sudska odluka proglašena izvršivom):
- 4.4.2. Da, ali samo protiv sljedećih osoba (navedite):
- 4.4.3. Da, ali samo na ograničeni dio/dijelove sudske odluke (navedite):
- 4.4.4. Sudska odluka ne sadrži izvršivu obvezu
- 4.5. Je li nakon izdavanja potvrde sudska odluka dostavljena tuženiku/tuženicama?
- 4.5.1. Da (ako je poznat, navedite datum dostave (dd/mm/gggg)):
- 4.5.1.1. Sudska je odluka dostavljena na sljedećem jeziku/jezicima:
BG ES CS DE ET EL EN FR GA IT LV LT HU MT NL PL PT
RO SK SL FI SV drugo (navedite (oznaka ISO))
- 4.5.2. Sud o tome ne raspolaže podacima
- 4.6. Sadržaj sudske odluke i kamate:
- 4.6.1. Sudska odluka o novčanoj tražbini ⁽³⁾
- 4.6.1.1. Kratak opis predmeta spora:
- 4.6.1.2. Sud je odredio da je
..... (Prezime i ime(na)/naziv trgovačkog društva ili organizacije) ⁽⁴⁾
dužan platiti:
..... (Prezime i ime(na)/naziv trgovačkog društva ili organizacije).
- 4.6.1.2.1. Ako je za više osoba odgovorno za istu tražbinu, cijeli se iznos može namiriti od bilo koje od njih:
- 4.6.1.2.1.1. Da
- 4.6.1.2.1.2. Ne
- 4.6.1.3. Valuta:
 euro (EUR) bugarski lev (BGN) češka kruna (CZK) mađarska forinta (HUF) litavski litas (LTL)
 latvijski lats (LVL) poljski zlot (PLN) britanska funta (GBP) rumunjski leu (RON) švedska kruna (SEK) drugo (navedite (oznaka ISO)):
- 4.6.1.4. Glavnica:
- 4.6.1.4.1. Jednokratno plativi iznos

- 4.6.1.4.2. Iznos plativ u više obroka ⁽⁵⁾

Rok plaćanja (dd/mm/gggg)	Iznos

- 4.6.1.4.3. Redovno plaćanje

- 4.6.1.4.3.1. dnevno

- 4.6.1.4.3.2. tjedno

- 4.6.1.4.3.3. drugo (navedite učestalost):

- 4.6.1.4.3.4. Od (dana (dd/mm/gggg) ili događaja):

- 4.6.1.4.3.5. Prema potrebi do (dana(dd/mm/gggg) ili događaja):

- 4.6.1.5. Kamate, prema potrebi:

- 4.6.1.5.1. Kamate:

- 4.6.1.5.1.1. Nije utvrđena u sudskoj odluci

- 4.6.1.5.1.2. Da, utvrđene se u sudskoj odluci, kako slijedi:

- 4.6.1.5.1.2.1. Iznos:

ili:

- 4.6.1.5.1.2.2. Stopa ... %

- 4.6.1.5.1.2.3. Kamate teku od (dana dd/mm/gggg) ili događaja do ((dana dd/mm/gggg) ili događaja) ⁽⁶⁾

- 4.6.1.5.2. Zakonske kamate se (prema potrebi) izračunavaju u skladu s (navedite mjerodavni zakon):

- 4.6.1.5.2.1. Kamate teku od (dana dd/mm/gggg) ili događaja do (dana dd/mm/gggg) ili događaja) ⁽⁶⁾

- 4.6.1.5.3. Kapitalizacija kamata (navedite prema potrebi):

- 4.6.2. Sudska odluka o privremenoj mjeri, uključujući mjeru osiguranja:

- 4.6.2.1. Kratak opis predmeta spora i određene mjere:

- 4.6.2.2. Mjeru je odredio sud nadležan u pogledu glavne stvari:

- 4.6.2.2.1. Da

- 4.6.3. Druga vrsta sudske odluke:

- 4.6.3.1. Kratak opis predmeta spora i odluke suda:

- 4.7. Troškovi ⁽⁷⁾:

- 4.7.1. Valuta:

euro (EUR) bugarski lev (BGN) češka kruna (CZK) mađarska forinta (HUF) litavski litas (LTL) latvijski lats (LVL) poljski zlot (PLN) britanska funta (GBP) rumunjski leu (RON) švedska kruna (SEK) drugo (navedite oznaka ISO):

- 4.7.2. Sljedećoj osobi/sljedećim osobama protiv koje/kojih se zahtijeva izvršenje određeno je plaćanje troškova:

- 4.7.2.1. Prezime i ime(na)/naziv trgovačkog društva ili organizacije: ⁽⁸⁾

- 4.7.2.2. Ako je plaćanje troškova određeno za više osoba, cijeli se iznos može namiriti od bilo koje od njih:

- 4.7.2.2.1. Da
- 4.7.2.2.2. Ne
- 4.7.3. Zahtijeva se plaćanje sljedećih troškova: ⁽⁹⁾
- 4.7.3.1. Troškovi su utvrđeni sudskom odlukom u ukupnom iznosu (navedite iznos):
- 4.7.3.2. Troškovi su utvrđeni sudskom odlukom u postotku u odnosu na ukupni iznos troškova (navedite postotak u ukupnim troškovima):
- 4.7.3.3. Odgovornost za plaćanje troškova utvrđena u sudskoj odluci i točni iznosi su sljedeći:
- 4.7.3.3.1. Sudske pristojbe:
- 4.7.3.3.2. nagrada i izdaci za odvjetnika:
- 4.7.3.3.3. Troškovi dostave pismena:
- 4.7.3.3.4. Drugo:
- 4.7.3.4. Drugo (navedite):
- 4.7.4. Kamate na troškove:
- 4.7.4.1. Ne primjenjuje se
- 4.7.4.2. Kamate su utvrđene u sudskoj odluci
- 4.7.4.2.1. Iznos:
- ili
- 4.7.4.2.2. Stopa ... %
- 4.7.4.2.2.1. Kamate teku od (dana dd/mm/gggg) ili događaja do (dana dd/mm/gggg) ili događaja ⁽⁶⁾
- 4.7.4.3. Zakonske kamate se (prema potrebi) izračunavaju u skladu s (navedite mjerodavni zakon):
- 4.7.4.3.1. Kamate teku od (dana dd/mm/gggg) ili događaja do (dana dd/mm/gggg) ili događaja ⁽⁶⁾
- 4.7.4.4. Kapitalizacija kamate (navedite prema potrebi):

Sastavljeno u: ...

Potpis i/ili pečat suda porijekla:

(1) Unesite podatke o svim tužiteljima, ako se sudska odluka odnosi na više njih.

(2) Unesite podatke o svim tuženicima, ako se sudska odluka odnosi na više njih.

(3) Ako se sudska odluka odnosi samo na troškove u vezi zahtjeva o kojom je odlučeno u prethodnoj sudskoj odluci i, ostavite točku 4.6.1. praznom i pređite na točku 4.7

(4) Ako je u pogledu više osoba određeno plaćanje, navedite podatke za sve osobe.

(5) Navedite podatke za svaki obrok.

(6) Ako ih ima više, navedite podatke za sva razdoblja.

(7) Ova točka također pokriva sve slučajeve kada su troškovi priznati u posebnoj sudskoj odluci.

(8) Ako ima više osoba, navedite podatke za sve osobe.

(9) U slučaju kada troškove snosi više osoba, unesite udjel svake osobe posebno.

PRILOG II.

POTVRDA O VJERODOSTOJNOJ ISPRAVI/SUDSKOJ NAGODBI ⁽¹⁾ U GRAĐANSKIM I TRGOVAČKIM STVARIMA**Članak 60. Uredbe (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća o nadležnosti i priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima**

1. SUD ILI NADLEŽNO TIJELO KOJE JE IZDALO POTVRDU
 - 1.1. Naziv:
 - 1.2. Adresa:
 - 1.2.1. Ulica i broj/poštanski pretinac:
 - 1.2.2. grad i poštanski broj:
 - 1.2.3. država članica:
AT BE BG CY CZ DE EE EL ES FI FR HU IE IT LT LU LV MT NL PL PT RO SE SI SK UK
 - 1.3. Telefon:
 - 1.4. Telefaks:
 - 1.5. Adresa elektroničke pošte (ako je dostupna):
2. VJERODOSTOJNA ISPRAVA
 - 2.1. Tijelo koje je sastavilo vjerodostojnu ispravu (ako je različito od tijela koje je izdalo potvrdu)
 - 2.1.1. Naziv i opis tijela:
 - 2.1.2. Adresa:
 - 2.2. Datum (dd/mm/gggg) sastavljanja vjerodostojne isprave od strane tijela iz točke 2.1.:
 - 2.3. Referentni broj vjerodostojne isprave (prema potrebi):
 - 2.4. Datum (dd/mm/gggg) registracije vjerodostojne isprave u državi članici porijekla (ispunite samo ako datum registracije određuje pravni učinak isprave, a različit je od datuma navedenog u točki 2.2):
 - 2.4.1. Referentni broj u registru (prema potrebi):
3. SUDSKA NAGODBA
 - 3.1. Sud koji je potvrdio sudsku nagodbu ili pred kojim je sklopljena sudska nagodba (ako je različit od suda koji je izdao potvrdu)
 - 3.1.1. Naziv suda:
 - 3.1.2. Adresa:
 - 3.2. Datum (dd/mm/gggg) sudske nagodbe:
 - 3.3. Referentni broj sudske nagodbe:
4. STRANKE VJERODOSTOJNE ISPRAVE/SUDSKE NAGODBE:
 - 4.1. Ime(na) vjerovnika (prezime, naziv(-i) trgovačkog društva ili organizacije) ⁽²⁾:
 - 4.1.1. Identifikacijski broj (ako je na raspolaganju i ako je dostupan):
 - 4.1.2. Datum (dd/mm/gggg) i mjesto rođenja, ako se radi o pravnoj osobi, datum stjecanja pravne osobnosti/osnivanja/registracije (ako je potrebno i ako je dostupan):
 - 4.2. Ime(na) dužnika (prezime, naziv(-) trgovačkog društva ili organizacije) ⁽³⁾:
 - 4.2.1. Identifikacijski broj (ako je na raspolaganju i ako je dostupan):
 - 4.2.2. Datum (dd/mm/gggg) i mjesto rođenja, ako se radi o pravnoj osobi, datum stjecanja pravne osobnosti/osnivanja/registracije (ako je potrebno i ako je dostupan):
 - 4.3. Ime(na) drugih stranaka, ako ih ima (prezime, ime(na) naziv(-i) trgovačkog društva ili organizacije) ⁽⁴⁾

- 4.3.1. Identifikacijski broj (ako je na raspolaganju i ako je dostupan):
- 4.3.2. Datum (dd/mm/gggg) i mjesto rođenja, ako se radi o pravnoj osobi, datum stjecanja pravne osobnosti/osnivanja/registracije (ako je potrebno i ako je dostupan):
5. IZVRŠIVOST VJERODOSTOJNE ISPRAVE/SUDSKE NAGODBE U DRŽAVI ČLANICI PORIJEKLA
- 5.1. Je li vjerodostojna isprava/sudska nagodba izvršiva u državi članici porijekla?
- 5.1.1. Da
- 5.2. Sadržaj vjerodostojne isprave/sudske nagodbe i kamate
- 5.2.1 Vjerodostojna isprava/sudska nagodba o novčanoj tražbini
- 5.2.1.1. Kratak opis predmeta spora:
- 5.2.1.2. U skladu s vjerodostojnom ispravom/sudskom nagodbom
..... (prezime i ime(na)/naziv trgovačkog društva ili organizacije) ⁽⁵⁾
dužan je platiti:
..... (prezime i ime(na)/naziv trgovačkog društva ili organizacije).
- 5.2.1.2.1. Ako je za više osoba odgovorno za isti zahtjev, cijeli se iznos može namiriti od jedne od njih:
- 5.2.1.2.1.1. Da
- 5.2.1.2.1.2. Ne
- 5.2.1.3. Valuta:
 euro (EUR) bugarski lev (BGN) češka kruna (CZK) mađarska forinta (HUF) litavski litas (LTL) latvijski lats (LVL) poljski zlot (PLN) britanska funta (GBP) rumunjski leu (RON) švedska kruna (SEK) drugo (navedite oznaka ISO):
- 5.2.1.4. Glavnica:
- 5.2.1.4.1. Isplata u jednokratnom iznosu
- 5.2.1.4.2. Isplata u više obroka ⁽⁶⁾
Rok plaćanja (dd/mm/gggg)	Iznos
- 5.2.1.4.3. Redovno plaćanje
- 5.2.1.4.3.1. dnevno
- 5.2.1.4.3.2. tjedno
- 5.2.1.4.3.3. drugo (navedite učestalost):
- 5.2.1.4.3.4. Od (dana (dd/mm/gggg) ili događaja):
- 5.2.1.4.3.5. Prema potrebi do (datum (dd/mm/gggg) ili događaja):
- 5.2.1.5. Kamate, prema potrebi
- 5.2.1.5.1. Kamate:
- 5.2.1.5.1.1. Nisu utvrđene u vjerodostojnoj ispravi/sudskoj nagodbi
- 5.2.1.5.1.2. Da, utvrđene su u vjerodostojnoj ispravi/sudskoj nagodbi, kako slijedi:

5.2.1.5.1.2.1. iznos:

iii

5.2.1.5.1.2.2. Stopa ... %

5.2.1.5.1.2.3. Kamate teku od (dana (dd/mm/gggg) ili događaja) do (dana (dd/mm/gggg) ili događaja) ⁽⁷⁾

5.2.1.5.2. Zakonske kamate se (prema potrebi) izračunavaju u skladu s (navedite mjerodavni zakon):

5.2.1.5.2.1. Kamate teku od (dana dd/mm/gggg) ili događaja) do (dana dd/mm/gggg) ili događaja) ⁽⁷⁾

5.2.1.5.3. Kapitalizacija kamate (navedite prema potrebi):

5.2.2. Vjerodostojna isprava/sudska nagodba o nenovčanoj izvršivoj obvezi:

5.2.2.1. Kratak opis izvršive obveze:

5.2.2.2. Obveza iz točke 5.2.2.1. je izvršiva protiv sljedeće/sljedećih osobe/osoba ⁽⁸⁾ (prezime, ime(na)/naziv trgovačkog društva ili organizacije):

Sastavljeno u: ...

Potpis i/ili pečat suda ili nadležnog tijela koje je izdalo potvrdu:

⁽¹⁾ Izbrišite nepotreban tekst u cijeloj potvrdi.

⁽²⁾ Unesite podatke o svim vjerovnicima, ako ih je više.

⁽³⁾ Unesite podatke o svim dužnicima, ako ih je više.

⁽⁴⁾ Navedite podatke za druge stranke (ako ih ima).

⁽⁵⁾ Ako je plaćanje određeno u pogledu više osobe, unesite podatke o svim osobama.

⁽⁶⁾ Navedite podatke za svaki obrok.

⁽⁷⁾ Unesite podatke o svim razdobljima, ako ih je više.

⁽⁸⁾ Unesite podatke o svim osobama, ako ih je više.

PRILOG III.

KORELACIJSKA TABLICA

Uredba (EZ) br. 44/2001	Ova Uredba
Članak 1. stavak 1.	Članak 1. stavak 1.
Članak 1. stavak 2., uvodni tekst	Članak 1. stavak 2., uvodni tekst
Članak 1. stavak 2. točka (a)	Članak 1. stavak 2. točke (a) i (f)
Članak 1. stavak 2. točke (b) do (d)	Članak 1. stavak 2. točke (b) do (d)
—	Članak 1. stavak 2. točka (e)
Članak 1. stavak 3.	—
—	Članak 2.
Članak 2.	Članak 4.
Članak 3.	Članak 5.
Članak 4.	Članak 6.
Članak 5. uvodni tekst	Članak 5. uvodni tekst
Članak 5. točka 1.	Članak 7. točka 1.
Članak 5. točka 2.	—
Članak 5. točke 3. i 4.	Članak 7. točke 2. i 3.
—	Članak 7. točka 4.
Članak 5. točke 5. do 7.	Članak 7. točke 5. do 7.
Članak 6.	Članak 8.
Članak 7.	Članak 9.
Članak 8.	Članak 10.
Članak 9.	Članak 11.
Članak 10.	Članak 12.
Članak 11.	Članak 13.
Članak 12.	Članak 14.
Članak 13.	Članak 15.
Članak 14.	Članak 16.
Članak 15.	Članak 17.
Članak 16.	Članak 18.
Članak 17.	Članak 19.
Članak 18.	Članak 20.
Članak 19. točke 1. i 2.	Članak 21. stavak 1.
—	Članak 21. stavak 2.
Članak 20.	Članak 22.
Članak 21.	Članak 23.
Članak 22.	Članak 24.
Članak 23. stavci 1. i 2.	Članak 25. stavci 1. i 2.

Uredba (EZ) br. 44/2001	Ova Uredba
Članak 23. stavak 3.	—
Članak 23. stavci 4. i 5.	Članak 25. stavci 3. i 4.
—	Članak 25. stavak 5.
Članak 24.	Članak 26. stavak 1.
—	Članak 26. stavak 2.
Članak 25.	Članak 27.
Članak 26.	Članak 28.
Članak 27. stavak 1.	Članak 29. stavak 1.
—	Članak 29. stavak 2.
Članak 27. stavak 2.	Članak 29. stavak 2.
Članak 28.	Članak 30.
Članak 29.	Članak 31. stavak 1.
—	Članak 31. stavak 2.
—	Članak 31. stavak 3.
—	Članak 31. stavak 4.
Članak 30.	Članak 32. stavak 1. točke (a) i (b)
—	Članak 32. stavak 1. drugi podstavak
—	Članak 32. stavak 2.
—	Članak 33.
—	Članak 34.
Članak 31.	Članak 35.
Članak 32.	Članak 2. točka (a)
Članak 33.	Članak 36.
—	Članak 37.
—	Članak 39.
—	Članak 40.
—	Članak 41.
—	Članak 42.
—	Članak 43.
—	Članak 44.
Članak 34.	Članak 45. stavak 1. točke (a) do (d)
Članak 35. stavak 1.	Članak 45. stavak 1. točka (e)
Članak 35. stavak 2.	Članak 45. stavak 2
Članak 35. stavak 3.	Članak 45. stavak 3.
—	Članak 45. stavak 4.
Članak 36.	Članak 52.
Članak 37. stavak 1.	Članak 38. točka (a)
Članak 38.	—

Uredba (EZ) br. 44/2001	Ova Uredba
Članak 39.	—
Članak 40.	—
Članak 41.	—
Članak 42.	—
Članak 43.	—
Članak 44.	—
Članak 45.	—
Članak 46.	—
Članak 47.	—
Članak 48.	—
—	Članak 46.
—	Članak 47.
—	Članak 47.
—	Članak 49.
—	Članak 50.
—	Članak 51.
—	Članak 54.
Članak 49.	Članak 55.
Članak 50.	—
Članak 51.	Članak 56.
Članak 52.	—
Članak 53.	—
Članak 54.	Članak 53.
Članak 55. stavak 1.	—
Članak 55. stavak 2.	Članak 37. stavak 2., članak 47. stavak 3. i članak 57.
Članak 56.	Članak 61.
Članak 57. stavak 1.	Članak 58. stavak 1.
Članak 57. stavak 2.	—
Članak 57. stavak 3.	Članak 58. stavak 2.
Članak 57. stavak 4.	Članak 60.
Članak 58.	Članak 59. i članak 60.
Članak 59.	Članak 62.
Članak 60.	Članak 63.
Članak 61.	Članak 64.
Članak 62.	Članak 3.
Članak 63.	—
Članak 64.	—
Članak 65.	Članak 65. stavak 1. i 2.

Uredba (EZ) br. 44/2001	Ova Uredba
—	Članak 65. stavak 3.
Članak 66.	Članak 66.
Članak 67.	Članak 67.
Članak 68.	Članak 68.
Članak 69.	Članak 69.
Članak 70.	Članak 70.
Članak 71.	Članak 71.
Članak 72.	Članak 72.
—	Članak 73.
Članak 73.	Članak 79.
Članak 74. stavak 1.	Članak 75. prvi stavak točke (a), (b) i (c) te članak 76. stavak 1. točka (a)
Članak 74. Stavak 2.	Članak 77.
—	Članak 78.
—	Članak 80.
Članak 75.	—
Članak 76.	Članak 81.
Prilog I.	Članak 76. stavak 1. točka (a)
Prilog II.	Članak 75. točka (a)
Prilog III.	Članak 75. točka (b)
Prilog IV.	Članak 75. točka (c)
Prilog V.	Prilog I. i Prilog II.
Prilog VI.	Prilog II.
—	Prilog III.

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) omogućuje izravan i besplatan pristup zakonodavstvu Europske unije. Ta stranica omogućuje pregled *Službenog lista Europske unije*, kao i Ugovora, zakonodavstva, sudske prakse i pripremljenih akata.

Više obavijesti o Europskoj uniji može se pronaći na stranici: <http://europa.eu>

29. listopada 2013.
FX-AZ-13-379-HR-C

Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR